HOTĂRÂRE nr. 44 din 22 ianuarie 2004

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal
(actualizata până la data de 18 noiembrie 2004*)

EMITENT • **GUVERNUL**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 112 din 6 februarie 2004**

Data intrării în vigoare 06-02-2004

Formă consolidată valabilă la data 18-11-2004
Prezenta formă consolidată este valabilă începând cu data de 18-11-2004 până la data de 31-12-2004

NORME METODOLOGICE din 22 ianuarie 2004

de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Notă CTCE
*) Textul initial a fost publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 112 din 6 februarie 2004. Aceasta este forma actualizata de S.C. "Centrul Teritorial de Calcul Electronic" S.A. Piatra Neamt până la data de 18 noiembrie 2004 cu modificările şi completările aduse de: RECTIFICAREA nr. 44 din 22 ianuarie 2004; HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004
.

**) Aceasta forma actualizata a Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal se referă la Codul fiscal cu modificari şi completari până la data de 18.11.2004.
***) Forma actualizata a HOTĂRÂRII nr. 44 din 22 ianuarie 2004, până la data de 18.11.2004, nu cuprinde Norme metodologice de aplicare pentru urmatoarele articole din Codul fiscal:
Titlul I, Cap. I - Art. 1 şi Art. 2;
Cap. II - Art. 3-Art. 6;
Cap. III - Art. 7 şi Art. 8;
Cap. IV - Art. 9, Art. 10, Art. 12.
Titlul II, Cap. I - Art. 14 şi Art. 17;
Cap. II - Art. 28;
Cap. III - Art. 30;
Cap. V - Art. 35;
Cap. VI - Art. 36;
Cap. VII - Art. 37.
Titlul III, Cap. I - Art. 39 şi Art. 40;
Cap. II - Art. 54 şi Art. 55;
Cap. III - Art. 57, Art. 59, Art. 62 şi Art. 63;
Cap. IV - Art. 67 şi Art. 68;
Cap. V - Art. 71;
Cap. VI - Art. 72 şi Art.73;
Cap. VII - Art. 75 - Art. 78;
Cap. VIII - Art. 81 şi Art. 82;
Cap. IX - Art. 84 şi Art. 85;
Cap. XII - Art. 95;
Cap. XIII - Art. 99;
Cap. XIV - Art. 100 - Art. 102.
Titlul IV, Art. 105, Art. 107, Art. 110, Art. 112.
Titlul V, Cap. I - Art. 113, Art. 114, Art. 119, Art. 121.
Titlul VI, Cap. I - Art. 125;
Cap. IV - Art. 130;
Cap. VI - Art. 136;
Cap. VII - Art. 139;
Cap. IX - Art. 143****) şi Art. 144;
Cap. XI - Art. 150;
Cap. XIII - Art. 153;
Cap. XIV - Art. 159 şi Art. 160.
Titlul VII Cap. I - Secţiunea 1 - Art. 164 - Art. 167;
- Secţiunea a 2-a - Art. 169 - Art. 174;
- Secţiunea a 3-a - Art. 176;

CTCE Piatra Neamț

- Secţiunea a 4-a - Art. 182, Art. 184 şi Art. 185;
- Secţiunea a 5-a - Art. 189 şi Art. 190;
- Secţiunea a 6-a - Art. 193, Art. 194, Art. 196 şi Art. 197.
Cap. II - Art. 207, Art. 209, Art. 211 - Art. 214;
Cap. III - Art. 216 şi Art. 217;
Cap. IV - Art. 218.
Titlul VIII, Cap. I - Art. 223- Art. 229;
Cap. II - Art. 230, Art. 231;
Cap. III - Art. 233 şi Art. 234;
Cap. IV - Art. 235;
Cap. V - Art. 238;
Cap. VI - Art. 241 şi Art. 242;
Cap. VIII - Art. 246(abrogat).
Titlul X, - Art. 297 şi Art. 298.
****) A se vedea ORDINUL nr. 303 din 17 februarie 2004 pentru aprobarea Normelor privind aplicarea scutirii de taxa pe valoarea adăugată pentru livrarile de bunuri şi prestarile de servicii prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. i) şi j) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 183 din 3 martie 2004.

Codul fiscal:

Titlul I
Dispozitii generale

[...]
Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal
Art. 11. - (1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înţelesul prezentului cod, autorităţile fiscale pot sa nu ia în considerare o tranzactie care nu are un scop economic sau pot reincadra forma unei tranzactii pentru a reflecta conţinutul economic al tranzactiei.

(2) În cadrul unei tranzactii între persoane afiliate, autorităţile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricareia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta preţul de piaţa al bunurilor sau serviciilor furnizate în cadrul tranzactiei. La stabilirea pretului de piaţa al tranzactiilor între persoane afiliate se foloseşte cea mai adecvata dintre urmatoarele metode:

a) metoda compararii preturilor, prin care preţul de piaţa se stabileste pe baza preturilor platite altor persoane care vand bunuri sau servicii comparabile către persoane independente;

b) metoda cost-plus, prin care preţul de piaţa se stabileste pe baza costurilor bunului sau serviciului asigurat prin tranzactie, majorat cu marja de profit corespunzătoare;

c) metoda pretului de revinzare, prin care preţul de piaţa se stabileste pe baza pretului de revanzare al bunului sau serviciului vandut unei persoane independente, diminuat cu cheltuiala cu vanzarea, alte cheltuieli ale contribuabilului şi o marja de profit;

d) orice alta metoda recunoscută în liniile directoare privind preturile de transfer emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economica.

Norme metodologice:

1. Autorităţile fiscale din România pot, în scopul calcularii obligaţiilor fiscale ale persoanelor afiliate, sa reconsidere evidentele persoanei afiliate din România, în scopul examinarii fiscale, dacă în urma relatiilor speciale dintre persoana afiliata română şi cea străină aceste evidente nu reflecta profiturile reale impozabile ce provin din România. Nu se efectueaza reconsiderarea evidentelor persoanelor afiliate atunci când tranzactiile dintre asemenea persoane au loc în termeni comerciali de piaţa libera, precum şi în cazul tranzactiilor între persoane juridice române afiliate. Reconsiderarea evidentelor se referă la ajustarea veniturilor, cheltuielilor, în scopul calcularii obligaţiilor fiscale ale persoanelor afiliate. Reconsiderarea evidentelor persoanelor afiliate nu se efectueaza atunci când tranzactiile dintre asemenea persoane au loc în termenii comerciali de piaţa libera, respectiv ca tranzactii între persoane independente.
În cazul în care România a incheiat o convenţie de evitare a dublei impuneri cu statul al cărui rezident este persoana afiliata străină, aceasta reconsiderare a evidentelor în scopul examinarii fiscale se efectueaza de către autorităţile române prin coroborare cu «Procedura amiabila» prevăzută în respectiva convenţie. În acest sens, atunci când România include în profiturile unei persoane înregistrate în România şi impune în consecinţa profiturile asupra cărora o persoană rezidenta în alt stat a fost supusă impunerii în statul sau de rezidenta, iar profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit persoanei din România dacă condiţiile stabilite între cele doua persoane ar fi fost cele convenite între persoanele independente, statul de rezidenta al persoanei afiliate straine poate proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri.

La ajustarea profiturilor între persoanele afiliate se au în vedere termenele de prescriptie prevăzute de legislatia interna a statelor în care persoanele afiliate în cauza sunt rezidente, în cazul în care prin convenţia de evitare a dublei impuneri nu s-a prevăzut altfel.
Ajustarea profiturilor persoanelor afiliate nu conduce la modificarea situaţiilor financiare ale persoanelor afiliate.
La stabilirea pretului de piaţa al tranzactiilor, autorităţile fiscale nu vor tine cont de imprejurarile efective ce nu puteau fi cunoscute de către părţile la tranzactie la data perfectarii acesteia şi care, dacă ar fi fost cunoscute, ar fi atras o supra- sau o subestimare de către părţi a valorii tranzactiei.
Autorităţile stabilesc preţul de piaţa al acestor tranzactii aplicand metoda utilizata de către contribuabil, cu excepţia cazurilor în care prin metoda utilizata nu se reflecta preţul de piaţa al bunurilor sau serviciilor furnizate în cazul tranzactiei. În acest caz, autorităţile fiscale vor aplica cea mai adecvata dintre metodele prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal.
2. La estimarea pretului de piaţa al tranzactiilor se poate utiliza una dintre urmatoarele metode:
a) metoda compararii preturilor;
b) metoda cost-plus;
c) metoda pretului de revanzare;
d) orice alta metoda recunoscută în liniile directoare privind preturile de transfer emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economica.
3. În termeni generali, preţul de piaţa este determinat prin raportarea la tranzactii comparabile necontrolate. O tranzactie este necontrolata dacă se desfăşoară între persoane independente.
4. Metoda compararii preturilor
Determinarea pretului de piaţa are la baza comparatia pretului tranzactiei analizate cu preturile practicate de alte entităţi independente de aceasta, atunci când sunt vandute produse sau servicii comparabile. Pentru transferul de bunuri, marfuri sau servicii între persoane afiliate, preţul de piaţa este acel pret pe care l-ar fi convenit persoane independente, în condiţiile existente pe piete, comparabile din punct de vedere comercial pentru transferul de bunuri sau de marfuri identice ori similare, în cantitati comparabile, în acelasi punct din lantul de productie şi de distribuţie şi în condiţii comparabile de livrare şi de plată. În acest sens, pentru stabilirea valorii de piaţa se poate recurge la:
a) compararea preturilor convenite între persoane afiliate cu preturile convenite în relatiile cu persoane independente, pentru tranzactii comparabile (compararea interna a preturilor);
b) compararea preturilor convenite între persoane independente, pentru tranzactii comparabile (compararea externa a preturilor).
Pentru aplicarea metodei compararii preturilor, preţul de piaţa al tranzactiei este determinat prin compararea pretului de vanzare al marfurilor şi serviciilor identice sau similare, vandute în cantitati comparabile, cu preţul de vanzare al marfurilor şi al serviciilor supuse evaluării. În cazul în care cantitatile nu sunt comparabile se utilizeaza preţul de vanzare pentru marfurile şi serviciile identice sau similare, vandute în cantitati diferite. Pentru aceasta, preţul de vanzare se corecteaza cu diferentele în plus sau în minus care ar putea fi determinate de diferenţa de cantitate.
5. Metoda cost-plus
Pentru determinarea pretului pieţei, metoda se bazeaza pe majorarea costurilor principale cu o marja de profit corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. Punctul de plecare pentru aceasta metoda, în cazul transferului de marfuri sau de servicii între persoane afiliate, este reprezentat de costurile producătorului sau ale furnizorului de servicii. Aceste costuri sunt stabilite folosindu-se aceeasi metoda de calcul pe care persoana care face transferul îşi bazeaza şi politica de stabilire a preturilor faţă de persoane independente. Suma care se adauga la costul astfel stabilit va avea în vedere o marja de profit care este corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. În acest caz, preţul de piaţa al tranzactiei controlate reprezinta rezultatul adaugarii profitului la costurile de mai sus. În cazul în care marfurile sau serviciile sunt transferate printr-un numar de persoane afiliate, aceasta metoda urmeaza să fie aplicata separat pentru fiecare stadiu, luandu-se în considerare rolul şi activităţile concrete ale fiecarei persoane afiliate. Costul plus profitul furnizorului intr-o tranzactie controlata va fi stabilit în mod corespunzător prin referinţa la costul plus profitul aceluiasi furnizor în comparatie cu tranzactiile necontrolate. În completare, metoda care poate fi folosita este costul plus profitul care a fost castigat în tranzactii comparabile de către o persoană independenta.
6. Metoda pretului de revanzare
În cazul acestei metode preţul pieţei este determinat pe baza pretului de revanzare al produselor şi serviciilor către entităţi independente, diminuat cu cheltuielile de vanzare, alte cheltuieli ale contribuabilului şi o marja de profit. Aceasta metoda se aplică pornindu-se de la preţul la care un produs cumparat de la o persoană afiliata este revandut unei persoane independente. Acest pret (preţul de revanzare) este apoi redus cu o marja bruta corespunzătoare (marja pretului de revanzare), reprezentand valoarea din care ultimul vânzător din cadrul grupului incearca să îşi acopere cheltuielile de vanzare şi alte cheltuieli de operare în functie de operaţiunile efectuate (luand în considerare activele utilizate şi riscul asumat) şi sa realizeze un profit corespunzător. În acest caz, preţul

de piaţa pentru transferul bunului între entităţi afiliate este preţul care rămâne după scaderea marjei brute şi după ajustarea cu alte costuri asociate achizitionarii produsului. Marja pretului de revanzare a ultimului vânzător intr-o tranzactie controlata poate fi determinata prin referinţa la marja profitului de revanzare, pe care acelasi ultim vânzător o castiga pentru bunurile procurate şi vandute în cadrul tranzactiilor necontrolate comparabile. De asemenea, se poate utiliza şi marja profitului ultimei vanzari realizate de o persoană independenta în cadrul unor tranzactii necontrolate comparabile.

La stabilirea valorii marjei pretului de revanzare trebuie să se aiba în vedere urmatoarele aspecte:

a) factorii referitori la perioada de timp dintre cumpararea initiala şi revanzare, inclusiv cei referitori la schimbările survenite pe piaţa în ceea ce priveste cheltuielile, ratele de schimb şi inflatia;

b) modificările survenite în starea şi gradul de uzura al bunurilor ce fac obiectul tranzactiei, inclusiv modificările survenite prin progresul tehnologic dintr-un anumit domeniu;

c) dreptul exclusiv al revanzatorului de a vinde anumite bunuri sau drepturi, care ar putea influenţa decizia asupra unei schimbari a marjei de pret.

De regula, metoda pretului de revanzare este utilizata în cazul în care cel care revinde nu majoreaza substantial valoarea produsului. Metoda poate fi utilizata şi atunci când, înainte de revanzare, bunurile mai sunt prelucrate şi, în aceste circumstanţe, se poate stabili marja adecvata.

7. În sensul art. 11 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin alte metode recunoscute în liniile directoare privind preturile de transfer emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economica se înţelege metoda marjei nete şi metoda impartirii profitului.

8. Metoda marjei nete

Metoda marjei nete implica calcularea marjei nete a profitului, obtinuta de o persoană în urma uneia sau a mai multor tranzactii cu persoane afiliate, şi estimarea acestei marje pe baza nivelului obţinut de către aceeasi persoana în tranzactii cu persoane independente sau pe baza marjei obtinute în tranzactii comparabile efectuate de persoane independente.

Metoda marjei nete presupune efectuarea unei comparatii între anumiti indicatori financiari ai persoanelor afiliate şi aceiasi indicatori ai persoanelor independente, care activeaza în cadrul aceluiasi domeniu de activitate.

În utilizarea metodei marjei nete trebuie luate în considerare diferentele dintre persoanele ale caror marje sunt comparabile. În acest sens vor fi avuti în vedere urmatorii factori: competitivitatea altor contribuabili de pe piaţa şi a bunurilor echivalente, eficienta şi strategia de management, pozitia pe piaţa, diferenţa în structura costurilor şi nivelul experientei în afaceri.

9. Metoda impartirii profitului

Metoda impartirii profitului se foloseşte atunci când tranzactiile efectuate între persoane afiliate sunt interdependente astfel încât nu este posibila identificarea unor tranzactii comparabile. Aceasta metoda presupune estimarea profitului obţinut de persoanele afiliate în urma uneia sau mai multor tranzactii şi impartirea acestor profituri între persoanele afiliate, proportional cu profitul care ar fi fost obţinut de către persoane independente. Impartirea profiturilor trebuie să se realizeze printr-o estimare adecvata a veniturilor realizate şi a costurilor suportate în urma uneia sau a mai multor tranzactii de către fiecare persoana. Profiturile trebuie impartite astfel încât sa reflecte functiile efectuate, riscurile asumate şi activele folosite de către fiecare dintre părţi.

10. În cazul compararii tranzactiilor între persoane afiliate şi cele independente se au în vedere:

a) diferentele determinate de particularitatile bunurilor materiale, nemateriale sau serviciilor ce fac obiectul tranzactiilor comparabile, în măsura în care aceste particularitati influenţează preţul de piaţa al obiectului respectivei tranzactii;

b) functiile indeplinite de persoane în tranzactiile respective.

La analiza functiilor persoanelor participante intr-o tranzactie vor fi avute în vedere: importanţa economica a functiilor indeplinite de fiecare participant, impartirea riscurilor şi a responsabilitatilor între părţile ce participa la tranzactie, volumul resurselor angajate, al utilajelor şi echipamentelor, valoarea activelor necorporale folosite.

11. La stabilirea pretului de piaţa al tranzactiilor între persoane afiliate se foloseşte una dintre metodele prevăzute mai sus. În vederea stabilirii celei mai adecvate metode se au în vedere urmatoarele elemente:

a) metoda care se apropie cel mai mult de imprejurarile în care sunt stabilite preturile supuse liberei concurente pe piete comparabile din punct de vedere comercial;

b) metoda pentru care sunt disponibile date rezultate din functionarea efectiva a persoanelor afiliate, implicate în tranzactii supuse liberei concurente;

c) gradul de precizie cu care se pot face ajustari în vederea obtinerii comparabilitatii;

d) circumstantele cazului individual;

e) activităţile desfăşurate efectiv de diferitele persoane afiliate;

f) metoda folosita trebuie să corespunda imprejurarilor date ale pieţei şi ale activităţii contribuabilului;

g) documentaţia care poate fi pusa la dispoziţie de către contribuabil.

12. Circumstantele cazului individual care urmeaza să fie luat în considerare în examinarea pretului de piaţa sunt:

a) tipul, starea, calitatea, precum şi gradul de noutate al bunurilor, marfurilor şi serviciilor transferate;

b) condiţiile pieţei pe care bunurile, marfurile sau serviciile sunt folosite, consumate, tratate, prelucrate sau vandute unor persoane independente;

c) activităţile desfăşurate şi stadiile din lantul productiei şi distributiei ale entitatilor implicate;

d) clauzele cuprinse în contractele de transfer, privind: obligaţiile, termenele de plată, rabaturile, reducerile, garantiile acordate, asumarea riscului;

e) în cazul unor relatii de transfer pe termen lung, avantajele şi riscurile legate de acestea;

f) condiţiile speciale de concurenta.

13. În aplicarea metodelor prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal se iau în considerare datele şi documentele înregistrate în momentul în care a fost incheiat contractul.

În cazul contractelor pe termen lung este necesar să se aiba în vedere dacă terţe părţi independente ţin seama de riscurile asociate, incheind contractele corespunzătoare (de exemplu, clauze de actualizare a pretului).

În situaţia în care în legătură cu transferul bunurilor şi al serviciilor sunt convenite aranjamente financiare speciale (condiţii de plată sau facilităţi de credit pentru client, diferite de practica comerciala obisnuita), în cazul furnizarii partiale de materiale de către client sau servicii auxiliare, la determinarea pretului de piaţa trebuie să se ia în considerare şi acesti factori.

14. La aplicarea metodelor prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal nu se iau în considerare preturile care au fost influentate de situaţii competitive speciale, cum ar fi:

a) preţuri practicate pe piete speciale închise, unde aceste preţuri sunt stabilite diferit de condiţiile de pe piaţa din care se face transferul;

b) preţuri care sunt supuse reducerilor speciale legate de introducerea de produse noi pe piaţa;

c) preţuri care sunt influentate de reglementarile autorităţilor publice.

15. Atunci când se stabileste preţul de piaţa al serviciilor în cadrul tranzactiilor între persoane afiliate, autorităţile fiscale examineaza în primul rand dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi incheiat o asemenea tranzactie în condiţiile stabilite de persoanele afiliate.

În cazul furnizarilor de servicii se iau în considerare tarifele obisnuite pentru fiecare tip de activitate sau tarifele standard existente în anumite domenii (transport, asigurare). În cazul în care nu exista tarife comparabile se foloseşte metoda «cost-plus».

16. În cazul costurilor de publicitate, acestea se deduc de către acele persoane afiliate care urmeaza sa beneficieze de pe urma publicităţii facute sau, dacă este necesar, sunt alocate proportional cu beneficiul. În situaţia în care costurile de publicitate sunt asumate de societatea-mama în numele grupului ca un tot unitar, acestea sunt nedeductibile la persoana controlata.

La calcularea profitului, autorităţile fiscale estimeaza cheltuielile efectuate de persoanele afiliate cu publicitatea, proportional cu beneficiile castigate de aceste persoane din publicitate. Dacă un contribuabil efectueaza cheltuieli cu publicitatea de care beneficiaza şi o persoană afiliata, se presupune ca prima persoana a furnizat celei de a doua persoane servicii comerciale, proportional cu natura şi sfera serviciilor furnizate de o companie de publicitate independenta.

Pentru a stabili mai clar proportiile cheltuielilor efectuate de fiecare persoana cu publicitatea, de care beneficiaza doua sau mai multe persoane afiliate, trebuie luate în considerare pieţele pe care s-a facut publicitatea şi cota de piaţa a respectivelor persoane afiliate în vanzarile de bunuri şi servicii cărora li s-a facut reclama.

17. Când un contribuabil acorda un împrumut (credit) unei persoane afiliate sau atunci când acesta primeste un astfel de împrumut (credit), indiferent de scopul şi destinaţia sa, preţul pieţei pentru asemenea serviciu este constituit din dobânda care ar fi fost agreata de persoane independente pentru astfel de servicii furnizate în condiţii comparabile, inclusiv comisionul de administrare a creditului, respectiv imprumutului.

În cazul serviciilor de finanţare între persoane afiliate, pentru alocarea veniturilor se analizeaza:

a) dacă împrumutul dat este în interesul desfăşurării activităţii beneficiarului şi a fost utilizata în acest scop;

b) dacă a existat o schema de distribuţie a profitului.

Incadrarea imprumutului în schema de distribuţie a profitului va fi presupusa dacă la data acordarii imprumutului nu se asteapta în mod cert o rambursare a imprumutului sau dacă contractul contine clauze defavorabile pentru platitor.

Atunci când se examineaza dobânda, trebuie luate în considerare: suma şi durata imprumutului, natura şi scopul imprumutului, garantia implicata, valuta implicata, riscurile de schimb şi costurile masurilor de asigurare a ratei de schimb, precum şi alte circumstanţe de acordare a imprumutului.

Raportarea condiţiilor de împrumut are în vedere ratele dobanzii aplicate în împrejurări comparabile şi în aceeasi zona valutara de o persoană independenta. De asemenea, trebuie să se tina seama de masurile pe care persoanele independente le-ar fi luat pentru a imparti riscul de schimb (de exemplu: clauze care mentin valoarea imprumutului în termeni reali, incheierea unui contract de devize pentru plata la termen pe cheltuiala imprumutatorului).

18. În cazul dobanzilor aferente furnizorilor de bunuri şi de servicii este necesar să se examineze dacă costul dobanzii reprezinta o practica comerciala obisnuita sau dacă părţile care fac tranzactia cer dobânda acolo unde, în tranzactii comparabile, bunurile şi serviciile sunt transferate reciproc. Aceste elemente de analiza se au în vedere şi la alte forme de venituri sau costuri asimilate dobanzilor.
19. Atunci când se stabileste preţul de piaţa al drepturilor de proprietate intelectuala în cadrul tranzactiilor între persoane afiliate, autorităţile fiscale examineaza în primul rand dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi incheiat o asemenea tranzactie în condiţiile stabilite de persoane afiliate.
În cazul transferului de drepturi de proprietate intelectuala, cum sunt: drepturile de folosire a brevetelor, licentelor, know-how şi altele de aceeasi natura, costurile folosirii proprietăţii nu sunt deduse separat dacă drepturile sunt transferate în legătură cu furnizarea de bunuri sau de servicii şi dacă sunt incluse în preţul acestora.
20. În cazul serviciilor de administrare şi conducere din interiorul grupului se au în vedere urmatoarele:
a) între persoanele afiliate costurile de administrare, management, control, consultanţă sau functii similare sunt deduse la nivel central sau regional prin intermediul societatii-mama, în numele grupului ca un tot unitar. Nu poate fi ceruta o remuneratie pentru aceste activităţi, în măsura în care baza lor legala este relaţia juridica care guverneaza forma de organizare a afacerilor sau orice alte norme care stabilesc legaturile dintre entităţi. Cheltuielile de aceasta natura pot fi deduse numai dacă astfel de entităţi furnizeaza în plus servicii persoanelor afiliate sau dacă în preţul bunurilor şi în valoarea tarifelor serviciilor furnizate se iau în considerare şi serviciile sau costurile administrative. Nu pot fi deduse costuri de asemenea natura de către o filiala care foloseşte aceste servicii luand în considerare relaţia juridica dintre ele, numai pentru propriile condiţii, ţinând seama că nu ar fi folosit aceste servicii dacă ar fi fost o persoană independenta;
b) serviciile trebuie să fie prestate în fapt. Simpla existenta a serviciilor în cadrul unui grup nu este suficienta, deoarece, ca regula generală, persoanele independente platesc doar serviciile care au fost prestate în fapt.
Pentru aplicarea prezentelor norme metodologice, autorităţile fiscale vor lua în considerare şi liniile directoare privind preturile de transfer, emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economica.

Normele metodologice de aplicare a Titlului I "Dispozitii generale"-pentru art. 11 din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 1 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Titlul II
Impozitul pe profit
Capitolul I
Dispozitii generale

Contribuabili
Art. 13. - Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, urmatoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:
a) persoanele juridice române;

Norme metodologice:
1. Fac parte din această categorie companiile naţionale, societăţile naţionale, regiile autonome, indiferent de subordonare, societăţile comerciale, indiferent de forma juridica de organizare şi de forma de proprietate, inclusiv cele cu participare cu capital strain sau cu capital integral strain, societăţile agricole şi alte forme de asociere agricola cu personalitate juridica, organizaţiile cooperatiste, instituţiile financiare şi instituţiile de credit, fundatiile, asociaţiile, organizaţiile, precum şi orice alta entitate care are statutul legal de persoana juridica constituita potrivit legislaţiei române.
2. În cazul persoanelor juridice române care deţin participatii în capitalul altor societăţi comerciale şi care intocmesc situaţii financiare consolidate, calculul şi plata impozitului pe profit se fac la nivelul fiecarei persoane juridice din grup.

Codul fiscal:
b) persoanele juridice straine care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România;

Norme metodologice:
3. Persoanele juridice straine, cum sunt: companiile, fundatiile, asociaţiile, organizaţiile şi orice entităţi similare, înfiinţate şi organizate în conformitate cu legislatia unei alte tari, devin subiect al impunerii atunci când îşi desfăşoară activitatea, integral sau parţial, prin intermediul unui sediu permanent în România, asa cum este definit acesta în Codul fiscal, de la inceputul activităţii sediului.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 15. - (1) Sunt scutiti de la plata impozitului pe profit urmatorii contribuabili: [...]

d) fundatiile române constituite ca urmare a unui legat;

Norme metodologice:

4. Fundatia constituita ca urmare a unui legat, în conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociaţii şi fundatii, cu modificările şi completările ulterioare, este subiectul de drept înfiinţat de una sau mai multe persoane, care, pe baza unui act juridic pentru cauza de moarte, constituie un patrimoniu afectat în mod permanent şi irevocabil realizării unui scop de interes general sau, după caz, comunitar.

Codul fiscal:

e) cultele religioase, pentru veniturile obtinute din activităţi economice care sunt utilizate pentru susţinerea activităţilor cu scop caritabil;

Norme metodologice:

5. Sunt exceptate de la plata impozitului pe profit cultele religioase pentru profitul impozabil corespunzător veniturilor obtinute din activităţi economice, altele decat cele menţionate la art. 15 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal, în situaţia în care sumele respective sunt utilizate în anul curent pentru susţinerea activităţilor cu scop caritabil, cum ar fi: ajutorarea persoanelor aflate în dificultati materiale, a oamenilor fără adapost, a centrelor de ingrijire a copiilor şi batranilor etc. Justificarea utilizarii veniturilor pentru susţinerea activităţilor cu scop caritabil se realizează în baza documentelor care atesta efectuarea cheltuielilor respective.

Codul fiscal:

f) cultele religioase, pentru veniturile obtinute din producerea şi valorificarea obiectelor şi produselor necesare activităţii de cult, potrivit legii, şi pentru veniturile obtinute din chirii, cu condiţia ca sumele respective să fie utilizate, în anul curent sau în anii urmatori, pentru întreţinerea şi functionarea unităţilor de cult, pentru lucrarile de construcţie, de reparatie şi de consolidare a lacasurilor de cult şi a cladirilor ecleziastice, pentru invatamant şi pentru acţiuni specifice cultelor religioase, inclusiv veniturile din despăgubiri sub forma baneasca, obtinute ca urmare a masurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate;

g) instituţiile de invatamant particular acreditate, precum şi cele autorizate, pentru veniturile utilizate, în anul curent sau în anii urmatori, potrivit Legii învăţământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările şi completările ulterioare şi Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 174/2001 privind unele măsuri pentru îmbunătăţirea finantarii învăţământului superior, cu modificările ulterioare;

Norme metodologice:

6. Veniturile obtinute din activităţi economice de către contribuabilii prevăzuţi la art. 15 alin. (1) lit. e), f), g) şi h) din Codul fiscal şi care sunt utilizate în alte scopuri decat cele expres menţionate la literele respective se supun impozitarii cu cota prevăzută la art. 17 alin. (1) din Codul fiscal. În vederea stabilirii bazei impozabile, din veniturile obtinute se scad cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri.

Punctul 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 15, alin. (1), lit. e), f), g) şi h) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 2, subpunctul 1 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

(2) Organizaţiile nonprofit, organizaţiile sindicale şi organizaţiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit pentru urmatoarele tipuri de venituri: [...]

k) veniturile obtinute din reclama şi publicitate, realizate de organizaţiile nonprofit de utilitate publică, potrivit legilor de organizare şi functionare, din domeniul culturii, cercetării stiintifice, învăţământului, sportului, sănătăţii, precum şi de camerele de comert şi industrie, organizaţiile sindicale şi organizaţiile patronale.

Norme metodologice:

7. Sunt venituri neimpozabile din reclama şi publicitate veniturile obtinute din închirieri de spatii publicitare pe: cladiri, terenuri, tricouri, cărţi, reviste, ziare etc. Nu se includ în veniturile descrise anterior veniturile obtinute din prestări de servicii de intermediere în reclama şi publicitate.

Codul fiscal:

(3) Organizaţiile nonprofit, organizaţiile sindicale şi organizaţiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit şi pentru veniturile din activităţi economice realizate până la nivelul echivalentului în lei a 15.000 euro, într-un an fiscal, dar nu mai mult de 10% din veniturile totale scutite de la plata impozitului pe profit, prevăzute la alin. (2). Organizaţiile prevăzute în prezentul alineat datorează impozit pe profit pentru partea din profitul impozabil ce corespunde veniturilor, altele decat cele prevăzute la alin. (2) sau în prezentul alineat, impozit calculat prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 alin. (1) sau art. 18, după caz.

Norme metodologice:

8. Organizaţiile nonprofit care obtin venituri, altele decat cele menţionate la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal, şi depasesc limita prevăzută la alin. (3) platesc impozit pentru profitul corespunzător acestora. Determinarea profitului impozabil se face în conformitate cu prevederile de la cap. II, titlul II din Codul fiscal. În acest sens se vor avea în vedere urmatoarele:

a) stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal;

b) determinarea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal, prin parcurgerea urmatorilor pasi:

- calculul echivalentului în lei a 15.000 euro prin utilizarea cursului mediu de schimb valutar EUR/ROL comunicat de Banca Naţionala a României pentru anul fiscal respectiv;
- calculul valorii procentului de 10% din veniturile prevăzute la lit. a);
- stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal ca fiind valoarea cea mai mica dintre sumele stabilite conform precizarilor anterioare;

c) stabilirea veniturilor neimpozabile prin adunarea sumelor de la lit. a) şi b);

d) determinarea veniturilor impozabile prin scaderea din totalul veniturilor a celor de la lit. c);

e) calculul profitului impozabil corespunzător veniturilor impozabile de la lit. d), avandu-se în vedere urmatoarele:

(i) stabilirea cheltuielilor efectuate în scopul realizării veniturilor impozabile de la lit. d). Este necesară utilizarea de către contribuabil a unor chei corespunzătoare de repartizare a cheltuielilor comune;

(îi) stabilirea valorii deductibile a cheltuielilor determinate conform regulilor de la pct. (i), luandu-se în considerare prevederile art. 21 din Codul fiscal;

(iii) stabilirea profitului impozabil ca diferenţa între veniturile impozabile de la lit. d) şi cheltuielile deductibile stabilite la pct. (îi);

f) calculul impozitului pe profit prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 alin. (1) sau la art. 18 din Codul fiscal, după caz, asupra profitului impozabil stabilit la lit. e).

Codul fiscal:

Anul fiscal

Art. 16. - (1) Anul fiscal este anul calendaristic.

(2) Când un contribuabil se infiinteaza sau inceteaza sa mai existe în cursul unui an fiscal, perioada impozabila este perioada din anul calendaristic pentru care contribuabilul a existat.

Norme metodologice:

9. În cazul infiintarii unui contribuabil într-un an fiscal perioada impozabila începe:

a) de la data înregistrării acestuia la registrul comerţului, dacă are aceasta obligaţie;

b) de la data înregistrării în registrul tinut de instantele judecătorești competente, dacă are aceasta obligaţie;

c) de la data incheierii sau, după caz, a punerii în aplicare a contractelor de asociere, în cazul asocierilor care nu dau nastere unei noi persoane juridice.

10. Perioada impozabila se incheie, în cazul divizarilor sau fuziunilor care au ca efect juridic încetarea existentei persoanelor juridice supuse acestor operaţiuni, la urmatoarele date:

a) în cazul constituirii uneia sau mai multor societăţi noi, la data înregistrării în registrul comerţului a noii societăţi sau a ultimei dintre ele;

b) în celelalte cazuri, la data inscrierii în registrul comerţului a menţiunii privind majorarea capitalului social al societatii absorbante.

În cazul lichidarii unui contribuabil într-un an fiscal, perioada impozabila inceteaza o dată cu data radierii din registrul unde a fost înregistrată înfiinţarea acestuia.

Codul fiscal:

Impozit minim pentru baruri de noapte, cluburi de noapte, discoteci, cazinouri şi pariuri sportive

Art. 18. - Contribuabilii care desfăşoară activităţi de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive şi la care impozitul pe profit datorat pentru activităţile prevăzute în acest articol este mai mic decat 5% din veniturile respective sunt obligati la plata unui impozit de 5% aplicat acestor venituri realizate.

Norme metodologice:

11. Intra sub incidenţa prevederilor art. 18 din Codul fiscal contribuabilii care desfăşoară activităţi de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, incadrati potrivit dispoziţiilor legale în vigoare; acestia trebuie să organizeze şi sa conduca evidenţa contabilă pentru a se cunoaste veniturile şi cheltuielile corespunzătoare acestor activităţi. La determinarea profitului aferent acestor activităţi se iau în calcul şi cheltuielile de conducere şi administrare şi alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proportional cu veniturile obtinute din aceste activităţi. În cazul în care impozitul pe profitul datorat este mai mic decat 5% din veniturile obtinute din aceste activităţi, contribuabilul este obligat la plata unui impozit de 5% din aceste venituri. Acesta se adauga la valoarea impozitului pe profit aferent celorlalte activităţi, impozit calculat potrivit prevederilor

titlului II din Codul fiscal. Veniturile care se iau în calcul pentru aplicarea cotei de 5% sunt veniturile aferente activităţilor respective, înregistrate în conformitate cu reglementarile contabile.

Codul fiscal:

Capitolul II
Calculul profitului impozabil

Reguli generale

Art. 19. - (1) Profitul impozabil se calculeaza ca diferenţa între veniturile realizate din orice sursa şi cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile şi la care se adauga cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul şi alte elemente similare veniturilor şi cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

Norme metodologice:

12. Veniturile şi cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementarilor contabile date în baza Legii contabilitatii nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi orice alte elemente similare veniturilor şi cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile şi se adauga cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.

Exemple de elemente similare veniturilor:

- diferentele favorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanţelor şi datoriilor în valută, înregistrate în evidenţa contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratarii sau transpunerii;
- rezervele din reevaluare la casarea sau cedarea activelor, în situaţia în care au fost deductibile din profitul impozabil.

Exemple de elemente similare cheltuielilor:

- diferentele nefavorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanţelor şi datoriilor în valută, înregistrate în evidenţa contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratarii sau transpunerii;
- cheltuiala cu valoarea neamortizata a cheltuielilor de cercetare şi dezvoltare şi a mijloacelor fixe de natura obiectelor de inventar care a fost înregistrată în rezultatul reportat. În acest caz, cheltuiala este deductibila fiscal pe perioada rămasă de amortizat a acestor imobilizari, respectiv durata initiala stabilita conform legii, mai puţin perioada pentru care s-a calculat amortizarea. În mod similar se va proceda şi în cazul obiectelor de inventar, baracamentelor şi amenajarilor provizorii trecute în rezultatul reportat cu ocazia retratarii situaţiilor financiare anuale.

13. Veniturile sau cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corecteaza prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale careia îi apartin. În cazul în care contribuabilul constata ca după depunerea declaraţiei anuale un element de venit sau de cheltuiala a fost omis ori a fost înregistrat eronat, contribuabilul este obligat să depună declaratia rectificativa pentru anul fiscal respectiv. Dacă în urma efectuării acestei corectii rezultă o sumă suplimentara de plată a impozitului pe profit, atunci pentru această sumă se datorează dobanzi şi penalităţi de intarziere conform legislaţiei în vigoare.

14. La calculul profitului impozabil limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de legislatia în vigoare se aplică trimestrial, lunar sau potrivit prezentelor norme metodologice, după caz, astfel încât la finele anului acestea să se incadreze în prevederile legii.

15. Pentru determinarea profitului impozabil contribuabilii sunt obligati sa intocmeasca un registru de evidenta fiscala, într-un singur exemplar, compus din cel puţin 100 de file, tinut în forma scrisa sau electronică. Completarea se face în ordine cronologica, iar informaţiile înregistrate trebuie să corespunda cu operaţiunile fiscale şi cu datele prezentate în declaratiile de impunere. Registrul de evidenta fiscala se completeaza în toate situaţiile în care informaţiile cuprinse în declaratia fiscala sunt obtinute în urma unor prelucrari ale datelor furnizate din inregistrarile contabile. Modul de completare a registrului de evidenta fiscala este la latitudinea fiecarui contribuabil, în functie de specificul activităţii şi de necesitatile proprii ale acestuia. Acestea se referă la: calculul dobanzilor şi al diferentelor de curs valutar deductibile fiscal, amortizarea fiscala, reduceri şi scutiri de impozit pe profit, evidenta fiscala a vanzarilor cu plata în rate, valoarea fiscala în cazul efectuării operaţiunilor prevăzute la art. 27 din Codul fiscal, alte asemenea operaţiuni.

Codul fiscal:

(3) În cazul contribuabililor care produc bunuri mobile şi imobile, valorificate pe baza unui contract cu plata în rate, se poate opta ca veniturile aferente contractului să fie luate în calcul la determinarea profitului impozabil, pe măsură ce ratele devin scadente, conform contractului. Cheltuielile corespunzătoare acestor venituri sunt deductibile la aceleasi termene scadente, proportional cu valoarea ratei înregistrate în valoarea totala a contractului. Opţiunea se exercită la momentul livrarii bunurilor şi este irevocabila.

Norme metodologice:

16. Opţiunea prevăzută la art. 19 alin. (3) din Codul fiscal poate fi exercitata numai de contribuabilii care vand cu plata în rate bunuri mobile şi imobile care sunt rezultate din producţia proprie şi se face pentru fiecare contract. Pentru determinarea profitului impozabil în perioada curenta, ratele scadente în perioada urmatoare sunt scoase din baza de impunere, prin intermediul veniturilor neimpozabile, iar cheltuielile corespunzătoare acestora, prin intermediul cheltuielilor nedeductibile. Pentru perioadele urmatoare în care veniturile, respectiv cheltuielile aferente contractului de vanzare nu se mai regăsesc în baza de impunere, datorita trecerii într-un alt an fiscal, veniturile sunt impozabile, iar cheltuielile aferente sunt deductibile pe măsura scadentei acestora.

Codul fiscal:

(4) În cazul contribuabililor care desfăşoară activităţi de servicii internationale, în baza convenţiilor la care România este parte, veniturile şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil, potrivit unor norme speciale stabilite în conformitate cu reglementarile din aceste conventii.

Norme metodologice:

17. Intra sub incidenţa acestui alineat contribuabilii care desfăşoară activităţi de servicii internationale care aplica regulile de evidenta şi decontare a veniturilor şi cheltuielilor stabilite prin regulamente de aplicare a convenţiilor la care România este parte (de exemplu: serviciile postale, telecomunicatiile, transporturile internationale).

Codul fiscal:

Venituri neimpozabile

Art. 20. - Urmatoarele venituri sunt neimpozabile la calculul profitului impozabil:

a) dividendele primite de la o persoană juridica română. Sunt, de asemenea, neimpozabile, după data aderarii României la Uniunea Europeana, dividendele primite de la o persoană juridica străină, din statele Comunităţii Europene, dacă persoana juridica română detine minimum 25% din titlurile de participare la persoana juridica străină, pe o perioadă neintrerupta de cel puţin 2 ani, care se incheie la data platii dividendului;

Norme metodologice:

18. După data aderarii României la Uniunea Europeana, veniturile realizate de persoanele juridice române din dividende primite de la o persoană juridica străină, din statele Comunităţii Europene, sunt neimpozabile în condiţiile în care acestea justifica indeplinirea celor două condiţii cumulativ:

- detinerea a minimum 25% din titlurile de participare la persoana juridica străină;
- perioada neintrerupta de cel puţin 2 ani, care se incheie la data platii dividendului.

Justificarea indeplinirii celor două condiţii se face pe baza documentelor care atesta dreptul de proprietate asupra titlurilor de participare deţinute la persoana juridica străină.

Codul fiscal:

b) diferentele favorabile de valoare a titlurilor de participare, înregistrate ca urmare a incorporarii rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se deţin titluri de participare, precum şi diferentele de evaluare a investitiilor financiare pe termen lung. Acestea sunt impozabile la data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionarii, a retragerii titlurilor de participare, precum şi la data retragerii capitalului social la persoana juridica la care se deţin titlurile de participare;

Norme metodologice:

19. În sensul prevederilor art. 20 lit. b) din Codul fiscal, investiţiile financiare pe termen lung reprezinta activele care au fost înregistrate ca imobilizari financiare, potrivit normelor contabile.

Codul fiscal:

d) veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, precum şi veniturile din recuperarea cheltuielilor nedeductibile;

Norme metodologice:

20. Sunt considerate venituri neimpozabile veniturile prin care se recupereaza cheltuielile pentru care nu s-a acordat deducere la momentul efectuării lor, cum sunt: rambursarile de impozit pe profit platit în perioadele anterioare, restituirea unor dobanzi şi/sau penalităţi de intarziere, veniturile din anularea unor provizioane care au fost considerate cheltuieli nedeductibile la data constituirii lor şi altele asemenea. Veniturile rezultate din inregistrarea în evidenţa contabilă a creanţelor privind impozitul pe profit amanat sunt venituri neimpozabile.

Codul fiscal:

e) veniturile neimpozabile, prevăzute expres în acorduri şi memorandumuri aprobate prin acte normative.

Norme metodologice:

21. Contribuabilii pentru care prin acorduri şi memorandumuri aprobate prin acte normative s-a prevăzut faptul ca profitul aferent anumitor activităţi nu este impozabil sunt obligati sa organizeze şi sa conduca evidenţa contabilă pentru determinarea profitului neimpozabil. La determinarea profitului aferent acestor activităţi se iau în calcul şi

cheltuielile de conducere şi administrare şi alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proportional cu veniturile obtinute din acele activităţi, în situaţia în care evidenţa contabilă nu asigura informatia necesară identificarii acestora, după caz.

Codul fiscal:

Cheltuieli

Art. 21. - (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

Norme metodologice:

22. Cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile sunt cheltuielile înregistrate cu realizarea şi comercializarea bunurilor, prestarea serviciilor sau executarea lucrărilor, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

23. În sensul art. 21 alin. (1) din Codul fiscal, sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile şi urmatoarele:

a) cheltuielile efectuate cu editarea publicatiilor care sunt înregistrate ca retururi în perioada de determinare a profitului impozabil pe baza documentelor justificative şi în limita cotelor prevăzute în contractele de distribuţie, cu condiţia reflectarii în contabilitate a veniturilor şi cheltuielilor potrivit reglementarilor contabile;

b) cheltuielile generate de taxa pe valoarea adăugată ca urmare a aplicarii proratei, în conformitate cu prevederile titlului VI «Taxa pe valoarea adăugată» din Codul fiscal, precum şi în alte situaţii când taxa pe valoarea adăugată este înregistrată pe cheltuieli, în situaţia în care taxa pe valoarea adăugată este aferenta unor bunuri sau servicii achiziţionate în scopul realizării de venituri impozabile;

c) cheltuielile reprezentand valoarea creanţelor comerciale instrainate, potrivit legii.

Punctul 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 2, subpunctul 2 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

24. Nu sunt deductibile cheltuielile ocazionate de cesionarea către personalul societatii a acţiunilor proprii, în limitele stabilite de adunarea generală a acţionarilor, nefiind cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Codul fiscal:

(2) Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri şi: [...]

b) cheltuielile efectuate, potrivit legii, pentru protectia muncii şi cheltuielile efectuate pentru prevenirea accidentelor de muncă şi a bolilor profesionale;

Norme metodologice:

25. Intra sub incidenţa acestei prevederi cheltuielile efectuate în acest scop, în condiţiile în care specificul activităţii desfăşurate se încadrează în domeniile pentru care se impune respectarea normelor de protecţie a muncii, stabilite conform legislaţiei în materie.

Codul fiscal:

c) cheltuielile cu primele de asigurare pentru asigurarea de accidente de muncă, boli profesionale sau riscuri profesionale;

Norme metodologice:

26. Intra sub incidenţa prevederilor art. 21 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal cheltuielile reprezentand contribuţiile pentru asigurarea de accidente de muncă şi boli profesionale, efectuate potrivit Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, cu modificările şi completările ulterioare. Cheltuielile cu primele de asigurare pentru riscul profesional, efectuate potrivit legislaţiei specifice, sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Punctul 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (2), lit. c) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 2, subpunctul 3 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

e) cheltuielile de transport şi cazare în tara şi în strainatate efectuate de către salariati şi administratori, în cazul în care contribuabilul realizează profit în exercitiul curent şi/sau din anii precedenti;

Norme metodologice:

27. Calitatea de administrator rezultă din actul constitutiv al contribuabilului sau contractul de administrare.

28. Analiza în vederea acordarii deductibilitatii cheltuielilor de transport şi cazare în tara şi strainatate, efectuate de către salariati şi administratori, se efectueaza pe baza rezultatului contabil curent, respectiv reportat. Rezultatul

contabil curent reprezinta soldul contului «Profit şi pierdere» la nivel de luna, respectiv trimestru, după caz, urmand a se efectua regularizări periodice. În cazul în care, prin cumularea rezultatului curent cu cel reportat, contribuabilul înregistrează profit contabil, cheltuielile prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal sunt deductibile. Profitul din anii precedenti reprezinta soldul contului «Rezultatul reportat» la data de 31 decembrie a anului anterior anului curent, indiferent de natura conturilor analitice.

Punctul 28 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (2), lit. e) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 2, subpunctul 4 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

f) contribuţia la rezerva mutuala de garantare a casei centrale a cooperativelor de credit;

Norme metodologice:

29. Intra sub incidenţa prevederilor art. 21 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal cotizatiile cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit pentru constituirea rezervei mutuale de garantare, în conformitate cu reglementarile legale.

Codul fiscal:

g) taxele de inscriere, cotizatiile şi contribuţiile obligatorii, reglementate de actele normative în vigoare, precum şi contribuţiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă;

Norme metodologice:

30. Intra sub incidenţa prevederilor art. 21 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal cheltuielile cu taxele de inscriere, cotizatiile şi contribuţiile obligatorii, stabilite prin acte normative, de practicare a unor profesii cum sunt: expert contabil, contabil autorizat, arhitect, medic, auditor financiar, avocat, notar şi altele asemenea. Contribuţiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă sunt cele datorate patronatelor, în conformitate cu prevederile Legii patronatelor nr. 356/2001.

Codul fiscal:

i) cheltuielile pentru marketing, studiul pieţei, promovarea pe piete existente sau noi, participarea la targuri şi expozitii, la misiuni de afaceri, editarea de materiale informative proprii, în cazul în care contribuabilul realizează profit în exercitiul curent şi/sau din anii precedenti, precum şi în situaţia în care acesta se afla inauntrul perioadei de recuperare a pierderii fiscale, conform legii;

Norme metodologice:

31. În cazul în care activităţile de promovare pe piete existente sau noi, participarea la targuri şi expozitii, la misiuni de afaceri genereaza cheltuieli cu bunuri din producţia proprie sau prestarea de servicii, în scopul popularizarii firmei, produselor sau serviciilor, acestea sunt deductibile la determinarea profitului impozabil în baza art. 21 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal. Celelalte cheltuieli aferente activităţilor prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal nu sunt deductibile în situaţia în care contribuabilul realizează pierdere contabila din cumularea rezultatului curent cu cel reportat sau nu se afla inauntrul perioadei de recuperare a pierderii fiscale, conform art. 26 din Codul fiscal.

32. Analiza în vederea acordarii deductibilitatii cheltuielilor de marketing, studiul pieţei, promovarea pe piete existente sau noi, participarea la targuri şi expozitii, la misiuni de afaceri, editarea de materiale informative proprii se efectueaza pe baza rezultatului contabil curent, respectiv reportat. Profitul în exercitiul curent reprezinta rezultatul contabil cumulat al lunii, respectiv trimestrului, după caz, urmand a se efectua regularizări periodice. În cazul în care, prin cumularea rezultatului curent cu cel reportat, contribuabilul înregistrează profit contabil, precum şi în situaţia în care contribuabilul se afla inauntrul perioadei de recuperare a pierderii fiscale, conform legii, cheltuielile prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal sunt deductibile.

Codul fiscal:

(3) Urmatoarele cheltuieli au deductibilitate limitata:

a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicata asupra diferenţei rezultate dintre totalul veniturilor impozabile şi totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decat cheltuielile de protocol şi cheltuielile cu impozitul pe profit;

Norme metodologice:

33. Baza de calcul la care se aplică cota de 2% o reprezinta diferenţa dintre totalul veniturilor şi cheltuielile înregistrate conform reglementarilor contabile, la care se efectueaza ajustarile fiscale. Astfel, din cheltuielile totale se scad cheltuielile cu impozitul pe profit curent şi amanat, cheltuielile de protocol, cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, iar din totalul veniturilor se scad veniturile neimpozabile.

Codul fiscal:

b) suma cheltuielilor cu indemnizatia de deplasare acordată salariatilor pentru deplasari în România şi în strainatate, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituţiile publice, în cazul în care contribuabilul

realizează profit în exercitiul curent şi/sau din anii precedenti. Cheltuielile de transport, cazare şi indemnizatia acordată salariatilor, în cazul contribuabilului care realizează pierdere în exercitiul curent şi/sau din anii precedenti, sunt limitate la nivelul legal stabilit pentru instituţiile publice;

Norme metodologice:

34. Cheltuielile de transport, cazare şi indemnizatia acordată salariatilor sunt limitate la nivelul legal stabilit pentru instituţiile publice, în situaţia în care contribuabilul înregistrează pierdere contabila din cumularea rezultatului contabil curent cu cel reportat.

Codul fiscal:

d) perisabilitatile, în limitele stabilite de organele de specialitate ale administraţiei centrale, împreună cu instituţiile de specialitate, cu avizul Ministerului Finanţelor Publice;

Norme metodologice:

35. Nu sunt considerate perisabilitati pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau obtinerea unui serviciu.

Codul fiscal:

l) cheltuielile pentru functionarea, întreţinerea şi repararea locuintelor de serviciu situate în localitatea unde se afla sediul social sau unde societatea are sedii secundare, deductibile în limita corespunzătoare suprafeţelor construite prevăzute de legea locuinţei, care se majoreaza din punct de vedere fiscal cu 10%. Diferenţa nedeductibila trebuie recuperata de la beneficiari, respectiv chiriasi/locatari;

Norme metodologice:

36. În cazul locuinţei de serviciu date în folosinţă unui salariat sau administrator, cheltuielile pentru functionarea, întreţinerea şi repararea acesteia sunt deductibile în limita corespunzătoare raportului dintre suprafaţa construita prevăzută de Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările ulterioare, majorata cu 10%, şi totalul suprafetei construite a locuinţei de serviciu respective.

Codul fiscal:

m) cheltuielile de functionare, întreţinere şi reparatii aferente unui sediu aflat în locuinta proprietate personala a unei persoane fizice, folosita şi în scop personal, deductibile în limita corespunzătoare suprafeţelor puse la dispoziţia societatii în baza contractelor incheiate între părţi, în acest scop;

Norme metodologice:

37. În cazul în care sediul unui contribuabil se afla în locuinta proprietate a unei persoane fizice, cheltuielile de functionare, întreţinere şi reparatii aferente sediului sunt deductibile în limita determinata pe baza raportului dintre suprafaţa pusa la dispoziţie contribuabilului, mentionata în contractul incheiat între părţi, şi suprafaţa totala a locuinţei. Contribuabilul va justifica cheltuielile de functionare, întreţinere şi reparatii aferente sediului cu documente legale, cum sunt contractele incheiate cu furnizorii de utilitati şi alte documente.

Codul fiscal:

(4) Urmatoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat, inclusiv cele reprezentand diferente din anii precedenti sau din anul curent, precum şi impozitele pe profit sau pe venit platite în strainatate. Sunt nedeductibile şi cheltuielile cu impozitele neretinute la sursa în numele persoanelor fizice şi juridice nerezidente, pentru veniturile realizate din România;

Norme metodologice:

38. Sunt nedeductibile cheltuielile cu impozitul pe profit, inclusiv cele reprezentand diferente din anii precedenti sau din anul curent, precum şi impozitele platite în strainatate. Sunt nedeductibile şi impozitele cu retinere la sursa platite în numele persoanelor fizice şi juridice nerezidente pentru veniturile realizate din România. Cheltuielile cu impozitul pe profit amanat, înregistrate de contribuabil, sunt nedeductibile.

Codul fiscal:

b) amenzile, confiscarile, majorarile de intarziere şi penalitatile de intarziere datorate către autorităţile române, potrivit prevederilor legale. Amenzile, penalitatile sau majorarile datorate către autorităţi straine ori în cadrul contractelor economice incheiate cu persoane nerezidente în România şi/sau autorităţi straine sunt cheltuieli nedeductibile, cu excepţia majorarilor, al caror regim este reglementat prin conventiile de evitare a dublei impuneri. [...]

Norme metodologice:

39. Prin autorităţi române se înţelege totalitatea organelor administraţiei publice centrale şi locale care urmaresc şi încasează amenzi, majorări şi penalităţi de intarziere, executa confiscari, potrivit prevederilor legale.

40. Majorarile datorate către autorităţi straine ori în cadrul contractelor economice incheiate cu persoane nerezidente în România care, potrivit convenţiilor de evitare a dublei impuneri, sunt tratate ca dobanzi sunt cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil în condiţiile prevăzute de titlul II din Codul fiscal.

Codul fiscal:

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsa din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost incheiate contracte de asigurare, precum şi taxa pe valoarea adăugată aferenta, dacă aceasta este datorata potrivit prevederilor titlului VI;

Norme metodologice:

41. Cheltuielile cu bunurile de natura stocurilor constatate lipsa din gestiune sau degradate şi neimputabile, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferenta, după caz, pentru care s-au incheiat contracte de asigurare, nu intra sub incidenţa prevederilor art. 21 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal.

42. Cheltuiala cu valoarea neamortizata a activelor corporale lipsa din gestiune sau distruse, pentru care nu s-au incheiat contracte de asigurare, nu este cheltuiala deductibila fiscal, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferenta, după caz. Cheltuiala cu valoarea neamortizata a activelor corporale lipsa din gestiune sau distruse, care excedeaza valorii recuperate în baza contractelor de asigurare incheiate, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferenta, după caz, nu este deductibila fiscal.

Codul fiscal:

e) cheltuielile facute în favoarea acţionarilor sau asociatilor, altele decat cele generate de plati pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la preţul de piaţa pentru aceste bunuri sau servicii;

Norme metodologice:

43. Sunt considerate cheltuieli facute în favoarea participantilor urmatoarele:

a) cheltuielile cu amortizarea, întreţinerea şi repararea mijloacelor de transport utilizate de către participanti, în favoarea acestora;

b) bunurile, marfurile şi serviciile acordate participantilor, precum şi lucrarile executate în favoarea acestora;

c) cheltuielile cu chiria şi întreţinerea spatiilor puse la dispoziţie acestora;

d) alte cheltuieli în favoarea acestora.

Codul fiscal:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la baza un document justificativ, potrivit legii, prin care să se faca dovada efectuării operaţiunii sau intrarii în gestiune, după caz, potrivit normelor;

Norme metodologice:

44. Inregistrarile în evidenţa contabilă se fac cronologic şi sistematic, pe baza inscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează raspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementarilor contabile în vigoare.

Codul fiscal:

h) cheltuielile determinate de diferentele nefavorabile de valoare a titlurilor de participare la persoanele juridice la care se deţin participatii, precum şi de diferentele nefavorabile de valoare aferente obligatiunilor emise pe termen lung, cu excepţia celor determinate de vanzarea-cesionarea acestora;

Norme metodologice:

45. Cheltuielile reprezentand pierderi de valoare a titlurilor de participare, ca urmare a reducerii valorii capitalului social la societatea comerciala la care se deţin titlurile de participare sau ca urmare a modificarii cotatiei pe piaţa bursiera, sunt cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil.

46. Nu intra sub incidenţa acestor prevederi cheltuielile reprezentand valoarea titlurilor de participare tranzactionate sau cesionate.

47. În cazul vanzarii titlurilor de participare, profitul impozabil se determina ca diferenţa între valoarea obtinuta în urma vanzarii şi valoarea nominala în cazul primei vanzari sau costul de achizitie ori valoarea fiscala definita potrivit art. 27 din Codul fiscal, după caz. La scoaterea din gestiune a titlurilor de participare se poate utiliza una dintre metodele folosite pentru scoaterea din evidenta a stocurilor.

Codul fiscal:

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanţă, asistenţa sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestarii acestora în scopul desfăşurării activităţii proprii şi pentru care nu sunt incheiate contracte;

Norme metodologice:

48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanţă, asistenţa sau alte prestări de servicii trebuie să se indeplineasca cumulativ urmatoarele condiţii:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuţie, precizarea serviciilor prestate, precum şi tarifele percepute, respectiv valoarea totala a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de aceasta natura să se faca pe întreaga durata de desfăşurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului; prestarea efectiva a serviciilor se justifica prin: situaţii de lucrari, procese-verbale de receptie, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piaţa sau orice alte materiale corespunzătoare;
- contribuabilul trebuie să dovedeasca necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităţilor desfăşurate.
49. Pentru servicii de management, consultanţă şi asistenţa tehnica prestate de nerezidentii afiliati contribuabilului, la analiza tranzactiilor pentru determinarea deductibilitatii cheltuielilor trebuie să se aiba în vedere şi principiile din comentariul la articolul 9 privind impunerea întreprinderilor asociate din Convenţia-model cu privire la impozitele pe venit şi impozitele pe capital. Analiza trebuie să aibă în vedere:
(i) părţile implicate;
(îi) natura serviciilor prestate;
(iii) elementele de recunoastere a cheltuielilor şi veniturilor pe baza documentelor justificative care să ateste prestarea acestor servicii.

Codul fiscal:

Provizioane şi rezerve
Art. 22 - (1) Contribuabilul are dreptul la deducerea rezervelor şi provizioanelor, numai în conformitate cu prezentul articol, astfel:

a) rezerva legala este deductibila în limita unei cote de 5% aplicata asupra profitului contabil, înainte de determinarea impozitului pe profit, din care se scad veniturile neimpozabile şi se adauga cheltuielile aferente acestor venituri neimpozabile, până ce aceasta va atinge a cincea parte din capitalul social subscris şi varsat sau din patrimoniu, după caz, potrivit legilor de organizare şi functionare. În cazul în care aceasta este utilizata pentru acoperirea pierderilor sau este distribuita sub orice formă, reconstituirea ulterioară a rezervei nu mai este deductibila la calculul profitului impozabil. Prin excepţie, rezerva constituita de persoanele juridice care furnizeaza utilitati societatilor comerciale care se restructureaza, se reorganizeaza sau se privatizează poate fi folosita pentru acoperirea pierderilor de valoare a pachetului de acţiuni obţinut în urma procedurii de conversie a creanţelor, iar sumele destinate reconstituirii ulterioare a acesteia sunt deductibile la calculul profitului impozabil;

Norme metodologice:

50. Cota de 5% reprezentand rezerva prevăzută la art. 22 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică asupra diferenţei dintre totalul veniturilor, din care se scad veniturile neimpozabile şi veniturile din impozitul pe profit amanat, şi totalul cheltuielilor, din care se scad cheltuielile cu impozitul pe profit curent şi amanat şi cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, înregistrate în contabilitate. Rezerva se calculeaza cumulat de la inceputul anului şi este deductibila la calculul profitului impozabil lunar sau trimestrial, după caz. În veniturile neimpozabile care se scad la determinarea bazei de calcul pentru rezerva sunt incluse veniturile prevăzute la art. 20 din Codul fiscal, cu excepţia celor prevăzute la lit. d) din acelasi articol. Rezervele astfel constituite se completeaza sau se diminueaza în functie de nivelul profitului contabil din perioada de calcul. De asemenea, majorarea sau diminuarea rezervelor astfel constituite se efectueaza şi în functie de nivelul capitalului social subscris şi varsat sau al patrimoniului.

Punctul 50 din Normele metodologice de aplicare a art. 22, alin. (1), lit. a) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 2, subpunctul 5 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.
51. În cazul în care aceasta rezerva este utilizata pentru acoperirea pierderilor sau este distribuita sub orice formă, rezerva reconstituita ulterior acestei utilizari în aceeasi limita nu mai este deductibila la calculul profitului impozabil.

Codul fiscal:

b) provizioanele pentru garantii de buna execuţie acordate clientilor;

Norme metodologice:

52. Provizioanele pentru garantii de buna execuţie acordate clientilor se constituie trimestrial numai pentru bunurile livrate, lucrarile executate şi serviciile prestate în cursul trimestrului respectiv pentru care se acordă garantie în perioadele urmatoare, la nivelul cotelor prevăzute în contractele incheiate sau la nivelul procentelor de garantare prevăzut în tariful lucrărilor executate ori serviciilor prestate.
Pentru lucrarile de constructii care necesita garantii de buna execuţie, conform prevederilor din contractele incheiate, astfel de provizioane se constituie trimestrial, în limita cotelor prevăzute în contracte, cu condiţia reflectarii integrale la venituri a valorii lucrărilor executate şi confirmate de beneficiar pe baza situaţiilor de lucrari.
Inregistrarea la venituri a provizioanelor constituite pentru garantiile de buna execuţie se face pe măsura efectuării cheltuielilor cu remedierile sau la expirarea perioadei de garantie inscrise în contract.

Aceleasi prevederi se aplică şi în cazul provizioanelor pentru garantii de buna execuţie a contractelor externe, acordate în condiţiile legii producătorilor şi prestatorilor de servicii, în cazul exporturilor complexe, proportional cu cota de participare la realizarea acestora, cu condiţia ca acestea să se regaseasca distinct în contractele incheiate sau în tariful lucrărilor executate şi în facturile emise.
Prin export complex se înţelege exportul de echipamente, instalaţii sau părţi de instalaţii, separat ori împreună cu tehnologii, licente, know-how, asistenţa tehnica, proiectare, constructii-montaj, lucrari de punere în functiune şi receptie, precum şi piesele de schimb şi materialele aferente, definite în conformitate cu actele normative în vigoare.
Sunt considerate exporturi complexe lucrarile geologice de proiectare-explorare, lucrarile de exploatare pentru zacaminte minerale, constructii de retele electrice, executarea de foraje de sonde, constructii de schele, de instalaţii şi conducte de transport, de depozitare şi de distribuire a produselor petroliere şi a gazelor naturale, precum şi realizarea de nave complete, de obiective în domeniile agriculturii, imbunatatirilor funciare, amenajarilor hidrotehnice, silvice, organizarea exploatarilor forestiere şi altele asemenea, definite în conformitate cu actele normative în vigoare.

Codul fiscal:

c) provizioanele constituite în limita unui procent de 20% începând cu data de 1 ianuarie 2004, 25% începând cu data de 1 ianuarie 2005, 30% începând cu data de 1 ianuarie 2006, din valoarea creanţelor asupra clientilor, înregistrate de către contribuabili, altele decat cele prevăzute la lit. d), f), g) şi i), care indeplinesc cumulativ urmatoarele condiţii:

1. sunt înregistrate după data de 1 ianuarie 2004;
2. sunt neincasate într-o perioadă ce depăşeşte 270 de zile de la data scadentei;
3. nu sunt garantate de altă persoană;
4. sunt datorate de o persoană care nu este persoana afiliata contribuabilului;
5. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului.

Norme metodologice:

53. Creantele asupra clientilor reprezinta sumele datorate de clientii interni şi externi pentru produse, semifabricate, materiale, marfuri etc. vandute, lucrari executate şi servicii prestate, pe bază de facturi, înregistrate după 1 ianuarie 2004 şi neincasate într-o perioadă ce depăşeşte 270 de zile de la data scadentei.
Diminuarea sau anularea provizioanelor se efectueaza prin trecerea acestora pe venituri în cazul incasarii creantei, proportional cu valoarea încasată sau inregistrarea acesteia pe cheltuieli.
În cazul creanţelor în valută, provizionul este deductibil la nivelul valorii influentate cu diferentele de curs favorabile sau nefavorabile ce apar cu ocazia evaluării acestora. Valoarea provizioanelor pentru creantele asupra clientilor este luata în considerare la determinarea profitului impozabil în trimestrul în care sunt indeplinite condiţiile prevăzute la art. 22 din Codul fiscal şi nu poate depăşi valoarea acestora, înregistrată în contabilitate în anul fiscal curent sau în anii anteriori. Procentele prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, aplicate asupra creanţelor înregistrate începând cu anii fiscali 2004, 2005 şi, respectiv, 2006, nu se recalculeaza.
Cheltuielile reprezentand pierderile din creantele incerte sau în litigiu neincasate, înregistrate cu ocazia scoaterii din evidenta a acestora, sunt deductibile pentru partea acoperita de provizionul constituit potrivit art. 22 din Codul fiscal.

Punctul 53 din Normele metodologice de aplicare a art. 22, alin. (1), lit. c) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 2, subpunctul 6 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

e) rezervele constituite de societăţile comerciale bancare sau alte institutii de credit autorizate, precum şi de societăţile de credit ipotecar, potrivit legilor de organizare şi functionare;

Norme metodologice:

54. Rezervele deductibile din punct de vedere fiscal, inclusiv fondul pentru riscuri bancare generale, în cazul băncilor, precum şi în cazul sucursalelor din România ale băncilor, persoane juridice straine, se calculeaza lunar în cotele şi în limitele prevăzute de Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancara, cu modificările şi completările ulterioare.

Codul fiscal:

g) rezervele legale şi provizioanele constituite de Banca Naţionala a României, în conformitate cu legislatia în vigoare;

Norme metodologice:

55. Rezervele legale se constituie lunar din profitul Băncii Naţionale a României, în cotele şi în limitele stabilite, conform legii.

Codul fiscal:

h) rezervele tehnice constituite de societăţile de asigurare şi reasigurare, potrivit prevederilor legale de organizare şi functionare. Pentru contractele de asigurare cedate în reasigurare, rezervele se diminueaza astfel încât nivelul acestora sa acopere partea de risc care rămâne în sarcina asiguratorului, după deducerea reasigurarii;

Norme metodologice:

56. În cazul societatilor din domeniul asigurarilor şi reasigurarilor sunt deductibile rezervele tehnice calculate conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind societăţile de asigurare şi supravegherea asigurarilor, cu modificările şi completările ulterioare. Conform dispoziţiilor acestei legi rezervele de prime şi de daune se constituie din cote-părţi corespunzătoare sumelor aferente riscurilor neexpirate în anul în care s-au incasat primele.

Codul fiscal:

(2) Contribuabilii autorizati sa desfasoare activitate în domeniul exploatarii zacamintelor naturale sunt obligati sa inregistreze în evidenţa contabilă şi sa deduca provizioane pentru refacerea terenurilor afectate şi pentru redarea acestora în circuitul economic, silvic sau agricol, în limita unei cote de 1% aplicate asupra diferenţei dintre veniturile şi cheltuielile din exploatare, pe toata durata de functionare a exploatarii zacamintelor naturale.

Norme metodologice:

57. Provizioanele prevăzute la art. 22 alin. (2) din Codul fiscal sunt obligatorii pentru contribuabilii care au ca domeniu de activitate exploatarea de resurse minerale, gaze naturale şi pentru titularii acordurilor petroliere.

Codul fiscal:

(6) Sumele înregistrate în conturi de rezerve legale şi rezerve reprezentand facilităţi fiscale nu pot fi utilizate pentru majorarea capitalului social sau pentru acoperirea pierderilor. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, asupra acestor sume se recalculeaza impozitul pe profit şi se stabilesc dobanzi şi penalităţi de intarziere, de la data aplicarii facilitatii respective, potrivit legii. Nu se supun impozitarii rezervele din influente de curs valutar aferente aprecierii disponibilitatilor în valută, constituite potrivit legii, înregistrate de societăţi comerciale bancare - persoane juridice române şi sucursalele băncilor straine, care îşi desfăşoară activitatea în România.

Norme metodologice:

58. Intra sub incidenţa art. 22 alin. (6) din Codul fiscal urmatoarele sume înregistrate în conturi de rezerve sau surse proprii de finanţare, în conformitate cu reglementarile privind impozitul pe profit:

a) sumele reprezentand diferentele nete rezultate din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, care au fost neimpozabile;

b) scutirile şi reducerile de impozit pe profit aplicate asupra profitului investit potrivit prevederilor legii, inclusiv suma profitului investit, diferenţa dintre cota redusa de impozit pentru exportul de bunuri şi/sau servicii şi cota standard, precum şi cele prevăzute în legi speciale.

Codul fiscal:

Cheltuieli cu dobanzile şi diferente de curs valutar

Art. 23. - (1) Cheltuielile cu dobanzile sunt integral deductibile în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic decat unu. Gradul de îndatorare a capitalului se determina ca raport între capitalul imprumutat cu termen de rambursare peste un an şi capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la inceputul anului şi sfârşitul perioadei pentru care se determina impozitul pe profit. Prin capitalul imprumutat se înţelege totalul creditelor şi imprumuturilor cu termen de rambursare peste un an, potrivit clauzelor contractuale. Începând cu data de 1 ianuarie 2006, cheltuielile cu dobanzile sunt integral deductibile, în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic decat trei.

(2) În cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este peste unu inclusiv, cheltuielile cu dobanzile şi cu pierderea neta din diferentele de curs valutar sunt deductibile până la nivelul sumei veniturilor din dobanzi, plus 10% din celelalte venituri ale contribuabilului. Cheltuielile cu dobanzile şi cu pierderea neta din diferentele de curs valutar rămase nedeductibile se reporteaza în perioada urmatoare, în aceleasi condiţii, până la deductibilitatea integrală a acestora.

(3) În cazul în care cheltuielile din diferentele de curs valutar ale contribuabilului depasesc veniturile din diferentele de curs valutar, diferenţa va fi tratata ca o cheltuiala cu dobânda, potrivit alin. (1) şi (2), deductibilitatea acestei diferente fiind supusă limitarilor prevăzute în aceste alineate. Cheltuielile din diferentele de curs valutar, care se limiteaza potrivit prezentului alineat, sunt cele aferente imprumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare a capitalului.

(4) Dobanzile şi pierderile din diferente de curs valutar, în legătură cu imprumuturile obtinute direct sau indirect de la bănci internationale de dezvoltare şi organizaţii similare, menţionate în norme, şi cele care sunt garantate de stat nu intra sub incidenţa prevederilor prezentului articol.

(5) În cazul imprumuturilor obtinute de la alte entităţi, cu excepţia societatilor comerciale bancare române sau straine, sucursalelor băncilor straine, cooperativelor de credit, a societatilor de leasing pentru operaţiuni de leasing, a societatilor de credit ipotecar şi a persoanelor juridice care acorda credite potrivit legii, dobanzile deductibile sunt limitate la:

a) nivelul ratei dobanzilor de referinţa a Băncii Naţionale a României, corespunzătoare ultimei luni din trimestru, pentru imprumuturile în lei, şi

b) nivelul ratei dobanzii anuale de 9%, pentru imprumuturile în valută. Acest nivel al ratei dobanzii se aplică la determinarea profitului impozabil aferent anului fiscal 2004. Nivelul ratei dobanzii pentru imprumuturile în valută se va actualiza prin hotărâre a Guvernului.

(6) Limita prevăzută la alin. (5) se aplică separat pentru fiecare împrumut, înainte de aplicarea prevederilor alin. (1) şi (2).

(7) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică societatilor comerciale bancare, persoane juridice române, sucursalelor băncilor straine care îşi desfăşoară activitatea în România, societatilor de leasing pentru operaţiunile de leasing, societatilor de credit ipotecar, precum şi instituţiilor de credit.

(8) În cazul unei persoane juridice straine care îşi desfăşoară activitatea printr-un sediu permanent în România, prevederile prezentului articol se aplică prin luarea în considerare a capitalului propriu.

Norme metodologice:

59. În vederea determinarii valorii deductibile a cheltuielilor cu dobanzile se efectueaza mai întâi ajustarile conform art. 23 alin. (5) din Codul fiscal. Valoarea cheltuielilor cu dobanzile care excedeaza nivelului de deductibilitate permis conform art. 23 alin. (5) este considerata nedeductibila, fără a mai fi luata în calcul în perioadele urmatoare.

60. În cazul în care capitalul propriu are o valoare negativa sau gradul de îndatorare este mai mare ori egal cu 1, contribuabilul aplica limitarea prevăzută la art. 23 alin. (2) din Codul fiscal.

61. Intra sub incidenţa art. 23 alin. (3) din Codul fiscal pierderea neta din diferente de curs valutar aferente capitalului imprumutat.

62. Instituţiile de credit, în sensul art. 23 alin. (7) din Codul fiscal, sunt cele autorizate, potrivit legii, de Banca Naţionala a României. În sensul art. 23 alin. (5) din Codul fiscal, prin persoane juridice care acorda credite potrivit legii se înţelege persoanele juridice care sunt autorizate sa acorde credite prin legi speciale de înfiinţare.

63. Gradul de îndatorare al capitalului se determina ca raport între capitalul imprumutat şi capitalul propriu. Prin capital imprumutat se înţelege totalul creditelor şi imprumuturilor cu termen de rambursare de peste un an începând de la data semnarii contractului, respectiv credite bancare, împrumuturi de la institutii financiare, împrumuturi de la actionari, asociaţi sau alte persoane, credite furnizori, cu excepţia celor prevăzute la alin. (4) al art. 23 din Codul fiscal, indiferent de perioada în care acestea au fost contractate.

În capitalul imprumutat se includ şi creditele sau imprumuturile care au un termen de rambursare mai mic de un an, în situaţia în care exista prelungiri ale acestora, iar perioada de rambursare curenta însumată cu perioadele de rambursare anterioare ale creditelor sau imprumuturilor pe care le prelungesc depăşeşte un an.

Punctul 63 din Normele metodologice de aplicare a art. 23 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 2, subpunctul 7 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

64. Capitalul propriu cuprinde capitalul social, rezervele legale, alte rezerve, profitul nedistribuit, rezultatul exercitiului şi alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementarilor legale. În cazul sediilor permanente, capitalul propriu cuprinde capitalul de dotare pus la dispoziţie de societatea principala pentru desfăşurarea activităţii în România, potrivit documentelor de autorizare, rezervele legale, alte rezerve, rezultatul exercitiului şi alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementarilor legale.

$$\text{Gradul de îndatorare} = \frac{\text{Capital imprumutat}}{\text{Capital propriu}}$$

65. Pentru calculul deductibilitatii cheltuielilor cu dobanzile se au în vedere urmatoarele:

a) Pentru imprumuturile angajate de la alte entităţi, cu excepţia societatilor bancare române sau straine, sucursalelor băncilor straine, cooperativelor de credit, a societatilor de leasing pentru operaţiuni de leasing, a societatilor de credit ipotecar şi a persoanelor juridice care acorda credite potrivit legii, se aplică limita prevăzută la art. 23 alin. (5) din Codul fiscal, indiferent de perioada în care au fost contractate.

b) În scopul aplicarii art. 23 alin. (5) din Codul fiscal, nivelul ratei dobanzii de referinţa, recunoscută la calculul profitului impozabil, este cea din ultima luna a trimestrului pentru care se calculeaza impozitul pe profit, publicata de Banca Naţionala a României în Monitorul Oficial al României, Partea I;

c) Modul de calcul al dobanzii, conform art. 23 alin. (5) din Codul fiscal, va fi cel corespunzător modului de calcul al dobanzii aferente imprumuturilor.

d) Rezultatul exercitiului luat în calcul la determinarea capitalului propriu pentru sfârşitul perioadei este cel înregistrat de contribuabil înainte de calculul impozitului pe profit.

66. Cheltuielile cu dobanzile insumate cu pierderea neta din diferentele de curs valutar aferente imprumuturilor cu termen de rambursare mai mare de un an, luate în considerare la calculul gradului de îndatorare, sunt deductibile la determinarea profitului impozabil în limitele prevăzute la art. 23 alin. (2) din Codul fiscal.

67. În cazul leasingului financiar, utilizatorul nu aplica limita prevăzută la art. 23 alin. (5) din Codul fiscal.

68. În vederea determinarii impozitului pe profit, gradul de îndatorare se calculeaza ca raport între media capitalului imprumutat şi media capitalului propriu. Pentru calculul acestor medii se folosesc valorile existente la inceputul anului şi la sfârşitul perioadei pentru care se determina impozitul pe profit, după cum urmeaza:

$$\text{Gradul de îndatorare} = \frac{\frac{\text{Capital imprumutat (inceputul anului fiscal)} + \text{Capital imprumutat (sfârşitul perioadei)}}{2}}{\frac{\text{Capital propriu (inceputul anului fiscal)} + \text{Capital propriu (sfârşitul perioadei)}}{2}}$$

astfel:

$$\text{Gradul de îndatorare} = \frac{\text{Capital imprumutat (inceputul anului fiscal)} + \text{Capital imprumutat (sfârşitul perioadei)}}{\text{Capital propriu (inceputul anului fiscal)} + \text{Capital propriu (sfârşitul perioadei)}}$$

În cazul în care gradul de îndatorare astfel determinat este mai mic decat 1, cheltuielile cu dobanzile şi cu pierderea neta de curs valutar sunt deductibile integral după ce s-au efectuat ajustarile prevăzute la art. 23 alin. (5) din Codul fiscal.

Dacă gradul de îndatorare astfel determinat este 1 sau mai mare decat 1, suma cheltuielilor cu dobanzile şi cu pierderea neta din diferente de curs valutar este deductibila numai în limita urmatoarei sume: venitul din dobanzi al contribuabilului plus 10% din celelalte venituri impozabile ale acestuia. Celelalte venituri nu includ: veniturile din dobanzi, veniturile din diferente de curs valutar, veniturile înregistrate în conturile 711, 721 şi 722, precum şi eventualele venituri rezultate din operaţiuni care au ca scop majorarea limitei prevăzute în art. 23 alin. (2) din Codul fiscal.

69. Cheltuielile rămase nedeductibile după aplicarea prevederilor art. 23 alin. (2) din Codul fiscal sunt reportate în perioada urmatoare şi sunt tratate din punct de vedere fiscal ca fiind cheltuieli ale perioadei respective, urmand sa devina subiect al limitarii aplicabile în acea perioada.

70. În sensul prevederilor art. 23 alin. (4) din Codul fiscal, prin bănci internationale de dezvoltare se înţelege:

- Banca Internationala pentru Reconstructie şi Dezvoltare (BIRD), Corporatia Financiară Internationala (CFI) şi Asociaţia pentru Dezvoltare Internationala (ADI);
- Banca Europeana de Investitii (BEI);
- Banca Europeana pentru Reconstructie şi Dezvoltare (BERD);
- bănci şi organizaţii de cooperare şi dezvoltare regionala similare.

Prin împrumut garantat de stat se înţelege împrumutul garantat de stat potrivit Legii datoriei publice nr. 81/1999.

Codul fiscal:

Amortizarea fiscala

Art. 24 [...]

(8) În cazul metodei de amortizare degresiva, amortizarea se calculeaza prin multiplicarea cotelor de amortizare liniara cu unul dintre coeficientii urmatori:

a) 1,5, dacă durata normala de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 2 şi 5 ani;

b) 2,0, dacă durata normala de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 5 şi 10 ani;

c) 2,5, dacă durata normala de utilizare a mijlocului fix amortizabil este mai mare de 10 ani.

Norme metodologice:

71. Exemplu de calcul al amortizarii prin utilizarea regimului de amortizare degresiva. Pentru un mijloc fix se dau urmatoarele date:

- valoarea de intrare: 350.000.000 lei;
- durata normala de functionare conform catalogului: 10 ani;
- cota anuală de amortizare: 100/10 = 10%;
- cota anuală de amortizare degresiva: 10% x 2,0 = 20%;

Amortizarea anuală se va calcula astfel:

Ani	Modul de calcul	Amortizarea anuală degresiva (lei)	Valoarea rămasă (lei)

1	350.000.000 x 20%	70.000.000	280.000.000
2	280.000.000 x 20%	56.000.000	224.000.000
3	224.000.000 x 20%	44.800.000	179.200.000
4	179.200.000 x 20%	35.840.000	143.360.000
5	143.360.000 x 20%	28.672.000	114.688.000
6	114.688.000 x 20%= 114.688.000 / 5	22.937.600	91.750.400
7		22.937.600	68.812.800
8		22.937.600	45.875.200
9		22.937.600	22.937.600
10		22.937.600	0

Codul fiscal:

(12) Contribuabilii care investesc în mijloace fixe amortizabile sau în brevete de inventie amortizabile, destinate activităţilor pentru care acestia sunt autorizati şi care nu aplica regimul de amortizare accelerata, pot deduce cheltuieli de amortizare reprezentand 20% din valoarea de intrare a acestora, la data punerii în functiune a mijlocului fix sau a brevetului de inventie. Valoarea rămasă de recuperat pe durata normala de utilizare se determina după scaderea din valoarea de intrare a sumei egale cu deducerea de 20%. Pentru achiziţiile de animale şi plantatii, deducerea de 20% se acordă astfel:

a) pentru animale, la data achizitiei;

b) pentru plantatii, la data receptiei finale de înfiinţare a plantatiei.

Intra sub incidenţa prezentului alineat şi mijloacele fixe achiziţionate în baza unui contract de leasing financiar cu clauza definitivă de transfer al dreptului de proprietate asupra bunului, la expirarea contractului de leasing financiar. Contribuabilii care beneficiaza de facilitatile prevăzute la prezentul alineat au obligaţia sa pastreze în patrimoniu aceste mijloace fixe amortizabile cel puţin o perioadă egala cu jumătate din durata lor normala de utilizare.

Norme metodologice:

71^1. Intra sub incidenţa art. 24 alin. (12) din Codul fiscal şi mijloacele fixe amortizabile de natura construcţiilor. Pentru investiţiile considerate mijloace fixe amortizabile în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (3) din Codul fiscal, contribuabilii nu beneficiaza de prevederile art. 24 alin. (12) din acelasi act normativ.

71^2. Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 24 alin. (12) din Codul fiscal:

Un contribuabil care îşi desfăşoară activitatea în domeniul depozitarii materialelor şi marfurilor achizitioneaza în data de 15 septembrie 2004 o cladire-depozit pe care o pune în functiune pe data de 20 a aceleiasi luni. Valoarea de intrare a cladirii-depozit este de 30.000.000 mii lei. Durata normala de functionare a cladirii, conform Catalogului privind clasificarea şi duratele normale de functionare a mijloacelor fixe, este de 50 de ani. Contribuabilul, din punct de vedere contabil, foloseşte amortizarea liniara. Din punct de vedere fiscal contribuabilul aplica facilitatea prevăzută la art. 24 alin. (12) din Codul fiscal. Ca urmare a aplicarii prevederilor art. 24 alin. (12) din Codul fiscal, contribuabilul va inregistra urmatoarea situaţie:

● deduce din punct de vedere fiscal, în luna septembrie 2004, o cota de 20% din valoarea de intrare a mijlocului fix amortizabil: 20% x 30.000.000 mii lei = 6.000.000 mii lei;

● valoarea de recuperat din punct de vedere fiscal pe urmatoarele 600 de luni, începând cu octombrie 2004, 30.000.000 mii lei - 6.000.000 mii lei = 24.000.000 mii lei;

● amortizarea fiscala lunara din octombrie 2004 până în septembrie 2054, 40.000 mii lei (24.000.000 mii lei/600 luni).

- mii lei -

Luna	Amortizarea fiscala	Cheltuielile de amortizare înregistrate contabil
Septembrie 2004	6.000.000	0
Octombrie 2004	40.000	50.000
Noiembrie 2004	40.000	50.000
Decembrie 2004	40.000	50.000
Ianuarie 2005	40.000	50.000
... ...		
August 2054	40.000	50.000
Septembrie 2054	40.000	50.000
TOTAL:	30.000.000	30.000.000

Punctele 71^1 şi 71^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 24, alin. (12) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de punctul 2, subpunctul 8 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

(16) Contribuabilii care investesc în mijloace fixe destinate prevenirii accidentelor de muncă şi bolilor profesionale, precum şi infiintarii şi funcţionarii cabinetelor medicale, pot deduce integral valoarea acestora la calculul profitului impozabil la data punerii în functiune sau pot recupera aceste cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.

Norme metodologice:

71^3. Intra sub incidenţa prevederilor art. 24 alin. (16) din Codul fiscal mijloacele fixe amortizabile care sunt destinate prevenirii accidentelor de muncă şi bolilor profesionale şi sunt certificate de organisme recunoscute de Ministerul Muncii, Solidaritatii Sociale şi Familiei, potrivit prevederilor Legii protectiei muncii nr. 90/1996, republicată.

Punctul 71^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 24, alin. (16) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 2, subpunctul 8 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Contracte de leasing

Art. 25. - (1) În cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, în timp ce în cazul leasingului operational, locatorul are aceasta calitate. Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, şi de către locator, în cazul leasingului operational, cheltuielile fiind deductibile, potrivit art. 24.

(2) În cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operational locatorul deduce chiria (rata de leasing).

Norme metodologice:

72. Incadrarea operaţiunilor de leasing se realizează avandu-se în vedere prevederile art. 7 alin. (1) pct. 7 şi 8 din Codul fiscal şi clauzele contractului de leasing.

Codul fiscal:

Pierderi fiscale

Art. 26. - (1) Pierderea anuală, stabilita prin declaratia de impozit pe profit, se recupereaza din profiturile impozabile obtinute în urmatorii 5 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

(2) Pierderea fiscala înregistrată de contribuabilii care îşi inceteaza existenta prin divizare sau fuziune nu se recupereaza de către contribuabilii nou-infiintati sau de către cei care preiau patrimoniul societatii absorbite, după caz.

(3) În cazul persoanelor juridice straine, prevederile alin. (1) se aplică luandu-se în considerare numai veniturile şi cheltuielile atribuibile sediului permanent în România.

(4) Contribuabilii care au fost obligati la plata unui impozit pe venit şi care anterior au realizat pierdere fiscala, intra sub incidenţa prevederilor alin. (1) de la data la care au revenit la sistemul de impozitare reglementat de prezentul titlu. Aceasta pierdere se recupereaza pe perioada cuprinsa între data înregistrării pierderii fiscale şi limita celor 5 ani.

Norme metodologice:

73. Recuperarea pierderilor fiscale anuale se face în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

74. Pierderea fiscala reprezinta suma înregistrată în declaratia de impunere a anului precedent.

75. În cazul în care recuperarea pierderii contabile se face din rezervele legale, constituite din profit înainte de impozitare, reconstituirea ulterioară a rezervei legale nu va mai fi o sumă deductibila la calculul profitului impozabil.

76. Persoana juridica din al carei patrimoniu se desprinde o parte în urma unei operaţiuni de divizare şi care îşi continua existenta ca persoana juridica recupereaza partea din pierderea fiscala înregistrată înainte de momentul în care operaţiunea de divizare produce efecte, proportional cu drepturile şi obligaţiile mentinute de persoana juridica respectiva.

77. În cazul fuziunii prin absorbtie pierderea fiscala rezultata din declaratia de impunere a persoanei juridice absorbante, declarata până la data inscrierii la registrul comerţului a menţiunii privind majorarea capitalului social, se recupereaza potrivit prevederilor din lege.

Codul fiscal:

Reorganizari, lichidari şi alte transferuri de active şi titluri de participare

Art. 27. - (1) În cazul contribuţiilor cu active la capitalul unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la aceasta persoana juridica se aplică urmatoarele reguli:

a) contribuţiile nu sunt transferuri impozabile în înţelesul prevederilor prezentului titlu şi al prevederilor titlului III;

b) valoarea fiscala a activelor primite de persoana juridica este egala cu valoarea fiscala a acelor active la persoana care contribuie cu activul;

c) valoarea fiscala a titlurilor de participare primite de persoana care contribuie cu activele este egala cu valoarea fiscala a activelor aduse drept contribuţie de către persoana respectiva.

Norme metodologice:

78. În sensul dispoziţiilor art. 27 alin. (1) din Codul fiscal, o persoană juridica poate participa cu active la una sau mai multe persoane juridice existente sau care iau astfel fiinta, prin constituirea sau majorarea capitalului social al acestora primind în schimb titluri de participare ale societatilor respective. Contribuţiile cu active la capitalul social al unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la aceasta persoana juridica nu sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil.

79. În cazul în care pentru contribuţia cu active se datorează taxa pe valoarea adăugată potrivit dispoziţiilor titlului VI din Codul fiscal, iar beneficiarul aportului nu poate exercita dreptul de deducere pentru aceasta, valoarea fiscala, în sensul art. 27 alin. (1) din Codul fiscal, se majoreaza cu taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

(2) Distribuirea de active de către o persoană juridica română către participantii săi, fie sub forma de dividend, fie ca urmare a operaţiunii de lichidare, se trateaza ca transfer impozabil, exceptandu-se cazurile prevăzute la alin. (3).

Norme metodologice:

80. Distribuirea de active de către o persoană juridica română către participantii săi se poate realiza în cazul lichidarii.

81. Profitul impozabil în cazul lichidarii se calculeaza ca diferenţa între veniturile şi cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, calculate cumulat de la inceputul anului fiscal, luandu-se în calcul: profitul din lichidarea patrimoniului, sumele din anularea provizioanelor, sumele înregistrate în conturi de capitaluri proprii constituite din profitul brut şi care nu au fost impozitate la data constituirii, alte elemente similare veniturilor şi cheltuielilor.

82. La calculul impozitului pe profit datorat de contribuabilii care îşi inceteaza existenta în urma operaţiunilor de lichidare nu sunt impozitate rezervele constituite din profitul net, inclusiv sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit, repartizate ca surse proprii de finanţare pe parcursul perioadei de functionare, potrivit legii, acestea fiind tratate în conformitate cu prevederile art. 22. Acelasi tratament se aplică şi rezervelor constituite din diferente de curs favorabile capitalului social în devize sau din evaluarea, în conformitate cu actele normative în vigoare, a disponibilului în devize, dacă legea nu prevede altfel.

83. Impozitul pe dividende se determina după calculul profitului impozabil, se retine şi se virează pentru urmatoarele elemente:

- capital social majorat prin utilizarea unor elemente de capitaluri proprii (diferente provenite din reevaluarea imobilizarilor şi a stocurilor, potrivit legii, sume înregistrate la rezerve din diferente de curs valutar şi altele asemenea);
- capitaluri proprii constituite din profitul brut, potrivit prevederilor legale (rezerve legale, reduceri sau scutiri de impozit pe profit pentru profitul reinvestit şi altele asemenea);
- capitaluri proprii constituite în conformitate cu prevederile legale, fără ca sumele cuprinse în capitaluri să fie evidentiate în prealabil la venituri (diferente provenite din reevaluarea imobilizarilor, diferente de curs valutar din evaluarea disponibilitatilor în valută, diferente din aplicarea cotei reduse pentru activitatea de export, subventii pentru investitii şi altele asemenea).

Punctul 83 din Normele metodologice de aplicare a art. 27, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 2, subpunctul 9 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

84. Pentru elementele de capital propriu, constituite din profitul net (rezerva statutara, alte rezerve, profitul net realizat în exercitiile precedente a cărui repartizare a fost amanata etc.), se calculeaza şi se virează numai impozit pe dividende.

Codul fiscal:

(3) Prevederile prezentului articol se aplică urmatoarelor operaţiuni de reorganizare, dacă acestea nu au ca principal obiectiv evaziunea fiscala sau evitarea platii impozitelor:

a) fuziunea între doua sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participantii la oricare persoana juridica care fuzioneaza primesc titluri de participare la persoana juridica succesoare;

b) divizarea unei persoane juridice române în doua sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participantii la persoana juridica initiala beneficiaza de o distribuire proporţională a titlurilor de participare la persoanele juridice succesoare;

Norme metodologice:

85. În înţelesul art. 27 alin. (3) lit. a) şi b) din Codul fiscal, operaţiunile de fuziune şi divizare sunt reglementate prin Legea nr. 31/1990 privind societăţile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Codul fiscal:

c) achizitionarea de către o persoană juridica română a tuturor activelor şi pasivelor aparţinând uneia sau mai multor activităţi economice ale altei persoane juridice române, numai în schimbul unor titluri de participare;

Norme metodologice:

86. Prevederea de la art. 27 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal are în vedere transferul unei părţi din activul unei societăţi (transmitatoare) către una sau mai multe societăţi (beneficiare) existente sau care iau astfel fiinta, în schimbul atribuirii de titluri de participare ale societatilor beneficiare.

Codul fiscal:

Capitolul III
Aspecte fiscale internationale

Veniturile unui sediu permanent

Art. 29. [...]

(2) Profitul impozabil se determina în conformitate cu regulile stabilite în capitolul II al prezentului titlu, în urmatoarele condiţii:

a) numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent se includ în veniturile impozabile;

b) numai cheltuielile efectuate în scopul obtinerii acestor venituri se includ în cheltuielile deductibile;

c) cheltuielile de conducere şi cheltuielile generale de administrare, indiferent de locul în care s-au efectuat, decontate de persoana juridica străină şi înregistrate de sediul permanent, sunt deductibile în limita a 10% din veniturile salariale ale angajatilor sediului permanent.

Norme metodologice:

87. Prin angajaţi ai sediului permanent se înţelege persoanele angajate cu contract individual de muncă în condiţiile legii.

Codul fiscal:

(3) Profitul impozabil al sediului permanent se determina prin tratarea sediului permanent ca persoana separata şi prin utilizarea regulilor preturilor de transfer la stabilirea pretului de piaţa al unui transfer facut între persoana juridica străină şi sediul sau permanent.

(4) Înainte de a desfăşura activitate printr-un sediu permanent în România, reprezentantul legal la persoanei juridice straine prevăzute la alin. (1) trebuie să inregistreze sediul permanent la autoritatea fiscala competenţa.

Norme metodologice:

88. Persoanele juridice straine care desfăşoară activităţile menţionate la art. 8 alin. (3) din Codul fiscal datorează impozit pe profit de la inceputul activităţii, în măsura în care se determina depăşirea duratei legale de 6 luni sau termenele prevăzute în conventiile de evitare a dublei impuneri, după caz. În situaţia în care nu se determina înainte de sfârşitul anului fiscal dacă activităţile din România vor fi pe o durată suficienta pentru a deveni un sediu permanent, veniturile acelui an fiscal vor fi luate în considerare în urmatorul an fiscal, în situaţia în care durata specificata este depasita.

88^1. Pentru incadrarea unui santier de constructii sau a unui proiect de construcţie, ansamblu ori montaj sau activităţi de supervizare legate de acestea şi a altor activităţi similare ca sedii permanente se va avea în vedere data începerii activităţii din contractele incheiate cu persoanele juridice române beneficiare sau cu alte informaţii ce probeaza începerea activităţii. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adauga la perioada care s-a consumat pentru realizarea contractului de baza.

Punctul 88^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 29, alin. (3) şi (4) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 2, subpunctul 10 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

89. Profiturile ce urmeaza a fi atribuite unui sediu permanent sunt acelea pe care sediul permanent le-ar fi realizat dacă, în loc de a derula afaceri cu persoana juridica nerezidenta al carei sediu permanent este, ar fi derulat afaceri cu o persoană juridica separata. La stabilirea pretului de piaţa al transferurilor efectuate între persoana juridica străină şi sediul sau permanent se utilizeaza regulile preturilor de transfer.

Codul fiscal:

Credit fiscal

Art. 31. - (1) Dacă o persoană juridica română obtine venituri dintr-un stat strain prin intermediul unui sediu permanent sau venituri supuse impozitului cu retinere la sursa şi veniturile sunt impozitate atât în România, cat şi în statul strain, atunci impozitul platit către statul strain, fie direct, fie indirect prin retinerea şi virarea de o altă persoană, se deduce din impozitul pe profit ce se determina potrivit prevederilor prezentului titlu.

(2) Deducerea pentru impozitele platite către un stat strain într-un an fiscal nu poate depăşi impozitul pe profit, calculat prin aplicarea cotei de impozit pe profit prevăzute la art. 17 alin. (1) la profitul impozabil obţinut în statul strain, determinat în conformitate cu regulile prevăzute în prezentul titlu sau la venitul obţinut din statul strain.

(3) Impozitul platit unui stat strain este dedus, numai dacă persoana juridica română prezinta documentaţia corespunzătoare, conform prevederilor legale, din care să rezulte faptul ca impozitul a fost platit statului strain.

Norme metodologice:

90. În aplicarea prevederilor art. 31 alin. (1) din Codul fiscal, din punct de vedere fiscal, la sfârşitul anului fiscal, operaţiunile efectuate prin intermediul unor sedii permanente din strainatate ale persoanelor juridice române, înregistrate în cursul perioadei în devize, respectiv veniturile, cheltuielile, alte sume impozabile sau deductibile, cat şi impozitul platit se convertesc în lei prin utilizarea unei medii a cursurilor de schimb valutar, comunicata de Banca Naţionala a României.

91. O persoana juridica română care desfăşoară activităţi printr-un sediu permanent într-un alt stat calculeaza profitul impozabil la nivelul intregii societăţi, potrivit dispoziţiilor capitolului II, titlul II din Codul fiscal. În scopul acordarii creditului fiscal aferent unui sediu permanent contribuabilul calculeaza profitul impozabil şi impozitul pe profit aferente acelui sediu permanent, în conformitate cu reglementarile fiscale din România.

92. Documentul pe baza caruia se calculeaza deducerea din impozitul pe profit datorat în România, potrivit dispoziţiilor acestui articol, este cel care atesta plata, confirmat de autoritatea fiscala străină.

93. Limitarea prevăzută în art. 31 alin. (2) din Codul fiscal va fi calculată separat pentru fiecare sursa de venit. În scopul aplicarii acestei prevederi, toate veniturile persoanei juridice române a caror sursa se afla în aceeasi tara străină vor fi considerate ca având aceeasi sursa.

Exemplu: un contribuabil desfăşoară activităţi atât în România, cat şi în tara străină X unde realizează venituri atât printr-un sediu permanent, cat şi din alte surse, în mod independent de sediul permanent.

Pentru activitatea desfăşurată în tara străină X situaţia este urmatoarea:

Pentru sediul permanent:

- profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din tara străină X, 100 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicata de Banca Naţionala a României);
- impozitul pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din tara străină X (cota de 30%), 30 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicata de Banca Naţionala a României);
- profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea română, 80 milioane lei (legislatia română privind impozitul pe profit permite deducerea unor cheltuieli care nu sunt deductibile în tara străină X);
- impozitul pe profit pentru anul 2004, conform prevederilor din legea română (cota de 25%), 20 milioane lei.

Alte venituri realizate din tara X:

- venituri din dobanzi: 100 milioane lei;
- impozit de 10% cu retinere la sursa pentru veniturile din dobanzi: 10 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicata de Banca Naţionala a României).

Pentru activitatea desfăşurată atât în România, cat şi în tara străină X situaţia este urmatoarea:

- profit impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea română, 1.000 milioane lei (80 milioane profit impozabil al sediului permanent şi 920 milioane profit impozabil pentru activitatea din România);
- impozit pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din legea română (cota de 25%), 250 milioane lei.

Potrivit situaţiei prezentate mai sus, suma maxima reprezentand creditul fiscal extern ce i se poate acorda contribuabilului este de 30 milioane lei, respectiv 20 milioane lei impozit pe profit plus 10 milioane lei impozit cu retinere la sursa (dobanzi).

Deoarece impozitul platit în strainatate în suma de 40 milioane lei este mai mare decat limita maxima de 30 milioane lei care poate fi acordată sub forma creditului fiscal extern, contribuabilul va putea scadea din impozitul pe profitul intregii activităţi (250 milioane lei) doar suma de 30 milioane lei.

Codul fiscal:

Pierderi fiscale externe

Art. 32. - (1) Orice pierdere realizata printr-un sediu permanent din strainatate este deductibila doar din veniturile obtinute din strainatate.

(2) Pierderile realizate printr-un sediu permanent din strainatate se deduc numai din aceste venituri, separat, pe fiecare sursa de venit. Pierderile neacoperite se reporteaza şi se recupereaza în urmatorii 5 ani fiscali consecutivi.

Norme metodologice:

94. Potrivit art. 32 din Codul fiscal, pierderile realizate din activitatea desfăşurată în strainatate printr-un sediu permanent se recupereaza numai din veniturile impozabile realizate în strainatate pe fiecare sursa de venit. În sensul aplicarii acestei prevederi, prin sursa de venit se înţelege tara din care s-au realizat veniturile. Recuperarea pierderii se va realiza conform normelor prevăzute pentru aplicarea art. 26 din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Capitolul IV
Reguli speciale aplicabile vanzarii-cesionarii proprietăţilor imobiliare şi titlurilor de participare

Reguli speciale aplicabile vanzarii-cesionarii proprietăţilor imobiliare şi titlurilor de participare

Art. 33. - (1) Prevederile prezentului articol se aplică persoanelor juridice române şi straine care vand-cesioneaza proprietăţi imobiliare situate în România sau titluri de participare deţinute la o persoană juridica română.

(2) Dacă câştigurile rezultate din vanzarea-cesionarea proprietăţilor imobiliare situate în România şi a titlurilor de participare deţinute la o persoană juridica română depasesc pierderile rezultate dintr-o astfel de vânzare-cesionare, atunci impozitul pe profit se stabileste prin aplicarea unei cote de 10% la diferenţa rezultata.

(3) Pierderea rezultata din vanzarea-cesionarea proprietăţilor imobiliare situate în România şi a titlurilor de participare deţinute la o persoană juridica română se recupereaza din profiturile impozabile rezultate din operaţiuni de aceeasi natura, în urmatorii 5 ani fiscali consecutivi.

(4) Câştigul rezultat din vanzarea-cesionarea proprietăţilor imobiliare sau titlurilor de participare este diferenţa pozitiva între:

a) valoarea realizata din vanzarea-cesionarea unor asemenea proprietăţi imobiliare sau titluri de participare; şi

b) valoarea fiscala a unor asemenea proprietăţi imobiliare sau titluri de participare.

(5) Pierderea rezultata dintr-o vanzare-cesionare a proprietăţilor imobiliare sau titlurilor de participare este diferenţa negativa între:

a) valoarea realizata din vanzare-cesionare a unor asemenea proprietăţi imobiliare sau titluri de participare; şi

b) valoarea fiscala a unor asemenea proprietăţi imobiliare sau titluri de participare.

(6) În înţelesul prevederilor alin. (4) şi (5), valoarea realizata din vanzare-cesionare se reduce cu comisioanele, taxele sau alte sume platite, aferente vanzarii-cesionarii.

(7) Valoarea fiscala pentru proprietăţile imobiliare sau pentru titlurile de participare se stabileste după cum urmeaza:

a) în cazul proprietăţilor imobiliare, valoarea fiscala este costul de cumparare, construire sau imbunatatire a proprietăţii, redus cu amortizarea fiscala aferenta unei astfel de proprietăţi;

b) în cazul titlurilor de participare, valoarea fiscala este costul de achizitie al titlurilor de participare, inclusiv orice comisioane, taxe sau alte sume platite, aferente achizitionarii unor astfel de titluri de participare.

(8) Prezentul articol se aplică în cazul proprietăţilor imobiliare sau titlurilor de participare, numai dacă sunt indeplinite urmatoarele condiţii:

a) contribuabilul a detinut proprietatea imobiliara sau titlurile de participare pe o perioadă mai mare de doi ani;

b) persoana care achizitioneaza proprietatea imobiliara sau titlurile de participare nu este persoana afiliata contribuabilului;

c) contribuabilul a achizitionat proprietatea imobiliara sau titlurile de participare după 31 decembrie 2003.

Norme metodologice:

95. În vederea aplicarii art. 33 alin. (8) din Codul fiscal, contribuabilii justifica perioada de detinere a proprietăţilor imobiliare sau a titlurilor de participare, astfel încât să poată determina perioada mai mare de 2 ani.

96. Persoanele juridice inscriu în registrul de evidenta fiscala modul de calcul al castigului/pierderii rezultate din tranzactiile efectuate cu proprietăţi imobiliare. La fiecare termen de plată a impozitului pe profit, persoanele juridice vor determina profitul/pierderea rezultata, cumulat de la inceputul anului fiscal. Profitul rezultat se impune cu cota de 10%, pierderea urmand a fi recuperata din profiturile determinate în urmatorii 5 ani fiscali din câştigurile rezultate din aceleasi tranzactii.

97. Băncii Naţionale a României nu i se aplică prevederile art. 33 din Codul fiscal, în conformitate cu prevederile art. 17 alin. (2) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Capitolul V
Plata impozitului şi depunerea declaratiilor fiscale

Plata impozitului

Art. 34. [...]

(3) Organizaţiile nonprofit au obligaţia de a plati impozitul pe profit anual, până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculeaza impozitul.

(4) Contribuabilii care obtin venituri majoritare din cultura cerealelor şi plantelor tehnice, pomicultura şi viticultura au obligaţia de a plati impozitul pe profit anual, până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculeaza impozitul. [...]

(8) Persoanele juridice care inceteaza sa existe au obligaţia să depună declaratia de impunere şi sa plateasca impozitul pe profit cu 10 zile înainte de data înregistrării încetării existentei persoanei juridice la registrul comerţului.

Norme metodologice:

98. Contribuabilii prevăzuţi la art. 34 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal nu depun declaratii trimestriale.

99. Incadrarea în activităţile prevăzute la art. 34 alin. (4) din Codul fiscal este cea stabilita de Clasificarea activităţilor din economia naţionala - CAEN.

100. În situaţia contribuabilului care inceteaza sa existe ca persoana juridica în urma efectuării unei operaţiuni de fuziune prin absorbtie, divizare sau lichidare, termenul de depunere a declaraţiei privind impozitul pe profit reprezinta şi termen de plată a obligaţiei faţă de bugetul de stat, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Codul fiscal:

Capitolul VII
Dispozitii tranzitorii şi finale

Dispozitii tranzitorii

Art. 38. - (1) În cazul persoanelor juridice care au obţinut, înainte de 1 iulie 2002, certificatul permanent de investitor în zona defavorizata, scutirea de impozit pe profitul aferent investitiilor noi se aplică în continuare pe perioada existentei zonei defavorizate.

Norme metodologice:

101. În cazul contribuabililor care desfăşoară activităţi în zonele defavorizate, scutirea de la plata impozitului pe profit se acordă pe baza certificatului de investitor în zona defavorizata, eliberat înainte de data de 1 iulie 2002 de către agentia pentru dezvoltare regionala în a carei raza de competenţa teritoriala se afla sediul agentului economic, conform prevederilor legale în vigoare.

102. Investiţiile noi sunt reprezentate de mijloacele fixe amortizabile create sau achiziţionate de la terţe părţi, utilizate efectiv în activitatea proprie, desfăşurată în domeniile de interes economic, clasificate expres în anexa la Normele metodologice pentru aplicarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 728/2001, care determina angajarea de forta de muncă.

103. Scutirea de la plata impozitului pe profit opereaza pe toata durata existentei zonei defavorizate.

104. Profitul realizat în zonele defavorizate, rezultat din efectuarea operaţiunilor de lichidare a investitiei, conform legii, din vanzarea de active corporale şi necorporale, din câştigurile realizate din investitii financiare, din desfăşurarea de activităţi în afara zonei defavorizate, precum şi cel rezultat din desfăşurarea de activităţi în alte domenii decat cele de interes pentru zonele defavorizate sunt supuse impunerii. Partea din profitul impozabil aferenta fiecarei operaţiuni/activităţi este cea care corespunde ponderii veniturilor obtinute din aceste operaţiuni /activităţi în volumul total al veniturilor.

Codul fiscal:

(4) Cu excepţia prevederilor alin. (3), contribuabilii care obtin venituri din activităţi desfăşurate pe bază de licenţă intr-o zona libera au obligaţia de a plati impozit pe profit în cota de 5% pentru profitul impozabil care corespunde acestor venituri, până la data de 31 decembrie 2004.

Norme metodologice:

105. Pentru contribuabilii care desfăşoară activităţi în zonele libere pe bază de licente eliberate potrivit Legii nr. 84 /1992 privind regimul zonelor libere, cu modificările ulterioare, profitul obţinut din aceste activităţi este impozitat cu cota de 5% până la data de 31 decembrie 2004, cu excepţia cazului în care acestia intra sub incidenţa prevederilor art. 38 alin. (3) din Codul fiscal.

106. În cazul în care contribuabilul îşi desfăşoară activitatea în zona libera prin unităţi fără personalitate juridica, acesta este obligat sa tina evidenţa contabilă distincta pentru veniturile şi cheltuielile aferente acestei activităţi. La determinarea profitului aferent activităţii se iau în calcul şi cheltuielile de conducere şi administrare, precum şi alte asemenea cheltuieli, proportional cu veniturile obtinute în zona libera faţă de veniturile totale realizate de persoana juridica.

107. Pierderea rezultata din operaţiunile realizate în zona libera nu se recupereaza din profitul impozabil realizat în afara zonei, aceasta urmand să fie recuperata din profiturile obtinute din aceeasi zona.

Codul fiscal:

(12) La calculul profitului impozabil, urmatoarele venituri sunt neimpozabile până la data de 31 decembrie 2006:
[...]

b) veniturile realizate din aplicarea unei inventii brevetate în România, inclusiv din fabricarea produsului sau aplicarea procesului, pe o perioadă de 5 ani de la prima aplicare, calculati de la data începerii aplicarii şi cuprinşi în perioada de valabilitate a brevetului, potrivit legii;

Norme metodologice:

108. Aplicarea unei inventii înseamnă fabricarea produsului sau folosirea procedeului/metodei. Procedeul include şi utilizarea unui produs sau efectuarea oricărui alt act generator de profit, cum ar fi:

a) proiectarea obiectului/obiectelor unei inventii:

1. proiect de execuţie pentru realizarea unui produs, inclusiv produsul obţinut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat, unei instalaţii sau a altora asemenea;
2. proiect tehnologic pentru aplicarea unui procedeu/tehnologii sau a unei metode;

b) executarea şi/sau experimentarea prototipului/unicatului ori a tehnologiei care face obiectul unei inventii;

c) executarea şi/sau exploatarea seriei "zero" a produsului ori a instalatiei-pilot;

d) exploatarea obiectului unei inventii prin realizarea pe scara larga a acestuia, şi anume:

1. fabricarea produsului, cum ar fi: dispozitivul, utilajul, instalatia, compozitia, respectiv produsul obţinut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat;
2. folosirea unui procedeu, respectiv a unei tehnologii sau a unei metode, obiect al unei inventii;
3. folosirea unui mijloc, dispozitiv, aparat, instalatie, obiect al unei inventii exclusiv pentru necesitatile interne ale unităţii care aplica;

e) comercializarea rezultatelor actelor prevăzute la lit. a)-d) de către deţinătorul de drepturi care este şi producător, dacă aceste acte au fost efectuate în tara.

109. Prima aplicare se ia în considerare în mod distinct pentru titularul de brevet, precum şi pentru fiecare dintre licentiatii acestuia.

110. Pentru ca titularul brevetului, succesorul sau în drepturi sau, după caz, licentiatii acestuia sa beneficieze de scutire de impozit pe profit trebuie să fie indeplinite în mod cumulativ urmatoarele condiţii:

a) sa existe o copie, certificata pentru conformitate, a hotărârii definitive a Oficiului de Stat pentru Inventii şi Marci de acordare a brevetului de inventie; în cazul în care solicitantul scutirii de impozit este altă persoană decat titularul brevetului, este necesar sa existe documente, certificate pentru conformitate de către Oficiul de Stat pentru Inventii şi Marci sau autentificate, din care să rezulte una dintre urmatoarele situaţii:

1. solicitantul este succesorul în drepturi al titularului brevetului;
2. solicitantul este licentiat al titularului brevetului;
3. solicitantul este licentiat al succesorului în drepturi al titularului brevetului;

b) sa existe documente eliberate de Oficiul de Stat pentru Inventii şi Marci, din care să rezulte ca brevetul de inventie a fost în vigoare pe perioada pentru care s-a solicitat scutirea de impozit;

c) sa existe evidenţa contabilă de gestiune din care să rezulte ca în perioada pentru care se solicita scutirea de impozit pentru inventia sau grupul de inventii brevetate a fost efectuat cel puţin unul dintre actele prevăzute la pct. 108 şi nivelul profitului obţinut în această perioadă;

d) profitul astfel obţinut sa fi fost realizat în limita perioadei de 5 ani de la prima aplicare şi cuprinşi în perioada de valabilitate a brevetului.

Punctul 110 din Normele metodologice de aplicare a art. 38, alin.(12), lit. b) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 2, subpunctul 11 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

111. Profitul se stabileste cu referire stricta la inventia sau grupul de inventii brevetate, pe baza elementelor de noutate, asa cum acestea rezultă din revendicarile brevetului de inventie. În conformitate cu prevederile art. 33 alin. 3 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de inventie, republicată, revendicarile se interpreteaza în legătură cu descrierea şi desenele inventiei.

112. În cazul în care inventia sau grupul de inventii brevetate se referă numai la o parte a unei instalaţii ori a unei activităţi tehnologice, procedeu sau metoda, iar din evidentele contabile rezultă profitul numai pentru întreaga instalatie ori activitate tehnologica, se procedeaza mai întâi la stabilirea ponderii inventiei sau a grupului de inventii în instalatia ori activitatea tehnologica şi, pe aceasta baza, se determina partea de profit obţinut prin aplicarea inventiei brevetate.

113. Profitul include şi câştigurile obtinute de titularul brevetului sau de licentiatii acestuia din eventualele taxe sau tarife, percepute drept contravaloare a serviciului de utilizare a inventiei brevetate având ca obiect şi un produs nou, numai în cazul în care brevetul cuprinde şi o revendicare de utilizare sau de folosire a noului produs.

Codul fiscal:

Titlul III
Impozitul pe venit

Codul fiscal:

Capitolul I
Dispozitii generale

Categorii de venituri supuse impozitului pe venit

Art. 41. - Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor prezentului titlu, sunt urmatoarele:

a) venituri din activităţi independente, definite conform art. 47;
b) venituri din salarii, definite conform art. 56;
c) venituri din cedarea folosinţei bunurilor, definite conform art. 65;
d) venituri din investitii, definite conform art. 69;
e) venituri din pensii, definite conform art. 72;
f) venituri din activităţi agricole, definite conform art. 75;
g) veniturile din premii şi din jocuri de noroc, definite conform art. 79;
h) venituri din alte surse, definite conform art. 83.

Norme metodologice:

1. Veniturile din activităţi independente, inclusiv veniturile realizate de persoanele fizice în cadrul unor asocieri fără personalitate juridica, veniturile din salarii şi din cedarea folosinţei bunurilor sunt venituri care se supun procedurii de globalizare şi de determinare a impozitului pe venitul anual global.
2. Veniturile din investitii, din pensii, din activităţi agricole, din premii şi din jocuri de noroc, precum şi cele cuprinse în categoria "venituri din alte surse" se supun impozitarii, pe fiecare loc de realizare, în cadrul acestor categorii de venituri, impozitul fiind final.

Codul fiscal:

Venituri neimpozabile

Art. 42. - În înţelesul impozitului pe venit, urmatoarele venituri nu sunt impozabile:

a) ajutoarele, indemnizatiile şi alte forme de sprijin cu destinatie speciala, acordate din bugetul de stat, din bugetul asigurarilor sociale de stat, din bugetele fondurilor speciale, bugetele locale şi din alte fonduri publice, inclusiv indemnizatia de maternitate şi pentru cresterea copilului, precum şi cele de aceeasi natura primite de la alte persoane, cu excepţia indemnizatiilor pentru incapacitate temporara de muncă;

Norme metodologice:

3. În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind veniturile obtinute de persoanele fizice, potrivit legii, cum sunt:
- alocatia de stat pentru copii;
- alocatia de întreţinere pentru fiecare copil încredinţat sau dat în plasament familial;
- indemnizatia lunara primita de persoanele cu handicap grav şi accentuat;
- alocatia sociala primita de nevazatorii cu handicap grav şi accentuat;
- indemnizatia lunara acordată nevazatorilor cu handicap grav, potrivit legii;
- contravaloarea serviciilor hoteliere acordate, potrivit legii, membrilor de familie care însoţesc în spital copii cu handicap sau copii bolnavi în vârsta de până la 3 ani;
- ajutorul pentru încălzirea locuinţei;
- alocatia pentru copiii nou-nascuti, primita pentru fiecare dintre primii 4 copii nascuti vii;
- indemnizatia de maternitate;
- indemnizatia pentru cresterea copilului până la implinirea varstei de 2 ani şi, în cazul copilului cu handicap până la implinirea varstei de 3 ani;
- ajutorul social primit de sotii celor care satisfac serviciul militar obligatoriu;
- ajutorul social acordat potrivit legii;
- ajutorul de urgenta acordat de Guvern şi de primari în situaţii de necesitate ca urmare a calamitatilor naturale, incendiilor, accidentelor, precum şi altor situaţii deosebite stabilite prin lege, în limita fondurilor existente;
- ajutoarele pentru procurarea de dispozitive medicale;
- ajutorul lunar sau alocatia de sprijin primit de cadrele militare trecute în rezerva, fără drept de pensie, apte de muncă, care nu se pot incadra din lipsa de locuri de muncă corespunzătoare pregatirii lor;
- indemnizatia de şomaj şi alte drepturi neimpozabile acordate conform legislaţiei în materie;
- sume platite din bugetul asigurarilor pentru şomaj pentru completarea veniturilor persoanelor care se angajează înainte de expirarea perioadei de şomaj;
- prima de încadrare şi prima de instalare acordate din bugetul asigurarilor pentru şomaj;

- sprijinul material acordat, potrivit legii, membrilor de familie ai magistratului decedat sau membrilor de familie ai altei persoane din cadrul organelor autorităţii judecătoreşti, care a decedat;
- echivalentul salariului primit de membrii familiei functionarului public, în caz de deces al acestuia;
- indemnizatia reparatorie lunara primita de persoanele care şi-au pierdut total sau parţial capacitatea de muncă, marilor mutilati şi urmasilor celor care au decedat ca urmare a participării la Revolutia din decembrie 1989;
- indemnizatia reparatorie lunara primita de parintii persoanelor care au decedat ca urmare a participării la Revolutia din decembrie 1989;
- indemnizatia reparatorie lunara primita de sotul supravietuitor al persoanei care a decedat ca urmare a participării la Revolutia din decembrie 1989 şi care are în întreţinere unul sau mai mulţi copii ai acesteia;
- suma fixa pentru ingrijire primita de invalizii şi accidentatii de razboi, marii mutilati şi cei incadrati în gradul I de invaliditate;
- indemnizatia lunara primita de persoanele persecutate din motive politice şi etnice;
- indemnizatia lunara primita de magistratii care în perioada anilor 1945-1952 au fost inlaturati din justiţie din motive politice;
- indemnizatia de veteran de razboi, inclusiv sporul, acordată potrivit legii;
- renta lunara acordată, potrivit legii, veteranilor de razboi;
- ajutorul anual pentru acoperirea unei părţi din costul chiriei, energiei electrice şi energiei termice, acordat veteranilor de razboi şi vaduvelor de razboi, precum şi altor persoane defavorizate, potrivit legii;
- sprijinul material primit de sotul supravietuitor şi copiii urmasi ai membrilor Academiei Române;
- ajutoarele acordate emigrantilor politici potrivit legislaţiei în vigoare;
- ajutorul rambursabil pentru refugiati;
- ajutoarele umanitare, medicale şi sociale;
- ajutorul de deces acordat potrivit legislaţiei privind sistemul public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, precum şi ajutorul pentru procurarea de proteze, orteze şi de alte produse ortopedice, acordate în baza legislaţiei de pensii;
- renta viagera acordată de la bugetul de stat, bugetele locale şi din alte fonduri publice, potrivit legii;
- indemnizatia de merit acordată în condiţiile legii pentru instituirea indemnizatiei de merit şi a Normelor de aplicare a legii pentru instituirea indemnizatiei de merit, precum şi a Regulamentului de functionare a Comisiei naţionale pentru acordarea indemnizatiei de merit.
- drepturi reprezentand transportul gratuit urban şi interurban, acordate, potrivit legii, pentru adultii cu handicap accentuat şi grav, precum şi pentru asistenţii personali şi insotitorii acestora;
- alte asemenea venituri acordate potrivit normelor legale în vigoare.

Punctul 3 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. a) din Legea nr. 571/2003 a fost completat cu o liniuţa de punctul 3, subpunctul 1 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

4. În sensul art. 42 lit. a), prin alte persoane se înţelege, printre altii, şi:
- casa de ajutor reciproc a pensionarilor, pentru ajutoarele umanitare, medicale şi sociale acordate membrilor din contribuţiile acestora;
- organizaţiile umanitare, organizaţii sindicale, Crucea Rosie, unităţi de cult recunoscute în România şi alte entităţi care pot acorda ajutoare umanitare sau sociale.

Codul fiscal:

b) sumele încasate din asigurări de orice fel reprezentand despăgubiri, sume asigurate, precum şi orice alte drepturi, cu excepţia castigurilor primite de la societăţile de asigurări ca urmare a contractului de asigurare incheiat între părţi, cu ocazia tragerilor de amortizare.

Nu sunt venituri impozabile despăgubirile în bani sau în natura primite de către o persoană fizica, ca urmare a unui prejudiciu material suferit de aceasta, inclusiv despăgubirile reprezentand daunele morale;

Norme metodologice:

5. Sunt neimpozabile despăgubirile, sumele asigurate şi orice alte drepturi acordate asiguratilor, beneficiarilor sau tertelor persoane pagubite, din asigurarile de orice fel, potrivit legislaţiei privind societăţile de asigurare şi supravegherea asigurarilor.

6. Sumele reprezentand alte drepturi acordate asiguratilor pot avea printre altele urmatoarele forme: rascumparari partiale în contul persoanei asigurate, plati esalonate, rente, venituri rezultate din fructificarea rezervelor constituite din primele platite de asigurati, precum şi orice alte sume de aceeasi natura indiferent de denumirea sau forma sub care sunt platite, în contul persoanei asigurate.

7. În cazul în care suportatorul primei de asigurare este o persoană fizica independenta, persoana juridica sau orice alta entitate care desfăşoară o activitate, atunci contravaloarea primelor de asigurare reprezinta venituri impozabile pentru persoana fizica beneficiara.

Codul fiscal:

c) sumele primite drept despăgubiri pentru pagube suportate ca urmare a calamitatilor naturale, precum şi pentru cazurile de invaliditate sau deces, conform legii;

d) pensiile pentru invalizii de razboi, orfanii, vaduvele/vaduvii de razboi, sumele fixe pentru ingrijirea pensionarilor care au fost incadrati în gradul I de invaliditate, precum şi pensiile, altele decat pensiile platite din fonduri constituite prin contribuţii obligatorii la un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din scheme facultative de pensii ocupationale şi cele finantate de la bugetul de stat;

e) contravaloarea cupoanelor ce reprezinta bonuri de valoare care se acordă cu titlu gratuit persoanelor fizice conform dispoziţiilor legale în vigoare;

f) sumele sau bunurile primite sub forma de sponsorizare sau mecenat;

g) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile şi mobile corporale din patrimoniul personal, altele decat câştigurile din transferul titlurilor de valoare;

h) drepturile în bani şi în natura primite de militarii în termen, militarii cu termen redus, studentii şi elevii unităţilor de invatamant din sectorul de aparare naţionala, ordine publică şi siguranţa naţionala şi civile, precum şi cele ale gradatilor şi soldatilor concentrati sau mobilizati;

i) bursele primite de persoanele care urmeaza orice formă de scolarizare sau perfectionare în cadru institutionalizat;

Norme metodologice:

8. Prin cadru institutionalizat se înţelege orice entitate care are ca obiect de activitate educatia scolara, universitara, pregătirea şi/sau perfectionarea profesionala, recunoscută de autorităţi ale statului român.

Codul fiscal:

j) sumele sau bunurile primite cu titlu de mostenire şi donatie;

k) veniturile din agricultura şi silvicultura, cu excepţia celor prevăzute la art. 75;

Norme metodologice:

9. În categoria veniturilor din agricultura şi silvicultura considerate neimpozabile se cuprind:
- veniturile realizate de proprietar/arendas din valorificarea în stare naturala a produselor obtinute de pe terenurile agricole şi silvice, proprietate privată sau luate în arenda;
- veniturile provenite din: cresterea animalelor şi pasarilor, apicultura şi sericicultura;
- veniturile obtinute de persoanele fizice din valorificarea în stare naturala, prin unităţi specializate, cum ar fi centre sau puncte de achizitie, a produselor culese sau capturate din flora şi fauna sălbatică.

10. Se considera în stare naturala: produsele agricole obtinute după recoltare, materialul lemnos pe picior sau transformat în busteni ori în bile, precum şi produsele de origine animala, cum ar fi: lapte, lana, oua, piei crude şi altele asemenea, plante şi animale din flora şi fauna sălbatică, cum ar fi: plante medicinale, fructe de padure, ciuperci, melci, scoici, serpi, broaste şi altele asemenea.

Codul fiscal:

l) veniturile primite de membrii misiunilor diplomatice şi ai posturilor consulare pentru activităţile desfăşurate în România în calitatea lor oficiala, în condiţii de reciprocitate, în virtutea regulilor generale ale dreptului international sau a prevederilor unor acorduri speciale la care România este parte;

m) veniturile nete în valută primite de membrii misiunilor diplomatice, oficiilor consulare şi institutelor culturale ale României amplasate în strainatate, în conformitate cu legislatia în vigoare;

n) veniturile primite de oficialii organismelor şi organizaţiilor internationale din activităţile desfăşurate în România în calitatea lor oficiala, cu condiţia ca pozitia acestora, de oficial, să fie confirmata de Ministerul Afacerilor Externe;

o) veniturile primite de cetăţeni straini pentru activitatea de consultanţă desfăşurată în România, în conformitate cu acordurile de finanţare nerambursabilă incheiate de România cu alte state, cu organisme internationale şi organizaţii neguvernamentale;

p) veniturile primite de cetăţeni straini pentru activităţi desfăşurate în România, în calitate de corespondenti de presa, cu condiţia reciprocitatii acordate cetatenilor români pentru venituri din astfel de activităţi, şi cu condiţia ca pozitia acestor persoane să fie confirmata de Ministerul Afacerilor Externe;

q) sumele reprezentand diferenţa de dobânda subventionata pentru creditele primite în conformitate cu legislatia în vigoare;

r) subventiile primite pentru achizitionarea de bunuri, dacă subventiile sunt acordate în conformitate cu legislatia în vigoare;

s) veniturile reprezentand avantaje în bani şi/sau în natura primite de persoanele cu handicap, veteranii de razboi, invalizii şi vaduvele de razboi, accidentatii de razboi în afara serviciului ordonat, persoanele persecutate din motive politice de dictatura instaurata cu incepere de la 6 martie 1945, celor deportate în strainatate ori

constituite în prizonieri, urmasii eroilor-martiri, ranitilor, luptatorilor pentru victoria Revolutiei din decembrie 1989, precum şi persoanele persecutate din motive etnice de regimurile instaurate în România cu incepere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945;

Norme metodologice:

11. Aceste venituri sunt acordate prin legi speciale şi cuprind, printre altele:
- contravaloarea protezelor acordate gratuit pentru marii mutilati şi persoanele care şi-au pierdut total sau parţial capacitatea de muncă, a medicamentelor gratuite, accesului gratuit la sanatorii şi baze de tratament aparţinând Ministerului Sănătăţii, Ministerului Apararii Naţionale, Ministerului Administraţiei şi Internelor şi altor institutii potrivit legii;
- contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloacele de transport în comun şi altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intra sub incidenţa prevederilor Legii nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri şi acordarea unor drepturi urmasilor acestora, ranitilor, precum şi luptatorilor pentru victoria Revolutiei din Decembrie 1989, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
- contravaloarea asistentei medicale şi a medicamentelor acordate în mod gratuit şi prioritar, atât în tratament ambulatoriu, cat şi pe timpul spitalizarilor, a transportului gratuit cu mijloacele de transport în comun şi pe calea ferata română, contravaloarea biletului gratuit, pentru tratament intr-o statiune balneoclimaterica şi altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intra sub incidenţa prevederilor Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurata cu incepere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în strainatate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare;
- contravaloarea calatoriilor gratuite pe calea ferata, gratuitatile pe mijloacele de transport în comun în mediul urban, a lemnelor de foc sau echivalent carbuni, a asistentei medicale gratuite în toate instituţiile medicale civile de stat sau militare şi asigurarea de medicamente gratuite atât în tratamentele ambulatorii, cat şi pe timpul spitalizarii, a biletelor de tratament gratuite, în limita posibilitatilor existente, în statiuni balneoclimaterice, a protezelor, a carjelor, a ghetelor ortopedice, a carucioarelor, a aparatelor auditive şi implanturilor cardiace, mijloacelor moto şi auto speciale pentru cei handicapati locomotor şi altele asemenea, potrivit Legii nr. 44/1994 privind veteranii de razboi, precum şi unele drepturi ale invalizilor şi vaduvelor de razboi, republicată;
- contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloace de transport în comun pentru adultii cu handicap accentuat şi grav şi pentru asistenţii personali sau pentru insotitorii acestora, a transportului interurban gratuit cu trenul, asistenţa medicală gratuita în conformitate cu prevederile Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 102/1999 privind protectia speciala şi incadrarea în munca a persoanelor cu handicap, aprobata cu modificari prin Legea nr. 519/2002, cu modificările ulterioare;
- altele asemenea, aprobate prin lege.

12. Persoanele fizice prevăzute la art. 42 lit. s) datorează impozit pe venit pentru categoriile de venituri prevăzute la art. 41.

Codul fiscal:

t) premiile obtinute de sportivii medaliati la campionatele mondiale, europene şi la jocurile olimpice.

Nu sunt venituri impozabile premiile, primele şi indemnizatiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialisti, prevăzuţi în legislatia în materie, în vederea realizării obiectivelor de înaltă performanta:
- clasarea pe podiumul de premiere la campionatele europene, campionatele mondiale şi jocurile olimpice;
- calificarea şi participarea la turneele finale ale campionatelor mondiale şi europene, prima grupa valorica, precum şi la jocurile olimpice, în cazul jocurilor sportive.

Nu sunt venituri impozabile primele şi indemnizatiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialisti, prevăzuţi în legislatia în materie, în vederea pregatirii şi participării la competitiile internationale oficiale ale loturilor reprezentative ale României;

Norme metodologice:

13. Beneficiaza de aceste prevederi şi urmatorii specialisti: profesorii cu diploma de licenţă sau de absolvire, instructorii şi managerii din domeniu, precum şi alte persoane calificate pentru asistenţa medicală, cercetare şi asistenţa stiintifica, organizare şi conducere tehnica şi alte ocupatii complementare potrivit reglementarilor în materie.

Codul fiscal:

u) premiile şi alte drepturi sub forma de cazare, masa, transport şi alte asemenea, obtinute de elevi şi studenti în cadrul competitiilor interne şi internationale, inclusiv elevi şi studenti nerezidenti în cadrul competitiilor desfăşurate în România;

Norme metodologice:

14. În această categorie se cuprind:

- premii obtinute la concursuri pe obiecte sau discipline de invatamant, pe meserii, cultural-stiintifice, festivaluri, simpozioane, concursuri tehnico-stiintifice, premii obtinute la campionate şi concursuri sportive scolare, naţionale şi internationale;
- contravaloarea avantajelor sub forma de masa, cazare şi transport;
- alte drepturi materiale primite de participanti cu ocazia acestor manifestari;
- altele asemenea.

Codul fiscal:

v) alte venituri care nu sunt impozabile, asa cum sunt precizate la fiecare categorie de venit.

Barem de impunere

Art. 43. - (1) Baremul anual de impunere pentru anul fiscal 2004, pentru calculul plăţilor anticipate, este prevăzut în urmatorul tabel:

Venitul anual impozabil (lei)	Impozitul anual (lei)
până la 28.800.000	18%
28.800.001-69.600.000	5.184.000 + 23% pentru ceea ce depăşeşte suma de 28.800.000 lei
69.600.001-111.600.000	14.568.000 + 28% pentru ceea ce depăşeşte suma de 69.600.000 lei
111.600.001-156.000.000	26.328.000 + 34% pentru ceea ce depăşeşte suma de 111.600.000 lei
peste 156.000.000	41.424.000 + 40% pentru ceea ce depăşeşte suma de 156.000.000 lei

Baremul lunar pentru determinarea impozitului lunar pe veniturile din salarii şi pensii se stabileste prin ordin al ministrului finanţelor publice, având ca baza de calcul baremul anual de m.ai sus.

(2) Pentru anul 2004, impozitul anual se calculeaza prin aplicarea asupra venitului anual global impozabil a baremului anual prevăzut la alin. (1), corectat, prin ordin al ministrului finanţelor publice, cu rata inflatiei realizate pe anul 2004, diminuată cu 1/2 din rata inflatiei prognozate pe acest an.

(3) Începând cu anul fiscal 2005, baremul anual, respectiv lunar, pentru calculul plăţilor anticipate cu titlu de impozit se stabileste luandu-se în calcul 1/2 din rata inflatiei prognozate pentru anul respectiv, aplicata la baremul de impunere construit pe baza ratei inflatiei realizate pe perioada ianuarie-octombrie şi a prognozei pe lunile noiembrie-decembrie ale anului precedent. Aceste baremuri se aproba prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(4) Începând cu anul fiscal 2005, baremul anual pentru calculul impozitului pe venitul anual global impozabil se stabileste prin ordin al ministrului finanţelor publice, pe baza baremului anual prevăzut la alin. (3), corectat cu variatia ratei inflatiei realizate, faţă de cea prognozata pe perioada impozabila.

Norme metodologice:

15. La determinarea impozitului anual, cat şi a plăţilor anticipate cu titlu de impozit calculat pentru veniturile prevăzute de art. 41, bazele de calcul al impozitului vor fi stabilite prin rotunjire la mia de lei, prin neglijarea fractiunilor sub 1.000 lei.

Codul fiscal:

Perioada impozabila

Art. 44. - (1) Perioada impozabila este anul fiscal care corespunde anului calendaristic.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), perioada impozabila este inferioara anului calendaristic, în situaţia în care decesul contribuabilului survine în cursul anului.

Norme metodologice:

16. Anul fiscal corespunde cu perioada celor 12 luni ale unui an calendaristic în care se realizează venituri. Venitul impozabil ce se realizează intr-o fractiune de an sau în perioade diferite ce reprezinta fractiuni ale aceluiasi an se considera venit anual impozabil.

17. În cazul decesului contribuabilului, perioada impozabila este inferioara anului calendaristic, cuprinzand numărul de luni din anul calendaristic până la data decesului.

Codul fiscal:

Deduceri personale

Art. 45. - (1) Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) au dreptul la deducerea din venitul anual global a unor sume sub forma de deducere personala de baza şi deduceri personale suplimentare, acordate pentru fiecare luna a perioadei impozabile.

(2) Deducerea personala de baza, începând cu luna ianuarie 2004, este fixata la suma de 2.000.000 lei pe luna.

(3) Deducerea personala suplimentara pentru sotia/sotul, copiii sau alti membri de familie, aflati în întreţinere este de 0,5 inmultit cu deducerea personala de baza.

(4) Contribuabilii mai beneficiaza de deduceri personale suplimentare, în functie de situaţia proprie sau a persoanelor aflate în întreţinere, în afara sumelor rezultate din calculul prevăzut la alin. (2) şi (3), astfel:

a) 1,0 inmultit cu deducerea personala de baza pentru invalizii de gradul I şi persoanele cu handicap grav;

b) 0,5 inmultit cu deducerea personala de baza pentru invalizii de gradul II şi persoanele cu handicap accentuat.

(5) Nu sunt considerate persoane aflate în întreţinere acele persoane ale caror venituri, impozabile şi neimpozabile, depasesc sumele reprezentand deduceri personale, conform alin. (3) şi (4). În cazul în care o persoană este intretinuta de mai mulţi contribuabili, suma reprezentand deducerea personala a acesteia se imparte în părţi egale între contribuabili, exceptandu-se cazul în care acestia se înţeleg asupra unui alt mod de impartire a sumei. Copiii minori, în vârsta de până la 18 ani impliniti, ai contribuabilului sunt considerati intretinuti, iar suma reprezentand deducerea personala suplimentara se acordă pentru persoanele aflate în întreţinerea contribuabilului, pentru acea perioada impozabila din anul fiscal în care acestea au fost intretinute. Perioada se rotunjeste la luni intregi în favoarea contribuabilului.

(6) Nu sunt considerate persoane aflate în întreţinere:

a) persoanele fizice care deţin terenuri agricole şi silvice în suprafaţa de peste 10.000 mý în zonele colinare şi de ses şi de peste 20.000 mý în zonele montane;

b) persoanele fizice care obtin venituri din cultivarea şi din valorificarea florilor, legumelor şi zarzavaturilor în sere, în solarii special destinate acestor scopuri şi/sau în sistem irigat, din cultivarea şi din valorificarea arbustilor, plantelor decorative şi ciupercilor, precum şi din exploatarea pepinierelor viticole şi pomicole, indiferent de suprafaţa.

(7) La stabilirea veniturilor realizate de persoanele fizice aflate în întreţinere, potrivit alin. (5), se va avea în vedere şi venitul determinat potrivit legislaţiei privind venitul minim garantat.

(8) Sunt considerati alti membri de familie, potrivit alin. (3), rudele contribuabilului sau ale sotului/sotiei acestuia până la gradul al doilea inclusiv.

(9) Deducerile personale prevăzute la alin. (2), (3) şi (4) se insumeaza. Suma deducerilor personale admisa pentru calculul impozitului nu poate depăşi de 3 ori deducerea personala de baza şi se acordă în limita venitului realizat.

(10) Deducerile personale determinate potrivit prezentului articol nu se acordă personalului trimis în misiune permanenta în strainatate, potrivit legii.

Norme metodologice:

18. Determinarea coeficientilor şi a sumei reprezentand deduceri personale de baza şi suplimentare pentru fiecare contribuabil se efectueaza astfel:

a) de către angajatorii cu sediul sau domiciliul în România pentru veniturile din salarii realizate pe teritoriul României, la functia de baza;

b) de către organul fiscal pentru contribuabilii care realizează venituri din salarii, altele decat cele prevăzute la lit. a), pentru contribuabilii care realizează venituri din activităţi independente şi din cedarea folosinţei bunurilor, precum şi în alte situaţii aparute în aplicarea prevederilor titlului III din Codul fiscal.

19. Deducerile personale de baza se acordă contribuabilului, automat, pentru fiecare luna a perioadei impozabile, în cursul sau la sfârşitul anului, potrivit pct. 18, după caz. Deducerile personale suplimentare pentru persoanele aflate în întreţinere se acordă o singură dată numai pe lunile în care persoanele se afla în întreţinerea contribuabilului, iar cele pentru starea de invaliditate/handicap, numai pentru perioada existentei acestei stari, atestata prin documente justificative. În cazul în care perioada impozabila este inferioara anului calendaristic ca urmare a decesului contribuabilului în cursul anului, acesta beneficiaza de un numar de deduceri personale de baza lunare şi de deduceri personale suplimentare corespunzător numarului de luni ale anului calendaristic până în luna decesului, inclusiv.

20. Deducerile personale suplimentare pentru persoanele aflate în întreţinere se acordă numai pentru acele persoane care sunt efectiv în întreţinerea contribuabilului, chiar dacă acestia nu au domiciliul comun. Coeficientul de deducere personala suplimentara este de 0,5 pentru fiecare persoana valida aflata în întreţinere. Pentru starea de invaliditate/handicap a persoanei aflate în întreţinere coeficientul de deducere personala suplimentara se majoreaza corespunzător. Pentru ca o persoană să fie în întreţinere, aceasta trebuie să indeplineasca cumulativ urmatoarele condiţii:

- existenta unor raporturi juridice între contribuabil şi persoana aflata în întreţinere;
- incadrarea în plafon.

21. Sunt considerate persoane aflate în întreţinere sotul/sotia contribuabilului, copiii acestuia, precum şi alti membri de familie până la gradul al doilea inclusiv.

22. În sensul art. 45 alin. (8), în categoria "alt membru de familie aflat în întreţinere" se cuprind rudele contribuabilului şi ale sotului/sotiei acestuia, până la gradul al doilea inclusiv.

23. După gradul de rudenie rudele se grupează astfel:

- rude de gradul întâi, cum ar fi: parinti şi copii;

- rude de gradul al doilea, cum ar fi: bunici, nepoti şi frati/surori.
24. Sunt considerate persoane în întreţinere militarii în termen, militarii cu termen redus, studentii şi elevii militari ai instituţiilor de invatamant militare şi civile, peste vârsta de 18 ani, dacă veniturile obtinute sunt sub plafonul stabilit de acest titlu.
25. Nu sunt considerate persoane în întreţinere persoanele majore condamnate, care executa pedepse privative de libertate.
26. Copilul minor este considerat intotdeauna intretinut, cu excepţia celor incadrati în munca, indiferent dacă se afla în unităţi speciale sanitare sau de protecţie speciala şi altele asemenea, precum şi în unităţi de invatamant, inclusiv în situaţia în care costul de întreţinere este suportat de aceste unităţi. În acest caz eventualele venituri obtinute de copilul minor nu se au în vedere la acordarea deducerii personale suplimentare.
Pentru copilul minor aflat în întreţinerea parintilor sau a tutorelui, deducerea personala suplimentara se acordă integral unuia dintre parinti, conform înţelegerii dintre acestia, respectiv tutorelui.
Pentru copilul minor provenit din căsătorii anterioare, dreptul la coeficientul de deducere personala suplimentara pentru copilul aflat în întreţinere revine parintelui caruia i-a fost încredinţat copilul sau unuia dintre soti care formeaza noua familie, conform înţelegerii dintre acestia, indiferent dacă s-a facut o adoptie cu efecte restranse şi chiar dacă parintii firesti ai acestuia contribuie la întreţinerea lui prin plata unei pensii de întreţinere. Plata unei pensii de întreţinere nu da dreptul la deducere personala suplimentara parintelui obligat la aceasta plata.
Pentru copilul minor primit în plasament sau încredinţat unei persoane ori unei familii, dreptul la coeficientul de deducere personala suplimentara pentru acest copil se acordă:
- persoanei care l-a primit în plasament sau careia i s-a încredinţat copilul;
- unuia dintre soti care formeaza familia careia i-a fost încredinţat sau i-a fost dat în plasament copilul, conform înţelegerii dintre acestia.
Pentru copiii aflati în întreţinerea unei familii, deducerea personala suplimentara va fi acordată parintilor, conform înţelegerii dintre acestia. Nu se va fractiona între parinti deducerea personala suplimentara pentru fiecare copil aflat în întreţinere. Astfel, în situaţia în care intr-o familie sunt mai mulţi copii aflati în întreţinere, deducerile personale suplimentare se pot acorda unuia dintre parinti pentru toţi copiii sau fiecarui parinte pentru un numar de copii, conform înţelegerii dintre parinti. În aceste situaţii angajatii vor prezenta angajatorilor sau organului fiscal fie o declaratie pe propria raspundere din partea sotului/sotiei, fie o adeverinta emisa de angajatorul acestuia/acesteia, după caz, din care să rezulte numărul şi identitatea copiilor pentru care beneficiaza de deduceri personale suplimentare.
Nu se acordă deducere personala suplimentara urmatorilor:
- parintilor ai caror copii sunt dati în plasament sau incredintati unei familii ori persoane;
- parintilor copiilor incredintati unui organism privat autorizat sau unui serviciu public autorizat, în cazul în care parintii respectivi sunt pusi sub interdictie sau sunt decazuti din drepturile parintesti.
Copilul minor cu vârsta între 16 şi 18 ani, incadrat în munca în condiţiile Codului muncii, devine contribuabil şi beneficiaza de deducerea personala de baza, situaţie în care parintii nu mai au dreptul la acordarea deducerii personale suplimentare, intrucat deducerea personala se acordă o singură dată.
27. Contribuabilul beneficiaza de deducere personala suplimentara pentru persoanele aflate în întreţinere potrivit art. 45 alin. (3) din Codul fiscal, dacă persoana fizica intretinuta nu are venituri sau veniturile acesteia sunt sub plafonul rezultat din aplicarea coeficientului aferent de deducere personala suplimentara la deducerea personala de baza.
28. Verificarea încadrării veniturilor acestor persoane în plafonul determinat se realizează comparand veniturile brute realizate de persoana fizica aflata în întreţinere cu plafonul.
29. În cursul anului fiscal, în cazul în care angajatul obtine venituri la functia de baza, pentru a stabili dreptul acestuia la deduceri suplimentare pentru persoane aflate în întreţinere, se compara venitul lunar realizat de persoana aflata în întreţinere cu plafonul lunar, astfel:
a) în cazul în care persoana aflata în întreţinere realizează venituri lunare de natura pensiilor, indemnizatiilor, alocatiilor şi altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana intretinuta rezultă din insumarea tuturor drepturilor de aceasta natura realizate intr-o luna;
b) în cazul în care venitul este realizat sub forma de castiguri la jocuri de noroc, premii la diverse competitii, dividende, dobanzi şi altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana fizica aflata în întreţinere se determina prin impartirea venitului realizat la numărul de luni rămase până la sfârşitul anului, exclusiv luna de realizare a venitului;
c) în cazul în care persoana intretinuta realizează atât venituri lunare, cat şi aleatorii, venitul lunar se determina prin insumarea acestor venituri.
30. În functie de venitul lunar al persoanei intretinute, angajatorul va proceda după cum urmeaza:

a) în situaţia în care persoana aflata în întreţinere, pentru care contribuabilul - angajatul - beneficiaza de deducerea personala suplimentara, obtine în cursul anului un venit lunar mai mare decat plafonul lunar, angajatorul va inceta acordarea deducerii personale suplimentare pentru persoana în întreţinere, începând cu luna urmatoare celei în care a fost realizat venitul;

b) în situaţia în care contribuabilul solicita acordarea deducerii personale suplimentare pentru persoana aflata în întreţinere ca urmare a situarii venitului lunar al acesteia din urma sub plafonul lunar, angajatorul va începe acordarea deducerii personale suplimentare pentru persoana în întreţinere o dată cu plata drepturilor lunare ale lunii în care angajatul a depus solicitarea.

Dacă venitul unei persoane aflate în întreţinere depăşeşte plafonul deducerii personale suplimentare, ea nu este considerata intretinuta.

31. Pentru determinarea coeficientilor de deduceri personale suplimentare contribuabilul va depune la angajator o declaratie pe propria raspundere, care trebuie să cuprindă urmatoarele informaţii:

- date de identificare a salariatului (numele şi prenumele, domiciliul, codul numeric personal);
- date de identificare a fiecarei persoane aflate în întreţinere (numele şi prenumele, codul numeric personal), precum şi situaţia invaliditatii sau handicapului, dacă este cazul.

În ceea ce priveste copiii aflati în întreţinere, la aceasta declaratie salariatul va anexa şi adeverinta de la angajatorul celuilalt sot sau declaratia pe propria raspundere a acestuia că nu beneficiaza de deducere personala suplimentara pentru acel copil.

32. Declaratia pe propria raspundere a persoanei aflate în întreţinere, cu excepţia copilului minor, trebuie să cuprindă urmatoarele informaţii:

- date de identificare a persoanei aflate în întreţinere, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;
- date de identificare a contribuabilului care beneficiaza de coeficientul de deducere personala suplimentara, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;
- acordul persoanei intretinute ca intretinatorul sa beneficieze de coeficientul de deducere personala suplimentara;
- nivelul şi natura venitului persoanei aflate în întreţinere, inclusiv menţiunea privind suprafetele de teren agricol şi silvic deţinute, precum şi declaratia afirmativa sau negativa cu privire la desfăşurarea de activităţi de: cultivare a terenurilor cu flori, legume şi zarzavat în sere, în solarii amenajate şi în sistem irigat; cultivare a arbustilor şi plantelor decorative, ciupercilor; exploatare a pepinierelor viticole şi pomicole;
- angajarea persoanei intretinute de a comunică persoanei care contribuie la întreţinerea sa orice modificari în situaţia venitului realizat.

Declaratiile pe propria raspundere depuse în vederea acordarii de deduceri personale suplimentare nu sunt formulare tipizate.

33. Contribuabilul va prezenta angajatorului sau organului fiscal şi documentele justificative care să ateste situaţia proprie şi a persoanelor aflate în întreţinere, cum sunt: certificatul de căsătorie, certificatele de nastere ale copiilor, certificatul emis de comisia de expertiza medicală sau decizia de pensionare pentru cazurile de invaliditate, adeverinta de venit a persoanei intretinute sau declaratia pe propria raspundere şi altele. Documentele vor fi prezentate în original şi în copie, angajatorul sau organul fiscal, după caz, pastrand copia după ce verifica conformitatea cu originalul. Contribuabilii care depun declaratia de venit global prin posta şi care solicită acordarea deducerilor de către organul fiscal vor anexa la aceasta declaratie copii legalizate de pe documentele justificative care atesta dreptul la deduceri personale suplimentare.

34. Dacă la un angajat intervine o schimbare care are influenţa asupra deducerilor personale suplimentare acordate şi aceasta schimbare duce la diminuarea deducerii personale suplimentare, angajatul este obligat sa instiinteze angajatorul în termen de 15 zile calendaristice de la data la care s-a produs evenimentul care a generat modificarea.

35. În situaţia în care solicitarea şi/sau depunerea documentelor justificative privind acordarea deducerilor personale suplimentare se fac ulterior aparitiei evenimentului care da nastere sau modifica dreptul la deducere, angajatorul va acorda deducerile cuvenite o dată cu plata drepturilor salariale aferente lunii în care angajatul a depus toate documentele justificative.

36. Situaţia definitivă a deducerilor personale suplimentare se va stabili o dată cu determinarea venitului anual impozabil şi cu calculul impozitului anual.

37. În situaţia în care depunerea documentelor justificative se face după calcularea impozitului şi regularizarea anuală potrivit prevederilor art. 61 din Codul fiscal, corectiile se fac de către organul fiscal, pe baza cererii contribuabilului, la care se anexeaza toate documentele justificative care atesta dreptul acestuia la deduceri personale suplimentare. În cerere se va menţiona obligatoriu perioada pentru care se solicita acordarea deducerilor, în termenul legal de prescriptie.

38. Deducerea personala de baza nu se fractioneaza în cazul veniturilor realizate în baza unui contract de muncă cu timp parţial.

Codul fiscal:

Actualizarea deducerilor personale şi a sumelor fixe

Art. 46. - (1) Deducerea personala de baza lunara, precum şi celelalte sume fixe, exprimate în lei, se stabilesc potrivit procedurii prevăzute la art. 43.

(2) Începând cu anul fiscal 2004, sumele fixe exprimate în lei, altele decat deducerea personala de baza, se stabilesc potrivit procedurii prevăzute la art. 43 alin. (3).

(3) Sumele fixe se aproba prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(4) Sumele şi transele de venituri impozabile sunt calculate prin rotunjire la suta de mii de lei, în sensul că fractiunile sub 100.000 lei se majoreaza la 100.000 lei.

Norme metodologice:

39. Sumele fixe calculate prin rotunjire la suta de mii de lei sunt cele prevăzute la art. 43 alin. (2)-(4), art. 56 alin. (4) lit. a), art. 73, art. 81 alin. (4) şi art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal.

40. Pentru determinarea impozitului pe venitul anual global, precum şi pentru recalcularea impozitului anual pe veniturile din salarii, deducerea personala de baza se actualizeaza potrivit art. 43 alin. (2) sau alin. (4) din Codul fiscal.

41. Rotunjirea la suta de mii de lei se referă şi la transele de venituri din baremele de impunere anuale şi lunare. Atât sumele fixe, cat şi baremele de impunere sunt aprobate prin ordin al ministrului finanţelor publice şi sunt publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Codul fiscal:

Capitolul II
Venituri din activităţi independente

Definirea veniturilor din activităţi independente

Art. 47 - (1) Veniturile din activităţi independente cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere şi veniturile din drepturi de proprietate intelectuala, realizate în mod individual şi/sau intr-o formă de asociere, inclusiv din activităţi adiacente.

(2) Sunt considerate venituri comerciale veniturile din fapte de comert ale contribuabililor, din prestări de servicii, altele decat cele prevăzute la alin. (3), precum şi din practicarea unei meserii.

(3) Constituie venituri din profesii libere veniturile obtinute din exercitarea profesiilor medicale, de avocat, notar, auditor financiar, consultant fiscal, expert contabil, contabil autorizat, consultant de plasament în valori mobiliare, arhitect sau a altor profesii reglementate, desfăşurate în mod independent, în condiţiile legii.

(4) Veniturile din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuala provin din brevete de inventie, desene şi modele, mostre, marci de fabrica şi de comert, procedee tehnice, know-how, din drepturi de autor şi drepturi conexe dreptului de autor şi altele asemenea.

Norme metodologice:

42. Se supun impozitului pe veniturile din activităţi independente persoanele fizice care realizează aceste venituri în mod individual sau asociate pe baza unui contract de asociere incheiat în vederea desfăşurării de activităţi în scopul obtinerii de venit, asociere care se realizează potrivit dispoziţiilor legale şi care nu da nastere unei persoane juridice.

43. Exercitarea unei activităţi independente presupune desfăşurarea acesteia în mod obisnuit, pe cont propriu şi urmarind un scop lucrativ. Printre criteriile care definesc preponderent existenta unei activităţi independente sunt: libera alegere a desfăşurării activităţii, a programului de lucru şi a locului de desfăşurare a activităţii; riscul pe care şi-l asuma intreprinzatorul; activitatea se desfăşoară pentru mai mulţi clienti; activitatea se poate desfăşura nu numai direct, ci şi cu personalul angajat de intreprinzator în condiţiile legii.

44. Persoanele fizice nerezidente sunt supuse impozitarii în România pentru veniturile obtinute din desfăşurarea în România, potrivit legii, a unei activităţi independente, printr-un sediu permanent.

45. Sunt considerate venituri comerciale veniturile realizate din fapte de comert de către persoane fizice sau asocieri fără personalitate juridica, din prestări de servicii, altele decat cele realizate din profesii libere, precum şi cele obtinute din practicarea unei meserii.

Principalele activităţi care constituie fapte de comert sunt:

- activităţi de productie;
- activităţi de cumparare efectuate în scopul revanzarii;
- organizarea de spectacole culturale, sportive, distractive şi altele asemenea;
- activităţi al caror scop este facilitarea incheierii de tranzactii comerciale printr-un intermediar, cum ar fi: contract de comision, de mandat, de reprezentare, de agent de asigurare şi alte asemenea contracte incheiate în conformitate cu prevederile Codului comercial, indiferent de perioada pentru care a fost incheiat contractul;

- vanzarea în regim de consignaţie a bunurilor cumparate în scopul revanzarii sau produse pentru a fi comercializate;
- activităţi de editare, imprimerie, multiplicare, indiferent de tehnica folosita, şi altele asemenea;
- transport de bunuri şi de persoane;
- alte activităţi definite în Codul comercial.

46. Pentru persoanele fizice asociate impunerea se face la nivelul fiecarei persoane asociate din cadrul asocierii fără personalitate juridica, potrivit contractului de asociere, inclusiv al societatii civile profesionale, asupra venitului net distribuit.

47. Sunt considerate venituri din profesii libere veniturile obtinute din prestări de servicii cu caracter profesional, desfăşurate în mod individual sau în diverse forme de asociere, în domeniile ştiinţific, literar, artistic, educativ şi altele, de către: medici, avocati, notari publici, executori judecătorești, experti tehnici şi contabili, contabili autorizati, consultanti de plasament în valori mobiliare, auditori financiari, consultanti fiscali, arhitecti, traducatori, sportivi, arbitri sportivi, precum şi alte persoane fizice cu profesii reglementate desfăşurate în mod independent, în condiţiile legii.

Punctul 47 din Normele metodologice de aplicare a art. 47 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 3, subpunctul 2 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

48. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuala sunt venituri realizate din valorificarea drepturilor industriale, cum ar fi: inventii, mai puţin realizarile tehnice, know-how, marci înregistrate, franciza şi altele asemenea, recunoscute şi protejate prin inscrisuri ale instituţiilor specializate, precum şi a drepturilor de autor, inclusiv a drepturilor conexe dreptului de autor. Veniturile de aceasta natura se supun regulilor de determinare pentru veniturile din activităţi independente şi în situaţia în care drepturile respective fac obiectul unor contracte de cesiune, închiriere, colaborare, cercetare, licenta, franciza şi altele asemenea, precum şi cele transmise prin succesiune, indiferent de denumirea sub care se acordă, cum ar fi: remuneratie directa, remuneratie secundara, onorariu, redeventa şi altele asemenea.

Veniturile rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuala prevăzute în mod expres în contractul incheiat între părţi reprezinta venituri din drepturi de proprietate intelectuala. De asemenea, sunt incluse în categoria veniturilor din drepturi de proprietate intelectuala şi veniturile din cesiuni pentru care reglementarile în materie stabilesc prezumtia de cesiune a drepturilor în lipsa unei prevederi contrare în contract.

În situaţia existentei unei activităţi dependente ca urmare a unei relatii de angajare, remuneratia prestarilor rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuala care intră în sfera sarcinilor de serviciu reprezinta venituri de natura salariala, conform prevederilor menţionate în mod expres în contractul dintre angajat şi angajator, şi se supun impozitarii potrivit prevederilor cap. III "Venituri din salarii" al titlului III din Codul fiscal.

Veniturile reprezentand drepturi banesti ale autorului unei realizari tehnice nu sunt considerate, din punct de vedere fiscal, venituri din drepturi de proprietate intelectuala.

49. Persoanele fizice angajate, precum şi cele care incheie contracte, altele decat cele prin care sunt reglementate relatiile de angajare, şi care desfăşoară activităţi utilizand baza materiala a angajatorului sau a celeilalte părţi contractante, în vederea realizării de inventii, realizari tehnice sau procedee tehnice, opere stiintifice, literare, artistice etc. obtin venituri de natura salariala.

50. Veniturile realizate de sportivii profesionisti care participa la competitii sportive pe cont propriu şi nu au relatii de angajare cu entitatea platitoare de venit sunt considerate venituri din activităţi independente.

Codul fiscal:

Venituri neimpozabile

Art. 48. - (1) Nu sunt venituri impozabile:

a) veniturile obtinute prin aplicarea efectiva în tara de către titular sau, după caz, de către licentiatii acestuia a unei inventii brevetate în România, incluzând fabricarea produsului sau, după caz, aplicarea procedeului, în primii 5 ani de la prima aplicare, calculati de la data începerii aplicarii şi cuprinşi în perioada de valabilitate a brevetului;

b) venitul obţinut de titularul brevetului prin cesionarea acestuia.

(2) De prevederile alin. (1) beneficiaza persoanele fizice care exploateaza inventia, respectiv titularul brevetului aplicat.

Norme metodologice:

51. În aplicarea prevederilor art. 48 din Codul fiscal Oficiul de Stat pentru Inventii şi Marci şi Ministerul Finanţelor Publice emit ordin comun potrivit prevederilor art. 5 din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Reguli generale de stabilire a venitului net din activităţi independente determinat pe baza contabilitatii în partida simpla

Art. 49. - (1) Venitul net din activităţi independente se determina ca diferenţa între venitul brut şi cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partida simpla, cu excepţia prevederilor art. 50 şi 51.

(2) Venitul brut cuprinde:

a) sumele încasate şi echivalentul în lei al veniturilor în natura din desfăşurarea activităţii;

b) veniturile sub forma de dobanzi din creante comerciale sau din alte creante utilizate în legătură cu o activitate independenta;

c) câştigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii utilizate intr-o activitate independenta, inclusiv contravaloarea bunurilor rămase după încetarea definitivă a activităţii;

d) veniturile din angajamentul de a nu desfăşura o activitate independenta sau de a nu concura cu o altă persoană;

e) veniturile din anularea sau scutirea unor datorii de plată aparute în legătură cu o activitate independenta.

(3) Nu sunt considerate venituri brute:

a) aporturile în numerar sau echivalentul în lei al aporturilor în natura facute la începerea unei activităţi sau în cursul desfăşurării acesteia;

b) sumele primite sub forma de credite bancare sau de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;

c) sumele primite ca despăgubiri;

d) sumele sau bunurile primite sub forma de sponsorizari, mecenat sau donatii.

(4) Condiţiile generale pe care trebuie să le indeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităţilor desfăşurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

b) să fie cuprinse în cheltuielile exercitiului financiar al anului în cursul caruia au fost platite;

c) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II;

d) cheltuielile cu primele de asigurare să fie efectuate pentru:

1. active corporale sau necorporale din patrimoniul afacerii;
2. activele ce servesc ca garantie bancara pentru creditele utilizate în desfăşurarea activităţii pentru care este autorizat contribuabilul;
3. boli profesionale, risc profesional şi accidente de muncă;
4. persoane care obtin venituri din salarii, potrivit prevederilor capitolului III din prezentul titlu, cu condiţia impozitarii sumei reprezentand prima de asigurare, la beneficiarul acesteia, la momentul platii de către suportator.

(5) Urmatoarele cheltuieli sunt deductibile limitat:

a) cheltuielile de sponsorizare şi mecenat efectuate conform legii, în limita unei cote de 5% din baza de calcul determinata conform alin. (6);

b) cheltuielile de protocol, în limita unei cote de 2% din baza de calcul determinata conform alin. (6);

c) suma cheltuielilor cu indemnizatia primita pe perioada delegării şi detaşării în alta localitate, în tara şi în strainatate, în interesul serviciului, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituţiile publice;

d) cheltuielile sociale, în limita unei sume obtinute prin aplicarea unei cote de până la 2% la fondul de salarii realizat anual;

e) pierderile privind bunurile perisabile, în limitele prevăzute de actele normative în materie;

f) cheltuielile reprezentand tichetele de masa acordate de angajatori, potrivit legii;

g) contribuţiile efectuate în numele angajatilor la scheme facultative de pensii ocupationale, în conformitate cu legislatia în vigoare, în limita echivalentului în lei a 200 euro anual, pentru o persoană;

h) prima de asigurare pentru asigurarile private de sănătate, în limita stabilita potrivit legii;

i) cheltuielile efectuate pentru activitatea independenta, cat şi în scopul personal al contribuabilului sau asociatilor, sunt deductibile numai pentru partea de cheltuiala care este aferenta activităţii independente;

j) cheltuielile reprezentand contribuţii sociale obligatorii pentru salariati şi contribuabili, potrivit legii;

k) dobanzi aferente imprumuturilor de la persoane fizice şi juridice utilizate în desfăşurarea activităţii, pe baza contractului incheiat între părţi, în limita nivelului dobanzii de referinţa a Băncii Naţionale a României;

l) cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentand chiria - rata de leasing - în cazul contractelor de leasing operational, respectiv cheltuielile cu amortizarea şi dobanzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operaţiunile de leasing şi societăţile de leasing.

(6) Baza de calcul se determina ca diferenţa dintre venitul brut şi cheltuielile deductibile, altele decat cheltuielile de sponsorizare, mecenat şi cheltuielile de protocol.

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;

b) cheltuielile corespunzătoare veniturilor neimpozabile ale caror surse se afla pe teritoriul României sau în strainatate;

c) impozitul pe venit datorat potrivit prezentului titlu, inclusiv impozitul pe venitul realizat în strainatate;
d) cheltuielile cu primele de asigurare, altele decat cele prevăzute la alin. (4) lit. d) şi la alin. (5) lit. h);
e) donatii de orice fel;
f) amenzile, confiscarile, dobanzile, penalitatile de intarziere şi penalitatile datorate autorităţilor române şi straine, potrivit prevederilor legale, altele decat cele platite conform clauzelor din contractele comerciale;
g) ratele aferente creditelor angajate;
h) dobanzile aferente creditelor angajate pentru achizitionarea de imobilizari corporale de natura mijloacelor fixe, în cazul în care dobânda este cuprinsa în valoarea de intrare a imobilizarii corporale, potrivit prevederilor legale;
i) cheltuielile de achizitionare sau de fabricare a bunurilor şi a drepturilor amortizabile din Registrul-inventar;
j) cheltuielile privind bunurile constatate lipsa din gestiune sau degradate şi neimputabile, dacă inventarul nu este acoperit de o poliţa de asigurare;
k) sumele sau valoarea bunurilor confiscate, ca urmare a încălcării dispoziţiilor legale în vigoare;
l) impozitul pe venit suportat de platitorul venitului în contul beneficiarilor de venit;
m) alte sume prevăzute prin legislatia în vigoare.
(8) Contribuabilii care obtin venituri din activităţi independente sunt obligati sa organizeze şi sa conduca evidenţa contabilă în partida simpla, cu respectarea reglementarilor în vigoare privind evidenţa contabilă, şi sa completeze Registrul-jurnal de încasări şi plati, Registrul inventar şi alte documente contabile prevăzute de legislatia în materie.
(9) În Registrul-inventar se trec toate bunurile şi drepturile aferente desfăşurării activităţii.

Norme metodologice:

52. În venitul brut se includ toate veniturile în bani şi în natura, cum sunt: venituri din vanzarea de produse şi de marfuri, venituri din prestarea de servicii şi executarea de lucrari, venituri din vanzarea sau inchirierea bunurilor din patrimoniul afacerii şi orice alte venituri obtinute din exercitarea activităţii, precum şi veniturile din dobanzile primite de la bănci pentru disponibilitatile banesti aferente afacerii, din alte activităţi adiacente şi altele asemenea.
Prin activităţi adiacente se înţelege toate activităţile care au legătură cu obiectul de activitate autorizat.
În cazul încetării definitive a activităţii sumele obtinute din valorificarea bunurilor din patrimoniul afacerii, inscrise în Registrul-inventar, cum ar fi: mijloace fixe, obiecte de inventar şi altele asemenea, precum şi stocurile de materii prime, materiale, produse finite şi marfuri rămase nevalorificate sunt incluse în venitul brut.
În cazul în care bunurile din patrimoniul afacerii trec în patrimoniul personal al contribuabilului, din punct de vedere fiscal se considera o instrainare, iar suma reprezentand contravaloarea acestora se include în venitul brut al afacerii.
În toate cazurile evaluarea se face la preturile practicate pe piaţa sau stabilite prin expertiza tehnica.
Nu constituie venit brut urmatoarele:
- aporturile în numerar sau echivalentul în lei al aporturilor în natura facute la începerea unei activităţi sau în cursul desfăşurării acesteia;
- sumele primite sub forma de credite bancare sau de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;
- sumele primite ca despăgubiri;
- sumele sau bunurile primite sub forma de sponsorizari, mecenat sau donatii.

53. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidentele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 49 alin. (4)-(7) din Codul fiscal.
Condiţiile generale pe care trebuie să le indeplineasca cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:
a) să fie efectuate în interesul direct al activităţii;
b) sa corespunda unor cheltuieli efective şi să fie justificate cu documente;
c) să fie cuprinse în cheltuielile exercitiului financiar al anului în cursul caruia au fost platite.

54. Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:
- cheltuielile cu achizitionarea de materii prime, materiale consumabile, obiecte de inventar şi marfuri;
- cheltuielile cu lucrarile executate şi serviciile prestate de terti;
- cheltuielile efectuate de contribuabil pentru executarea de lucrari şi prestarea de servicii pentru clienti;
- chiria aferenta spatiului în care se desfăşoară activitatea, cea aferenta utilajelor şi altor instalaţii utilizate în desfăşurarea activităţii, în baza unui contract de închiriere;
- dobanzile aferente creditelor bancare;
- dobanzile aferente imprumuturilor de la persoane fizice şi juridice, utilizate în desfăşurarea activităţii, pe baza contractului incheiat între părţi, în limita nivelului dobanzii de referinţa a Băncii Naţionale a României;
- cheltuielile cu comisioanele şi cu alte servicii bancare;

- cheltuielile cu primele de asigurare care privesc imobilizarile corporale şi necorporale, inclusiv pentru stocurile deţinute, precum şi cheltuielile de asigurare pentru boli profesionale, risc profesional şi împotriva accidentelor de muncă;
- cheltuielile cu primele de asigurare pentru bunurile din patrimoniul personal, când acestea reprezinta garantie bancara pentru creditele utilizate în desfăşurarea activităţii independente a contribuabilului;
- cheltuielile de protocol ocazionate de acordarea unor cadouri, tratatii şi mese partenerilor de afaceri, efectuate în scopul afacerii;
- cheltuielile postale şi taxele de telecomunicatii;
- cheltuielile cu energia şi apa;
- cheltuielile cu transportul de bunuri şi de persoane;
- cheltuieli de natura salariala;
- cheltuielile cu impozitele, taxele, altele decat impozitul pe venit;
- cheltuielile reprezentand contribuţiile pentru asigurarile sociale, pentru constituirea Fondului pentru plata ajutorului de şomaj, pentru asigurarile sociale de sănătate, precum şi alte contribuţii obligatorii pentru contribuabil şi angajatii acestuia;
- cheltuielile reprezentand contribuţiile profesionale obligatorii datorate, potrivit legii, asociaţiilor profesionale din care fac parte contribuabilii;
- cheltuielile cu amortizarea, în conformitate cu reglementarile titlului II din Codul fiscal, după caz;
- valoarea rămasă neamortizata a bunurilor şi drepturilor amortizabile instrainate, determinata prin deducerea din preţul de cumparare a amortizarii incluse pe costuri în cursul exploatarii, şi limitata la nivelul venitului realizat din instrainare;
- cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentand chiria (rata de leasing) în cazul contractelor de leasing operational, respectiv cheltuielile cu amortizarea şi dobanzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operaţiunile de leasing şi societăţile de leasing;
- cheltuielile cu pregătirea profesionala pentru contribuabili şi salariaţii lor;
- cheltuielile ocazionate de participarea la congrese şi alte intruniri cu caracter profesional;
- cheltuielile cu functionarea şi întreţinerea, aferente bunurilor care fac obiectul unui contract de comodat, potrivit înţelegerii din contract, pentru partea aferenta utilizarii în scopul afacerii;
- cheltuieli reprezentand tichetele de masa acordate de angajator potrivit legii;
- cheltuielile de delegare, detasare şi deplasare, cu excepţia celor reprezentand indemnizatia de delegare, detasare în alta localitate în tara şi în strainatate, care este deductibila limitat;
- cheltuielile de reclama şi publicitate reprezinta cheltuielile efectuate pentru popularizarea numelui contribuabilului, produsului sau serviciului în baza unui contract scris, precum şi costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare când reclama şi publicitatea se efectueaza prin mijloace proprii. Se includ în categoria cheltuielilor de reclama şi publicitate şi bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor şi demonstratii la punctele de vanzare, precum şi alte bunuri acordate cu scopul stimularii vanzarilor;
- alte cheltuieli efectuate pentru realizarea veniturilor.

Liniuţa a-18-a a punctului 54 din Normele metodologice de aplicare a art. 49 din Legea nr. 571/2003 a fost modificata de punctul 3, subpunctul 3 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

55. Sunt cheltuieli deductibile limitat, de exemplu, urmatoarele:
- cheltuielile cu sponsorizarea şi mecenatul sunt deductibile în limitele stabilite la art. 49 din Codul fiscal şi potrivit condiţiilor din legislatia în materie;
- cheltuielile reprezentand indemnizatia de delegare şi detasare în alta localitate, în tara şi în strainatate, în interesul serviciului, sunt deductibile, respectiv în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituţiile publice;
- cheltuielile sociale în limita unei sume stabilite prin aplicarea unei cote de până la 2% asupra fondului de salarii realizat anual şi acordate pentru salariaţii proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă, sub forma: ajutoarelor de inmormantare, ajutoarelor pentru pierderi produse în gospodariile proprii ca urmare a calamitatilor naturale, ajutoarelor pentru bolile grave şi incurabile, ajutoarelor pentru nastere, cadourilor pentru copiii minori ai salariatilor, cadourilor oferite salariatelor, contravalorii transportului la şi de la locul de muncă al salariatului, costului prestatiilor pentru tratament şi odihnă, inclusiv transportul, pentru salariaţii proprii şi membrii de familie ai acestora. Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajatilor cu ocazia Pastelui, zilei de 1 iunie, Craciunului şi a sarbatorilor similare ale altor culte religioase, precum şi cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt deductibile în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecarei persoane, cu orice ocazie dintre cele de mai sus, nu depăşeşte 1.200.000 lei, suma actualizata potrivit prevederilor art. 46 din Codul fiscal.

56. Veniturile obtinute din valorificarea în regim de consignaţie sau prin vanzare directa către agenti economici şi alte institutii a bunurilor rezultate în urma unei prelucrari sau procurate în scopul revanzarii sunt considerate venituri din activităţi independente. În aceasta situaţie se vor solicita documentele care atesta provenienţă bunurilor respective, precum şi autorizatia de functionare. Nu se încadrează în aceste prevederi bunurile din patrimoniul personal.
57. Toate bunurile şi drepturile aferente desfăşurării activităţii se inscriu în Registrul-inventar şi constituie patrimoniul afacerii.

Codul fiscal:

Stabilirea venitului net din activităţi independente, pe baza normelor de venit
Art. 50. - (1) Venitul net dintr-o activitate independenta, care este desemnata conform alin. (2), şi care este desfăşurată de către contribuabil, individual, fără salariati, se determina pe baza normelor de venit.

(2) Ministerul Finanţelor Publice elaboreaza normele care conţin nomenclatorul activităţilor pentru care venitul net se stabileste pe bază de norme de venit şi precizeaza regulile care se utilizeaza pentru stabilirea acestor norme de venit.

(3) Directiile generale ale finanţelor publice teritoriale au obligaţia de a stabili şi publică anual normele de venit înainte de data de 1 ianuarie a anului în care urmeaza a se aplică normele respective.

(4) În cazul în care un contribuabil desfăşoară o activitate independenta pe perioade mai mici decat anul calendaristic, norma de venit aferenta acelei activităţi se corecteaza astfel încât sa reflecte perioada de an calendaristic în care a fost desfăşurată activitatea respectiva.

(5) Dacă un contribuabil desfăşoară doua sau mai multe activităţi desemnate, venitul net din aceste activităţi se stabileste pe baza celei mai ridicate norme de venit pentru respectivele activităţi.

(6) În cazul în care un contribuabil desfăşoară o activitate din cele prevăzute la alin. (1) şi o alta activitate care nu este prevăzută la alin. (1), atunci venitul net din activităţile independente desfăşurate de contribuabil se determina pe baza contabilitatii în partida simpla, conform art. 49.

(7) Venitul net din activitatea de transport de persoane şi de bunuri în regim de taxi se determina pe baza normelor de venit.

(8) Dacă un contribuabil desfăşoară activitate de transport de persoane şi de bunuri în regim de taxi şi desfăşoară şi o alta activitate independenta, atunci venitul net din activităţile independente desfăşurate de contribuabil se determina pe baza datelor din contabilitatea în partida simpla, conform art. 49. În acest caz, venitul net din aceste activităţi nu poate fi inferior venitului net stabilit pe baza normei de venit pentru activitatea de transport de persoane fizice şi de bunuri în regim de taxi.

(9) Contribuabilii care desfăşoară activităţi pentru care venitul net se determina pe bază de norme de venit nu au obligaţia sa organizeze şi sa conduca evidenţa contabilă în partida simpla pentru activitatea respectiva.

Norme metodologice:

58. În sensul art. 50 din Codul fiscal, pentru persoanele fizice autorizate care realizează venituri din activităţi independente şi desfăşoară activităţi cuprinse în nomenclatorul stabilit prin ordin al ministrului finanţelor publice, individual, fără angajaţi, venitul net se poate determina pe bază de norme anuale de venit. La stabilirea normelor anuale de venit de către directiile generale ale finanţelor publice teritoriale vor fi consultate consiliile judetene /Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz. De asemenea se vor avea în vedere şi caracterul sezonier al unor activităţi, precum şi durata concediului legal de odihnă.
Pentru contribuabilii care desfăşoară mai multe activităţi, printre care şi cea de taximetrie, impunerea se face în sistem real. În acest caz venitul net din activitatea de taximetrie luat în calcul nu poate fi inferior normei de venit, stabilita pentru aceasta activitate.
Persoanele care desfăşoară activitatea de taximetrie cu autoturismele proprietate personala în baza unor contracte, altele decat contractele de muncă incheiate cu agenti economici care au ca obiect de activitate taximetria, sunt supuse impozitarii în aceleasi condiţii cu taximetristii care îşi desfăşoară activitatea în mod independent, pe bază de norme de venit sau în sistem real.

Punctul 58 din Normele metodologice de aplicare a art. 50 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 3, subpunctul 4 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.
59. La stabilirea coeficientilor de corectie a normelor de venit se vor avea în vedere urmatoarele criterii:
- vadul comercial şi clientela;
- vârsta contribuabililor;
- timpul afectat desfăşurării activităţii, cu excepţia cazurilor prevăzute la pct. 60 şi 61;
- starea de handicap sau de invaliditate a contribuabilului;
- activitatea se desfăşoară într-un spatiu proprietate a contribuabilului sau inchiriat;
- realizarea de lucrari, prestarea de servicii şi obtinerea de produse cu material propriu sau al clientului;

- folosirea de masini, dispozitive şi scule, actionate manual sau de forta motrice;
- alte criterii specifice.

Diminuarea normelor de venit ca urmare a indeplinirii criteriului de vârsta a contribuabilului se opereaza începând cu anul următor celui în care acesta a implinit numărul de ani care îi permite reducerea normei. Corectarea normelor de venit pentru contribuabilii care au şi calitatea de salariat sau îşi pierd aceasta calitate se face începând cu luna urmatoare incheierii/desfacerii contractului individual de muncă.

60. Venitul net din activităţi independente, determinat pe bază de norme anuale de venit, se reduce proportional cu:
- perioada de la inceputul anului şi până la momentul autorizarii din anul începerii activităţii;
- perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, în situaţia încetării activităţii, la cererea contribuabilului.

61. Pentru intreruperile temporare de activitate în cursul anului, datorate unor accidente, spitalizarii şi altor cauze obiective, inclusiv cele de forta majoră, dovedite cu documente justificative, normele de venit se reduc proportional cu perioada nelucrata, la cererea contribuabililor. În situaţia încetării activităţii în cursul anului, respectiv a intreruperii temporare, persoanele fizice autorizate şi asociaţiile fără personalitate juridica sunt obligate să depună autorizatia de functionare şi sa instiinteze în scris, în termen de 5 zile, organele fiscale în a caror raza teritoriala acestia îşi desfăşoară activitatea. În acest sens se va anexa, în copie, dovada din care să rezulte depunerea autorizatiei.

62. Pentru contribuabilii impusi pe bază de norme de venit, care îşi exercită activitatea o parte din an, în situaţiile prevăzute la pct. 60 şi 61, venitul net aferent perioadei efectiv lucrate se determina prin raportarea normei anuale de venit la 365 de zile, iar rezultatul se inmulteste cu numărul zilelor de activitate.

În acest scop organul fiscal întocmeşte o nota de constatare care va cuprinde date şi informaţii privind:
- situaţia care a generat corectarea normei de venit, cum ar fi: inceputul/sfârşitul activităţii, intreruperea temporara, conform pct. 61, şi altele asemenea;
- perioada în care nu s-a desfăşurat activitate;
- documentele justificative depuse de contribuabil;
- recalcularea normei, conform prezentului punct.

63. Pentru contribuabilul care opteaza să fie impus pe bază de norma de venit şi care anterior a fost impus în sistem real, având investitii în curs de amortizare, valoarea amortizarii nu diminueaza norma de venit. Veniturile realizate din valorificarea investitiilor respective sau trecerea lor în patrimoniul personal în cursul perioadei de desfăşurare a activităţii sau în caz de incetare a activităţii majoreaza norma de venit proportional cu valoarea amortizata în perioada impunerii în sistem real.

64. În cazul contribuabilului impus pe bază de norma de venit, care pe perioada anterioara a avut impunere în sistem real şi a efectuat investitii care au fost amortizate integral, veniturile din valorificarea sau trecerea acestora în patrimoniul personal ca urmare a încetării activităţii vor majoră norma de venit.

65. Contribuabilii care în cursul anului fiscal nu mai indeplinesc condiţiile de impunere pe bază de norma de venit vor fi impusi în sistem real de la data respectiva, venitul net anual urmand să fie determinat prin insumarea fractiunii din norma de venit aferenta perioadei de impunere pe bază de norma de venit cu venitul net rezultat din evidenţa contabilă.

Codul fiscal:

Stabilirea venitului net din drepturile de proprietate intelectuala

Art. 51. - (1) Venitul net din drepturile de proprietate intelectuala se stabileste prin scaderea din venitul brut a urmatoarelor cheltuieli:

a) o cheltuiala deductibila egala cu 60% din venitul brut;

b) contribuţiile sociale obligatorii platite.

(2) În cazul veniturilor provenind din crearea unor lucrari de arta monumentala, venitul net se stabileste prin deducerea din venitul brut a urmatoarelor cheltuieli:

a) o cheltuiala deductibila egala cu 70% din venitul brut;

b) contribuţiile sociale obligatorii platite.

(3) În cazul exploatarii de către mostenitori a drepturilor de proprietate intelectuala, precum şi în cazul remuneratiei reprezentand dreptul de suita şi al remuneratiei compensatorii pentru copia privată, venitul net se determina prin scaderea din venitul brut a sumelor ce revin organismelor de gestiune colectiva sau altor platitori de asemenea venituri, potrivit legii, fără aplicarea cotei forfetare de cheltuieli prevăzute la alin. (1) şi (2).

Norme metodologice:

66. În urmatoarele situaţii venitul net din drepturi de proprietate intelectuala se determina ca diferenţa între venitul brut şi comisionul cuvenit organismelor de gestiune colectiva sau altor platitori care, conform legii, au atribuţii de colectare şi de repartizare a veniturilor între titularii de drepturi:
- venituri din drepturi de proprietate intelectuala transmise prin succesiune;
- venituri din exercitarea dreptului de suita;
- venituri reprezentand remuneratia compensatorie pentru copia privată.

67. Dreptul de suita este dreptul acordat de lege autorului unei opere de arta plastica de a primi o cota de 5% din preţul de revanzare al operei respective, dacă revanzarea se face prin licitaţie sau prin intermediul unui agent comisionar ori de către un comerciant. Licitatorii, agentii comisionari şi comerciantii au obligaţia sa retina şi sa plateasca autorului suma corespunzătoare cotei de 5% din preţul de vanzare.
68. Remuneratia compensatorie pentru copia privată este o sumă stabilita printr-o dispoziţie expresa a legii drept compensatie pecuniara pentru prejudiciile cauzate titularilor de drepturi prin reproducerea/copierea de către diverse persoane, în scop personal, a unor opere protejate, cum ar fi creatii şi prestatii cuprinse intr-o fixare comerciala.
Aceasta remuneratie este plătită de către fabricantii sau importatorii de aparate ce permit reproducerea acestor opere sau de suporturi utilizabile pentru reproducerea operelor. Remuneratia este de 5% din preţul de vanzare sau din valoarea înscrisă în documentele vamale pentru aceste aparate sau suporturi.
Remuneratia compensatorie pentru copia privată se colecteaza prin intermediul organismelor de gestiune colectiva, care repartizeaza sumele astfel colectate fiecarui beneficiar.

Codul fiscal:

(4) Pentru determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuala, contribuabilii vor completa numai partea din Registrul-jurnal de încasări şi plati referitoare la încasări. Aceasta reglementare este optionala pentru cei care considera ca îşi pot îndeplini obligaţiile declarative direct pe baza documentelor emise de platitorul de venit. Acesti contribuabili au obligaţia să arhiveze şi sa pastreze documentele justificative cel puţin în limita termenului de prescriptie prevăzut de lege.

Norme metodologice:

69. Venitul brut din drepturi de proprietate intelectuala cuprinde atât sumele încasate în cursul anului, cat şi retinerile în contul plăţilor anticipate efectuate cu titlu de impozit şi contribuţiile obligatorii reţinute de platitorii de venituri.
În cazul în care determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuala se face pe bază de cote forfetare de cheltuieli, nu exista obligativitatea înregistrării în evidenţa contabilă a cheltuielilor efectuate aferente venitului.
70. Cheltuielile forfetare includ comisioanele şi alte sume care revin organismelor de gestiune colectiva sau altor platitori de venituri drept plata a serviciilor prestate pentru gestiunea drepturilor de către acestia din urma către titularii de drepturi.
71. Sunt considerate opere de arta monumentala urmatoarele:
- lucrari de decorare, cum ar fi pictura murala a unor spatii şi cladiri de mari dimensiuni, interior-exterior;
- lucrari de arta aplicata în spatii publice, cum ar fi: ceramica, metal, lemn, piatra, marmura şi altele asemenea;
- lucrari de sculptura de mari dimensiuni, design monumental, amenajari de spatii publice;
- lucrari de restaurare a acestora.
72. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuala obtinute din strainatate se supun regulilor aplicabile veniturilor din strainatate, indiferent dacă sunt încasate direct de titulari sau prin intermediul entitatilor responsabile cu gestiunea drepturilor de proprietate intelectuala, potrivit legii.
73. Cota de cheltuieli forfetare nu se acordă în cazul în care persoanele fizice utilizeaza baza materiala a beneficiarului acestor drepturi de proprietate intelectuala.

Codul fiscal:

Opţiunea de a stabili venitul net, utilizandu-se datele din contabilitatea în partida simpla
Art. 52. - (1) Contribuabilii care obtin venituri din activităţi independente, impusi pe bază de norme de venit, precum şi cei care obtin venituri din drepturi de proprietate intelectuala au dreptul sa opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit art. 49.

(2) Opţiunea de a determina venitul net pe baza datelor din contabilitatea în partida simpla este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi şi se considera reinnoita pentru o noua perioada, dacă nu se depune o cerere de renuntare de către contribuabil.

(3) Cererea de optiune pentru stabilirea venitului net în sistem real se depune la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfăşurat activitate şi în anul precedent, respectiv în termen de 15 zile de la începerea activităţii, în cazul contribuabililor care incep activitatea în cursul anului fiscal.

Norme metodologice:

74. Opţiunea de a determina venitul net în sistem real se face astfel:

a) în cazul contribuabililor prevăzuţi la art. 50 alin. (1) din Codul fiscal, care au desfăşurat activitate în anul precedent şi au fost impusi pe bază de norme de venit, prin depunerea până la data de 31 ianuarie a anului fiscal a cererii de optiune pentru sistemul real de impunere, precum şi a declaraţiei privind venitul estimat;

b) în cazul contribuabililor prevăzuţi la art. 50 alin. (1) din Codul fiscal, care incep activitatea în cursul anului fiscal, prin depunerea în termen de 15 zile de la începerea activităţii a declaraţiei privind venitul estimat, însoţită de cererea de optiune pentru sistemul real de impunere.

75. Contribuabilii impusi în sistem real au dreptul de a renunta la optiune pe baza unei cereri depuse până la data de 31 ianuarie a anului fiscal.
76. Cererea depusa, cuprinzand opţiunea pentru sistemul real, precum şi cererea de renuntare la optiune se considera aprobate de drept prin depunere şi înregistrare la organul fiscal.

Codul fiscal:

Retinerea la sursa a impozitului pentru unele venituri din activităţi independente
Art. 53. - (1) Platitorii urmatoarelor venituri au obligaţia de a calcula, de a retine şi de a vira impozit prin retinere la sursa, reprezentand plati anticipate, din veniturile platite:
a) venituri din drepturi de proprietate intelectuala;
b) venituri din vanzarea bunurilor în regim de consignaţie;
c) venituri din activităţi desfăşurate în baza contractelor de agent, comision sau mandat comercial;
d) venituri din activităţi desfăşurate în baza contractelor/convenţiilor civile incheiate potrivit Codului civil;
e) venituri din activitatea de expertiza contabila şi tehnica, judiciara şi extrajudiciara;
f) venitul obţinut de o persoană fizica dintr-o asociere cu o persoană juridica contribuabil, potrivit titlului II, care nu genereaza o persoană juridica;
g) venitul obţinut de o persoană fizica dintr-o asociere cu o persoană juridica contribuabil, potrivit titlului IV, care nu genereaza o persoană juridica.
(2) Impozitul ce trebuie retinut se stabileste după cum urmeaza:
a) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. a), aplicand o cota de impunere de 15% la venitul brut;
b) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. f), aplicand cotele de impunere prevăzute pentru impozitul pe profit, la profitul cuvenit persoanei fizice asociate;
c) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. g), aplicand cota de impunere prevăzută pentru impozitul pe veniturile microintreprinderilor, la veniturile ce revin persoanei fizice din asociere;
d) în cazul celorlalte venituri prevăzute la alin. (1), aplicand o cota de impunere de 10% la venitul brut.
(3) Impozitul ce trebuie retinut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei în care a fost platit venitul, cu excepţia impozitului aferent veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. f) şi g), pentru care termenul de virare este reglementat potrivit titlurilor II şi IV.

Norme metodologice:

77. Platitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuala au obligaţia de a calcula şi de a retine în cursul anului fiscal o sumă reprezentand 15% din venitul brut realizat de titularii de drepturi de proprietate intelectuala ca urmare a exploatarii drepturilor respective. Aceasta suma reprezinta plata anticipata în contul impozitului anual datorat de contribuabili.
78. Platitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuala, cărora le revine obligaţia calcularii şi retinerii impozitului anticipat, sunt, după caz:
- utilizatorii de opere, inventii, know-how şi altele asemenea, în situaţia în care titularii de drepturi îşi exercită drepturile de proprietate intelectuala în mod personal, iar relaţia contractuala dintre titularul de drepturi de proprietate intelectuala şi utilizatorul respectiv este directa;
- organismele de gestiune colectiva sau alte entităţi, care, conform dispoziţiilor legale, au atribuţii de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuala, a caror gestiune le este incredintata de către titulari. În aceasta situaţie se încadrează şi producătorii şi agentii mandataţi de titularii de drepturi, prin intermediul cărora se colecteaza şi se repartizeaza drepturile respective.
79. În situaţia în care sumele reprezentand venituri din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuala se colecteaza prin mai multe organisme de gestiune colectiva sau prin alte entităţi asemanatoare, obligaţia calcularii şi retinerii impozitului anticipat revine organismului sau entitatii care efectueaza plata către titularul de drepturi de proprietate intelectuala.
80. În cazul contribuabililor ale caror plati anticipate sunt calculate în conformitate cu prevederile art. 53 alin. (1) lit. b)-e) din Codul fiscal pentru veniturile de aceasta natura şi care realizează venituri din activităţi independente şi în alte condiţii, pentru acestea din urma au obligaţia să le evidentieze în contabilitate separat şi sa plateasca în cursul anului plati anticipate trimestriale, în conformitate cu art. 88 din Codul fiscal.
81. Impozitul anticipat se calculeaza şi se retine în momentul efectuării platii sumelor către beneficiarul venitului.
82. Impozitul retinut se virează la bugetul de stat până la data de 25 a lunii urmatoare celei în care se fac plata venitului şi retinerea impozitului.

Codul fiscal:

Capitolul III
Venituri din salarii

Definirea veniturilor din salarii

Art. 56. - (1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani şi/sau în natura, obtinute de o persoană fizica ce desfăşoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizatiile pentru incapacitate temporara de muncă.

(2) În vederea impunerii, sunt asimilate salariilor:

a) indemnizatiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei functii de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

b) indemnizatiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei functii alese în cadrul persoanelor juridice fără scop lucrativ;

c) drepturile de solda lunara, indemnizatiile, primele, premiile, sporurile şi alte drepturi ale personalului militar, acordate potrivit legii;

d) indemnizatia lunara bruta, precum şi suma din profitul net, cuvenite administratorilor la companii/societăţi naţionale, societăţi comerciale la care statul sau o autoritate a administraţiei publice locale este acţionar majoritar, precum şi la regiile autonome;

e) sumele primite de membrii fondatori ai societatilor comerciale constituite prin subscriptie publică;

f) sumele primite de reprezentantii în adunarea generală a acţionarilor, în consiliul de administratie şi în comisia de cenzori;

g) sumele primite de reprezentantii în organisme tripartite, potrivit legii;

h) indemnizatia lunara a asociatului unic, la nivelul valorii inscrise în declaratia de asigurări sociale;

i) sumele acordate de persoanele juridice fără scop patrimonial şi de alte entităţi neplatitoare de impozit pe profit, peste limita de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizatia primita pe perioada delegării şi detaşării în alta localitate, în tara şi în strainatate, în interesul serviciului, pentru salariaţii din instituţiile publice;

j) orice alte sume sau avantaje de natura salariala ori asimilate salariilor.

Norme metodologice:

83. Veniturile de natura salariala prevăzute la art. 56 din Codul fiscal, denumite în continuare venituri din salarii, sunt venituri din activităţi dependente, dacă sunt indeplinite urmatoarele criterii:

- părţile care intră în relaţia de muncă, denumite în continuare angajator şi angajat, stabilesc de la inceput: felul activităţii, timpul de lucru şi locul desfăşurării activităţii;
- partea care utilizeaza forta de muncă pune la dispoziţia celeilalte părţi mijloacele de muncă, cum ar fi: spatii cu inzestrare corespunzătoare, imbracaminte speciala, unelte de muncă şi altele asemenea;
- persoana care activeaza contribuie numai cu prestatia fizica sau cu capacitatea ei intelectuala, nu şi cu capitalul propriu;
- platitorul de venituri de natura salariala suporta cheltuielile de deplasare în interesul serviciului ale angajatului, cum ar fi indemnizatia de delegare-detasare în tara şi în strainatate, şi alte cheltuieli de aceasta natura, precum şi indemnizatia de concediu de odihnă şi indemnizatia pentru incapacitate temporara de muncă suportata de angajator potrivit legii;
- persoana care activeaza lucreaza sub autoritatea unei alte persoane şi este obligata să respecte condiţiile impuse de aceasta, conform legii.

84. Veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relatii contractuale de muncă, precum şi orice sume de natura salariala primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă, şi care sunt realizate din:

a) sume primite pentru munca prestata ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum şi pe baza actului de numire:

- salariile de baza;
- sporurile şi adaosurile de orice fel;
- indemnizatiile de orice fel;
- recompensele şi premiile de orice fel;
- sumele reprezentand premiul anual şi stimulentele acordate, potrivit legii, personalului din instituţiile publice, cele reprezentand stimulentele din fondul de participare la profit, acordate salariatilor agentilor economici după aprobarea bilantului contabil, potrivit legii;
- sumele primite pentru concediul de odihnă, cu excepţia sumelor primite de salariat cu titlu de despăgubiri reprezentand contravaloarea cheltuielilor salariatului şi familiei sale necesare în vederea revenirii la locul de muncă, precum şi eventualele prejudicii suferite de acesta ca urmare a intreruperii concediului de odihnă;
- sumele primite în caz de incapacitate temporara de muncă;
- orice alte castiguri în bani şi în natura, primite de la angajatori de către angajaţi, ca plata a muncii lor;

b) indemnizatiile, precum şi orice alte drepturi acordate persoanelor din cadrul organelor autorităţii publice, alese sau numite în functie, potrivit legii, precum şi altora asimilate cu functiile de demnitate publică, stabilite potrivit sistemului de stabilire a indemnizatiilor pentru persoane care ocupa functii de demnitate publică;

c) drepturile personalului militar în activitate şi ale militarilor angajaţi pe bază de contract, reprezentand solda lunara compusa din solda de grad, solda de functie, gradatii şi indemnizatii, precum şi prime, premii şi alte drepturi stabilite potrivit legislaţiei speciale;

d) drepturile administratorilor, obtinute în baza contractului de administrare incheiat cu companiile/societăţile naţionale, societăţile comerciale la care statul sau o autoritate a administraţiei publice locale este acţionar majoritar, precum şi cu regiile autonome, stabilite potrivit legii, cum ar fi: indemnizatia lunara bruta, suma cuvenita prin participare la profitul net al societatii;

e) sumele platite membrilor fondatori ai unei societăţi comerciale constituite prin subscriptie publică, potrivit cotei de participare la profitul net, stabilita de adunarea constitutiva, potrivit legislaţiei în vigoare;

f) sumele primite de reprezentantii numiti în adunarea generală a acţionarilor şi sumele primite de membrii consiliului de administratie şi ai comisiei de cenzori, stabilite potrivit prevederilor legale;

g) sumele primite de reprezentantii în organisme tripartite, conform legii;

h) sumele primite de către persoanele fizice agreate de Ministerul Finanţelor Publice să efectueze certificarea bilantului contabil şi a contului de execuţie bugetară la instituţiile publice care nu au compartiment propriu de audit intern şi care nu îşi desfăşoară activitatea în cabinete individuale înregistrate la organele fiscale teritoriale;

i) indemnizatiile, primele şi alte asemenea sume acordate membrilor aleşi ai unor entităţi, cum ar fi: organizaţii sindicale, organizaţii patronale, alte organizaţii neguvernamentale, asociaţii de proprietari/chiriasi şi altele asemenea;

j) indemnizatiile acordate ca urmare a participării în comisii, comitete, consilii şi altele asemenea, constituite conform legii;

k) veniturile obtinute de condamnatii care executa pedepse la locul de muncă;

l) sumele platite sportivilor amatori ca urmare a participării în competitii sportive, precum şi sumele platite sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialisti în domeniu pentru rezultatele obtinute la competitiile sportive, de către structurile sportive cu care acestia au relatii contractuale de muncă, indiferent de forma sub care se platesc, inclusiv prima de joc, cu excepţia celor prevăzute la art. 42 lit. t) din Codul fiscal.

Litera l) a punctului 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 56, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificata de punctul 3, subpunctul 5 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

m) compensatii banesti individuale acordate persoanelor disponibilizate prin concedieri colective, din fondul de salarii, potrivit dispoziţiilor prevăzute în contractul de muncă;

n) indemnizatii sau alte drepturi acordate angajatilor cu ocazia angajarii sau mutarii acestora intr-o alta localitate, stabilite potrivit contractelor de muncă, statutelor sau altor dispozitii legale, cu excepţia celor prevăzute la art. 56 alin. (4) lit. h) şi i) din Codul fiscal;

o) alte drepturi sau avantaje de natura salariala sau asimilate salariilor.

Codul fiscal:

(3) Avantajele, cu excepţia celor prevăzute la alin. (4), primite în legătură cu o activitate dependenta includ, însă nu sunt limitate la:

a) utilizarea oricărui bun, inclusiv a unui vehicul de orice tip, din patrimoniul afacerii, în scop personal, cu excepţia deplasarii pe distanta dus-intors de la domiciliu la locul de muncă;

b) cazare, hrana, imbracaminte, personal pentru munci casnice, precum şi alte bunuri sau servicii oferite gratuit sau la un pret mai mic decat preţul pieţei;

c) împrumuturi nerambursabile şi diferenţa favorabila dintre dobânda preferentiala şi dobânda de referinţa a Băncii Naţionale a României, pentru depozite şi credite;

d) anularea unei creante a angajatorului asupra angajatului;

e) abonamentele şi costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, în scop personal;

f) permise de calatorie pe orice mijloace de transport, folosite în scopul personal;

g) primele de asigurare platite de către suportator pentru salariaţii proprii sau alt beneficiar de venituri din salarii, la momentul platii primei respective, altele decat cele obligatorii.

Norme metodologice:

85. Avantajele în bani şi în natura sunt considerate a fi orice foloase primite de salariat de la terti sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă sau a unei relatii contractuale între părţi, după caz.

86. La stabilirea venitului impozabil se au în vedere şi avantajele primite de către persoana fizica, cum ar fi:

a) folosirea vehiculelor de orice tip din patrimoniul afacerii, în scop personal;

b) acordarea de produse alimentare, imbracaminte, cherestea, lemne de foc, carbuni, energie electrica, termica şi altele;

c) abonamentele de radio şi televiziune, de transport, abonamentele şi costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartele telefonice;

d) permise de calatorie pe diverse mijloace de transport;

e) abrogata;

f) cadouri primite cu diverse ocazii, cu excepţia celor menţionate la art. 56 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal;

g) contravaloarea folosinţei unei locuinte în scop personal şi a cheltuielilor conexe de întreţinere, cum sunt cele privind consumul de apa, consumul de energie electrica şi termica şi altele asemenea, cu excepţia celor prevăzute în mod expres la art. 56 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal;

h) cazarea şi masa acordate în unităţi proprii de tip hotelier;

i) contravaloarea primelor de asigurare suportate de persoana juridica sau de o alta entitate, pentru angajatii proprii, precum şi pentru alti beneficiari, cu excepţia primelor de asigurare obligatorii potrivit legislaţiei în materie.

Tratamentul fiscal al avantajului reprezentand contravaloarea primelor de asigurare este urmatorul:

- pentru beneficiarii care obtin venituri salariale şi asimilate salariilor de la suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse prin cumularea cu veniturile de aceasta natura ale lunii în care sunt platite primele de asigurare;
- pentru alti beneficiari care nu au o relaţie generatoare de venituri salariale şi asimilate salariilor cu suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse în conformitate cu prevederile art. 83 din Codul fiscal.

Litera e) a punctului 86 din Normele metodologice de aplicare a art. 56, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogata de punctul 3, subpunctul 6 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

87. Avantajele în bani pot fi sumele primite pentru procurarea de bunuri şi servicii, precum şi sumele acordate pentru distractii sau recreere.

88. Avantajele în bani şi echivalentul în lei al avantajelor în natura sunt impozabile, indiferent de forma organizatorica a entitatii care le acorda.

89. Fac excepţie veniturile care sunt expres menţionate ca fiind neimpozabile, în limitele şi condiţiile prevăzute la art. 56 alin. (4) din Codul fiscal.

90. Veniturile în natura, precum şi avantajele în natura primite cu titlu gratuit sunt evaluate la preţul pieţei la locul şi data acordarii avantajului. Avantajele primite cu plata parţială sunt evaluate ca diferenţa între preţul pieţei la locul şi data acordarii avantajului şi suma reprezentand plata parţială.

91. Evaluarea avantajelor în natura sub forma folosirii numai în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii se face astfel:

a) evaluarea folosinţei cu titlu gratuit a vehiculului se face aplicandu-se un procent de 1,7% pentru fiecare luna, la valoarea de intrare a acestuia. În cazul în care vehiculul este inchiriat de la o terta persoana, avantajul este evaluat la nivelul chiriei;

b) evaluarea folosinţei cu titlu gratuit a locuinţei primite se face la nivelul chiriei practicate pentru suprafetele locative deţinute de stat. Avantajele conexe, cum ar fi apa, gaz, electricitate, cheltuieli de întreţinere şi reparatii şi altele asemenea, sunt evaluate la valoarea lor efectiva;

c) evaluarea folosinţei cu titlu gratuit a altor bunuri decat vehiculul şi locuinta se face la nivelul totalului cheltuielilor aferente fiecarui bun pe unitate de măsura specifică sau la nivelul pretului practicat pentru terti.

92. Evaluarea utilizarii în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii cu folosinţă mixta se face astfel:

a) pentru vehicule evaluarea se face conform pct. 91 lit. a), iar avantajul se determina proportional cu numărul de kilometri parcursi în interes personal din totalul kilometrilor;

b) pentru alte bunuri evaluarea se face conform prevederilor pct. 91 şi avantajul se determina proportional cu numărul de metri patrati folositi pentru interes personal sau cu numărul de ore de utilizare în scop personal.

93. Nu sunt considerate avantaje:

- contravaloarea abonamentelor pe mijloacele de transport în comun pentru angajatii a caror activitate presupune deplasarea frecventa în interiorul localităţii;
- reducerile de preţuri practicate în scopul vanzarii, de care pot beneficia clientii persoane fizice;
- costul abonamentelor telefonice şi al convorbirilor telefonice efectuate, precum şi utilizarea autoturismului de serviciu pentru indeplinirea sarcinilor de serviciu.

94. Angajatorul stabileste partea corespunzătoare din convorbirile telefonice reprezentand folosinţă în scop personal, care reprezinta avantaj impozabil, în condiţiile art. 56 alin. (3) din Codul fiscal, şi se va impozita prin cumulare cu veniturile salariale ale lunii în care salariatul primeste acest avantaj. În acest scop angajatorul stabileste limita convorbirilor telefonice aferente sarcinilor de serviciu pentru fiecare post telefonic, urmand ca ceea ce depăşeşte aceasta limita să fie considerat avantaj în natura, în situaţia în care salariatului în cauza nu i s-a imputat costul convorbirilor respective.

95. La evaluarea avantajului folosirii în scop personal a vehiculului din patrimoniul angajatorului cu folosinţă mixta, pus la dispoziţie unui angajat, nu se ia în considerare distanta dus-intors de la domiciliu la locul de muncă, precum şi cheltuielile efectuate pentru realizarea sarcinilor de serviciu.

Codul fiscal:

(4) Urmatoarele sume nu sunt incluse în veniturile salariale şi nu sunt impozabile, în înţelesul impozitului pe venit:

a) ajutoarele de inmormantare, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodariile proprii ca urmare a calamitatilor naturale, ajutoarele pentru bolile grave şi incurabile, ajutoarele pentru nastere, veniturile reprezentand cadouri pentru copiii minori ai salariatilor, cadourile oferite salariatelor, contravaloarea transportului la şi de la locul de muncă al salariatului, costul prestatiilor pentru tratament şi odihnă, inclusiv transportul pentru salariaţii proprii şi membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariaţii proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă. Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajatilor, cu ocazia Pastelui, zilei de 1 iunie, Craciunului şi a sarbatorilor similare ale altor culte religioase, precum şi cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecarei persoane, cu orice ocazie dintre cele de mai sus, nu depăşeşte 1.200.000 lei. Nu sunt incluse în veniturile salariale şi nu sunt impozabile veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale şi finantate din buget;

Norme metodologice:

96. Ajutoarele de inmormantare sunt venituri neimpozabile atât în cazul angajatului, cat şi în cazul altor persoane, potrivit clauzelor din contractele de muncă sau prevederilor din legi speciale.

Punctul 96 din Normele metodologice de aplicare a art. 56, alin. (4), lit. a) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 3, subpunctul 7 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

97. Plafonul stabilit pentru cadourile oferite de angajatori copiilor minori ai angajatilor cu ocazia Pastelui, zilei de 1 iunie, Craciunului şi a sarbatorilor similare ale altor culte religioase, precum şi pentru cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie se aplică atât darurilor constand în bunuri, cat şi celor în bani, în cazul tuturor angajatorilor de forta de muncă.

Codul fiscal:

b) tichete de masa şi drepturile de hrana acordate de angajatori angajatilor, în conformitate cu legislatia în vigoare;

Norme metodologice:

98. În această categorie se cuprind:

- alocatia individuala de hrana acordată sub forma tichetelor de masa, primita de angajaţi şi suportata integral de angajator, potrivit legii;
- alocatiile zilnice de hrana pentru activitatea sportiva de performanţă, interna şi internationala, diferentiata pe categorii de acţiuni;
- contravaloarea hranei, alimentelor sau numerarul acordat sportivilor pentru asigurarea alimentatiei de efort necesare în perioada de pregatire;
- drepturile de hrana în timp de pace, primite de personalul din sectorul de aparare naţionala, ordine publică şi siguranţa naţionala;
- alte drepturi de aceasta natura primite potrivit actelor normative specifice, cum ar fi: alocatia de hrana zilnica pentru personalul navigant şi auxiliar imbarcat pe nave; alocatia zilnica de hrana pentru consumurile colective din unitatile bugetare şi din regiile autonome/societăţile comerciale cu specific deosebit; alocatia de hrana acordată donatorilor onorifici de sange; alocatia de hrana pentru consumurile colective din unitatile sanitare publice şi altele asemenea.

Codul fiscal:

c) contravaloarea folosinţei locuinţei de serviciu sau a locuinţei din incinta unităţii, potrivit repartitiei de serviciu, numirii conform legii sau specificitatii activităţii prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, compensarea chiriei pentru personalul din sectorul de aparare naţionala, ordine publică şi siguranţa naţionala, precum şi compensarea diferenţei de chirie, suportate de persoana fizica, conform legilor speciale;

Norme metodologice:

99. Prin locuinte acordate ca urmare a specificitatii activităţii se înţelege acele locuinte asigurate angajatilor când activitatea se desfăşoară în locuri izolate, precum statiile meteo, statiile pentru controlul miscarilor seismice, sau în condiţiile în care este solicitata prezenta permanenta pentru supravegherea unor instalaţii, utilaje şi altele asemenea.

Codul fiscal:

d) cazarea şi contravaloarea chiriei pentru locuintele puse la dispoziţia oficialitatilor publice, a angajatilor consulari şi diplomatici care lucreaza în afara tarii, în conformitate cu legislatia în vigoare;

e) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecţie şi de lucru, a alimentatiei de protecţie, a medicamentelor şi materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecţie a muncii, precum şi a uniformelor obligatorii şi a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislaţiei în vigoare;

Norme metodologice:

100. Nu sunt venituri impozabile:

- contravaloarea echipamentelor tehnice primite de angajat sub forma de aparatura, dispozitive, unelte, alte mijloace asemanatoare, necesare în procesul muncii;
- contravaloarea echipamentului individual de protecţie cu care este dotat fiecare participant în procesul muncii pentru a fi protejat împotriva factorilor de risc;
- contravaloarea echipamentului individual de lucru care cuprinde mijloacele primite de un angajat în vederea utilizarii lor în timpul procesului muncii pentru a-i proteja imbracamintea şi încălţămintea;
- contravaloarea alimentatiei de protecţie primite în mod gratuit de persoanele fizice care lucreaza în locuri de muncă cu condiţii grele şi vatamatoare;
- contravaloarea materialelor igienico-sanitare primite în mod gratuit de persoanele fizice care îşi desfăşoară activitatea în locuri de muncă al caror specific impune o igiena personala deosebită;
- contravaloarea medicamentelor primite de cadrele militare în activitate, sportivi, personalul navigant şi alte categorii de personal, potrivit legii;
- contravaloarea echipamentului şi a materialelor de resortul echipamentului, cum ar fi: materiale de spalat şi de igiena, materiale de gospodarie, materiale pentru atelierele de reparatii şi întreţinere, rechizite şi furnituri de birou, primite în mod gratuit de personalul din sectorul de aparare naţionala, ordine publică şi siguranţa naţionala, în condiţiile legii;
- altele asemenea.

Codul fiscal:

f) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajatii îşi au domiciliul şi localitatea unde se afla locul de muncă al acestora, la nivelul unui abonament lunar, pentru situaţiile în care nu se asigura locuinta sau nu se suporta contravaloarea chiriei, conform legii;

g) sumele primite de angajaţi pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, a indemnizatiei primite pe perioada delegării şi detaşării în alta localitate, în tara şi în strainatate, în interesul serviciului. Sunt exceptate de la aceste prevederi sumele acordate de persoanele juridice fără scop patrimonial şi de alte entităţi neplatitoare de impozit pe profit peste limita de 2,5 ori indemnizatia acordată salariatilor din instituţiile publice;

Norme metodologice:

101. În categoria cheltuielilor de delegare şi detasare se cuprind cheltuielile cu transportul, cazarea, precum şi indemnizatia de delegare şi de detasare în tara şi în strainatate, stabilita potrivit legii.

Codul fiscal:

h) sumele primite, potrivit dispoziţiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

Norme metodologice:

102. Prin cheltuieli de mutare în interesul serviciului se înţelege cheltuielile cu transportul personal şi al membrilor de familie ai angajatului, precum şi al bunurilor din gospodarie, cu ocazia mutarii salariatului intr-o alta localitate decat cea de domiciliu, în situaţia în care, potrivit legii, se deconteaza de angajator.

Codul fiscal:

i) indemnizatiile de instalare ce se acordă o singură dată, la incadrarea intr-o unitate situata intr-o alta localitate decat cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de baza la angajare, precum şi indemnizatiile de instalare şi mutare acordate, potrivit legilor speciale, personalului din instituţiile publice şi celor care îşi stabilesc domiciliul în localităţi din zone defavorizate, stabilite potrivit legii, în care îşi au locul de muncă;

Norme metodologice:

103. Sunt considerate venituri neimpozabile indemnizatiile de instalare şi mutare primite de beneficiarii de astfel de venituri, acordate în conformitate cu prevederile legilor speciale.

Codul fiscal:

j) sumele reprezentand plăţile compensatorii, calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, primite de persoanele ale caror contracte individuale de muncă au fost desfacute ca urmare a concedierilor colective,

precum şi sumele reprezentand plăţile compensatorii, calculate pe baza salariului mediu net pe economie, primite de personalul civil din sectorul de aparare naţionala, ordine publică şi siguranţa naţionala la încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a nevoilor de reducere şi de restructurare, acordate potrivit legii;

k) sumele reprezentand plăţile compensatorii, calculate pe baza soldelor lunare nete, acordate personalului militar trecut în rezerva sau al cărui contract inceteaza ca urmare a nevoilor de reducere şi de restructurare, precum şi ajutoarele stabilite în raport cu solda lunara neta, acordate acestora la trecerea în rezerva sau direct în retragere cu drept de pensie sau celor care nu indeplinesc condiţiile de pensie, precum şi ajutoare sau plati compensatorii primite de politisti aflati în situaţii similare, al caror cuantum se determina în raport cu salariul de baza lunar net, acordate potrivit legislaţiei în materie;

l) veniturile din salarii, ca urmare a activităţii de creare de programe pentru calculator; incadrarea în activitatea de creatie de programe pentru calculator se face prin ordin comun al ministrului muncii, solidaritatii sociale şi familiei, al ministrului comunicatiilor şi tehnologiei informatiei şi al ministrului finanţelor publice;

m) sumele sau avantajele primite de persoane fizice din activităţi dependente desfăşurate într-un stat strain, indiferent de tratamentul fiscal din statul respectiv. Fac excepţie veniturile salariale platite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, care se supun procedurii de globalizare, indiferent de perioada de desfăşurare a activităţii în strainatate;

n) cheltuielile efectuate de angajator pentru pregătirea profesionala şi perfectionarea angajatului legata de activitatea desfăşurată de acesta pentru angajator;

o) costul abonamentelor telefonice şi al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate în vederea indeplinirii sarcinilor de serviciu;

p) avantajele sub forma dreptului la stock options plan, la momentul angajarii şi implicit la momentul acordarii.

(5) Avantajele primite în bani şi în natura şi imputate salariatului în cauza nu se impoziteaza.

(6) Impozitul calculat pe veniturile prevăzute la alin. (2) lit. g) este final în situaţia în care contribuabilul care le-a realizat justifica cu documente virarea veniturilor la entitatea pe care a reprezentat-o.

.....

Determinarea lunara a impozitului pe venitul din salarii

Art. 58. - (1) Beneficiarii de venituri din salarii datorează un impozit lunar reprezentand plati anticipate, care se calculeaza şi se retine la sursa de către platitorii de venituri.

(2) Impozitul lunar prevăzut la alin. (1) se determina astfel:

a) la locul unde se afla functia de baza, prin aplicarea baremului lunar prevăzut la art. 43 alin. (1), respectiv alin. (3), asupra bazei de calcul determinate ca diferenţa între venitul net din salarii, aferent unei luni, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuţiilor obligatorii şi a cheltuielilor profesionale, şi deducerile personale acordate pentru luna respectiva;

b) pentru veniturile obtinute în celelalte cazuri, prin aplicarea baremului lunar prevăzut la art. 43 asupra bazei de calcul determinate ca diferenţa între venitul brut şi contribuţiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora.

Norme metodologice:

104. Venitul brut din salarii reprezinta totalitatea veniturilor realizate conform art. 56 alin. (1)-(3) din Codul fiscal de o persoană fizica, pe fiecare loc de realizare, indiferent de denumirea acestora sau de forma sub care sunt acordate.

105. Pentru persoanele fizice care desfăşoară activităţi pe teritoriul României sunt considerate venituri din salarii realizate din România sumele primite de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în România, precum şi de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în strainatate, indiferent unde este primita suma.

106. Contribuabilii care realizează venituri din salarii datorează lunar impozit reprezentand plati anticipate în contul impozitului pe venitul anual, calculat şi retinut de către platitorul de venituri.

Pentru impunerea veniturilor din salarii reprezentand plati anticipate se utilizeaza baremul lunar de impunere pentru veniturile din salarii şi pensii, stabilit prin ordin al ministrului finanţelor publice potrivit art. 43 alin. (1) sau (3) din Codul fiscal, după caz.

107. Drepturile salariale acordate în natura, precum şi avantajele acordate angajatilor se evalueaza conform pct. 90-92 şi se impoziteaza în luna în care au fost primite. Documentele referitoare la calculul contravalorii veniturilor şi avantajelor în natura primite de angajat se vor anexa la statul de plată.

108. Transformarea în lei a sumelor obtinute, potrivit legii, în valută, reprezentand venituri din salarii realizate în România, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Naţionala a României pentru ultima zi a lunii pentru care se face plata acestor drepturi. În situaţia în care veniturile din salarii sunt platite în cursul lunii sau în cazul încetării raporturilor de muncă, se utilizeaza cursul de schimb valutar comunicat de Banca Naţionala a României, în vigoare în ziua precedenta celei în care se face plata.

109. Pentru calculul impozitului lunar aferent venitului realizat, baremul lunar de impozit se aplică asupra bazei de calcul determinate astfel:

a) asupra venitului net lunar din salarii, determinat prin scaderea din venitul brut a contribuţiilor obligatorii reţinute şi a sumei reprezentand cheltuieli profesionale, diminuat cu deducerile personale de baza şi suplimentare, acordate în luna respectiva, după caz, pentru veniturile din salarii la functia de baza;

b) asupra venitului net calculat ca diferenţa între venitul brut realizat intr-o luna şi contribuţiile obligatorii reţinute, pe fiecare loc de realizare a acestuia, pentru veniturile din salarii, altele decat cele de la functia de baza. Aceasta regula se aplică şi în cazul veniturilor sub forma indemnizatiei lunare a asociatului unic, precum şi pentru drepturile de natura salariala acordate de angajator persoanelor fizice ulterior încetării raporturilor de muncă.

110. În scopul determinarii impozitului pe veniturile salariale, prin locul unde se afla functia de baza se înţelege:

a) pentru persoanele fizice angajate la un singur loc de muncă, ultimul loc inscris în carnetul de muncă sau în documentele specifice care, potrivit reglementarilor legale, sunt asimilate acestora;

b) în cazul cumulului de functii, locul declarat/ales de persoanele fizice.

Functia de baza poate fi declarata de angajat în condiţiile legii şi la locul de muncă la care acesta realizează venituri din salarii în baza unui contract individual de muncă cu timp parţial.

111. Suma care reprezinta prima de vacanta sau o parte din aceasta se cumuleaza cu veniturile de natura salariala ale lunii în care se plateste aceasta prima.

112. Indemnizatiile aferente concediilor de odihnă se defalcheaza pe lunile la care se referă şi se impun cumulat cu veniturile realizate în aceste luni.

113. Cuantumul contribuţiilor obligatorii luate în calcul la determinarea impozitului lunar potrivit pct. 110 pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii sunt cele datorate potrivit reglementarilor în domeniu, cum ar fi:

- contribuţia individuala de asigurări sociale;
- contribuţia individuala pentru asigurarile sociale de sănătate;
- contribuţia individuala la bugetul asigurarilor pentru şomaj;
- alte contribuţii individuale obligatorii stabilite prin lege.

114. Nu se admit la calculul lunar al impozitului pe salarii contribuţiile individuale pentru asigurarile private de sănătate, precum şi la schemele facultative de pensii ocupationale.

Codul fiscal:

Termen de plată a impozitului

Art. 60. - Platitorii de salarii şi de venituri asimilate salariilor au obligaţia de a calcula şi de a retine impozitul aferent veniturilor fiecarei luni, la data efectuării platii acestor venituri, precum şi de a-l vira la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei pentru care se platesc aceste venituri.

Norme metodologice:

115. Impozitul pe veniturile din salarii se calculeaza şi se retine lunar de angajatori, pe baza statelor de salarii.

116. Veniturile în natura se considera platite la ultima plata a drepturilor salariale pentru luna respectiva. Impozitul aferent veniturilor şi avantajelor în natura se retine din salariul primit de angajat în numerar pentru aceeasi luna.

117. Calculul şi retinerea impozitului lunar pe veniturile din salarii se efectueaza de angajatori astfel:

a) în situaţia în care veniturile din salarii se platesc o singură dată pe luna sau sub forma de avans şi lichidare, calculul şi retinerea se fac la data ultimei plati a drepturilor salariale aferente fiecarei luni, conform prevederilor art. 58 din Codul fiscal;

b) în situaţia în care în cursul unei luni angajatorii efectueaza plati de venituri, altele decat cele cuprinse la lit. a), cum sunt: premii, stimulente de orice fel, sume acordate potrivit legii pentru concediul de odihnă neefectuat şi altele asemenea, denumite plati intermediare, impozitul se calculeaza şi se retine la fiecare plata, pe baza statelor de salarii, prin aplicarea baremului lunar asupra plăţilor intermediare cumulate până la data ultimei plati intermediare pentru care se face calculul. Impozitul de retinut la fiecare plata intermediara reprezinta diferenţa dintre impozitul calculat şi suma impozitelor reţinute la plăţile intermediare anterioare.

La data ultimei plati a drepturilor salariale aferente unei luni impozitul se calculeaza, potrivit art. 58 din Codul fiscal, asupra veniturilor totale obtinute prin cumularea drepturilor respective cu plăţile intermediare.

Impozitul de retinut la această dată reprezinta diferenţa dintre impozitul calculat asupra veniturilor totale şi suma impozitelor reţinute la plăţile intermediare.

118. În cazul în care un angajat care obtine venituri din salariu la functia de baza se muta în cursul unei luni la un alt angajator, calculul impozitului se face pentru fiecare loc de realizare a venitului. Deducerile personale şi cheltuielile profesionale se acordă numai de primul angajator, în limita veniturilor realizate pentru acea luna, până la data lichidarii, recalcularea urmand să se efectueze o dată cu calculul impozitului anual.

119. Impozitul calculat şi retinut lunar se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei pentru care se platesc aceste venituri.

120. Fisele fiscale pentru salariaţii care au fost detasati la o alta unitate se completeaza de către unitatea care a incheiat contractele de muncă cu acestia.

În situaţia în care plata venitului salarial se face de unitatea la care salariaţii au fost detasati, angajatorul care a detasat comunică angajatorului la care acestia sunt detasati date referitoare la coeficientii de deducere, precum şi eventualele modificari ale acestora aparute în cursul anului.
Pe baza acestor date unitatea la care salariaţii au fost detasati întocmeşte statele de salarii, calculeaza impozitul şi transmite lunar unităţii de la care au fost detasati informaţii privind venitul net şi impozitul retinut pentru fiecare angajat, în scopul completarii fisei fiscale.
Pentru angajatii permanenti care nu au alta sursa de venit angajatorul de la care au fost detasati efectueaza regularizarea conform art. 61 din Codul fiscal şi transmite unităţii la care salariaţii au fost detasati informaţii privind diferentele de impozit pentru restituirea sau retinerea prin statele de plată.
121. Contribuţiile obligatorii reprezentand cheltuieli deductibile aferente veniturilor din salarii se determina conform reglementarilor legale în materie.

Codul fiscal:

Regularizarea anuală a impozitului retinut pentru anumite venituri de natura salariala
Art. 61. - (1) Platitorii de venituri de natura salariala au urmatoarele obligaţii:
a) sa determine venitul net anual impozabil din salarii, ca diferenţa între venitul net anual din salarii şi urmatoarele:
1. deducerile personale stabilite conform art. 45;
2. cotizatia de sindicat plătită conform legii;
b) sa stabileasca diferenţa dintre impozitul calculat la nivelul anului şi cel calculat şi retinut lunar, sub forma plăţilor anticipate în cursul anului fiscal, până în ultima zi lucratoare a lunii februarie a anului fiscal următor;
c) să efectueze regularizarea acestor diferente de impozit, în termen de 90 de zile de la termenul prevăzut la lit. b), numai pentru persoanele fizice care indeplinesc cumulativ urmatoarele condiţii:
1. au fost angajatii permanenti ai platitorului în cursul anului, cu functie de baza;
2. nu au alte surse de venit care se cuprind în venitul anual global impozabil;
3. nu solicita alte deduceri, potrivit art. 86 alin. (1), cu excepţia deducerilor personale şi a cotizatiei de sindicat plătită potrivit legii.
(2) Diferentele de impozit rezultate din operaţiunile de regularizare modifica obligaţia de plată pentru bugetul de stat, a impozitului pe venitul din salarii al angajatorului, pentru luna în care are loc regularizarea, rezultand impozitul de virat pentru luna respectiva.
(3) Sumele reprezentand deduceri personale cuvenite, dar neacordate în cursul anului fiscal de către angajatori, precum şi deduceri personale acordate, dar necuvenite, se regularizeaza cu ocazia stabilirii impozitului anual pe venit.
(4) La calculul venitului anual impozabil din salarii se au în vedere, după caz, şi deducerile prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. c)-f), situaţie în care operaţiunea de regularizare se efectueaza de către organul fiscal de domiciliu. În acest caz, în perioada 1-15 ianuarie a anului următor, contribuabilul va comunică angajatorului sa nu efectueze aceasta operaţiune.
(5) Impozitul anual pe venitul din salarii datorat se calculeaza prin aplicarea baremului anual de impunere prevăzut la art. 43 alin. (2), respectiv alin. (4), asupra venitului net anual impozabil realizat din salarii.

Norme metodologice:

122. Platitorii de venituri din salarii care efectueaza regularizarea anuală a impozitului în condiţiile prevăzute la art. 61 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal determina impozitul anual pe veniturile din salarii prin aplicarea baremului anual pentru calculul impozitului pe venitul anual global impozabil, prevăzut la art. 43 alin. (2), respectiv alin. (4) din Codul fiscal, asupra bazei de impozitare anuale, determinata ca diferenţa între venitul net anual corectat cu diferenţa de cheltuiala profesionala şi suma deducerilor personale cuvenite în acel an şi, după caz, cotizatia de sindicat plătită conform legii.
123. Sunt angajaţi permanenti, în sensul titlului III din Codul fiscal, persoanele fizice care pe întreaga perioadă a anului fiscal şi-au desfăşurat activitatea cu functia de baza la acelasi angajator.
124. Angajatorul va regulariza fisele fiscale ale angajatilor permanenti care:
- nu l-au instiintat în scris ca au realizat şi alte venituri supuse globalizarii, în perioada 1-15 ianuarie a anului următor celui pentru care se face regularizarea; şi/sau
- nu solicita deduceri potrivit art. 86 alin. (1) lit. c)-f) din Codul fiscal.
În situaţia în care contribuabilul realizează numai venituri de natura salariala la functia de baza ca angajat permanent şi beneficiaza de deducerile prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. c)-f) din Codul fiscal, atunci operaţiunea de acordare a deducerilor şi de stabilire a impozitului pe venit se efectueaza de organul fiscal în a cărui raza teritoriala se afla domiciliul fiscal al contribuabilului.
125. În situaţia în care persoana fizica, pentru care angajatorul a efectuat calculul impozitului anual, nu mai are calitatea de angajat la data efectuării regularizarii diferentelor de impozit şi angajatorul nu poate să efectueze operaţiunea de regularizare a acestor diferente, atunci acestea vor fi administrate de organul fiscal competent.

Codul fiscal:

Plati anticipate de impozit pentru anumite venituri salariale

Art. 64. - (1) Contribuabililor care îşi desfăşoară activitatea în România şi care obtin venituri sub forma de salarii din strainatate, precum şi persoanelor fizice române care obtin venituri din salarii, ca urmare a activităţii desfăşurate la misiunile diplomatice şi posturile consulare acreditate în România, le sunt aplicabile prevederile prezentului articol.

(2) Orice contribuabil prevăzut la alin. (1) are obligaţia de a declara şi de a plati impozit lunar la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei pentru care s-a realizat venitul, direct sau printr-un reprezentant fiscal. Impozitul sub forma plăţilor anticipate aferent unei luni se stabileste potrivit art. 58.

(3) Misiunile diplomatice şi posturile consulare acreditate în România, precum şi reprezentantele organismelor internationale ori reprezentantele societatilor comerciale şi ale organizaţiilor economice straine, autorizate potrivit legii să îşi desfasoare activitatea în România, pot opta ca pentru angajatii acestora care realizează venituri din salarii impozabile în România sa indeplineasca obligaţiile privind calculul, retinerea şi virarea impozitului pe veniturile din salarii. Prevederile alin. (2) nu se aplică contribuabililor în cazul în care opţiunea de mai sus este formulata.

(4) Persoana fizica, juridica sau orice alta entitate la care contribuabilul îşi desfăşoară activitatea potrivit alin. (1) este obligata să ofere informaţii organului fiscal competent, referitoare la data începerii desfăşurării activităţii de către contribuabil şi, respectiv, a încetării acesteia, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Norme metodologice:

126. Contribuabilii care desfăşoară activitatea în România şi obtin venituri sub forma de salarii din strainatate, care, potrivit acestui titlu, se impun în România, precum şi persoanele fizice române angajate ale misiunilor diplomatice şi ale posturilor consulare acreditate în România, pentru care angajatorul nu indeplineste obligaţiile privind calculul, retinerea şi virarea impozitului pe salarii, au obligaţia să depună lunar o declaratie la organul fiscal competent.

127. Organul fiscal competent este:

- organul fiscal în a cărui raza teritoriala contribuabilul îşi are domiciliul fiscal - pentru persoanele fizice rezidente;
- organul fiscal în a cărui raza teritoriala se afla locul unde se desfăşoară activitatea - pentru celelalte cazuri.

128. Persoanele fizice sau juridice la care îşi desfăşoară activitatea contribuabilii prevăzuţi la art. 64 alin. (1) din Codul fiscal au obligaţia să depună o declaratie informativa privind începerea/încetarea activităţii acestor contribuabili.

Declaratia informativa se depune la organul fiscal în a cărui raza teritoriala îşi are domiciliul sau sediul persoana fizica ori juridica la care îşi desfăşoară activitatea contribuabilul, ori de cate ori apar modificari de natura începerii /încetării activităţii în documentele care atesta raporturile de muncă, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Codul fiscal:

Capitolul IV
Venituri din cedarea folosinţei bunurilor

Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinţei bunurilor

Art. 65. - Veniturile din cedarea folosinţei bunurilor sunt veniturile, în bani şi/sau în natura, provenind din cedarea folosinţei bunurilor mobile şi imobile, obtinute de către proprietar, uzufructuar sau alt detinator legal, altele decat veniturile din activităţi independente.

Norme metodologice:

129. În această categorie de venit se cuprind veniturile din închirieri şi subinchirieri de bunuri mobile şi imobile, precum şi veniturile din arendarea bunurilor agricole, din patrimoniul personal.

130. Veniturile obtinute din închirieri şi subinchirieri de bunuri imobile sunt cele din cedarea folosinţei locuinţei, caselor de vacanta, garajelor, terenurilor şi altele asemenea, a caror folosinţă este cedata în baza unor contracte de închiriere/subinchiriere, uzufruct, arendare şi altele asemenea, inclusiv a unor părţi din acestea, utilizate în scop de reclama, afisaj şi publicitate.

Codul fiscal:

Stabilirea venitului net din cedarea folosinţei bunurilor

Art. 66. - (1) Venitul brut reprezinta totalitatea sumelor în bani şi/sau echivalentul în lei al veniturilor în natura şi se stabileste pe baza chiriei sau a arendei prevăzute în contractul incheiat între părţi pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul incasarii chiriei sau a arendei. Venitul brut se majoreaza cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispoziţiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui detinator legal, dacă sunt efectuate de cealalta parte contractantă. În cazul în care arenda se exprima în natura, evaluarea în lei se va face pe baza preturilor medii ale produselor agricole, stabilite prin hotărâri ale consiliilor judetene şi, respectiv, ale Consiliului General al Municipiului Bucureşti, ca urmare a propunerilor direcţiilor teritoriale de specialitate ale Ministerului

Agriculturii, Pădurilor, Apelor şi Mediului, hotărâri ce trebuie emise înainte de începerea anului fiscal. Aceste hotărâri se transmit în cadrul aceluiasi termen direcţiilor generale ale finanţelor publice judetene şi a municipiului Bucureşti, pentru a fi comunicate unităţilor fiscale din subordine.

Norme metodologice:

131. În vederea determinarii venitului brut, la sumele reprezentand chiria sau arenda în bani şi/sau la echivalentul în lei al veniturilor în natura se adauga, dacă este cazul, şi valoarea cheltuielilor ce sunt, conform dispoziţiilor legale sau înţelegerii contractuale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui detinator legal, dar sunt efectuate de cealalta parte contractantă.

132. În conformitate cu legislatia în materie, proprietarul are obligaţia de a efectua cheltuielile referitoare la întreţinerea şi repararea locuinţei inchiriate, ca de exemplu:

- întreţinerea în bune condiţii a elementelor structurii de rezistenta a cladirii, elementelor de construcţie exterioara a cladirii, cum ar fi: acoperis, fatada, curtile şi gradinile, precum şi spatii comune din interiorul cladirii, cum ar fi: casa scarii, casa ascensorului şi altele asemenea;
- întreţinerea în bune condiţii a instalaţiilor comune proprii cladirii, respectiv ascensor, hidrofor, instalaţii de alimentare cu apa, de canalizare, instalaţii de incalzire centrala şi de preparare a apei calde, instalaţii electrice şi de gaze;
- repararea şi menţinerea în stare de siguranţă în exploatare şi de functionare a cladirii pe toata durata inchirierii locuinţei.

133. În cazul efectuării de către chirias a unor astfel de cheltuieli care cad în sarcina proprietarului şi se încadrează în cota forfetara de cheltuieli, cu diminuarea corespunzătoare a chiriei, impunerea rămâne nemodificata.

Codul fiscal:

(2) Venitul net din cedarea folosinţei bunurilor se stabileste prin deducerea din venitul brut a urmatoarelor cheltuieli:

a) în cazul construcţiilor, o cota de cheltuieli deductibile aferente venitului, în suma de 50% din venitul brut;

b) în celelalte cazuri, o cota de cheltuieli deductibile aferente venitului, în suma de 30% din venitul brut.

Norme metodologice:

134. Venitul net se determina ca diferenţa dintre sumele reprezentand chiria/arenda în bani şi/sau echivalentul în lei al veniturilor în natura, prevăzute în contractul incheiat între părţi, şi cota de cheltuiala forfetara de 50%, respectiv 30%, reprezentand cheltuieli deductibile aferente venitului.

În cazul contractelor care au ca obiect atât inchirierea/arendarea de constructii, cat şi de terenuri şi în care nu se menţionează distinct chiria/arenda aferenta construcţiei şi cea aferenta terenului, se va aplica cota de cheltuiala forfetara de 30%.

135. Pentru recunoasterea deductibilitatii cheltuielilor stabilite forfetar proprietarul nu este obligat să prezinte organului fiscal documente justificative.

Cheltuielile deductibile aferente venitului, cuprinse în cotele forfetare de 50% sau 30% aplicate la venitul brut, reprezinta uzura bunurilor inchiriate şi cheltuielile ocazionate de întreţinerea şi repararea acestora, impozitele şi taxele pe proprietate datorate potrivit legii, comisionul retinut de intermediari, primele de asigurare platite pentru bunul cedat spre folosinţă, respectiv eventuale nerealizari ale veniturilor din arendare scontate, generate de condiţii naturale nefavorabile, cum ar fi: grindina, seceta, inundaţii, incendii şi altele asemenea.

Constructiile sunt definite conform Catalogului privind clasificarea şi duratele normate de functionare a mijloacelor fixe.

Codul fiscal:

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) şi (2), contribuabilii pot opta pentru determinarea venitului net din cedarea folosinţei bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partida simpla.

(4) Dispozitiile privind opţiunea prevăzută la art. 52 alin. (2) şi (3) se aplică şi în cazul contribuabililor menţionaţi la alin. (3).

.....

Capitolul V
Venituri din investitii

Definirea veniturilor din investitii

Art. 69. - (1) Veniturile din investitii cuprind:

a) dividende;

b) venituri impozabile din dobanzi;

c) castiguri din transferul titlurilor de valoare;

d) venituri din operaţiuni de vanzare-cumparare de valuta la termen, pe bază de contract, precum şi orice alte operaţiuni similare.

Reprezinta titlu de valoare orice valori mobiliare, titluri de participare la un fond deschis de investitii sau alt instrument financiar calificat astfel de către Comisia Naţionala a Valorilor Mobiliare, precum şi părţile sociale.

(2) Veniturile impozabile din dobanzi sunt toate veniturile sub forma de dobanzi, altele decat:

a) venituri din dobanzi la depozitele la vedere şi la depuneri la casele de ajutor reciproc;

b) venituri din dobanzi aferente titlurilor de stat, precum şi obligatiunilor municipale, ale Agentiei Naţionale pentru Locuinte şi ale altor entităţi emitente de obligaţiuni, care vizeaza construcţia de locuinte.

Norme metodologice:

136. Sunt considerate venituri din dobanzi urmatoarele:
- dobanzi obtinute din obligaţiuni;
- dobanzi obtinute pentru depozitele la termen, inclusiv la certificatele de depozit;
- suma primita sub forma de dobânda pentru imprumuturile acordate;
- alte venituri obtinute din titluri de creanta.

Codul fiscal:

Stabilirea venitului din investitii

Art. 70. - (1) Câştigul din transferul titlurilor de valoare, altele decat titlurile de participare la fondurile deschise de investitii şi părţile sociale, reprezinta diferenţa pozitiva dintre preţul de vanzare şi preţul de cumparare pe tipuri de titluri de valori, diminuată, după caz, cu comisioanele datorate intermediarilor. În cazul tranzactiilor cu acţiuni primite de persoanele fizice, cu titlu gratuit, în cadrul Programului de privatizare în masa, preţul de cumparare la prima tranzactionare va fi asimilat cu valoarea nominala a acestora. În cazul tranzactiilor cu acţiuni cumparate la pret preferential, în cadrul sistemului stock options plan, câştigul se determina ca diferenţa între preţul de vanzare şi preţul de cumparare preferential, diminuat cu comisioanele datorate intermediarilor.

(2) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra titlurilor de participare la fondurile deschise de investitii, câştigul se determina ca diferenţa pozitiva dintre preţul de rascumparare şi preţul de cumparare/subscriere. Preţul de rascumparare este preţul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond. Preţul de cumparare/subscriere este preţul platit de investitorul persoana fizica pentru achizitionarea titlului de participare.

Norme metodologice:

137. Preţul de rascumparare este preţul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond şi este format din valoarea unitara a activului net din ziua anterioara depunerii cererii de rascumparare, din care se scad comisioanele de rascumparare.

138. Preţul de cumparare/subscriere este preţul platit de investitor, persoana fizica, şi este format din valoarea unitara a activului net la care se adauga comisionul de cumparare, dacă este cazul.

Codul fiscal:

(3) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra părţilor sociale, câştigul din înstrăinarea părţilor sociale se determina ca diferenţa pozitiva între preţul de vanzare şi valoarea nominala/preţul de cumparare. Începând cu a doua tranzactie, valoarea nominala va fi inlocuita cu preţul de cumparare, care include şi cheltuielile privind comisioanele, taxele aferente tranzactiei şi alte cheltuieli similare justificate cu documente.

(4) Determinarea castigului potrivit alin. (1)-(3) se efectueaza la data incheierii tranzactiei, pe baza contractului incheiat între părţi.

(5) Veniturile obtinute sub forma castigurilor din operaţiuni de vanzare-cumparare de valuta la termen, pe bază de contract, precum şi din orice alte operaţiuni de acest gen, reprezinta diferentele de curs favorabile rezultate din aceste operaţiuni în momentul inchiderii operaţiunii şi evidentierii în contul clientului.

Norme metodologice:

139. În cazul veniturilor realizate ca urmare a detinerii de titluri de participare la fondurile închise de investitii, obligaţia calcularii, retinerii şi virarii impozitului pe veniturile sub forma de dividende revine:
- societatii de investitii, în cazul în care nu are incheiat un contract de administrare;
- societatii de administrare, în cazul în care societatea de investitii are incheiat un contract de administrare cu societatea de administrare.

Codul fiscal:

Capitolul VI
Venituri din pensii

Retinerea impozitului din venitul din pensii

Art. 74. - (1) Orice platitor de venituri din pensii are obligaţia de a calcula lunar impozitul aferent acestui venit, de a-l retine şi de a-l vira la bugetul de stat, potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Impozitul se calculeaza prin aplicarea baremului lunar de impunere prevăzut la art. 43 alin. (1), respectiv alin. (3), asupra venitului impozabil lunar din pensii.

(3) Impozitul calculat se retine la data efectuării platii pensiei şi se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei pentru care se face plata pensiei.

(4) Impozitul retinut este impozit final al contribuabilului pentru veniturile din pensii.

(5) În cazul unei pensii care nu este plătită lunar, impozitul ce trebuie retinut se stabileste prin impartirea pensiei platite la fiecare din lunile cărora le este aferenta pensia.

(6) Drepturile de pensie restante se defalcheaza pe lunile la care se referă, în vederea calcularii impozitului datorat, retinerii şi virarii acestuia.

(7) Veniturile din pensiile de urmas vor fi individualizate în functie de numărul acestora, iar impozitarea se va face în raport cu drepturile cuvenite fiecarui urmas.

Norme metodologice:

140. Venitul din pensii se determina de către platitor pentru drepturile cu titlu de pensie prevăzute la art. 72 din Codul fiscal.

141. Impozitul lunar aferent venitului din pensii se calculeaza prin aplicarea baremului lunar de impunere stabilit pentru impunerea veniturilor din salarii asupra venitului impozabil lunar din pensii determinat ca diferenţa între venitul lunar şi suma fixa neimpozabila prevăzută la art. 73 din Codul fiscal.

142. Impozitul pe veniturile din pensii se calculeaza, se retine lunar de către administratorii fondurilor de pensii şi se virează de către unitatile platitoare ale acestor venituri până la data de 25 a lunii urmatoare celei pentru care se face plata pensiilor, la organul fiscal în a cărui raza îşi au sediul platitorii de venituri.

143. Administratorii fondurilor de pensii vor emite norme interne specifice privind aplicarea prevederilor pct. 142.

144. Eventualele sume reprezentand impozit pe veniturile din pensii, reţinute, dar nedatorate la bugetul de stat, se vor regulariza prin diminuarea viramentelor efectuate cu ocazia plăţilor din luna urmatoare.

Codul fiscal:

Capitolul VIII
Venituri din premii şi din jocuri de noroc

Definirea veniturilor din premii şi din jocuri de noroc

Art. 79. - În înţelesul prezentului titlu, veniturile din premii şi din jocuri de noroc cuprind veniturile din concursuri şi jocuri de noroc, altele decat cele realizate ca urmare a participării la jocuri de tip cazinou, masini electronice cu castiguri şi altele decat cele prevăzute la art. 42.

Norme metodologice:

145. În această categorie se cuprind venituri în bani şi/sau în natura, ca de exemplu:

- venituri sub forma de premii de orice fel, acordate oamenilor de cultura, stiinta şi arta la gale, simpozioane, festivaluri, concursuri naţionale sau internationale, concursuri pe meserii sau profesii;
- venituri obtinute din jocuri de noroc, cum sunt: venituri din jocuri tip bingo şi keno în sali de joc, pronosticuri şi pariuri sportive, jocuri-concurs cu castiguri de orice fel, loterii, veniturile obtinute din organizarea de tombole.
- venituri sub forma de premii în bani şi/sau în natura acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialisti prevăzuţi în legislatia în materie, pentru rezultatele obtinute la competitii sportive interne şi internationale, altele decat:

a) veniturile prevăzute la art. 42 din Codul fiscal;

b) veniturile platite de entitatea cu care acestia au relatii generatoare de venituri din salarii potrivit cap. III al titlului III din Codul fiscal.

Punctul 145 din Normele metodologice de aplicare a art. 79 din Legea nr. 571/2003 a fost completat cu o liniuţa de punctul 3, subpunctul 8 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Stabilirea venitului net din premii şi din jocuri de noroc

Art. 80. - (1) Venitul net este diferenţa dintre venitul din premii, respectiv din jocuri de noroc, şi suma reprezentand venit neimpozabil.

(2) Pierderile înregistrate din jocuri de noroc nu sunt recunoscute din punct de vedere fiscal, nu se compenseaza, reprezentand pierderi definitive ale contribuabilului.

Norme metodologice:

146. Platitorii de venituri din jocuri de noroc sunt obligati sa organizeze evidenta astfel încât să poată determina câştigul realizat de fiecare persoana fizica la sfârşitul zilei.

Punctul 146 din Normele metodologice de aplicare a art. 80 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 3, subpunctul 9 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Capitolul IX
Venituri din alte surse

Definirea veniturilor din alte surse

Art. 83. - (1) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, urmatoarele venituri:

a) prime de asigurări suportate de o persoană fizica independenta sau de orice alta entitate, în cadrul unei activităţi pentru o persoană fizica în legătură cu care suportatorul nu are o relaţie generatoare de venituri din salarii, potrivit cap. III din prezentul titlu;

b) castiguri primite de la societăţile de asigurări, ca urmare a contractului de asigurare incheiat între părţi cu ocazia tragerilor de amortizare;

c) venituri primite de persoanele fizice pensionari, sub forma diferentelor de pret pentru anumite bunuri, servicii şi alte drepturi, fosti salariati, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

d) venituri primite de persoanele fizice reprezentand onorarii din activitatea de arbitraj comercial.

(2) Veniturile din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, prin normele elaborate de Ministerul Finanţelor Publice, altele decat veniturile care sunt neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu.

Norme metodologice:

147. În aplicarea art. 83 alin. (2) din Codul fiscal, în această categorie se includ, de exemplu, urmatoarele venituri realizate de persoanele fizice:

- remuneratiile pentru munca prestata în interesul unităţilor aparţinând Directiei Generale a Penitenciarelor, precum şi în atelierele locurilor de detinere, acordate, potrivit legii, condamnatilor care executa pedepse privative de libertate;
- veniturile primite de studenti sub forma indemnizatiilor pentru participarea la sedintele senatului universitar;
- veniturile obtinute de persoanele fizice din valorificarea prin centrele de colectare a deseurilor de metal, hartie, sticlă şi altele asemenea şi care nu provin din gospodaria proprie;
- sumele platite persoanelor care însoţesc elevii la concursuri şi alte manifestari scolare, de către organizatori;
- indemnizatiile acordate membrilor birourilor electorale, statisticienilor, informaticienilor şi personalului tehnic auxiliar pentru executarea atribuţiilor privind desfăşurarea alegerilor prezidentiale, parlamentare şi locale;
- veniturile obtinute de persoanele care fac figuratie la realizarea de filme, spectacole, emisiuni televizate şi altele asemenea.

Codul fiscal:

Capitolul X
Venitul anual global

Stabilirea venitului anual global

Art. 86. - (1) Venitul anual global impozabil se stabileste prin deducerea din venitul anual global, în ordine, a urmatoarelor:

a) pierderi fiscale reportate;

b) deduceri personale determinate conform art. 45;

c) cheltuieli pentru reabilitarea locuinţei de domiciliu, destinate reducerii pierderilor de căldură în scopul îmbunătăţirii confortului termic, în limita sumei de 15.000.000 lei anual, conform procedurii stabilite prin hotărâre a Guvernului, la iniţiativa Ministerului Transporturilor, Construcţiilor şi Turismului;

d) prime de asigurare pentru locuinta de domiciliu, în limita echivalentului în lei a 200 euro pe an;

e) contribuţii la schemele facultative de pensii ocupationale, în limita echivalentului în lei a 200 euro pe an;

f) contribuţii pentru asigurarile private de sănătate, cu excepţia celor incheiate în scopuri estetice, în limita echivalentului în lei a 200 euro pe an;

g) cotizatia de sindicat plătită potrivit legislaţiei în materie.

Norme metodologice:

148. Limita echivalentului în euro a deducerilor prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. d)-f) din Codul fiscal se transforma în lei la cursul mediu anual comunicat de Banca Naţionala a României.

149. Procedura acordarii deducerilor prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. d)-f) din Codul fiscal, pentru calculul impozitului pe venitul anual global, va fi stabilita prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Codul fiscal:

(2) Venitul anual global cuprinde, după cum urmeaza:

a) venitul net din activităţi independente;

b) venitul net din salarii;

c) venitul net din cedarea folosinţei bunurilor.

(3) Venitul impozabil ce se realizează intr-o fractiune de an sau în perioade diferite, ce reprezinta fractiuni ale aceluiasi an, se considera venit anual impozabil.

Norme metodologice:

150. Categoriile de venituri care se supun procedurii de globalizare sunt:

- venituri din activităţi independente, pentru care venitul net anual se determina potrivit cap. II al titlului III din Codul fiscal;
- venituri din salarii, pentru care venitul net se determina potrivit cap. III al titlului III din Codul fiscal;
- venituri din cedarea folosinţei bunurilor, pentru care venitul net se determina potrivit cap. IV al titlului III din Codul fiscal.

Impozitul pe venitul anual global impozabil se calculeaza pentru veniturile din România şi/sau din strainatate.

151. Urmatoarele venituri nu se cuprind în venitul anual global impozabil:

- veniturile din investitii;
- veniturile din pensii;
- veniturile din activităţi agricole;
- veniturile din premii şi din jocuri de noroc;
- venituri din alte surse care nu se regăsesc menţionate în mod expres în titlul III din Codul fiscal.

152. Pentru determinarea venitului anual global impozabil se procedeaza astfel:

a) se determina venitul net/pierderea fiscala pentru activitatea desfăşurată în cadrul fiecarei categorii de venit supuse globalizarii, potrivit regulilor proprii. Pentru persoanele fizice asociate venitul net/pierderea anuală luat /luata în calcul la determinarea venitului anual global impozabil este venitul net/pierderea distribuita;

b) se insumeaza veniturile nete, avandu-se în vedere şi pierderile admise la compensare pentru anul fiscal de impunere. Dacă pierderile sunt mai mari decat suma veniturilor nete, rezultatul reprezinta pierdere de reportat;

c) din venitul anual global se scad în ordine deducerile prevăzute la art. 86 alin. (1) din Codul fiscal, rezultand venitul anual global impozabil.

În cazul în care la globalizarea anuală a veniturilor se cuprind şi venituri din salarii realizate la functia de baza, venitul net din salarii va fi corectat în functie de cheltuiala profesionala efectiva.

Codul fiscal:

(4) Pierderea fiscala anuală înregistrată din activităţi independente se poate compensa cu rezultatele pozitive ale celorlalte categorii de venituri cuprinse în venitul anual, altele decat cele din salarii şi asimilate salariilor, obtinute în cursul aceluiasi an fiscal. Pierderea care rămâne necompensata în cursul aceluiasi an fiscal devine pierdere reportata. Pierderile provenind din strainatate ale persoanelor fizice rezidente se compenseaza cu veniturile de aceeasi natura, din strainatate, pe fiecare tara, înregistrate în cursul aceluiasi an fiscal sau se reporteaza pe urmatorii 5 ani, asupra veniturilor realizate din tara respectiva.

Norme metodologice:

153. Rezultatul negativ dintre venitul brut şi cheltuielile aferente deductibile, înregistrate pentru fiecare loc de realizare la o categorie de venituri, reprezinta pierdere fiscala obtinuta dintr-un loc de desfăşurare a activităţii pentru acea categorie de venit.

154. Compensarea pierderilor fiscale anuale se realizează astfel:

a) pierderea fiscala obtinuta dintr-un loc de desfăşurare a unei activităţi independente se poate compensa cu venitul net obţinut în alt loc de desfăşurare a unei activităţi independente. Dacă pierderea fiscala obtinuta dintr-un loc de desfăşurare a unei activităţi independente se compenseaza numai parţial cu venitul net obţinut în alt loc de desfăşurare a unei activităţi independente, suma rămasă necompensata reprezinta pierdere fiscala anuală din activităţi independente;

b) pierderea fiscala anuală din activitate independenta din România nu se poate compensa cu veniturile din salarii, dar se poate compensa cu veniturile nete din România obtinute din cedarea folosinţei bunurilor, în cursul aceluiasi an fiscal;

c) pierderea fiscala anuală din activităţi independente înregistrată de un contribuabil în România nu poate fi compensata cu veniturile realizate de acesta din strainatate;

d) pierderea fiscala din strainatate se compenseaza cu veniturile din strainatate, de aceeasi natura şi din aceeasi tara, în cursul aceluiasi an fiscal. Pierderea anuală necompensata se reporteaza pe urmatorii 5 ani şi se compenseaza cu veniturile de aceeasi natura şi din aceeasi tara, obtinute în perioada respectiva.

Codul fiscal:

(5) Regulile de reportare a pierderilor sunt urmatoarele:

a) reportul se efectueaza cronologic, în functie de vechimea pierderii, în urmatorii 5 ani consecutivi;

b) dreptul la report este personal şi netransmisibil;

c) pierderea reportata, necompensata după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezinta pierdere definitivă a contribuabilului;

d) compensarea pierderii reportate se efectueaza numai din veniturile prevăzute la alin. (2) lit. a) şi c).

Norme metodologice:

155. Dacă în urma compensarilor admise pentru anul fiscal rămâne o pierdere necompensata, aceasta reprezinta pierdere fiscala reportata pe anii urmatori până la al cincilea an inclusiv. Astfel, pierderea fiscala înregistrată în anul 2004 poate fi reportata, dacă nu a putut fi compensata cu veniturile obtinute în anul 2004, până în anul 2009. Dacă aceasta pierdere nu va fi compensata cu veniturile realizate până în anul 2009, diferenţa de pierdere care nu a putut fi compensata în limita de 5 ani va reprezenta pierdere definitivă. Pierderile fiscale înregistrate în anii fiscali 2000-2003 sunt recunoscute din punct de vedere fiscal, reportarea lor efectuandu-se cu respectarea regulilor stabilite prin titlul III din Codul fiscal.

156. Regulile de compensare şi reportare a pierderilor sunt urmatoarele:

a) reportarea pierderilor se va face an după an, începând cu pierderea cea mai veche;

b) dreptul la reportul pierderii este personal şi supus identităţii contribuabilului; nu poate fi transmis mostenitorilor sau oricarei alte persoane, în scopul reducerii sarcinii fiscale ce revine acesteia, şi reprezinta pierdere definitivă a contribuabilului decedat.

Codul fiscal:

Declaratii de venit estimat

Art. 87. - (1) Contribuabilii, precum şi asociaţiile fără personalitate juridica, care incep o activitate în cursul anului fiscal sunt obligati să depună la organul fiscal competent o declaratie referitoare la veniturile şi cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului. Fac excepţie de la prevederile prezentului alineat contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se percepe prin retinere la sursa.

(2) Contribuabilii care obtin venituri din cedarea folosinţei bunurilor din patrimoniul personal au obligaţia să depună o declaratie privind venitul estimat, în termen de 15 zile de la incheierea contractului între părţi. Declaratia privind venitul estimat se depune o dată cu inregistrarea la organul fiscal a contractului incheiat între părţi.

(3) Contribuabilii care, în anul anterior, au realizat pierderi şi cei care au realizat venituri pe perioade mai mici decat anul fiscal, precum şi cei care, din motive obiective, estimeaza ca vor realiza venituri care difera cu cel puţin 20% faţă de anul fiscal anterior depun, o dată cu declaratia speciala, şi declaratia estimativa de venit.

(4) Contribuabilii care determina venitul net pe bază de norme de venit, precum şi cei pentru care cheltuielile se determina în sistem forfetar şi au optat pentru determinarea venitului net în sistem real depun, o dată cu cererea de optiuni, şi declaratia de venit estimat.

Norme metodologice:

157. Declaratiile privind venitul estimat cuprind informaţii despre veniturile şi cheltuielile estimate a se realiza în anul la care se referă declaratia.

Declaratiile privind venitul estimat se depun de contribuabili şi de asociaţiile fără personalitate juridica, în cazul realizării unei categorii sau surse noi de venit în cursul anului.

158. Contribuabilii care incep o activitate independenta în vederea obtinerii de venituri comerciale sau de venituri din profesii libere au obligaţia să depună o declaratie privind venitul estimat, la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Aceasta obligaţie revine atât contribuabililor care determina venitul net în sistem real, pe baza datelor din evidenţa contabilă în partida simpla, cat şi celor pentru care venitul net se determina pe bază de norme de venit.

În cazul în care contribuabilul obtine venituri de aceasta natura intr-o formă de asociere, fiecare asociat va completa şi va depune, individual, o declaratie privind veniturile estimate rezultate din distribuirea venitului net estimat al asocierii fără personalitate juridica.

Contribuabilii care sunt impusi pe bază de norme de venit şi care solicită trecerea pentru anul fiscal următor la impunerea în sistem real, o dată cu cererea de optiune, vor depune şi declaratia privind venitul estimat.

159. Asocierile fără personalitate juridica ce incep o activitate independenta au obligaţia să depună o declaratie privind venitul estimat la organul fiscal în a cărui raza teritoriala se afla locul principal de desfăşurare a activităţii, în termen de 15 zile de la incheierea contractului de asociere, o dată cu inregistrarea acestui contract la organul fiscal.

160. Contribuabilii care obtin venituri din cedarea folosinţei bunurilor din patrimoniul personal au obligaţia să depună la organul fiscal competent o declaratie privind venitul estimat o dată cu inregistrarea contractului, în termen de 15 zile de la incheierea acestuia.

Organul fiscal competent este:

- pentru venituri din cedarea folosinţei bunurilor imobile - organul fiscal în a cărui raza teritoriala se afla bunul;
- pentru venituri din cedarea folosinţei bunurilor mobile - organul fiscal în a cărui raza teritoriala se afla domiciliul fiscal al contribuabilului.

161. Contribuabilii care inceteaza sa mai aiba domiciliul fiscal în România vor depune la organul fiscal în raza caruia au domiciliul fiscal o declaratie de venit global, însoţită de declaratii speciale. Baremul de impunere folosit pentru plati anticipate de impunere este folosit şi pentru determinarea impozitului pe venit în cazul contribuabililor care inceteaza sa mai aiba domiciliul în România în cursul anului fiscal.

162. Declaratiile vor cuprinde veniturile şi cheltuielile aferente anului fiscal curent, pentru perioada în care contribuabilii au avut domiciliul în România.

163. În termen de 5 zile de la depunerea declaraţiei, organul fiscal în raza caruia contribuabilul îşi are domiciliul fiscal va emite decizia de impunere şi va comunică contribuabilului eventualele sume de plată sau de restituit.

164. În sensul art. 87 alin. (3) din Codul fiscal, prin motive obiective care conduc la depunerea unei noi declaratii de venit estimat în vederea recalcularii nivelului plăţilor anticipate se înţelege: intreruperi temporare de activitate în cursul anului din cauza unor motive medicale, justificate cu documente, situaţii de forta majoră, alte cauze care genereaza modificarea veniturilor.

Codul fiscal:

Stabilirea plăţilor anticipate de impozit

Art. 88. - (1) Contribuabilii care realizează venituri din activităţi independente, din cedarea folosinţei bunurilor, cu excepţia veniturilor din arendare, precum şi venituri din activităţi agricole sunt obligati să efectueze în cursul anului plati anticipate cu titlu de impozit, exceptandu-se cazul veniturilor pentru care plăţile anticipate se stabilesc prin retinere la sursa.

(2) Plăţile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent, pe fiecare categorie de venit şi loc de realizare, luandu-se ca baza de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz. La impunerile efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3) sumele datorate se stabilesc la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent.

Diferenţa dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent şi suma reprezentand plati anticipate la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizeaza pe termenele de plată urmatoare din cadrul anului fiscal. Pentru declaratiile de venit estimativ, depuse în luna decembrie, nu se mai stabilesc plati anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârşitul anului urmand să fie supus impozitarii, pe baza deciziei emise pentru declaratia de venit global. Plăţile anticipate pentru veniturile din cedarea folosinţei bunurilor, cu excepţia veniturilor din arenda, se stabilesc de organul fiscal astfel:

a) pe baza contractului incheiat între părţi; sau

b) pe baza veniturilor determinate potrivit datelor din contabilitatea în partida simpla, potrivit optiunii.

În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosinţei bunurilor reprezinta echivalentul în lei al unei sume în valute, determinarea venitului anual estimat se efectueaza pe baza cursului de schimb al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţionala a României, din ziua precedenta celei în care se efectueaza impunerea.

(3) Plăţile anticipate se efectueaza în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, cu excepţia impozitului pe veniturile din arendare, pentru care plata impozitului se efectueaza potrivit deciziei emise pe baza declaraţiei de venit global. Contribuabilii care determina venitul net din activităţi agricole, potrivit art. 76 şi 77, datorează plati anticipate către bugetul de stat pentru impozitul aferent acestui venit, în doua rate egale, astfel: 50% din impozit, până la data de 1 septembrie inclusiv, şi 50% din impozit, până la data de 15 noiembrie inclusiv.

(4) Termenele şi procedura de emitere a deciziilor de plati anticipate vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(5) Pentru stabilirea plăţilor anticipate, organul fiscal va lua ca baza de calcul venitul anual estimat, în toate situaţiile în care a fost depusa o declaratie privind venitul estimat pentru anul curent sau venitul din declaratia speciala pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea plăţilor anticipate se utilizeaza baremul anual de impunere, prevăzut la art. 43 alin. (1) şi (3), cu excepţia impozitului pe venitul din activităţi agricole, pentru care plăţile anticipate se determina prin aplicarea cotei de 15% asupra venitului net estimat.

Norme metodologice:

165. Plăţile anticipate se stabilesc astfel:

a) pentru contribuabilii cu domiciliul fiscal în România, de organul fiscal în a cărui raza teritoriala se afla domiciliul fiscal al acestora;

b) pentru contribuabilii care nu au domiciliul fiscal în România, de organul fiscal pe a cărui raza teritoriala se realizează venitul.

Plata sumelor astfel stabilite se efectueaza la organul fiscal care a facut stabilirea lor.

Pentru stabilirea plăţilor anticipate se va utiliza baremul anual de impunere prevăzut la art. 43 alin. (1), respectiv alin. (3) din Codul fiscal.

166. Sumele reprezentand plati anticipate se achită în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, respectiv 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie şi 15 decembrie, cu excepţia veniturilor din activităţi agricole pentru care sumele reprezentand plati anticipate se achită până la 1 septembrie şi 15 noiembrie. Pentru veniturile din cedarea folosinţei bunurilor sub forma arendei plata impozitului se efectueaza pe baza deciziei de impunere emise pe baza declaraţiei de venit global.
167. În cazul contribuabililor impusi pe bază de norme de venit, stabilirea plăţilor anticipate se face pe baza normelor de venit aprobate pentru anul de impunere, corespunzător activităţii desfăşurate.
168. Solicitarea emiterii unei noi decizii de plată anticipata, potrivit art. 87 alin. (3) din Codul fiscal, se face prin depunerea de către contribuabil a unei declaratii privind venitul estimat.
169. În cazul contribuabililor care obtin venituri de aceeasi natura, pentru care plăţile anticipate se stabilesc atât de organul fiscal, cat şi prin retinere la sursa, la stabilirea plăţilor anticipate de către organul fiscal se exclud din venitul net veniturile pentru care plăţile anticipate se realizează prin retinere la sursa, proportional cu ponderea acestora în totalul veniturilor brute.

Codul fiscal:

Declaratia de venit global şi declaratii speciale
Art. 89. - (1) Contribuabilii prevăzuţi la art. 40 alin. (1) lit. a) şi cei care indeplinesc condiţiile de la art. 40 alin. (2), cu excepţia contribuabililor prevăzuţi la alin. (4) din prezentul articol, au obligaţia de a depune o declaratie de venit global la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal. Declaratia de venit global se depune o dată cu declaratiile speciale pentru anul fiscal, până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

(2) Contribuabilii, altii decat cei prevăzuţi la alin. (1), depun numai declaratiile speciale pentru anul fiscal, până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. În cazul veniturilor din salarii, fisele fi scale se depun în cadrul aceluiasi termen ca şi declaratiile speciale.

(3) Declaratiile speciale se completeaza pentru fiecare categorie şi loc de realizare a venitului. Declaratiile speciale se depun de toţi contribuabilii care realizează, individual sau dintr-o formă de asociere, venituri din activităţi independente, precum şi venituri din cedarea folosinţei bunurilor, inclusiv pentru veniturile din activităţi agricole determinate în sistem real. În cazul veniturilor din salarii, cu excepţia celor prevăzute la alin. (4) lit. a), realizate de contribuabilii, altii decat persoanele fizice române cu domiciliul în România şi cele care indeplinesc condiţiile prevăzute la art. 40 alin. (2), fisele fiscale se depun pentru fiecare loc de realizare a venitului, în cadrul aceluiasi termen, ca şi declaratiile speciale. Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuita din asociere. Nu se depun declaratii speciale pentru urmatoarele categorii de venituri:

a) venituri sub forma de salarii şi venituri asimilate salariilor, pentru care informaţiile sunt cuprinse în fisele fiscale, care au regim de declaratii de impozite şi taxe sau declaratii lunare, depuse de contribuabilii prevăzuţi la art. 64;

b) venituri din investitii, precum şi venituri din premii şi din jocuri de noroc, a caror impunere este finala;

c) venituri din pensii;

d) venituri nete determinate pe bază de norme de venit;

e) venituri din alte surse.

(4) Contribuabilii nu sunt obligati să depună declaratie de venit global la organul fiscal competent, dacă:

a) obtin numai venituri dintr-o singura sursa, sub forma de salarii de la functia de baza, pe intregul an fiscal, pentru activităţi desfăşurate în România, în situaţia în care angajatorul a efectuat operaţiunea de regularizare prevăzută la art. 61;

b) obtin numai venituri din investitii, pensii, venituri din activităţi agricole, venituri din premii şi din jocuri de noroc, venituri din alte surse a caror impunere este finala;

c) obtin venituri potrivit art. 40 alin. (1) lit. b)-e) coroborat cu alin. (2).

Norme metodologice:

170. Declaratia de venit global este documentul prin care contribuabilii declara veniturile obtinute în anul fiscal de raportare în vederea calcularii de către organul fiscal a venitului anual global impozabil şi a impozitului pe venitul anual global.
171. Declaratia de venit global se depune de către contribuabilii, persoane fizice, prevăzuţi la art. 89 alin. (1) din Codul fiscal, care obtin venituri care se globalizeaza, atât din România, cat şi din strainatate.
172. Declaratia de venit global se depune până la data de 15 mai, inclusiv, a anului următor celui de realizare a venitului, la organul fiscal în a cărui raza teritoriala se afla domiciliul fiscal al contribuabilului.
173. Contribuabilii, cu excepţia celor pentru care deducerile personale suplimentare sunt calculate de angajatori, au obligaţia de a anexa la declaratia de venit global şi documentele justificative care atesta dreptul la deduceri personale suplimentare.
174. Declaratiile speciale sunt documentele prin care contribuabilii declara veniturile şi cheltuielile efectiv realizate, pe fiecare categorie de venit şi pe fiecare sursa, în vederea stabilirii de către organul fiscal a plăţilor anticipate.

175. Declaratiile speciale se depun de toţi contribuabilii prevăzuţi la art. 89 alin. (1) din Codul fiscal, care realizează, individual sau dintr-o formă de asociere, venituri din activităţi independente, precum şi venituri din cedarea folosinţei bunurilor, la organul fiscal teritorial competent care se stabileste după cum urmeaza:

a) pentru venituri din activităţi independente - organul fiscal în a cărui raza teritoriala se afla locul de desfăşurare a activităţii. În cazul persoanelor fizice care au şi puncte de lucru situate în raza teritoriala a altor organe fiscale, declaratiile speciale se depun la organul fiscal în a cărui raza teritoriala se afla locul principal de desfăşurare a activităţii. Prin loc principal de desfăşurare a activităţii se înţelege locul în care se realizează, în intregime sau cu preponderenta, venitul. Pentru veniturile din drepturi de proprietate intelectuala sursa venitului este considerata domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) pentru venituri din cedarea folosinţei bunurilor imobile - organul fiscal în a cărui raza teritoriala se afla bunul;

c) pentru venituri din cedarea folosinţei bunurilor mobile - organul fiscal în a cărui raza teritoriala se afla domiciliul fiscal al contribuabilului;

d) pentru venituri din strainatate - organul fiscal în a cărui raza teritoriala se afla domiciliul fiscal al contribuabilului;

e) pentru veniturile obtinute dintr-o formă de asociere organul fiscal în a cărui raza teritoriala se afla locul principal de desfăşurare a activităţii asociaţiei.

Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere - venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuita din asociere.

176. Declaratiile speciale se depun, în functie de tipul venitului şi de forma de organizare, la organul fiscal competent.

177. Persoanele fizice, altele decat cele prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) şi art. 40 alin. (2) din Codul fiscal, care desfăşoară o activitate dependenta în România şi realizează venituri din salarii vor depune până la data de 15 mai o copie a fisei fiscale inmanate de angajator, la organul fiscal competent, în vederea calcularii impozitului anual pe venitul din salarii, pe sursa respectiva.

178. Contribuabilii care realizează venituri din strainatate a caror impunere în România este finala au obligaţia sa declare în România veniturile respective până la data de 15 mai, inclusiv, a anului următor celui de realizare a venitului.

Codul fiscal:

Stabilirea şi plata impozitului pe venitul anual global

Art. 90. - (1) Impozitul pe venitul anual global datorat este calculat de organul fiscal competent, pe baza declaraţiei de venit global, prin aplicarea baremului anual de impunere prevăzut la art. 43 alin. (2), respectiv alin. (4), asupra venitului anual global impozabil din anul fiscal respectiv.

(2) Contribuabilii pot dispune asupra destinatiei unei sume reprezentand până la 1% din impozitul pe venitul anual datorat pentru sponsorizarea entitatilor nonprofit care funcţionează în condiţiile Ordonantei Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociaţii şi fundatii, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Obligaţia calcularii, retinerii şi virarii sumei reprezentand până la 1% din impozitul pe venitul anual datorat revine angajatorului sau organului fiscal competent, după caz.

(4) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (2) şi (3) se stabileste prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(5) Organul fiscal stabileste impozitul anual datorat pentru anul precedent şi emite o decizie de impunere, în intervalul şi în forma stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(6) Diferentele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuală se platesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicarii deciziei de impunere, perioada pentru care nu se calculeaza şi nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementarilor în materie, privind colectarea creanţelor bugetare.

Norme metodologice:

179. În situaţia în care angajatorul a efectuat operaţiunile de regularizare prevăzute la art. 61 din Codul fiscal, iar la impunerea anuală organul fiscal constata ca salariatul respectiv a mai realizat şi alte venituri în afara celor din salarii de la functia de baza, se va considera ca plata anticipata impozitul anual calculat şi retinut de angajator, inscris în Fisa fiscala 1.

180. Decizia de impunere anuală se stabileste, în baza documentelor necesare, de către organul fiscal care va efectua globalizarea, respectiv de organul fiscal în a cărui raza teritoriala contribuabilul îşi are domiciliul fiscal.

181. Diferentele de impozit pe venitul anual global, calculate prin deciziile de impunere, se platesc la organul fiscal în a cărui raza teritoriala se afla domiciliul fiscal al contribuabilului.

182. În situaţia în care organul fiscal competent constata diferente de venituri supuse globalizarii, se va emite o noua decizie de impunere anuală prin care se stabilesc diferente de impozite de plată, situaţie în care penalitatile de intarziere se vor calcula potrivit prevederilor Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscala.

Codul fiscal:

Capitolul XI

Proprietatea comuna şi asociaţiile fără personalitate juridica

Venituri din bunuri sau drepturi care sunt deţinute în comun

Art. 91. - Venitul net obţinut din exploatarea bunurilor şi drepturilor de orice fel, deţinute în comun, este considerat ca fiind obţinut de proprietari, uzufructuari sau de alti deţinători legali, inscrisi într-un document oficial, şi se atribuie proportional cu cotele-părţi pe care acestia le deţin în acea proprietate sau în mod egal, în situaţia în care acestea nu se cunosc.

Norme metodologice:

183. Venitul net obţinut din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuala deţinute în comun se atribuie proportional cu cotele-părţi pe care titularii acestora le deţin în acea proprietate, determinate conform regulilor în vigoare specifice fiecarui domeniu.

În cazul în care cotele-părţi nu se cunosc, repartizarea veniturilor se face în mod egal.

184. Venitul net din cedarea folosinţei bunurilor deţinute în comun pe cote-părţi se repartizeaza între coproprietari proportional cu cotele deţinute de acestia în coproprietate. Venitul net din cedarea folosinţei bunurilor deţinute în comun în devalmasie se repartizeaza în mod egal între proprietarii comuni. Repartizarea venitului net conform prevederilor de mai sus se face în condiţiile în care în contractul de cedare a folosinţei se menţionează că partea contractantă care cedeaza folosinţă este reprezentata de coproprietari. În condiţiile în care coproprietarii decid asupra unei alte impartiri, se va anexa la contract un act autentificat din care să rezulte voinţa părţilor.

Codul fiscal:

Reguli privind asocierile fără personalitate juridica

Art. 92. - (1) Pentru asocierile fără personalitate juridica, altele decat cele prevăzute la art. 28, se aplică prevederile prezentului articol.

(2) Prevederile prezentului articol nu se aplică fondurilor de investitii constituite ca asociaţii fără personalitate juridica.

(3) În cadrul fiecarei asocieri fără personalitate juridica, constituita potrivit legii, asociaţii au obligaţia sa incheie contracte de asociere în forma scrisa, la începerea activităţii, care să cuprindă inclusiv date referitoare la:

a) părţile contractante;

b) obiectul de activitate şi sediul asociaţiei;

c) contribuţia asociatilor în bunuri şi drepturi;

d) cota procentuala de participare a fiecarui asociat la veniturile sau pierderile din cadrul asocierii corespunzătoare contributiei fiecaruia;

e) desemnarea asociatului care să răspundă pentru indeplinirea obligaţiilor asociaţiei faţă de autorităţile publice;

f) condiţiile de incetare a asocierii.

Contribuţiile asociatilor conform contractului de asociere nu sunt considerate venituri pentru asociaţie.

Contractul de asociere se înregistrează la organul fiscal teritorial în raza caruia îşi are sediul asociaţia, în termen de 15 zile de la data incheierii acestuia. Organul fiscal are dreptul sa refuze inregistrarea contractelor, în cazul în care acestea nu cuprind datele solicitate conform prezentului alineat.

Norme metodologice:

185. Sunt supuse obligaţiei de încheiere şi înregistrare a unui contract de asociere atât asociaţiile fără personalitate juridica, ale caror constituire şi functionare sunt reglementate prin acte normative speciale, respectiv asociaţii familiale, cabinete medicale grupate, cabinete medicale asociate, societate civila medicală, cabinete asociate de avocati, societate civila profesionala de avocati, notari publici asociaţi, asociaţii în participatiune constituite potrivit legii, cat şi orice asociere fără personalitate juridica constituita în baza Codului civil.

186. Asociatul desemnat conform prevederilor art. 92 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal are şi urmatoarele obligaţii:

- să asigure organizarea şi conducerea evidentelor contabile;
- sa determine venitul net/pierderea obţinut/obtinuta în cadrul asociaţiei, precum şi distribuirea venitului net/pierderii pe asociaţi;
- să depună o declaratie privind veniturile şi cheltuielile estimate, la termenele stabilite, la organul fiscal în raza caruia asociaţia îşi desfăşoară activitatea;
- sa inregistreze contractul de asociere, precum şi orice modificare a acestuia la organul fiscal teritorial în a cărui raza îşi are sediul asociaţia, în termen de 15 zile de la data incheierii acestuia. Prin sediul asociaţiei se înţelege locul principal de desfăşurare a activităţii asociaţiei;
- sa reprezinte asociaţia în verificările efectuate de organele fiscale, precum şi în ceea ce priveste depunerea de obiectiuni, contestatii, plangeri asupra actelor de control incheiate de organele fiscale;
- sa răspundă la toate solicitarile organelor fiscale, atât cele privind asociaţia, cat şi cele privind asociaţii, legate de activitatea desfăşurată de asociaţie;
- sa completeze Registrul pentru evidenta aportului şi rezultatului distribuit;
- alte obligaţii ce decurg din aplicarea titlului III din Codul fiscal.

Codul fiscal:

(4) În cazul în care între membrii asociaţi exista legaturi de rudenie până la gradul al patrulea inclusiv, părţile sunt obligate sa faca dovada ca participa la realizarea venitului cu bunuri sau drepturi asupra cărora au drept de proprietate. Pot fi membri asociaţi şi persoanele fizice care au dobândit capacitate de exercitiu restransa.

(5) Asocierile au obligaţia să depună la organul fiscal competent, până la data de 15 martie a anului următor, declaratii anuale de venit, conform modelului stabilit de Ministerul Finanţelor Publice, care vor cuprinde şi distributia venitului net/pierderii pe asociaţi.

Norme metodologice:

187. Asociaţia, prin asociatul desemnat, depune până la data de 15 martie a anului următor, la organul fiscal în raza caruia îşi are locul principal de desfăşurare a activităţii, o declaratie anuală care cuprinde venitul net/pierderea realizat/realizata pe asociaţie, precum şi distributia venitului net/pierderii pe fiecare asociat.

O copie de pe declaratie se transmite de către asociatul desemnat fiecarui asociat. Pe baza acestei copii asociaţii vor cuprinde în declaratia de venit global venitul net/pierderea ce le revine din activitatea asociaţiei.

Codul fiscal:

(6) Venitul/pierderea anual/anuală, realizate în cadrul asocierii, se distribuie asociatilor, proportional cu cota procentuala de participare corespunzătoare contributiei, conform contractului de asociere.

Norme metodologice:

188. Venitul net se considera distribuit şi dacă acesta rămâne la asociaţie sau este pus la dispoziţie asociatilor.

189. În cazul modificarii cotelor de participare în cursul anului, pentru distribuirea venitului net anual se va proceda astfel:

a) se determina un venit net/o pierdere intermediar/intermediara la sfârşitul lunii în care s-au modificat cotele pe baza venitului brut şi a cheltuielilor, astfel cum acestea sunt înregistrate în evidentele contabile;

b) venitul net/pierderea intermediar/intermediara se aloca fiecarui asociat, în functie de cotele de participare, până la data modificarii acestora;

c) la sfârşitul anului, din venitul net/pierderea anual/ anuală se deduce venitul net/pierderea intermediar /intermediara, iar diferenţa se aloca asociatilor, în functie de cotele de participare ulterioare modificarii acestora;

d) venitul net/pierderea anual/anuală distribuit/distribuita fiecarui asociat se determina prin insumarea veniturilor nete/pierderilor intermediare determinate potrivit lit. b) şi c).

Codul fiscal:

(7) Tratamentul fiscal al venitului realizat din asociere, în alte cazuri decat asocierea cu o persoană juridica, va fi stabilit în aceeasi maniera ca şi pentru categoria de venituri în care este incadrat.

(8) Profitul/venit cuvenit unei persoane fizice, dintr-o asociere cu o persoană juridica română, platitoare de impozit pe profit, sau microintreprindere care nu genereaza o persoană juridica, determinat cu respectarea regulilor stabilite în titlul II sau, respectiv, în titlul IV, este asimilat, în vederea impunerii la nivelul persoanei fizice, venitului din activităţi independente, din care se deduc contribuţiile obligatorii în vederea obtinerii venitului net.

Norme metodologice:

190. Persoanele fizice care obtin profituri dintr-o activitate desfăşurată în asociere cu o persoană juridica română, care nu da nastere unei persoane juridice, au obligaţia sa asimileze acest profit/venit venitului brut din activităţi independente. Venitul net se determina prin deducerea din venitul brut a contribuţiilor obligatorii prevăzute de lege, datorate de persoanele fizice, acesta fiind o componenta a venitului anual global.

Codul fiscal:

(9) Impozitul retinut de persoana juridica în contul persoanei fizice, pentru veniturile realizate dintr-o asociere cu o persoană juridica română care nu genereaza o persoană juridica, reprezinta plata anticipata în contul impozitului anual pe venit. Obligaţia calcularii, retinerii şi virarii impozitului, determinat conform metodologiei stabilite în legislatia privind impozitul pe profit sau pe venitul microintreprinderii, revine persoanei juridice române.

Capitolul XII
Aspecte fiscale internationale

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activităţi independente

Art. 93. -(1) Persoanele fizice nerezidente, care desfăşoară o activitate independenta, prin intermediul unui sediu permanent în România, sunt impozitate, potrivit prezentului titlu, la venitul net din activitatea independenta, ce este atribuibil sediului permanent.

(2) Venitul net dintr-o activitate independenta ce este atribuibil unui sediu permanent se determina conform art. 49, în urmatoarele condiţii:

a) în veniturile impozabile se includ numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent;

b) în cheltuielile deductibile se includ numai cheltuielile aferente realizării acestor venituri.

Norme metodologice:

191. Pentru veniturile realizate de un nerezident din activităţi independente atribuibile unui sediu permanent definit potrivit art. 8 din Codul fiscal, impozitul se determina prin aplicarea cotelor de impozitare asupra venitului net aferent acestuia.

192. Pentru calculul impozitului pe veniturile din activităţi independente, altele decat cele prevăzute la art. 53 din Codul fiscal, sumele reprezentand plati anticipate în contul impozitului anual pe venit se stabilesc de către organul fiscal pe a cărui raza teritoriala se realizează în intregime sau cu preponderenta venitul.

193. După incheierea anului fiscal organul fiscal mentionat la pct. 192 va emite decizie de impunere pentru întreaga activitate desfăşurată în România şi va elibera documentul care atesta venitul realizat şi impozitul platit.

Codul fiscal:

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activităţi dependente

Art. 94. - Persoanele fizice nerezidente, care desfăşoară activităţi dependente în România, sunt impozitate, potrivit prevederilor cap. III din prezentul titlu, numai dacă se indeplineste cel puţin una dintre urmatoarele condiţii:

a) persoana nerezidenta este prezenta în România timp de una sau mai multe perioade de timp care, în total, depasesc 183 de zile din oricare perioada de 12 luni consecutive, care se incheie în anul calendaristic în cauza;

b) veniturile salariale sunt platite de către sau în numele unui angajator care este rezident;

c) veniturile salariale reprezinta cheltuiala deductibila a unui sediu permanent în România.

Norme metodologice:

194. Veniturile obtinute de persoanele fizice nerezidente din România din activităţi dependente se impoziteaza separat pe fiecare loc de realizare, impozitul lunar calculat potrivit pct. 195 reprezentand plati anticipate în contul impozitului anual pe venit. După incheierea anului fiscal organul fiscal va recalcula impozitul anual pe baza baremului anual stabilit potrivit art. 43 din Codul fiscal, va emite o decizie de impunere pentru fiecare sursa şi va elibera documentul care să ateste venitul realizat şi impozitul platit.

Profesorii şi cercetatorii nerezidenti care desfăşoară activitatea în România ce depăşeşte perioada de scutire stabilita prin conventiile de evitare a dublei impuneri, incheiate de România cu diverse state, au obligaţia să depună declaratia speciala pentru veniturile realizate ca urmare a activităţii desfăşurate în România, pentru intervalul de timp ce depăşeşte perioada de scutire, la termenul şi în condiţiile prevăzute de prezentul titlu.

195. a) Veniturile din salarii, realizate de persoanele fizice prevăzute la art. 94 lit. a) din Codul fiscal care îşi desfăşoară activitatea în România, vor fi impozitate dacă persoana fizica este prezenta în România o perioadă ce depăşeşte în total 183 de zile în orice perioada de 12 luni consecutive care se incheie în anul calendaristic vizat.

b) Veniturile din salarii realizate de o persoană fizica care îşi desfăşoară activitatea în România şi este prezenta în România o perioadă mai mica de 183 de zile în orice perioada de 12 luni consecutive care se incheie în anul calendaristic vizat vor fi impozitate în România dacă este indeplinita cel puţin una dintre urmatoarele condiţii:

- salariul este platit de un angajator care este rezident sau în numele acestuia;
- salariul este suportat de un sediu permanent sau de o baza fixa pe care angajatorul o are în România (veniturile salariale reprezinta cheltuiala deductibila a unui sediu permanent în România).

c) Veniturile din salarii se impoziteaza începând cu prima zi de la data sosirii persoanei fizice, dovedita cu viza de intrare în România de pe pasaport. Organele fiscale române vor elibera documentul care atesta plata impozitului în România, la cererea contribuabilului, pentru fiecare an fiscal.

La determinarea impozitului se va avea în vedere principiul celor 183 de zile care sfarsesc în anul calendaristic vizat. Modul de calcul al celor 183 de zile se va face aplicandu-se metoda zilelor de prezenta. Contribuabilul are posibilitatea sa furnizeze dovezi referitoare la prezenta sa, pe baza datelor din documentele de transport, pasaport şi alte documente prin care se atesta intrarea în România. În calculul celor 183 de zile se includ: ziua de sosire, ziua de plecare şi toate celelalte zile petrecute pe teritoriul României. Orice fractiune de zi în care contribuabilul este prezent în România conteaza drept zi de prezenta pentru calculul celor 183 de zile.

196. Contribuabilii prevăzuţi la pct. 195 sunt obligati ca în termen de 15 zile de la data începerii activităţii să se adreseze organului fiscal în raza caruia se realizează venitul, în vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil acestor venituri, în conformitate cu prevederile convenţiilor şi acordurilor de evitare a dublei impuneri, incheiate de Guvernul României cu alte state.

Astfel, contribuabilul va depune la organul fiscal, după caz, urmatoarele:

- cerere;
- copie de pe documentul care reglementeaza raportul de muncă şi traducerea acestuia în limba română, certificata de traducatori autorizati;
- certificatul de rezidenta fiscala, eliberat de autoritatea fiscala competenţa a statului al cărui rezident este, şi traducerea acestuia în limba română, certificata de traducatori autorizati;

- documentul care atesta dreptul de muncă pe teritoriul României, respectiv permisul de muncă. Dacă persoanele fizice nerezidente nu prezinta în termenul stabilit documentele prevăzute la alineatul precedent, acestea datorează impozit pe veniturile din salarii din prima zi de desfăşurare a activităţii. În situaţia în care persoanele respective depun ulterior documentele solicitate, organul fiscal va efectua regularizarea impozitului platit.

197. În cazul în care contribuabilii prevăzuţi la pct. 195 lit. b) îşi prelungesc perioada de sedere în România, precum şi cei care, prin prezente repetate în România, totalizeaza peste 183 de zile, sunt obligati sa instiinteze în scris organul fiscal competent despre depăşirea acestui termen, caz în care se aplică regimul fiscal prevăzut la pct. 195 lit. a).

198. În situaţia în care persoanele fizice au desfăşurat activitatea în România într-o perioadă mai mica de 183 de zile, în orice perioada de 12 luni consecutive care se incheie în anul calendaristic vizat, şi au fost platite din strainatate, îşi prelungesc perioada de sedere în România peste 183 de zile, impozitul pe veniturile din salarii pentru activitatea desfăşurată în România este datorat începând cu prima zi de sosire în România. În acest caz contribuabilul depune la organul fiscal competent declaratii lunare de impunere, care vor cuprinde veniturile lunare realizate în perioada anterioara prelungirii sederii în România, în termen de 15 zile de la ultima zi a perioadei de 183 de zile expirate.

În situaţia în care beneficiarul venitului realizează salariul intr-o sumă globală pe un interval de timp, după ce a expirat perioada de 183 de zile, sumele inscrise în declaratii se pot stabili la nivelul unei medii lunare, respectiv suma globală a salariului declarat împărţită la numărul de luni din acea perioada.

199. Persoanele fizice care realizează venituri din România şi care au rezidenta într-un stat contractant cu care România are incheiata convenţie de evitare a dublei impuneri se impun în România conform titlului III din Codul fiscal pentru veniturile, altele decat cele supuse impunerii potrivit titlului V din Codul fiscal, atunci când nu prezinta certificatul de rezidenta fiscala.

În aceleasi condiţii şi pentru aceleasi categorii de venituri se impun şi persoanele fizice care realizează venituri din România şi sunt rezidenti ai unor state cu care România nu are incheiate conventii de evitare a dublei impuneri.

200. În situaţia în care exista conventii de evitare a dublei impuneri, persoana fizica cu dubla cetatenie - română şi a unui stat cu care România are incheiata convenţie de evitare a dublei impuneri -, cu domiciliul în România, se va impune în România, coroborat cu prevederile convenţiilor de evitare a dublei impuneri. Pentru aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri persoana fizica respectiva va prezenta autorităţilor fiscale române certificatul de rezidenta fiscala eliberat de autoritatea fiscala a celuilalt stat, precum şi traducerea acestuia în limba română, certificata de traducatori autorizati. Pentru a stabili al cărui rezident este persoana fizica respectiva, contribuabilul va face dovada "centrului intereselor vitale", respectiv va prezenta organului fiscal documentele necesare prin care se atesta ca veniturile obtinute în celalalt stat sunt superioare celor realizate în România şi autoritatea fiscala a statului respectiv îşi rezerva dreptul de a-l considera rezident fiscal din punct de vedere al globalizarii veniturilor, caz în care impunerea acestui contribuabil în România se va face numai pentru veniturile din România. Prin documente necesare se înţelege: copiile declaratiilor de impunere din celalalt stat, declaratia pe propria raspundere privind situaţia copiilor scolarizati, situaţia de avere, după caz, a familiei şi altele asemenea. În situaţia în care veniturile din celalalt stat nu sunt la nivelul care să conduca la acordarea rezidentei fiscale în acest stat şi autoritatea fiscala română apreciaza ca sunt intrunite condiţiile pentru globalizarea veniturilor în România, acestui contribuabil i se vor globaliza veniturile în România şi, prin schimb de informaţii, autorităţile competente române şi din celalalt stat se vor informa asupra acestui caz.

201. Contribuabilii persoane fizice române care locuiesc în strainatate şi care îşi mentin domiciliul în România se impun în România pentru veniturile impozabile conform prevederilor titlului III din Codul fiscal, realizate atât în România, cat şi în strainatate, iar obligaţiile fiscale se exercită direct sau, în situaţia în care nu îşi indeplinesc obligaţiile în mod direct, prin desemnarea unui reprezentant fiscal.

202. Cetatenii straini refugiati şi care sunt prezenţi în România, potrivit autorizarilor specifice acordate, se impoziteaza pentru veniturile realizate pe teritoriul României.

Codul fiscal:

Venituri obtinute din strainatate a caror impunere în România este finala

Art. 96. - (1) Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) şi cele care indeplinesc condiţia prevăzută la art. 40 alin. (2) datorează impozit pentru veniturile obtinute din strainatate de natura celor a caror impunere în România este finala.

(2) Veniturile realizate din strainatate se supun impozitarii prin aplicarea cotelor de impozit asupra bazei de calcul determinate după regulile proprii fiecarei categorii de venit, în functie de natura acestuia.

(3) Contribuabilii care obtin venituri din strainatate au obligaţia să le declare, potrivit declaraţiei specifice, până la data de 15 mai a anului următor celui de realizare a venitului.

(4) Organul fiscal stabileste impozitul anual datorat şi emite o decizie de impunere, în intervalul şi în forma stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(5) Diferentele de impozit rămase de achitat, conform deciziei de impunere anuală, se platesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicarii deciziei de impunere, perioada pentru care nu se calculeaza şi nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementarilor în materie, privind colectarea creanţelor bugetare.

Norme metodologice:

203. Pentru veniturile din pensii şi sume asimilate acestora, obtinute din strainatate, pentru care România are drept de impunere, contribuabilii au obligaţia sa completeze şi să depună o declaratie speciala, respectiv "Declaratie privind veniturile din strainatate a caror impunere în România este finala". Impozitul datorat în România se determina prin aplicarea baremului anual de impunere asupra venitului brut anual diminuat cu suma lunara neimpozabila, stabilita potrivit prevederilor art. 73 din Codul fiscal, calculată la nivelul anului.

Codul fiscal:

Creditul fiscal extern

Art. 97. - (1) Contribuabilii persoane fizice rezidente care, pentru acelasi venit şi în decursul aceleiasi perioade impozabile, sunt supuşi impozitului pe venit atât pe teritoriul României, cat şi în strainatate, au dreptul la deducerea din impozitul pe venit datorat în România a impozitului platit în strainatate, denumit în continuare credit fiscal extern, în limitele prevăzute în prezentul articol.

(2) Creditul fiscal extern se acordă dacă sunt indeplinite, cumulativ, urmatoarele condiţii:

a) impozitul platit în strainatate, pentru venitul obţinut în strainatate, a fost efectiv platit în mod direct de persoana fizica sau de reprezentantul sau legal ori prin retinere la sursa de către platitorul venitului. Plata impozitului în strainatate se dovedeste printr-un document justificativ, eliberat de:

1. autoritatea fiscala a statului strain respectiv;
2. angajator, în cazul veniturilor din salarii;
3. alt platitor de venit, pentru alte categorii de venituri;

b) venitul pentru care se acordă credit fiscal face parte din una dintre categoriile de venituri prevăzute la art. 41.

(3) Creditul fiscal extern se acordă la nivelul impozitului platit în strainatate, aferent venitului din sursa din strainatate, dar nu poate fi mai mare decat partea de impozit pe venit datorat în România, aferenta venitului din strainatate. În situaţia în care contribuabilul în cauza obtine venituri din strainatate din mai multe state, creditul extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii de mai sus, pentru fiecare tara şi pe fiecare natura de venit.

(4) Veniturile realizate din strainatate de persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) şi cele care indeplinesc condiţia de la art. 40 alin. (2), a caror impunere în România este finala, se supun impozitarii în România, recunoscandu-se impozitul platit în strainatate sub forma creditului fiscal, dar limitat la impozitul pe venitul similar datorat în România.

(5) În vederea calculului creditului fiscal extern, sumele în valută se transforma la cursul de schimb mediu anual al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţionala a României, din anul de realizare a venitului. Veniturile din strainatate realizate de persoanele fizice rezidente, precum şi impozitul aferent, exprimate în unităţi monetare proprii statului respectiv, dar care nu sunt cotate de Banca Naţionala a României, se vor transforma astfel:

a) din moneda statului de sursa, intr-o valuta de circulatie internationala, cum ar fi dolari S.U.A. sau euro, folosindu-se cursul de schimb din tara de sursa;

b) din valuta de circulatie internationala în lei, folosindu-se cursul de schimb mediu anual al acesteia, comunicat de Banca Naţionala a României, din anul de realizare a venitului respectiv.

Norme metodologice:

204. Urmatoarele persoane fizice sunt supuse impozitarii în România pentru veniturile din orice sursa, atât din România cat şi din afara României:

- persoanele fizice rezidente române cu domiciliul în România;
- persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal.

În situaţia în care pentru venitul din strainatate statul respectiv şi-a exercitat dreptul de impunere, aceste persoane au dreptul sa deduca din impozitul pe venit datorat în România impozitul pe venit platit în strainatate pentru acel venit, în condiţiile prevăzute de Codul fiscal.

Persoanele fizice române cu domiciliul în România, care desfăşoară activitate salariala în strainatate şi sunt retribuite pentru activitatea salariala desfăşurată în strainatate de către angajatorul român, se impun în România pentru veniturile realizate din activitatea salariala desfăşurată în strainatate.

Veniturile din strainatate realizate de persoanele fizice române cu domiciliul în România, precum şi impozitul aferent, a cărui plata în strainatate este atestata cu document justificativ eliberat de autoritatea fiscala a statului strain, de angajator sau de alt platitor de venituri, exprimate în unitatile monetare proprii fiecarui stat, se vor transforma în lei la cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Naţionala a României din anul de realizare a venitului respectiv.

În vederea globalizarii, la sfârşitul anului fiscal vizat persoana în cauza va prezenta organului fiscal în a cărui raza se afla domiciliul fiscal al contribuabilului documentul justificativ privind venitul realizat şi impozitul platit, eliberat de organul abilitat din tara în care a desfăşurat activitatea salariala, pentru acordarea creditului fiscal în condiţiile stabilite prin prezentele norme metodologice.
Cu ocazia acordarii creditului fiscal se va realiza regularizarea impozitului datorat de persoana în cauza.
205. Impozitul platit în strainatate, care se deduce din impozitul pe venitul anual global datorat în România, este limitat la partea de impozit pe venit datorat în România, calculat astfel:

$$\text{credit fiscal}_{\text{extern}} = \frac{\text{venit din sura din strainatate}}{\text{venit mondial}} \times \text{impozit pe venit anual global}$$

Prin venit mondial se înţelege suma veniturilor impozabile din România şi din strainatate din categoriile de venituri din activităţi independente, salarii şi cedarea folosinţei bunurilor, realizate de persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) şi de cele care indeplinesc condiţia de la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal.
206. Dacă suma reprezentand creditul fiscal extern este mai mare decat impozitul platit în strainatate, suma recunoscută care se deduce este la nivelul impozitului platit în strainatate. În situaţia în care suma reprezentand creditul fiscal extern este mai mica decat impozitul platit în strainatate, suma recunoscută reprezentand creditul fiscal extern acordat este la nivelul sumei calculate conform pct. 205.
207. Calcularea creditului fiscal extern se face de organul fiscal, separat pe fiecare natura de venit, prin raportarea la venitul mondial.
În situaţia în care contribuabilul în cauza obtine venituri din strainatate din mai multe state, creditul extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii de mai sus, pentru fiecare natura de venit şi pe fiecare tara.
208. În cazul veniturilor a caror impunere în România este finala, creditul fiscal extern se acordă pentru fiecare venit similar din România. Creditul fiscal extern pentru veniturile din strainatate, a caror impunere în România este finala, se va acorda astfel:

a) în situaţia în care în strainatate cota de impozit este mai mare decat cea prevăzută în prezentul titlu pentru un venit similar, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit calculat, aplicandu-se cota prevăzută la titlul III din Codul fiscal;

b) în situaţia în care cota de impozit este mai mica în strainatate decat cota de impozit pentru un venit similar din România, creditul fiscal extern este calculat la nivelul impozitului platit în strainatate, iar impozitul anual ramas de achitat în România se calculeaza ca diferenţa între impozitul pe venit calculat aplicandu-se cota de impozit prevăzută la titlul III din Codul fiscal şi impozitul pe venit platit în strainatate pentru venitul realizat în strainatate.

Codul fiscal:

Pierderi fiscale externe

Art. 98. - (1) Pierderile fiscale obtinute de contribuabilii persoane fizice rezidente dintr-un stat strain se compenseaza numai cu veniturile de aceeasi natura din strainatate, pe fiecare tara, înregistrate în cursul aceluiasi an fiscal.

(2) Pierderea care nu este acoperita, în temeiul alin. (1), se reporteaza pentru o perioadă de 5 ani fiscali consecutivi şi se compenseaza numai cu veniturile de aceeasi natura din statul respectiv.

Norme metodologice:

209. Regulile de report al pierderilor înregistrate din strainatate sunt cele prevăzute la art. 86 alin. (4) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Titlul IV
Impozitul pe veniturile microintreprinderilor

Definitia microintreprinderii

Art. 103. - În sensul prezentului titlu, o microintreprindere este o persoană juridica română care indeplineste cumulativ urmatoarele condiţii, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

a) are inscris în obiectul de activitate producţia de bunuri materiale, prestarea de servicii şi/sau comertul;

b) are de la 1 până la 9 salariati inclusiv;

c) a realizat venituri care nu au depasit echivalentul în lei a 100.000 euro;

d) capitalul social al persoanei juridice este detinut de persoane, altele decat statul, autorităţile locale şi instituţiile publice.

Norme metodologice:

1. Numărul de salariati reprezinta numărul de persoane angajate cu contract individual de muncă, potrivit dispoziţiilor Codului muncii, indiferent de durata timpului de muncă, inscrise lunar în statele de plată şi/sau în registrul general de evidenta a salariatilor.
2. La analiza indeplinirii condiţiei privind numărul de salariati nu se iau în considerare cazurile de incetare a raporturilor de muncă ca urmare a pensionarii sau desfacerii contractului individual de muncă în urma savarsirii unor acte care, potrivit legii, sunt sanctionate inclusiv prin acest mod. Pentru persoanele juridice care au un singur angajat care demisioneaza în cursul unei luni, condiţia prevăzută la art. 103 lit. b) din Codul fiscal se considera indeplinita dacă în cursul lunii urmatoare este angajat un alt salariat.
3. Pentru incadrarea în condiţia privind nivelul veniturilor realizate în anul precedent, se vor lua în calcul aceleasi venituri care constituie baza impozabila prevăzută la art. 108 din Codul fiscal, iar cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea aceluiasi exercitiu financiar.
4. La incadrarea în condiţia privind capitalul social, nu poate fi microintreprindere persoana juridica română care are capitalul social detinut de un acţionar sau asociat persoana juridica cu peste 250 de angajaţi.

Codul fiscal:

Opţiunea de a plati impozit pe veniturile microintreprinderii

Art. 104. - (1) Impozitul reglementat de prezentul titlu este optional.

(2) Microintreprinderile platitoare de impozit pe profit pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu anul fiscal următor, dacă indeplinesc condiţiile prevăzute la art. 103 şi dacă nu au mai fost platitoare de impozit pe veniturile microintreprinderilor.

(3) O persoana juridica română care este nou-infiintata poate opta sa plateasca impozit pe venitul microintreprinderilor, începând cu primul an fiscal, dacă cerinţele prevăzute la art. 103 lit. a) şi d) sunt indeplinite la data înregistrării la registrul comerţului şi condiţia prevăzută la art. 103 lit. b) este indeplinita în termen de 60 de zile inclusiv de la data înregistrării.

(4) Microintreprinderile platitoare de impozit pe venitul microintreprinderilor nu mai aplica acest sistem de impunere începând cu anul fiscal următor anului în care nu mai indeplinesc una dintre condiţiile prevăzute la art. 103.

(5) Nu pot opta pentru sistemul de impunere reglementat de prezentul titlu persoanele juridice române care:

a) desfăşoară activităţi în domeniul bancar;

b) desfăşoară activităţi în domeniile asigurarilor şi reasigurarilor, al pieţei de capital, cu excepţia persoanelor juridice care desfăşoară activităţi de intermediere în aceste domenii;

c) desfăşoară activităţi în domeniile jocurilor de noroc, pariurilor sportive, cazinourilor;

d) au capitalul social detinut de un acţionar sau asociat persoana juridica cu peste 250 de angajaţi.

Norme metodologice:

5. În sensul art. 104 alin. (1) din Codul fiscal opţiunea se exercită pentru plata impozitului pe veniturile microintreprinderilor obtinute din orice sursa, iar ieşirea din acest sistem de impunere se efectueaza începând cu anul următor celui în care nu se mai indeplineste una dintre condiţiile prevăzute la art. 103 din Codul fiscal.
6. În cazul în care angajarea nu se realizează în termen de 60 de zile de la data eliberarii certificatului de înregistrare, microintreprinderea este platitoare de impozit pe profit de la data înregistrării acesteia la registrul comerţului. Perioada de 60 de zile se prelungeste în anul următor celui pentru care s-a exercitat opţiunea, după caz.
7. În înţelesul art. 104 alin. (4), dacă pe parcursul anului fiscal una dintre condiţiile impuse la art. 103 din Codul fiscal nu mai este indeplinita, contribuabilul este obligat ca începând cu anul fiscal următor sa nu mai aplice impozitul pe venit chiar dacă ulterior indeplineste criteriile prevăzute la art. 103 lit. b) şi c).
8. Persoanele juridice care nu pot opta pentru acest sistem de impunere sunt:

a) persoanele juridice care se organizeaza şi funcţionează potrivit legilor speciale de organizare şi functionare din domeniul bancar (băncile, casele de schimb valutar, societăţile de credit ipotecar, cooperativele de credit etc.);

b) persoanele juridice care se organizeaza şi funcţionează potrivit legilor speciale de organizare şi functionare din domeniul asigurarilor (de exemplu: societăţile de asigurare-reasigurare), al pieţei de capital (de exemplu: burse de valori sau de marfuri, societăţile de servicii de investitii financiare, societăţile de registru, societăţile de depozitare), cu excepţia persoanelor juridice care desfăşoară activităţi de intermediere în aceste domenii (brokerii şi agentii de asigurare);

c) persoanele juridice care desfăşoară activităţi în domeniul jocurilor de noroc, al pariurilor sportive şi al cazinourilor.

Codul fiscal:

Anul fiscal

Art. 106. - (1) Anul fiscal al unei microintreprinderi este anul calendaristic.

(2) În cazul unei persoane juridice care se infiinteaza sau îşi inceteaza existenta, anul fiscal este perioada din anul calendaristic în care pesoana juridica a existat.

Norme metodologice:

9. În cazul infiintarii unei microintreprinderi într-un an fiscal, perioada impozabila începe de la data înregistrării acesteia la registrul comerţului, dacă are aceasta obligaţie, sau de la data înregistrării în registrul condus special de judecatorii, după caz.

10. În cazul lichidarii unei microintreprinderi într-un an fiscal, perioada impozabila inceteaza o dată cu data radierii din registrul unde a fost înregistrată înfiinţarea acesteia.

Codul fiscal:

Baza impozabila

Art. 108. - (1) Baza impozabila a impozitului pe veniturile microintreprinderilor o constituie veniturile din orice sursa, din care se scad:

a) veniturile din variatia stocurilor;

b) veniturile din producţia de imobilizari corporale şi necorporale;

c) veniturile din exploatare, reprezentand cota-parte a subventiilor guvernamentale şi a altor resurse pentru finantarea investitiilor;

d) veniturile din provizioane;

e) veniturile rezultate din anularea datoriilor şi a majorarilor datorate bugetului statului, care nu au fost cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, conform reglementarilor legale;

f) veniturile realizate din despăgubiri, de la societăţile de asigurare, pentru pagubele produse la activele corporale proprii.

(2) În cazul în care o microintreprindere achizitioneaza case de marcat, valoarea de achizitie a acestora se deduce din baza impozabila, în conformitate cu documentul justificativ, în trimestrul în care au fost puse în functiune, potrivit legii.

Norme metodologice:

11. Microintreprinderile platitoare de impozit pe venit organizeaza şi conduc contabilitatea potrivit Reglementarilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene.

12. Baza impozabila asupra careia se aplică cota de 1,5% este totalul veniturilor trimestriale care sunt înregistrate în creditul conturilor din clasa a 7-a "Conturi de venituri", cu excepţia celor înregistrate în:

- "Variatia stocurilor";
- "Venituri din producţia de imobilizari necorporale";
- "Venituri din producţia de imobilizari corporale";
- "Alte venituri din exploatare" analitic reprezentand veniturile din cota-parte a subventiilor guvernamentale şi altor resurse similare pentru finantarea investitiilor;
- "Venituri din provizioane privind activitatea de exploatare" şi "Venituri financiare din provizioane";
- veniturile realizate din despăgubiri de la societăţile de asigurare pentru pagubele produse la activele corporale proprii; precum şi
- veniturile rezultate din anularea datoriilor şi a majorarilor datorate către bugetul de stat, care nu au fost cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, conform reglementarilor legale.

13. Diferentele favorabile de curs valutar rezultate în urma evaluării creanţelor şi datoriilor în valută existente la data de 31 decembrie 2002, înregistrate în contabilitate în "Rezultatul reportat" sunt venituri impozabile pe măsura incasarii creanţelor sau platii datoriilor.

14. La calculul impozitului pe venit datorat de microintreprinderile care îşi inceteaza existenta în urma operaţiunilor de divizare, dizolvare sau lichidare nu sunt impozitate rezervele constituite din profitul net, rezervele constituite din diferente de curs favorabil aferente capitalului social în devize sau disponibilului în devize, inclusiv sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit pe profit, repartizate ca surse proprii de finanţare pe parcursul perioadei de functionare, potrivit legii, pentru societăţile care pe parcursul perioadei de functionare au fost şi platitoare de impozit pe profit, acestea fiind tratate ca dividende şi supuse impunerii, potrivit titlului II, III sau V din Codul fiscal, după caz.

15. În cazul în care se achizitioneaza case de marcat, din baza impozabila se scade valoarea caselor de marcat, în conformitate cu documentul justificativ, în luna punerii în functiune. Punerea în functiune se face potrivit prevederilor legale.

Codul fiscal:

Procedura de declarare a optiunii

Art. 109. - (1) Persoanele juridice platitoare de impozit pe profit comunică opţiunea organelor fiscale teritoriale la inceputul anului fiscal, prin depunerea declaraţiei de menţiuni pentru persoanele juridice, asociaţiile familiale şi asociaţiile fără personalitate juridica, până la data de 31 ianuarie inclusiv.

(2) Persoanele juridice care se infiinteaza în cursul unui an fiscal inscriu opţiunea în cererea de înregistrare la registrul comerţului. Opţiunea este definitivă pentru anul fiscal respectiv şi pentru anii fiscali urmatori, cat timp sunt indeplinite condiţiile prevăzute la art. 103.

(3) În cazul în care, în cursul anului fiscal, una dintre condiţiile impuse nu mai este indeplinita, microintreprinderea are obligaţia de a pastra pentru anul fiscal respectiv regimul de impozitare pentru care a optat, fără posibilitatea de a beneficia pentru perioada urmatoare de prevederile prezentului titlu, chiar dacă ulterior indeplineste condiţiile prevăzute la art. 103.

(4) Pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu şi microintreprinderile care desfăşoară activităţi în zonele libere şi/sau în zonele defavorizate.

Norme metodologice:

16. Opţiunea se inscrie în cererea de înregistrare la registrul comerţului şi este definitivă pentru anul fiscal respectiv şi pentru anii fiscali urmatori, atâta timp cat sunt indeplinite condiţiile prevăzute la art. 103 din Codul fiscal. Persoanele juridice platitoare de impozit pe profit pot opta pentru impozitul pe venit numai la inceputul anului fiscal, dacă la finele anului precedent sunt indeplinite condiţiile prevăzute la art. 103 din Codul fiscal şi nu au fost platitori de impozit pe venitul microintreprinderilor pe parcursul funcţionarii lor.
Opţiunea se comunică organelor fiscale teritoriale la inceputul anului fiscal, prin depunerea Declaraţiei de menţiuni pentru persoane juridice, asociaţii familiale şi asociaţii fără personalitate juridica, până la data de 31 ianuarie inclusiv.
Pot opta şi persoanele juridice care desfăşoară activităţi în zonele libere şi/sau în zonele defavorizate.

Codul fiscal:

Impozitarea persoanelor fizice asociate cu o microintreprindere
Art. 111. - În cazul unei asocieri fără personalitate juridica dintre o microintreprindere platitoare de impozit, conform prezentului titlu, şi o persoană fizica, rezidenta sau nerezidenta, microintreprinderea are obligaţia de a calcula, de a retine şi de a varsa la bugetul de stat impozitul datorat de persoana fizica, impozit calculat prin aplicarea cotei de 1,5% la veniturile ce revin acesteia din asociere.

Norme metodologice:

17. Persoana fizica rezidenta va definitivă impozitul pe venitul din asociere în conformitate cu prevederile titlului III din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Titlul V
Impozitul pe veniturile obtinute din România de nerezidenti şi impozitul pe reprezentantele firmelor straine înfiinţate în România

Capitolul I
Impozitul pe veniturile obtinute din România de nerezidenti

Venituri impozabile obtinute din România
Art. 115. - (1) Veniturile impozabile obtinute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în strainatate, sunt urmatoarele:

a) dividende de la o persoană juridica română;

b) dobanzi de la un rezident;

c) dobanzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuiala a sediului permanent;

Norme metodologice:

1. Veniturile de natura dobanzilor, redeventelor sau comisioanelor realizate de către nerezidenti şi care sunt cheltuieli atribuibile sediului permanent din România al unui nerezident sunt venituri impozabile în România potrivit titlului V din Codul fiscal.

Codul fiscal:

d) redevente de la un rezident;

Norme metodologice:

2. (1) Termenul redeventa cuprinde orice suma care trebuie plătită în bani sau în natura pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal, indiferent dacă suma trebuie plătită conform unui contract sau ca urmare a copierii ilegale sau a încălcării drepturilor legale ale unei alte persoane.

(2) În cazul unei tranzactii care implica transferul de software, incadrarea ca redeventa a sumei care trebuie plătită depinde de natura drepturilor transferate.

(3) În cazul transferului unui drept parţial dintr-un copyright pentru software, suma care trebuie plătită este o redeventa dacă primitorul dobandeste dreptul de a utiliza acel software, astfel încât lipsa acestui drept constituie o încălcare a copyright-ului. Exemple de astfel de tranzactii sunt transferurile de drepturi de a reproduce şi distribui către public orice software, precum şi transferurile de drept de a modifica şi a face public orice software.

(4) În analiza caracterului unei tranzactii care implica transferul de software nu se tine cont de dreptul de a copia un program exclusiv în scopul de a permite exploatarea efectiva a programului de către utilizator. În consecinţa, o sumă care trebuie plătită nu este o redeventa dacă singurul drept transferat este un drept limitat de a copia un program, în scopul de a permite utilizatorului sa-l exploateze. Acelasi rezultat se aplică şi pentru "drepturi de retea sau site", în care primitorul obtine dreptul de a face multiple copii ale unui program, exclusiv în scopul de a permite exploatarea programului pe mai multe computere sau în reteaua primitorului.

(5) În cazul achizitiei tuturor drepturilor dintr-un copyright pentru software, suma care trebuie plătită nu este pentru folosirea sau dreptul de a folosi acel software, în consecinţa nefiind o redeventa.

(6) Suma care trebuie plătită pentru folosirea sau dreptul de a folosi ideile sau principiile cu privire la un software, cum ar fi schemele logice, algoritmii sau limbajele de programare, este o redeventa.

(7) În înţelesul acestei norme, software este orice program sau serie de programe care contine instrucţiuni pentru un computer, atât pentru operarea computerului (software de operare) cat şi pentru indeplinirea altor sarcini (software de aplicatie).

(8) În cazul unei tranzactii care permite unei persoane sa descarce electronic imagini, sunete sau texte, suma care trebuie plătită nu este redeventa dacă folosirea acestor materiale se limiteaza la drepturile necesare pentru a permite descarcarea, stocarea şi exploatarea computerului, retelei sau a altui echipament de stocare, operare sau afisare a utilizatorului. Dimpotriva, suma care trebuie plătită pentru transferul dreptului de a reproduce şi a face public un produs digital este o redeventa.

(9) În cazul unui contract care implica folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal, precum şi transferul unei alte proprietăţi sau altui serviciu, suma care trebuie plătită conform contractului trebuie să fie împărţită, conform diverselor portiuni de contract, pe baza condiţiilor contractului sau pe baza unei impartiri rezonabile, fiecarei portiuni aplicandu-i-se tratamentul fiscal corespunzător. Dacă totusi o anumita parte din ceea ce urmeaza a se asigura prin contract constituie de departe scopul principal al contractului, cealalta portiune fiind auxiliara, tratamentul aplicat portiunii principale de contract se aplică intregii sume care trebuie plătită conform contractului.

(10) Este considerata redeventa şi suma plătită în cadrul contractului de know-how, în baza caruia vânzătorul accepta sa impartaseasca cunoştinţele şi experienta sa cumparatorului, astfel încât cumparatorul să le poata folosi în interesul sau şi sa nu le dezvaluie publicului. În acelasi timp vânzătorul nu joaca nici un rol în aplicarea cunoştinţelor puse la dispoziţie cumparatorului şi nu garanteaza rezultatele aplicarii acestora.

(11) În cazul contractului de prestări de servicii în care una dintre părţi se angajează sa utilizeze cunoştinţele sale pentru executarea unei lucrari pentru cealalta parte, suma plătită nu constituie redeventa.

Alin. (10) şi (11) ale punctului 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 115, alin. (1), lit. d) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de punctul 4, subpunctul 1 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

e) redevente de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redeventa este o cheltuiala a sediului permanent;

f) comisioane de la un rezident;

g) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuiala a sediului permanent;

h) venituri din activităţi sportive şi de divertisment desfăşurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participa efectiv la asemenea activităţi sau de către alte persoane;

i) venituri din prestarea de servicii de management, de intermediere sau de consultanţă din orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obtinute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;

Norme metodologice:

3. Veniturile obtinute din România din prestarile de servicii de management, de intermediere sau de consultanţă în orice domeniu care nu sunt efectuate în România sau veniturile care sunt cheltuieli atribuibile unui sediul

permanent din România al unui nerezident sunt impozabile, potrivit titlului V din Codul fiscal, atunci când nu sunt incheiate conventii de evitare a dublei impuneri între România şi statul de rezidenta al beneficiarului de venit sau când beneficiarul de venit nu prezinta dovada rezidentei sale fiscale.

Codul fiscal:

j) venituri reprezentand remuneratii primite de nerezidenti ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administratie al unei persoane juridice române;

k) venituri din servicii prestate în România;

l) venituri din profesii independente desfăşurate în România - doctor, avocat, inginer, dentist, arhitect, auditor şi alte profesii similare -, în cazul când sunt obtinute în alte condiţii decat prin intermediul unui sediu permanent sau într-o perioadă sau în mai multe perioade care nu depasesc în total 183 de zile pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive care se incheie în anul calendaristic vizat;

m) venituri din pensii primite de la bugetul asigurarilor sociale sau de la bugetul de stat, în măsura în care pensia lunara depăşeşte plafonul prevăzut la art. 73;

n) venituri din transportul international aerian, naval, feroviar sau rutier, ce se desfăşoară între România şi un stat strain;

o) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;

Norme metodologice:

4. Prin concursuri organizate în România se înţelege concursuri organizate în orice domeniu în România.

Codul fiscal:

p) venituri obtinute la jocurile de noroc practicate în România, de la fiecare joc de noroc, obtinute de la acelasi organizator intr-o singura zi de joc.

Norme metodologice:

5. Venituri obtinute la jocuri de noroc înseamnă castiguri în bani şi/sau în natura acordate participantilor de către orice persoană juridica română, autorizata sa organizeze şi sa exploateze jocuri de noroc.

Codul fiscal:

(2) Urmatoarele venituri impozabile obtinute din România nu sunt impozitate potrivit prezentului capitol şi se impoziteaza conform titlurilor II sau III, după caz:

a) veniturile unui nerezident, care sunt atribuibile unui sediu permanent în România;

b) veniturile unei persoane juridice straine obtinute din proprietăţi imobiliare situate în România sau din transferul titlurilor de participare deţinute intr-o persoană juridica română;

Norme metodologice:

6. Venituri din proprietăţi imobiliare înseamnă venituri din vanzarea, precum şi din cedarea dreptului de folosinţă asupra proprietăţii imobiliare sau a unei cote-părţi din aceasta proprietate (închiriere, concesionare sau arendare).

Codul fiscal:

c) venituri ale unei persoane fizice nerezidente, obtinute dintr-o activitate dependenta desfăşurată în România;

d) veniturile unei persoane fizice nerezidente obtinute din inchirierea sau alta forma de cedare a dreptului de folosinţă a unei proprietăţi imobiliare situate în România sau din transferul titlurilor de participare deţinute intr-o persoană juridica română.

Norme metodologice:

7. Prin cedarea dreptului de folosinţă a unei proprietăţi imobiliare se înţelege şi arendarea sau concesionarea proprietăţii imobiliare sau a unei cote-părţi din aceasta proprietate.

Codul fiscal:

Retinerea impozitului din veniturile impozabile obtinute din România de nerezidenti

Art. 116. - (1) Impozitul datorat de nerezidenti pentru veniturile impozabile obtinute din România se calculeaza, se retine şi se varsă la bugetul de stat de către platitorii de venituri.

Norme metodologice:

8. (1) Pentru veniturile obtinute de nerezidentii din România, platitorii de venituri au obligaţia retinerii impozitelor datorate prin stopaj la sursa şi virarii lor la bugetul de stat în termenul stabilit la art. 116 alin. (5) din Codul fiscal.

(2) În cazurile prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. c), e), g) şi i) din Codul fiscal, platitorul impozitului prevăzut la titlul V din Codul fiscal este nerezidentul care are sediul permanent în România în evidenta caruia sunt înregistrate respectivele cheltuieli deductibile.

Codul fiscal:

(2) Impozitul datorat se calculeaza prin aplicarea urmatoarelor cote asupra veniturilor brute:

a) 5% pentru veniturile din dobanzile la depozitele la termen, certificatele de depozit şi alte instrumente de economisire la bănci şi alte institutii de credit autorizate şi situate în România;

b) 20% pentru veniturile obtinute din jocurile de noroc, prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. p);

c) 15% în cazul oricăror alte venituri impozabile obtinute din România, asa cum sunt enumerate la art. 115.

(3) În înţelesul alin. (2), venitul brut este venitul care ar fi fost platit unui nerezident, dacă impozitul nu ar fi fost retinut din venitul platit nerezidentului.

(4) Prin derogare de la alin. (2), impozitul ce trebuie retinut se calculeaza după cum urmeaza:

a) pentru veniturile ce reprezinta remuneratii primite de nerezidenti ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administratie al unei persoane juridice române, potrivit prevederilor art. 58;

Norme metodologice:

9. La impunerea veniturilor ce reprezinta remuneratii primite de persoanele fizice nerezidente pentru activitatea desfăşurată în calitate de administrator, fondator sau membru al consiliului de administratie al unei persoane juridice române sunt aplicabile dispozitiile titlului III din Codul fiscal.

9^1. Cota de 15% se aplică şi altor venituri de natura dobanzilor, cum ar fi: dobanzile la credite, dobanzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobanzile la creditele intragrup.

9^2. Cota de 5% se aplică şi la dobanzile aferente depozitelor colaterale, inclusiv conturilor escrow.

9^3. Impozitul asupra dobanzilor capitalizate se calculeaza de platitorul acestor venituri în momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv în momentul rascumpararii în cazul unor instrumente de economisire sau în momentul în care dobânda se transforma în împrumut sau în capital, după caz.

9^4. Veniturile obtinute din România de nerezidenti din tranzactionarea instrumentelor financiare derivate, definite potrivit legii bancare, nu se încadrează în categoria veniturilor impozabile prevăzute la art. 115 din Codul fiscal.

Punctele 9^1, 9^2, 9^3 şi 9^4 din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (2), (3) şi (4) lit. a) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de punctul 4, subpunctul 2 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004 , publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

Art. 117. - Sunt scutite de impozitul pe veniturile obtinute din România de nerezidenti urmatoarele venituri:

a) dobânda pentru depunerile la vedere în cont curent de la bănci sau alte institutii de credit din România;

b) dobânda la instrumente/titluri de creanta emise şi/sau garantate de Guvernul României, consiliile locale, Banca Naţionala a României, precum şi de bănci sau alte institutii financiare care acţionează în calitate de agent al Guvernului român;

c) dobânda la instrumente/titluri de creanta emise de o persoană juridica română, dacă instrumentele/titlurile de creanta sunt tranzactionate pe o piaţa de valori mobiliare recunoscută şi dobânda este plătită unei persoane care nu este o persoană afiliata a emitatorului instrumentelor/titlurilor de creanta;

Norme metodologice:

10. (1) În înţelesul acestui paragraf, dobanzile scutite de impozit sunt cele generate de instrumente/titluri de creanta emise de persoane juridice române.

(2) Piaţa de valori mobiliare recunoscută, pentru care se aplică prevederile art. 117 lit. c) din Codul fiscal, este cea definita potrivit legislaţiei în domeniul valorilor mobiliare.

Codul fiscal:

d) premiile unei persoane fizice nerezidente obtinute din România, ca urmare a participării la festivalurile naţionale şi internationale artistice, culturale şi sportive finantate din fonduri publice;

e) premiile acordate elevilor şi studenţilor nerezidenti la concursurile finantate din fonduri publice;

Norme metodologice:

11. Premiile prevăzute la art. 117 lit. d) şi e) din Codul fiscal sunt premii de natura celor platite de la bugetul de stat sau de la bugetele consiliilor locale prin intermediul instituţiilor publice centrale şi locale de profil.

Codul fiscal:

f) veniturile obtinute de nerezidenti din România, care presteaza servicii de consultanţă, asistenţa tehnica şi alte servicii similare în orice domeniu, în cadrul contractelor finantate prin împrumut, credit sau alt acord financiar incheiat între organisme financiare internationale şi statul român ori persoane juridice române, inclusiv autorităţi publice, având garantia statului român, precum şi în cadrul contractelor finantate prin acorduri de împrumut incheiate de statul român cu alte organisme financiare, în cazul în care dobânda perceputa pentru aceste împrumuturi se situeaza sub nivelul de 3% pe an;

Norme metodologice:

11^1. În sensul art. 117 lit. f) din Codul fiscal, prin organisme financiare internationale cu care statul român a incheiat acorduri de finanţare se înţelege: Banca Europeana pentru Reconstructie şi Dezvoltare, Banca Internationala pentru Reconstructie şi Dezvoltare, cu componentele sale, Corporatia Financiară Internationala şi Asociaţia pentru Dezvoltare Internationala, Fondul Monetar International, Banca Europeana pentru Investitii.

Punctul 11^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 117 lit. f) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 4, subpunctul 3 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convenţiilor de evitare a dublei impuneri

Art. 118. - (1) În înţelesul art. 116, dacă un contribuabil este rezident al unei tari cu care România a incheiat o convenţie pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit şi capital, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obţinut de către acel contribuabil din România nu poate depăşi cota de impozit, prevăzută în convenţie, care se aplică asupra acelui venit, potrivit alin. (2). În situaţia în care cotele de impozitare din legislatia interna sunt mai favorabile decat cele din conventiile de evitare a dublei impuneri se aplică cotele de impozitare mai favorabile.

Norme metodologice:

12. (1) Dispozitiile alin. 2 ale articolelor «Dividende», «Dobanzi», «Comisioane», «Redevente» din conventiile de evitare a dublei impuneri incheiate de România cu alte state, care reglementeaza impunerea în tara de sursa a acestor venituri, se aplică cu prioritate. În cazul când legislatia interna prevede în mod expres o cota de impozitare mai favorabila sunt aplicabile prevederile legislaţiei interne.

(2) Dispozitiile alin. 2 ale articolelor «Dividende», «Dobanzi», «Comisioane», «Redevente» din conventiile de evitare a dublei impuneri deroga de la prevederile paragrafului 1 al acestor articole din conventiile respective.

(3) Aplicarea alin. 2 al articolelor "Dividende", "Dobanzi", "Comisioane", "Redevente" din conventiile de evitare a dublei impuneri care prevad impunerea în statul de sursa nu conduce la o dubla impunere pentru acelasi venit, intrucat statul de rezidenta acorda credit fiscal pentru impozitul platit în România, în conformitate cu prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri.

(4) În cazul când în România s-au facut retineri de impozit ce depasesc prevederile din conventiile de evitare a dublei impuneri, suma impozitului retinut în plus poate fi rambursata la cererea beneficiarului de venit, respectiv a persoanei nerezidente.

(5) Pentru rambursarea impozitului retinut în plus din veniturile platite de un rezident român persoanelor nerezidente, acestea depun o cerere de rambursare a impozitului platit în plus la platitorul de venit rezident român, care va fi verificata de organul fiscal teritorial al Ministerului Finanţelor Publice în a cărui raza teritoriala se afla sediul sau domiciliul platitorului de venit rezident român.

(6) Cererea de rambursare a impozitului va fi depusa de persoana nerezidenta în termenul legal de prescriptie, stabilit prin legislatia statului român.

(7) Pe baza verificării efectuate de organul fiscal teritorial al Ministerului Finanţelor Publice privind venitul pentru care s-a retinut un impozit în plus faţă de prevederile convenţiei, rambursarea impozitului către persoana nerezidenta se va face prin intermediul rezidentului român platitor al venitului.

(8) Dispozitiile titlurilor II şi III din Codul fiscal reprezinta legislatia interna şi se aplică atunci când România are incheiata convenţie de evitare a dublei impuneri cu statul al cărui rezident este beneficiarul venitului realizat din România şi acesta prezinta certificatul de rezidenta fiscala sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1).

(9) Prevederile titlului V din Codul fiscal se aplică atunci când beneficiarul venitului realizat din România este rezident al unui stat cu care România nu are incheiata convenţie de evitare a dublei impuneri sau când beneficiarul venitului realizat din România, rezident al unui stat cu care România are incheiata convenţie de evitare a dublei impuneri, nu prezinta certificatul de rezidenta fiscala sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1).

Alin. (1) şi (2) ale punctului 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de punctul 4, subpunctul 4 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri nerezidentul are obligaţia de a prezenta platitorului de venit certificatul de rezidenta fiscala.

Norme metodologice:

13. (1) Nerezidentul beneficiar al veniturilor din România trebuie să justifice în România dreptul de a beneficia de prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri incheiate între România şi statul sau de rezidenta, prin prezentarea certificatului de rezidenta fiscala eliberat de autoritatea competentă fiscala din statul respectiv. În cazul

când nerezidentul beneficiar al veniturilor din România prezinta un alt document prin care se atesta rezidenta fiscala, acest document va fi vizat de organul fiscal al statului sau de rezidenta.

(2) Nerezidentii care sunt beneficiarii veniturilor din România vor depune la platitorul de venit originalul sau copia certificatului de rezidenta fiscala ori documentul mentionat la alin. (1), tradus şi legalizat de organul autorizat din România.

(3) Abrogat.

(4) În ipoteza în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România transmite un singur original al certificatului de rezidenta fiscala sau al documentului prevăzut la alin. (1) unui platitor de venituri rezident român care are filiale, sucursale sau puncte de lucru în diferite localităţi din România şi care fac plati, la randul lor, către beneficiarul de venituri nerezident, primitorul certificatului de rezidenta fiscala sau al documentului prevăzut la alin. (1), în original, va transmite la fiecare subunitate o copie tradusa şi legalizata a certificatului de rezidenta fiscala în original al beneficiarului de venituri din România sau a documentului prevăzut la alin. (1). Pe copia legalizata primitorul certificatului de rezidenta fiscala sau al documentului prevăzut la alin. (1), în original, va semna cu menţiunea ca detine originalul acestuia.

(5) Prevederile alin. (4) sunt valabile şi în situaţia în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România are infiintata o filiala în România care are relatii contractuale cu diversi clienti din localităţi diferite din România şi care primeste un singur original al certificatului de rezidenta fiscala sau al documentului prevăzut la alin. (1). Filiala aparţinând persoanei nerezidente va face copii legalizate pe care le va distribui clientilor români.

Alin. (3) al punctului 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de punctul 4, subpunctul 5 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

(3) Macheta certificatului de rezidenta fiscala şi termenul de depunere a acestuia de către nerezident se stabilesc prin norme.

Norme metodologice:

14. Macheta certificatului de rezidenta fiscala şi instrucţiunile de completare a acestuia, elaborate pentru rezidentii români, se aproba prin ordin al ministrului finanţelor publice.

14^1. Pentru sediile permanente din România ale nerezidentilor, la cererea acestora se poate elibera un document de către organul fiscal teritorial în raza caruia este înregistrat sediul permanent ca platitor de impozite şi taxe, prin care se atesta ca sediul permanent a desfăşurat activitate în România.

Punctul 14^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 4, subpunctul 6 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

15. (1) Nerezidentii care au realizat venituri din România pentru a beneficia de prevederile convenţiilor de evitare a dublei impuneri vor depune în anul realizării venitului sau în anul următor realizării acestuia la platitorul de venituri originalul certificatului de rezidenta fiscala sau al documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), tradus şi legalizat de organul autorizat din România.

(1^1) Până la prezentarea certificatului de rezidenta fiscala sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), veniturile din anul în care au fost realizate se impoziteaza potrivit titlului V din Codul fiscal.

(1^2) După prezentarea certificatului de rezidenta fiscala sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1) se aplică pentru veniturile realizate în anul respectiv prevederile din conventiile de evitare a dublei impuneri şi se va proceda şi la regularizarea impozitului.

(1^3) Un nerezident poate fi considerat rezident al unui stat şi ca urmare a informaţiilor primite pe baza schimbului de informaţii initiat/procedurii amiabile declansate de o tara partenera de convenţie de evitare a dublei impuneri.

(2) În certificatul de rezidenta fiscala sau în documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1), prezentate de nerezidentii care au realizat venituri din România, trebuie să se ateste ca acestia au fost rezidenti, în anul realizării veniturilor, în statele cu care România are incheiate conventii de evitare a dublei impuneri.

(3) Platitorul de venit este răspunzător pentru primirea în termenul stabilit a originalului certificatului de rezidenta fiscala sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1) şi pentru aplicarea prevederilor din conventiile de evitare a dublei impuneri incheiate de România cu diverse state.

Alin. (1) al punctului 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 4, subpunctul 7 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (1^1), (1^2) şi (1^3) ale punctului 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de punctul 4, subpunctul 8 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.
Alin. (2) al punctului 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 4, subpunctul 9 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Certificatele de atestare a impozitului platit de nerezidenti
Art. 120. - (1) Orice nerezident poate depune o cerere la autoritatea fiscala competenţa prin care va solicita eliberarea certificatului de atestare a impozitului platit către bugetul de stat de el insusi sau de o altă persoană, în numele sau.

Norme metodologice:

16. Cererea de eliberare a certificatului de atestare a impozitului platit de nerezidenti se depune la organul fiscal teritorial în raza caruia platitorul de venit este înregistrat ca platitor de impozite şi taxe.

Codul fiscal:

(2) Autoritatea fiscala competenţa are obligaţia de a elibera certificatul de atestare a impozitului platit de nerezidenti.
(3) Forma cererii şi a certificatului de atestare a impozitului platit de nerezident, precum şi condiţiile de depunere, respectiv de eliberare se stabilesc prin norme.

Norme metodologice:

17. (1) Certificatul de atestare a impozitului platit de nerezidenti se elibereaza de către organul fiscal teritorial în raza caruia platitorul de venit este înregistrat ca platitor de impozite şi taxe până la data de 31 decembrie inclusiv a anului următor celui pentru care s-au incasat veniturile impozitate în România, pe baza cererii depuse de beneficiarul venitului sau de platitorul de venit în numele acestuia.
(2) Forma cererii şi a certificatului de atestare a impozitului platit de nerezident, precum şi instrucţiunile de completare şi eliberare se aproba prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Alin. (1) al punctului 17 din Normele metodologice de aplicare a art. 120 alin. (2) şi (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 4, subpunctul 10 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Capitolul II
Impozitul pe reprezentante

Contribuabili
Art. 122. - Orice persoană juridica străină, care are o reprezentanta autorizata sa functioneze în România, potrivit legii, are obligaţia de a plati un impozit anual, conform prezentului capitol.

Norme metodologice:

18. (1) Persoanele juridice straine, prin reprezentante înfiinţate în România, nu sunt abilitate sa faca fapte de comert, aceste reprezentante neavand calitatea de persoana juridica.
(2) Persoanele juridice straine care doresc să-şi infiinteze o reprezentanta în România trebuie să obţină autorizatia prevăzută de lege.
(3) Autorizatia obtinuta poate fi anulata în condiţiile care sunt stabilite prin acelasi act normativ.

Codul fiscal:

Stabilirea impozitului
Art. 123. - (1) Impozitul pe reprezentanta pentru un an fiscal este egal cu echivalentul în lei al sumei de 4.000 euro, stabilita pentru un an fiscal, la cursul de schimb al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţionala a României, din ziua precedenta celei în care se efectueaza plata impozitului către bugetul de stat.
(2) În cazul unei persoane juridice straine, care în cursul unui an fiscal infiinteaza sau desfiinteaza o reprezentanta în România, impozitul datorat pentru acest an se calculeaza proportional cu numărul de luni de existenta a reprezentantei în anul fiscal respectiv.

Norme metodologice:

19. În cazul persoanelor juridice straine care infiinteaza o reprezentanta în România în cursul unei luni din anul de impunere, impozitul pentru anul de impunere se calculeaza începând cu data de 1 a lunii în care reprezentanta a

fost infiintata până la sfârşitul anului respectiv. Pentru reprezentantele care se desfiinteaza în cursul anului de impunere impozitul anual se recalculeaza pentru perioada de activitate de la inceputul anului până la data de 1 a lunii urmatoare celei în care a avut loc desfiintarea reprezentantei.

Codul fiscal:

Plata impozitului şi depunerea declaraţiei fiscale

Art. 124. - (1) Orice persoană juridica străină are obligaţia de a plati impozitul pe reprezentanta la bugetul de stat, în doua transe egale, până la datele de 20 iunie şi 20 decembrie.

Norme metodologice:

20. Datele stabilite pentru plata impozitului la bugetul de stat includ şi datele de 20 iunie şi 20 decembrie.

20^1. Impozitul datorat la data de 20 iunie de reprezentantele care sunt înfiinţate în primul semestru al anului este proportional cu numărul de luni de activitate al reprezentantei din cursul semestrului I. Pentru semestrul II, impozitul reprezentand echivalentul în lei al sumei de 2.000 de euro se va plati până la data de 20 decembrie inclusiv.

Punctul 20^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 124 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 4, subpunctul 11 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

(2) Orice persoană juridica străină care datorează impozitul pe reprezentanta are obligaţia de a depune o declaratie anuală la autoritatea fiscala competenţa, până la data de 28, respectiv 29 februarie a anului de impunere.

Norme metodologice:

21. (1) Forma declaraţiei fiscale care va fi depusa anual la autoritatea fiscala competenţa şi instrucţiunile de completare se aproba prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) Declaratia anuală de impunere, precum şi declaratia fiscala în cazul infiintarii sau desfiintarii reprezentantei în cursul anului pot fi depuse în numele persoanei juridice straine şi de reprezentantul reprezentantei la organul fiscal teritorial în raza caruia reprezentanta îşi desfăşoară activitatea.

Codul fiscal:

(3) Orice persoană juridica străină, care infiinteaza sau desfiinteaza o reprezentanta în cursul anului fiscal, are obligaţia de a depune o declaratie fiscala la autoritatea fiscala competenţa, în termen de 30 de zile de la data la care reprezentanta a fost infiintata sau desfiintata.

Norme metodologice:

22. (1) Forma declaraţiei fiscale care va fi depusa la autoritatea fiscala competenţa în caz de înfiinţare sau de desfiinţare a reprezentantei şi instrucţiunile de completare vor fi aprobate prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) În termen de 30 de zile de la data depunerii declaraţiei fiscale de înfiinţare sau de desfiinţare a reprezentantei, organul fiscal teritorial stabileste sau recalculeaza impozitul stabilit pentru perioada în care reprezentanta va desfăşura sau îşi va inceta activitatea, după caz.

Codul fiscal:

(4) Reprezentantele sunt obligate sa conduca evidenţa contabilă prevăzută de legislatia în vigoare din România.

Norme metodologice:

23. (1) Reprezentantele vor conduce contabilitatea în partida simpla, conform prevederilor legislaţiei din România.

(2) Cheltuielile efectuate pentru exercitarea activităţii reprezentantelor vor fi justificate cu documente financiar-contabile intocmite în condiţiile legii.

(3) Impozitul pe venitul reprezentantelor pentru anul 2003 va fi definitivat potrivit actelor normative care au reglementat sistemul de impunere a acestor entităţi până la 31 decembrie 2003.

Codul fiscal:

Titlul VI
Taxa pe valoarea adăugată
Capitolul II
Sfera de aplicare

Sfera de aplicare

Art. 126. - (1) În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operaţiunile care indeplinesc cumulativ urmatoarele condiţii:

a) constituie o livrare de bunuri sau o prestare de servicii efectuate cu plata;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizata de o persoană impozabila, astfel cum este definita la art. 127 alin. (1);

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activităţile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).

Norme metodologice:

1. (1) În sensul art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, dacă cel puţin una dintre condiţiile stipulate la lit. a)-d) nu este indeplinita, operaţiunea nu se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată.

(2) Operaţiunile desfăşurate în interiorul zonelor libere sau porturilor libere, precum şi livrarile de bunuri şi/sau prestarile de servicii efectuate din România pentru unităţi din zonele libere sau porturile libere şi cele efectuate de unităţi din zonele sau porturile libere pentru unităţi din România sunt considerate operaţiuni efectuate în România, fiind supuse regulilor prevăzute de titlul VI al Codului fiscal. Prin porturi libere, în sensul taxei pe valoarea adăugată, se înţeleg porturile care beneficiaza de facilitatile prevăzute de Ordonanţa Guvernului nr. 131/2000 privind instituirea unor măsuri pentru facilitarea exploatarii porturilor, republicată.

(3) Pentru a se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată livrarile de bunuri şi/sau prestarile de servicii trebuie să fie efectuate cu plata. Aceasta condiţie implica existenta unei legaturi directe între operaţiune şi contrapartida obtinuta. Pentru a se determina dacă o operaţiune poate fi plasata în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată trebuie ca aceasta sa aduca un avantaj clientului şi preţul să fie în legătură cu avantajul primit, astfel:

a) condiţia referitoare la existenta unui avantaj în folosul clientului este indeplinita atunci când exista un angajament al furnizorului sau al prestatorului de a furniza un bun sau un serviciu determinabil unei persoane care asigura finantarea sau, în absenta acestuia, atunci când operaţiunea a fost efectuata, să permită să se stabileasca un asemenea angajament. Aceasta condiţie este compatibila cu faptul ca serviciul a fost colectiv, nu a fost masurabil cu exactitate sau se inscrie în cadrul unei obligaţii legale;

b) condiţia referitoare la existenta unei legaturi între operaţiune şi contrapartida obtinuta este respectata chiar dacă preţul nu reflecta valoarea normala a operaţiunii, este achitat sub forma de abonamente, servicii sau bunuri, ia forma unei sume calificate drept reducere de pret, nu este platit de către beneficiar, ci de un tert.

Codul fiscal:

Capitolul III
Persoane impozabile

Persoane impozabile şi activitatea economica

Art. 127. - (1) Este considerata persoana impozabila orice persoană care desfăşoară, de o maniera independenta şi indiferent de loc, activităţi economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activităţi.

(2) În sensul prezentului titlu, activităţile economice cuprind activităţile producătorilor, comerciantilor sau prestatorilor de servicii, inclusiv activităţile extractive, agricole şi activităţile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economica exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate.

(3) Nu acţionează de o maniera independenta angajatii sau orice alte persoane legate de angajator printr-un contract individual de muncă sau prin orice alte instrumente juridice care creeaza un raport angajator/angajat în ceea ce priveste condiţiile de muncă, remunerarea sau alte obligaţii ale angajatorului.

(4) Cu excepţia celor prevăzute la alin. (5) şi (6), instituţiile publice nu sunt persoane impozabile pentru activităţile care sunt desfăşurate în calitate de autorităţi publice, chiar dacă pentru desfăşurarea acestor activităţi se percep cotizatii, onorarii, redevente, taxe sau alte plati.

(5) Instituţiile publice sunt persoane impozabile pentru activităţile desfăşurate în calitate de autorităţi publice, dacă tratarea lor ca persoane neimpozabile ar produce distorsiuni concurentiale.

(6) Instituţiile publice sunt persoane impozabile pentru activităţile desfăşurate în aceleasi condiţii legale ca şi cele aplicabile operatorilor economici, chiar dacă sunt prestate în calitate de autoritate publică, precum şi pentru activităţile urmatoare:

a) telecomunicatii;

b) furnizarea de apa, gaze, energie electrica, energie termica, agent frigorific şi altele de aceeasi natura;

c) transport de bunuri şi de persoane;

d) servicii prestate de porturi şi aeroporturi;

e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vanzare;

f) activitatea targurilor şi expoziţiilor comerciale;

g) depozitarea;

h) activităţile organelor de publicitate comerciala;

i) activităţile agentiilor de calatorie;

j) activităţile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante şi alte localuri asemanatoare.

(7) Sunt asimilate instituţiilor publice, în ceea ce priveste regulile aplicabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, orice entităţi a caror înfiinţare este reglementata prin legi sau hotărâri ale Guvernului, pentru activităţile prevăzute prin actul normativ de înfiinţare, care nu creeaza distorsiuni concurentiale, nefiind desfăşurate şi de alte persoane impozabile.

Norme metodologice:

2. (1) Nu are caracter de continuitate, în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, obtinerea de venituri de către persoanele fizice din vanzarea locuintelor proprietate personala sau a altor bunuri care sunt folosite de către acestea pentru scopuri personale.

(2) Livrarile de bunuri şi/sau prestarile de servicii efectuate în mod gratuit de organizaţiile fără scop patrimonial nu sunt considerate activităţi economice.

Punctul 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 127 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 1 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

3. (1) În sensul art. 127 alin. (4) din Codul fiscal, instituţiile publice nu sunt persoane impozabile şi pentru urmatoarele activităţi:

a) vanzarea, direct sau prin intermediari, către persoane fizice, în scop de locuinta, a imobilelor sau a părţilor de imobile, aflate în proprietatea statului, date în folosinţă înainte de introducerea taxei pe valoarea adăugată în legislatia României. Dacă vanzarea are loc prin intermediari, acestia nu datorează taxa pe valoarea adăugată pentru încasările din vanzarea acestor locuinte şi nici pentru comisionul aferent, dar în mod corespunzător nu beneficiaza de exercitarea dreptului de deducere pentru aceste operaţiuni;

b) livrarile de bunuri dobandite după data de 1 iulie 1993, dacă la achizitia acestora s-a platit taxa pe valoarea adăugată şi taxa respectiva nu a fost dedusa.

(2) Directiile generale ale finanţelor publice nu sunt considerate persoane impozabile pentru valorificarea bunurilor legal confiscate sau intrate în proprietatea privată a statului potrivit legii.

(3) Din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, distorsiuni de concurenta rezultă atunci când aceeasi activitate este desfăşurată de mai mulţi operatori economici, dintre care unii beneficiaza de un tratament fiscal preferential, astfel încât contravaloarea bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate de acestia nu este grevata de taxa pe valoarea adăugată, faţă de ceilalti operatori economici care sunt obligati sa greveze contravaloarea livrarilor de bunuri şi/sau a prestarilor de servicii efectuate cu taxa pe valoarea adăugată.

(4) În situaţia în care instituţiile publice desfăşoară activităţi de natura celor prevăzute la art. 127 alin. (5) şi (6) din Codul fiscal, persoana impozabila poate fi considerata institutia publică în ansamblu sau, în functie de natura activităţii desfăşurate, numai partea din structura organizatorica prin care sunt realizate acele activităţi.

Codul fiscal:

Capitolul IV
Operaţiuni impozabile

Livrarea de bunuri

Art. 128. - (1) Prin livrare de bunuri se înţelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, direct sau prin persoane care acţionează în numele acestuia.

(2) În înţelesul prezentului titlu, prin bunuri se înţelege bunurile corporale mobile şi imobile, prin natura lor sau prin destinatie. Energia electrica, energia termica, gazele naturale, agentul frigorific şi altele de aceeasi natura sunt considerate bunuri mobile corporale.

(3) Sunt, de asemenea, considerate livrari de bunuri efectuate cu plata, în sensul alin. (1):

a) predarea efectiva a bunurilor către o altă persoană, în cadrul unui contract care prevede că plata se efectueaza în rate sau orice alt tip de contract ce prevede că proprietatea este atribuita cel mai tarziu în momentul platii ultimei scadente, cu excepţia contractelor de leasing;

b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executarii silite;

c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condiţiile prevăzute de legislatia referitoare la proprietatea publică şi regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri;

d) transmiterea de bunuri efectuata pe baza unui contract de comision la cumparare sau la vanzare, atunci când comisionarul acţionează în nume propriu, dar în contul comitentului;

e) bunurile constatate lipsa din gestiune, cu excepţia celor prevăzute la alin. (9) lit. a) şi c).

Norme metodologice:

4. (1) Conform art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, prin livrare de bunuri se înţelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, direct sau prin persoane care acţionează în numele acestuia. Pentru bunurile, altele decat cele secondhand, încredinţate în vederea vanzarii în baza unui contract de consignaţie, data livrarii bunurilor de la consignant la consignatar se considera a fi data vanzarii bunurilor de către consignatar către beneficiar. Facturarea bunurilor de către consignant către consignatar se face cel mai tarziu la finele lunii în care bunurile au fost vandute.

(2) Se considera livrare de bunuri, în sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, produsele agricole reţinute drept plata în natura a prestatiei efectuate de persoane impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată, care presteaza servicii pentru obtinerea şi/sau prelucrarea produselor agricole, precum şi plata în natura a arendei.

(3) În sensul art. 128 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor în urma executarii silite se considera livrare de bunuri numai dacă debitorul este înregistrat ca platitor de taxa pe valoarea adăugată.

5. (1) În sensul art. 128 alin. (3) lit. d) din Codul fiscal, transmiterea de bunuri efectuata pe baza unui contract de comision la cumparare sau la vanzare se considera livrare de bunuri atunci când comisionarul acţionează în nume propriu, dar în contul comitentului. Comisionarul este considerat din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată cumparator şi revanzator. În functie de locul unde vânzătorul, cumparatorul şi comisionarul îşi au stabilit sediul activităţii economice sau un sediu permanent ori, în lipsa acestora, domiciliul sau reşedinţa obisnuita, se disting urmatoarele situaţii:

a) atunci când vânzătorul, comisionarul şi cumparatorul sunt persoane impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată în România, vânzătorul face o livrare de bunuri către comisionar şi emite factura fiscala. Comisionarul, la randul sau, face livrare de bunuri către cumparator şi emite factura fiscala;

b) atunci când vânzătorul şi comisionarul sunt persoane impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată în România, iar cumparatorul este persoana stabilita în strainatate, vânzătorul face livrare de bunuri către comisionar şi emite factura fiscala, iar acesta din urma, la randul sau, face livrare de bunuri către cumparatorul strain, emite factura fiscala, factura externa şi întocmeşte declaratia vamala de export în nume propriu, respectiv la rubrica "exportator" din declaratia vamala de export îşi inscrie numele sau;

c) atunci când cumparatorul şi comisionarul sunt persoane înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată în România, iar vânzătorul este persoana stabilita în strainatate, acesta din urma emite factura externa pe numele comisionarului pentru bunurile livrate, comisionarul face importul de bunuri, întocmeşte declaratia vamala de import în nume propriu şi face livrare de bunuri către cumparator, emitand factura fiscala.

(2) Comisionarul îşi poate exercita dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată inscrise în factura fiscala emisa pe numele sau de vânzătorul stabilit în România sau a celei din declaratia vamala de import, în cazul în care vânzătorul este o persoană stabilita în strainatate, conform prevederilor cap. X "Regimul deducerilor" din titlul VI al Codului fiscal. Conform reglementarilor contabile nu este obligatorie inregistrarea în conturile de venituri, respectiv de cheltuieli, a operaţiunilor efectuate de comisionar.

Codul fiscal:

(8) Aportul în natura la capitalul social al unei societăţi comerciale nu constituie livrare de bunuri, dacă primitorului bunurilor i-ar fi fost permisa deducerea integrală a taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta s-ar fi aplicat transferului respectiv. În situaţia în care primitorul bunurilor este o persoană impozabila, care nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată sau are dreptul de deducere parţial, operaţiunea se considera livrare de bunuri, dacă taxa pe valoarea adăugată aferenta bunurilor respective sau părţilor lor componente a fost dedusa total sau parţial.

Norme metodologice:

6. (1) Nu constituie livrare de bunuri aportul în natura la capitalul social al unei societăţi comerciale, efectuat între doua persoane impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată, în situaţia în care beneficiarul are drept de deducere integrală a taxei pe valoarea adăugată. Persoana impozabila care a adus aportul în natura are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată potrivit prevederilor art. 145 alin. (5) lit. b) din Codul fiscal.

(2) Constituie livrare de bunuri aportul în natura la capitalul social acordat de o persoană impozabila înregistrată ca platitor de taxa pe valoarea adăugată, care pentru bunurile respective a exercitat dreptul de deducere total sau parţial, unei persoane impozabile care nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată, fie datorita faptului că nu este înregistrată ca platitor de taxa pe valoarea adăugată, fie datorita faptului ca operaţiunile desfăşurate de aceasta nu dau drept de deducere. În acest caz beneficiarul evidentiaza în patrimoniul sau contravaloarea bunului primit, inclusiv taxa pe valoarea adăugată.

(3) Aportul în natura acordat de o persoană impozabila înregistrată ca platitor de taxa pe valoarea adăugată unei persoane impozabile care are drept de deducere parţială a taxei pe valoarea adăugată constituie livrare de bunuri, dacă taxa pe valoarea adăugată aferenta bunurilor respective sau părţilor lor componente a fost dedusa total sau parţial. La persoana impozabila care a acordat aportul în natura, precum şi la beneficiar, taxa pe valoarea

adăugată aferenta operaţiunii respective se inscrie în decontul de taxa pe valoarea adăugată, atât ca taxa colectata, cat şi ca taxa deductibila, fără a avea loc plati efective între cele doua unităţi în ceea ce priveste taxa pe valoarea adăugată.

(4) Baza de impozitare pentru aportul în natura care constituie livrare de bunuri este constituita din valoarea de aport a bunurilor.

(5) Importul de bunuri care se constituie aport în natura la capitalul social al unei societăţi comerciale, efectuat de o persoană străină, se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată potrivit prevederilor art. 131 din Codul fiscal. Persoana impozabila care primeste aportul în natura poate să îşi exercite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în condiţiile legii.

Codul fiscal:

(9) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1), urmatoarele:

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamitati naturale sau a altor cauze de forta majoră;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate în condiţii stabilite prin norme;

c) perisabilitatile, în limitele prevăzute prin lege;

d) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat, ca ajutoare umanitare externe sau interne;

e) acordarea în mod gratuit de bunuri ca mostre în cadrul campaniilor publicitare, pentru încercarea produselor sau pentru demonstratii la punctele de vanzare, alte bunuri acordate în scopul stimularii vanzarilor;

f) acordarea de bunuri, în mod gratuit, în cadrul acţiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol, precum şi alte destinatii prevăzute de lege, în condiţiile stabilite prin norme.

Norme metodologice:

7. (1) Bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, nu constituie livrare de bunuri conform art. 128 alin. (9) lit. b) din Codul fiscal, dacă sunt indeplinite în mod cumulativ urmatoarele condiţii:

a) nu sunt imputabile;

b) degradarea calitativa a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente;

c) se face dovada ca s-au distrus bunurile şi nu mai intră în circuitul economic.

În categoria bunurilor degradate calitativ se încadrează şi ziarele, revistele, cartile, manualele scolare, care sunt returnate de către difuzori şi care nu mai pot fi valorificate.

(2) Casarea bunurilor de natura mijloacelor fixe, chiar şi înainte de expirarea duratei normale de intrebuintare, nu constituie livrare de bunuri din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

(3) Bunurile acordate gratuit în cadrul acţiunilor de protocol nu sunt considerate livrari de bunuri în limita în care sunt deductibile la calculul impozitului pe profit cheltuielile de protocol, stabilita la titlul II al Codului fiscal. Aceeasi limita este aplicabila şi microintreprinderilor care se încadrează în prevederile titlului IV al Codului fiscal.

(4) Bunurile acordate gratuit în cadrul acţiunilor de sponsorizare şi mecenat nu sunt considerate livrari de bunuri în limita a 3 la mie din cifra de afaceri, determinata potrivit art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, şi nu se întocmeşte factura fiscala pentru acordarea acestor bunuri.

(5) Prin acordarea de bunuri în mod gratuit potrivit destinatiilor prevăzute de lege, în sensul art. 128 alin. (9) lit. f) din Codul fiscal, se înţeleg destinatii cum sunt: masa calda pentru mineri, alimentatia de protecţie, materiale igienico-sanitare acordate obligatoriu angajatilor în vederea prevenirii imbolnavirilor. Limita până la care nu sunt considerate livrari de bunuri este cea stabilita prin actele normative care instituie acordarea acestor bunuri. Plata în natura a salariilor şi a dividendelor reprezinta livrare de bunuri, nefiind aplicabile prevederile art. 128 alin. (9) lit. f) din Codul fiscal.

(6) Incadrarea în limitele prevăzute la alin. (3)-(5) se determina pe baza datelor raportate prin situaţiile financiare anuale. Nu se iau în calcul pentru incadrarea în aceste limite sponsorizarile, actiunile de mecenat sau alte acţiuni prevăzute prin legi, acordate în numerar. Depăşirea limitelor constituie livrare de bunuri şi se colecteaza taxa pe valoarea adăugată, dacă s-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată corespunzătoare depasirii. Taxa pe valoarea adăugată colectata aferenta depasirii se calculeaza şi se include la rubrica de regularizări din decontul întocmit pentru perioada fiscala în care persoanele impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată au depus situaţiile financiare anuale, dar nu mai tarziu de termenul legal de depunere a acestora.

(7) Preluarea de către persoanele impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată a unor bunuri din activitatea proprie pentru a fi utilizate în scopul desfăşurării activităţii economice a acestora nu este considerata livrare de bunuri. Aceleasi prevederi se aplică şi pentru prestarile de servicii.

Codul fiscal:

Prestarea de servicii

Art. 129. - (1) Se considera prestare de servicii orice operaţiune care nu constituie livrare de bunuri.

(2) Prestarile de servicii cuprind operaţiuni cum sunt:

a) inchirierea de bunuri sau transmiterea folosinţei bunurilor, în cadrul unui contract de leasing;

b) transferul şi/sau transmiterea folosinţei drepturilor de autor, brevetelor, licentelor, marcilor comerciale şi a altor drepturi similare;

c) angajamentul de a nu desfăşura o activitate economica, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o actiune ori o situaţie;

d) prestarile de servicii efectuate în baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorităţi publice sau potrivit legii;

e) intermedierea efectuata de comisionari, care acţionează în numele şi în contul comitentului, atunci când intervin intr-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.

(3) Se considera prestări de servicii cu plata:

a) utilizarea temporara a bunurilor care fac parte din activele unei persoane impozabile, în scopuri ce nu au legătură cu activitatea sa economica, sau pentru a fi puse la dispoziţie, în vederea utilizarii în mod gratuit, altor persoane, dacă taxa pe valoarea adăugată pentru bunurile respective a fost dedusa total sau parţial;

b) prestarile de servicii efectuate în mod gratuit de către o persoană impozabila, în scopuri care nu au legătură cu activitatea sa economica pentru uzul personal al angajatilor săi sau al altor persoane.

(4) Nu se considera prestare de serviciu efectuata cu plata utilizarea bunurilor şi prestarile de servicii prevăzute la alin. (3), efectuate în limitele şi potrivit destinatiilor prevăzute prin lege, precum şi prestarile de servicii efectuate în scopuri publicitare sau în scopul stimularii vanzarilor.

Norme metodologice:

8. (1) În sensul art. 129 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, transmiterea folosinţei bunurilor în cadrul unui contract de leasing operational sau financiar se considera prestare de servicii. Dacă în cursul derularii unui contract de leasing financiar intervine o cesiune între utilizatori cu acceptul locatorului/finanţatorului sau o cesiune a contractului de leasing financiar prin care se schimba locatorul/finantatorul, operaţiunea nu constituie livrare de bunuri, considerand ca persoana care preia contractul de leasing continua persoana cedentului. Operaţiunea este considerata în continuare prestare de servicii, taxa pe valoarea adăugată fiind datorata de persoana care preia contractul de leasing în aceleasi condiţii ca şi cedentul.

(2) Este considerata prestare de servicii, conform art. 129 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, intermedierea efectuata de comisionari care acţionează în numele şi în contul comitentului atunci când intervin intr-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii. În sensul prezentelor norme metodologice, comisionarul care acţionează în numele şi în contul comitentului este persoana care acţionează în calitate de mandatar potrivit Codului comercial. În cazul în care comisionarul intermediaza livrari de bunuri, în functie de locul unde vânzătorul, cumparatorul şi comisionarul îşi au stabilit sediul activităţii economice sau un sediu permanent ori, în lipsa acestora, domiciliul sau reşedinţa obisnuita, se disting urmatoarele situaţii:

a) atunci când vânzătorul, comisionarul şi cumparatorul sunt persoane impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată în România, vânzătorul face livrare de bunuri către cumparator, pentru care emite factura fiscala direct pe numele cumparatorului, iar comisionarul face prestare de servicii, pentru care întocmeşte factura fiscala numai pentru comisionul sau care reprezinta contravaloarea serviciului de intermediere prestat către persoana care l-a mandatat, respectiv cumparatorul sau vânzătorul;

b) atunci când vânzătorul şi comisionarul sunt persoane impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată în România, iar cumparatorul este persoana stabilita în strainatate, vânzătorul emite factura fiscala pentru livrarea de bunuri către cumparator şi este inscris în declaratia vamala de export la rubrica "exportator", iar comisionarul care face prestarea de serviciu emite factura fiscala pentru comisionul sau către persoana care l-a mandatat, respectiv cumparatorul sau vânzătorul;

c) atunci când cumparatorul şi comisionarul sunt persoane înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată în România, iar vânzătorul este persoana stabilita în strainatate, cumparatorul primeste factura externa emisa de vânzător pe numele sau şi întocmeşte declaratia vamala de import în nume propriu, iar comisionarul care face prestarea de serviciu emite factura fiscala pentru comisionul sau către persoana care l-a mandatat, respectiv cumparatorul sau vânzătorul.

(3) Emiterea unei facturi în numele sau de către orice comisionar care acţionează în numele şi în contul comitentului vânzător, în momentul vanzarii către cumparator, este suficienta pentru a-l transforma în cumparator revanzator din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum este prevăzut la pct. 5. De asemenea, comisionarul care acţionează în numele şi în contul comitentului cumparator devine din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată un cumparator revanzator, dacă primeste de la vânzător o factura întocmită pe numele sau.

(4) Pentru operaţiunile prevăzute la art. 129 alin. (4) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 7 alin. (3)-(6).

Codul fiscal:

Importul de bunuri

Art. 131. - (1) În înţelesul prezentului titlu, se considera import de bunuri intrarea de bunuri în România provenind dintr-un alt stat.

(2) Prin derogare de la alin. (1), atunci când bunurile sunt plasate, după intrarea lor în tara, în regimuri vamale suspensive, aceste bunuri nu se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată. Totusi, acestea sunt supuse reglementarilor vamale în ceea ce priveste plata sau, după caz, garantarea drepturilor de import pe perioada cat se afla în regim vamal suspensiv.

(3) Importul bunurilor plasate în regimuri vamale suspensive este efectuat în statul pe teritoriul caruia bunurile ies din aceste regimuri.

(4) Nu se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată livrarea bunurilor aflate în regimuri vamale suspensive.

Norme metodologice:

9. (1) Regimurile vamale suspensive la care se face referire la art. 131 din Codul fiscal sunt cele prevăzute de legislatia vamala în vigoare.

(2) Orice livrare a unor bunuri care se afla sub regim vamal suspensiv nu intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată. Astfel de operaţiuni pot avea drept obiect vanzarea de bunuri aflate în regim de antrepozit vamal, cesionarea de bunuri aflate în regim de perfectionare activa şi altele de aceasta natură.

Codul fiscal:

Capitolul V
Locul operaţiunilor impozabile

Locul livrarii de bunuri

Art. 132. - (1) Se considera a fi locul livrarii de bunuri:

a) locul unde se gasesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de beneficiar sau de un tert;

b) locul unde se efectueaza instalarea sau montajul, în cazul bunurilor care fac obiectul unei instalari sau montaj, indiferent dacă punerea în functiune este efectuata de către furnizor sau de altă persoană în contul sau;

c) locul unde se gasesc bunurile în momentul în care are loc livrarea, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate;

d) locul de plecare al transportului de pasageri, în cazul în care livrarile de bunuri sunt efectuate la bordul unui vapor sau avion;

e) locul de plecare al transportului de pasageri, în cazul în care livrarile de bunuri sunt efectuate într-un autocar sau tren, şi pe partea din parcursul transportului de pasageri efectuat în interiorul tarii.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) lit. e), se înţelege:

a) prin partea din parcursul transportului de pasageri efectuat în interiorul tarii, parcursul efectuat între locul de plecare şi locul de sosire al transportului de pasageri, fără oprire în afara tarii;

b) prin locul de plecare al transportului de pasageri, primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în interiorul tarii, dacă este cazul, după oprirea efectuata în afara tarii;

c) prin locul de sosire a unui transport de pasageri, ultimul punct de debarcare prevăzut în interiorul tarii, pentru pasagerii care s-au imbarcat în interiorul tarii, dacă este cazul, înainte de oprirea efectuata în afara tarii.

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a) şi b), atunci când locul de plecare sau de expediere ori de transport al bunurilor se afla în afara României, acestea fiind importate în România, locul livrarii efectuate de importator, în sensul art. 150 alin. (2), este considerat a fi în România.

Norme metodologice:

10. (1) Livrarile de bunuri pentru care locul livrarii nu este considerat a fi în România conform art. 132 din Codul fiscal nu sunt operaţiuni impozabile în România. Orice persoană impozabila care realizează livrari de bunuri care au locul livrarii în strainatate poate să-şi exercite dreptul de deducere în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, în situaţia în care livrarile de bunuri ar da drept de deducere dacă ar fi realizate în România.

(2) Locul livrarii de bunuri în cazul în care livrarile sunt efectuate la bordul unui vapor sau avion este considerat a fi locul de plecare a transportului de pasageri, potrivit art. 132 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal. În înţelesul prezentelor norme metodologice, locul de plecare/locul de sosire a unui transport nu coincid intotdeauna cu punctul de plecare/punctul de sosire. Locul de plecare a transportului de pasageri în cazul livrarilor de bunuri efectuate la bordul unui vapor sau al unui avion este considerat a fi:

a) primul punct de îmbarcare a pasagerilor, pentru transporturile care au punctul de plecare în România;

b) primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în interiorul tarii, pentru transporturile care au punctul de plecare în afara României şi fac escala în România.

(3) Locul livrarii de bunuri în cazul în care livrarile sunt efectuate într-un autocar sau tren este locul de plecare a transportului de pasageri şi numai pe partea din parcursul transportului de pasageri efectuat în interiorul tarii. Locul de plecare a transportului de pasageri, respectiv parcursul efectuat în interiorul tarii, se determina astfel:

a) pentru transporturile care au punctul de plecare în România şi punctul de sosire în strainatate, locul de plecare este primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în interiorul tarii. Locul de sosire este considerat a fi ultimul punct de debarcare a pasagerilor prevăzut în interiorul tarii, pentru pasagerii care s-au imbarcat în interiorul tarii. Parcursul efectuat în interiorul tarii este cel efectuat între locul de plecare şi locul de sosire. Dacă după primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în România nu mai exista şi un punct de debarcare până la ieşirea din tara, se considera ca locul livrarii de bunuri nu este în România;

b) pentru transporturile care au punctul de plecare în afara României şi punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în interiorul tarii, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor prevăzut în interiorul tarii. Parcursul efectuat în interiorul tarii este cel efectuat între locul de plecare şi locul de sosire. Dacă nu exista un punct de îmbarcare situat în interiorul tarii, se considera ca locul livrarii de bunuri nu este în România;

c) pentru transporturile care tranziteaza România, fără a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în interiorul tarii, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor prevăzut în interiorul tarii. Parcursul efectuat în interiorul tarii este cel efectuat între locul de plecare şi locul de sosire. Dacă nu exista punct de îmbarcare sau de debarcare în interiorul tarii, locul livrarii de bunuri nu este considerat a fi în România.

Codul fiscal:

Locul prestarii de servicii

Art. 133. - (1) Locul prestarii de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul îşi are stabilit sediul activităţii economice sau un sediu permanent de la care serviciile sunt efectuate sau, în lipsa acestora, domiciliul sau reşedinţa sa obisnuita.

Norme metodologice:

11. Art. 133 alin. (1) din Codul fiscal instituie o regulă generală potrivit careia pentru prestarile de servicii legea aplicabila în materie de taxa pe valoarea adăugată este cea a tarii în care prestatorul îşi are stabilit sediul activităţii economice sau un sediu permanent de la care serviciile sunt efectuate ori, în lipsa acestora, domiciliul sau reşedinţa sa obisnuita. La alin. (2) al art. 133 din Codul fiscal sunt prevăzute derogarile de la regula generală, respectiv se reglementeaza ca pentru anumite prestări de servicii locul prestarii, respectiv legea aplicabila este alta decat cea a tarii în care prestatorul îşi are stabilit sediul activităţii economice sau un sediu permanent de la care serviciile sunt efectuate ori, în lipsa acestora, domiciliul sau reşedinţa sa obisnuita.

Codul fiscal:

(2) Prin excepţie de la alin. (1), pentru urmatoarele prestări de servicii, locul prestarii este considerat a fi:

a) locul unde bunul imobil este situat, pentru prestarile de servicii efectuate în legătură directa cu un bun imobil, inclusiv prestaţiile agentiilor imobiliare şi de expertiza, ca şi prestarile privind pregătirea sau coordonarea executarii lucrărilor imobiliare, cum ar fi, de exemplu, prestaţiile furnizate de arhitecti şi serviciile de supervizare;

Norme metodologice:

12. Pentru operaţiunile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, locul prestarii este situat în tara în care este situat bunul imobil. Prestatorul trebuie să aplice legea privind taxa pe valoarea adăugată din tara în care este situat bunul imobil. Rezultă ca pentru operaţiuni taxabile de aceasta natura desfăşurate în România de orice prestator, indiferent dacă este român sau o persoană impozabila stabilita în strainatate, locul prestarii este considerat a fi în România. Atunci când persoane impozabile române desfăşoară astfel de operaţiuni în strainatate, operaţiunile respective nu au locul prestarii în România, prestatorul exercitandu-şi dreptul de deducere potrivit art. 145 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal. Prin persoana impozabila română se înţelege orice prestator care îşi are stabilit în România sediul activităţii economice sau un sediu permanent de la care serviciile sunt efectuate ori, în lipsa acestora, domiciliul sau reşedinţa sa obisnuita ori care şi-a desemnat reprezentant fiscal în România.

Codul fiscal:

b) locul unde se efectueaza transportul, în functie de distantele parcurse, în cazul transportului de bunuri şi de persoane;

Norme metodologice:

13. (1) Pentru serviciile de transport de bunuri şi de persoane, locul prestarii este locul unde se efectueaza transportul în functie de distantele parcurse. În înţelesul prezentelor norme metodologice, locul de plecare/locul de sosire a unui transport nu coincide intotdeauna cu punctul de plecare/punctul de sosire. Locul de plecare/locul de sosire sunt notiuni utilizate pentru a stabili parcursul efectuat în interiorul tarii. Prin punct de plecare, în cazul

transportului de bunuri, se înţelege punctul de unde începe transportul, iar în cazul transportului de persoane, punctul de îmbarcare a pasagerilor. Prin punct de sosire, în cazul transportului de bunuri, se înţelege primul loc de destinatie a bunurilor, iar în cazul transportului de persoane, punctul de debarcare a pasagerilor.

(2) Transporturile internationale de bunuri sunt transporturile care au fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afara României, fie ambele puncte sunt situate în afara României, dar transportul tranziteaza România. Locul prestarii serviciilor internationale de transport este considerat a fi în România pentru partea din parcursul efectuat în interiorul tarii, denumita parcurs naţional.

(3) Pentru transportul international de bunuri, partea din parcursul efectuat în interiorul tarii este parcursul efectuat între locul de plecare şi locul de sosire al transportului de bunuri. Prin locul de plecare al transportului de bunuri se înţelege punctul de plecare situat în interiorul tarii sau, după caz, punctul de trecere a frontierei şi de intrare în România, pentru transporturile care nu au punctul de plecare în România. Prin locul de sosire al transportului de bunuri se înţelege primul loc de destinatie a bunurilor în România sau, după caz, punctul de trecere a frontierei la ieşirea din România, pentru transporturile care nu au locul de destinatie a bunurilor în România.

(4) Pentru transportul international de persoane, partea din parcursul efectuat în interiorul tarii este parcursul efectuat între locul de plecare şi locul de sosire al transportului de persoane, determinata după cum urmeaza:

a) pentru transporturile care au punctul de plecare în România şi punctul de sosire în strainatate, locul de plecare este primul punct de îmbarcare a pasagerilor, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în strainatate;

b) pentru transporturile care au punctul de plecare în afara României şi punctul de sosire în România, locul de plecare este punctul de trecere a frontierei din strainatate spre România, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor care au fost imbarcati în afara României;

c) pentru transporturile care tranziteaza România, fără a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi locul de trecere a frontierei dinspre strainatate în România, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în strainatate;

d) în cazurile prevăzute la lit. a)-c), pentru pasagerii care s-au imbarcat în interiorul tarii şi s-au debarcat în interiorul tarii, calatorind cu un mijloc de transport în trafic international, partea de transport dintre locul de îmbarcare şi locul de debarcare pentru acesti pasageri se considera a fi transport naţional.

(5) Facturile sau alte documente legal aprobate de transport international se emit pentru parcursul integral, fără a fi necesară separarea contravalorii traseului naţional şi a celui international. Orice scutire de taxa pe valoarea adăugată pentru servicii de transport prevăzută de art. 143 şi 144 din Codul fiscal se acordă pentru parcursul efectuat în interiorul tarii, în timp ce distanta parcursa în afara tarii se considera că nu are locul prestarii în România şi nu se datorează taxa pe valoarea adăugată. Persoanele care efectueaza servicii de transport international beneficiaza de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizitiilor de bunuri şi/sau servicii şi pentru partea din transport care nu are locul prestarii în România, în baza art. 145 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal.

Punctul 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 133, alin. (2), lit. b) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 2 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

c) sediul activităţii economice sau sediul permanent al beneficiarului pentru care sunt prestate serviciile sau, în absenta acestora, domiciliul sau reşedinţa obisnuita a beneficiarului în cazul urmatoarelor servicii:

1. inchirierea de bunuri mobile corporale;
2. operaţiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale;
3. transferul şi/sau transmiterea folosinţei drepturilor de autor, brevetelor, licentelor, marcilor comerciale şi a altor drepturi similare;
4. serviciile de publicitate şi marketing;
5. serviciile de consultanţă, de inginerie, juridice şi de avocatura, serviciile contabililor şi expertilor contabili, ale birourilor de studii şi alte servicii similare;
6. prelucrarea de date şi furnizarea de informaţii;
7. operaţiunile bancare, financiare şi de asigurări, inclusiv reasigurari, cu excepţia inchirierii de seifuri;
8. punerea la dispoziţie de personal;
9. telecomunicatiile. Sunt considerate servicii de telecomunicatii serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea şi receptia de semnale, inscrisuri, imagini şi sunete sau informaţii de orice natura prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau receptii; serviciile de telecomunicatii cuprind, de asemenea, şi furnizarea accesului la reteaua mondiala de informaţii;

10. serviciile de radiodifuziune şi de televiziune;
11. serviciile furnizate pe cale electronică; sunt considerate servicii furnizate pe cale electronică: furnizarea şi conceperea de site-uri informatice, mentenanta la distanta a programelor şi echipamentelor, furnizarea de programe informatice - software - şi actualizarea acestora, furnizarea de imagini, de texte şi de informaţii şi punerea la dispoziţie de baze de date, furnizarea de muzica, de filme şi de jocuri, inclusiv jocuri de noroc, transmiterea şi difuzarea de emisiuni şi evenimente politice, culturale, artistice, sportive, stiintifice, de divertisment şi furnizarea de servicii de invatamant la distanta. Atunci când furnizorul de servicii şi clientul sau comunică prin curier electronic, serviciul furnizat nu reprezinta un serviciu electronic;
12. obligaţia de a se abtine de la realizarea sau exercitarea, total sau parţial, a unei activităţi economice sau a unui drept mentionat în prezenta litera;
13. prestarile de servicii efectuate de intermediari care intervin în furnizarea prestarilor prevăzute în prezenta litera;

Norme metodologice:

14. Pentru operaţiunile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, locul prestarii este situat în tara în care beneficiarul îşi are stabilit sediul activităţii economice sau un sediu permanent ori, în lipsa unui astfel de sediu, domiciliul sau reşedinţa sa obisnuita, pentru care serviciile sunt prestate. Aceasta regula constituie o excepţie de la prevederile art. 133 alin. (1) din Codul fiscal şi este denumita "taxare inversa", deoarece obligaţia platii taxei pe valoarea adăugată revine beneficiarului prestarii de servicii şi nu prestatorului. Atunci când persoane impozabile stabilite în strainatate efectueaza astfel de prestări către beneficiari români, taxa pe valoarea adăugată este datorata de beneficiari, dacă operaţiunile în cauza sunt taxabile. Taxa pe valoarea adăugată se achită pe baza decontului special de taxa pe valoarea adăugată de către persoanele care nu sunt înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată. Persoanele înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată evidentiaza taxa aferenta acestor operaţiuni în decontul de taxa pe valoarea adăugată, atât ca taxa colectata, cat şi ca taxa deductibila. Când persoane române presteaza servicii de natura celor prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal pentru beneficiari persoane stabilite în strainatate, locul prestarii este considerat a fi în strainatate, iar prestatorii români pot să-şi exercite dreptul de deducere potrivit prevederilor art. 145 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

d) locul unde sunt prestate serviciile, în cazul urmatoarelor servicii:
1. culturale, artistice, sportive, stiintifice, educative, de divertisment sau similare, inclusiv serviciile accesorii şi cele ale organizatorilor de astfel de activităţi;
2. prestarile accesorii transportului, cum sunt: încărcarea, descarcarea, manipularea, paza şi/sau depozitarea bunurilor şi alte servicii similare;
3. expertize privind bunurile mobile corporale;
4. prestarile efectuate asupra bunurilor mobile corporale.

Norme metodologice:

15. Pentru operaţiunile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, locul prestarii se afla în tara în care operaţiunile respective sunt prestate efectiv, indiferent unde este situat sediul activităţii economice sau sediul permanent de la care sunt prestate serviciile ori, în lipsa acestora, domiciliul sau reşedinţa obisnuita a prestatorului. Taxa pe valoarea adăugată este în sarcina prestatorului, dacă operaţiunile sunt taxabile şi se datorează în tara în care se situeaza locul prestarii. Persoanele din România care presteaza astfel de servicii în strainatate pot să-şi exercite dreptul de deducere în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Capitolul VI
Faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată

Faptul generator şi exigibilitatea - reguli generale

Art. 134. - (1) Faptul generator al taxei reprezinta faptul prin care sunt realizate condiţiile legale, necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Taxa pe valoarea adăugată devine exigibila atunci când autoritatea fiscala devine indreptatita, în baza legii, la un moment dat, să solicite taxa pe valoarea adăugată de la platitorii taxei, chiar dacă plata acesteia este stabilita prin lege la o altă dată.

(3) Faptul generator al taxei intervine şi taxa devine exigibila, la data livrarii de bunuri sau la data prestarii de servicii, cu excepţiile prevăzute în prezentul titlu.

(4) Livrarile de bunuri şi prestarile de servicii, altele decat cele prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. a) şi art. 129 alin. (2) lit. a), care se efectueaza continuu, dand loc la decontari sau plati succesive, cum sunt gazele naturale, apa, serviciile telefonice, energia electrica şi altele asemenea, se considera ca sunt efectuate în momentul expirarii perioadelor la care se referă aceste decontari sau plati.

(5) Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată este anticipata faptului generator şi intervine:

a) la data la care este emisa o factura fiscala, inaintea livrarii de bunuri sau a prestarii de servicii;

b) la data incasarii avansului, în cazul în care se încasează avansuri inaintea livrarii de bunuri sau a prestarii de servicii. Se exceptează de la aceasta prevedere avansurile încasate pentru plata importurilor şi a drepturilor vamale stabilite, potrivit legii, şi orice avansuri încasate pentru operaţiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau care nu sunt în sfera de aplicare a taxei. Prin avansuri se înţelege incasarea parţială sau integrală a contravalorii bunurilor sau serviciilor, inaintea livrarii, respectiv a prestarii.

(6) Prin derogare de la alin. (5), în cazul construirii unui bun imobil, antreprenorul general poate opta pentru ca exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată sa intervina la data livrarii bunului imobil, în condiţii stabilite prin norme.

Norme metodologice:

16. (1) Pentru lucrarile imobiliare care se finalizează într-un bun imobil, antreprenorii pot sa opteze pentru plata taxei pe valoarea adăugată la data la care ia nastere faptul generator al taxei, respectiv data livrarii, pentru lucrarile imobiliare care indeplinesc una dintre urmatoarele condiţii:

a) sunt executate în cadrul unui contract unic care prevede obligaţia antreprenorului de a asigura procurarea, instalarea sau incorporarea bunurilor mobile în lucrarea respectiva;

b) valoarea bunurilor incorporate în lucrarile imobiliare depăşeşte 50% din preţul negociat între antreprenor şi beneficiar.

(2) Opţiunea se comunică organului fiscal teritorial la care antreprenorul este înregistrat ca platitor de taxa pe valoarea adăugată, printr-o declaratie prin care acesta se obliga sa colecteze, la data livrarii, taxa pe valoarea adăugată aferenta lucrărilor care se încadrează în prevederile alin. (1). Declaratia de optiune se comunică pentru fiecare lucrare imobiliara.

(3) După comunicarea optiunii se interzice antreprenorilor facturarea taxei pe valoarea adăugată înainte de data livrarii pentru lucrarile imobiliare respective.

(4) Nerespectarea condiţiilor prevăzute la alin. (1)-(3) atrage anularea optiunii şi obligarea la colectarea taxei pe valoarea adăugată aferente avansurilor încasate.

(5) Antreprenorul poate renunta oricand la aceasta optiune, situaţie în care are obligaţia de a colecta taxa pe valoarea adăugată aferenta avansurilor încasate.

(6) În situaţiile prevăzute la alin. (4) şi (5), taxa pe valoarea adăugată devine exigibila la data incasarii avansurilor.

Codul fiscal:

Faptul generator şi exigibilitatea - cazuri speciale

Art. 135. [...]

(6) Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferenta sumelor constituite drept garantie pentru acoperirea eventualelor reclamatii privind calitatea lucrărilor de constructii-montaj ia nastere la data incheierii procesului-verbal de receptie definitivă sau, după caz, la data incasarii sumelor, dacă incasarea este anterioara acestuia.

Norme metodologice:

16^1. (1) În cazul lucrărilor de constructii-montaj, prevederile art. 135 alin. (6) din Codul fiscal stabilesc o altă dată la care ia nastere exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru o parte din lucrarile executate corespunzătoare sumelor constituite drept garantie de buna execuţie, respectiv la data incheierii procesului-verbal de receptie definitivă sau, după caz, la data incasarii sumelor, dacă incasarea este anterioara acestuia. Prevederile art. 135 alin. (6) din Codul fiscal sunt aplicabile numai în situaţia în care garantiile de buna execuţie sunt reţinute din contravaloarea lucrărilor de constructii-montaj prestate şi evidentiate ca atare în facturi fiscale. Dacă garantia de buna execuţie este constituita prin scrisoare de garantie bancara sau alte modalităţi, dar sumele constituite drept garantie nu sunt reţinute din contravaloarea lucrărilor prestate şi nu sunt evidentiate ca atare în facturile fiscale de către constructori, nu sunt aplicabile prevederile art. 135 alin. (6) din Codul fiscal.

(2) Exemplu de evidenţiere în contabilitate a acestor operaţiuni, în situaţia în care contravaloarea lucrărilor de constructii-montaj executate conform situaţiei de lucrari este de 1.000.000 lei, iar garantia de buna execuţie este de 5% conform contractului, fiind retinuta din contravaloarea lucrărilor pe factura fiscala:

A. La constructor:

a) La emiterea facturii fiscale pentru situaţia de lucrari:

```
   411   =   %     1.190.000 lei
             704    1.000.000 lei
             4427     190.000 lei (1.000.000 lei x 19%)
```

şi concomitent:

```
   267  =  411   59.500 lei (1.000.000 x 5% + 9.500)
  4427  =  4428  9.500 lei (50.000 x 19%).
```

b) La incasarea garantiilor sau la data procesului-verbal de receptie definitivă:

```
   512  =  267   59.500 lei (numai în situaţia în care garantia
                 este efectiv încasată)
  4428  =  4427  9.500 lei (inregistrarea se efectueaza chiar şi
```

în situaţia în care garantia nu este încasată la
data procesului-verbal de receptie definitivă).

B. La beneficiar:

a) La primirea facturii fiscale de la constructor, în care s-au consemnat garantiile constituite:

```
   %   =   404    1.190.000 lei
  231            1.000.000 lei
 4426              190.000 lei
 şi concomitent:
  404  =  167      59.500 lei
 4428  =  4426      9.500 lei.
```

b) La achitarea garantiei sau la data procesului-verbal de receptie definitivă:

```
 4426  =  4428   9.500 lei (inregistrarea se efectueaza chiar
                 dacă garantia nu este efectiv achitata la data
                 procesului-verbal de receptie definitivă)
  167  =  512    59.500 lei (inregistrarea se efectueaza numai
                 în situaţia în care garantia este efectiv
                 achitata).
```

Punctul 16^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 135, alin. (6) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 5, subpunctul 3 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Capitolul VII
Baza de impozitare

Baza de impozitare pentru operaţiuni în interiorul tarii

Art. 137. - (1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituita din:

a) pentru livrari de bunuri şi prestări de servicii, altele decat cele prevăzute la lit. b) şi c), din tot ceea ce constituie contrapartida obtinuta sau care urmeaza a fi obtinuta de furnizor ori prestator din partea cumparatorului, beneficiarului sau a unui tert, inclusiv subventiile direct legate de preţul acestor operaţiuni;

b) preturile de achizitie sau, în lipsa acestora, preţul de cost, determinat la momentul livrarii, pentru operaţiunile prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. e), alin. (4) şi (5). Dacă bunurile sunt mijloace fixe, preţul de achizitie sau preţul de cost se ajusteaza, astfel cum se prevede în norme;

c) suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabila pentru executarea prestarilor de servicii pentru operaţiunile prevăzute la art. 129 alin. (3).

(2) Se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată:

a) impozitele, taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, exclusiv taxa pe valoarea adăugată;

b) cheltuielile accesorii, cum ar fi: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport şi asigurare, decontate cumparatorului sau clientului.

Norme metodologice:

17. (1) Potrivit art. 137 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, subventiile primite de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, legate direct de preţul bunurilor livrate şi/sau al serviciilor prestate, se includ în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată. Se considera ca subventiile sunt legate direct de pret dacă indeplinesc cumulativ urmatoarele condiţii:

a) preţul livrarii/tariful prestarii pe unitatea de măsura al bunurilor şi/sau al serviciilor este impus prin lege sau prin decizii ale consiliilor locale, inclusiv sau exclusiv taxa pe valoarea adăugată;

b) subventia acordată este concret determinabila în preţul bunurilor şi/sau al serviciilor, respectiv este stabilita pe unitatea de măsura a bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate, în sume absolute sau procentual.

(2) În situaţia în care preţul de referinţa care trebuie facturat către beneficiar este stabilit incluzând şi subventia acordată, iar subventia se acordă pe preţul pe unitatea de măsura, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, furnizorul colecteaza taxa pe valoarea adăugată aferenta pretului de referinţa, iar beneficiarul suporta taxa pe valoarea adăugată aferenta acestui pret, astfel:

a) Dacă subventia nu acopera integral preţul de referinţa, facturarea se face după modelul prezentat în urmatorul exemplu:

```
- preţul de referinţa            300 unităţi x 19% =
(baza de impozitare)             57 unităţi T.V.A.
- subventia acordată             100 unităţi
(33,33% din preţul de referinţa)
```

Pret subventionat (300-100) 200 unităţi + 57 (T.V.A. asupra pretului de referinţa) = 257 unităţi - de incasat de la beneficiar.

b) Dacă preţul de referinţa este subventionat 100%, cumparatorul suporta numai taxa pe valoarea adăugată aferenta acestuia. Facturarea bunurilor sau a serviciilor se face după modelul prezentat mai jos:

```
- preţul de referinţa          300 unităţi x 19% =
(baza de impozitare)            57 unităţi T.V.A.
- subventia acordată (100%) 300 unităţi
```

Pret de referinţa subventionat 0 + 57 (T.V.A. asupra pretului de referinţa) = 57 unităţi - de incasat de la beneficiar.

(3) În situaţia în care preţul de referinţa care trebuie facturat beneficiarului este stabilit exclusiv subventia acordată, iar subventia se acordă pe unitatea de măsura, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, furnizorul colecteaza taxa pe valoarea adăugată aferenta pretului de referinţa şi asupra subventiei încasate, iar beneficiarul suporta numai taxa pe valoarea adăugată aferenta pretului de referinţa. Facturarea se face după modelul prezentat mai jos:

```
- preţul impus care trebuie
facturat beneficiarilor,
inclusiv T.V.A.              130 unităţi
- din care T.V.A. colectata
(130 x 15,966%)               21 unităţi
```

Preţul de 130 de unităţi (109 + 21 T.V.A.) se factureaza şi se încasează de la beneficiar. Furnizorul primeste o subvenţie de 100 de unităţi şi în mod distinct T.V.A. aferenta subventiei de 19 unităţi. La data incasarii subventiei, furnizorul colecteaza taxa pe valoarea adăugată aferenta subventiei (19 unităţi).

(4) Nu intră în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată subventiile sau alocatiile primite de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, care nu sunt legate direct de preţul de vanzare al bunurilor livrate sau al serviciilor prestate, cum sunt: ajutoarele de stat acordate companiilor, societatilor naţionale şi societatilor comerciale din industria miniera, sprijinul acordat producătorilor agricoli pentru terenurile agricole cultivate, subventiile acordate producătorilor agricoli din sectorul animalier pentru cresterea productiei de carne şi a efectivelor de animale, subventiile pentru acoperirea cheltuielilor cu energia electrica pentru irigatii, subventiile pentru acoperirea cheltuielilor de transport public local, subventiile acordate pentru efectuarea de investitii proprii şi orice alte subventii care nu indeplinesc cerinţele menţionate la alin. (1).

18. (1) Pentru livrarile de bunuri şi/sau prestarile de servicii contractate în valută, a caror decontare se face în lei la cursul de schimb valutar din ziua platii, baza de impozitare se corecteaza cu diferenţa de pret rezultata ca urmare a modificarii cursului pieţei valutare în vigoare la data incasarii faţă de cel utilizat la data livrarii/prestarii. Furnizorul /prestatorul este obligat sa emita factura fiscala pentru diferente de pret în plus sau în minus. Pentru facturile de avansuri, regularizarea se efectueaza astfel: la data livrarii/prestarii facturile de avans se storneaza integral şi se emite factura fiscala pentru contravaloarea integrală a bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate, în care baza de impozitare se determina prin insumarea sumelor evidentiate în facturile de avans la cursul de schimb valutar din data incasarii fiecarui avans, evidentiindu-se şi taxa pe valoarea adăugată aferenta, astfel încât suma facturata beneficiarului sa nu fie majorata artificial, respectiv redusa, datorita cresterii/descresterii cursului de schimb de la data livrarii/prestarii faţă de cel de la data incasarii de avansuri. În cazul în care exista diferente în valută între contravaloarea integrală a bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate şi suma avansurilor încasate, aceasta va fi convertita în lei la cursul de schimb valutar din data emiterii facturii, calculandu-se şi taxa pe valoarea adăugată aferenta.

(2) Pentru livrarile de bunuri şi prestarile de servicii taxabile, contractate şi decontate în valută, baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată se determina prin convertirea în lei a valutei la cursul valutar stabilit de Banca Naţionala a României din data la care intervine exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru operaţiunea în cauza. Astfel de decontari în valută pot interveni în cazul livrarii de bunuri sau prestarii de servicii de către o persoană impozabila din România către o persoană impozabila stabilita în strainatate, care desfăşoară operaţiuni în România având reprezentant fiscal sau sediu permanent, ori în cazul în care o persoană impozabila stabilita în strainatate nu realizează operaţiuni taxabile în România, dar cumpara bunuri sau este beneficiar al unor prestări de servicii în calitate de nerezident, al operaţiunilor din zonele libere care sunt decontate în valută şi al oricăror altor operaţiuni pentru care normele Băncii Naţionale a României permit decontarea în valută pe teritoriul României. În cazul incasarii de avansuri înainte de livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data incasarii avansurilor va rămâne neschimbat la data definitivarii operaţiunii.

Exemplu: O societate (A) încasează un avans de 1.000 euro drept avans pentru livrarea unui automobil de la o alta societate (B) care este o persoană impozabila cu sediul în strainatate şi funcţionează în România prin reprezentant fiscal. Societatea A va emite pe lângă factura externa şi o factura fiscala în lei către reprezentantul fiscal al persoanei straine la cursul de 42.000 lei/euro, valabil la data incasarii avansului.

Baza de impozitare a T.V.A. = 1.000 euro x 42.000 lei/euro = 42.000.000 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferenta avansului = 42.000.000 x 19% = 7.980.000 lei.

După o perioadă de 3 luni are loc livrarea automobilului, care costa 5.000 euro. Cursul din data livrarii bunului este de 43.000 lei/euro. Baza de impozitare T.V.A. se determina astfel: (1.000 euro x 42.000 lei/euro) + (4.000 euro x 43.000 lei/euro).

Punctul 18 din Normele metodologice de aplicare a art. 137, alin. (1) şi (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 4 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

19. Baza de impozitare şi taxa pe valoarea adăugată corespunzătoare se determina integral la livrarea bunurilor şi /sau prestarea serviciilor. În cazul livrarilor de bunuri cu plata în rate, taxa pe valoarea adăugată aferenta ratelor se înregistrează în contul 4428 "T.V.A. neexigibila", urmand ca, pe măsură ce aceasta devine exigibila, să fie înregistrată în creditul contului 4427 "T.V.A. colectata" prin debitul contului 4428 "T.V.A. neexigibila". Pentru livrari cu plata în rate contractate în valută cu decontare în lei, se aplică şi prevederile pct. 18.

20. Baza de impozitare pentru echipamentul de lucru şi/sau de protecţie acordat salariatilor este constituita din contravaloarea care este suportata de salariati. Dacă echipamentul de lucru şi/sau de protecţie nu este suportat de salariati, operaţiunea nu constituie livrare de bunuri.

21. (1) Baza de impozitare pentru mijloacele fixe constatate lipsa, care se cuprind în sfera taxei pe valoarea adăugată, conform art. 128 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, este constituita după cum urmeaza:

a) dacă lipsurile nu sunt imputabile, baza de impozitare este valoarea rămasă la care aceste bunuri sunt înregistrate în contabilitate, calculată în functie de amortizarea contabila. Dacă mijloacele fixe sunt complet amortizate, baza de impozitare este zero;

b) dacă lipsurile sunt imputabile, baza de impozitare este suma imputata, dar nu mai puţin decat valoarea rămasă a mijlocului fix. Pentru mijloacele fixe complet amortizate, baza de impozitare este suma imputata.

(2) În situaţiile prevăzute la art. 128 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru mijloace fixe este cea stabilita la alin. (1) lit. a).

Codul fiscal:

(3) Nu se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată urmatoarele:

a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile şi alte reduceri de pret acordate de furnizori direct clientilor;

b) sumele reprezentand daune-interese stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă, penalizarile şi orice alte sume solicitate pentru neindeplinirea totala sau parţială a obligaţiilor contractuale, dacă sunt percepute peste preturile şi/sau tarifele negociate. Nu se exclud din baza de impozitare orice sume care, în fapt, reprezinta contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate;

c) dobanzile percepute pentru: plati cu intarziere, livrari cu plata în rate, operaţiuni de leasing;

d) valoarea ambalajelor care circulă între furnizorii de marfa şi clienti, prin schimb, fără facturare;

e) sumele achitate de furnizor sau prestator în contul clientului şi care apoi se deconteaza acestuia;

f) taxa de reclama şi publicitate şi taxa hoteliera care sunt percepute de către autorităţile publice locale prin intermediul prestatorilor.

Norme metodologice:

22. (1) Rabaturile, remizele, risturnele, sconturile şi alte reduceri de pret care nu se cuprind în baza de impozitare trebuie să fie reflectate în facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, să fie în beneficiul clientului şi sa nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau o contrapartida pentru o prestatie oarecare.

(2) Sumele achitate de furnizor/prestator în contul clientului se deconteaza acestuia pe baza unei facturi fiscale pe care se inscrie menţiunea "factura de decontare - pentru plati în numele clientului", însoţită de copii de pe facturile achitate în numele clientului. În factura fiscala de decontare se evidentiaza facturile fiscale sau alte documente legal aprobate care au fost achitate, baza de impozitare şi taxa pe valoarea adăugată aferenta. Furnizorul/prestatorul nu exercita dreptul de deducere pentru sumele achitate în numele clientului şi nu colecteaza taxa pe valoarea adăugată din factura fiscala de decontare. De asemenea, nu înregistrează aceste sume în conturile de cheltuieli, respectiv de venituri, sumele respective contabilizandu-se prin contul 462 "Creditori diversi", inclusiv taxa pe valoarea adăugată. Clientul are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată inscrise în factura fiscala de decontare, însoţită de copiile de pe documentele fiscale în baza cărora a fost întocmită.

(3) Ambalajele care circulă între furnizorii de marfa şi clienti prin schimb, fără facturare, nu se includ în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, chiar dacă beneficiarii nu deţin cantitatile de ambalaje necesare efectuării schimbului şi achita o garantie banească în schimbul ambalajelor primite. Pentru vanzarile efectuate prin unităţi care au obligaţia utilizarii aparatelor de marcat electronice fiscale, suma garantiei banesti încasate pentru ambalaje se evidentiaza distinct pe bonurile fiscale, fără taxa pe valoarea adăugată. Restituirea garantiilor banesti nu se reflecta în documente fiscale.

(4) Persoanele care au primit ambalaje în schimbul unei garantii banesti au obligaţia sa comunice periodic furnizorului de ambalaje, dar nu mai tarziu de termenul legal pentru efectuarea inventarierii anuale, cantitatile de ambalaje scoase din evidenta ca urmare a distrugerii, uzurii, lipsurilor sau altor cauze de aceeasi natură. În

termen de 5 zile lucratoare de la data comunicarii, furnizorii de ambalaje sunt obligati sa factureze cu taxa pe valoarea adăugată cantitatile de ambalaje respective. Dacă garantiile sunt primite de la persoane fizice de către proprietarul ambalajelor, pe baza evidentei vechimii garantiilor primite şi nerestituite, se va colecta taxa pe valoarea adăugată pentru ambalajele pentru care s-au incasat garantii mai vechi de 1 an calendaristic.

Codul fiscal:

Ajustarea bazei de impozitare

Art. 138. - Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată se ajusteaza în urmatoarele situaţii:

a) dacă au fost emise facturi fiscale şi, ulterior, operaţiunea este anulata total sau parţial, înainte de livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;

b) în cazul refuzurilor totale sau partiale privind cantitatea, calitatea sau preturile bunurilor livrate sau a serviciilor prestate;

c) în situaţia în care reducerile de pret, prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a), sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor, precum şi în cazul majorarii pretului ulterior livrarii sau prestarii;

d) contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate nu se poate incasa din cauza falimentului beneficiarului; ajustarea este permisa începând cu data de la care se declara falimentul;

e) în cazul în care cumparatorii returneaza ambalajele în care s-a expediat marfa, pentru ambalajele care circulă prin facturare.

Norme metodologice:

23. (1) Ajustarea bazei de impozitare prevăzute la art. 138 din Codul fiscal este efectuata de furnizori/prestatori şi se realizează potrivit prevederilor art. 160 alin. (2) din Codul fiscal. Pentru operaţiunile prevăzute la art. 138 lit. d), ajustarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la furnizori/prestatori este permisa numai în situaţia în care data declararii falimentului beneficiarilor intervine după data de 1 ianuarie 2004 inclusiv. Beneficiarii au obligaţia sa ajusteze dreptul de deducere exercitat initial, potrivit prevederilor pct. 50 alin. (6) din prezentele norme metodologice, numai pentru operaţiunile prevăzute la art. 138 lit. a), b), c) şi e) din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 138 lit. b) din Codul fiscal, returile de bunuri au acelasi tratament ca şi refuzurile partiale sau totale privind cantitatea, calitatea sau preturile bunurilor livrate sau a serviciilor prestate.

Alin. (1) al punctului 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 138 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 5 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Capitolul VIII
Cotele de taxa pe valoarea adăugată

Cota standard şi cota redusa

Art. 140. - (1) Cota standard a taxei pe valoarea adăugată este de 19% şi se aplică asupra bazei de impozitare pentru orice operaţiune impozabila care nu este scutita de taxa pe valoarea adăugată sau care nu este supusă cotei reduse a taxei pe valoarea adăugată.

(2) Cota redusa a taxei pe valoarea adăugată este de 9% şi se aplică asupra bazei de impozitare, pentru urmatoarele prestări de servicii şi/sau livrari de bunuri:

a) dreptul de intrare la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectura şi arheologice, gradini zoologice şi botanice, targuri, expozitii;

b) livrarea de manuale scolare, cărţi, ziare şi reviste, cu excepţia celor destinate exclusiv publicităţii;

c) livrarile de proteze de orice fel şi accesoriile acestora, cu excepţia protezelor dentare;

d) livrarile de produse ortopedice;

e) medicamente de uz uman şi veterinar;

f) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu functie similara, inclusiv inchirierea terenurilor amenajate pentru camping.

(3) Cota de taxa pe valoarea adăugată aplicabila este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator al taxei pe valoarea adăugată, cu excepţia operaţiunilor prevăzute la art. 134 alin. (5) şi art. 135 alin. (2)-(5), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilitatii taxei.

(4) În cazul schimbarilor de cote, pentru operaţiunile prevăzute la art. 134 alin. (5), se va proceda la regularizare pentru a se aplică cotele în vigoare la data livrarii de bunuri sau prestarii de servicii, cu excepţia operaţiunilor prevăzute la art. 135 alin. (4), pentru care regularizarea se efectueaza aplicand cota în vigoare la data exigibilitatii taxei.

(5) Cota aplicabila pentru un import de bunuri este cea aplicata în interiorul tarii pentru livrarea aceluiasi bun.

Norme metodologice:

24. (1) Taxa pe valoarea adăugată se determina prin aplicarea cotei standard sau a cotei reduse asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.

(2) Se aplica procedeul sutei marite pentru determinarea sumei taxei pe valoarea adăugată, respectiv 19 x 100 /119 în cazul cotei standard şi 9 x 100/109 în cazul cotei reduse, atunci când preţul de vanzare include şi taxa pe valoarea adăugată. De regula preţul include taxa pe valoarea adăugată la livrarea de bunuri şi/sau prestarea de servicii direct către populatie în situaţia în care nu este necesară emiterea unei facturi fiscale conform art. 155 alin. (9) din Codul fiscal, precum şi în orice situaţie în care prin natura operaţiunii sau conform prevederilor contractuale preţul include şi taxa pe valoarea adăugată.

25. Cota redusa de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică pentru livrarea de manuale scolare, cărţi, ziare şi reviste, inclusiv pentru cele înregistrate pe suport electromagnetic sau pe alte tipuri de suporturi. Cartile şi manualele scolare sunt tipariturile care au cod ISBN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Nu se aplică cota redusa a taxei pe valoarea adăugată pentru livrarea de cărţi, ziare şi reviste care sunt destinate exclusiv publicităţii.

Punctul 25 din Normele metodologice de aplicare a art. 140, alin. (2), lit. b) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 6 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

26. Conform art. 140 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, se aplică cota de 9% a taxei pe valoarea adăugată pentru protezele medicale şi accesoriile acestora, exclusiv protezele dentare care sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată. Proteza medicală este un dispozitiv medical care amplifica, restabileste sau inlocuieste zone din tesuturile moi sau dure, precum şi functii ale organismului uman; acest dispozitiv poate fi intern, extern sau atât intern, cat şi extern. Accesoriul unei proteze este un articol care este prevăzut în mod special de către producător pentru a fi utilizat împreună cu proteza medicală.

Punctul 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 140, alin. (2), lit. c) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 7 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

27. Conform art. 140 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, se aplică cota de 9% a taxei pe valoarea adăugată pentru produsele ortopedice. Sunt produse ortopedice protezele utilizate pentru amplificarea, restabilirea sau inlocuirea tesuturilor moi ori dure, precum şi a unor functii ale sistemului osteoarticular, ortezele utilizate pentru modificarea caracteristicilor structurale şi functionale ale sistemului neuromuscular şi scheletic, precum şi încălţămintea ortopedica realizata la recomandarea medicului de specialitate, mijloacele şi dispozitivele de mers ortopedice, precum fotolii rulante şi/sau alte vehicule similare pentru invalizi, părţi şi/sau accesorii de fotolii rulante ori de vehicule similare pentru invalizi.

Punctul 27 din Normele metodologice de aplicare a art. 140, alin. (2), lit. d) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 8 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

28. (1) Conform art. 140 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, se aplică cota de 9% a taxei pe valoarea adăugată pentru cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu functie similara, inclusiv inchirierea terenurilor amenajate pentru camping. În situaţia în care costul micului dejun este inclus în preţul de cazare, cota redusa se aplică asupra pretului de cazare, fără a se defalca separat micul dejun. Orice unitate care intermediaza în nume propriu, dar în contul altei persoane, astfel de operaţiuni aplica cota de 9% a taxei pe valoarea adăugată în baza art. 129 alin. (5) din Codul fiscal, dacă aplica un regim normal de taxa pe valoarea adăugată.

(2) În cazul pachetelor turistice sau al unor componente ale acestora, comercializate prin agentii de turism, cota redusa pentru servicii de cazare sau de închiriere a terenurilor amenajate pentru camping poate fi aplicata numai în situaţia în care agentiile de turism practica un regim normal de taxa pe valoarea adăugată, respectiv nu au aplicat regulile speciale prevăzute la pct. 68, iar contravaloarea acestor servicii este specificata separat în factura fiscala.

(3) Regula de la alin. (2) nu poate fi aplicata în cazul în care cazarea cuprinsa în pachetul turistic este efectuata de hoteluri sau alte unităţi cu functie similara din strainatate.

Alin. (1) al punctului 28 din Normele metodologice de aplicare a art. 140, alin. (2), lit. f) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 9 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Capitolul IX
Operaţiuni scutite

Scutiri pentru operaţiunile din interiorul tarii

Art. 141. - (1) Urmatoarele operaţiuni de interes general sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată:

a) spitalizarea, ingrijirile medicale, inclusiv veterinare, şi operaţiunile strans legate de acestea, desfăşurate de unităţi autorizate pentru astfel de activităţi, indiferent de forma de organizare, precum spitale, sanatorii, centre de sănătate rurale sau urbane, dispensare, cabinete şi laboratoare medicale, centre de ingrijire medicală şi de diagnostic, baze de tratament şi recuperare, statii de salvare şi alte unităţi autorizate sa desfasoare astfel de activităţi, cantinele organizate pe lângă aceste unităţi, serviciile funerare prestate de unitatile sanitare;

Norme metodologice:

29. (1) În sensul art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, operaţiunile care sunt strans legate de spitalizare, ingrijirile medicale, inclusiv cele veterinare, includ medicamentele, bandajele, protezele şi accesorii ale acestora, produsele ortopedice şi alte bunuri similare care sunt furnizate pacientilor la momentul tratamentului, precum şi hrana şi cazarea acestora în unitatile care asigura spitalizarea şi ingrijirile medicale.

(2) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică pentru furnizarea de medicamente, bandaje, proteze medicale şi accesorii ale acestora, produse ortopedice şi alte bunuri similare, efectuata de către persoane care nu ofera tratament medical, spitalizare sau tratament veterinar, precum farmaciile.

Codul fiscal:

d) transportul bolnavilor şi al persoanelor accidentate, în vehicule special amenajate în acest scop;

Norme metodologice:

30. Este scutita de taxa pe valoarea adăugată, potrivit art. 141 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, activitatea de transport al bolnavilor şi ranitilor cu vehicule special amenajate în acest sens, efectuata de statiile de salvare sau de alte unităţi autorizate de Ministerul Sănătăţii pentru desfăşurarea acestei activităţi.

Codul fiscal:

g) prestarile de servicii şi/sau livrarile de bunuri strans legate de asistenţa şi/sau protectia sociala, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi recunoscute ca având caracter social; serviciile de cazare, masa şi tratament, prestate de persoane impozabile care îşi desfăşoară activitatea în statiuni balneoclimaterice, dacă au incheiat contracte cu Casa Naţionala de Pensii şi Alte Drepturi de Asigurari Sociale şi contravaloarea acestora este decontata pe bază de bilete de tratament;

Norme metodologice:

31. În sensul art. 141 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal, entitatile recunoscute ca având caracter social sunt entităţi precum: caminele de batrani şi de pensionari, centrele de integrare prin terapie ocupationala, centrele de plasament autorizate sa desfasoare activităţi de asistenţa sociala.

Codul fiscal:

h) prestarile de servicii şi/sau livrarile de bunuri strans legate de protectia copiilor şi a tinerilor, efectuate de instituţiile publice sau alte entităţi recunoscute ca având caracter social;

Norme metodologice:

32. Potrivit art. 141 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată prestarile de servicii şi /sau livrarile de bunuri care sunt strans legate de protectia copiilor şi a tinerilor, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi recunoscute ca având caracter social, cum sunt: centre-pilot pentru tineri cu handicap, case de copii, centre de recuperare şi reabilitare pentru minori cu handicap, alte organisme care au ca obiect de activitate asigurarea supravegherii, intretinerii, educarii sau petrecerii timpului liber al tinerilor.

Codul fiscal:

i) prestarile de servicii şi/sau livrarile de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizatii fixate conform statutului, de organizaţii fără scop patrimonial ce au obiective de natura politica, sindicala, religioasa, patriotica, filozofica, filantropica, patronala, profesionala sau civica, precum şi obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în condiţiile în care aceasta scutire nu provoaca distorsiuni de concurenta;

Norme metodologice:

33. (1) Cuantumul cotizatiilor la care se face referire în art. 141 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal este stabilit de organul de conducere abilitat, conform statutului propriu al organizaţiilor fără scop patrimonial.

(2) Camera de Comert şi Industrie a României şi a Municipiului Bucureşti şi camerele de comert şi industrie teritoriale sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată pentru activităţile desfăşurate în favoarea membrilor în contul cotizatiilor încasate în baza art. 6 din Decretul-lege nr. 139/1990 privind camerele de comert şi industrie din România.

Codul fiscal:

j) prestarile de servicii strans legate de practicarea sportului sau a educatiei fizice, efectuate de organizaţii fără scop patrimonial pentru persoanele care practica sportul sau educatia fizica;

Norme metodologice:

34. Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, potrivit art. 141 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, prestarile de servicii ce au stransa legătură cu practicarea sportului sau a educatiei fizice, efectuate în beneficiul persoanelor care practica sportul sau educatia fizica, de către organizaţii fără scop patrimonial, precum: cluburile sportive, bazele sportive de antrenament, hotelurile şi cantinele pentru uzul exclusiv al sportivilor. Nu sunt scutite încasările pentru publicitate, precum şi încasările din cedarea drepturilor de transmitere la radio şi la televiziune a manifestarilor sportive.

Codul fiscal:

l) prestarile de servicii şi/sau livrarile de bunuri efectuate de persoane ale caror operaţiuni sunt scutite, potrivit lit. a) şi lit. f)-k), cu ocazia manifestarilor destinate să le aduca sprijin financiar şi organizate în profitul lor exclusiv, cu condiţia ca aceste scutiri sa nu produca distorsiuni concurentiale;

Norme metodologice:

35. Potrivit art. 141 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată activităţi cum sunt: reprezentatii teatrale, coregrafice sau cinematografice, expozitii, concerte, conferinte, cu condiţia ca veniturile obtinute din aceste activităţi sa serveasca numai la acoperirea cheltuielilor persoanelor care le-au organizat.

Codul fiscal:

m) realizarea, difuzarea şi/sau retransmisia programelor de radio şi/sau de televiziune, cu excepţia celor de publicitate, efectuate de unitatile care produc şi/sau difuzeaza programele audiovizuale, precum şi de unitatile care au ca obiect de activitate difuzarea prin cablu a programelor audiovizuale;

Norme metodologice:

36. Lucrarile efectuate pentru receptionarea programelor audiovizuale nu sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

n) vanzarea de licente de filme sau de programe, drepturi de difuzare, abonamente la agentiile internationale de stiri şi alte drepturi de difuzare similare, destinate activităţii de radio şi televiziune, cu excepţia celor de publicitate;

Norme metodologice:

37. Reproducerea filmelor şi/sau a benzilor video după original, serviciile de prelucrare a filmelor nelegate de difuzarea la televiziune nu sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

(2) Alte operaţiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată:

a) activităţile de cercetare-dezvoltare şi inovare pentru realizarea programelor, subprogramelor şi proiectelor, precum şi a acţiunilor cuprinse în Planul naţional de cercetare-dezvoltare şi inovare, în programele-nucleu şi în planurile sectoriale, prevăzute de Ordonanţa Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea stiintifica şi dezvoltarea tehnologica, aprobata cu modificari şi completari prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare, precum şi activităţile de cercetare-dezvoltare şi inovare finantate în parteneriat international, regional şi bilateral;

Norme metodologice:

38. La acordarea ajutorului de stat pentru operaţiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cumulat cu cel acordat în temeiul Ordonantei Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea stiintifica şi dezvoltarea tehnologica, aprobata cu modificari şi completari prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare, se vor avea în vedere prevederile Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, cu modificările şi completările ulterioare, ale Regulamentului privind ajutorul de stat pentru cercetare şi dezvoltare, precum şi ale Regulamentului privind ajutorul de stat regional şi ajutorul de stat pentru intreprinderile mici şi mijlocii.

Codul fiscal:

c) prestarile urmatoarelor servicii financiare şi bancare:

1. acordarea şi negocierea de credite şi administrarea creditului de către persoana care îl acorda;
2. acordarea, negocierea şi preluarea garantiilor de credit sau a garantiilor colaterale pentru credite, precum şi administrarea garantiilor de credit de către persoana care acorda creditul;
3. orice operaţiune legata de depozite şi conturi financiare, inclusiv orice operaţiuni cu ordine de plată, transferuri de bani, instrumente de debit, carduri de credit sau de debit, cecuri sau alte instrumente de plată, precum şi operaţiuni de factoring;
4. emisiunea, transferul şi/sau orice alte operaţiuni cu moneda naţionala sau străină, cu excepţia monedelor sau a bancnotelor care sunt obiecte de colectie;
5. emisiunea, transferul şi/sau orice alte operaţiuni cu titluri de participare, titluri de creante, cu excepţia executarii acestora, obligaţiuni, certificate, cambii, alte instrumente financiare sau alte valori mobiliare;
6. gestiunea fondurilor comune de plasament şi/sau a fondurilor comune de garantare a creanţelor efectuate de orice entităţi constituite în acest scop;

Norme metodologice:

39. (1) Scutirile de taxa pe valoarea adăugată prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. c) pct. 1 din Codul fiscal includ şi imprumuturile acordate de asociaţi/actionari societatilor comerciale în vederea asigurarii resurselor financiare ale societatii, orice alte împrumuturi banesti acordate de persoane fizice sau juridice.

(2) Scutirile de taxa pe valoarea adăugată prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. c) pct. 5 din Codul fiscal cuprind şi transferul şi/sau orice alte operaţiuni cu părţi sociale şi acţiuni necotate la bursa.

Codul fiscal:

f) livrarile de bunuri sau prestarile de servicii efectuate de unitatile din sistemul de penitenciare, utilizand munca detinutilor;

Norme metodologice:

40. Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, potrivit art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, livrarile de bunuri efectuate de unitatile din sistemul de penitenciare, în situaţia în care aceste bunuri sunt realizate în cadrul acestor unităţi, folosindu-se munca detinutilor. Sunt, de asemenea, scutite de taxa pe valoarea adăugată prestarile de servicii efectuate de către unitatile din sistemul de penitenciare, folosindu-se munca detinutilor.

Codul fiscal:

g) lucrarile de constructii, amenajari, reparatii şi întreţinere la monumentele care comemoreaza combatanti, eroi, victime ale razboiului şi ale Revolutiei din Decembrie 1989;

Norme metodologice:

41. Lucrarile de constructii, amenajari, reparatii şi întreţinere la monumentele care comemoreaza combatanti, eroi, victime ale razboiului şi ale Revolutiei din Decembrie 1989 cuprind atât prestarea de serviciu, cat şi bunurile utilizate în scopul realizării acestor operaţiuni, menţionate în situaţiile de lucrari de către prestator.

Codul fiscal:

k) arendarea, concesionarea şi inchirierea de bunuri imobile, cu urmatoarele excepţii:

1. operaţiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu functie similara, inclusiv inchirierea terenurilor amenajate pentru camping;
2. serviciile de parcare a vehiculelor;
3. inchirierea utilajelor şi a masinilor fixate în bunurile imobile;
4. inchirierea seifurilor.

(3) Orice persoană impozabila poate opta pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la alin. (2) lit. k), în condiţiile stabilite prin norme.

.....

Dreptul de deducere

Art. 145 [...]

(10) În situaţiile prevăzute la art. 138, precum şi în alte cazuri specificate prin norme, taxa pe valoarea adăugată dedusa poate fi ajustata. Procedura de ajustare se stabileste prin norme.

Norme metodologice:

42. (1) Pentru operaţiunile de leasing cu bunuri imobile nu se aplică scutirea de taxa pe valoarea adăugată prevăzută de art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 141 alin. (2) lit. k) pct. 3 din Codul fiscal, masinile şi utilajele fixate în bunuri imobile sunt cele care pot fi detasate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor insesi.

(3) Persoanele impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată pot opta pentru aplicarea regimului de taxare pentru orice operaţiune prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal. Opţiunea de aplicare a regimului de taxare se notifica organelor fiscale teritoriale pe formularul prevăzut în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice şi se aplică de la data înscrisă în notificare. În situaţia în care numai o parte dintr-un imobil este utilizata pentru realizarea operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal şi se opteaza pentru taxarea acestora, în notificarea transmisa organului fiscal se va inscrie în procente partea din imobil destinata acestor operaţiuni.

(4) Persoanele impozabile înregistrate ca platitori de impozite şi taxe, dar neinregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată, precum şi cele nou-înfiinţate, dacă opteaza pentru regimul de taxare a operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal, trebuie să solicite în prealabil inregistrarea ca platitori de taxa pe valoarea adăugată. După dobandirea calităţii de platitor de taxa pe valoarea adăugată vor notifica în scris organele fiscale competente asupra bunurilor imobile sau părţilor de bunuri imobile, pentru care opteaza pentru regimul de taxare urmand procedura descrisa la alin. (3) şi (5).

(5) Persoanele care au optat pentru regimul de taxare pentru orice operaţiune prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal nu mai pot aplica regimul de scutire pentru operaţiunile respective timp de 5 ani. După această perioadă persoanele impozabile pot anula opţiunea. Formularul pentru notificarea anularii optiunii, prevăzut în

anexa nr. 2, se depune la organul fiscal la care persoanele impozabile sunt înregistrate ca platitori de impozite şi taxe.

(6) Prin derogare de la prevederile alin. (5), persoanele care la data de 1 martie 2003 au optat tacit asupra taxarii operaţiunilor prevăzute la art. 9 alin. (2) lit. o) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, pot renunta oricand la aceasta optiune în vederea aplicarii regimului de scutire. Formularul pentru notificarea anularii optiunii, prevăzut în anexa nr. 2, se depune la organul fiscal la care persoanele impozabile sunt înregistrate ca platitori de impozite şi taxe. Dacă ulterior opteaza pentru taxare, trebuie să aplice prevederile alin. (5).

(7) Persoanele impozabile care aplica scutirea de taxa pe valoarea adăugată pentru oricare dintre operaţiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal au obligaţia sa ajusteze taxa pe valoarea adăugată dedusa pentru bunurile imobile achiziţionate, construite sau modernizate în ultimii 5 ani, proportional cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizata pentru realizarea operaţiunilor scutite şi proportional cu numărul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de scutire. Ajustarea este operata într-o perioadă de 5 ani în cadrul cărora bunurile imobile au fost dobandite, începând cu data de la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt modernizate ajustarea taxei deduse aferente acestor lucrari este operata, de asemenea, într-o perioadă de 5 ani de la data finalizarii fiecarei lucrari de modernizare. Pentru ajustare, suma taxei pe valoarea adăugată pentru fiecare an reprezinta o cincime din taxa pe valoarea adăugată dedusa aferenta achizitiei, construirii sau modernizarii bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustarii lunare se imparte fiecare cincime la 12. Suma care nu poate fi dedusa se calculeaza astfel: din perioada de 5 ani se scade numărul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de taxare, rezultatul se inmulteste cu ajustarea lunara. Fractiunile de luna se considera luna întreaga. Taxa pe valoarea adăugată nedeductibila obtinuta prin ajustare se înregistrează din punct de vedere contabil pe cheltuieli, precum şi în jurnalul pentru cumparari şi se preia corespunzător în decontul de taxa pe valoarea adăugată pentru luna în care persoana impozabila începe aplicarea regimului de scutire.

(8) Exemple de ajustare a dreptului de deducere prevăzute la alin. (7):

1. O persoana impozabila dobandeste la data de 15 iunie 2001, prin achizitie sau investitii, un bun imobil având o valoare de 30 miliarde lei. Activitatea persoanei impozabile cuprinde atât operaţiuni taxabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, cat şi operaţiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată fără drept de deducere. Taxa pe valoarea adăugată aferenta acestui imobil a fost de 5,7 miliarde lei, din care s-au dedus 4,56 miliarde lei conform pro-rata definitivă de 80% din anul 2001. La sfârşitul anului 2002 taxa dedusa s-a recalculat conform art. 61 alin. (9) din Normele de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 598/2002, cu modificările ulterioare, în functie de pro-rata definitivă de 70% pentru anul 2002, rezultand din recalculare suma de 570 milioane lei care s-a înregistrat pe cheltuieli. În anul 2002 au fost efectuate lucrari de modernizare care au marit valoarea bunului imobil cu 10 miliarde lei, pentru care taxa pe valoarea adăugată aferenta este de 1,71 miliarde lei, din care s-a dedus suma de 1,2 miliarde lei, conform pro-rata definitivă de 70% din anul 2002. Lucrarile de modernizare au fost finalizate în data de 9 iunie 2002. De la data de 1 martie 2003, persoana impozabila inchiriaza imobilul astfel: 30% din bunul imobil în regim de scutire, iar pentru 70% din bunul imobil opteaza pentru aplicarea regimului de taxare. Ajustarea dreptului de deducere se efectueaza astfel:

A. Ajustarea pentru taxa pe valoarea adăugată aferenta dobândirii bunului imobil

```
- Taxa pe valoarea adăugată
aferenta bunului imobil          5.700 milioane lei
- Taxa dedusa initial            4.560 milioane lei
- Diferenţa de taxa rezultata
din recalculare la sfârşitul
anului 2002                       570 milioane lei
- Taxa dedusa efectiv pentru
bunul imobil (4.560-570)         3.990 milioane lei
- Taxa dedusa aferenta părţii
din bunul imobil care este inchiriata
în regim de scutire
3.990 milioane lei x 30% = 1.197 milioane lei
```

- Ajustarea pentru perioada 15 iunie 2001 -1 martie 2003

```
1.197 milioane lei : 5 ani = 239,4 milioane lei
239,4 milioane lei : 12 luni = 19,95 milioane lei
7 luni din 2001 + 12 luni din 2002 + 2 luni din 2003 = 21 de luni
21 de luni x 19,95 milioane lei = 418,95 milioane lei
1.197 milioane lei - 418,95 milioane lei = 778,05 milioane lei.
```

B. Ajustarea aferenta lucrării de modernizare din anul 2002

```
- Taxa pe valoarea adăugată dedusa
pentru modernizare                1.200 milioane lei
- Taxa dedusa pentru modernizare
aferenta părţii din bunul imobil care
este inchiriata în regim de scutire
1.200 milioane lei x 30% = 360 milioane lei
```

- Ajustarea pentru perioada 9 iunie 2002 - 1 martie 2003

360 milioane lei : 5 ani = 72 milioane lei
72 milioane lei : 12 luni = 6 milioane lei
7 luni din 2002 + 2 luni din 2003 = 9 luni
9 luni x 6 milioane lei = 54 milioane lei
360 milioane lei - 54 milioane lei = 306 milioane lei.
Sumele de 778,05 milioane lei + 306 milioane lei, rezultate din ajustarile efectuate la lit. A şi B, reprezinta diferenţa de taxa care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumparari din luna martie, în rosu, şi corespunzător va fi preluata în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscala respectiva.
2. Acelasi exemplu, în situaţia în care persoana impozabila nu a avut şi operaţiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată în anul 2001:
A. Ajustarea pentru T.V.A. aferenta dobândirii bunului imobil
- Taxa dedusa initial 5.700 milioane lei
- Taxa dedusa aferenta părţii din
bunul imobil care este inchiriata în
regim de scutire
5.700 milioane lei x 30% = 1.710 milioane lei
- Ajustarea pentru perioada 15 iunie 2001 -1 martie 2003
1.710 milioane lei : 5 ani = 342 milioane lei
342 milioane lei : 12 luni = 28,5 milioane lei
7 luni din 2001 + 12 luni din 2002 + 2 luni din 2003 = 21 de luni
21 de luni x 28,5 milioane lei = 598,5 milioane lei
1.710 milioane lei - 598,5 milioane lei = 1.111,5 milioane lei.
B. Ajustarea aferenta lucrării de modernizare din anul 2002
- Taxa pe valoarea adăugată dedusa
pentru modernizare 1.710 milioane lei
- Taxa dedusa pentru modernizare
aferenta părţii din bunul imobil care
este inchiriata în regim de scutire
1.710 milioane lei x 30% = 513 milioane lei
- Ajustarea pentru perioada 9 iunie 2002 - 1 martie 2003
513 milioane lei : 5 ani = 102,6 milioane lei
102,6 milioane lei : 12 luni = 8,55 milioane lei
7 luni din 2002 + 2 luni din 2003 = 9 luni
9 luni x 8,55 milioane lei = 76,95 milioane lei
513 milioane lei - 76,95 milioane lei = 436,05 milioane lei
Sumele de 1.111,5 milioane lei + 436,05 milioane lei, rezultate din ajustarile efectuate la lit. A şi B, reprezinta diferenţa de taxa care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumparari din luna martie, cu semnul minus, şi corespunzător va fi preluata în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscala respectiva.

(9) Persoanele impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată care trec de la regimul de scutire la cel de taxare pentru operaţiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal pot deduce din taxa pe valoarea adăugată aferenta bunurilor imobile achiziţionate, construite sau modernizate în ultimii 5 ani, o sumă proporţională cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizata pentru aceste operaţiuni şi proportional cu numărul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de taxare. Ajustarea se realizează într-o perioadă de 5 ani în cadrul cărora bunurile imobile au fost dobandite, începând cu data de la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt modernizate, ajustarea taxei aferente acestor lucrari este operata, de asemenea, într-o perioadă de 5 ani de la data finalizarii fiecarei lucrari de modernizare. Pentru ajustare se va tine cont de suma taxei pe valoarea adăugată pentru fiecare an, care reprezinta o cincime din taxa pe valoarea adăugată aferenta achizitiei, construirii sau modernizarii bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustarii lunare se imparte fiecare cincime la 12. Stabilirea sumei care poate fi dedusa se calculeaza astfel: din perioada de 5 ani se scade numărul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de scutire, iar rezultatul se inmulteste cu ajustarea lunara. Fractiunile de luna se considera luna întreaga. Taxa pe valoarea adăugată dedusa se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum şi în jurnalul pentru cumparari şi se preia corespunzător în decontul de taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscala în care persoana impozabila începe aplicarea regimului de taxare.

(10) Exemple de ajustare a dreptului de deducere prevăzute la alin. (9):
1. Pe exemplul de la alin. (8) pct. 1, persoana impozabila opteaza pentru regimul de taxare a operaţiunii de închiriere de la data de 1 octombrie 2004.
A. Ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferente bunului

Bunul a fost utilizat 21 de luni în regim de taxare şi 19 luni în regim de scutire (10 luni din anul 2003 + 9 luni din anul 2004). Din cei 5 ani, perioada de ajustare, bunul va mai fi utilizat 20 de luni în regim de taxare. Persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa pe valoarea adăugată pentru 20 de luni, respectiv 19,95 milioane lei x 20 de luni = 399 milioane lei.
B. Ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferente modernizarii
Modernizarea a fost efectuata în luna iunie 2002. Bunul modernizat a fost utilizat 9 luni în regim de taxare şi 19 luni în regim de scutire. Din cei 5 ani, perioada de ajustare, bunul modernizat va mai fi utilizat 32 de luni în regim de taxare. Persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa pe valoarea adăugată pentru 32 de luni, respectiv 6 milioane lei x 32 de luni = 192 milioane lei.
Sumele de 399 milioane lei + 192 milioane lei se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum şi în jurnalul pentru cumparari şi se preiau corespunzător în decontul de taxa pe valoarea adăugată.
2. Pe exemplul de la alin. (8) pct. 2, persoana impozabila opteaza pentru taxarea operaţiunii de închiriere de la data de 1 octombrie 2004.
A. Ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferente bunului
Bunul a fost utilizat 21 de luni în regim de taxare şi 19 luni în regim de scutire (10 luni din anul 2003 + 9 luni din anul 2004). Din cei 5 ani, perioada de recalculare, bunul va mai fi utilizat 20 de luni în regim de taxare. Persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa pe valoarea adăugată pentru 20 de luni, respectiv 28,5 milioane lei x 20 de luni = 570 milioane lei.
B. Ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferente modernizarii
Modernizarea a fost efectuata în luna iunie 2002. Bunul modernizat a fost utilizat 9 luni în regim de taxare şi 19 luni în regim de scutire. Din cei 5 ani, perioada de ajustare, bunul modernizat va mai fi utilizat 32 de luni în regim de taxare. Persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa pe valoarea adăugată pentru 32 de luni, respectiv 8,55 milioane lei x 32 de luni = 273,6 milioane lei.
Sumele de 570 milioane lei + 273,6 milioane lei se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum şi în jurnalul pentru cumparari şi se preiau corespunzător în decontul de taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

Scutiri pentru operaţiunile din interiorul tarii
Art. 141 [...]
(2) Alte operaţiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată: [...]
1) livrarile de bunuri care au fost afectate unei activităţi scutite în baza prezentului articol, dacă taxa pe valoarea adăugată aferenta bunurilor respective nu a fost dedusa, precum şi livrarile de bunuri a caror achizitie a facut obiectul excluderii dreptului de deducere, conform art. 145 alin. (7) lit. b).

Norme metodologice:

43. Se încadrează în prevederile art. 141 alin. (2) lit. l) din Codul fiscal livrarile de bunuri care au fost achiziţionate după data de 1 iulie 1993, dacă acestea au fost destinate realizării de operaţiuni scutite, pentru care nu s-a exercitat dreptul de deducere, precum şi livrarile de bunuri a caror achizitie a facut obiectul excluderii dreptului de deducere conform art. 145 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal. În cazul bunurilor pentru care s-a dedus taxa pe valoarea adăugată conform pro rata, scutirea se aplică proportional cu taxa pe valoarea adăugată devenita nedeductibila prin aplicarea pro rata.

Punctul 43 din Normele metodologice de aplicare a art. 141, alin. (2), lit. l) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 10 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.
44. Scutirile de taxa pe valoarea adăugată prevăzute de art. 141 din Codul fiscal sunt obligatorii, cu excepţia operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal pentru care art. 141 alin. (3) din Codul fiscal prevede dreptul de optiune pentru aplicarea regimului de taxare. Scutirile de taxa pe valoarea adăugată se aplică livrarilor de bunuri şi/sau prestarilor de servicii realizate de orice persoană impozabila. Dacă o persoană impozabila înregistrată ca platitor de taxa pe valoarea adăugată a facturat în mod eronat cu taxa pe valoarea adăugată livrari de bunuri şi/sau prestări de servicii scutite de taxa pe valoarea adăugată către beneficiari care au sediul activităţii economice sau un sediu permanent ori, în lipsa acestuia, domiciliul sau reşedinţa obisnuita în România, este obligata sa storneze facturile emise. Beneficiarii unor astfel de operaţiuni nu au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, aplicata în mod eronat pentru o operaţiune scutita; acestia trebuie să solicite furnizorului /prestatorului stornarea facturii cu taxa pe valoarea adăugată şi emiterea unei noi facturi fără taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

Scutiri la import

Art. 142. - Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată: [...]

d) importul de bunuri de către misiunile diplomatice şi birourile consulare, precum şi de către cetatenii straini cu statut diplomatic sau consular în România, în condiţii de reciprocitate, potrivit procedurii stabilite prin norme;

Norme metodologice:

45. Scutirea se acordă de către birourile vamale de control şi vamuire, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea condiţiilor de reciprocitate legate de importul bunurilor.

Codul fiscal:

e) importul de bunuri efectuat de reprezentantele organismelor internationale şi interguvernamentale acreditate în România, precum şi de către cetatenii straini angajaţi ai acestor organizaţii, în limitele şi în conformitate cu condiţiile precizate în conventiile de înfiinţare a acestor organizaţii, potrivit procedurii stabilite prin norme;

Norme metodologice:

46. Scutirea se acordă de către birourile vamale de control şi vamuire, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor şi condiţiilor precizate în conventiile de înfiinţare a acestor organizaţii.

Codul fiscal:

h) importul de bunuri primite în mod gratuit cu titlu de ajutoare sau donatii destinate unor scopuri cu caracter religios, de aparare a sănătăţii, de aparare a tarii sau sigurantei naţionale, artistic, sportiv, de protecţie şi ameliorare a mediului, de protecţie şi conservare a monumentelor istorice şi de arhitectura, în condiţiile stabilite prin norme;

Norme metodologice:

47. (1) Scutirea se aplică de către birourile vamale de control şi vamuire, pe baza documentelor din care rezultă ca bunurile au fost primite fără obligaţii de plată şi a unei declaratii pe propria raspundere semnate de reprezentantul legal al importatorului sau de persoana imputernicita de acesta, prin care se confirma ca bunurile sunt destinate scopurilor menţionate la art. 142 lit. h) din Codul fiscal, nu vor face obiectul unor comercializari ulterioare cel puţin 5 ani de la data importului şi vor fi folosite numai în scopurile pentru care au fost importate. Declaratiile nereale atrag raspunderea potrivit legii. Declaratia pe propria raspundere se întocmeşte în trei exemplare originale, dintre care un exemplar se depune la biroul vamal la care se face declaratia vamala de import, un exemplar se depune la organul fiscal teritorial, iar al treilea exemplar se păstrează la documentele financiar-contabile ale beneficiarului. La schimbarea destinatiei bunurilor, înainte de expirarea termenului de 5 ani, importatorii sunt obligati sa indeplineasca formalitatile legale privind importul marfurilor şi sa achite taxa pe valoarea adăugată aferenta importului.

(2) Bunurile destinate apararii sănătăţii pentru care se acordă scutirea de taxa pe valoarea adăugată în baza art. 142 lit. h) din Codul fiscal sunt orice alte bunuri decat cele prevăzute de Ordonanţa Guvernului nr. 59/2003 privind unele categorii de bunuri scutite de la plata datoriei vamale, aprobata cu modificari prin Legea nr. 545/2003.

Codul fiscal:

i) importul de bunuri finantate din împrumuturi nerambursabile acordate de guverne straine, organisme internationale şi/sau organizaţii nonprofit din strainatate şi din tara, în condiţiile stabilite prin norme;

Norme metodologice:

48. (1) Prin împrumuturi nerambursabile, în sensul art. 142 lit. i) din Codul fiscal, se înţelege imprumuturile banesti acordate de guverne straine, de organisme internationale şi/sau de organizaţii nonprofit din strainatate şi din tara unor beneficiari din România şi care sunt consemnate în acorduri, protocoale şi/sau înţelegeri, memorandumuri, incheiate cu guverne straine, organisme internationale sau organizaţii nonprofit din strainatate şi din tara.

(2) Scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată pentru importul de bunuri finantate direct din împrumuturi nerambursabile, acordate de organisme internationale sau de guverne straine, se acordă de către birourile vamale de control şi vamuire, pe baza documentelor care atesta ca acestea sunt finantate din împrumuturi nerambursabile.

(3) Scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată pentru importul de bunuri finantate direct din împrumuturi nerambursabile, acordate de organizaţii nonprofit şi de caritate din strainatate şi din tara, se acordă de către birourile vamale de control şi vamuire, pe baza documentelor care atesta ca acestea sunt finantate din împrumuturi nerambursabile şi sunt destinate realizării unor scopuri cu caracter umanitar, social, filantropic, religios, de aparare a sănătăţii, cultural, artistic, educativ, ştiinţific, sportiv, de protecţie şi ameliorare a mediului, de protecţie şi conservare a monumentelor istorice şi de arhitectura. Documentele prin care se atesta sursa de finanţare şi destinaţia bunurilor importate sunt acorduri, protocoale şi/sau înţelegeri, memorandumuri, incheiate cu organizaţii nonprofit şi de caritate din strainatate şi din tara.

(4) Organele de control fiscal şi ale Gărzii financiare urmaresc dacă se respecta destinaţia data bunurilor respective şi, în cazul în care se constata schimbarea acesteia în termen de 5 ani de la data intrarii în tara a bunurilor, vor sesiza organele vamale pentru luarea masurilor ce decurg din aplicarea legii.

Codul fiscal:

j) importul urmatoarelor bunuri: bunurile de origine română, bunurile straine care, potrivit legii, devin proprietatea statului, bunurile reparate în strainatate sau bunurile care le inlocuiesc pe cele necorespunzatoare calitativ, returnate partenerilor externi în perioada de garantie, bunurile care se inapoiaza în tara ca urmare a unei expedieri eronate, echipamentele pentru protectia mediului, stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Norme metodologice:

49. (1) În sensul art. 142 lit. j) din Codul fiscal, bunurile straine care, potrivit legii, devin proprietatea statului sunt:

a) bunurile care sunt abandonate printr-o declaratie scrisa data autorităţilor vamale;

b) bunurile pentru care la expirarea termenului de pastrare, acordat de autoritatea vamala, titularii nu au reglementat situaţia vamala a acestora;

c) bunurile confiscate de autorităţile competente potrivit legii.

(2) Ajutoarele de stat pentru protectia mediului acordate în baza hotărârilor Guvernului vor fi notificate Consiliului Concurentei în vederea autorizarii şi vor respecta prevederile Regulamentului privind ajutorul de stat pentru protectia mediului.

Codul fiscal:

Capitolul X
Regimul deducerilor

Dreptul de deducere

Art. 145 [...]

(6) În condiţiile stabilite prin norme, se acordă dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru achiziţiile de bunuri şi/sau servicii destinate realizării operaţiunilor prevăzute la alin. (3)-(5), efectuate de persoane impozabile înainte de inregistrarea ca platitori de taxa pe valoarea adăugată, care nu aplica regimul special de scutire prevăzut la art. 152. [...]

(10) În situaţiile prevăzute la art. 138, precum şi în alte cazuri specificate prin norme, taxa pe valoarea adăugată dedusa poate fi ajustata. Procedura de ajustare se stabileste prin norme.

.....

Deducerea taxei pentru persoanele impozabile cu regim mixt

Art. 147 [...]

(5) Bunurile şi serviciile pentru care nu se cunoaste destinaţia în momentul achizitiei, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere sau operaţiuni care nu dau drept de deducere ori pentru care nu se poate determina proportia în care sunt sau vor fi utilizate pentru operaţiuni care dau drept de deducere şi operaţiuni care nu dau drept de deducere, se evidentiaza într-un jurnal pentru cumparari întocmit separat. Taxa pe valoarea adăugată aferenta acestor achizitii se deduce pe bază de pro-rata. Prin excepţie, în cazul achizitiilor destinate realizării de investitii, care se prevad ca vor fi utilizate atât pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere, cat şi pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere, este permisa deducerea integrală a taxei pe valoarea adăugată pe parcursul procesului investitional, urmand ca taxa dedusa să fie ajustata în conformitate cu procedura stabilita prin norme.

Norme metodologice:

50. (1) Persoanele impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată pot sa exercite dreptul de deducere pentru bunuri şi/sau servicii achiziţionate cu cel mult 90 de zile anterior datei de înregistrare ca platitor de taxa pe valoarea adăugată în urmatoarele cazuri:

a) în situaţia în care este o persoană impozabila stabilita în strainatate şi trebuie să-şi desemneze un sediu permanent în România sau un reprezentant fiscal;

b) în caz de reorganizare, când o entitate juridica se divide şi în urma divizarii iau nastere mai multe persoane impozabile;

c) în cazul unităţilor nou-înfiinţate, până la data obtinerii codului de identificare fiscala de platitor de taxa pe valoarea adăugată.

(2) În cazul unor modificari legislative, în sensul trecerii de la operaţiuni care nu dau drept de deducere la operaţiuni care dau drept de deducere, persoanele impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată pot să-şi ajusteze dreptul de deducere pentru taxa aferenta bunurilor de natura stocurilor constatate pe bază de inventariere la data modificarii intervenite, precum şi pentru bunuri de natura mijloacelor fixe care au fost achiziţionate cu cel mult 90 de zile anterior modificarii intervenite. Ajustarea în acest caz reprezinta exercitarea dreptului de deducere.

(3) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (1) şi (2) trebuie indeplinite urmatoarele cerinţe:

a) bunurile respective urmeaza a fi utilizate pentru operaţiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabila trebuie să deţină o factura fiscala sau un alt document legal aprobat, prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor achiziţionate.

(4) Persoanele impozabile care se înregistrează ca platitori de taxa pe valoarea adăugată datorita unor modificari legislative, în sensul trecerii de la operaţiuni care nu dau drept de deducere la operaţiuni care dau drept de deducere, pot să-şi exercite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată conform art. 145 alin. (11) şi (12) din Codul fiscal, la data înregistrării ca platitori de taxa pe valoarea adăugată.

(5) În cazul unor modificari legislative, în sensul trecerii de la operaţiuni care dau drept de deducere la operaţiuni care nu dau drept de deducere, orice persoană impozabila înregistrată ca platitor de taxa pe valoarea adăugată trebuie să-şi ajusteze dreptul de deducere exercitat initial pentru taxa pe valoarea adăugată aferenta bunurilor de natura stocurilor constatate pe bază de inventariere la data modificarii intervenite, precum şi pentru bunuri de natura mijloacelor fixe care au fost achiziţionate cu cel mult 90 de zile anterior modificarii intervenite, care sunt destinate realizării de operaţiuni care nu dau drept de deducere. Ajustarea reprezinta în aceasta situaţie anularea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată deduse initial.

(6) Pentru situaţiile prevăzute la art. 138 lit. a), b), c) şi e) din Codul fiscal beneficiarii sunt obligati să-şi ajusteze dreptul de deducere. În aceste situaţii ajustarea reprezinta anularea totala sau parţială a taxei pe valoarea adăugată deduse initial sau, în cazul prevăzut la art. 138 lit. c) din Codul fiscal, când preturile se majoreaza ulterior livrarii sau prestarii, ajustarea reprezinta exercitarea dreptului de deducere a taxei aferente majorarii de pret.

(7) Taxa pe valoarea adăugată dedusa pentru un obiectiv de investitii, înainte de punerea în functiune a acestuia, se ajusteaza la sfârşitul anului calendaristic următor celui de punere în functiune a investitiei, astfel:

a) dacă bunul obţinut prin investiţie este utilizat exclusiv pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere, taxa pe valoarea adăugată dedusa initial se anulează integral. În cazul bunurilor imobile inchiriate, concesionate sau arendate, pentru care persoana impozabila aplica regimul de scutire pentru o parte din bunul imobil, ajustarea dreptului de deducere pentru partea respectiva se efectueaza conform prevederilor pct. 42 alin. (7);

b) dacă bunul obţinut prin investiţie este utilizat atât pentru operaţiuni care dau drept de deducere, cat şi pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere, taxa pe valoarea adăugată dedusa initial se recalculeaza pe bază de pro-rata definitivă determinata la sfârşitul anului calendaristic următor celui de punere în functiune a investitiei.

Codul fiscal:

(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabila trebuie să justifice dreptul de deducere, în functie de felul operaţiunii, cu unul din urmatoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa îi fie livrate, şi pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa îi fie prestate de o altă persoană impozabila, cu factura fiscala, care cuprinde informaţiile prevăzute la art. 155 alin. (8), şi este emisa pe numele persoanei de către o persoană impozabila înregistrată ca platitor de taxa pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) şi art. 151 alin. (1) lit. b), care sunt inregistrati ca platitori de taxa pe valoarea adăugată, justifica taxa dedusa, cu factura fiscala, întocmită potrivit art. 155 alin. (4);

b) pentru importuri de bunuri, cu declaratia vamala de import sau un act constatator emis de autorităţile vamale; pentru importurile care mai beneficiaza de amanarea platii taxei în vama, conform alin. (2), se va prezenta şi documentul care confirma achitarea taxei pe valoarea adăugată.

(9) Prin normele de aplicare a prezentului titlu, se prevad situaţiile în care se poate folosi un alt document decat cele prevăzute la alin. (8), pentru a justifica dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

Norme metodologice:

51. (1) Justificarea deducerii taxei pe valoarea adăugată se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 145 alin. (8) din Codul fiscal. În cazuri excepţionale de pierdere, sustragere sau distrugere a exemplarului original al documentului de justificare, deducerea poate fi justificata cu documentul reconstituit potrivit legii.

(2) Deducerea taxei pe valoarea adăugată trebuie justificata cu documentele prevăzute la art. 145 alin. (8) din Codul fiscal şi/sau cu alte documente specifice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară şi contabila şi a normelor metodologice privind intocmirea şi utilizarea acestora, cu modificările ulterioare, sau prin ordine ale ministrului finanţelor publice emise în baza Hotărârii Guvernului nr. 831/1997, cu modificările ulterioare. Pentru carburanţii auto achizitionati taxa pe valoarea adăugată poate fi justificata cu bonurile fiscale emise conform Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 28 /1999 privind obligaţia agentilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, dacă sunt stampilate şi au inscrise denumirea cumparatorului şi numărul de inmatriculare a autovehiculului. Pentru achiziţiile de bunuri supuse accizelor, pentru care prin lege se prevede utilizarea facturii fiscale speciale, documentul legal de deducere a taxei pe valoarea adăugată este exemplarul original al facturii fiscale speciale utilizate pentru

circulatia acestor produse. Facturile fiscale sau alte documente legale emise pe numele salariatilor unei persoane impozabile aflati în deplasare în interesul serviciului, pentru transport sau cazarea în hoteluri sau alte unităţi similare, sunt documente legale de deducere a taxei pe valoarea adăugată, insotite de decontul de deplasare.

Codul fiscal:

Perioada fiscala

Art. 146. - (1) Perioada fiscala pentru taxa pe valoarea adăugată este luna calendaristica.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), pentru persoanele impozabile care nu au depasit în cursul anului precedent o cifra de afaceri din operaţiuni taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere de 100.000 euro inclusiv, la cursul de schimb valutar din ultima zi lucratoare a anului precedent, perioada fiscala este trimestrul calendaristic.

.....

Determinarea taxei de plată sau a sumei negative de taxa

Art. 148. - (1) În situaţia în care taxa pe valoarea adăugată aferenta bunurilor şi serviciilor achiziţionate de o persoană impozabila, care este dedusa într-o perioadă fiscala, este mai mare decat taxa pe valoarea adăugată colectata, aferenta operaţiunilor taxabile, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit în continuare suma negativa a taxei pe valoarea adăugată.

(2) În situaţia în care taxa pe valoarea adăugată aferenta operaţiunilor taxabile, exigibila într-o perioadă fiscala, denumita taxa colectata, este mai mare decat taxa pe valoarea adăugată aferenta bunurilor şi serviciilor achiziţionate, dedusa în acea perioada fiscala, rezultă o diferenţa denumita taxa pe valoarea adăugată de plată pentru perioada fiscala de raportare.

Norme metodologice:

52. (1) În perioada fiscala de raportare se deduce taxa pe valoarea adăugată aferenta achizitiilor de bunuri/servicii care devine exigibila în acea perioada fiscala. Taxa pe valoarea adăugată aferenta achizitiilor de bunuri/servicii, exigibila în perioada fiscala de raportare, pentru care nu s-au primit documente de justificare a deducerii până la data depunerii decontului de taxa pe valoarea adăugată, se include în deconturile intocmite pentru perioadele fiscale urmatoare. Nu este permisa deducerea taxei pe valoarea adăugată în perioada fiscala de raportare dacă exigibilitatea intervine într-o perioadă fiscala viitoare.

(2) La persoanele impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată, inclusiv cele cu regim mixt, în cursul unei perioade fiscale taxa pe valoarea adăugată aferenta achizitiilor de bunuri/servicii se reflecta în contul 4426 "Taxa pe valoarea adăugată deductibila", indiferent dacă sunt destinate realizării de operaţiuni care dau drept de deducere, total sau parţial conform pro-rata, sau de operaţiuni care nu dau drept de deducere. După intocmirea decontului de taxa pe valoarea adăugată diferentele nedeductibile rezultate ca urmare a aplicarii pro-rata conform art. 147 alin. (5) din Codul fiscal sau taxa pe valoarea adăugată devenita nedeductibila conform art. 147 alin. (4) din Codul fiscal se înregistrează pe cheltuielile perioadei fiscale de raportare, astfel:

635 = 4426

"Cheltuieli cu impozite "Taxa pe valoarea
şi taxe datorate adăugată deductibila"
bugetului de stat"

(3) Persoanele impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată, inclusiv cele cu regim mixt, trebuie să colecteze într-o perioadă fiscala taxa pe valoarea adăugată aferenta operaţiunilor taxabile care sunt exigibile în aceeaşi perioadă fiscala. Taxa pe valoarea adăugată aferenta livrarilor de bunuri şi/sau prestarilor de servicii care este exigibila în perioada fiscala de raportare, dar nu a fost evidentiata în decontul de taxa pe valoarea adăugată al perioadei fiscale de raportare, se inscrie în deconturile perioadelor fiscale urmatoare.

(4) În cazul persoanelor impozabile la care perioada fiscala este trimestrul, jurnalele de vanzari şi cumparari se totalizeaza numai la sfârşitul fiecarui trimestru. Conturile de taxa pe valoarea adăugată nu se inchid la fiecare sfârşit de luna, ci numai la sfârşitul unui trimestru care reprezinta perioada fiscala în scopul aplicarii taxei pe valoarea adăugată. Taxa de plată şi suma negativa a taxei pe valoarea adăugată se determina la finele perioadei fiscale, respectiv al trimestrului.

Codul fiscal:

Regularizarea şi rambursarea taxei

Art. 149 [...]

(5) Persoanele impozabile înregistrate ca platitor de taxa pe valoarea adăugată pot solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată din perioada fiscala de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxa pe valoarea adăugată din perioada fiscala de raportare, decontul fiind şi cerere de rambursare, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale urmatoare. Dacă o persoană impozabila solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată, acesta nu se reporteaza în perioada fiscala urmatoare. Nu poate fi solicitata rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată din perioada fiscala de raportare, mai mic de 50 milioane lei inclusiv, aceasta fiind reportata obligatoriu în decontul perioadei fiscale urmatoare.

Norme metodologice:

53. (1) Soldul sumei negative a taxei pe valoarea adăugată solicitat de persoana impozabila la rambursare, prin decontul de taxa pe valoarea adăugată, nu se reporteaza în perioada fiscala urmatoare. În situaţia în care persoana impozabila renunta la cererea de rambursare, poate să preia suma respectiva în decontul de taxa pe valoarea adăugată ca suma reportata din perioada fiscala precedenta pentru care nu s-a depus cerere de rambursare. Renuntarea la cererea de rambursare trebuie să fie comunicata în scris organului fiscal teritorial pentru a fi operata în fisa de platitor.

(2) Sumele solicitate la rambursare se înregistrează la sfârşitul perioadei fiscale într-un analitic separat al contului 4424. Sumele înregistrate în acest analitic nu pot fi luate în considerare pentru regularizarile de taxa prevăzute de art. 149 din Codul fiscal, cu excepţia cazurilor când s-a renuntat la cererea de rambursare cu respectarea prevederilor alin. (1).

(3) Cererile de rambursare/compensare a taxei pe valoarea adăugată, depuse o dată cu deconturile de taxa pe valoarea adăugată până la data de 31 decembrie 2003, nesolutionate până la această dată, precum şi cererile de rambursare/compensare aferente lunii decembrie 2003, care se depun o dată cu decontul lunii decembrie până la data de 25 ianuarie 2004 inclusiv, vor fi solutionate conform prevederilor legale privind taxa pe valoarea adăugată în vigoare în luna pentru care s-a întocmit decontul de taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

Capitolul XI
Platitorii taxei pe valoarea adăugată

Reguli aplicabile în cazul persoanelor impozabile stabilite în strainatate

Art. 151. - (1) Dacă o persoană impozabila stabilita în strainatate realizează prestări de servicii taxabile, pentru care locul prestarii este considerat a fi în România, altele decat cele prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b), va proceda astfel:

a) prestatorul îşi poate desemna un reprezentant fiscal în România, care are obligaţia de a îndeplini, în numele persoanei stabilite în strainatate, toate obligaţiile prevăzute în prezentul titlu, inclusiv obligaţia de a solicita inregistrarea fiscala în scopul platii taxei pe valoarea adăugată, în numele persoanei stabilite în strainatate;

b) în cazul în care persoana stabilita în strainatate nu îşi desemneaza un reprezentant fiscal în România, beneficiarul serviciilor datorează taxa pe valoarea adăugată, în numele prestatorului.

(2) Prin persoana impozabila stabilita în strainatate se înţelege orice persoană care realizează activităţi economice de natura celor prevăzute la art. 127 alin. (2) şi care nu are în România sediul activităţii economice, domiciliul stabil sau un sediu permanent de la care serviciile sunt prestate sau livrarile sunt efectuate.

(3) În cazul livrarilor de bunuri taxabile pentru care locul livrarii este considerat a fi în România, efectuate de persoane stabilite în strainatate, acestea au obligaţia sa desemneze un reprezentant fiscal în România.

(4) Persoanele impozabile stabilite în strainatate, care desfăşoară operaţiuni scutite cu drept de deducere în România, au dreptul să-şi desemneze un reprezentant fiscal pentru aceste operaţiuni.

(5) Procedura desemnarii reprezentantului fiscal pentru taxa pe valoarea adăugată se stabileste prin norme.

Norme metodologice:

54. (1) Desemnarea reprezentantului fiscal se face pe bază de cerere depusa de persoana impozabila stabilita în strainatate la organul fiscal la care reprezentantul propus este înregistrat ca platitor de impozite şi taxe. Cererea trebuie însoţită de:

a) declaratia de incepere a activităţii, care va cuprinde: data, volumul şi natura activităţii pe care o va desfăşura în România. Ulterior începerii activităţii, volumul şi natura activităţii pot fi modificate potrivit prevederilor contractuale, aceste modificari urmand a fi comunicate şi organului fiscal la care reprezentantul fiscal este înregistrat ca platitor de impozite şi taxe;

b) copie de pe actul de constituire în strainatate a persoanei impozabile respective;

c) acceptul scris al persoanei propuse ca reprezentant fiscal, prin care aceasta se angajează sa indeplineasca obligaţiile ce îi revin conform legii şi în care aceasta trebuie să precizeze natura operaţiunilor şi valoarea estimată a acestora.

(2) Nu se admite decat un singur reprezentant fiscal pentru ansamblul operaţiunilor taxabile sau scutite cu drept de deducere, desfăşurate în România de persoana impozabila stabilita în strainatate. Nu se admite coexistenta mai multor reprezentanti fiscali cu angajamente limitate. Pot fi desemnate ca reprezentanti fiscali orice persoane impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată.

(3) Organul fiscal verifica indeplinirea condiţiilor prevăzute la alin. (1) şi (2) şi, în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii cererii, comunică decizia luata atât persoanei impozabile stabilite în strainatate, cat şi persoanei propuse ca reprezentant fiscal de aceasta. În cazul acceptarii cererii, concomitent cu transmiterea deciziei de aprobare se indica şi codul de identificare fiscala atribuit reprezentantului fiscal, care trebuie să fie diferit de codul

de identificare fiscala atribuit pentru activitatea proprie a acestuia. În cazul respingerii cererii, decizia se comunică ambelor părţi, cu motivarea refuzului.

(4) Reprezentantul fiscal, după ce a fost acceptat de organul fiscal competent, este angajat, din punctul de vedere al drepturilor şi obligaţiilor privind taxa pe valoarea adăugată, pentru toate operaţiunile efectuate în România de persoana impozabila stabilita în strainatate, cu excepţia celor prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, atât timp cat dureaza mandatul sau. În situaţia în care mandatul reprezentantului fiscal inceteaza înainte de sfârşitul perioadei în care, potrivit legii, persoana impozabila stabilita în strainatate ar avea obligaţia platii taxei pe valoarea adăugată în România, aceasta este obligata sa prelungească mandatul reprezentantului fiscal sau sa mandateze alt reprezentant fiscal pe perioada rămasă. Operaţiunile efectuate de reprezentantul fiscal în numele persoanei impozabile stabilite în strainatate nu trebuie evidentiate în contabilitatea proprie a persoanei desemnate ca reprezentant fiscal, acestea nefiind operaţiunile sale, ci ale persoanei pe care o reprezinta. Obligaţiile şi drepturile persoanei stabilite în strainatate privind aplicarea taxei pe valoarea adăugată aferente operaţiunilor efectuate în România sunt cele stabilite la titlul VI din Codul fiscal pentru orice altă persoană impozabila română şi se exercită prin reprezentantul fiscal, mai puţin evidenţa contabilă, care nu este obligatorie. Prevederile art. 152 din Codul fiscal nu sunt aplicabile persoanelor impozabile stabilite în strainatate.

(5) Reprezentantul fiscal poate să renunte la angajamentul asumat printr-o cerere adresata organului fiscal. În cerere trebuie să precizeze ultimul decont de taxa pe valoarea adăugată, pe care îl va depune în aceasta calitate, şi sa propuna o dată ulterioară depunerii cererii, când va lua sfârşit mandatul sau. De asemenea, este obligat sa precizeze dacă renuntarea la mandat se datorează încetării activităţii în România a persoanei impozabile stabilite în strainatate. În cazul în care persoana impozabila stabilita în strainatate îşi continua activitatea în România, cererea poate fi acceptata numai dacă persoana impozabila stabilita în strainatate a întocmit toate formalitatile necesare desemnarii unui alt reprezentant fiscal sau, după caz, şi-a înregistrat un sediu permanent în România pentru aceeasi activitate.

(6) Persoana impozabila stabilita în strainatate transmite reprezentantului fiscal factura externa destinata beneficiarului sau, fără a indica în această sumă taxei pe valoarea adăugată, precum şi doua copii de pe factura respectiva. Reprezentantul fiscal emite factura fiscala pentru livrarile de bunuri şi/sau prestarile de servicii din factura externa şi transmite beneficiarului exemplarul original al facturii fiscale împreună cu factura externa. Pentru determinarea bazei de impozitare se aplică prevederile pct. 18 alin. (1) sau (2), după caz, în functie de moneda în care se fac decontarile. Prezentele norme metodologice nu instituie obligaţii privind moneda în care se fac decontarile sau privind modalitatea în care se realizează decontarile, respectiv prin reprezentantul fiscal, sau direct între persoana impozabila stabilita în strainatate şi clientii/furnizorii acesteia.

(7) Completarea facturii fiscale deroga de la normele legale privind circulatia şi modul de completare a facturilor fiscale, fiind suficienta menţionarea urmatoarelor informaţii:

a) numărul, care este acelasi cu numărul facturii externe, şi data emiterii facturii;

b) la rubrica "Furnizor" se completeaza numele şi adresa reprezentantului fiscal, codul de identificare fiscala atribuit pentru o persoană stabilita în strainatate şi numele persoanei stabilite în strainatate pe care o reprezinta;

c) numele, adresa şi codul de identificare fiscala ale beneficiarului, după caz, la rubrica "Cumparator";

d) denumirea şi cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate;

e) preţul unitar fără taxa pe valoarea adăugată şi baza de impozitare pentru fiecare cota sau scutire;

f) cota de taxa pe valoarea adăugată aplicata sau menţiunile «scutit cu drept de deducere», «scutit fără drept de deducere», «neimpozabil», «supus regulilor speciale», după caz;

g) suma taxei pe valoarea adăugată pentru operaţiunile taxabile, cu excepţia cazurilor în care se aplică reguli speciale prevăzute prin prezentele norme metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal;

h) totalul de plată se completeaza în functie de prevederile contractuale, mentionandu-se numai sumele decontate prin reprezentant fiscal.

(8) Reprezentantul fiscal depune decont de taxa pe valoarea adăugată pentru operaţiunile desfăşurate în România de persoana impozabila stabilita în strainatate pe care o reprezinta. În situaţia în care reprezentantul fiscal este mandatat de mai multe persoane impozabile stabilite în strainatate, trebuie să depună cate un decont pentru fiecare persoana impozabila stabilita în strainatate pe care o reprezinta. Nu este permis reprezentantului fiscal să evidenţieze în decontul de taxa pe valoarea adăugată depus pentru activitatea proprie, pentru care este înregistrat ca platitor de taxa pe valoarea adăugată, operaţiunile desfăşurate în numele persoanei impozabile stabilite în strainatate, pentru care depune un decont de taxa pe valoarea adăugată, separat.

(9) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizitiilor de bunuri/servicii efectuate în numele persoanei impozabile stabilite în strainatate, reprezentantul fiscal trebuie să deţină documentele originale prevăzute de lege. Furnizorii/prestatorii sunt obligati sa emita, pe lângă facturi fiscale care se predau reprezentantului fiscal, şi facturi externe pentru cumpararile efectuate din România de persoana impozabila stabilita în strainatate.

Punctul 54 din Normele metodologice de aplicare a art. 151 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 11 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

55. (1) Dacă o activitate desfăşurată în România de persoana impozabila stabilita în strainatate implica obligativitatea înregistrării unui sediu permanent, astfel cum este definit la titlul I din Codul fiscal, aceasta nu mai poate să îşi desemneze un reprezentant fiscal în România pentru respectiva activitate. Sediul permanent se înregistrează ca platitor de taxa pe valoarea adăugată şi indeplineste toate obligaţiile privind taxa pe valoarea adăugată care decurg din titlul VI din Codul fiscal şi din prezentele norme metodologice. Dacă persoana străină desfăşoară în România activităţi prin unul sau mai multe sedii permanente şi are şi alte activităţi care nu sunt legate de activitatea sediului/sediilor permanente, pentru care nu are obligaţia să-şi inregistreze sediu permanent, obligaţiile sale privind taxa pe valoarea adăugată vor fi indeplinite de un reprezentant fiscal desemnat cu respectarea prevederilor de la pct. 54.

(2) Sediul permanent aplica o procedură asemanatoare celei stabilite pentru reprezentantul fiscal la pct. 54 alin. (6), (7) şi (9), factura fiscala fiind întocmită numai în scopul taxei pe valoarea adăugată. Se exceptează lit. b) a alin. (7) al pct. 54, unde se completeaza la rubrica "Furnizor" numele şi adresa sediului permanent al persoanei impozabile stabilite în strainatate, precum şi codul de identificare fiscala atribuit pentru sediul permanent.

(3) Dacă, ulterior desemnarii unui reprezentant fiscal, persoanei impozabile stabilite în strainatate îi revine obligaţia înregistrării unuia sau mai multor sedii permanente pentru aceleasi activităţi, drepturile şi obligaţiile privind taxa pe valoarea adăugată vor fi preluate de sediul/sediile permanent/permanente desemnat/desemnate pentru activitatea/activităţile respective. În situaţia în care pe lângă activităţile pentru care trebuie desemnat sediu permanent nu mai exista şi alte activităţi desfăşurate în România de persoana din strainatate, se va renunta la reprezentantul fiscal. Dacă numai pentru o parte din activităţile persoanei din strainatate este necesară inregistrarea de sediu/sedii permanent/permanente, pentru restul activităţilor nelegate de activitatea sediului /sediilor permanent/permanente, drepturile şi obligaţiile privind taxa pe valoarea adăugată vor fi indeplinite de reprezentantul fiscal desemnat.

Punctul 55 din Normele metodologice de aplicare a art. 151 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 12 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Capitolul XII
Regimul special de scutire

Sfera de aplicare şi regulile pentru regimul special de scutire

Art. 152. - (1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată persoanele impozabile a caror cifra de afaceri anuală, declarata sau realizata, este inferioara plafonului de 2 miliarde lei, denumit în continuare plafon de scutire, dar acestea pot opta pentru aplicarea regimului normal de taxa pe valoarea adăugată.

(2) Persoanele impozabile nou-înfiinţate pot beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă declara ca vor realiza anual o cifra de afaceri estimată de până la 2 miliarde lei inclusiv şi nu opteaza pentru aplicarea regimului normal de taxa pe valoarea adăugată. Persoanele impozabile înregistrate fiscal, care ulterior realizează operaţiuni sub plafonul de scutire prevăzut la alin. (1), se considera ca sunt în regimul special de scutire, dacă nu opteaza pentru aplicarea regimului normal de taxa pe valoarea adăugată.

(3) Persoanele impozabile, care depasesc în cursul unui an fiscal plafonul de scutire, sunt obligate să solicite inregistrarea ca platitor de taxa pe valoarea adăugată în regim normal, în termen de 10 zile de la data constatarii depasirii. Pentru persoanele nou-înfiinţate, anul fiscal reprezinta perioada din anul calendaristic, reprezentata prin luni calendaristice scurse de la data înregistrării până la finele anului. Fractiunile de luna vor fi considerate o luna calendaristica întreaga. Persoanele care se afla în regim special de scutire trebuie să tina evidenta livrarilor de bunuri şi a prestarilor de servicii, care intra sub incidenţa prezentului articol, cu ajutorul jurnalului pentru vanzari. Data depasirii plafonului este considerata sfârşitul lunii calendaristice în care a avut loc depăşirea de plafon. Până la data înregistrării ca platitor de taxa pe valoarea adăugată în regim normal se va aplica regimul de scutire de taxa pe valoarea adăugată. În situaţia în care se constată că persoana în cauza a solicitat cu intarziere atribuirea calităţii de platitor de taxa pe valoarea adăugată în regim normal, autoritatea fiscala este indreptatita să solicite plata taxei pe valoarea adăugată pe perioada scursa între data la care persoana în cauza avea obligaţia să solicite inregistrarea ca platitor de taxa pe valoarea adăugată în regim normal şi data de la care inregistrarea a devenit efectiva, conform procedurii prevăzute prin norme.

(4) După depăşirea plafonului de scutire, persoanele impozabile nu mai pot solicita aplicarea regimului special, chiar dacă ulterior realizează cifre de afaceri anuale inferioare plafonului de scutire prevăzut de lege.

(5) Scutirea prevăzută de prezentul articol se aplică livrarilor de bunuri şi prestarilor de servicii efectuate de persoanele impozabile prevăzute la alin. (1).

(6) Cifra de afaceri care serveste drept referinţa la aplicarea alin. (1) este constituita din suma, fără taxa pe valoarea adăugată, a livrarilor de bunuri şi prestarilor de servicii taxabile, incluzând şi operaţiunile scutite cu drept de deducere, potrivit art. 143 şi 144.

(7) Persoanele impozabile scutite potrivit dispoziţiilor prezentului articol nu au dreptul de deducere conform art. 145 şi nici nu pot sa inscrie taxa pe facturile lor. În cazul în care sunt beneficiari ai prestarilor de servicii prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) şi art. 151 alin. (1) lit. b), persoanele impozabile sunt obligate sa indeplineasca obligaţiile prevăzute la art. 155 alin. (4), art. 156 şi 157.

Norme metodologice:

56. (1) Regimul special de scutire prevede o scutire de taxa pe valoarea adăugată care opereaza asupra intregii activităţi a persoanei impozabile, indiferent ca operaţiunile desfăşurate sunt taxabile, scutite cu drept de deducere, scutite fără drept de deducere sau operaţiuni care nu sunt în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată. Persoanele impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată nu pot aplica regimul special de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal.

(2) Prin persoane impozabile înregistrate fiscal care ulterior realizează operaţiuni sub plafonul de scutire, prevăzute la art. 152 alin. (2) din Codul fiscal, se înţelege persoanele impozabile care nu sunt înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată, dar care sunt înregistrate fiscal şi ulterior înregistrării fiscale efectueaza operaţiuni taxabile şi/sau operaţiuni scutite cu drept de deducere.

(3) În cazul persoanelor ale caror operaţiuni au fost scutite fără drept de deducere prin lege şi ulterior devin taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere în acelasi an fiscal, la calculul plafonului de scutire vor fi luate numai operaţiunile efectuate de la data la care prin lege operaţiunile sunt taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere. În aplicarea acestui punct operaţiunile scutite fără drept de deducere sunt cele prevăzute de lege, exclusiv cele realizate în regimul special de scutire.

(4) În cazul persoanelor impozabile care au depasit plafonul de scutire, dar nu au solicitat inregistrarea ca platitori de taxa pe valoarea adăugată în regim normal, conform prevederilor art. 152 alin. (3) din Codul fiscal, organele fiscale vor proceda astfel:

a) în situaţia în care abaterea de la prevederile legale se constata înainte de inregistrarea persoanelor impozabile ca platitori de taxa pe valoarea adăugată, organul fiscal va solicita plata taxei pe valoarea adăugată pe care persoana impozabila ar fi trebuit sa o colecteze pe perioada scursa între data la care avea obligaţia să solicite inregistrarea ca platitor de taxa pe valoarea adăugată în regim normal şi data constatarii abaterii. Pe perioada cuprinsa între data constatarii de către organele fiscale a nerespectarii obligaţiei de a solicita inregistrarea ca platitor de taxa pe valoarea adăugată şi data înregistrării efective, persoana impozabila aplica regimul special de scutire prevăzut de art. 152 din Codul fiscal, însă are obligaţia de a plati la buget taxa pe care ar fi trebuit sa o colecteze pentru livrarile de bunuri şi prestarile de servicii efectuate în această perioadă;

b) în situaţia în care abaterea de la prevederile legale se constata ulterior înregistrării ca platitor de taxa pe valoarea adăugată a persoanei impozabile, organele fiscale vor solicita plata la buget a taxei pe valoarea adăugată pe care persoana impozabila ar fi avut obligaţia sa o colecteze pe perioada scursa între data la care avea obligaţia să solicite inregistrarea ca platitor de taxa pe valoarea adăugată în regim normal şi data la care inregistrarea a devenit efectiva.

(5) În ambele situaţii prevăzute la alin. (4), la data înregistrării ca platitor de taxa pe valoarea adăugată, persoana impozabila beneficiaza de dreptul de deducere aferent bunurilor achiziţionate, conform art. 145 alin. (11) şi (12) din Codul fiscal. Taxa pe valoarea adăugată dedusa se inscrie în primul decont de taxa pe valoarea adăugată depus la organul fiscal.

Codul fiscal:

Capitolul XIII
Obligaţiile platitorilor de taxa pe valoarea adăugată

Definirea asocierilor din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată

Art. 154. - În înţelesul taxei pe valoarea adăugată, o asociere sau alta organizaţie care nu are personalitate juridica se considera a fi o persoană impozabila separata, pentru acele activităţi economice desfăşurate de asociaţi sau parteneri în numele asociaţiei sau organizaţiei respective, cu excepţia asociaţiilor în participatiune.

Norme metodologice:

57. Orice asociat sau partener al unei asocieri sau organizaţii fără personalitate juridica este considerat persoana impozabila separata pentru acele activităţi economice care nu sunt desfăşurate în numele asocierii sau organizaţiei respective.

Codul fiscal:

Facturile fiscale

Art. 155. - (1) Orice persoană impozabila, înregistrată ca platitor de taxa pe valoarea adăugată, are obligaţia sa emita factura fiscala pentru livrarile de bunuri sau prestarile de servicii efectuate, către fiecare beneficiar. Persoanele impozabile, care nu sunt înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată, nu au dreptul sa emita facturi fiscale şi nici sa inscrie taxa pe valoarea adăugată pentru livrarile de bunuri şi/sau prestarile de servicii efectuate către altă persoană, în documentele emise. Prin norme se stabilesc situaţiile în care factura fiscala poate fi emisa şi de altă persoană decat cea care efectueaza livrarea de bunuri.

(2) Pentru livrari de bunuri factura fiscala se emite la data livrarii de bunuri, iar pentru prestări de servicii cel mai tarziu până la data de 15 a lunii urmatoare celei în care prestarea a fost efectuata.

Norme metodologice:

58. (1) Transferul proprietăţii bunurilor în executarea creanţelor, în situaţia în care bunurile au fost predate pe bază de înţelegere între debitor şi creditor, se consemneaza în facturi fiscale de către debitor, dacă operaţiunea constituie livrare de bunuri.

(2) În cazul bunurilor supuse executarii silite, dacă operaţiunea constituie livrare de bunuri, obligaţia întocmirii facturii fiscale revine persoanei abilitate prin lege să efectueze vanzarea bunurilor, care procedeaza după cum urmeaza:

a) emite factura fiscala de executare silita, în trei exemplare. Originalul facturii fiscale de executare silita se transmite cumparatorului, respectiv adjudecatarului, iar exemplarul al doilea se transmite debitorului executat silit;

b) încasează de la cumparator contravaloarea bunurilor, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, pe care o virează la bugetul de stat în termen de 5 zile lucratoare de la data la care adjudecarea a devenit executorie. Dacă prin contract se prevede că plata bunurilor se face în rate, taxa pe valoarea adăugată se virează la bugetul de stat în termen de 5 zile lucratoare de la data stabilita prin contract pentru plata ratelor. O copie de pe documentul prin care s-a efectuat plata taxei pe valoarea adăugată va fi transmisa debitorului executat silit;

c) taxa pe valoarea adăugată din facturile fiscale de executare silita se înregistrează de către persoanele abilitate prin lege să efectueze vanzarea bunurilor supuse executarii silite, în alte conturi contabile decat cele specifice taxei pe valoarea adăugată. În situaţia în care persoana abilitata prin lege să efectueze vanzarea bunurilor supuse executarii silite este înregistrată ca platitor de taxa pe valoarea adăugată, nu va evidentia în decontul de taxa pe valoarea adăugată operaţiunile respective.

(3) În situaţia în care executarea silita a fost efectuata potrivit prevederilor alin. (2), debitorul executat silit trebuie să inregistreze în evidenta proprie operaţiunea de livrare de bunuri, pe baza facturii fiscale de executare silita transmise de persoana abilitata prin lege să efectueze vanzarea bunurilor, inclusiv taxa pe valoarea adăugată colectata aferenta. În situaţia în care se prevede plata în rate a bunurilor, taxa pe valoarea adăugată se colecteaza la data stabilita prin contract pentru plata ratelor. Pe baza documentului de plată a taxei pe valoarea adăugată transmis de persoana abilitata prin lege să efectueze vanzarea bunurilor, debitorul executat silit evidentiaza suma achitata, cu semnul minus, în decontul de taxa pe valoarea adăugată la randul de regularizări din rubrica "taxa pe valoarea adăugată colectata" a decontului.

(4) Cumparatorii/adjudecatarii exercita dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pe baza facturilor fiscale de executare silita. În situaţia în care se prevede plata în rate a bunurilor, taxa pe valoarea adăugată se deduce la data stabilita pentru plata ratelor.

59. (1) Conform prevederilor art. 155 alin. (1) din Codul fiscal, persoanele impozabile care nu sunt înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată nu au dreptul sa emita facturi fiscale şi nici sa inscrie taxa pe valoarea adăugată pentru livrari de bunuri şi/sau prestări de servicii către altă persoană în documentele emise. Orice persoană care încalcă aceste prevederi trebuie să vireze la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată încasată de la beneficiar. Beneficiarul nu are drept de deducere a taxei achitate unei persoane care nu este înregistrată ca platitor de taxa pe valoarea adăugată, dar poate solicita restituirea de la bugetul de stat a sumei achitate ca taxa nedatorata. Pentru a beneficia de restituirea de la bugetul de stat a taxei achitate furnizorului/prestatorului, beneficiarul trebuie să justifice ca taxa pe valoarea adăugată a fost plătită la bugetul de stat de către furnizor /prestator.

(2) Pentru prestarile de servicii, altele decat cele prevăzute la art. 155 alin. (4), (5) şi (6) din Codul fiscal, prestatorii sunt obligati sa emita facturi fiscale sau alte documente legal aprobate cel mai tarziu până la data de 15 a lunii urmatoare celei în care prestarea a fost efectuata. Pentru prestarile de servicii decontate pe bază de situaţii de lucrari, cum sunt cele de constructii-montaj, consultanţă, cercetare, expertize şi altele asemanatoare, data efectuării prestarii de servicii se considera a fi data la care sunt intocmite situaţiile de lucrari şi, după caz, data acceptarii de către beneficiar a situaţiilor de lucrari.

(3) În cazul livrarii de bunuri imobile, data livrarii, respectiv data la care se emite factura fiscala, este considerata data la care toate formalitatile impuse de lege sunt indeplinite pentru a se face transferul dreptului de proprietate de la vânzător la cumparator. Orice facturare efectuata înainte de indeplinirea formalitatilor impuse de lege pentru a se face transferul dreptului de proprietate de la vânzător la cumparator se considera facturare de avansuri,

urmand a se regulariza prin stornarea facturilor de avans la data emiterii facturii fiscale pentru contravaloarea integrală a livrarii de bunuri imobile.

Codul fiscal:

(4) Pentru prestarile de servicii efectuate de prestatori stabiliti în strainatate, pentru care beneficiarii au obligaţia platii taxei pe valoarea adăugată, acestia din urma, dacă sunt inregistrati ca platitori de taxa pe valoarea adăugată, trebuie să autofactureze operaţiunile respective, prin emiterea unei facturi fiscale, la data primirii facturii prestatorului sau la data efectuării platii către prestator, în cazul în care nu s-a primit factura prestatorului până la această dată. Operaţiunile de leasing extern se autofactureaza de către beneficiarii din România, inregistrati ca platitori de taxa pe valoarea adăugată, la data stabilita prin contract pentru plata ratelor de leasing şi/sau la data platii de sume în avans. Persoanele care nu sunt înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată vor urma procedura prevăzută la art. 156 alin. (3). Regimul fiscal al facturilor fiscale emise prin autofacturare se stabileste prin norme.

Norme metodologice:

60. (1) Numai persoanele înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată sunt obligate sa emita facturi fiscale prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 155 alin. (4) din Codul fiscal. Facturile fiscale emise prin autofacturare au un regim fiscal special şi nu genereaza venituri în contabilitatea persoanei emitente. Factura fiscala se emite numai dacă operaţiunile în cauza sunt taxabile şi numai în scopul taxei pe valoarea adăugată. Completarea acestor facturi deroga de la normele legale privind circulatia şi modul de completare a facturilor fiscale, fiind obligatorie menţionarea urmatoarelor informaţii:

a) numărul facturii va fi acelasi cu numărul facturii prestatorului sau se atribuie un numar propriu dacă este o factura emisa pentru plati către prestator, pentru care nu s-a primit o factura;

b) data emiterii facturii;

c) numele şi adresa persoanei stabilite în strainatate, la rubrica furnizor;

d) numele, adresa şi codul de identificare fiscala de platitor de taxa pe valoarea adăugată ale beneficiarului, la rubrica cumparator;

e) denumirea serviciilor prestate;

f) valoarea serviciilor, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, obtinuta prin convertirea în lei a valutei în functie de cursul de schimb în vigoare la data prevăzută prin lege pentru emiterea facturii fiscale;

g) cota de taxa pe valoarea adăugată;

h) valoarea taxei pe valoarea adăugată.

(2) Informaţiile din factura fiscala emisa prin autofacturare se inscriu şi în jurnalele pentru cumparari şi în jurnalele pentru vanzari şi sunt preluate corespunzător în decontul de taxa pe valoarea adăugată respectiv, atât ca taxa colectata, cat şi ca taxa deductibila.

(3) În cursul perioadei fiscale persoanele înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată, care sunt beneficiari ai operaţiunilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) şi art. 151 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, reflecta taxa pe valoarea adăugată aferenta acestor operaţiuni pe baza facturilor emise prin autofacturare prin inregistrarea contabila:

```
      4426        =         4427
"Taxa pe valoarea     "Taxa pe valoarea
adăugată deductibila"  adăugată colectata"
```

(4) Platitorii de taxa pe valoarea adăugată cu regim mixt aplica şi prevederile art. 147 din Codul fiscal, în functie de destinaţia pe care o dau prestarilor, respectiv dacă sunt utilizate numai pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (4) din Codul fiscal - nu deduc taxa pe valoarea adăugată, dacă sunt destinate pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (3) din Codul fiscal - deduc integral taxa pe valoarea adăugată, iar dacă sunt destinate realizării atât de operaţiuni care nu dau drept de deducere, cat şi de operaţiuni care dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (5) din Codul fiscal deduc taxa pe valoarea adăugată aplicand pro-rata. La incheierea decontului de taxa pe valoarea adăugată, taxa nedeductibila se înregistrează în conturile de cheltuieli ale perioadei fiscale curente, potrivit prevederilor pct. 52 alin. (2).

(5) În situaţia în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constata că nu s-au indeplinit obligaţiile prevăzute la alin. (1)-(4), vor proceda astfel:

a) dacă prestarile de servicii respective sunt destinate exclusiv realizării de operaţiuni care dau drept de deducere, dispun aplicarea prevederilor alin. (1)-(3), în perioada fiscala în care s-a finalizat controlul;

b) dacă prestarile de servicii respective sunt destinate realizării de operaţiuni care sunt supuse pro-rata, vor calcula diferenţa dintre taxa colectata şi taxa dedusa potrivit pro-rata aplicabila la data efectuării operaţiunii. În cazul în care controlul are loc în cursul anului fiscal în care operaţiunea a avut loc, pentru determinarea diferenţei menţionate se va avea în vedere pro-rata provizorie aplicata sau, după caz, pro-rata lunara sau trimestriala. Dacă controlul are loc într-un alt an fiscal decat cel în care a avut loc operaţiunea, pentru determinarea diferenţei

menţionate se va avea în vedere pro-rata definitivă calculată pentru anul în care a avut loc operaţiunea sau, după caz, pro-rata lunara sau trimestriala. Diferentele astfel stabilite vor fi achitate în termenele prevăzute de normele procedurale în vigoare;

c) dacă prestarile de servicii respective sunt destinate realizării de operaţiuni care nu dau drept de deducere, vor stabili taxa datorata bugetului de stat, care va fi achitata în termenele prevăzute de normele procedurale în vigoare;

d) pentru neplata în termenul stabilit de lege a sumelor constatate la lit. b) şi c) se datorează penalităţi de intarziere şi/sau dobanzi, după caz, calculate conform normelor procedurale în vigoare. Sumele respective nu se includ în deconturile privind taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

(7) Dacă plata pentru operaţiuni taxabile este încasată înainte ca bunurile să fie livrate sau inaintea finalizarii prestarii serviciilor, factura fiscala trebuie să fie emisa în termen de cel mult 5 zile lucratoare de la fiecare data când este incasat un avans, fără a depăşi finele lunii în care a avut loc incasarea.

Norme metodologice:

61. (1) Regularizarea facturilor fiscale emise pentru plati în avans se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii fiscale pentru contravaloarea integrală a livrarii de bunuri şi/sau prestarii de servicii. Stornarea se poate face separat sau pe aceeasi factura fiscala pe care se evidentiaza contravaloarea integrală a livrarii de bunuri şi/sau prestarii de servicii. Pentru livrarile de bunuri şi prestarile de servicii contractate în valută a caror decontare se face în lei la cursul de schimb valutar de la data incasarii se aplică prevederile pct. 18. Persoanele impozabile care realizează activitate de vanzare de bunuri pe bază de contracte de vanzare-cumparare către persoane fizice, cu plata esalonata sub forma de avansuri, livrarea bunurilor efectuandu-se după achitarea integrală a contravalorii marfurilor contractate, nu au obligaţia sa intocmeasca facturi fiscale pentru avansurile încasate decat la livrarea bunurilor, iar pentru avansurile încasate taxa pe valoarea adăugată se colecteaza pe bază de borderou de vanzare (încasare).

(2) Pentru avansurile încasate pentru plata importurilor şi a drepturilor vamale de import persoanele impozabile nu au obligaţia sa emita facturi fiscale. Furnizorii pot emite facturi fiscale fără taxa pe valoarea adăugată pentru aceste avansuri, la solicitarea beneficiarilor. Regularizarea se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii fiscale pentru contravaloarea integrală a livrarii de bunuri.

(3) Persoanele impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată care au în structura subunitati tip sedii secundare - sucursale, agentii, reprezentante sau alte asemenea unităţi fără personalitate juridica -, care nu sunt înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată, vor întocmi un singur decont de taxa pe valoarea adăugată pentru întreaga activitate.

Codul fiscal:

(8) Factura fiscala trebuie să cuprindă obligatoriu urmatoarele informaţii:

a) seria şi numărul facturii;

b) data emiterii facturii;

c) numele, adresa şi codul de înregistrare fiscala al persoanei care emite factura;

d) numele, adresa şi codul de înregistrare fiscala, după caz, al beneficiarului de bunuri sau servicii;

e) denumirea şi cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate;

f) valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxa pe valoarea adăugată;

g) cota de taxa pe valoarea adăugată sau menţiunea scutit cu drept de deducere, scutit fără drept de deducere, neimpozabil sau neinclus în baza de impozitare, după caz;

h) valoarea taxei pe valoarea adăugată, pentru operaţiunile taxabile.

Norme metodologice:

62. (1) În situaţia în care se livreaza bunuri şi/sau se presteaza servicii cu regimuri şi/sau cote diferite, acestea se pot consemna intr-o singura factura fiscala, mentionandu-se în dreptul fiecarui bun/serviciu regimul, respectiv cota de taxa pe valoarea adăugată. Menţiunea "neimpozabil" se evidentiaza pentru operaţiuni care nu se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, efectuate de persoane înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată.

(2) Pentru livrarile de bunuri şi prestarile de servicii prevăzute la art. 132 şi art. 133 alin. (2) lit. a), c) şi d) din Codul fiscal, pentru care locul livrarii, respectiv locul prestarii, nu este considerat a fi în România, efectuate de persoanele impozabile din România înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată către beneficiari persoane impozabile stabilite în strainatate, nu este obligatorie emiterea de facturi fiscale. Acestea se înregistrează în jurnalele de livrari pe baza facturilor externe emise.

Codul fiscal:

Evidenta operaţiunilor impozabile şi depunerea decontului

Art. 156 [...]

(2) Persoanele înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată trebuie să intocmeasca şi să depună la organul fiscal competent, pentru fiecare perioada fiscala, până la data de 25 a lunii urmatoare perioadei fiscale inclusiv, decontul de taxa pe valoarea adăugată, potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanţelor Publice. Operaţiunile prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) şi art. 151 alin. (1) lit. b) vor fi evidentiate în decontul de taxa pe valoarea adăugată atât ca taxa colectata, cat şi ca taxa deductibila. Pentru platitorii de taxa pe valoarea adăugată în regim mixt se aplică prevederile art. 147, pentru determinarea taxei de dedus.

(3) Persoanele neinregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată, care sunt beneficiari ai operaţiunilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) şi art. 151 alin. (1) lit. b), trebuie să intocmeasca un decont de taxa pe valoarea adăugată special, potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanţelor Publice, pe care îl depun la organul fiscal competent numai atunci când realizează astfel de operaţiuni. Decontul se depune până la data de 25 a lunii urmatoare celei în care a fost primita factura prestatorului sau a fost efectuata plata către prestator, în cazul plăţilor fără factura. Pentru operaţiunile de leasing extern, decontul special se depune până la data de 25 a lunii urmatoare celei stabilite prin contract pentru plata ratelor de leasing şi/sau celei în care au fost efectuate plati în avans.

Norme metodologice:

63. (1) Pentru luna decembrie a anului 2003 persoanele impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată depun deconturi de taxa pe valoarea adăugată, conform modelului stabilit de Ministerul Finanţelor Publice în aplicarea Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată.

(2) Persoanele care sunt beneficiari ai operaţiunilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) şi art. 151 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal şi care nu sunt înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată nu intocmesc facturi fiscale prin autofacturare, fiind obligate la plata efectiva a taxei pe valoarea adăugată aferente acestor operaţiuni. Plata se face prin decontul special de taxa pe valoarea adăugată la termenele prevăzute la art. 156 alin. (3) din Codul fiscal. Cursul de schimb la care se converteste valuta în lei pentru a fi reflectata în decontul special este:

a) cel din data la care a fost primita factura prestatorului;

b) cel din data la care s-a efectuat o plata în avans către prestator, fără factura;

c) pentru operaţiunile de leasing nu se aplică prevederile lit. a) şi b), cursul de schimb fiind obligatoriu cel din data stabilita prin contract pentru plata ratelor şi/sau data la care s-au efectuat plati în avans, inclusiv plata în avans a ratei de leasing.

Codul fiscal:

Plata taxei pe valoarea adăugată la buget

Art. 157*) [...]

(2) Taxa pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri, cu excepţia celor scutite de taxa pe valoarea adăugată, se plateste la organul vamal, în conformitate cu regulile în vigoare privind plata drepturilor de import.

(3) Prin derogare de la alin. (2), nu se face plata efectiva la organele vamale de către persoanele înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată care au obţinut certificatele de exonerare prevăzute la alin. (4), pentru urmatoarele:

a) importul de masini industriale, utilaje tehnologice, instalaţii, echipamente, aparate de măsura şi control, automatizari, destinate realizării de investitii, precum şi importul de masini agricole şi mijloace de transport destinate realizării de activităţi productive;

b) importul de materii prime şi materiale consumabile care nu se produc sau sunt deficitare în tara, stabilite prin norme, şi sunt destinate utilizarii în cadrul activităţii economice a persoanei care realizează importul.

(4) Persoanele impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată, care efectueaza importuri de natura celor prevăzute la alin. (3), trebuie să solicite eliberarea unui certificat de exonerare de la plata în vama a taxei pe valoarea adăugată, emis de către organele fiscale competente. Pot solicita eliberarea unui astfel de certificat numai persoanele care nu au obligaţii bugetare restante, reprezentand impozite, taxe, contribuţii, inclusiv contribuţiile individuale ale salariatilor şi orice alte venituri bugetare, cu excepţia celor esalonate şi/sau reesalonate la plata. Pe baza certificatelor prezentate de importatori, organele vamale au obligaţia sa acorde liberul de vama pentru bunurile importate. Procedura de acordare a certificatelor de exonerare de la plata în vama a taxei pe valoarea adăugată se stabileste prin norme.

(5) Importatorii care au obţinut certificatele de exonerare de la plata în vama a taxei pe valoarea adăugată evidentiaza taxa pe valoarea adăugată aferenta bunurilor importate în decontul de taxa pe valoarea adăugată, atât ca taxa colectata, cat şi ca taxa deductibila. Pentru platitorii de taxa pe valoarea adăugată în regim mixt se aplică prevederile art. 147, pentru determinarea taxei de dedus.

Norme metodologice:

64. (1) Prin ordin al ministrului finanţelor publice se stabilesc procedura de acordare a certificatelor de exonerare de la plata în vama a taxei pe valoarea adăugată şi lista materiilor prime şi materialelor consumabile care nu se produc sau sunt deficitare în tara.

(2) Importatorii care au obţinut certificate de exonerare de la plata taxei pe valoarea adăugată în vama evidentiaza taxa aferenta importului în jurnalele pentru cumparari şi în jurnalele pentru vanzari, pe baza declaraţiei vamale de import sau, după caz, a actului constatator emis de autoritatea vamala, şi este preluata în decontul de taxa pe valoarea adăugată atât ca taxa colectata, cat şi ca taxa deductibila.

(3) În cursul perioadei fiscale importatorii reflecta taxa pe valoarea adăugată aferenta acestor importuri prin inregistrarea contabila:

```
      4426        =       4427
"Taxa pe valoarea    "Taxa pe valoarea
adăugată deductibila" adăugată colectata"
```

(4) Platitorii de taxa pe valoarea adăugată cu regim mixt aplica şi prevederile art. 147 din Codul fiscal, în functie de destinaţia pe care o dau bunurilor importate, respectiv dacă sunt utilizate numai pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (4) din Codul fiscal - nu deduc taxa pe valoarea adăugată, dacă sunt destinate pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (3) din Codul fiscal - deduc integral taxa pe valoarea adăugată, iar dacă sunt destinate realizării atât de operaţiuni care nu dau drept de deducere, cat şi de operaţiuni care dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (5) din Codul fiscal - deduc taxa pe valoarea adăugată aplicand pro-rata. La incheierea decontului de taxa pe valoarea adăugată, taxa nedeductibila se înregistrează în conturile de cheltuieli ale perioadei fiscale curente potrivit prevederilor pct. 52 alin. (2).

(5) Pentru importatorii care nu indeplinesc obligaţiile prevăzute la alin. (2)-(4) organele fiscale competente vor aplica urmatoarele măsuri:

a) dacă importurile respective sunt destinate exclusiv realizării de operaţiuni care dau drept de deducere, dispun aplicarea prevederilor alin. (2) şi (3) în perioada fiscala în care s-a finalizat controlul;

b) dacă importurile respective sunt destinate realizării de operaţiuni care sunt supuse pro-rata, vor calcula diferenţa dintre taxa colectata şi taxa dedusa potrivit pro-rata aplicabila la data efectuării operaţiunii. În cazul în care controlul are loc în cursul anului fiscal în care operaţiunea a avut loc, pentru determinarea diferenţei menţionate se va avea în vedere pro-rata provizorie aplicata sau, după caz, prorata lunara ori trimestriala. Dacă controlul are loc într-un alt an fiscal decat cel în care a avut loc operaţiunea, pentru determinarea diferenţei menţionate se va avea în vedere pro-rata definitivă calculată pentru anul în care a avut loc operaţiunea sau, după caz, pro-rata lunara ori trimestriala. Diferentele astfel stabilite vor fi achitate în termenele prevăzute de normele procedurale în vigoare;

c) dacă importurile respective sunt destinate realizării de operaţiuni care nu dau drept de deducere, vor stabili taxa datorata bugetului de stat, care va fi achitata în termenele prevăzute de normele procedurale în vigoare;

d) pentru neplata în termenul stabilit de lege a sumelor constatate la lit. b) şi c) se datorează penalităţi de intarziere şi/sau dobanzi, după caz, calculate conform normelor procedurale în vigoare. Sumele respective nu se includ în deconturile privind taxa pe valoarea adăugată.

---

*) A se vedea şi ORDINUL nr. 1.219 din 12 august 2004 pentru aprobarea Normelor privind procedura de acordare a certificatelor de exonerare de la plata în vama a taxei pe valoarea adăugată pentru importurile prevăzute la art. 157 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 737 din 16 august 2004.

Codul fiscal:

Responsabilitatea platitorilor şi a organelor fiscale

Art. 158. - (1) Orice persoană obligata la plata taxei pe valoarea adăugată poarta raspunderea pentru calcularea corecta şi plata la termenul legal a taxei pe valoarea adăugată către bugetul de stat şi pentru depunerea la termenul legal a deconturilor de taxa pe valoarea adăugată, prevăzute la art. 156 alin. (2) şi (3), la organul fiscal competent, conform prezentului titlu şi cu legislatia vamala în vigoare.

(2) Taxa pe valoarea adăugată se administreaza de către organele fiscale şi de autorităţile vamale, pe baza competentelor lor, asa cum sunt precizate în prezentul titlu, în normele procedurale în vigoare şi în legislatia vamala în vigoare.

Norme metodologice:

65. Orice diferente de taxa pe valoarea adăugată de plată, constatate de organele de control, cu excepţia celor de la pct. 60 alin. (5) lit. a) şi pct. 64 alin. (5) lit. a), nu se includ în deconturile de taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

Capitolul XV
Dispozitii tranzitorii

Dispozitii tranzitorii

Art. 161. - (1) Operaţiunile efectuate după data intrarii în vigoare a prezentului titlu în baza unor contracte în derulare vor fi supuse prevederilor prezentului titlu, cu excepţiile prevăzute de prezentul articol. Ordonatorii de credite, în cazul instituţiilor publice, au obligaţia să asigure fondurile necesare platii taxei pe valoarea adăugată în situaţia în care operaţiunile respective nu mai sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată sau în cazul modificarii de cota.

Norme metodologice:

66. (1) Livrarile de bunuri şi prestarile de servicii efectuate până la data de 31 decembrie 2003 inclusiv, justificate cu documente de expeditie şi transport, situaţii de lucrari, procese-verbale de receptie sau cu alte documente similare, din care să rezulte ca livrarea şi/sau prestarea au fost efectuate până la data mentionata, vor fi facturate potrivit regimului în vigoare la data efectuării operaţiunilor respective.

(2) În situaţia în care anterior datei de 1 ianuarie 2004 s-au incasat avansuri sau au fost intocmite facturi fiscale inaintea livrarii de bunuri sau prestarii de servicii, se va proceda la regularizare pentru a se aplică regimul în vigoare la data efectuării livrarii de bunuri sau prestarii de servicii, cu excepţia livrarilor de bunuri şi prestarilor de servicii care se efectueaza continuu, pentru care regularizarea se va efectua în functie de data la care intervine exigibilitatea taxei potrivit art. 135 alin. (4) din Codul fiscal.

(3) Preturile cu amanuntul, care includ taxa pe valoarea adăugată colectata neexigibila de 19%, ale stocurilor de medicamente de uz uman şi veterinar din farmacii, existente la 31 decembrie 2003, se corecteaza cu diferenţa dintre cota de 19%, în vigoare până la 31 decembrie 2003, şi cota de 9%, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, aplicand procedeul sutei marite. Aceasta operaţiune se reflecta contabil prin inregistrarea: 371=4428 în rosu sau cu semnul minus, cu suma aferenta reducerii taxei pe valoarea adăugată de la 19% la 9%. Modificarea de cota nu afectează deducerea taxei pe valoarea adăugată aferente achizitiilor de medicamente efectuate până la 31 decembrie 2003, care au fost livrate prin aplicarea cotei de 19% de taxa pe valoarea adăugată. Începând cu data de 1 ianuarie 2004 medicamentele de uz uman şi veterinar se livreaza cu cota de 9% de taxa pe valoarea adăugată, indiferent dacă sunt din stocurile producătorilor, ale farmaciilor sau dacă provin din import.

(4) Contractele în derulare privind livrari de bunuri sau prestări de servicii, inclusiv cele de achizitii publice, sunt supuse cotelor şi regimurilor de taxa pe valoarea adăugată în vigoare de la data de 1 ianuarie 2004, potrivit art. 161 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul contractelor de achizitii publice, la care preturile negociate nu conţin taxa pe valoarea adăugată potrivit Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 60/2001 privind achiziţiile publice, aprobata şi modificata prin Legea nr. 212/2002, cu modificările ulterioare, se procedeaza astfel: pentru livrari de bunuri sau prestări de servicii care au fost scutite cu sau fără drept de deducere până la data de 31 decembrie 2003, iar de la 1 ianuarie 2004 sunt supuse cotei standard sau cotei reduse de taxa pe valoarea adăugată, facturarea se face prin adaugarea cotei de taxa pe valoarea adăugată corespunzătoare la preţul stabilit prin contractul de achizitii publice pentru livrarile/prestarile efectuate începând cu data de 1 ianuarie 2004, iar în cazul livrarilor de bunuri sau prestarilor de servicii care au fost supuse cotei de 19% de taxa pe valoarea adăugată până la data de 31 decembrie 2003, iar de la data de 1 ianuarie 2004 sunt supuse cotei reduse de taxa pe valoarea adăugată, facturarea se face prin adaugarea cotei reduse de taxa pe valoarea adăugată la preţul stabilit prin contractul de achizitii publice pentru livrarile/prestarile efectuate începând cu data de 1 ianuarie 2004. Pentru livrarile de bunuri şi prestarile de servicii efectuate până la data de 31 decembrie 2003 inclusiv, se aplică prevederile alin. (1) şi (2).

Codul fiscal:

(2) Certificatele pentru amanarea exigibilitatii taxei pe valoarea adăugată, eliberate în baza art. 17 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, rămân valabile până la data expirarii perioadelor pentru care au fost acordate.

Norme metodologice:

67. (1) Procedura de amanare a exigibilitatii taxei pe valoarea adăugată pentru operaţiunile derulate după data de 1 ianuarie 2004 în baza certificatelor de amanare a exigibilitatii taxei pe valoarea adăugată, eliberate în baza art. 17 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, care rămân valabile până la data expirarii perioadelor pentru care au fost acordate, în conformitate cu prevederile art. 161 alin. (2) din Codul fiscal, se realizează astfel:

a) beneficiarii au obligaţia sa achite în numele furnizorului taxa pe valoarea adăugată direct la bugetul de stat, la data punerii în functiune a investitiei, dar nu mai tarziu de data înscrisă în certificatul de amanare a exigibilitatii T.V.A. Taxa pe valoarea adăugată achitata devine deductibila şi se inscrie în decontul de taxa pe valoarea adăugată din luna respectiva. Cu suma achitata se va diminua corespunzător datoria faţă de furnizor. Beneficiarii certificatelor de amanare a exigibilitatii T.V.A. vor fi obligati sa plateasca dobanzi şi penalităţi de intarziere în cuantumul stabilit pentru neplata obligaţiilor faţă de bugetul de stat în cazul neachitarii la termen a taxei pe valoarea adăugată;

b) furnizorii vor inregistra ca taxa neexigibila taxa pe valoarea adăugată aferenta livrarilor către beneficiarii care au obţinut certificate de amanare a exigibilitatii T.V.A., pentru care nu mai au obligaţia de plată la bugetul de stat.

În luna în care beneficiarii achita taxa pe valoarea adăugată respectiva, taxa devine exigibila, dar furnizorii îşi vor reduce corespunzător suma taxei colectate şi concomitent vor reduce datoria beneficiarilor consemnata în conturile de clienti. Furnizorii nu vor fi obligati la plata de dobanzi şi penalităţi de intarziere pentru neplata în termen de către beneficiari a sumelor reprezentand taxa pe valoarea adăugată a carei exigibilitate a fost amanata.

(2) Furnizorii sunt obligati sa dea o declaratie pe propria raspundere, semnata de persoana care angajează legal unitatea, pe care o transmit beneficiarului, din care să rezulte ca bunurile furnizate au fost produse cu cel mult un an inaintea vanzarii şi nu au fost niciodata utilizate.

(3) Amanarea exigibilitatii taxei pe valoarea adăugată se justifica de către furnizori pe baza copiei legalizate de pe certificatul de amanare, obtinuta de la beneficiari.

(4) Bunurile respective nu pot face obiectul comercializarii pe perioada acordarii facilitatii prevăzute de lege. În situaţia nerespectarii acestei prevederi, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la data efectuării livrarii. Pentru perioada de la data efectuării livrarii până la data platii efective se datorează penalităţi de intarziere şi/sau dobanzi pentru neplata în termen a obligaţiilor bugetare.

(5) În caz de divizare, fuziune, lichidare, dizolvare fără lichidare, unitatile care beneficiaza de amanarea exigibilitatii taxei pe valoarea adăugată au obligaţia de a achita taxa pe valoarea adăugată înainte de declanşarea acestor operaţiuni şi de a anunta concomitent organul fiscal care a emis certificatul de amanare a exigibilitatii taxei pe valoarea adăugată.

(6) Inregistrarile contabile pentru transpunerea prevederilor referitoare la amanarea exigibilitatii sunt urmatoarele:

A. La furnizori:

a) inregistrarea livrarii de bunuri:

```
411      =       %
                 707
                 4428
```

b) la data achitarii taxei pe valoarea adăugată de către beneficiari operaţiunea se inscrie în jurnalul de vanzari în coloanele 8 şi 9 sau 10 şi 11, după caz, iar pe baza copiei documentului de plată transmis de beneficiari se înregistrează taxa pe valoarea adăugată devenita exigibila:

4428 = 4427

c) concomitent se înregistrează reducerea taxei colectate pentru aceste operaţiuni, care se evidentiaza la randul de regularizări din Decontul de taxa pe valoarea adăugată:

4427 = 411

B. La beneficiari:

a) inregistrarea achizitiei de bunuri:

```
%  =  404
212
4428
```

b) achitarea taxei pe valoarea adăugată la bugetul de stat, rezultata din facturile furnizorilor pentru care s-a obţinut certificatul de amanare a exigibilitatii taxei pe valoarea adăugată:

4426 = 512

Operaţiunea se inscrie în jurnalul pentru cumparari în coloanele 7 şi 8 sau 9 şi 10, după caz;

c) stingerea datoriei faţă de furnizor pentru partea privind taxa pe valoarea adăugată achitata în numele sau:

404 = 4428.

Codul fiscal:

(4) Prin norme se stabilesc reguli diferite pentru operaţiunile de intermediere în turism, vanzarile de bunuri second-hand, operaţiunile realizate de casele de amanet.

Norme metodologice:

68. (1) Agentiile de turism touroperatoare şi detailiste, denumite în continuare agentii de turism, pot aplica regulile speciale în măsura în care acţionează în nume propriu în folosul turistului şi utilizeaza pentru realizarea pachetului de servicii turistice sau a unor componente ale acestuia bunuri şi/sau servicii achiziţionate de la alte persoane impozabile. Pachetul de servicii turistice, părţile componente ale acestuia şi turistul sunt notiuni reglementate de legislatia în vigoare privind comercializarea pachetelor de servicii turistice.

(2) Toate operaţiunile efectuate de agentiile de turism pentru realizarea pachetului de servicii turistice sau a unor componente ale acestuia, în condiţiile precizate la alin. (1), sunt considerate ca o prestare de servicii unica a agentiei de turism. Aceasta prestare de servicii unica se impune în tara în care agentia de turism îşi are stabilit sediul activităţii economice sau un sediu permanent de la care sunt prestate serviciile.

(3) Baza de impozitare a serviciului unic furnizat de agentia de turism este constituita din beneficiul realizat de agentie, diminuat cu suma taxei pe valoarea adăugată, inclusa în beneficiul respectiv. Acest beneficiu este egal cu diferenţa dintre preţul de vanzare solicitat de agentia de turism şi costul real al pachetului de servicii turistice sau al unor componente ale acestuia. În înţelesul prezentului alineat, urmatoarele expresii se definesc astfel:

a) pret de vanzare - tot ceea ce constituie contrapartida obtinuta sau care se va obtine de către agentia de turism de la client ori de la un tert pentru pachetul de servicii turistice sau, după caz, pentru componente ale acestuia, inclusiv subventiile legate direct de aceasta operaţiune, impozitele, taxele, cheltuielile accesorii cum sunt comisioanele şi asigurarea solicitata de agentie clientului, dar exclusiv sumele prevăzute la art. 137 alin. (3) din Codul fiscal;

b) costul real al pachetului de servicii turistice sau, după caz, al unor componente ale acestuia - preţul, inclusiv taxa pe valoarea adăugată care nu se deduce, facturat de prestatorii unor servicii, precum servicii de transport, hoteliere, de alimentatie publică, şi alte cheltuieli precum asigurarea auto a mijlocului de transport, taxe pentru viza, diurna şi cazare pentru sofer, taxe de autostrada, taxe de parcare, combustibil, cu excepţia cheltuielilor generale care intră în costul pachetului de servicii turistice sau, după caz, al unor componente ale acestuia.

(4) Taxa pe valoarea adăugată colectata, aferenta serviciului unic al agentiei de turism, se determina prin aplicarea procedeului sutei marite asupra bazei de impozitare determinate conform alin. (3). Cota de taxa pe valoarea adăugată este cota standard de 19%. Pentru determinarea sumei taxei pe valoarea adăugată aferente pachetelor de servicii turistice sau unor componente ale acestora, comercializate într-o perioadă fiscala, se ţin jurnale de vanzari sau, după caz, borderouri de vanzari (încasări), separate de operaţiunile pentru care se aplică regim normal de taxa pe valoarea adăugată, în care se evidentiaza numai totalul documentului de vanzare, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, precum şi jurnale de cumparari, separate, în care se evidentiaza cumpararile de bunuri/servicii care se cuprind în costul real al pachetului de servicii turistice. Baza de impozitare şi suma taxei pe valoarea adăugată, colectate pentru aceste operaţiuni într-o perioadă fiscala, se determina pe baza unor situaţii de calcul intocmite pentru ansamblul operaţiunilor supuse regulilor speciale în perioada fiscala respectiva şi se evidentiaza corespunzător în decontul de taxa pe valoarea adăugată.

(5) Agentiile de turism nu au dreptul sa inscrie taxa pe valoarea adăugată, în mod distinct, în facturile fiscale sau în alte documente legale care se predau turistului, pentru operaţiunile cărora le sunt aplicate regulile speciale de determinare a taxei pe valoarea adăugată, în acest caz inscriindu-se distinct în documente menţiunea «T.V.A. inclusa».

(6) Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru serviciul unic furnizat de agentia de turism intervine la data la care toate elementele necesare determinarii bazei de impozitare prevăzute la alin. (3) sunt certe.

(7) Taxa pe valoarea adăugată aferenta bunurilor şi serviciilor achiziţionate în vederea realizării de operaţiuni supuse regulilor speciale, prevăzute la alin. (3) lit. b), nu este deductibila de către agentiile de turism.

(8) Agentiile de turism pot opta pentru aplicarea regimului normal de taxa pe valoarea adăugată pentru operaţiunile prevăzute la alin. (1), cu urmatoarele excepţii, pentru care aplicarea regulilor speciale este obligatorie:

a) când turistul este o persoană fizica;

b) când pachetul de servicii turistice contine şi componente pentru care locul prestarii este considerat a fi în strainatate.

(9) În cazul aplicarii regimului normal de taxa pe valoarea adăugată, agentiile de turism au dreptul, în baza art. 129 alin. (5) din Codul fiscal, sa refactureze fiecare componenta a pachetului de servicii turistice cu cota de taxa pe valoarea adăugată corespunzătoare fiecarei componente. De asemenea, fiecare componenta facturata în regim normal de taxa pe valoarea adăugată va include şi marja adăugată de agentia de turism, fără a fi declarata distinct.

(10) Atunci când agentiile de turism efectueaza atât operaţiuni supuse regimului normal de taxa pe valoarea adăugată, cat şi operaţiuni supuse regulilor speciale, acestea trebuie să conduca evidente contabile separate pentru fiecare în parte. Nu se aplică reguli speciale pentru transportul de persoane cu orice mijloc de transport, dacă acesta nu face parte dintr-un pachet de servicii turistice.

Punctul 68 din Normele metodologice de aplicare a art. 161, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 13 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

69. (1) Prezentul punct trateaza regulile speciale pentru vanzarile de bunuri second-hand (de ocazie), care se aplică de către persoanele impozabile revanzatoare înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată.

(2) În vederea aplicarii acestor reguli speciale, în sensul taxei pe valoarea adăugată, se înţelege prin bunuri secondhand (de ocazie) bunurile mobile corporale care au fost utilizate anterior achizitionarii şi urmeaza a fi reparate, îmbunătăţite sau vandute ca atare. În această categorie se include şi cartea veche.

(3) Prin persoana impozabila revanzatoare, în sensul taxei pe valoarea adăugată, se înţelege o persoană impozabila, înregistrată ca platitor de taxa pe valoarea adăugată, care în cadrul activităţii sale economice cumpara din tara bunuri second-hand (de ocazie) în vederea revanzarii acestora către alte persoane.

(4) În prevederile alin. (3) se încadrează persoanele impozabile care au prevăzut în obiectul de activitate comercializarea de bunuri second-hand (de ocazie).

(5) Baza de impozitare pentru livrarea de către persoanele impozabile revanzatoare a bunurilor second-hand se determina la livrarea bunurilor şi este constituita din suma reprezentand diferenţa dintre preţul de vanzare obţinut, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, şi preţul de cumparare al bunurilor, însă numai dacă persoana impozabila revanzatoare a cumparat bunurile respective de la:

a) persoane care nu sunt înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adăugată;

b) alte persoane impozabile revanzatoare, în măsura în care livrarea de bunuri realizata de acestea a fost supusă prezentului regim special.

(6) Persoanele impozabile revanzatoare care livreaza bunuri second-hand nu au dreptul sa inscrie taxa pe valoarea adăugată în mod distinct în facturile fiscale sau în alte documente legale care se predau cumparatorului, taxa nefiind deductibila de către cumparator; în acest caz se inscrie în documente menţiunea «T.V.A. inclusa».

(7) Taxa pe valoarea adăugată colectata, aferenta livrarii de către persoanele impozabile revanzatoare de bunuri second-hand, se determina prin aplicarea procedeului sutei marite asupra bazei de impozitare determinate conform alin. (5). Cota de taxa pe valoarea adăugată este cota standard sau cota redusa, după caz. Pentru determinarea sumei taxei pe valoarea adăugată, aferenta operaţiunilor de livrare de bunuri second-hand într-o perioadă fiscala, se ţin jurnale de vanzari sau, după caz, borderouri de vanzari (încasări), separate de operaţiunile pentru care se aplică regim normal de taxa pe valoarea adăugată, în care se evidentiaza numai totalul documentului de vanzare, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, precum şi jurnale de cumparari, separate, în care se evidentiaza cumpararile de bunuri destinate a fi vandute în regim second-hand. Baza de impozitare şi suma taxei pe valoarea adăugată, colectate pentru aceste operaţiuni într-o perioadă fiscala, se determina pe baza unor situaţii de calcul intocmite pentru ansamblul operaţiunilor supuse regulilor speciale în perioada fiscala respectiva şi se evidentiaza corespunzător în decontul de taxa pe valoarea adăugată.

(8) Persoanele impozabile revanzatoare pot opta pentru regimul normal de taxa pe valoarea adăugată.

(9) Persoanele impozabile care livreaza atât bunuri supuse regimului normal de taxa pe valoarea adăugată, cat şi bunuri în regim second-hand trebuie să tina evidenta separat pentru fiecare activitate.

Alin. (6) şi (7) ale punctului 69 din Normele metodologice de aplicare a art. 161, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de punctul 5, subpunctul 14 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

70. (1) Prezentul punct trateaza regulile speciale aplicabile bunurilor second-hand vandute în sistem de consignaţie.

(2) În cazul bunurilor second-hand vandute în sistem de consignaţie, baza de impozitare este constituita din:

a) suma obtinuta din vanzarea bunurilor second-hand încredinţate de platitorii de taxa pe valoarea adăugată;

b) suma reprezentand marja obtinuta din vanzarea de bunuri second-hand aparţinând neplatitorilor de taxa pe valoarea adăugată sau a bunurilor scutite de taxa pe valoarea adăugată. Marja reprezinta diferenţa dintre preţul la care bunul a fost comercializat şi suma cuvenita proprietarului bunului.

(3) Taxa pe valoarea adăugată colectata se determina astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (2) lit. a), prin aplicarea procedeului sutei marite asupra bazei de impozitare, dacă livrarile de bunuri sunt taxabile. Cota de taxa pe valoarea adăugată este cota standard de 19% sau, după caz, cota redusa de 9%. Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine în momentul vanzarii bunurilor, platitorii de taxa pe valoarea adăugată care au încredinţat bunurile respective fiind obligati sa emita facturi fiscale cel mai tarziu în ultima zi a lunii în care s-a efectuat vanzarea;

b) în cazul prevăzut la alin. (2) lit. b), prin aplicarea procedeului sutei marite asupra marjei reprezentand baza de impozitare. Cota de taxa pe valoarea adăugată este cota standard sau cota redusa, după caz. Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine în momentul vanzarii bunurilor.

(4) Taxa pe valoarea adăugată colectata, stabilita conform alin. (3) lit. b), nu se inscrie în mod distinct în facturile fiscale sau în alte documente legale care se predau cumparatorului, nefiind deductibila de către cumparator, în acest caz inscriindu-se în document menţiunea «T.V.A. inclusa». Pentru determinarea sumei taxei pe valoarea adăugată aferente acestor operaţiuni într-o perioadă fiscala se ţin jurnale de vanzari sau, după caz, borderouri de vanzari (încasări), separate de operaţiunile pentru care se aplică regim normal de taxa pe valoarea adăugată, în care se evidentiaza numai totalul documentului de vanzare, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, precum şi jurnale de cumparari, separate, în care se evidentiaza cumpararile de bunuri second-hand destinate a fi vandute în sistem de consignaţie. Baza de impozitare şi suma taxei pe valoarea adăugată, colectate pentru aceste operaţiuni într-o perioadă fiscala, se determina pe baza unor situaţii de calcul intocmite pentru ansamblul operaţiunilor supuse regulilor speciale în perioada fiscala respectiva şi se evidentiaza corespunzător în decontul de taxa pe valoarea adăugată.

(5) Persoanele impozabile care livreaza atât bunuri supuse regimului normal de taxa pe valoarea adăugată, cat şi bunuri supuse regulilor speciale de vanzare în sistem de consignaţie conform alin. (2) lit. b) trebuie să tina evidenta separat pentru fiecare activitate.

Litera b) a alin. (3) a punctului 70 din Normele metodologice de aplicare a art. 161, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 a fost modificata de punctul 5, subpunctul 15 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.
Alin. (4) al punctului 70 din Normele metodologice de aplicare a art. 161, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 16 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.
71. Pentru operaţiunile realizate de casele de amanet, se aplică urmatoarele reguli:
a) dobanzile sau comisioanele încasate de casele de amanet pentru acordarea de împrumuturi sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată potrivit art. 141 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, indiferent dacă bunurile mobile depuse de către debitor drept gaj sunt sau nu sunt returnate;
b) dacă împrumutul nu este restituit de către debitor, casele de amanet datorează taxa pe valoarea adăugată pentru valoarea obtinuta din vanzarea bunurilor care devin proprietatea casei de amanet. Dacă, potrivit contractului incheiat cu debitorul, bunurile sunt vandute în sistem de consignaţie, casele de amanet datorează taxa pe valoarea adăugată numai pentru marja realizata din vanzarea bunurilor, aplicand prevederile pct. 70.
72. Regimul normal de taxa pe valoarea adăugată reprezinta toate regulile de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, instituite prin titlul VI al Codului fiscal şi prin prezentele norme metodologice, cu excepţia cazurilor prevăzute la pct. 68-71 şi a regimului special de scutire prevăzut de art. 152 din Codul fiscal, în care se deroga de la regimul normal de taxa pe valoarea adăugată şi se aplică reguli speciale.
73. Anexele nr. 1 şi 2 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal.

Anexa 1

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind opţiunea de taxare a operaţiunilor prevăzute la
art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal
1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul fiscal de platitor de TVA .....
3. Adresa .....
4. Data de la care optati pentru taxare .....
5. Bunurile imobile pentru care se aplică opţiunea (adresa completa, denumirea bunului imobil, dacă este cazul, procentul din bunul imobil, dacă este cazul) .....
Confirm ca datele declarate sunt complete şi corecte.
Numele şi prenumele ....., functia .....
Semnatura şi stampila
Va rugam sa cititi art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal şi pct. 37 din normele metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal.
Dacă nu sunteti înregistrat ca platitor de taxa pe valoarea adăugată, nu puteti completa acest formular decat după dobandirea calităţii de platitor de taxa pe valoarea adăugată.

Anexa 2

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind anularea optiunii de taxare a operaţiunilor prevăzute
la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal
1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul fiscal de platitor de TVA .....
3. Adresa .....
4. Data de la care anulati opţiunea pentru taxare .....
5. Bunurile imobile pentru care anulati opţiunea (adresa completa, denumirea bunului imobil, dacă este cazul, procentul din bunul imobil, dacă este cazul) .....
Confirm ca datele declarate sunt complete şi corecte.

Numele şi prenumele ....., functia .....
Semnatura şi stampila

Codul fiscal:

Titlul VII
Accize

Capitolul I
Accize armonizate

Secţiunea 1
Dispozitii generale

Sfera de aplicare

Art. 162. - Accizele armonizate sunt taxe speciale de consum care se datorează bugetului de stat, pentru urmatoarele produse provenite din producţia interna sau din import:

a) bere;
b) vinuri;
c) bauturi fermentate, altele decat bere şi vinuri;
d) produse intermediare;
e) alcool etilic;
f) produse din tutun;
g) uleiuri minerale.

Norme metodologice:

1. (1) Accizele datorate bugetului de stat pentru produsele prevăzute la art. 162 din Codul fiscal sunt accize specifice exprimate în euro pe unitatea de măsura, cu excepţia tigaretelor la care acciza este combinata dintr-o acciza specifică exprimata în euro/1.000 de tigarete, la care se adauga o acciza ad valorem aplicata asupra pretului maxim de vanzare cu amanuntul.

(2) Sumele datorate bugetului de stat drept accize se calculeaza în lei după cum urmeaza:

a) pentru bere:

$$A = C \times \frac{K \times R}{100} \times Q$$

unde:
A = cuantumul accizei
C = numărul de grade Plato
K = acciza unitara prevăzută la art. 176*) nr. crt. 1 din Codul fiscal, în functie de capacitatea de productie anuală
R = cursul de schimb leu/euro
Q = cantitatea (în litri)
Concentraţia zaharometrica exprimata în grade Plato, în functie de care se calculeaza şi se virează la bugetul de stat accizele, este cea înscrisă în specificatia tehnica elaborata pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment, care trebuie să fie aceeasi cu cea înscrisă pe etichetele de comercializare a sortimentelor de bere. Abaterea admisa este de ±0,5 grade Plato;

b) pentru vinuri spumoase, bauturi fermentate spumoase şi produse intermediare:

$$A = \frac{K \times R}{100} \times Q$$

unde:
A = cuantumul accizei
K = acciza unitara prevăzută la art. 176 nr. crt. 2.2, 3.2 şi 4 din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro
Q = cantitatea (în litri)

c) pentru alcool etilic:

$$A = \frac{C}{100} \times \frac{K \times R}{100} \times Q$$

unde:
A = cuantumul accizei
C = concentraţia alcoolica exprimata în procente de volum
K = acciza specifică prevăzută la art. 176 nr. crt. 5 din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro
Q = cantitatea (în litri)
d) pentru tigarete:
Total acciza datorata = A(1) + A(2)
în care:
A(1) = acciza specifică
A(2) = acciza ad valorem
A(1) = K(1) x R x Q(1)
A(2) = K(2) x PA x Q(2)
unde:
K(1) = acciza specifică prevăzută la art. 176 nr. crt. 6 din Codul fiscal
K(2) = acciza ad valorem prevăzută la art. 176 nr. crt. 6 din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro
PA = preţul maxim de vanzare cu amanuntul
Q(1) = cantitatea exprimata în unităţi de 1.000 buc. tigarete
Q(2) = numărul de pachete de tigarete aferente lui Q(1)
e) pentru tigari şi tigari de foi:
A = Q x K x R
unde:
A = cuantumul accizei
Q = cantitatea exprimata în unităţi de 1.000 buc. tigari
K = acciza unitara prevăzută la art. 176 nr. crt. 7 din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro
f) pentru tutun destinat fumatului:
A = Q x K x R
unde:
A = cuantumul accizei
Q = cantitatea în kg
K = acciza unitara prevăzută la art. 176 nr. crt. 8 din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro
g) pentru uleiuri minerale:
A = Q x K x R
unde:
A = cuantumul accizei
Q = cantitatea exprimata în tone sau litri
K = acciza unitara prevăzută la art. 176 nr. crt. 9-16 din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro.
---
*) Nivelul accizelor prevăzut la art. 176 din Codul fiscal a fost modificat conform anexei care face parte integrantă din HOTĂRÂREA nr. 977 din 25 iunie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 570 din 29 iunie 2004.

Codul fiscal:
Definitii
Art. 163. - În înţelesul prezentului titlu, se vor folosi urmatoarele definitii: [...]
b) producţia de produse accizabile reprezinta orice operaţiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau modificate sub orice formă;

Norme metodologice:
2. În activitatea de productie este inclusa şi operaţiunea de imbuteliere şi ambalare a produselor accizabile în vederea eliberarii pentru consum a acestora.

Codul fiscal:
Producerea şi detinerea în regim suspensiv
Art. 168 [...]
(2) Este interzisa detinerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost plătită.

Norme metodologice:
3. În afara antrepozitului fiscal pot fi deţinute numai produsele accizabile pentru care accizele au fost evidentiate distinct în documentele fiscale prevăzute de lege la momentul exigibilitatii accizelor.

Codul fiscal:

Producerea şi detinerea în regim suspensiv

Art. 168. - (1) Este interzisa producerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal.

(2) Este interzisa detinerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost plătită.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) nu se aplică pentru berea, vinurile şi bauturile fermentate, altele decat bere şi vinuri, produse în gospodariile individuale pentru consumul propriu.

Norme metodologice:

4. (1) Gospodariile individuale care produc bere, vinuri şi bauturi fermentate, altele decat bere şi vinuri, pot vinde aceste produse numai pe baza autorizatiei de producător individual emise de autoritatea fiscala teritoriala şi numai către un antrepozit fiscal de productie, în condiţiile prevăzute la pct. 14. În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin autoritate fiscala teritoriala se înţelege, după caz, directiile generale ale finanţelor publice judetene sau a municipiului Bucureşti ori Directia generală de administrare a marilor contribuabili.

(2) Pentru obtinerea autorizatiei prevăzute la alin. (1) trebuie să se completeze o cerere, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 1.

(3) Gospodariile individuale care produc tuica şi rachiuri din fructe pentru consum propriu au obligaţia să se inregistreze la administratia finanţelor publice în raza careia îşi au domiciliul. Inregistrarea se face pe baza declaraţiei prezentate în anexa nr. 2.

(4) Gospodariile individuale care produc tuica şi rachiuri din fructe pot vinde aceste produse numai pe baza autorizatiei de producător individual emise de autoritatea fiscala teritoriala şi numai către un antrepozit fiscal de productie, în condiţiile prevăzute la pct. 14. Pentru obtinerea autorizatiei trebuie să se completeze o cerere, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 1.

(5) Gospodariile individuale sunt acele gospodarii care nu efectueaza operaţiuni în sistem de prestări de servicii. Sistemul de prestări de servicii reprezinta activitatea de productie de produse accizabile în care atât materia prima, cat şi produsul finit sunt ale beneficiarului prestatiei.

(6) Tuica şi rachiurile din fructe pentru vanzare pot fi obtinute în sistem de prestări de servicii numai la distilerii autorizate ca antrepozit fiscal de productie, în condiţiile prevăzute la pct. 12.

Codul fiscal:

Uleiuri minerale

Art. 175 [...]

(3) Uleiurile minerale, altele decat cele de la alin. (2), sunt supuse unei accize dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vanzare sau utilizate drept combustibil sau carburant. Nivelul accizei va fi fixat în functie de destinatie, la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzit sau carburantului echivalent.

Norme metodologice:

5. (1) Pentru uleiurile minerale, altele decat cele de la art. 175 alin. (2) din Codul fiscal, destinate a fi utilizate, puse în vanzare sau utilizate drept combustibil, se datorează bugetului de stat o acciza la nivelul accizei datorate pentru motorina.

(2) Pentru orice ulei mineral din grupa gazului petrolier lichefiat, destinat a fi utilizat, pus în vanzare sau utilizat drept combustibil, se datorează bugetului de stat o acciza la nivelul accizei datorate pentru gazul petrolier lichefiat.

Codul fiscal:

Calculul accizei pentru tigarete

Art. 177 [...]

(5) Preţul maxim de vanzare cu amanuntul pentru orice marca de tigarete se stabileste de către persoana care produce tigaretele în România sau care importa tigaretele şi este adus la cunoştinţa publică în conformitate cu cerinţele prevăzute de norme.

Norme metodologice:

6. (1) Preturile maxime de vanzare cu amanuntul pentru tigarete se stabilesc de către antrepozitarul autorizat pentru productie sau de către importatorul de astfel de produse şi se notifica la autoritatea fiscala centrala. În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin autoritate fiscala centrala se înţelege Ministerul Finanţelor Publice.

(2) Inregistrarea de către autoritatea fiscala centrala a preturilor maxime de vanzare cu amanuntul se face pe baza declaraţiei scrise a antrepozitarului autorizat pentru productie sau a importatorului, modelul-tip al acesteia fiind prezentat în anexa nr. 3.

(3) Declaratia se va întocmi în doua exemplare, din care un exemplar va rămâne la autoritatea fiscala centrala, iar al doilea exemplar, cu numărul de înregistrare atribuit de către aceasta, va rămâne la persoana care a întocmit-o.

(4) Declaratia, care va cuprinde în mod expres data de la care se vor practica preturile maxime, va fi depusa la autoritatea fiscala centrala cu minimum doua zile înainte de data practicarii acestor preţuri.

(5) Cu minimum 24 de ore înainte de data efectiva a intrarii în vigoare, lista cuprinzand preturile maxime de vanzare cu amanuntul, cu numărul de înregistrare atribuit de autoritatea fiscala centrala, va fi publicata, prin grija antrepozitarului autorizat pentru productie sau a importatorului, în doua cotidiene de mare tiraj.

(6) Ori de cate ori se intenţionează modificari ale preturilor maxime de vanzare cu amanuntul, antrepozitarul autorizat pentru productie sau importatorul are obligaţia sa redeclare preturile pentru toate sortimentele de tigarete, indiferent dacă modificarea intervine la unul sau la mai multe sortimente. Redeclararea se face pe baza aceluiasi model de declaratie prevăzut la alin. (2) şi cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (4) şi (5).

(7) După primirea declaratiilor privind preturile maxime de vanzare cu amanuntul, autoritatea fiscala centrala va transmite copii de pe acestea autorităţii fiscale teritoriale, direcţiilor cu atribuţii de control din subordinea Ministerului Finanţelor Publice, Autorităţii Naţionale a Vamilor şi Ministerului Administraţiei şi Internelor.

Codul fiscal:

Secţiunea a 4-a
Regimul de antrepozitare

Reguli generale

Art. 178 [...]

(4) Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vanzarea cu amanuntul a produselor accizabile. [...]

(6) Fac excepţie de la prevederile alin. (4) antrepozitele fiscale care livreaza uleiuri minerale către avioane şi nave sau furnizeaza produse accizabile din magazinele duty-free.

Norme metodologice:

7. (1) Antrepozitele fiscale pentru uleiurile minerale pot livra în regim de scutire directa către persoane fizice uleiuri minerale utilizate drept combustibil pentru încălzit în baza autorizatiei de utilizator final, precum şi gaze petroliere lichefiate distribuite în butelii tip aragaz pentru consum casnic.

(2) Magazinele autorizate potrivit legii sa comercializeze produse în regim duty-free sunt asimilate cu antrepozitele fiscale. Aceste magazine primesc produse accizabile în regim suspensiv în baza autorizaţiilor de duty-free şi pentru aceste produse nu se datorează accize.

Codul fiscal:

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

Art. 179. - (1) Un antrepozit fiscal poate functiona numai pe baza autorizatiei valabile emise de autoritatea fiscala competenţa.

(2) În vederea obtinerii autorizatiei pentru ca un loc sa functioneze ca antrepozit fiscal, persoana care intenţionează să fie antrepozitar autorizat pentru acel loc trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscala competenţa în modul şi sub forma prevăzute în norme.

(3) Cererea trebuie să conţină informaţii şi să fie însoţită de documente cu privire la:

a) amplasarea şi natura locului;

b) tipurile şi cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse şi/sau depozitate în decursul unui an;

c) identitatea şi alte informaţii cu privire la persoana care urmeaza să-şi desfasoare activitatea ca antrepozitar autorizat;

d) capacitatea persoanei care urmeaza a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerinţele prevăzute la art. 183.

d) capacitatea persoanei care urmeaza a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerinţele prevăzute la art. 183.

(4) Persoana care intenţionează să fie antrepozitar autorizat va prezenta, de asemenea, o copie a contractului de administrare sau a actelor de proprietate ale sediului unde locul este amplasat. În plus, atunci când solicitantul nu este proprietarul locului, cererea trebuie să fie însoţită de o declaratie din partea proprietarului, prin care se confirma permisiunea de acces pentru personalul cu atribuţii de control.

(5) Persoana care îşi manifesta în mod expres intentia de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite fiscale poate depune la autoritatea fiscala competenţa o singura cerere. Cererea va fi însoţită de documentele prevăzute de prezentul titlu, aferente fiecarei locatii.

Norme metodologice:

8. (1) Un antrepozit fiscal poate functiona doar în baza unei autorizaţii emise de autoritatea fiscala centrala, prin comisia instituita în acest scop prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) Pentru a obtine o autorizatie de antrepozit fiscal, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscala teritoriala.

(3) Cererea trebuie să conţină informaţiile şi să fie însoţită de documentele specificate în modelul prevăzut în anexa nr. 4.

(4) În cazul productiei de uleiuri minerale, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună documentaţia conform prevederilor prezentelor norme metodologice, după ce a fost avizata din punct de vedere tehnic de Ministerul Economiei şi Comerţului.

(5) Autoritatea fiscala teritoriala verifica realitatea şi exactitatea informaţiilor şi a documentelor depuse de antrepozitarul autorizat propus. Se au în vedere în special indeplinirea condiţiilor prevăzute la art. 180 din Codul fiscal, precum şi capacitatea antrepozitarului autorizat propus de a îndeplini condiţiile prevăzute la art. 183 lit. b), c) şi d) din Codul fiscal.

(6) Antrepozitarul autorizat propus este obligat ca pe durata actiunii de verificare să asigure condiţiile necesare bunei desfăşurări a acesteia.

(7) În actiunea de verificare autoritatea fiscala poate solicita sprijinul Autorităţii Naţionale de Control şi, după caz, al Ministerului Administraţiei şi Internelor, pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce priveste indeplinirea condiţiilor de autorizare a fiecarui solicitant.

(8) În termen de 30 de zile de la depunerea cererilor, documentatiile vor fi inaintate autorităţii fiscale centrale, insotite de un referat care să cuprindă punctul de vedere asupra oportunitatii emiterii autorizatiei de antrepozitar autorizat şi, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanta cu datele şi informaţiile prezentate de antrepozitarul autorizat propus. Aceste referate vor purta semnatura şi stampila autorităţii fiscale teritoriale.

(9) Autoritatea fiscala centrala poate să solicite antrepozitarului autorizat propus orice informatie şi documente pe care le considera necesare, cu privire la:

a) amplasarea şi natura antrepozitului fiscal propus;

b) tipurile şi cantitatile de produse accizabile ce urmeaza a fi produse şi/sau depozitate în antrepozitul fiscal propus;

c) identitatea antrepozitarului autorizat propus;

d) capacitatea antrepozitarului autorizat propus de a asigura garantia financiară.

Codul fiscal:

Condiţii de autorizare

Art. 180. - Autoritatea fiscala competenţa elibereaza autorizatia de antrepozit fiscal pentru un loc, numai dacă sunt indeplinite urmatoarele condiţii:

a) locul urmeaza a fi folosit pentru producerea, imbutelierea, ambalarea, primirea, detinerea, depozitarea şi/sau expedierea produselor accizabile. În cazul unui loc ce va fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare, cantitatea de produse accizabile depozitata trebuie să fie mai mare decat cantitatea pentru care suma accizelor potentiale este de 50.000 euro. Conform prevederilor din norme, aceasta cantitate poate fi diferentiata, în functie de grupa de produse depozitata;

Norme metodologice:

9. (1) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare atunci când cantitatile minime lunare de produse accizabile ce urmeaza a fi depozitate în acest loc depasesc limitele prevăzute mai jos:

- bere 75.000 litri;
- vinuri spumoase 12.000 litri;
- bauturi fermentate, altele decat

bere şi vinuri 12.000 litri.

(2) În cazul unui antrepozitar autorizat de depozitare, atunci când pe durata unei perioade continue de 6 luni cantitatea de produse accizabile depozitata în antrepozitul fiscal este mai mica decat cantitatea prevăzută la alin. (1), autorizatia se revoca. Revocarea autorizatiei se face de către autoritatea fiscala centrala.

Codul fiscal:

Autorizarea ca antrepozit fiscal

Art. 181. - (1) Autoritatea fiscala competenţa va notifica în scris autorizarea ca antrepozit fiscal, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentatiei complete de autorizare.

Norme metodologice:

10. (1) Comisia instituita la nivelul Ministerului Finanţelor Publice emite decizii de aprobare sau de respingere a cererii antrepozitarului autorizat propus, după analizarea documentatiilor complete depuse de solicitant.

(2) La lucrarile comisiei va fi invitat, după caz, cate un reprezentant din partea Ministerului Administraţiei şi Internelor, a Ministerului Economiei şi Comerţului şi a Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor şi Mediului, precum şi cate un reprezentant al patronatelor producătorilor de produse accizabile sau al depozitarilor de astfel de produse, legal înfiinţate.

(3) Autorizatia pentru un antrepozit fiscal are ca data de emitere data de 1 a lunii urmatoare celei în care a fost aprobata de către comisie cererea de autorizare.

Codul fiscal:

Obligaţiile antrepozitarului autorizat

Art. 183. - Orice antrepozitar autorizat are obligaţia de a îndeplini urmatoarele cerinţe:

a) să depună la autoritatea fiscala competenţa, dacă se considera necesar, o garantie, în cazul productiei, transformarii şi detinerii de produse accizabile, precum şi o garantie obligatorie pentru circulatia acestor produse, în condiţiile stabilite prin norme;

Norme metodologice:

11. (1) Garantia pentru circulatia produselor accizabile se constituie numai pentru produsele aflate în regim suspensiv, care se deplaseaza în cazurile reglementate la art. 187 şi 191 din Codul fiscal.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), nu se constituie garantie pentru circulatia produselor accizabile care circulă în regim suspensiv de la un antrepozit fiscal la alt antrepozit fiscal ale aceluiasi antrepozitar autorizat.

Pct. 11 din Normele metodologice de aplicare a art. 183, lit. a) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6, subpunctul 1 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

j) să se conformeze cu alte cerinţe impuse prin norme.

Norme metodologice:

12. (1) Antrepozitarii autorizati trebuie să deţină un sistem computerizat de evidenta a produselor aflate în antrepozite, a celor intrate sau iesite, a celor pierdute prin deteriorare, spargere, furt, precum şi a accizelor aferente acestor categorii de produse. În cazul antrepozitelor fiscale de productie pentru alcool etilic, sistemul trebuie să asigure şi evidenta materiilor prime introduse în fabricatie, precum şi a semifabricatelor aflate pe linia de fabricatie.

(2) În cazul antrepozitelor fiscale de productie de alcool etilic ca materie prima şi al celor de productie de bauturi alcoolice obtinute exclusiv din prelucrarea acestui alcool, antrepozitarii autorizati trebuie să deţină în proprietate cladirile şi să deţină sau să aibă drept de folosinţă a terenului. Documentele care atesta detinerea în proprietate a cladirilor, precum şi detinerea în proprietate sau în folosinţă a terenurilor sunt:

a) pentru cladiri, extrasul de carte funciara insotit de copia titlului de proprietate sau, după caz, a procesului-verbal de punere în functiune, atunci când acestea au fost construite în regie proprie;

b) pentru terenuri, extrasul de carte funciara insotit de copia titlului de proprietate sau a actului care atesta dreptul de folosinţă sub orice formă legala.

(3) Nu intra sub incidenţa prevederilor alin. (1) şi (2) unitatile de cercetare-dezvoltare organizate potrivit reglementarilor Legii nr. 290/2002 privind organizarea şi functionarea unităţilor de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare şi a Academiei de Stiinte Agricole şi Silvice "Gheorghe Ionescu-Sisesti", cu modificările ulterioare.

(4) De asemenea, în cazul antrepozitelor fiscale de productie pentru alcool etilic, antrepozitarii autorizati trebuie să deţină în proprietate instalatiile şi echipamentele necesare desfăşurării activităţii, inclusiv mijloace de măsurare - contoare - avizate de Biroul Român de Metrologie Legală, necesare pentru determinarea cantităţii de alcool, precum şi mijloace de măsurare legala pentru determinarea concentratiei alcoolice pentru fiecare produs, după caz.

(5) Cazanele deţinute de gospodariile individuale care produc tuica şi rachiuri din fructe, în cazul productiei destinate vanzarii, trebuie să fie litrate şi dotate cu vase litrate de organele abilitate de Biroul Român de Metrologie Legală, precum şi cu mijloace de măsurare legala a concentratiei alcoolice a produselor obtinute.

Codul fiscal:

Secţiunea a 5-a
Deplasarea şi primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Art. 186. - Pe durata deplasarii unui produs accizabil, acciza se suspenda, dacă sunt satisfacute urmatoarele cerinţe: [...]

d) containerul în care este deplasat produsul este sigilat corespunzător, conform prevederilor din norme;

Norme metodologice:

13. (1) Containerele în care sunt deplasate produsele accizabile în regim suspensiv trebuie să poarte sigiliile antrepozitului fiscal expeditor. În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin container se înţelege orice recipient sau orice alt mijloc care serveste la transportul în cantitati angro al produselor accizabile.

(2) În cazul deplasarii în regim suspensiv a alcoolului etilic între doua antrepozite fiscale sau între un antrepozit fiscal şi un birou vamal de iesire din România, containerele în care se deplaseaza produsele respective trebuie să poarte şi sigiliile aplicate de supraveghetorul fiscal, desemnat potrivit titlului VIII din Codul fiscal. În situaţia în care vamuirea se efectueaza la un birou vamal de interior, sigiliile aplicate de supraveghetorul fiscal vor fi inlocuite, după caz, cu sigiliile vamale.

(3) În cazul deplasarii produselor accizabile între un birou vamal de intrare în România şi un antrepozit fiscal, containerele în care se afla produsele trebuie să poarte şi sigiliile biroului vamal.

(4) Sigiliile prevăzute la alin. (2) şi (3) sunt de unica folosinţă şi trebuie să poarte insemnele celor care le aplica.

Alin. (2) al pct. 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 186, lit. d) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6, subpunctul 2 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Documentul administrativ de însoţire

Art. 187. - (1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv este permisa numai atunci când sunt insotite de documentul administrativ de însoţire. Modelul documentului administrativ de însoţire va fi prevăzut în norme.

(2) În cazul deplasarii produselor accizabile între doua antrepozite fiscale în regim suspensiv, acest document se întocmeşte în 5 exemplare, utilizate după cum urmeaza:

a) primul exemplar rămâne la antrepozitul fiscal expeditor;

b) exemplarele 2, 3 şi 4 ale documentului însoţesc produsele accizabile pe parcursul miscarii până la antrepozitul fiscal primitor. La sosirea produselor în antrepozitul fiscal primitor, acestea trebuie să fie certificate de către autoritatea fiscala competenţa, în raza careia îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal primitor, cu excepţiile prevăzute în norme. La sosirea produselor în antrepozitul fiscal primitor, exemplarul 2 se păstrează de către acesta. Exemplarul 3 este transmis de către antrepozitul fiscal primitor la antrepozitul fiscal expeditor. Exemplarul 4 se transmite şi rămâne la autoritatea fiscala competenţa, în raza careia îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal primitor;

c) exemplarul 5 se transmite de către antrepozitul fiscal expeditor, la momentul expedierii produselor, autorităţii fiscale competente în raza careia îşi desfăşoară activitatea.

Norme metodologice:

14. (1) Documentul administrativ de însoţire este un instrument de verificare a originii, a iesirii sau a admiterii într-un antrepozit fiscal, a livrarii şi a transportului unui produs accizabil deplasat în regim suspensiv.

(2) Documentul administrativ de însoţire contine numele emitentului, al destinatarului şi al transportatorului, informaţii de identificare şi informaţii cantitative despre produsul accizabil care este deplasat, după modelul prevăzut în anexa nr. 5.

(3) Documentul administrativ de însoţire se întocmeşte de către antrepozitul fiscal expeditor în 5 exemplare, din care:

a) primul exemplar rămâne la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 5 se transmite de către acesta, la momentul expedierii produselor, către autoritatea fiscala teritoriala în raza careia îşi desfăşoară activitatea;

b) exemplarele 2, 3 şi 4 însoţesc obligatoriu produsul accizabil pe parcursul deplasarii până la antrepozitul fiscal primitor.

(4) La sosirea produsului în antrepozitul fiscal primitor, acesta trebuie să completeze toate cele 3 exemplare ale documentului administrativ de însoţire la rubricile aferente primitorului şi, înainte de desigilarea şi descarcarea produsului, să solicite autorităţii fiscale teritoriale în raza careia îşi desfăşoară activitatea desemnarea unui reprezentant al acesteia, care în maximum 24 de ore trebuie să efectueze verificarea şi certificarea datelor inscrise în documentul administrativ de însoţire.

(5) Din cele 3 exemplare certificate de către reprezentantul autorităţii fiscale teritoriale, exemplarul 3 se transmite de antrepozitul fiscal primitor la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 4 se transmite autorităţii fiscale teritoriale în raza careia primitorul îşi desfăşoară activitatea. Exemplarul 2 rămâne la antrepozitul fiscal primitor.

(6) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producţia de alcool etilic şi pentru prelucrarea acestuia, toate cele 5 exemplare ale documentului administrativ de însoţire trebuie să fie vizate de către supraveghetorul fiscal desemnat potrivit titlului VIII din Codul fiscal. În situaţia în care antrepozitele fiscale de productie pentru alcool etilic şi de prelucrare a acestuia se afla în localităţi diferite, trebuie să se procedeze ca la alin. (4) şi (5).

(7) Prin excepţie, atunci când antrepozitele fiscale de productie de alcool etilic şi de prelucrare a acestuia se afla în acelasi loc, documentul administrativ de însoţire se întocmeşte în 3 exemplare, din care primul exemplar se păstrează la antrepozitul fiscal de productie, exemplarul 2 rămâne la antrepozitul fiscal de prelucrare, iar exemplarul 3 se transmite la autoritatea fiscala teritoriala în raza careia îşi desfăşoară activitatea. În aceasta situaţie, exemplarele 2 şi 3 se completeaza de către antrepozitul fiscal de prelucrare ca antrepozit fiscal primitor, iar certificarea se face de către supraveghetorul fiscal.

(8) În cazul gospodariilor individuale care vand produse accizabile către un antrepozit fiscal de productie, deplasarea produselor în regim suspensiv trebuie să fie însoţită de doua exemplare ale borderoului de achizitii, pe care antrepozitul fiscal de productie menţionează în partea superioara "utilizat ca document administrativ de însoţire". Menţiunea se face prin aplicarea unei stampile care va contine acest text. La sosirea produselor în

antrepozitul fiscal de productie, acesta trebuie să inscrie pe borderou cantitatea primita şi să solicite autorităţii fiscale teritoriale în raza careia îşi desfăşoară activitatea desemnarea unui reprezentant fiscal, care în maximum 24 de ore trebuie să verifice şi sa certifice datele inscrise în cele doua exemplare ale borderoului de achizitii. Din cele doua exemplare certificate, unul se expediaza gospodariei individuale, iar al doilea exemplar se păstrează de către antrepozitul fiscal de productie. Modelul borderoului de achizitii este cel prezentat în Ordinul ministrului finanţelor nr. 425/1998 pentru aprobarea Normelor metodologice de intocmire şi utilizare a formularelor tipizate, comune pe economie, care nu au regim special, privind activitatea financiară şi contabila, precum şi a modelelor acestora.

Codul fiscal:

Primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Art. 188. - Pentru un produs în regim suspensiv care este deplasat, acciza continua să fie suspendata la primirea produsului în antrepozitul fiscal, dacă sunt satisfacute urmatoarele cerinţe:

[...]

c) antrepozitul fiscal primitor trebuie să obţină de la autoritatea fiscala competenţa certificarea documentului administrativ de însoţire a produselor accizabile primite, cu excepţiile prevăzute în norme;

Norme metodologice:

14^1. Obligaţia certificării documentului administrativ de însoţire de către autoritatea fiscala competenţa nu este aplicabila în cazul produselor accizabile deplasate în regim suspensiv prin conducte fixe.

Punctul 14^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 188, lit. c) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 6, subpunctul 3 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Deplasarea unui produs accizabil între un antrepozit fiscal şi un birou vamal

Art. 191. - În cazul deplasarii unui produs accizabil între un antrepozit fiscal şi un birou vamal de iesire din România sau între un birou vamal de intrare în România şi un antrepozit fiscal, acciza se suspenda, dacă sunt indeplinite condiţiile prevăzute de norme. Aceste condiţii sunt în conformitate cu principiile prevăzute la art. 186-190.

Norme metodologice:

15. (1) În situaţia deplasarii unui produs accizabil între un antrepozit fiscal şi un birou vamal de iesire din România în vederea exportului, documentul administrativ de însoţire se întocmeşte în 5 exemplare. Pe durata deplasarii acciza se suspenda dacă sunt indeplinite urmatoarele condiţii:

a) produsul este insotit de exemplarele 2, 3 şi 4 ale documentului administrativ de însoţire;

b) ambalajul în care este deplasat produsul are la exterior marcaje care identifica cu claritate tipul şi cantitatea produsului aflat în interior;

c) containerul în care este deplasat produsul este sigilat potrivit prevederilor pct. 13;

d) produsul este insotit de dovada constituirii unei garantii de către antrepozitul fiscal pentru plata accizelor aferente produsului deplasat.

(2) Primul exemplar al documentului administrativ de însoţire rămâne la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 5 se transmite la autoritatea fiscala teritoriala în raza careia acesta îşi desfăşoară activitatea.

(3) După scoaterea definitivă a produselor de pe teritoriul României şi intocmirea declaraţiei vamale de export, exemplarele 2, 3 şi 4 se confirma de biroul vamal de iesire din România. Exemplarul 2 rămâne la biroul vamal, exemplarele 3 şi 4 se transmit de către acesta antrepozitului fiscal expeditor şi, respectiv, autorităţii fiscale teritoriale în raza careia îşi desfăşoară activitatea expeditorul.

(4) În situaţia deplasarii unui produs accizabil între un birou vamal de intrare în România şi un antrepozit fiscal, acciza se suspenda dacă sunt indeplinite urmatoarele condiţii:

a) produsul accizabil este insotit de 3 copii ale declaraţiei vamale pe care biroul vamal menţionează în partea superioara "utilizat ca document administrativ de însoţire". Menţiunea se face prin aplicarea unei stampile care va contine acest text;

b) ambalajul în care este deplasat produsul are la exterior marcaje care identifica cu claritate tipul şi cantitatea produsului aflat în interior;

c) containerul în care este deplasat produsul este sigilat potrivit prevederilor pct. 13;

d) produsul este insotit de dovada constituirii de către antrepozitul fiscal primitor a unei garantii pentru plata accizelor aferente produsului deplasat.

(5) Cele 3 copii ale declaraţiei vamale însoţesc produsele accizabile până la antrepozitul fiscal primitor.

(6) După certificarea acestor copii de către antrepozitul fiscal primitor, o copie se retine de către acesta, o copie este transmisa inapoi la biroul vamal de intrare, iar a treia se transmite autorităţii fiscale teritoriale în raza careia îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal primitor.

Codul fiscal:

Momentul exigibilitatii accizelor

Art. 192 [...]

(3) În cazul pierderilor sau lipsurilor, acciza pentru un produs accizabil devine exigibila la data când se constata o pierdere sau o lipsa a produsului accizabil.

(4) Prevederea alin. (3) nu se aplică şi plata accizei nu se datorează dacă pierderea sau lipsa intervine în perioada în care produsul accizabil se afla într-un regim suspensiv şi sunt indeplinite oricare dintre urmatoarele condiţii: [...]

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorita evaporarii sau altor cauze care reprezinta rezultatul natural al producerii, detinerii sau deplasarii produsului, dar numai în situaţia în care cantitatea de produs care nu este disponibila pentru a fi folosita în România nu depăşeşte limitele prevăzute în norme.

Norme metodologice:

16. În cazul pierderilor sau lipsurilor de produse accizabile, acestea se admit ca neimpozabile atunci când sunt indeplinite urmatoarele condiţii:

a) pot fi dovedite prin procese-verbale privind inregistrarea pierderilor sau lipsurilor;

b) se încadrează în limitele prevăzute în normele tehnice ale utilajelor şi instalaţiilor şi/sau în actele normative în vigoare; şi

c) sunt evidentiate şi înregistrate în contabilitate.

Codul fiscal:

(3) În cazul pierderilor sau lipsurilor, acciza pentru un produs accizabil devine exigibila la data când se constata o pierdere sau o lipsa a produsului accizabil. [...]

(5) În cazul unui produs accizabil, care are dreptul de a fi scutit de accize, acciza devine exigibila la data la care produsul este utilizat în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea.

(6) În cazul unui ulei mineral, pentru care acciza nu a fost anterior exigibila, acciza devine exigibila la data la care uleiul mineral este oferit spre vanzare sau la care este utilizat drept combustibil sau carburant.

(7) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibila şi care este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care se revoca sau se anulează autorizatia, acciza devine exigibila la data revocarii sau anularii autorizatiei.

Norme metodologice:

17. (1) În toate situaţiile prevăzute la art. 192 alin. (3), (5), (6) şi (7) din Codul fiscal, acciza se plateste în termen de 5 zile de la data la care a devenit exigibila.

(2) În cazul unui ulei mineral pentru care acciza nu a fost anterior exigibila şi care, prin schimbarea destinatiei initiale, este oferit spre vanzare sau utilizat drept combustibil ori carburant, acciza devine exigibila la data la care uleiul mineral este oferit spre vanzare, obligaţia platii accizei revenind vânzătorului, sau la data la care este utilizat drept combustibil sau carburant, obligaţia platii accizei revenind utilizatorului.

Codul fiscal:

(8) Accizele se calculeaza în cota şi rata de schimb în vigoare, la momentul în care acciza devine exigibila.

Norme metodologice:

18. Rata de schimb pentru calcularea accizelor este cea stabilita potrivit prevederilor art. 218 din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Secţiunea a 6-a
Obligaţiile platitorilor de accize

Documente fiscale

Art. 195. - (1) Pentru produsele accizabile, altele decat cele marcate, care sunt transportate sau deţinute în afara antrepozitului fiscal sau a unui antrepozit vamal, originea trebuie să fie dovedita folosindu-se un document care va fi stabilit prin norme. Documentul nu poate fi mai vechi de 6 zile. Aceasta prevedere nu este aplicabila pentru produsele accizabile transportate sau deţinute de către alte persoane decat comerciantii, în măsura în care aceste produse sunt ambalate în pachete destinate vanzarii cu amanuntul.

(2) Toate transporturile de produse accizabile sunt insotite de un document, astfel:

a) miscarea produselor accizabile în regim suspensiv este însoţită de documentul administrativ de însoţire;

b) miscarea produselor accizabile eliberate pentru consum este însoţită de factura fiscala ce va reflecta cuantumul accizei, modelul acesteia fiind precizat în norme;

c) transportul de produse accizabile, când acciza a fost plătită, este insotit de factura sau aviz de însoţire.

Norme metodologice:

19. (1) Orice platitor de acciza care livreaza produse accizabile către o altă persoană are obligaţia de a emite către aceasta persoana o factura. Acest document nu poate fi mai vechi de 6 zile de la data efectuării livrarii.

(2) Facturile se emit pe formulare standard sau pe formulare speciale.

(3) Facturile fiscale speciale se utilizeaza numai de către antrepozitarii autorizati sau importatorii autorizati de alcool etilic, tigarete şi uleiuri minerale, după caz. De asemenea, facturile fiscale speciale se utilizeaza şi de către distribuitorii agreati de uleiuri minerale. Modelul acestora este cel prevăzut în anexele nr. 6, 7, 8, 9, 10 şi 11. În facturile fiscale speciale, la rubrica «Cumparator» se va menţiona antrepozitar autorizat, comerciant sau utilizator.

(4) Pentru livrarile de produse accizabile efectuate din antrepozitele fiscale, cu excepţia livrarilor în regim suspensiv, factura trebuie să cuprindă valoarea accizei sau, dacă nu se datorează accize în urma unei scutiri, menţiunea "scutit de accize".

(5) Persoana care emite factura în care se inscrie acciza are obligaţia de a pastra un exemplar din fiecare factura şi de a prezenta acest exemplar la cererea autorităţilor fiscale.

(6) În cazul produselor accizabile marcate, transportul acestora de la antrepozitul fiscal de productie către alte locuri proprii de depozitare ale antrepozitarului autorizat se face pe baza avizului de însoţire, care va fi de tip special, cu inscriptionare pe diagonala, numai în cazul bauturilor alcoolice pentru care se foloseşte factura fiscala speciala. În avizul de însoţire se inscrie şi valoarea accizei aferente cantităţilor de produse accizabile transferate.

(7) Avizul de însoţire în care acciza se evidentiaza distinct se utilizeaza şi în cazul altor produse accizabile pentru care acciza devine exigibila la momentul iesirii din regimul suspensiv, fără a interveni schimbul de proprietate. Pentru transferul de uleiuri minerale, avizul de însoţire va avea inscripţionat pe lungimea în diagonala cuvintele "Uleiuri minerale". Prin iesire din regim suspensiv se înţelege şi cazurile în care produsele accizabile sunt transferate către un depozit neautorizat ca antrepozit fiscal, aflat în aceeasi locatie fizica sau la aceeasi adresa cu spatiul de productie.

(8) În situaţiile prevăzute la alin. (6) şi (7) nu este obligatorie înscrierea accizelor în facturile intocmite la livrarea produselor, dar se vor menţiona cuvintele "accize platite".

(9) Miscarea produselor accizabile în regim suspensiv este însoţită intotdeauna de documentul administrativ de însoţire. În cazul deplasarii produselor accizabile de la un birou vamal de intrare în România sau de la o gospodarie individuala către un antrepozit fiscal, aceasta trebuie să fie însoţită de declaratia vamala sau de borderoul de achizitii, care au menţionate în partea superioara "utilizat ca document administrativ de însoţire".

(10) Facturile fiscale speciale şi documentul administrativ de însoţire sunt documente cu regim special şi se tiparesc de către Compania Naţionala "Imprimeria Naţionala" - S.A.

(11) Documentele fiscale prevăzute la alin. (10) se achizitioneaza, contra cost, de la autoritatea fiscala teritoriala în baza notei de comanda intocmite conform modelului prezentat în anexa nr. 12. Nota de comanda va fi aprobata numai dacă solicitantul justifica necesitatea achizitionarii acestor documente.

(12) Orice noua comanda de astfel de documente va fi condiţionată de justificarea utilizarii documentelor ridicate anterior, prin prezentarea evidentei achizitionarii şi utilizarii documentelor fiscale speciale, întocmită conform modelului prezentat în anexa nr. 13.

(13) Antrepozitarii autorizati şi importatorii de tigarete pot utiliza propriile sisteme informatice financiar-contabile pentru emiterea facturilor fiscale speciale.

Alin. (3) al pct. 19 din Normele metodologice de aplicare a art. 195 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6, subpunctul 4 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Garantii

Art. 198. - (1) După acceptarea condiţiilor de autorizare a antrepozitului fiscal, antrepozitarul autorizat depune la autoritatea fiscala competenţa o garantie, conform prevederilor din norme, care să asigure plata accizelor care pot deveni exigibile.

(2) Garantiile pot fi: depozite în numerar, ipoteci, garantii reale şi personale.

(3) Modul de calcul, valoarea şi durata garantiei vor fi prevăzute în norme.

(4) Valoarea garantiei va fi analizata periodic, pentru a reflecta orice schimbari în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarilor autorizati sau în nivelul de accize datorat.

Norme metodologice:

20. (1) Orice antrepozitar autorizat trebuie să asigure o garantie care să acopere riscul neplatii accizelor pentru produsele accizabile produse şi/sau depozitate în fiecare antrepozit fiscal al antrepozitarului autorizat.

(2) Garantia poate fi sub forma de: depozit în numerar, ipoteci, garantii reale sau garantii personale.

(3) În cazul unui depozit în numerar se aplică urmatoarele reguli:

a) se constituie într-un depozit special deschis la Trezoreria Statului o sumă egala cu nivelul garantiei;

b) orice dobânda plătită de trezorerie în legătură cu depozitul aparţine antrepozitarului autorizat.

(4) În cazul ipotecii se aplică urmatoarele reguli:

a) antrepozitarul autorizat trebuie să aibă calitatea de proprietar al bunului imobil în cauza;

b) sa existe poliţa de asigurare a bunului imobil ipotecat în favoarea Ministerului Finanţelor Publice, valabila pe toata durata ipotecii;

c) proprietatea nu trebuie să faca obiectul unei alte ipoteci;

d) valoarea bunului imobil ipotecat trebuie să fie mai mare decat nivelul garantiei necesare, cu minimum 20%.

(5) În cazul garantiei reale se aplică urmatoarele reguli:

a) garantul trebuie să fie o societate bancara;

b) sa existe o scrisoare de garantie bancara.

(6) În cazul garantiei personale se aplică regulile stabilite la alineatele precedente, în functie de tipul garantiei.

(7) Nivelul garantiei pentru un antrepozit fiscal se determina în lei pe baza cursului de schimb leu/euro, după cum urmeaza:

Valoarea accizelor potentiale intr-o luna	Nivelul garantiei
Sub 100.000 euro	25% din valoarea accizelor potentiale intr-o luna
Între 100.000 şi 200.000 euro	20% din valoarea accizelor potentiale intr-o luna
Între 200.000 şi 500.000 euro	15% din valoarea accizelor potentiale intr-o luna
Între 500.000 şi 1 milion euro	10% din valoarea accizelor potentiale intr-o luna
Între 1 milion şi 5 milioane euro	5% din valoarea accizelor potentiale intr-o luna
Peste 5 milioane euro	2% din valoarea accizelor potentiale intr-o luna

(8) Valoarea accizelor potentiale intr-o luna se determina pe baza cantităţii medii lunare de produse accizabile care au fost produse şi/sau depozitate în locul respectiv în ultimele 12 luni sau, după caz, pe baza cantităţii medii lunare aferente lunilor lucrate consecutiv din ultimele 12 luni. În cazul antrepozitarilor care nu au desfăşurat activitate în ultimele 12 luni, valoarea accizelor potentiale intr-o luna se determina pe baza cantităţii medii lunare de produse accizabile, estimată a se produce şi/sau depozita în locul respectiv în urmatoarea perioada de 12 luni.

(9) Nivelul garantiei se reduce după cum urmeaza:

a) cu 50%, în cazul în care comisia instituita în cadrul autorităţii fiscale centrale stabileste ca în ultimul an antrepozitarul autorizat s-a conformat prevederilor legale privind accizele; sau

b) cu 100%, în cazul în care comisia instituita în cadrul autorităţii fiscale centrale stabileste ca în ultimii 2 ani antrepozitarul autorizat s-a conformat prevederilor legale privind accizele.

(10) Un antrepozitar autorizat se considera ca s-a conformat prevederilor legale privind accizele, în urmatoarele situaţii:

a) a platit la bugetul de stat obligaţiile din accize. În aceasta situaţie se includ şi antrepozitarii autorizati care au beneficiat sau beneficiaza de inlesniri la plata obligaţiilor fiscale restante faţă de bugetul de stat, în conformitate cu prevederile legale, cu respectarea condiţiilor cuprinse în conventiile incheiate cu autoritatea fiscala;

b) a depus la timp declaratiile de accize;

c) tine evidente exacte şi actualizate cu privire la materiile prime, lucrarile în derulare şi produsele accizabile finite;

d) a corectat orice abatere de la obligaţiile antrepozitarului autorizat.

(11) Prevederile alin. (9) se aplică şi în cazul agentilor economici care au detinut autorizatie de productie şi comercializare în ultimii 2 ani şi s-au conformat prevederilor legale privind accizele.

(12) Nivelul garantiei nu se reduce, în cazul în care antrepozitarul autorizat:

a) are pe rol dosare pentru evaziune fiscala, abuz de incredere, fals, uz de fals, inselaciune, delapidare, marturie mincinoasa, dare sau luare de mita, aflate în diferite stadii de solutionare la instantele judecătorești, fără a se fi pronuntat o hotărâre definitivă;

b) nu a detinut autorizatie pentru producţia şi comercializarea de produse accizabile în ultimii 2 ani, datorita neachitarii obligaţiilor privind plata accizelor, sau a pierdut dreptul la esalonari din motive imputabile.

(13) Garantia constituita la momentul autorizarii este valabila atâta timp cat nu este executata de Ministerul Finanţelor Publice.

(14) Garantia stabilita pentru autorizare se depune la autoritatea fiscala centrala în termen de 60 de zile de la data emiterii autorizatiei.

(15) Nivelul garantiei se analizeaza semestrial în vederea actualizarii în functie de schimbările intervenite în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarului autorizat sau în nivelul accizei datorate. În acest sens, antrepozitarul autorizat trebuie să depună semestrial până la data de 10 a lunii imediat urmatoare, la autoritatea fiscala centrala, o declaratie privind informaţiile necesare analizei.

(16) În cazul deplasarii produselor accizabile în regim suspensiv, cuantumul garantiei se stabileste pe baza cantităţii medii livrate intr-o luna ori pe baza cantităţii estimate a fi livrate intr-o luna, în situaţia antrepozitarilor autorizati care nu au desfăşurat activitate în domeniul produselor accizabile.

(17) Orice antrepozitar autorizat poate să asigure, la cerere, o singura garantie care să acopere toate antrepozitele fiscale ale acelui antrepozitar autorizat, precum şi garantia aferenta deplasarii produselor accizabile.

Codul fiscal:

Secţiunea a 7-a
Scutiri la plata accizelor

Scutiri generale

Art. 199. - (1) Produsele accizabile sunt scutite de plată accizelor, atunci când sunt destinate pentru:

a) livrarea în contextul relatiilor consulare sau diplomatice;

b) organizaţiile internationale recunoscute ca atare de către autorităţile publice ale României, în limitele şi în condiţiile stabilite prin conventiile internationale, care pun bazele acestor organizaţii, sau prin acorduri incheiate la nivel statal sau guvernamental;

c) fortele armate aparţinând oricărui stat-parte la Tratatul Atlanticului de Nord, cu excepţia Fortelor Armate ale României;

d) rezerva de stat şi rezerva de mobilizare, pe perioada în care au acest regim.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin norme.

Norme metodologice:

21. (1) Pentru produsele accizabile, cu excepţia uleiurilor minerale folosite drept combustibili şi carburanti, scutirea de la plata accizelor se acordă direct, atunci când sunt livrate de către antrepozitul fiscal:

a) în cadrul relatiilor consulare sau diplomatice;

b) organizaţiilor internationale recunoscute ca atare de către autorităţile publice ale României, în limitele şi în condiţiile stabilite prin conventiile internationale care pun bazele acestor organizaţii sau prin acorduri incheiate la nivel statal ori guvernamental;

c) fortelor armate aparţinând oricărui stat-parte la Tratatul Atlanticului de Nord, cu excepţia Fortelor Armate ale României;

d) la rezerva de stat şi rezerva de mobilizare.

(2) Pentru uleiuri minerale folosite drept combustibili şi carburanti, cu destinatiile prevăzute la alin. (1), cu excepţia celei prevăzute la lit. d), scutirea se acordă prin restituirea accizelor platite la momentul achizitionarii produselor accizabile, conform prevederilor legale în materie.

(3) Atât în situaţia prevăzută la alin. (1), cat şi în cea mentionata la alin. (2), scutirea se acordă pe baza certificatului de scutire de plată accizelor, emis beneficiarului de autoritatea fiscala teritoriala.

(4) Modelul certificatului de scutire de plată accizelor este prevăzut în anexa nr. 14.

(5) Acest certificat se elibereaza la cererea scrisa a beneficiarului, în care se vor menţiona statutul acestuia şi fundamentarea cantităţii ce urmeaza a fi achizitionata în regim de scutire de plată accizelor. Autoritatea fiscala teritoriala poate să solicite orice informatie şi documente pe care le considera necesare pentru eliberarea certificatului.

(6) Certificatul de scutire de plată accizelor se emite beneficiarului în trei exemplare, cu urmatoarele destinatii:

a) primul exemplar se păstrează de către beneficiar;

b) al doilea exemplar este utilizat ca document administrativ de însoţire;

c) al treilea exemplar se transmite şi se păstrează de către antrepozitul fiscal expeditor.

(7) În cazul în care beneficiarul se aprovizioneaza de la mai multe antrepozite fiscale, certificatul de scutire de plată accizelor se emite pentru fiecare antrepozit fiscal expeditor în parte.

(8) La momentul efectuării primei operaţiuni, beneficiarul transmite exemplarele 2 şi 3 ale certificatului de scutire de plată accizelor către antrepozitul fiscal expeditor, care păstrează al treilea exemplar, urmand ca exemplarul al doilea să fie utilizat ca document administrativ de însoţire pentru toate operaţiunile ce se vor derula.

(9) De fiecare data la sosirea produsului accizabil, beneficiarul solicita autorităţii fiscale teritoriale emitente a certificatului ca în maximum 24 de ore sa certifice pe exemplarul utilizat ca document administrativ de însoţire cantitatea primita de beneficiar. Pentru aceasta, autoritatea fiscala teritoriala emitenta poate desemna un reprezentant al administraţiei finanţelor publice în raza careia este primit produsul.

(10) După certificarea fiecarei operaţiuni în certificatul de scutire de plată accizelor, beneficiarul transmite o copie a acestuia în termen de 6 zile către antrepozitul fiscal expeditor.

(11) Dacă în termen de 30 de zile de la expedierea produsului antrepozitul fiscal expeditor nu primeste copia documentului certificat, acea operaţiune se considera eliberare pentru consum şi din acel moment acciza devine exigibila.

Codul fiscal:

Scutiri pentru alcool etilic şi alte produse alcoolice

Art. 200. - (1) Sunt scutite de plată accizelor alcoolul etilic şi alte produse alcoolice atunci când sunt:

a) denaturate conform prescriptiilor legale şi utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman;

b) utilizate pentru producerea otetului;

c) utilizate pentru producerea de medicamente;

d) utilizate pentru producerea de arome alimentare, pentru alimente sau bauturi nealcoolice ce au o concentraţie ce nu depăşeşte 1,2% în volum;

e) utilizate în scop medical în spitale şi farmacii;

f) utilizate direct sau ca element al produselor semifabricate pentru producerea de alimente cu sau fără crema, cu condiţia ca în fiecare caz concentraţia de alcool sa nu depăşească 8,5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compozitia ciocolatei şi 5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compozitia altor produse;

g) esantioane pentru analiza sau teste de productie necesare sau în scopuri stiintifice;

h) utilizate în procedee de fabricatie, cu condiţia ca produsul finit sa nu conţină alcool;

i) utilizate pentru producerea unui element care nu este supus accizei;

j) utilizate în industria cosmetica.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1), precum şi produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului vor fi reglementate prin norme.

Norme metodologice:

22. (1) În toate situaţiile prevăzute la art. 200 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiţia ca aprovizionarea să se fi efectuat direct de la un antrepozit fiscal sau de la un importator. Depozitele farmaceutice beneficiaza de scutire pentru alcoolul achizitionat şi livrat direct către spitale şi farmacii.

(2) Pentru produsele prevăzute la art. 200 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal scutirea se acordă direct. De asemenea, scutirea se acordă direct şi în cazul antrepozitarilor autorizati care funcţionează în sistem integrat pentru toate situaţiile prevăzute la art. 200 alin. (1) din Codul fiscal.

(3) Pentru celelalte situaţii prevăzute la art. 200 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea se acordă prin compensare şi /sau restituire, după caz, potrivit prevederilor Codului de procedura fiscala.

(4) În toate situaţiile prevăzute la art. 200 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea se acordă pe baza decontului de scutire de accize, insotit de:

a) autorizatia de utilizator final. Aceasta se elibereaza şi în cazul antrepozitarilor autorizati, care funcţionează în sistem integrat;

b) copia facturii fiscale de achizitie a alcoolului etilic, în care acciza să fie evidentiata separat, cu excepţia cazului prevăzut la art. 200 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal, în care pe factura se inscrie «scutit de accize»;

c) dovada platii accizelor către antrepozitul fiscal expeditor, constand în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis.

(4^1) Modelul decontului de scutire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(5) Autorizatia de utilizator final se emite de către autoritatea fiscala teritoriala. Autorizatia se emite în trei exemplare cu urmatoarele destinatii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final;

b) al doilea exemplar este utilizat ca document administrativ de însoţire;

c) al treilea exemplar se transmite şi se păstrează de către antrepozitul fiscal expeditor.

(6) Modelul autorizatiei de utilizator final este prezentat în anexa nr. 15.

(7) Aceasta autorizatie se elibereaza la cererea scrisa a beneficiarului, la care se va anexa actul de constituire din care să rezulte ca societatea desfăşoară o activitate care necesita consumul de alcool etilic şi alte produse alcoolice, precum şi fundamentarea cantităţii ce urmeaza a fi achizitionata în regim de scutire de plată accizelor. Autoritatea fiscala poate să solicite orice informatie şi documente pe care le considera necesare pentru eliberarea autorizatiei.

(8) În cazul în care beneficiarul se aprovizioneaza de la mai multe antrepozite fiscale, autorizatia de utilizator final se emite pentru fiecare antrepozit fiscal expeditor în parte.

(9) La momentul efectuării primei operaţiuni, beneficiarul transmite exemplarele 2 şi 3 ale autorizatiei de utilizator final către antrepozitul fiscal expeditor, care păstrează exemplarul trei, urmand ca exemplarul al doilea să fie utilizat ca document administrativ de însoţire pentru toate operaţiunile ce se vor derula.

(10) De fiecare data la sosirea produsului accizabil, beneficiarul solicita autorităţii fiscale teritoriale emitente a autorizatiei ca în maximum 24 de ore sa certifice pe exemplarul utilizat ca document administrativ de însoţire cantitatea primita de beneficiar. Pentru aceasta, autoritatea fiscala teritoriala emitenta poate desemna un reprezentant al administraţiei finanţelor publice în raza careia este primit produsul.

(11) După certificarea fiecarei operaţiuni în autorizatia de utilizator final, beneficiarul transmite o copie a acesteia în termen de 6 zile către antrepozitul fiscal expeditor.

(12) Dacă în termen de 30 de zile de la expedierea produsului, antrepozitul fiscal expeditor nu primeste copia documentului certificat, acea operaţiune se considera eliberare pentru consum şi din acel moment acciza devine exigibila.

(13) Produsele admise a fi utilizate pentru denaturarea alcoolului sunt:

a) pentru alcoolul etilic tehnic: violet de metil în concentraţie de 0,6-1,2 g la 1.000 litri, alcooli superiori în concentraţie de 0,2-0,5 kg/1.000 litri sau benzina de extractie în concentraţie de 0,4-1 kg/1.000 litri;

b) pentru alcoolul etilic utilizat în cosmetica: fenolftaleina în concentraţie de 10-40 g/1.000 litri;

c) pentru alcoolul sanitar: salicilat de etil sau salicilat de metil în concentraţie de 0,2-1 kg/1.000 litri şi albastru de metil în concentraţie de 2-5 g/1.000 litri.

(14) Depozitele farmaceutice livreaza alcoolul către spitale şi farmacii la preţuri fără accize.

Alin. (1),(3) şi (4) ale pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de punctul 6, subpunctul 5 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (4^1) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 6, subpunctul 6 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Scutiri pentru uleiuri minerale

Art. 201. - (1) Sunt scutite de la plata accizelor:

a) uleiurile minerale folosite în orice alt scop decat drept combustibil sau carburant;

b) uleiurile minerale livrate în vederea utilizarii drept carburant pentru aeronave, altele decat aviatia turistica în scop privat. Prin aviatie turistica în scop privat se înţelege utilizarea unei aeronave, de către proprietarul sau de către persoana fizica sau juridica care o detine cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decat cele comerciale şi în special altele decat transportul de persoane sau de marfuri sau prestări de servicii cu titlu oneros ori pentru nevoile autorităţilor publice;

c) uleiurile minerale livrate în vederea utilizarii drept carburant pentru navigatia maritima internationala şi pentru navigatia pe caile navigabile interioare, altele decat navigatiile de agrement în scop privat. Prin navigatie de agrement în scop privat se înţelege utilizarea oricarei ambarcatiuni, de către proprietarul sau de către persoana fizica sau juridica care o detine cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decat cele comerciale şi în special altele decat transportul de persoane sau de marfuri ori prestări de servicii cu titlu oneros sau pentru nevoile autorităţilor publice;

d) uleiurile minerale utilizate în cadrul productiei de electricitate şi în centralele electrocalogene;

e) uleiurile minerale utilizate în scopul testarii aeronavelor şi vapoarelor;

f) uleiurile minerale injectate în furnale sau în alte agregate industriale în scop de reducere chimica, ca aditiv la cocsul utilizat drept combustibil principal;

g) uleiurile minerale care intră în România în rezervorul standard al unui autovehicul cu motor, destinat utilizarii drept combustibil pentru acel autovehicul;

h) orice ulei mineral care este scos de la rezerva de stat sau rezerva de mobilizare, fiind acordat gratuit în scop de ajutor umanitar;

i) orice ulei mineral achizitionat direct de la agenti economici producători sau importatori, utilizat drept combustibil pentru încălzirea spitalelor, sanatoriilor, azilelor de batrani şi a orfelinatelor;

j) orice ulei mineral utilizat de către persoane fizice drept combustibil pentru încălzirea locuintelor;

k) orice ulei mineral achizitionat direct de la agenti economici producători sau importatori, utilizat drept combustibil în scop tehnologic sau pentru producerea de agent termic şi apa calda;

l) orice ulei mineral achizitionat direct de la agenti economici producători sau importatori, utilizat în scop industrial;

m) uleiurile minerale utilizate drept combustibil neconventional (bio-diesel).

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin norme.

Norme metodologice:

23. (1) În toate situaţiile prevăzute la art. 201 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea se acordă beneficiarului, cu condiţia ca aprovizionarea să se efectueze direct de la un antrepozit fiscal, de la un importator sau de la un distribuitor agreat prevăzut la alin. (17).

(2) Pentru produsele prevăzute la art. 201 alin. (1) lit. b)-j) şi m) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct. De asemenea, scutirea se acordă direct şi pentru uleiurile minerale cu codul NC 2711 14 00 utilizate în scop industrial.

(3) Pentru celelalte situaţii prevăzute la art. 201 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea se acordă prin compensare şi /sau restituire, după caz, potrivit prevederilor Codului de procedura fiscala.

(4) În toate situaţiile prevăzute la art. 201 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepţia celei prevăzute la lit. g) a aceluiasi articol, scutirea se acordă pe baza decontului de scutire de accize, insotit de:

a) autorizatia de utilizator final. Aceasta se elibereaza şi în cazul antrepozitarilor autorizati care utilizeaza uleiuri minerale obtinute din producţia proprie;

b) copia facturii fiscale de achizitie a uleiurilor minerale, în care acciza să fie evidentiata separat, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (2), în care pe factura se inscrie «scutit de accize»;

c) dovada platii accizelor către antrepozitul fiscal expeditor sau către importator, după caz, constand în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis.

(4^1) Modelul decontului de scutire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(5) În cazul în care aprovizionarea cu uleiuri minerale pentru care se acordă scutirea de la plata accizelor se efectueaza de la un distribuitor agreat, acesta are obligaţia detinerii autorizatiei de utilizator final.

(6) Autorizatia de utilizator final se emite în toate cazurile, cu excepţia persoanelor fizice, de către autoritatea fiscala teritoriala. Autorizatia se emite în trei exemplare cu urmatoarele destinatii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final;

b) al doilea exemplar este utilizat ca document administrativ de însoţire;

c) exemplarul 3 se transmite antrepozitului fiscal expeditor, importatorului sau distribuitorului agreat. În acest caz distribuitorul agreat transmite o copie a exemplarului 3 de autorizatie către antrepozitarul fiscal de la care acesta se aprovizioneaza.

(7) Modelul autorizatiei de utilizator final este prezentat în anexa nr. 15.

(8) Aceasta autorizatie se elibereaza la cererea scrisa a beneficiarului, la care se va anexa actul de constituire din care să rezulte ca societatea desfăşoară o activitate care necesita achizitionarea de uleiuri minerale, precum şi fundamentarea cantităţii ce urmeaza a fi achizitionata în regim de scutire de plată accizelor. Autoritatea fiscala poate să solicite orice informatie şi documente pe care le considera necesare pentru eliberarea autorizatiei.

(9) Autorizatia de utilizator final va fi solicitata şi de către beneficiarii uleiurilor minerale neaccizabile rezultate din prelucrarea titeiului sau a altor materii prime care au punctul de inflamabilitate sub 85°C.

(10) În cazul în care beneficiarul se aprovizioneaza de la mai multe antrepozite fiscale sau de la mai mulţi importatori sau distribuitori agreati, autorizatia de utilizator final se emite pentru fiecare situaţie în parte.

(11) La momentul efectuării primei operaţiuni, beneficiarul transmite exemplarele 2 şi 3 ale autorizatiei de utilizator final către expeditorul produsului accizabil, care păstrează exemplarul 3, urmand ca exemplarul 2 să fie utilizat ca document administrativ de însoţire pentru toate operaţiunile ce se vor derula.

(12) De fiecare data la sosirea produsului accizabil, beneficiarul solicita autorităţii fiscale teritoriale emitente a autorizatiei ca în maximum 24 de ore sa certifice pe exemplarul utilizat ca document administrativ de însoţire cantitatea primita de către beneficiar. Pentru aceasta, autoritatea fiscala teritoriala emitenta poate desemna un reprezentant al administraţiei finanţelor publice în raza careia este primit produsul.

(13) După certificarea fiecarei operaţiuni în autorizatia de utilizator final, beneficiarul transmite o copie a acesteia în termen de 6 zile către antrepozitul fiscal expeditor.

(14) Dacă în termen de 30 de zile de la expedierea produsului, antrepozitul fiscal expeditor nu primeste copia documentului certificat, acea operaţiune se considera eliberare pentru consum şi din acel moment acciza devine exigibila.

(15) Pentru persoanele fizice, autorizatia de utilizator final se emite la cererea scrisa a acestora de către administratia finanţelor publice în raza careia acestea îşi au domiciliul. În cerere va fi prezentată şi fundamentarea cantităţii ce urmeaza a fi achizitionata în decursul unui an. În acest caz, se elibereaza numai primul exemplar din modelul autorizatiei de utilizator final prezentat în anexa nr. 15, fără a se mai aplica procedura prevăzută la alin. (11)-(14). În autorizatia de utilizator final eliberata persoanei fizice, în locul codului unic de înregistrare se va inscrie codul numeric personal.

(16) Statiile de distribuţie ale antrepozitarilor autorizati care sunt dotate cu pompe distincte pentru distribuirea petrolului lampant vand către persoanele fizice acest produs la preţuri cu amanuntul care nu includ accize.

(17) Distribuitori agreati sunt:

a) pentru uleiuri minerale utilizate drept carburant pentru aeronave - detinatorii de certificate de autorizare ca distribuitor expres pentru produse aeronautice civile şi contracte de prestări de servicii cu societăţi detinatoare de

certificate de autorizare ca distribuitor expres pentru produse aeronautice civile. Certificatele de autorizare se elibereaza de Regia Autonoma "Autoritatea Aeronautica Civila Română";

b) pentru uleiurile minerale utilizate drept carburant pentru navigatia maritima internationala şi pe caile navigabile interioare - detinatorii de certificate eliberate de autoritatea cu competenţa în acest sens;

c) pentru gaz petrolier lichefiat - persoanele autorizate în calitate de unităţi de deservire - conform prescriptiilor tehnice în vigoare, aprobate de ministerul de resort - şi care deţin în proprietate mijloace tehnice autorizate pentru distribuirea de gaz petrolier lichefiat.

d) pentru petrol lampant - statiile de distribuţie care sunt dotate cu pompe distincte doar pentru distribuirea petrolului lampant.

(18) În cazul importurilor de uleiuri minerale, regimul de scutire se acordă în baza autorizatiei de utilizator final şi, după caz, a autorizaţiilor prevăzute la alin. (17) pentru distribuitorii agreati.

(19) Pentru gazul petrolier lichefiat livrat utilizatorilor finali prin distribuitorii agreati se procedeaza astfel:

a) în cazul livrarilor de gaz petrolier lichefiat către utilizatori finali - persoane fizice sau persoane juridice - pentru care scutirea de la plata accizelor se acordă direct, distribuitorul agreat se aprovizioneaza cu gaz petrolier lichefiat la preţuri cu accize, iar livrarea către acesti utilizatori finali se face la preţuri fără accize. Distribuitorul agreat este cel care va solicita autorităţii fiscale compensarea sau restituirea accizelor aferente cantităţilor livrate în regim de scutire;

b) în cazul gazului petrolier lichefiat livrat către utilizatori finali - persoane juridice - pentru care scutirea de la plata accizelor se acordă indirect, distribuitorul agreat se aprovizioneaza cu gaz petrolier lichefiat la preţuri cu accize. Acesta va livra produsul către utilizatorul final la preţuri cu accize, valoarea accizelor fiind înscrisă distinct în facturile fiscale speciale. În aceasta situaţie, utilizatorul final va fi cel care va solicita autorităţii fiscale compensarea sau restituirea accizelor aferente cantităţilor utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea.

(20) În cazul persoanelor juridice organizate în baza unor legi speciale potrivit cărora nu este permisa transmiterea către alte institutii a unor date şi informaţii statistice cu caracter secret, scutirile prevăzute la art. 201 alin. (1) din Codul fiscal se acordă prin restituire, cu respectarea intocmai a condiţiilor prevăzute la alin. (4).

(21) În înţelesul prevederilor art. 201 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal, sunt scutite de accize uleiurile minerale utilizate atât pentru producerea agentului termic, cat şi cele utilizate pentru producerea apei calde.

(22) În înţelesul prevederilor art. 201 alin. (1) lit. k) şi l) din Codul fiscal, prin scop tehnologic şi scop industrial se înţelege:

- scopul tehnologic reprezinta utilizarea uleiului mineral în activitatea efectiva de productie, fără ca acesta să se regaseasca în produsul finit rezultat;
- scopul industrial reprezinta utilizarea uleiului mineral ca materie prima pentru obtinerea altor produse, care se regaseste în produsul final rezultat din procesul de productie.

Alin. (3) şi (4) ale pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6, subpunctul 7 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (4^1) al pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 6, subpunctul 8 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (5) al pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6, subpunctul 9 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Lit. d) a alin. (17) al pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 a fost introdusa de punctul 6, subpunctul 10 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (19), (20), (21) şi (22) ale pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de punctul 6, subpunctul 11 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Secţiunea a 8-a
Marcarea produselor alcoolice şi a produselor din tutun

Reguli generale

Art. 202. - (1) Prevederile prezentei secţiuni se aplică urmatoarelor produse accizabile:

a) produse intermediare şi alcool etilic, cu excepţiile prevăzute prin norme;

b) produse din tutun.

Norme metodologice:

24. (1) Nu intra sub incidenţa sistemului de marcare:

a) alcoolul etilic denaturat cu substante specifice destinatiei, alta decat consumul uman, astfel încât sa nu poata fi utilizat la obtinerea de bauturi alcoolice;

b) alcoolul etilic tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obtinere a alcoolului etilic rafinat şi care datorita compozitiei sale nu poate fi utilizat în industria alimentara.

(2) Produsele din tutun reprezentand tigarete, care se exporta în regim de export temporar în vederea depersonalizarii acestora, pentru a fi importate în scopul testarii pieţei sau efectuării unor teste de productie, nu sunt supuse obligaţiei de marcare, cu condiţia ca testarea sa nu se realizeze prin comercializarea acestor produse, ci prin mijloace specifice cercetării de piaţa. Loturile folosite în acest scop nu pot depăşi cantitatea de 200.000 de bucăţi de tigarete pe semestru.

Alin. (2) al pct. 24 din Normele metodologice de aplicare a art. 202, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 6, subpunctul 12 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Responsabilitatea marcarii

Art. 203. - (1) Responsabilitatea marcarii produselor accizabile revine antrepozitarilor autorizati sau importatorilor.

(2) Importatorul transmite producătorului extern marcajele, sub forma şi în maniera prevăzute în norme, în vederea aplicarii efective a acestora pe produsele accizabile contractate.

Norme metodologice:

25. (1) Autorizatia de antrepozit fiscal de productie atesta şi dreptul de marcare a produselor supuse acestui regim.

(2) Produsele supuse marcarii pot fi importate de către persoanele care deţin autorizatie de importator.

(3) Autorizatia de importator se acordă de către autoritatea fiscala centrala în conformitate cu prevederile pct. 27.

(4) În vederea realizării importurilor de produse din tutun şi alcool etilic, timbrele, banderolele sau etichetele de marcare, după caz, procurate de importatori, se expediaza pe adresa producătorului extern, care urmeaza să le aplice pe marfa. Expedierea marcajelor se face în maximum 15 zile de la executarea comenzii de către unitatea autorizata cu tipărirea.

(5) După expirarea acestui termen, importatorii sunt obligati sa returneze unităţii specializate, autorizate cu tipărirea, în vederea distrugerii, marcajele neutilizate prin neexpedierea, în regim de export temporar, partenerilor externi.

(6) Expedierea marcajelor către producătorii externi se face numai ca bagaj neinsotit, cu depunerea în vama a declaraţiei vamale de export temporar. Declaratia vamala de export temporar trebuie să fie însoţită de urmatoarele documente:

a) documentul de transport international, din care să rezulte ca destinatarul este producătorul marfurilor ce urmeaza a fi importate;

b) o copie de pe contractul incheiat între importator şi producătorul extern sau reprezentantul acestuia;

c) o copie de pe autorizatia de importator;

d) dovada varsarii la bugetul de stat a sumei ce reprezinta contravaloarea accizelor aferente cantităţii de produse ce urmeaza a se importa, corespunzătoare cantităţii marcajelor exportate.

(7) Cu ocazia importului, o dată cu declaratia vamala de import, se depune o declaratie vamala de reimport, pentru marcajele aplicate, în vederea incheierii regimului acordat la scoaterea temporara din tara a acestora.

Codul fiscal:

Proceduri de marcare

Art. 204. - (1) Marcarea produselor se efectueaza prin timbre, banderole sau etichete.

Norme metodologice:

26. (1) Dimensiunile marcajelor sunt prezentate în anexa nr. 16.

(2) Marcajele sunt hartii de valoare cu regim special şi se tiparesc de către Compania Naţionala "Imprimeria Naţionala" - S.A.

(3) Timbrele pentru marcarea tigaretelor şi produselor din tutun sunt inscriptionate cu urmatoarele elemente:

a) denumirea antrepozitarului autorizat pentru productie sau a importatorului autorizat şi codul de marcare atribuit acestora;

b) denumirea generica a produsului, respectiv: tigarete, tigari, alte produse din tutun;

c) seria şi codul de emisiune.

(4) Banderolele pentru marcarea produselor intermediare şi a alcoolului etilic vor avea inscriptionate urmatoarele elemente:

a) denumirea antrepozitarului autorizat pentru productie sau a importatorului autorizat şi codul de marcare atribuit acestora;

b) denumirea generica a produsului, respectiv: alcool, bauturi slab alcoolizate, bauturi spirtoase, tuica, rachiuri din fructe, produse intermediare;

c) codul şi seria de emisiune;

d) indicele de aplicare în forma de "U" sau "L";

e) cantitatea nominala exprimata în litri de produs continut, precum şi concentraţia alcoolica.

(5) Banderolele se aplică pe sistemul de inchidere a buteliilor sau cutiilor de tetra pak, tetra brik şi altele asemenea, în forma de "U" sau "L". Sunt supuse marcarii prin banderole inclusiv buteliile şi cutiile ce depasesc capacitatea de 1 litru, dar nu mai mult de 10 litri.

(6) În situaţia în care dimensiunile marcajelor nu permit includerea în intregime a denumirilor antrepozitarilor autorizati, se vor inscriptiona prescurtarile sau initialele stabilite de fiecare antrepozitar autorizat sau importator în parte, de comun acord cu Compania Naţionala "Imprimeria Naţionala" - S.A.

(7) Fiecarui antrepozitar autorizat sau importator de produse supuse marcarii i se atribuie un cod special care are la baza codul unic de înregistrare sau codul de acciza. Acest cod special se va regasi inscripţionat pe marcajele tiparite ce vor fi aplicate pe produsele fabricate sau importate. În cazul în care indicativul judeţului, respectiv al tarii din care se face importul, nu contine doua, respectiv trei caractere alfanumerice, acestea se vor completa cu cifra Ø'4f în faţa indicativului existent. Acelasi principiu se aplică şi în cazul codurilor fiscale care vor fi completate cu cifra Ø'4f astfel încât numărul total de caractere să fie 10.

(8) În cazul importatorilor care nu au contracte incheiate direct cu producătorul extern, ci cu un reprezentant al acestuia, marcajele vor fi expediate producătorului extern, iar codul atribuit va contine indicativul tarii din care se face efectiv importul.

Codul fiscal:

Eliberarea marcajelor

Art. 205 [...]

(2) Eliberarea marcajelor se face către:

a) persoanele care importa produsele accizabile prevăzute la art. 202, în baza autorizatiei de importator. Autorizatia de importator se acordă de către autoritatea fiscala competenţa, în condiţiile prevăzute în norme;

Norme metodologice:

27. (1) Persoana care intenţionează să obţină autorizatie de importator depune la autoritatea fiscala centrala o cerere conform modelului prezentat în anexa nr. 17, însoţită de urmatoarele documente prezentate în fotocopii certificate de autoritatea fiscala teritoriala pentru conformitate cu originalul:

a) documentele legale de constituire ale persoanei, cu toate modificările intervenite până la data solicitarii autorizatiei;

b) cazierele judiciare ale administratorilor şi directorilor executivi, eliberate de instituţiile abilitate din România;

c) contractele incheiate direct între importator şi producătorul extern sau reprezentantul acestuia. În cazul în care contractul este incheiat cu un reprezentant al producătorului extern, se va prezenta o declaratie a producătorului extern care să ateste relaţia contractuala dintre acesta şi furnizorul extern al deţinătorului de autorizatie de importator;

d) scrisoare de bonitate bancara;

e) declaratia solicitantului privind sediul social şi orice alte locuri în care urmeaza să-şi desfasoare activitatea de import, precum şi adresele acestora;

f) situaţia întocmită de autoritatea fiscala teritoriala din care să rezulte modul de indeplinire a obligaţiilor fiscale faţă de bugetul de stat.

(2) În vederea eliberarii autorizaţiilor de importator, autoritatea fiscala centrala solicita avizul autorităţii vamale centrale.

(3) Autorizatia de importator se elibereaza de către autoritatea fiscala centrala în termen de 60 de zile de la data depunerii documentatiei complete.

Codul fiscal:

(3) Solicitarea marcajelor se face prin depunerea unei cereri la autoritatea fiscala competenţa, sub forma şi în maniera prevăzute în norme.

Norme metodologice:

28. (1) Pentru fiecare solicitare de marcaje, atât antrepozitarul autorizat, cat şi importatorul autorizat depun nota de comanda:

a) la autoritatea fiscala centrala, în cazul produselor din tutun;

b) la autoritatea fiscala teritoriala, în cazul alcoolului etilic şi al produselor intermediare.

(2) Modelul notei de comanda este prezentat în anexa nr. 18.

(3) Fiecare nota de comanda se aproba - total sau parţial - de către autoritatea fiscala competenţa prevăzută la alin. (1), în functie de:

a) justificarea notelor de comanda aprobate anterior;

b) livrarile de produse accizabile marcate, efectuate în ultimele 60 de zile faţă de data solicitarii unei noi note de comanda.

(4) Notele de comanda se intocmesc de către solicitant în 3 exemplare.

(5) După aprobare cele 3 exemplare ale notelor de comanda au urmatoarele destinatii: primul exemplar se păstrează de către solicitant, al doilea exemplar se transmite Companiei Naţionale "Imprimeria Naţionala" - S.A. şi al treilea exemplar se păstrează de către autoritatea fiscala competenţa care aproba notele de comanda.

(6) Antrepozitarii autorizati şi importatorii autorizati de produse supuse marcarii sunt obligati să prezinte lunar, până la data de 15 a fiecarei luni, autorităţii fiscale competente sa aprobe notele de comanda de marcaje, situaţia privind utilizarea marcajelor potrivit modelului prezentat în anexa nr. 19. În cazul banderolelor, aceasta situaţie se va întocmi pe fiecare tip de banderola, potrivit dimensiunilor şi caracteristicilor inscriptionate pe acestea. În vederea confirmarii realitatii datelor inscrise în documentele justificative privind utilizarea marcajelor pentru import, aceste documente vor fi certificate de către Autoritatea Naţionala a Vamilor.

(7) Procentul maxim admis de marcaje distruse în procesul de productie şi care nu pot fi recuperate pentru a fi evidentiate este de 1,5% din numărul marcajelor utilizate.

(8) Antrepozitarii autorizati şi importatorii autorizati de produse supuse marcarii vor tine o evidenta distincta a marcajelor deteriorate şi a celor distruse, conform modelului prezentat în anexa nr. 20.

(9) Toate marcajele deteriorate vor fi lipite la sfârşitul fiecarei zile pe un formular special, destinat pentru aceasta, potrivit anexei nr. 21.

(10) Marcajele deteriorate nu vor fi utilizate, acestea urmand regimul celor neutilizate.

(11) Marcajele deteriorate evidentiate în anexa nr. 21, insotite de un exemplar al anexei nr. 20, se depun de către fiecare antrepozitar autorizat sau importator autorizat de produse supuse marcarii, semestrial, până la data de 15 a lunii urmatoare, la Compania Naţionala "Imprimeria Naţionala" - S.A. în vederea distrugerii.

(12) Costul banderolelor deteriorate sau distruse nu se restituie, iar cheltuielile legate de distrugerea lor se suporta de către antrepozitarul autorizat sau importatorul autorizat. În cazul timbrelor distruse sau deteriorate, antrepozitarii şi importatorii autorizati au obligaţia ca în termen de 15 zile de la prezentarea situaţiei prevăzute la alin. (11) sa achite Companiei Naţionale "Imprimeria Naţionala" - S.A. contravaloarea acestora.

Alin. (6) al pct. 28 din Normele metodologice de aplicare a art. 205, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6, subpunctul 13 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

(4) Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializata, autorizata de autoritatea fiscala competenţa pentru tipărirea acestora, în condiţiile prevăzute în norme.

(5) Contravaloarea timbrelor pentru marcarea tigaretelor şi a altor produse din tutun se asigura de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente acestor produse, conform prevederilor din norme.

Norme metodologice:

29. (1) Eliberarea marcajelor se face de către Compania Naţionala "Imprimeria Naţionala" - S.A. în baza notelor de comanda aprobate de către autoritatea fiscala centrala sau teritoriala, după caz.

(2) În cazul importatorilor autorizati, eliberarea marcajelor se face sub supraveghere vamala.

(3) Marcajele se realizează de către Compania Naţionala "Imprimeria Naţionala" - S.A. prin emisiuni identificate printr-un cod şi o serie de emisiune aprobate de autoritatea fiscala centrala.

(4) Termenul de executare a comenzilor de către Compania Naţionala "Imprimeria Naţionala" - S.A. este de 15 zile lucratoare de la data primirii şi înregistrării notelor de comanda aprobate de autoritatea fiscala competenţa.

(5) Până la eliberarea marcajelor către beneficiari, acestea se depozitează la Compania Naţionala "Imprimeria Naţionala" - S.A. în condiţii de deplina securitate.

(6) Pentru tigarete şi produse din tutun, Compania Naţionala "Imprimeria Naţionala" - S.A. elibereaza antrepozitarilor autorizati ca producători şi importatorilor autorizati timbrele necesare marcarii acestor produse, în baza notelor de comanda aprobate de către autoritatea fiscala centrala.

(7) În cazul antrepozitarului autorizat ca producător de tigarete şi produse din tutun, cantitatea de timbre ce poate fi eliberata în decursul unei luni se stabileste de către autoritatea fiscala centrala de comun acord cu Compania Naţionala "Imprimeria Naţionala" - S.A. şi cu solicitantul. Aceasta cantitate se determina în functie de stocul de timbre neutilizate existent la data solicitarii şi de numărul de timbre aferent livrarilor efectuate în luna anterioara. Cantitatea maxima de timbre ce poate fi aprobata pentru o luna nu poate depăşi cantitatea de timbre aferenta livrarilor din luna anterioara solicitarii, la care se mai poate adauga 10% din aceasta. În situaţii excepţionale şi bine

justificate, aceasta cantitate poate fi suplimentata. La preluarea marcajelor de la Compania Naţionala "Imprimeria Naţionala" - S.A., solicitantul este obligat să prezinte şi dovada virarii în contul acestei companii a contravalorii timbrelor utilizate aferente livrarilor de produse din tutun efectuate în luna anterioara, fără de care nu pot ridica noua comanda.

(8) În cazul importurilor, fiecare nota de comanda de timbre se aproba numai dacă importatorul autorizat va prezenta dovada virarii în contul bugetului de stat a unei sume echivalente cu valoarea accizelor corespunzătoare cantităţilor de tigarete şi produse din tutun pentru care s-au solicitat timbre, mai puţin contravaloarea timbrelor stabilita pe baza pretului fără taxa pe valoarea adăugată. De asemenea, acesta va prezenta şi dovada virarii în contul Companiei Naţionale "Imprimeria Naţionala" - S.A. a contravalorii timbrelor, stabilita pe baza pretului plus taxa pe valoarea adăugată.

(9) În cazul productiei interne, până la data de 25 a fiecarei luni, antrepozitarii autorizati ca producători de tigarete şi produse din tutun vor vira în contul bugetului de stat valoarea accizelor datorata pentru luna anterioara - la momentul iesirii produselor din antrepozitul fiscal de productie -, mai puţin contravaloarea timbrelor aferenta cantităţilor de produse din tutun livrate, stabilita pe baza pretului fără taxa pe valoarea adăugată. În acelasi timp, vor vira direct în contul Companiei Naţionale "Imprimeria Naţionala" - S.A. contravaloarea timbrelor respective stabilita pe baza pretului cu taxa pe valoarea adăugată. Lunar, în declaratia privind obligaţiile de plată la bugetul general consolidat, antrepozitarii autorizati vor inscrie valoarea accizelor diminuată cu valoarea timbrelor stabilita la pret fără taxa pe valoarea adăugată. Antrepozitarii autorizati au obligaţia de a anexa la fiecare declaratie copia dovezii privind virarea în contul Companiei Naţionale "Imprimeria Naţionala" - S.A. a contravalorii timbrelor, stabilita pe baza pretului cu taxa pe valoarea adăugată.

(9^1) Pentru tigaretele şi produsele din tutun provenite din operaţiuni de import, la momentul importului efectiv importatorul autorizat va vira la bugetul de stat diferenţa dintre valoarea accizelor aferente cantităţilor importate, mai puţin contravaloarea timbrelor calculată pe baza pretului fără taxa pe valoarea adăugată şi valoarea accizelor platite anticipat la momentul aprobării notelor de comanda. La momentul importului, agentul economic importator este obligat să prezinte dovada platii în avans a accizelor la bugetul de stat, precum şi dovada virarii în contul Companiei Naţionale «Imprimeria Naţionala» - S.A. a contravalorii timbrelor, stabilita pe baza pretului cu taxa pe valoarea adăugată.

(10) Pentru produsele supuse marcarii, altele decat tigaretele şi produsele din tutun, eliberarea marcajelor se face numai după prezentarea de către antrepozitarul sau importatorul autorizat a dovezii platii contravalorii marcajelor şi a extrasului de cont care atesta virarea contravalorii marcajelor comandate, în contul Companiei Naţionale "Imprimeria Naţionala" - S.A.

Alin. (9^1) al pct. 29 din Normele metodologice de aplicare a art. 205, alin. (4) şi (5) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 6, subpunctul 14 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Confiscarea produselor din tutun

Art. 206 [...]

(2) Repartizarea fiecarui lot de produse din tutun confiscate, preluarea acestora de către antrepozitarii autorizati şi importatori, precum şi procedura de distrugere se efectueaza conform normelor.

Norme metodologice:

30. (1) Repartizarea fiecarui lot de produse din tutun confiscate către antrepozitarii autorizati ca producători se face proportional cu cota de piaţa deţinută. Situaţia privind cotele de piaţa se comunică de autoritatea fiscala centrala, trimestrial, autorităţilor fiscale teritoriale, direcţiilor cu atribuţii de control din subordinea Ministerului Finanţelor Publice, Autorităţii Naţionale a Vamilor şi Ministerului Administraţiei şi Internelor.

(2) În situaţiile prevăzute la art. 206 alin. (1) din Codul fiscal, predarea cantităţilor de produse din tutun confiscate se face pe baza unui proces-verbal de predare-primire ce va fi semnat atât de reprezentantii organului care a procedat la confiscarea produselor, cat şi de reprezentantii antrepozitarului autorizat ca producător sau ai importatorului autorizat care le preia.

(3) Distrugerea produselor din tutun se va efectua prin metode specifice care să asigure denaturarea acestora dincolo de orice posibilitate de reconstituire, sortare, pliere sau orice alta modalitate de recuperare a materiilor prime ce intră în componenta acestor produse. Distrugerea va avea loc în baza aprobării date de autoritatea fiscala centrala la cererea antrepozitarului sau importatorului autorizat şi în prezenta unei comisii de distrugere constituite special în acest scop. Din aceasta comisie vor face parte un reprezentant al organelor de politie şi un reprezentant al directiei cu atribuţii de control din cadrul autorităţii fiscale centrale.

Pct. 30 din Normele metodologice de aplicare a art. 206, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6, subpunctul 15 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Nivelul şi calculul accizelor

Art. 208 [...]

(7) În cazul produselor prevăzute la alin. (4) şi (5), accizele preced taxa pe valoarea adăugată şi se calculeaza o singură dată prin aplicarea cotelor procentuale prevăzute de lege asupra bazei de impozitare, care reprezinta:

[...]

b) pentru produsele din import - valoarea în vama stabilita potrivit legii, la care se adauga taxele vamale şi alte taxe speciale, după caz.

Norme metodologice:

30^1. (1) Definirea categoriilor de autoturisme sau autoturisme de teren din import noi ori rulate se face potrivit prevederilor legislaţiei vamale în vigoare.

(2) În cazul autoturismelor sau a autoturismelor de teren din import noi ori rulate, care fac obiectul achizitionarii ca urmare a unui contract de leasing, accizele se calculeaza în functie de starea autoturismului sau autoturismului de teren din momentul introducerii în tara. Procentul corespunzător de acciza se aplică asupra bazei de impozitare formate din valoarea de intrare la care se adauga cuantumul taxelor vamale şi alte taxe speciale, după caz, datorate la momentul inchiderii operaţiei de import.

(3) Transformarea în lei a valorii de intrare se efectueaza conform prevederilor legislaţiei vamale în vigoare.

Punctul 30^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 208, alin. (7), lit. b) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 6, subpunctul 16 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Capitolul II
Alte produse accizabile

Scutiri

Art. 210 [...]

(2) Agentii economici exportatori de cafea prajita, obtinuta din operaţiuni proprii de prajire a cafelei verzi importate direct de acestia, pot solicita autorităţilor fiscale competente, pe bază de documente justificative, restituirea accizelor platite în vama, aferente numai cantităţilor de cafea verde utilizata ca materie prima pentru cafeaua exportata.

(3) Modalitatea de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) şi (2) este stabilita în norme.

Norme metodologice:

31. (1) În cazul exportatorilor de cafea prajita obtinuta din operaţiuni proprii de prajire a cafelei verzi importate direct de către acestia, restituirea accizelor platite în vama, aferente cantităţilor de cafea verde utilizata ca materie prima pentru cafeaua exportata, se face pe baza prezentarii de către exportator autorităţii fiscale teritoriale în raza careia îşi desfăşoară activitatea a urmatoarelor documente justificative:

a) declaratia vamala de import a cafelei verzi;

b) documentul care atesta plata accizelor în vama, confirmat de banca la care platitorul are contul deschis;

c) declaratia vamala de export a cafelei prajite.

(2) Restituirea accizelor se efectueaza potrivit prevederilor Codului de procedura fiscala.

(3) În cazul în care nu sunt indeplinite condiţiile prevăzute la alin. (1), nu se beneficiaza de regimul de restituire.

Alin. (2) al pct. 31 din Normele metodologice de aplicare a art. 210, alin. (2) şi (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6, subpunctul 17 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Capitolul III
Impozitul la ţiţeiul şi la gazele naturale din producţia interna

Dispozitii generale

Art. 215 [...]

(5) Momentul exigibilitatii impozitului la ţiţeiul şi la gazele naturale din producţia interna intervine la data efectuării livrarii.

Norme metodologice:

32. (1)Impozitul la ţiţeiul şi la gazele naturale din producţia interna se plateste la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei în care impozitul devine exigibil.

(2) Impozitul pentru gazele naturale din producţia interna, provenite din zacaminte de gaze naturale, din zacaminte de gaze cu condensat şi din zacaminte de titei, se plateste la bugetul de stat de către agentul economic autorizat potrivit legii în domeniu, prin care se realizează livrarea acestor produse către consumatorul final.

Alin. (2) al pct. 32 din Normele metodologice de aplicare a art. 215, alin. (5) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 6, subpunctul 18 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Capitolul IV
Dispozitii comune

Obligaţiile platitorilor

Art. 219 [...]

(3) Platitorii au obligaţia sa tina evidenta accizelor şi a impozitului la ţiţeiul şi la gazele naturale din producţia interna, după caz, conform prevederilor din norme.

Norme metodologice:

33. (1) Evidentierea în contabilitate a accizelor şi a impozitului la ţiţeiul şi la gazele naturale din producţia interna se efectueaza prin aplicarea Planului de conturi general şi a Normelor metodologice de utilizare a conturilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanţelor publice nr. 306/2002 pentru aprobarea Reglementarilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene, cu modificările ulterioare, precum şi a prevederilor Ordinului ministrului finanţelor publice nr. 94/2001 pentru aprobarea Reglementarilor contabile armonizate cu Directiva a IV-a a Comunitatilor Economice Europene şi cu Standardele Internationale de Contabilitate, cu modificările ulterioare.

(2) Sumele datorate drept accize şi impozit la ţiţeiul şi la gazele naturale din producţia interna se virează de către platitori în urmatoarele conturi de venituri ale bugetului de stat deschise la unitatile de trezorerie şi contabilitate publică în a caror raza teritoriala acestia sunt inregistrati ca platitori de impozite şi taxe, şi anume:

- contul 20.14.01.01 "Accize încasate din vanzarea uleiurilor minerale": accizele datorate pentru uleiuri minerale
- contul 20.14.01.02 "Accize încasate din vanzarea de alcool, distilate şi bauturi alcoolice": accizele datorate pentru alcool, distilate, bauturi alcoolice, vinuri şi bere
- contul 20.14.01.03 "Accize încasate din vanzarea produselor din tutun": accizele datorate pentru produse din tutun
- contul 20.14.01.04 "Accize încasate din vanzarea de cafea": accizele datorate pentru cafea
- contul 20.14.01.05 "Accize încasate din vanzarea altor produse": accizele datorate pentru alte produse şi grupe de produse cuprinse la cap. II "Alte produse accizabile" de la titlul VII din Codul fiscal
- contul 20.17.01.24 "Impozitul pe ţiţeiul din productia interna şi gazele naturale": impozitul pentru titei şi pentru gazele naturale din productia interna provenite din zacaminte de gaze naturale, din zacaminte de gaze cu condensat şi din zacaminte de titei

(3) Accizele datorate pentru importuri de produse accizabile se achită de către platitori în urmatoarele conturi deschise la unitatile trezoreriei statului pe numele birourilor vamale prin care se deruleaza operaţiunile de import:

- contul 20.14.01.08 "Accize încasate în vama din importul uleiurilor minerale"
- contul 20.14.01.09 "Accize încasate în vama din importul de alcool, distilate şi bauturi alcoolice"
- contul 20.14.01.10 "Accize încasate în vama din

importul de produse din tutun"
- contul 20.14.01.11 "Accize încasate în vama din importul de cafea"
- contul 20.14.01.12 "Accize încasate în vama din importul altor produse"

(4) Autorităţile fiscale asigura evidenta nominala pe platitori a accizelor şi impozitelor datorate şi încasate potrivit normelor în vigoare.

34. Pentru produsele scoase din rezerva de stat sau din rezerva de mobilizare, plata accizelor se face de către unitatile detinatoare ale acestor stocuri la livrarea produselor către beneficiari.

35. (1) Produsele accizabile deţinute de agentii economici care înregistrează obligaţii fiscale restante pot fi valorificate în cadrul procedurii de executare silita de organele competente, potrivit legii, astfel:

a) produsele accizabile destinate utilizarii ca materii prime se valorifica în regim suspensiv numai către un antrepozit fiscal de productie. În cazul valorificarii produselor accizabile, în cadrul procedurii de executare silita, prin vanzare directa sau licitaţie, livrarea se face pe bază de factura fiscala specifică şi de document administrativ de însoţire. Documentul administrativ de însoţire se obtine de la antrepozitul fiscal beneficiar;

b) produsele accizabile marcate se valorifica la preţuri cu accize către agentii economici comercianti. În cazul valorificarii produselor accizabile marcate, în cadrul procedurii de executare silita, prin vanzare directa sau licitaţie, livrarea se face pe bază de factura fiscala specifică, în care acciza va fi evidentiata distinct.

(2) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare potrivit alin. (1) trebuie să indeplineasca condiţiile prevăzute de lege, după caz.

Alin. (1) al pct. 35 din Normele metodologice de aplicare a art. 219, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6, subpunctul 19 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Decontarile între agentii economici

Art. 220 [...]

(2) Nu intra sub incidenţa prevederilor alin. (1):

a) livrarile de produse supuse accizelor către agentii economici care comercializeaza astfel de produse în sistem en detail;

b) livrarile de produse supuse accizelor, efectuate în cadrul sistemului de compensare a obligaţiilor faţă de bugetul de stat, aprobate prin acte normative speciale. Sumele reprezentand accizele nu pot face obiectul compensarilor, dacă actele normative speciale nu prevad altfel.

Norme metodologice:

36. (1)În cadrul sistemului de compensare intra şi compensarile admise de actele normative, efectuate între agentii economici.

(2) Decontarile între agentii economici furnizori de produse accizabile şi agentii economici cumpărători ai acestor produse se fac integral prin unităţi bancare în cazul livrarilor efectuate de către agentii economici producători şi importatori de astfel de produse, cu excepţiile prevăzute la art. 220 alin. (2) din Codul fiscal.

Alin. (2) al pct. 36 din Normele metodologice de aplicare a art. 220, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 6, subpunctul 20 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Capitolul V
Dispozitii tranzitorii

Derogari

Art. 221. - (1) Prin derogare de la prevederile art. 178 alin. (2), până la data de 1 ianuarie 2007 depozitarea uleiurilor minerale în regim suspensiv de accize este permisa numai într-un antrepozit fiscal de productie.

Norme metodologice:

36^1. Pot fi autorizate ca antrepozite fiscale de depozitare spatiile deţinute de terminalul petrolier maritim, precum şi depozitele deţinute de antrepozitarul autorizat pentru productie, în afara antrepozitului fiscal de productie, atât timp cat proprietarul uleiurilor minerale rămâne acest antrepozitar autorizat.

Punctul 36^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 221, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 6, subpunctul 21 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Art. 221 [...]

(2) Prin derogare de la art. 192 şi 193, până la data de 1 ianuarie 2007, livrarea uleiurilor minerale din antrepozitele fiscale de productie se efectueaza numai în momentul în care cumparatorul prezinta documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantităţii ce urmeaza a fi facturata. Cu ocazia depunerii declaraţiei lunare de accize se vor regulariza eventualele diferente dintre valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiarii produselor şi valoarea accizelor aferente cantităţilor de uleiuri minerale efectiv livrate de agentii economici producători, în decursul lunii precedente.

Norme metodologice:

37. (1) Livrarea uleiurilor minerale din antrepozitele fiscale de productie se efectueaza numai în momentul în care cumparatorul prezinta documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantităţii ce urmeaza a fi facturata.

(2) Ordinele de plată pentru trezoreria statului care atesta virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantităţii ce urmeaza a fi facturata, prezentate de către cumpărători antrepozitarilor autorizati, trebuie să fie confirmate prin stampila şi semnatura autorizata a unităţii bancare care a debitat contul platitorului cu suma respectiva şi copie de pe extrasul de cont.

(3) Accizele aferente uleiurilor minerale livrate din antrepozitele fiscale de productie se achită de către cumpărători în contul bugetului de stat 20.14.01.01 "Accize încasate din vanzarea uleiurilor minerale", prevăzut la pct. 33 alin. (2), deschis la unitatea trezoreriei statului în raza careia îşi are sediul antrepozitarul autorizat pentru productie.

(4) În rubrica "Reprezentand plati" din ordinul de plată pentru trezoreria statului prin care se achită accizele, cumparatorii menţionează denumirea şi codul unic de înregistrare al antrepozitarului autorizat - furnizor de uleiuri minerale.

(5) Livrarea de uleiuri minerale se face numai pe bază de comandă depusa de cumparator.

(6) Pe baza comenzii depuse de cumparator, antrepozitarii autorizati emit cumparatorilor o factura pro-forma (cod 14-4-10/aA) în care vor fi menţionate: denumirea produsului, cantitatea, valoarea accizei datorate, precum şi informaţii cu privire la denumirea şi codul unic de înregistrare al antrepozitarului autorizat, în numele caruia se efectueaza plata accizelor, precum şi cele privind unitatea trezoreriei statului în raza careia acesta îşi are sediul.

(7) În cazul în care cantitatile livrate se determina prin cantarire, se solicita comenzi exprimate în tone. Pentru transformarea în litri la temperatura de +15°C se vor utiliza densitatile aferente temperaturii de +15°C.

(8) În cazul în care livrarile se fac în vase calibrate şi/sau cantitatile se determina prin metoda volum-densitate, se solicita comenzi exprimate în litri, care să corespunda cu capacitatea din documentul de calibrare.

(9) Cantitatea din comanda, exprimata în litri la temperatura efectiva, se va corecta cu densitatea la temperatura de +15°C, rezultand cantitatea exprimata în litri la temperatura de +15°C.

(10) Valoarea accizei datorate de cumparator conform facturii pro-forma va fi cantitatea exprimata în litri la temperatura de +15°C, determinata potrivit prevederilor alin. (9), inmultita cu acciza pe litru.

(11) La livrarea efectiva se recalculeaza acciza conform procedeului de mai sus, iar valoarea obtinuta va fi evidentiata distinct.

(12) Pentru celelalte tipuri de uleiuri minerale calculul valorii accizei datorate se face pe baza densitatilor inscrise în registrul de densitati în momentul întocmirii facturii proforma, recalculate la temperatura de +15°C, după cum urmeaza:

- acciza (euro/tona): 1.000 = acciza (euro/kg) x densitatea la +15°C (kg/litru) = acciza (euro/litru);
- cantitatea în kg: densitatea la +15°C = cantitatea în litri la +15°C;
- valoarea accizei = cantitatea în litri la +15°C x acciza (euro/litru).

(13) Eventualele diferente între valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiar, conform facturii proforma, şi valoarea accizelor aferente cantităţilor de uleiuri minerale efectiv livrate de agentii economici producători şi procesatori, conform facturii fiscale, determinate de variatia de densitate, se vor regulariza cu ocazia depunerii declaraţiei lunare privind obligaţiile de plată la bugetul de stat.

(14) Unitatile trezoreriei statului vor elibera zilnic, la solicitarea antrepozitarilor autorizati, copii ale extraselor contului de venituri al bugetului de stat 20.14.01.01 "Accize încasate din vanzarea uleiurilor minerale" în care au fost evidentiate accizele virate în numele acestora, fără de care furnizorul nu poate efectua livrarea.

(15) Evidentierea în contabilitate a accizelor se efectueaza prin aplicarea Planului de conturi general şi a Normelor metodologice de utilizare a conturilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanţelor publice nr. 306/2002 pentru aprobarea Reglementarilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene, cu modificările ulterioare, precum şi a prevederilor Ordinului ministrului finanţelor publice nr. 94/2001 pentru aprobarea Reglementarilor contabile armonizate cu Directiva a IV-a a Comunitatilor Economice Europene şi cu Standardele Internationale de Contabilitate, cu modificările ulterioare.

38. (1) Toţi agentii economici producători de produse accizabile prevăzute la art. 162 din Codul fiscal, deţinători de autorizaţii eliberate în conformitate cu prevederile Legii nr. 521/2002 privind regimul de supraveghere şi autorizare a productiei, importului şi circulaţiei unor produse supuse accizelor, cu valabilitate până la data de 31 decembrie 2003, au obligaţia ca în termen de 10 zile de la publicarea prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, să depună la autoritatea fiscala teritoriala listele de inventar ale produselor înregistrate în stoc la data de 31 decembrie 2003.

(2) Listele de inventar se intocmesc în doua exemplare care se certifica de autoritatea fiscala teritoriala. Primul exemplar astfel certificat se păstrează de către agentul economic, iar cel de-al doilea se păstrează de autoritatea fiscala teritoriala.

(3) Listele de inventar vor fi insotite obligatoriu de declaratia agentului economic privind achiziţiile de produse accizabile din ultimele doua luni, utilizate ca materie prima.

(4) Declaratia se întocmeşte în doua exemplare, din care primul exemplar se păstrează de agentul economic, iar al doilea exemplar se păstrează la autoritatea fiscala teritoriala împreună cu listele de inventar.

(5) Agentii economici care la data de 31 decembrie 2003 au înregistrat stocuri de produse accizabile, realizate până la această dată, şi care nu indeplinesc condiţiile pentru a deveni antrepozitari autorizati potrivit prevederilor titlului VII din Codul fiscal vor putea valorifica produsele din stoc până la data de 31 decembrie 2004 în baza unei aprobari speciale emise de autoritatea fiscala emitenta a autorizatiei, data în baza Legii nr. 521/2002, cu plata accizelor, după caz. Regimul privind plata accizelor se stabileste de autoritatea fiscala emitenta a aprobării speciale. Agentii economici producători de alcool etilic şi de distilate - ca materii prime - vor vinde aceste produse numai către beneficiarii autorizati în condiţiile prevăzute la titlul VII din Codul fiscal. După data de 31 decembrie 2004, cantitatile rămase în stoc nu mai pot fi comercializate.

(6) Antrepozitarii autorizati ca producători de produse din grupa alcool etilic, care deţin în stoc alcool etilic şi distilate - ca materii prime -, achiziţionate la preţuri cu accize, nu mai platesc accize pentru produsele obtinute exclusiv din prelucrarea acestor materii prime şi nici pentru astfel de produse înregistrate în stoc la 31 decembrie 2003, cu condiţia ca accizele aferente materiilor prime sa fi fost platite furnizorului. Aceasta prevedere se va aplica până la data de 30 iunie 2004, după această dată urmand a se aplică prevederile titlului VII din Codul fiscal.

(7) Pentru produsele accizabile aflate în stoc la data de 31 decembrie 2003 în alte locatii decat antrepozitele fiscale ale antrepozitarului autorizat pentru care acciza nu a fost plătită, acciza devine exigibila la momentul livrarii produselor.

(8) Bauturile slab alcoolizate din grupa alcoolului etilic, a caror concentraţie alcoolica depăşeşte 1,2% în volum, nemarcate cu banderole, provenite din stocurile de astfel de produse înregistrate la 31 decembrie 2003, deţinute de către antrepozitarii autorizati pentru productie sau de către importatorii autorizati în condiţiile Codului fiscal, vor putea fi comercializate fără a fi supuse marcarii numai sub supravegherea fiscala asigurata de autoritatea fiscala unde sunt inregistrati ca platitori de accize. În acest scop, până la data de 5 a fiecarei luni, agentii economici vor întocmi în doua exemplare o situaţie a livrarilor produselor provenite din stocurile înregistrate la 31 decembrie 2003, efectuate în luna anterioara, din care exemplarul al doilea se va transmite autorităţii fiscale. Modelul situaţiei este prezentat în anexa nr. 22.

(9) Agentii economici comercianti care deţin bauturi alcoolice de natura celor menţionate la alin. (8), nemarcate prin banderole, care provin de la agenti economici producători legali sau importatori legali, pot comercializa aceste bauturi până la epuizarea cantităţilor de astfel de produse, dar nu mai tarziu de 31 decembrie 2004. După această dată se interzice comercializarea bauturilor alcoolice respective.

(10) Agentii economici autorizati după data de 1 ianuarie 2004 în calitate de antrepozitari autorizati pentru producţia de tuica şi rachiuri din fructe, care obtin astfel de produse din prelucrarea fructelor, marcurilor din fructe sau a altor semifabricate preluate de la persoane fizice în anii 2003 şi 2004, pot livra produsele respective persoanelor fizice de la care au preluat materia prima, fără plata accizelor, numai când produsele sunt destinate consumului propriu, în baza declaraţiei pe propria raspundere a persoanelor fizice în cauza. Modelul declaraţiei este prezentat în anexa nr. 23.

(11) În anul 2004 tuica şi rachiurile naturale din fructe pot fi produse în scopul consumului propriu al persoanelor fizice «în sistem de prestări de servicii» fără plata accizelor şi de către alti agenti economici - autorizati potrivit prevederilor Legii nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice şi a asociaţiilor familiale care desfăşoară activităţi economice în mod independent. Prestarea de servicii, în acest caz, se poate realiza numai în baza confirmarii scrise a autorităţii fiscale teritoriale, potrivit careia persoana fizica a instiintat în scris aceasta autoritate despre cantitatea de fructe ce urmeaza a fi data pentru prelucrare, cine va efectua prestarea de servicii şi a declarat ca produsele obtinute sunt destinate consumului propriu.

(12) Agentii economici - antrepozitari autorizati pentru producţia de produse accizabile, altele decat cele din grupa alcoolului etilic - care deţin stocuri de materii prime provenite din achizitii efectuate până la data de 31 decembrie 2003 la preţuri cu accize, la eliberarea pentru consum din antrepozitul fiscal a produselor accizabile rezultate din prelucrarea acestor stocuri, pot compensa acciza datorata bugetului de stat cu suma reprezentand

acciza aferenta cantităţii de materie prima ce se regaseste în produsul final accizabil. Potrivit Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscala, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.050/2004, cererea de compensare va fi însoţită de dovada achitarii sumelor reprezentand accizele aferente materiilor prime în contul furnizorului de astfel de materii prime. De asemenea, compensarea va fi condiţionată de existenta agentului economic furnizor. Pot face obiectul compensarii numai accizele aferente materiilor prime achiziţionate direct de la agentii economici producători interni sau importatori. Accizele aferente materiilor prime pot face obiectul compensarii numai în limita accizelor aferente produselor finale livrate.

(13) Agentii economici care deţin stocuri de materii prime provenite din achizitii legale efectuate până la data de 31 decembrie 2003 la preţuri cu accize şi care realizează din prelucrarea acestor stocuri produse care nu intra sub incidenţa accizelor sau produse pentru care acciza este «0» pot solicita compensarea ori restituirea, după caz, a accizelor aferente materiei prime incluse în produsele finale rezultate, potrivit Codului de procedura fiscala, precum şi normelor metodologice de aplicare a acestuia. Compensarea sau restituirea se va realiza pe măsura vanzarii produselor finale rezultate din prelucrare şi numai în baza documentelor care justifica achizitionarea materiei prime la preţuri cu accize, plata acestora în contul furnizorului, prelucrarea materiei prime, precum şi vanzarea produselor finale rezultate.

Alin. (5) al pct. 38 din Normele metodologice de aplicare a art. 221, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6, subpunctul 22 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (8)-(13) ale pct. 38 din Normele metodologice de aplicare a art. 221, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de punctul 6, subpunctul 23 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

39. (1) Documentele fiscale aflate în stoc la data de 31 decembrie 2003 se pot utiliza şi după această dată.

(2) Toţi agentii economici care au avut obligaţia utilizarii documentelor fiscale speciale prevăzute în actele normative privind regimul accizelor, care s-au aplicat până la intrarea în vigoare a Codului fiscal, în termen de 10 zile de la data publicarii prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor depune la autoritatea fiscala teritoriala o declaratie privind stocul de astfel de documente, înregistrat la data de 31 decembrie 2003. Declaratia se întocmeşte în doua exemplare, din care primul se păstrează de agentii economici.

40. (1) Pentru perioada 1 octombrie - 31 decembrie 2003, agentii economici producători de tigarete şi produse din tutun vor deduce din valoarea accizelor datorate la data de 25 ianuarie 2004 contravaloarea timbrelor determinata pe baza pretului fără taxa pe valoarea adăugată, aferente livrarilor de astfel de produse efectuate în această perioadă. În acelasi timp, agentii economici vor vira în contul Companiei Naţionale "Imprimeria Naţionala" - S.A. contravaloarea timbrelor respective stabilita pe baza pretului cu taxa pe valoarea adăugată.

(2) Agentii economici producători interni de tigarete şi produse din tutun, care nu au primit autorizatie de antrepozitar autorizat începând cu data de 1 ianuarie 2004, au obligaţia ca în termen de 10 zile de la data publicarii prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, sa predea spre distrugere Companiei Naţionale "Imprimeria Naţionala" - S.A. timbrele neutilizate existente în stoc la data de 31 decembrie 2003. Acesti agenti economici au, de asemenea, obligaţia sa vireze contravaloarea acestor timbre în contul Companiei Naţionale "Imprimeria Naţionala" - S.A. Sumele ce urmeaza a fi virate în contul Companiei Naţionale "Imprimeria Naţionala" - S.A. se stabilesc printr-un act de control incheiat de organul fiscal teritorial în raza caruia îşi desfăşoară activitatea agentul economic în cauza, la solicitarea autorităţii fiscale centrale.

(3) Agentii economici producători interni de produse accizabile supuse marcarii, altele decat tigaretele şi produsele din tutun, care nu au primit autorizatie de antrepozitar autorizat începând cu data de 1 ianuarie 2004, sau agentii economici producători de produse care începând cu această dată nu mai intra sub incidenţa marcarii au obligaţia ca în termen de 10 zile de la data publicarii prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, sa predea spre distrugere Companiei Naţionale "Imprimeria Naţionala" - S.A. marcajele neutilizate.

41. (1) În termen de 10 zile de la data intrarii în vigoare a prezentelor norme metodologice, antrepozitarii autorizati pentru productie şi importatorii de uleiuri minerale sunt obligati sa transmita Ministerului Economiei şi Comerţului lista cuprinzand semifabricatele şi produsele finite din nomenclatorul lor de fabricatie sau de import, incadrarea pe pozitii tarifare, domeniul de utilizare şi acciza propusa pentru acestea. Listele vor fi insotite de fisele tehnice ale fiecarui produs finit.

(2) După verificarea listelor, Ministerul Economiei şi Comerţului, în termen de 10 zile de la primirea acestora, le va transmite în vederea avizarii Ministerului Finanţelor Publice - Comisia centrala de autorizare a antrepozitelor fiscale.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) vor fi aplicate oricărui nou produs intrat în nomenclatorul de fabricatie sau de import al antrepozitarului autorizat pentru productie sau importatorului de uleiuri minerale.

42. Anexele nr. 1-21 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal.

Anexa 1

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

	Nr. înregistrare.....	Data.....

CERERE

privind acordarea autorizatiei de producător individual

1. Numele şi prenumele		
2. Adresa		
3. Telefon		
4. Codul numeric personal		
5. Aratati dacă solicitantul a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infractiunile prevăzute în legislatia fiscala	Da	Nu
6. Se anexeaza cazierul judiciar al solicitantului		
7. Anexati extrasul de rol privind obligaţiile fiscale		
8. Descrierea activităţii ce urmeaza a se desfăşura şi perioada de timp aferenta		
9. Menţionaţi cantitatea (în litri) estimată a fi obtinuta la nivelul unui an, pentru:		
9.1. - tuica		
9.2. - rachiuri din fructe		
9.3 - vinuri		
9.4.- bere		
9.5. - bauturi fermentate, altele decat bere şi vinuri		
10. Perioada de desfăşurare a activităţii		
11. Anexati copiile autorizaţiilor sau avizelor privind desfăşurarea activităţii (avizul de mediu este obligatoriu)		

Cunoscand dispozitiile art. 292 privind falsul în declaratii, din Codul penal, declar că datele inscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

....

Semnatura solicitantului Data

Anexa 2

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

	Nr. înregistrare.....	Data.....

DECLARATIE

privind producţia de tuica şi rachiuri din fructe

1. Numele şi prenumele	

2. Adresa	
3. Telefon	
4. Codul numeric personal	
5. Cantitatea (în litri) estimată a se obtine la nivelul unui an: 5.1 - tuica 5.2. - rachiuri din fructe	
6. Perioada în care se desfăşoară activitatea	

Cunoscand dispozitiile art. 292 privind falsul în declaratii, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

....

Semnatura declarantului Data

Anexa 3

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Antrepozitarul autorizat/importatorul .....

Numărul de inmatriculare în registrul comerţului/anul.....

Codul unic de înregistrare .....

Sediul .....

Judeţul .....

Contul .....

Banca .....

Autorizatia de antrepozit fiscal/importator nr. .... din .....

DECLARATIE

privind preturile maxime de vanzare cu amanuntul pe sortimente de tigarete

Începând cu data de ..... preturile maxime de vanzare cu amanuntul, practicate pe sortimente, vor fi urmatoarele:

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Numărul tigaretelor/pachet	Preţul maxim de vanzare cu amanuntul (lei/pachet)
0	1	2	3

Director general, Director economic,

....

Anexa 4

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

	Nr. înregistrare.....	Data.....

CERERE

privind acordarea autorizatiei de antrepozit fiscal

(atasati numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informaţiile complete)

C.T.C.E. Piatra Neamţ

I. INFORMATII PRIVIND ANTREPOZITARUL AUTORIZAT PROPUS	
1. Numele	
2. Adresa	
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Numărul de înregistrare la registru comerţului	
7. Codul unic de înregistrare	
8. Numele şi numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
9. Descrierea activităţilor economice desfăşurate în România	
10. Numele, adresa şi codul fiscal al persoanelor afiliate cu solicitantul	
11. Dacă solicitantul este persoana juridica, numele, adresa şi codul numeric personal al fiecarui administrator; se vor anexa şi cazierele judiciare ale administratorilor	
12. Aratati dacă solicitantul (sau în cazul în care solicitantul este persoana juridica, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infractiunile prevăzute în legislatia fiscala	Da X Nu X
13. Anexati certificatul de atestare fiscala sau, după caz, extrasul de rol privind obligaţiile fiscale la bugetul de stat, precum şi cazierul fiscal al solicitantului	
14. Anexati copia situaţiilor financiare anuale (bilant) din ultimii doi ani	
15. Anexati confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de platitor de accize	
16. Anexati un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerţului, din care să rezulte: capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, precum şi copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementarilor legale în vigoare	

II. INFORMATII PRIVIND ANTREPOZITUL FISCAL PROPUS (pentru fiecare antrepozit fiscal propus se depune separat cate o parte a II-a precum şi orice alte informaţii necesare)	
1. Adresa antrepozitului fiscal propus	
2. Descrierea activităţilor ce urmeaza a se desfăşura în antrepozitul fiscal propus (inclusiv natura activităţilor şi tipurile de produse accizabile)	
3. Aratati dacă anterior a fost respinsa, revocata sau anulata vreo autorizatie de antrepozit fiscal pentru locul respectiv	
4. Enumerati tipurile şi cantitatile de produse accizabile produse şi/sau depozitate în locul respectiv în fiecare din ultimele 12 luni (dacă este cazul) precum şi tipurile	

Cabinet Piatra Neamț

şi cantitatile estimate pentru fiecare din urmatoarele 12 luni Tipurile de produse accizabile urmeaza a fi detaliate în functie de acciza unitara pe produs	
5. În cazul unui loc care urmeaza a fi folosit exclusiv pentru depozitarea produselor accizabile, specificati capacitatea maxima de depozitare (cantitatea de produse accizabile care poate fi depozitata la un moment dat în locul respectiv)	
6. Anexati un plan de amplasare a antrepozitului fiscal propus	
7. Anexati copiile licentelor, autorizaţiilor sau avizelor privind desfăşurarea activităţilor din antrepozitul fiscal propus	
8. Dacă locul se afla în proprietatea antrepozitarului autorizat propus, anexati copia actelor de proprietate	
9. Dacă locul se afla în proprietatea altei persoane, anexati urmatoarele: a. Copia contractului de leasing sau dovada detinerii sub orice formă legala b. O declaratie semnata de proprietar care confirma permisiunea de acces pentru personalul cu atribuţii de control	

III. INFORMATII PRIVIND GARANTIA FINANCIARĂ	
1. Tipul de garantie financiară propusa	
2. Suma propusa pentru garantia financiară pentru fiecare antrepozit fiscal (şi descrierea metodei de calcul)	
3. În cazul unui depozit în bani, anexati scrisoare de bonitate bancara	
4. În cazul ipotecii, anexati urmatoarele: a. Descrierea detaliata a bunului imobil ipotecat b. Dovada detinerii proprietăţii bunului, contractul de ipoteca şi polita de asigurare c. Declaratie privind inexistenta altei ipoteci în legătură cu bunul imobil ipotecat d. Dovada valorii bunului imobil ipotecat (evaluare recenta efectuata de un expert autorizat şi independent sau document de achizitie recent)	
5. În cazul unei garantii bancare, anexati urmatoarele: a. Numele, adresa şi telefonul garantului propus b. Declaratia garantului propus cu privire la intentia de a asigura garantia bancara pentru o sumă şi perioada de timp specificata (Scrisoare de garantie bancara)	

Cunoscand dispozitiile art. 292 privind falsul în declaratii, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

_____ _____

Semnatura solicitantului sau a reprezentantului fiscal — Data

Anexa 5

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

- faţa -

PRODUSE ACCIZABILE		DOCUMENT ADMINISTRATIV DE INSOTIRE	
1			
1 Expeditor	Cod unic de înregistrare	2 Cod acciza expeditor	3 Nr. referinţa
E [] x e		4 Cod acciza	5 Nr.

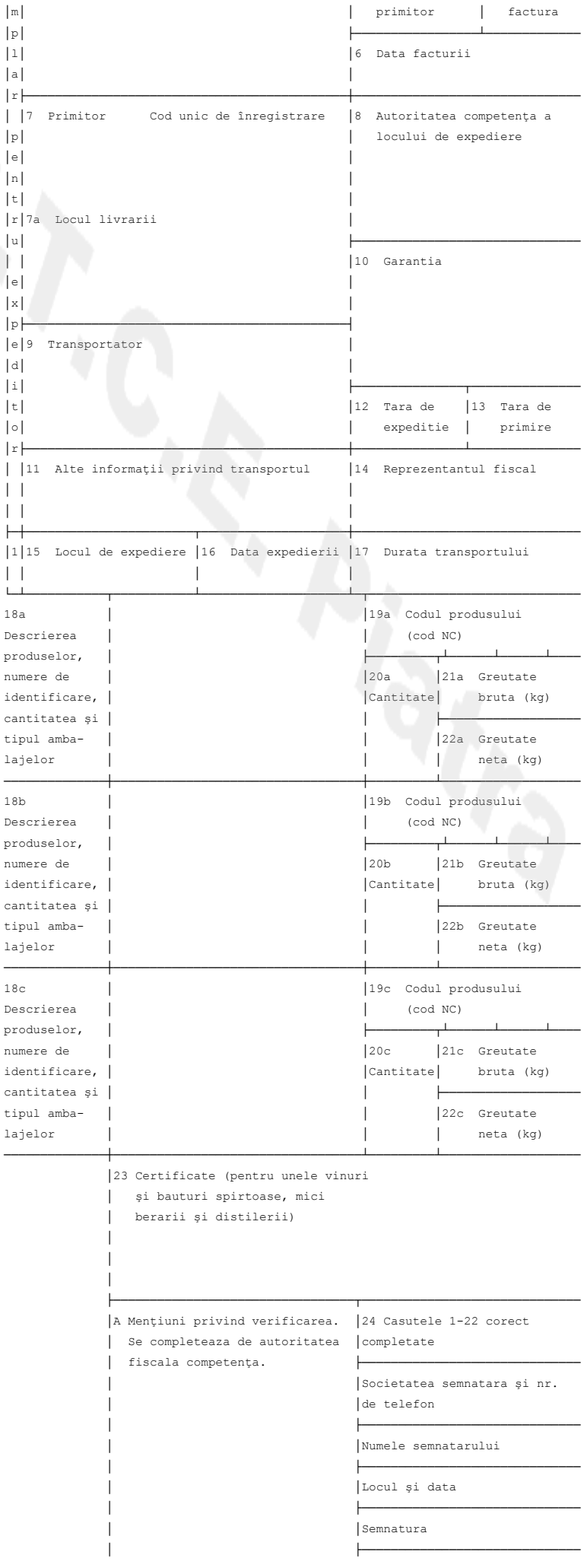

C.T.C.E. Piatra Neamţ

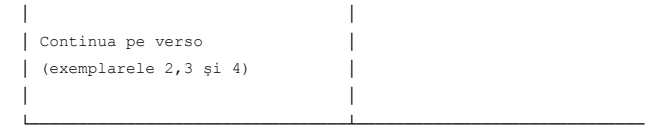

- verso -

INSTRUCTIUNI DE COMPLETARE

Casuta 1. Expeditor: numele şi adresa, complete

Casuta 2. Codul de acciza al expeditorului: numărul de înregistrare atribuit expeditorului de către autoritatea fiscala competenţa

Casuta 3. Nr. referinţa: seria şi numărul facturii

Casuta 4. Codul de acciza al primitorului: numărul de înregistrare în cazul unui antrepozit autorizat sau al unui operator înregistrat.

Casuta 5. Nr. factura: numărul facturii aferenta produselor (dacă este cunoscut). Dacă nu, numărul avizului de însoţire sau al documentului de transport.

Casuta 6. Data facturii: data emiterii documentului indicat la casuta nr.5

Casuta 7. Primitor: numele şi adresa complete, iar în cazul în care primitorul este un operator neinregistrat, numărul de identificare TVA. În cazul marfurilor exportate, trebuie indicat numele persoanei delegate de expeditor la locul exportului.

Casuta 7a. Locul livrarii: locul unde se livreaza efectiv produsele, dacă produsele nu sunt livrate la adresa indicată la casuta 7.

În cazul produselor exportate se va menţiona "Export" şi locul unde se exporta.

Casuta 8. Autoritatea competenţa a locului de expediere: numele şi adresa autorităţii fiscale competente responsabile cu controlul privind accizele la locul de expediere

Casuta 9. Transportator: numele şi adresa persoanei responsabile cu primul transport (dacă ea este alta decat expeditorul)

Casuta 10. Garantia: se va indica numele celui care garanteaza

Casuta 11. Alte informaţii privind transportul: numele transportatorului, mijlocul de transport, numărul de inmatriculare al vehiculului, numărul, tipul şi identificarea mijloacelor atasate şi altele

Casuta 12. Tara de expeditie: nu este cazul

Casuta 13. Tara de primire: tara de destinatie

Casuta 14. Reprezentantul fiscal: numele reprezentantului fiscal dacă expeditorul are desemnata o astfel de persoana

Casuta 15. Locul de expediere: numărul de înregistrare al antrepozitului (dacă exista)

Casuta 16. Data expedierii: data expedierii şi ora la care marfurile parasesc antrepozitul expeditorului

Casuta 17. Durata transportului: perioada de timp normala, necesară pentru a efectua traseul, având în vedere mijlocul de transport şi distanta

Casuta 18a. Descrierea produselor şi ambalajelor: denumirea comerciala a produselor, insemnele şi numărul pachetelor (ex. container: nr. de pachete continute, baxuri)

La descrierea produselor alcoolice -alcool şi bauturi alcoolice, altele decat -berea-, va fi mentionata concentraţia alcoolica (procent în volume la 20°C).

Pentru bere, concentraţia alcoolica va fi mentionata fie în grade Plato, fie procente în volum la 20°C, ori amandoua,

Pentru uleiuri minerale se va menţiona densitatea produsului la 15° C.

Casuta 19a. Codul produsului: codul NC

Casuta 20. Cantitatea:

- numărul produselor exprimate în mii (tigarete, tigari şi tigari de foi)
- numărul de litri la temperatura de 20°C cu doua zecimale (pentru bere, vinuri, alcool şi alte produse alcoolice)
- numărul de litri la temperatura de 15°C (uleiuri minerale)

Casuta 21a. Greutatea bruta: greutatea bruta a transportului

Casuta 22a. Greutate neta: se va indica greutatea fără ambalaje a produselor accizabile în cazul berii, vinurilor, alcoolului şi altor produse alcoolice, al uleiurilor minerale şi al tuturor produselor din tutun cu excepţia tigaretelor

Casuta 23. Certificate: acest spatiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pentru exemplarul 2

1. În cazul anumitor vinuri, certificatul referitor la originea şi calitatea produselor, atunci când se considera necesar
2. În cazul anumitor bauturi spirtoase, certificatul referitor la locul de productie (certificatul de marca)
3. altele

Casuta 24. Societatea semnatara: documentul se completeaza de către, sau în numele expeditorului. Societatea semnatara trebuie să fie identificata

Casutele 18b-22b şi 18c-22c se vor completa atunci când transportul contine alte produse decat cele descrise în casutele 18a-22a

Casuta A Menţiuni privind verificarea. Autoritatea competenţa menţionează controalele efectuate asupra exemplarelor 2, 3 şi 4. Dacă spatiul de pe faţa documentului este insuficient, se poate continua pe verso-ul documentului.

Toate observatiile trebuie să fie semnate, datate şi autentificate prin stampila functionarului responsabil.

Casuta B Dacă în timpul transportului se schimba destinaţia produselor faţă de cea mentionata la casutele 7 sau 7a, expeditorul sau agentul sau de livrare trebuie să indice la Casuta B noul loc de livrare. În plus, expeditorul trebuie să notifice imediat la autoritatea fiscala competenţa schimbarea locului de livrare.

Casuta C Certificarea receptiei: se completeaza de către destinatar.

Atunci când receptia produselor într-un antrepozit este supusă unui control fiscal sau atunci când produsele sunt exportate, autoritatea fiscala competenţa sau biroul vamal, după caz, va elibera certificatul pentru conformitate

- faţa -

PRODUSE ACCIZABILE — DOCUMENT ADMINISTRATIV DE INSOTIRE

2		
1 Expeditor Cod unic de înregistrare	2 Cod acciza expeditor	3 Nr. referinţa
[]	4 Cod acciza primitor	5 Nr. factura
	6 Data facturii	
7 Primitor Cod unic de înregistrare	8 Autoritatea competenţa a locului de expediere	
7a Locul livrarii		
	10 Garantia	
9 Transportator		
	12 Tara de expeditie	13 Tara de primire
11 Alte informaţii privind transportul	14 Reprezentantul fiscal	
15 Locul de expediere	16 Data expedierii	17 Durata transportului

18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul amba-lajelor		19a Codul produsului (cod NC)		
		20a Cantitate	21a Greutate bruta (kg)	
			22a Greutate neta (kg)	
18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul amba-lajelor		19b Codul produsului (cod NC)		
		20b Cantitate	21b Greutate bruta (kg)	
			22b Greutate neta (kg)	
18c Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi		19c Codul produsului (cod NC)		
		20c Cantitate	21c Greutate bruta (kg)	

tipul amba- lajelor		22c Greutate neta (kg)

23 Certificate (pentru unele vinuri
și bauturi spirtoase, mici
berarii și distilerii)

A Menţiuni privind verificarea. Se completeaza de autoritatea fiscala competenţa.	24 Casutele 1-22 corect completate
	Societatea semnatara și nr. de telefon
	Numele semnatarului
	Locul și data
	Semnatura
Continua pe verso (exemplarele 2,3 și 4)	

- verso -

B AUTORIZARE PENTRU SCHIMBAREA LOCULUI LIVRARII

Noua adresa	Autorizata de (autoritatea competentă):
Ceruta de: nume/adresa societatii	Nr. referinţa Semnatura și stampila
Numele semnatarului	
Locul și data Semnatura	

C CERTIFICAREA RECEPTIEI SAU EXPORTULUI*)

[] Produse primite de destinatar

Data ..... Locul ..... Nr. referinţa .....

Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri

[] Transport verificat

Mijloc de transport .....

[] Produse exportate
Data .....

[] Nume semnatarului ..... Locul și data .....
Societatea semnatarului Semnatura
.....

[] Autoritatea fiscala sau biroul vamal — Aprobat de autoritatea fiscala sau de biroul vamal
Nume
Adresa

_____
* nu sunt admise ștersături

A Menţiuni privind verificarea (continuare)

C.T.C.E. Piatra Neamț

- faţa -

PRODUSE ACCIZABILE — DOCUMENT ADMINISTRATIV DE INSOTIRE

3		
E x e m p l a r	1 Expeditor Cod unic de înregistrare []	2 Cod acciza expeditor / 3 Nr. referinţa
		4 Cod acciza primitor / 5 Nr. factura
		6 Data facturii
d e r e t u r n a t	7 Primitor Cod unic de înregistrare	8 Autoritatea competenţa a locului de expediere
	7a Locul livrarii	
	9 Transportator	10 Garantia
		12 Tara de expeditie / 13 Tara de primire
	11 Alte informaţii privind transportul	14 Reprezentantul fiscal
3	15 Locul de expediere / 16 Data expedierii	17 Durata transportului

18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul amba-lajelor		19a Codul produsului (cod NC) / 20a Cantitate / 21a Greutate bruta (kg) / 22a Greutate neta (kg)
18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul amba-		19b Codul produsului (cod NC) / 20b Cantitate / 21b Greutate bruta (kg) / 22b Greutate

C.T.C.E. Piatra Neamţ

lajelor			neta (kg)
18c Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul amba-lajelor		19c Codul produsului (cod NC)	
		20c Cantitate	21c Greutate bruta (kg)
			22c Greutate neta (kg)

23 Certificate (pentru unele vinuri şi bauturi spirtoase, mici berarii şi distilerii)

A Menţiuni privind verificarea. Se completeaza de autoritatea fiscala competenţa.	24 Casutele 1-22 corect completate
	Societatea semnatara şi nr. de telefon
	Numele semnatarului
	Locul şi data
	Semnatura

Continua pe verso (exemplarele 2,3 şi 4)

- verso -

B AUTORIZARE PENTRU SCHIMBAREA LOCULUI LIVRARII

Noua adresa	Autorizata de (autoritatea competentă):
Ceruta de: nume/adresa societatii	Nr. referinţa Semnatura şi stampila
Numele semnatarului	
Locul şi data Semnatura	

C CERTIFICAREA RECEPTIEI SAU EXPORTULUI*)

[] Produse primite de destinatar

Data ..... Locul ..... Nr. referinţa .....

Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri

[] Transport verificat

Mijloc de transport .....

[] Produse exportate
Data .....

[] Nume semnatarului ..... Locul şi data .....
Societatea semnatarului Semnatura
.....

[] Autoritatea fiscala sau Aprobat de autoritatea fiscala

C.T.C.E. Piatra Neamţ

biroul vamal sau de biroul vamal

Nume

Adresa

_____

* nu sunt admise ştersături

A Menţiuni privind verificarea (continuare)

- faţa -

PRODUSE ACCIZABILE DOCUMENT ADMINISTRATIV DE INSOTIRE

4

1 Expeditor Cod unic de înregistrare

E [] x e m p l a r

2 Cod acciza expeditor

3 Nr. referinţa

4 Cod acciza primitor

5 Nr. factura

6 Data facturii

7 Primitor Cod unic de înregistrare

8 Autoritatea competenţa a locului de expediere

7a Locul livrarii

10 Garantia

9 Transportator

12 Tara de expeditie

13 Tara de primire

11 Alte informaţii privind transportul

14 Reprezentantul fiscal

4

15 Locul de expediere

16 Data expedierii

17 Durata transportului

C.T.C.E. Piatra Neamţ

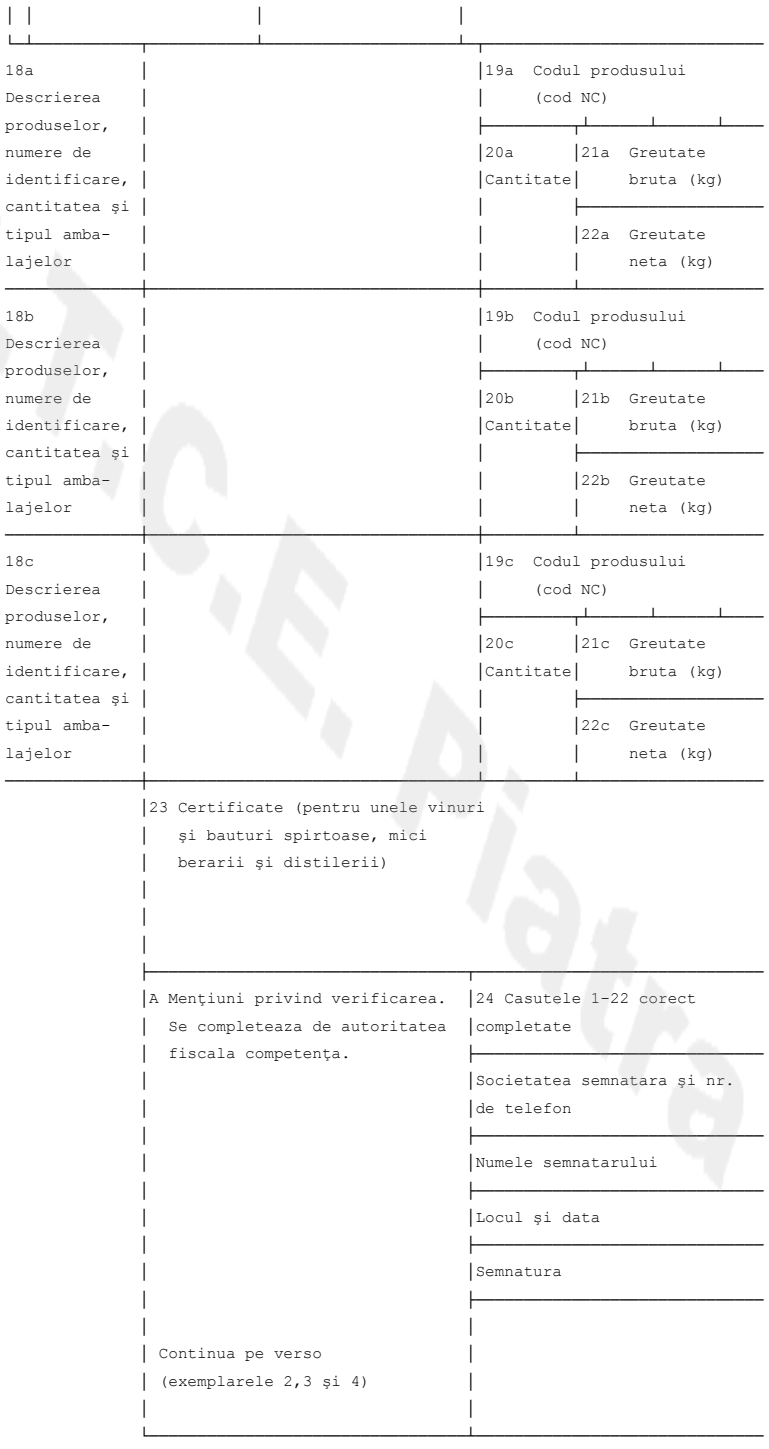

- verso -

B AUTORIZARE PENTRU SCHIMBAREA LOCULUI LIVRARII

Noua adresa

Autorizata de (autoritatea competentă):

Ceruta de: nume/adresa societatii

Nr. referinţa

Semnatura şi stampila

Numele semnatarului

Locul şi data Semnatura

C CERTIFICAREA RECEPTIEI SAU EXPORTULUI*)

[] Produse primite de destinatar

Data ..... Locul ..... Nr. referinţa .....

Descrierea produselor | Plusuri | Minusuri

C.I.C.E. Piatra Neamţ

[] Transport verificat

Mijloc de transport .....

[] Produse exportate
Data .....

[] Nume semnatarului ..... Locul şi data .....
Societatea semnatarului Semnatura
.....

[] Autoritatea fiscala sau Aprobat de autoritatea fiscala
biroul vamal sau de biroul vamal
Nume
Adresa

_____
* nu sunt admise ştersături

A Menţiuni privind verificarea (continuare)

PRODUSE ACCIZABILE DOCUMENT ADMINISTRATIV DE INSOTIRE

5

1 Expeditor Cod unic de înregistrare | 2 Cod acciza expeditor | 3 Nr. referinţa

E [] | 4 Cod acciza primitor | 5 Nr. factura

x

e

m

p

l

a

r

6 Data facturii

7 Primitor Cod unic de înregistrare | 8 Autoritatea competenţa a locului de expediere

p

e

n

t

r

u

7a Locul livrarii

10 Garantia

a

u

t

o

9 Transportator

r

i

t

a

t

12 Tara de expeditie | 13 Tara de primire

e

11 Alte informaţii privind transportul | 14 Reprezentantul fiscal

a

f

i

C.I.C.F. Piatra Neamţ

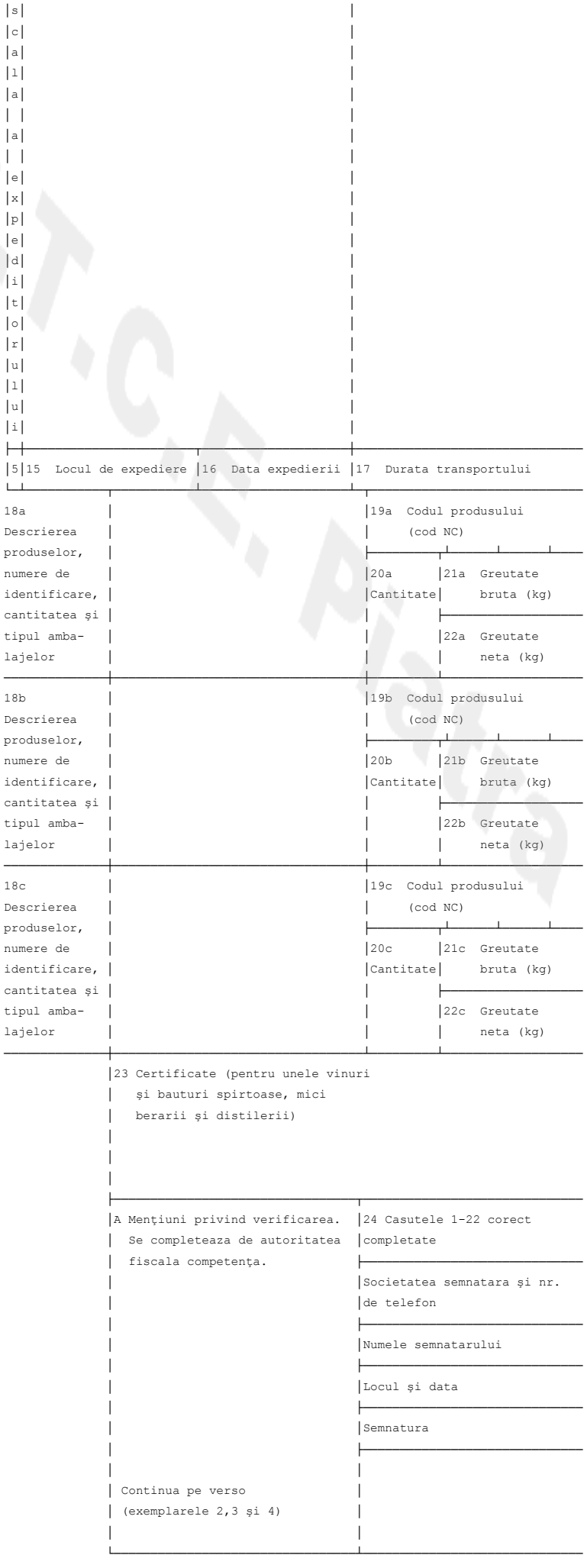

C.T.C.M. Piteşti Neamţ

Anexa 6

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

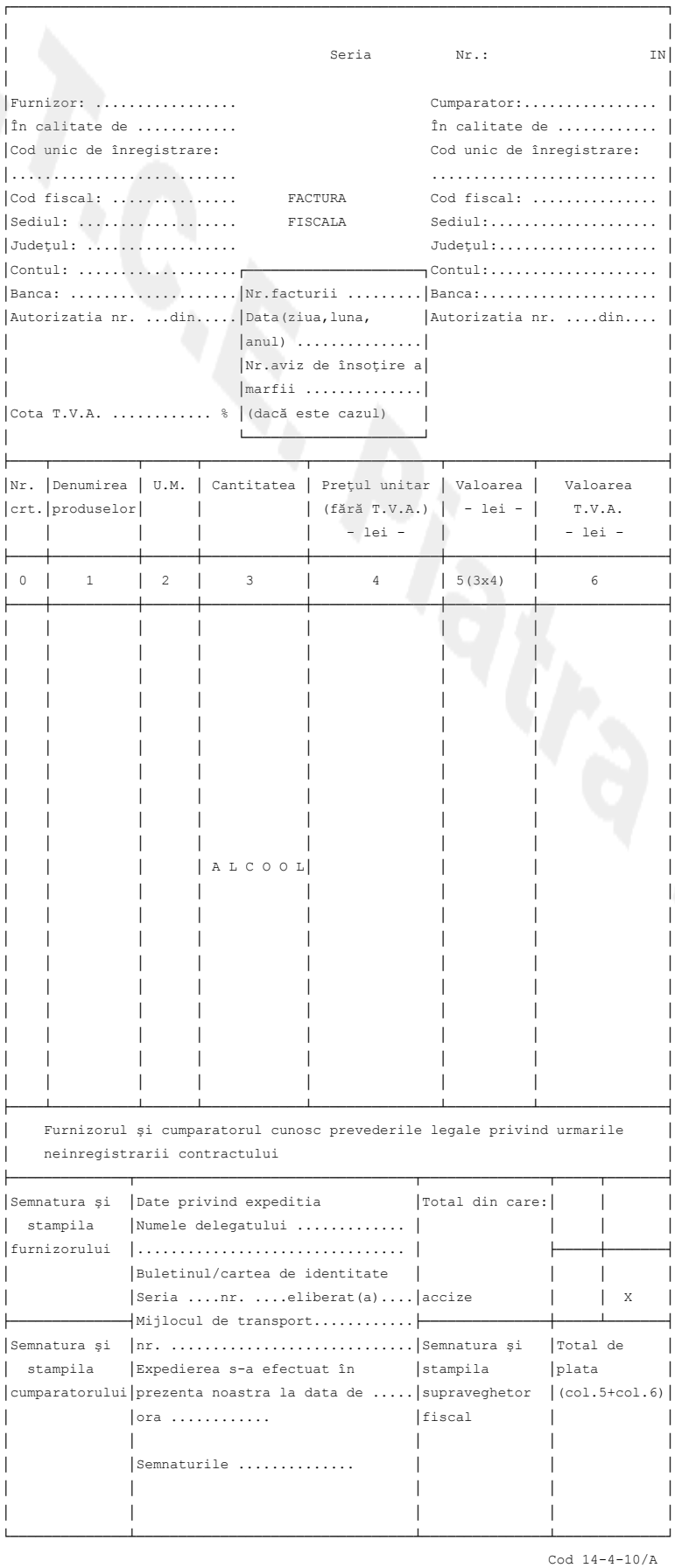

Seria Nr.: IN

Furnizor:		Cumparator:.....
În calitate de		În calitate de .....
Cod unic de înregistrare:		Cod unic de înregistrare:
.....		.....
Cod fiscal:	FACTURA	Cod fiscal: .....
Sediul:	FISCALA	Sediul:.....
Judeţul:		Judeţul:.....
Contul:	Nr.facturii	Contul:.....
Banca:	Data(ziua,luna, anul)	Banca:.....
Autorizatia nr. ...din....	Nr.aviz de însoţire a marfii	Autorizatia nr. ....din....
Cota T.V.A. ..... %	(dacă este cazul)	

Nr. crt.	Denumirea produselor	U.M.	Cantitatea	Preţul unitar (fără T.V.A.) - lei -	Valoarea - lei -	Valoarea T.V.A. - lei -
0	1	2	3	4	5(3x4)	6
			A L C O O L			

Furnizorul şi cumparatorul cunosc prevederile legale privind urmarile neinregistrarii contractului

Semnatura şi stampila furnizorului	Date privind expeditia Numele delegatului .... Buletinul/cartea de identitate Seria ....nr. ....eliberat(a)....	Total din care: accize	 X	
	Mijlocul de transport.....			
Semnatura şi stampila cumparatorului	nr. ..... Expedierea s-a efectuat în prezenta noastra la data de ..... ora ..... Semnaturile	Semnatura şi stampila supraveghetor fiscal	Total de plata (col.5+col.6)	

Cod 14-4-10/A

Sistem unitar de inseriere şi numerotare asigurat de

C.I.C. Piatra Neamţ

Ministerul Finanţelor Publice şi C.N."Imprimeria Naţionala" S.A.
Tiparit sub supravegherea C.N. "Imprimeria Naţionala S.A.

Anexa 7

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

```
┌──────────────────────────────────────────────────────────────────────────────┐
│                                                                              │
│                                Seria          Nr.:                       IN│
│                                                                              │
│Furnizor: ................                      Cumparator:................ │
│În calitate de ...........                      În calitate de ........... │
│Cod unic de înregistrare:                       Cod unic de înregistrare:   │
│.........................                      ........................... │
│Cod fiscal: ..............     FACTURA          Cod fiscal: ............... │
│Sediul: ..................     FISCALA          Sediul:.................... │
│Judeţul: .................                      Judeţul:................... │
│Contul: ..................┌────────────────────┐Contul:.................... │
│Banca: ...................│Nr.facturii .........│Banca:..................... │
│Autorizatia nr....din......│Data(ziua,luna,      │                          │
│                           │anul) ...............│                          │
│                           │Nr.aviz de însoţire a│                          │
│                           │marfii ..............│                          │
│Cota T.V.A. ........... % │(dacă este cazul)    │                          │
│                           └────────────────────┘                          │
├──────┬──────────┬────┬──────────┬──────────────┬──────────┬──────────────┤
│Nr.   │Denumirea │ U.M. │ Cantitatea │ Preţul unitar │ Valoarea │   Valoarea   │
│crt.  │produselor│      │            │ (fără T.V.A.) │ - lei -  │   T.V.A.     │
│      │          │      │            │   - lei -     │          │   - lei -    │
├──────┼──────────┼────┼──────────┼──────────────┼──────────┼──────────────┤
│ 0    │    1     │  2   │     3      │       4       │ 5(3x4)   │      6       │
├──────┼──────────┼────┼──────────┼──────────────┼──────────┼──────────────┤
│      │          │      │            │               │          │              │
│      │          │      │            │               │          │              │
│      │          │      │            │               │          │              │
│      │          │      │            │               │          │              │
│      │          │      │            │               │          │              │
│      │          │      │            │               │          │              │
│      │          │      │            │               │          │              │
│      │          │      │            │               │          │              │
│      │          │      │            │               │          │              │
│      │          │      │            │               │          │              │
│      │          │      │ A L C O O L│               │          │              │
│      │          │      │            │               │          │              │
│      │          │      │ S A N I T A│R              │          │              │
│      │          │      │            │               │          │              │
│      │          │      │            │               │          │              │
│      │          │      │            │               │          │              │
│      │          │      │            │               │          │              │
│      │          │      │            │               │          │              │
│      │          │      │            │               │          │              │
│      │          │      │            │               │          │              │
├──────────────────────────────────────────────────────────────────────────────┤
│    Furnizorul şi cumparatorul cunosc prevederile legale privind urmarile     │
│    neinregistrarii contractului                                              │
├──────────────┬──────────────────────────────┬──────────────┬────┬──────────┤
│Semnatura şi  │Date privind expeditia        │Total din care:│    │          │
│  stampila    │Numele delegatului ............ │              │    │          │
│furnizorului  │............................. │              ├────┤          │
│              │Buletinul/cartea de identitate │              │    │          │
│              │Seria ....nr. ....eliberat(a)....│accize        │    │  X       │
├──────────────┤Mijlocul de transport...........├──────────────┴────┴──────────┤
│Semnatura şi  │nr. ...........................│Semnatura şi   │Total de      │
│  stampila    │Expedierea s-a efectuat în     │stampila       │plata         │
│cumparatorului│prezenta noastra la data de .....│supraveghetor  │(col.5+col.6)│
│              │ora ............               │fiscal         │              │
│              │                               │               │              │
│              │Semnaturile ............       │               │              │
│              │                               │               │              │
│              │                               │               │              │
└──────────────┴───────────────────────────────┴───────────────┴──────────────┘
```

Anexa 8

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Seria Nr.: IN

Furnizor: .....
În calitate de .....
Cod unic de înregistrare:
.....
Cod fiscal: .....
Sediul: .....
Judeţul: .....
Contul: .....
Banca: .....
Autorizatia nr. .....
din .....

Cota T.V.A. ..... %

FACTURA FISCALA

Nr.facturii .....
Data(ziua,luna, anul) .....
Nr.aviz de însoţire a marfii ..... (dacă este cazul)

Cumparator:.....
În calitate de .....
Cod unic de înregistrare:
.....
Cod fiscal: .....
Sediul:.....
Judeţul:.....
Contul:.....
Banca:.....
Autorizatia nr. .....
din .....

Nr. crt.	Denumirea produselor	U.M.	Cantitatea	Preţul unitar (fără T.V.A.) - lei -	Valoarea - lei -	Valoarea T.V.A. - lei -
0	1	2	3	4	5(3x4)	6
			D I S T I L A T			

Furnizorul şi cumparatorul cunosc prevederile legale privind urmarile neinregistrarii contractului

Semnatura şi stampila furnizorului	Date privind expeditia Numele delegatului .... Buletinul/cartea de identitate Seria ....nr. ....eliberat(a).... Mijlocul de transport.....	Total din care: accize		X
Semnatura şi stampila cumparatorului	nr. ..... Expedierea s-a efectuat în prezenta noastra la data de ..... ora ..... Semnaturile	Semnatura şi stampila supraveghetor fiscal	Total de plata (col.5+col.6)	

Sistem unitar de inseriere şi numerotare asigurat de Cod 14-4-10/A
Ministerul Finanţelor Publice şi C.N."Imprimeria Naţionala" S.A.
Tiparit sub supravegherea C.N. "Imprimeria Naţionala S.A.

Anexa 9

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Seria Nr.: IN

Furnizor:		Cumparator:.....
În calitate de		În calitate de .....
Cod unic de înregistrare:		Cod unic de înregistrare: .....
Cod fiscal:	FACTURA	Cod fiscal: .....
Sediul:	FISCALA	Sediul:.....
Judeţul:		Judeţul:.....
Contul:		Contul:.....
Banca:	Nr.facturii	Banca:.....
Autorizatia nr.	Data(ziua,luna,	Autorizatia nr. .....
din	anul)	din .....
	Nr.aviz de însoţire a marfii	
Cota T.V.A. ..... %	(dacă este cazul)	

Nr. crt.	Denumirea produselor	U.M.	Cantitatea	Preţul unitar (fără T.V.A.) - lei -	Valoarea - lei -	Valoarea T.V.A. - lei -
0	1	2	3	4	5(3x4)	6
			B A U T U R I			
			A L C O O L I C E			

Semnatura şi stampila furnizorului	Date privind expeditia Numele delegatului	Total din care:		
	Buletinul/cartea de identitate Seria ....nr. ....eliberat(a)....	accize		X
	Mijlocul de transport.....			
Semnatura şi stampila cumparatorului	nr. ..... Expedierea s-a efectuat în prezenta noastra la data de ..... ora ..... Semnaturile	Total de plată (col.5+col.6)		

Sistem unitar de inseriere şi numerotare asigurat de Cod 14-4-10/A
Ministerul Finanţelor Publice şi C.N."Imprimeria Naţionala" S.A.
Tiparit sub supravegherea C.N. "Imprimeria Naţionala S.A.

Anexa 10

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Seria Nr. IN

Furnizorul:.....
.....
Cod unic de înregistrare:..
Codul fiscal: .....
Sediul: .....
Judeţul: .....
Contul: .....
Banca: .....
Autorizatia nr. .....
din .....

FACTURA
FISCALA

Nr.facturii .....
Data(ziua,luna, anul) .....
Nr.aviz de însoţire a marfii .....

Curs de schimb în vigoare
1 euro = ... lei
Cota TVA ..... %

Cumparatorul: .....
Cod unic de înregistrare:..
Codul fiscal: .....
Sediul:.....
Judeţul:.....
Contul:.....
Banca:.....

Nr crt	Denumirea produsului	U.M	Cantitatea	Preţul cu amanuntul declarat (lei/pachet)	Valoarea la pret cu amanuntul (lei)	Preţul de livrare unitar fără TVA (lei)	Valoarea la pret de livrare (lei)	Valoarea TVA (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8
				TOTAL VALOARE FACTURATA:				
							Total de plată= col.7+col.8	

Cantitate totala facturata = numar unităţi specifice (o unitate specifică = 1000 tigarete)		Total valoare la pret cu amanuntul	Acciza totala (Acciza specifică + acciza ad valorem)
Acciza specifică: (numar unităţi specifice x..... euro curs lei/ euro)		Acciza ad valorem	

Semnatura şi stampila furnizorului	Date privind expeditia Numele delegatului .... Buletinul/cartea de identitate Seria ....nr. ....eliberat(a).... Mijlocul de transport..... nr. ..... Expedierea s-a efectuat în prezenta noastra la data de ..... ora ..... Semnaturile	Semnatura şi stampila cumparatorului

Sistem unitar de inseriere şi numerotare asigurat de Ministerul Finanţelor Publice şi C.N."Imprimeria Naţionala" S.A.
Tiparit sub supravegherea C.N. "Imprimeria Naţionala S.A.

Cod 14-4-10/A

Anexa 11

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Seria Nr.: IN

Furnizor:		Cumparator:.....
În calitate de		În calitate de .....
Cod unic de înregistrare:		Cod unic de înregistrare: .....
Cod fiscal:	FACTURA	Cod fiscal: .....
Sediul:	FISCALA	Sediul:.....
Judeţul:		Judeţul:.....
Contul:		Contul:.....
Banca:	Nr.facturii ..... Data(ziua,luna, anul) ..... Nr.aviz de însoţire a marfii ..... (dacă este cazul)	Banca:.....
Autorizatia nr. ...din.....		
Cota T.V.A. ..... %		

Nr. crt.	Denumirea produselor şi destinatia acestora	U.M.	Cantitatea	Preţul unitar (fără T.V.A.) - lei -	Valoarea - lei -	Valoarea T.V.A. - lei -
0	1	2	3	4	5(3x4)	6
			U L E I U R I M I N E R A L E			

Semnatura şi stampila furnizorului	Date privind expeditia Numele delegatului .... Buletinul/cartea de identitate Seria ....nr. ....eliberat(a).... Mijlocul de transport.....	Total din care: accize		X
Semnatura şi stampila cumparatorului	nr. ..... Expedierea s-a efectuat în prezenta noastra la data de ..... ora ..... Semnaturile	Total de plată (col.5+col.6)		

Sistem unitar de inseriere şi numerotare asigurat de Ministerul Finanţelor Publice şi C.N."Imprimeria Naţionala" S.A.
Tiparit sub supravegherea C.N. "Imprimeria Naţionala S.A.

Cod 14-4-10/A

Anexa 12

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

ROMÂNIA
MFP
MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Nota de comanda
pentru documente fiscale speciale

numărul _____ din data de _____

C.U.I.
Denumire
Judeţul
Localitatea
Strada
Blocul
Scara
Etaj
Fax
Telefon
Cod postal
Sector
Numărul
Apartament

Codul documentului	Cantitatea solicitata	Unitatea de măsura	Pret unitar	Valoarea (lei)	T.V.A. (lei)	Valoarea totala inclusiv T.V.A. (lei)
0	1	2	3	4	5	6

D.G.F.P. judeţului .....

C.I.C.-E.T. Piatra Neamţ

Data aprobării comenzii .....
Numărul documentelor aprobate .....
Modalitatea de plată .....

....
(semnatura şi stampila solicitantului) (semnatura şi stampila)

Anexa 13

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

ROMÂNIA
MFP
MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Evidenta achizitionarii şi utilizarii documentelor fiscale

în luna ..... anul .....

C.U.I.
Denumire
Judeţul
Localitatea
Strada
Blocul
Scara
Etaj
Apartament
Fax
Telefon
Cod postal
Numărul
Sector

		Stoc la începutul lunii	Achizitii în cursul lunii	Total I (col.1+ +col.2)	Canti-tatea utili-zata în cursul lunii	Canti-tatea anula-ta în cursul lunii	Total II (col.4+ +col.5)	Stoc la sfarsi-tul lunii (col.3 - col.6)
0		1	2	3	4	5	6	7
1. Document administra-tiv de însoţire	Nr. documente							
2. Alcool, alcool sanitar şi distilat	Nr.facturi fiscale							
	Nr.avize de însoţire a marfii							
3. Bauturi alcoolice	Nr.facturi fiscale							
	Nr.avize de însoţire a marfii							
4. Produse din tutun, tigarete	Nr.facturi fiscale							

5. Uleiuri minerale	Nr.facturi fiscale							
	Nr.avize de însoţire a marfii							

Verificat de organul fiscal

Semnatura .....

Data .....

Certificata de conducerea agentului economic

Semnatura .....

Data .....

Anexa 14

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

1

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Autoritatea fiscala teritoriala
.....
CERTIFICAT DE SCUTIRE
DE PLATA ACCIZELOR

Se certifica prin prezenta ca ..... cu sediul în ..... str. ..... nr. ... bl. ... sc. ... et. ... ap. ... tel/fax ..... înregistrată la registrul comerţului cu nr. ..... având codul unic de înregistrare ..... poate achizitiona de la*) ..... în regim de scutire de plată accizelor urmatoarele produse:

- .....
- .....
- .....

la nivelul unei cantitati medii de ..... determinate pe baza consumului înregistrat în evidentele contabile aferente anului anterior.

Certificatul este valabil începând cu data de ..... .

Conducatorul autorităţii fiscale,

---

*) se va inscrie numele şi adresa antrepozitului fiscal expeditor

- faţa -

Utilizat ca document administrativ de însoţire

2

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Autoritatea fiscala teritoriala
CERTIFICAT DE SCUTIRE
DE PLATA ACCIZELOR

Se certifica prin prezenta ca ..... cu sediul în ..... str. ..... nr. ... bl. ... sc. ... et. ... ap. ... tel/fax ..... înregistrată la registrul comerţului cu nr. ..... având codul unic de înregistrare ..... poate achizitiona de la*) ..... în regim de scutire de plată accizelor urmatoarele produse:

- .....
- .....
- .....

la nivelul unei cantitati medii de ..... determinate pe baza consumului înregistrat în evidentele contabile aferente anului anterior.

Certificatul este valabil începând cu data de ..... .

Conducatorul autorităţii fiscale,

---

*) se va inscrie numele şi adresa antrepozitului fiscal expeditor

- verso -

Utilizat ca document administrativ de însoţire

Data	Cantitatea expediata	Semnatura conducerii antrepozitului fiscal expeditor şi stampila	Cantitatea receptionata	Semnatura reprezentantului organului fiscal, pentru certificare

3

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Autoritatea fiscala teritoriala
.....
CERTIFICAT DE SCUTIRE
DE PLATA ACCIZELOR
Se certifica prin prezenta ca ..... cu sediul în ..... str. ..... nr. ... bl. ... sc. ... et. ... ap. ... tel/fax ..... înregistrată la registrul comerţului cu nr. ..... având codul unic de înregistrare ..... poate achizitiona de la*) ..... în regim de scutire de plată accizelor urmatoarele produse:
- .....
- .....
- .....
la nivelul unei cantitati medii de ..... determinate pe baza consumului înregistrat în evidentele contabile aferente anului anterior.
Certificatul este valabil începând cu data de ..... .
Conducatorul autorităţii fiscale,
---
*) se va inscrie numele şi adresa antrepozitului fiscal expeditor

Anexa 15

---
la normele metodologice de aplicare
---
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

1

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Autoritatea fiscala teritoriala
.....
AUTORIZATIE DE UTILIZATOR FINAL
NR. ..... /(ZZ)/(LL)/(AA).....
..... cu sediul în ..... str. ..... nr. ..... bl. ..... sc. ... et. ... ap. .... tel/fax ..... înregistrată la registrul comerţului cu nr. ..... având codul unic de înregistrare ..... se autorizeaza ca utilizator final de produse accizabile.

Aceasta autorizatie permite achizitionarea de la*) ..... în regim de scutire de la plata accizelor, a urmatoarelor produse**):
- .....
- .....
- .....
Autorizatia este valabila începând cu data de .....
Conducatorul autorităţii fiscale,
---
*) se va inscrie numele şi adresa antrepozitului fiscal expeditor
**) se va menţiona denumirea şi cantitatea maxima de produs accizabil ce urmeaza a fi achizitionat la nivelul unui an
- faţa -
Utilizat ca document administrativ de însoţire

|2|

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Autoritatea fiscala teritoriala
.....
AUTORIZATIE DE UTILIZATOR FINAL
NR. ..... /(ZZ)/(LL)/(AA) .....
..... cu sediul în ..... str. ..... nr..... bl..... sc. ... et. ... ap. .... tel/fax ..... înregistrată la registrul comerţului cu nr. ..... având codul unic de înregistrare ..... se autorizeaza ca utilizator final de produse accizabile.
Aceasta autorizatie permite achizitionarea de la*)..... în regim de scutire de la plata accizelor, a urmatoarelor produse**):
- .....
- .....
- .....
Autorizatia este valabila începând cu data de .....
Conducatorul autorităţii fiscale,
---
*) se va inscrie numele şi adresa antrepozitului fiscal expeditor
**) se va menţiona denumirea şi cantitatea maxima de produs accizabil ce urmeaza a fi achizitionat la nivelul unui an
- verso -
Utilizat ca document administrativ de însoţire

Data	Cantitatea expediata	Semnatura conducerii antrepozitului fiscal expeditor şi stampila	Cantitatea receptionata	Semnatura reprezentantului organului fiscal, pentru certificare

|3|

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Autoritatea fiscala teritoriala
.....
AUTORIZATIE DE UTILIZATOR FINAL
NR. ...../(ZZ)/(LL)/(AA) .....
..... cu sediul în ..... str. ..... nr. ..... bl. ..... sc. ... et. .... ap. .... tel/fax ..... înregistrată la registrul comerţului cu nr. ..... având codul unic de înregistrare ..... se autorizeaza ca utilizator final de produse accizabile.
Aceasta autorizatie permite achizitionarea de la*) ..... în regim de scutire de la plata accizelor, a urmatoarelor produse**): .....
- .....
- .....
- .....
Autorizatia este valabila începând cu data de .....
Conducatorul autorităţii fiscale,
---
*) se va inscrie numele şi adresa antrepozitului fiscal expeditor
**) se va menţiona denumirea şi cantitatea maxima de produs accizabil ce urmeaza a fi achizitionat la nivelul unui an

Anexa 16

---
la normele metodologice de
---
aplicare a prevederilor
---
titlului VII din Codul fiscal

MACHETELE
timbrelor şi banderolelor

a) Timbre pentru marcarea tigaretelor şi produselor din tutun

- 45 mm -

b) Banderole pentru marcarea produselor intermediare şi alcoolului etilic

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., peste sau egale cu 500 ml:

● aplicare în forma de "U"

- 160 mm -

● aplicare în forma de "L"

- 80 mm -

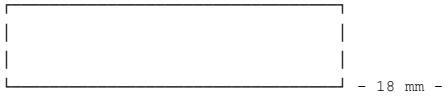

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., sub 500 ml:

● aplicare în forma de "U"

- 120 mm -

● aplicare în forma de "L"

- 60 mm -

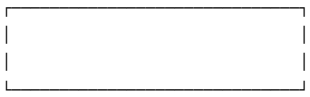

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., sub sau egale cu 50 ml:
● aplicare în forma de "U"
- 60 mm -

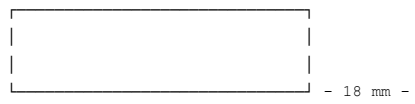

● aplicare în forma de "L"
- 40 mm -

Anexa 17

---
la normele metodologice
---
de aplicare a prevederilor
---
titlului VII din Codul fiscal

Nr. ..... din.....
CERERE
privind acordarea autorizatiei de importator
Societatea importatoare ....., cu sediul social în ..... str. ..... nr. ..... înregistrat în registrul comerţului la nr. ..... din data de ..... codul unic de înregistrare ..... telefon ....., fax ....., e-mail ....., reprezentata prin ....., domiciliat în ....., str. ....., nr. ...., bl. ....., sc. ..., et. ...., ap. ..., sectorul ....., judeţul ....., posesorul buletinului/cartii de identitate seria ..... nr. ....., eliberat/a de ....., având functia de ....., pe baza pieselor anexate la dosar, solicit eliberarea autorizatiei de importator pentru urmatoarele produse:
1. .....
2. .....
3. .....
Data .....
Semnatura şi stampila
.....

Anexa 18

---
la normele metodologice
---
de aplicare a prevederilor
---
titlului VII din Codul fiscal

NOTA DE COMANDA Nr. .....
pentru timbre, banderole şi etichete din .....
(ziua) (luna) (anul)
Denumirea antrepozitarului autorizat pentru productie/importatorului autorizat .....
.....
Codul unic de înregistrare .....,.....
Codul de marcare .....
Sediul:
localitatea ..... str. ..... nr. .... sectorul .....
judeţul ..... codul postal ..... telefon/fax .....

Tipul marcajului	Cantitatea	U.M.	Preţul unitar	T.V.A.	Valoarea totala

C.T.C.E. Pentru Neamţ

Semnatura şi stampila solicitantului .....

Data aprobării comenzii .....
Numărul marcajelor aprobate .....
Modalitatea de plată .....

Anexa 19

---

la normele metodologice

---

de aplicare a prevederilor

---

titlului VII din Codul fiscal

EVIDENTA

achizitionarii, utilizarii şi returnarii marcajelor

în luna ..... anul .....

Denumirea antrepozitarului/importatorului autorizat

.....

Data.....

Sediul:

localitatea ..... str. ..... nr. ..... sectorul .....

judeţul ..... codul unic de înregistrare .....

codul de marcare .....

Nr. crt		Numărul de timbre	Numărul de banderole	Numărul de etichete
1	Stoc la inceputul lunii			
2	Cumparari în cursul lunii			
3	TOTAL (rd.1+rd.2)			
4	Marcaje utilizate pentru produsele din producţia interna			
5	Marcaje expediate producătorilor din strainatate			
6	Marcaje deteriorate			
7	TOTAL MARCAJE UTILIZATE (rd.4+rd.5+rd.6)			
8	Stoc la sfârşitul lunii (rd.3 - rd.7)			

Certificata de conducerea

antrepozitarului/importatorului autorizat

Data .....

Semnatura .....

Organul fiscal

Semnatura .....

Verificat de .....

Data .....

Anexa 20

---

la normele metodologice

---

de aplicare a prevederilor

---

titlului VII din Codul fiscal

EVIDENTA

marcajelor deteriorate şi a celor distruse

în luna ..... anul .....

Numărul autorizatiei de antrepozit/importator .....

Codul de marcare .....

Denumirea antrepozitarului/importatorului autorizat .....

Sediul:

localitatea ..... str. ..... nr. ..... sectorul .....

judeţul ..... codul unic de înregistrare .....

C.T.C.E. Piatra Neamţ

Nr. crt.	Cauzele deteriorării	Numărul de timbre	Numărul de banderole	Numărul de etichete
TOTAL	X			

Certificata de conducerea
antrepozitarului/importatorului autorizat
Data .....
Semnatura .....

Organul fiscal
Semnatura .....

Verificat de .....
Data .....

Anexa 21

---

la normele metodologice de

---

aplicare a prevederilor

---

titlului VII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitarului/importatorului autorizat .....
Data întocmirii .....

MARCAJE DETERIORATE

	Loc pentru lipire	

Numele şi prenumele persoanei care le-a utilizat
.....
Semnatura .....

Semnatura sefului de secţie
.....

Anexa 22

---

la normele metodologice de

---

aplicare a prevederilor

---

titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitarului autorizat
sau a importatorului .....
Codul unic de înregistrare .....
Sediul .....

SITUAŢIA
livrarilor de bauturi slab alcoolizate
înregistrate în stoc la data de 31 decembrie 2003
în luna .... anul ....

Denumirea produsului	U.M.*)	Stocul la 31 dec. 2003	Stocul la inceputul lunii de raportare	Cantitatea livrata în litri	Stocul la sfârşitul lunii de raportare
0	1	2	3	4	5

C.I.C.E. Piatra Neamţ

---
*) Se va inscrie capacitatea recipientului în care este imbuteliat produsul.
Conducerea antrepozitarului autorizat/importatorului,
.....

Anexa nr. 22 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal a fost introdusa de punctul 6, subpunctul 24 din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Anexa 23

---
la normele metodologice de
---
aplicare a prevederilor
---
titlului VII din Codul fiscal)

DECLARATIE

Subsemnatul .....(numele şi prenumele)....., cu domiciliul în localitatea ....., str. ..... nr. ...., judeţul/sectorul ....., codul numeric personal ....., declar pe propria răspundere că produsele rezultate din prelucrarea fructelor, marcurilor din fructe sau a altor semifabricate predate spre prelucrare în anul 2003/2004 antrepozitului fiscal ....., cu sediul în ....., şi preluate de la acesta, în cantitate de ... litri, cu concentraţie alcoolica de ..., sunt destinate în exclusivitate consumului propriu.

Cunoscand dispozitiile art. 292 privind falsul în declaratii din Codul penal, declar că cele menţionate mai sus sunt corecte şi complete.

Semnatura declarantului Data

....

Anexa nr. 23 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal a fost introdusa de punctul 6, subpunctul 24 din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Titlul VIII
Măsuri speciale privind supravegherea productiei, importului şi circulaţiei unor produse accizabile

Codul fiscal:

Capitolul 1
Sistemul de supraveghere a productiei de alcool etilic

Sfera de aplicare

Art. 222. - Sistemul de supraveghere se aplică tuturor antrepozitarilor autorizati pentru producţia de alcool etilic nedenaturat şi distilate.

Norme metodologice:

1. Sistemul de supraveghere se aplică tuturor antrepozitarilor autorizati pentru producţia de alcool etilic nedenaturat şi de distilate, utilizate ca materii prime.

Codul fiscal:

Capitolul II
Sistemul de supraveghere a circulaţiei alcoolului etilic şi a distilatelor în vrac din producţia interna sau din import

Condiţii de livrare

Art. 232 [...]

(5) Comercializarea în vrac şi utilizarea ca materie prima a alcoolului etilic şi a distilatelor cu concentraţia alcoolica sub 96,0% în volum, pentru fabricarea bauturilor alcoolice, este interzisa.

Norme metodologice:

2. În notiunea de "distilate", în acceptiunea acestei prevederi, intra numai distilatele din cereale.

Codul fiscal:

Capitolul IV
Sistemul de supraveghere a importurilor de alcool, de distilate şi de bauturi spirtoase, în vrac

Procedura de supraveghere

Art. 236 [...]

(9) Operaţiunea de prelevare se incheie prin intocmirea unui proces-verbal de prelevare, conform modelului prezentat în norme. [...]

(15) Cantitatile de alcool, de distilate şi de bauturi spirtoase în vrac, provenite din import, vor fi sigilate de către organul vamal de frontieră şi în situaţia în care marfa este tranzitata către o vama de interior în vederea efectuării operaţiunii vamale de import. Marfa astfel sigilata, împreună cu documentul de însoţire a marfii, eliberat de autoritatea vamala de frontieră, în care se menţionează cantitatea de alcool, de distilate sau de bauturi spirtoase importata, în modul şi sub forma prevăzută în norme, are liber de circulatie până la punctul vamal unde au loc operaţiunea vamala de import şi prelevarea de probe, potrivit alin. (2). [...]

(18) Importatorul are obligaţia să evidenţieze într-un registru special, conform modelului prezentat în norme, vizat de reprezentantul organului fiscal teritorial în a cărui rază teritorială îşi desfăşoară activitatea, toate cantităţile de alcool, de distilate şi de băuturi spirtoase în vrac - în litri şi în grade - pe tipuri de produs şi pe destinaţii ale acestora.

Norme metodologice:

3. (1) Modelul procesului-verbal de prelevare a unor probe de alcool, distilate şi băuturi spirtoase, în vrac, este redat în anexa nr. 1.

(2) Modelul documentului de liberă circulaţie a alcoolului, distilatelor şi băuturilor spirtoase, în vrac, provenite din import, este cel prezentat în anexa nr. 2.

(3) Toate cantităţile de alcool, distilate şi băuturi spirtoase, în vrac, provenite din import, vor fi evidenţiate într-un registru special, în conformitate cu modelul din anexa nr. 3.

Codul fiscal:

Capitolul V
Dispoziţii comune de supraveghere aplicate producţiei şi importului de alcool, distilate şi băuturi spirtoase

Situaţii privind modul de valorificare

Articolul 237

(1) Lunar, până la data de 15 a fiecărei luni, pentru luna precedentă, antrepozitarii autorizaţi pentru producţie şi importatorii de alcool şi de distilate vor depune la organele fiscale teritoriale o situaţie conţinând informaţii privind modul de valorificare a acestor produse prin vânzare sau prelucrare, şi anume: destinaţia, denumirea şi adresa beneficiarului, numărul şi data facturii, cantităţile, preţul unitar şi valoarea totală, din care, după caz, valoarea accizei, conform modelului prezentat în norme. [...]

(2) Lunar, până în ultima zi a lunii, pentru luna precedentă, organele fiscale teritoriale vor transmite Ministerului Finanţelor Publice - Direcţia generală a tehnologiei informaţiei situaţia centralizatoare pentru fiecare judeţ privind modul de valorificare a alcoolului şi a distilatelor, conform modelului prezentat în norme.

Norme metodologice:

4. (1) Situaţia privind modul de valorificare a alcoolului şi a distilatelor va fi întocmită de către antrepozitarii autorizaţi şi importatorii de astfel de produse, conform modelului prezentat în anexa nr. 4.

(2) Organele fiscale teritoriale vor întocmi lunar situaţia centralizatoare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5.

5. Anexele nr. 1-5 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Capitolul VI
Măsuri speciale privind producţia, importul şi circulaţia uleiurilor minerale

Restricţii

Articolul 239

Se interzice orice operaţiune comercială cu uleiuri minerale care nu provin din antrepozite fiscale de producţie.

Norme metodologice:

6. (1) Sunt permise numai operaţiunile comerciale cu uleiuri minerale a căror provenienţă pe tot circuitul economic poate fi dovedită ca fiind de la un antrepozitar autorizat pentru producţie sau importator.

(2) Toate reziduurile de uleiuri minerale rezultate din exploatare - scurgeri, spalari, curatari, decantari, contaminari - în alte locatii decat antrepozitele fiscale de productie pot fi vandute sau cedate numai în vederea prelucrarii şi numai către un antrepozit fiscal de productie. Vanzarea sau cedarea poate avea loc numai pe bază de factura şi, respectiv, aviz de însoţire, vizate de reprezentantul organului fiscal teritorial în raza caruia îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal. Colectarea şi prelucrarea reziduurilor petroliere pot fi efectuate numai de către un antrepozit fiscal de productie a uleiurilor minerale.

(3) Pentru importatorii de uleiuri minerale, autorizarea potrivit titlului VII intervine atunci când aceştia deţin antrepozite fiscale de producţie.

Alin. (2) al pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 239 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 7, subpunctul 1 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Condiţii de comercializare

Articolul 240

(1) Uleiurile minerale neaccizabile, rezultate din prelucrarea ţiţeiului sau a altor materii prime, care au punctul de inflamabilitate sub 85°C, se vor comercializa direct către utilizatorii finali, care folosesc aceste produse în scop industrial. În caz contrar, antrepozitarul autorizat va vira la bugetul de stat accizele aferente, calculate la nivelul accizelor datorate pentru benzinele cu plumb. În categoria utilizatorilor finali nu sunt incluşi comercianţii în sistem angro.

(2) Se interzice comercializarea, prin pompele staţiilor de distribuţie, a altor uleiuri minerale decât cele din categoria gazelor petroliere lichefiate, benzinelor şi motorinelor auto, care corespund standardelor naţionale de calitate.

Norme metodologice:

7. (1) Utilizatorii finali care achiziţionează uleiuri minerale neaccizabile în baza autorizaţiei de utilizator final şi care ulterior schimbă destinaţia iniţială a produselor devin plătitori de accize calculate la nivelul accizelor aferente benzinei cu plumb.

(2) Petrolul lampant folosit drept combustibil pentru încălzit de către persoanele fizice poate fi achiziţionat din staţiile de distribuţie dacă acestea sunt dotate cu pompe distincte pentru petrol lampant. În această situaţie, nu este necesară deţinerea autorizaţiei de utilizator final.

Codul fiscal:

Capitolul VII
Alte măsuri speciale

Condiţii de cesionare şi instrainare

Art. 243. - (1) Cesionarea ori înstrăinarea, sub orice formă, a acţiunilor, a părţilor sociale sau activelor fixe ale antrepozitarilor autorizati ori ale unui antrepozitar a cărui autorizatie a fost anulata sau revocata conform titlului VII va fi adusa la cunoştinţa autorităţii fiscale competente cu cel puţin 60 de zile înainte de realizarea acestei operaţiuni, în vederea efectuării controlului financiar-fiscal.

Norme metodologice:

7^1. Activele fixe care intra sub incidenţa prevederilor art. 243 alin. (1) din Codul fiscal sunt: terenurile, spatiile de productie şi echipamentele tehnologice aferente antrepozitului fiscal.

Punctul 7^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 243, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 7, subpunctul 2 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Intarzieri la plata accizelor

Art. 244. - Intarzierea la plata a accizelor cu mai mult de 30 de zile de la termenul legal atrage revocarea autorizatiei antrepozitarului autorizat şi închiderea activităţii până la plata sumelor restante.

Norme metodologice:

7^2. Intra sub incidenţa art. 244 din Codul fiscal accizele datorate bugetului de stat de către antrepozitarul autorizat după obtinerea autorizatiei de antrepozit fiscal.

Punctul 7^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 244 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 7, subpunctul 2 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Capitolul VIII
Sancţiuni

Infracţiuni

Articolul 245

(1) Constituie infracţiuni următoarele fapte săvârşite de administratorul, directorul sau reprezentantul legal al antrepozitarului autorizat sau al societăţii: [...]

b) achiziţionarea de alcool etilic şi de distilate de la alţi furnizori decât antrepozitarii autorizaţi pentru producţie sau importatorii autorizaţi de astfel de produse, potrivit titlului VII; [...]

d) achiziţionarea de uleiuri minerale rezultate din prelucrarea ţiţeiului sau a altor materii prime, de la alţi furnizori decât antrepozitarii autorizaţi pentru producţie sau importatori autorizaţi potrivit titlului VII.

Norme metodologice:

8. Intră sub incidenţa acestor prevederi alcoolul etilic, distilatele şi uleiurile minerale utilizate ca materie primă pentru obţinerea altor produse.

Anexa 1

---
la normele metodologice de
---
aplicare a prevederilor
---
titlului VIII din Codul fiscal

PROCES-VERBAL DE PRELEVARE
Nr. ...../.....
Incheiat astazi, ..., la sediul ..... data la care s-a procedat, în baza comenzii (nr. şi emitent) ....., la prelevarea a trei esantioane de ..... în greutate neta totala de (sau volum net total)..... kg (l) din lotul ..... cu factura nr. .....
Cele trei esantioane au urmatoarea destinatie:

a) un esantion este destinat laboratorului, în scopul eliberarii certificatului de expertiza;

b) un esantion este destinat antrepozitarului autorizat/importatorului şi se va transmite cu proces-verbal;

c) un esantion este destinat biroului vamal la care se efectueaza vamuirea.

Esantioanele au fost prelevate conform normativelor în vigoare în România, şi anume: .....
Esantioanele au fost ambalate, etichetate şi sigilate cu sigiliul (sigiliile) nr. ..... .
Prezentul proces-verbal a fost incheiat în 4 exemplare, cate unul pentru fiecare parte semnatara.

Partea semnatara	Numele şi prenumele	Delegatia sau imputernici-rea	Semnatura
Reprezentantul antrepozitarului autorizat/importatorului			
Imputernicitul laboratorului agreat			
Autoritatea vamala			
Delegatul Oficiului pentru Protectia Consumatorului			

Anexa 2

---
la normele metodologice
---
de aplicare a prevederilor
---

titlului VIII din Codul fiscal

Autoritatea Naţionala a Vamilor
Biroul vamal .....
DOCUMENT
de libera circulatie a alcoolului, distilatelor şi a bauturilor spirtoase, în vrac, provenite din import
Denumirea antrepozitarului autorizat/ importatorului .....
Codul unic de înregistrare .....
Adresa .....
Data intrarii în vama .....
Furnizorul extern şi tara de proveniență .....
Numărul şi data facturii externe .....
Denumirea produselor şi concentraţia alcoolica exprimata în procente de volum .....
Cantitate importata .....
Destinaţia .....
Conducerea biroului vamal,
.....
Data .....

Anexa 3

---
la normele metodologice de
---
aplicare a prevederilor
---
titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului .....
Codul unic de înregistrare .....
Sediul .....

REGISTRU
privind situaţia importurilor de alcool, de distilate şi de bauturi spirtoase în vrac şi destinatiile acestora

Importuri realizate						Modul de valorificare
Nr. crt	D.V.I. (numar şi data)	Tipul produsului	Cantitatea (litri alcool pur)	Valoarea accizelor (lei)	Documentul de plată a accizelor	Cantitatile utilizate în producţia proprie (litri alcool pur)
0	1	2	3	4	5	6

Conducerea antrepozitarului autorizat/importatorului,
.....

Anexa 4

---
la normele metodologice
---
de aplicare a prevederilor
---

titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului .....
Codul unic de înregistrare .....
Sediul .....

SITUAŢIA
privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor
în luna ..... anul .....

Factura/ Aviz		Cantitate - litri alcool pur			Denumirea benedficiului	Codul unic de inregistrare	Autorizatia de antrepozit fiscal		Cantitatea livrata/ prelucrata - litri alcool pur -	Pretul unitar -lei/ UM -	Valoarea -lei-	Acciza -lei-
numar	data	prelucrata	vanduta în regim suspensiv	vanduta în regimul suspensiv			numar	data				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
TOTAL	x				x	x	x	x		x		

Conducerea antrepozitarului autorizat/importatorului,
.....

Anexa 5

---

la normele metodologice

---

de aplicare a prevederilor

---

titlului VIII din Codul fiscal

Autoritatea fiscala teritoriala

SITUAŢIE CENTRALIZATOARE
privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor
în luna ..... anul .....

Nr. crt.	Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului	Cantitatea - litri alcool pur -				Valoarea - lei -	Acciza - lei -
		realizata	prelucrata	vanduta în regim suspensiv	vanduta în afara regimului suspensiv		
0	1	2	3	4	5	6	7
	TOTAL						

Conducatorul autorităţii fiscale teritoriale,
.....

Data .....

Codul fiscal:

Titlul IX
Impozite şi taxe locale

Capitolul I
Dispozitii generale

Definitii

Art. 247. - În înţelesul prezentului titlu, expresiile de mai jos au urmatoarele semnificatii:

a) rangul unei localităţi - rangul atribuit unei localităţi conform legii;

b) zone din cadrul localităţii - zone stabilite de consiliul local, în functie de pozitia terenului faţă de centrul localităţii, de retelele edilitare, precum şi de alte elemente specifice fiecarei unităţi administrativ-teritoriale, conform documentatiilor de amenajare a teritoriului şi de urbanism, registrelor agricole, evidentelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau altor evidente agricole sau cadastrale care pot afecta valoarea terenului.

Norme metodologice:

1. Pentru identificarea localitatilor şi incadrarea acestora pe ranguri de localităţi se au în vedere, cumulativ, prevederile:

a) Legii nr. 2/1968 privind organizarea administrativa a teritoriului României, republicată, cu modificările şi completările ulerioare, denumita în continuare Legea nr. 2/1968;

b) Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului naţional - Secţiunea a IV-a - Reteaua de localităţi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 24 iulie 2001, cu modificările ulterioare, denumita în continuare Legea nr. 351/2001.

2. Ierarhizarea functionala a localitatilor urbane şi rurale, potrivit prevederilor Legii nr. 351/2001, este urmatoarea:

a) rangul 0 - Capitala României, municipiu de importanţa europeana;

b) rangul I - municipii de importanţa naţionala, cu influenţa potentiala la nivel european;

c) rangul II - municipii de importanţa interjudeteana, judeteana sau cu rol de echilibru în reteaua de localităţi;

d) rangul III - oraşe;

e) rangul IV - sate reşedinţa de comune;

f) rangul V - sate componente ale comunelor şi sate aparţinând municipiilor şi oraşelor.

3. În aplicarea prezentului titlu, localitatilor componente ale oraşelor şi municipiilor li se atribuie aceleasi ranguri cu cele ale oraşelor şi ale municipiilor în al caror teritoriu administrativ se afla, potrivit prevederilor Legii nr. 2/1968.

4. (1) Delimitarea zonelor şi stabilirea numarului acestora, atât în intravilanul, cat şi în extravilanul localitatilor, se stabilesc prin hotărârile adoptate de către consiliile locale potrivit art. 247 lit. b) din Codul fiscal, în functie de pozitia terenului faţă de centrul localităţii, de retelele edilitare, precum şi de alte elemente specifice fiecarei unităţi administrativ-teritoriale, pe baza documentatiilor de amenajare a teritoriului şi de urbanism, a registrelor agricole, a evidentelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau a oricăror alte evidente agricole sau cadastrale.

(2) Numărul zonelor din intravilanul localitatilor poate fi egal sau diferit de numărul zonelor din extravilanul localitatilor.

5. Identificarea zonelor atât în intravilanul, cat şi în extravilanul localitatilor se face prin literele: A, B, C şi D.

6. (1) În cazul în care la nivelul unităţii administrativ-teritoriale se impun modificari ale delimitarii zonelor, consiliile locale pot adopta hotărâri în acest sens numai în cursul lunii mai pentru anul fiscal următor. Neadoptarea de modificari ale delimitarii zonelor în cursul lunii mai corespunde optiunii consiliilor locale respective de mentinere a delimitarii existente a zonelor pentru anul fiscal următor.

(2) Dacă în cursul anului fiscal se modifica rangul localitatilor ori limitele intravilanului/extravilanului, după caz, impozitul pe cladiri, în cazul persoanelor fizice, precum şi impozitul pe teren, atât în cazul persoanelor fizice, cat şi al celor juridice, se modifica potrivit noii ierarhizari a localităţii sau noii delimitari a intravilanului/extravilanului, după caz, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.

(3) În situaţia prevăzută la alin. (2), impozitul pe cladiri şi impozitul pe teren datorate se determina, din oficiu, de către compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale, fără a se mai depune o noua declaratie fiscala, după ce în prealabil le-a fost adusa la cunoştinţa contribuabililor modificarea rangului localităţii sau a limitelor intravilanului/extravilanului, după caz.

7. În cazul municipiului Bucureşti, atribuţiile prevăzute la pct. 4-6 alin. (1) se indeplinesc de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

8. Pentru asigurarea unei stabilitati în ceea ce priveste delimitarea zonelor, se recomanda ca aceasta să aibă caracter multianual.

9. (1) În cazul în care numărul de zone din intravilan este acelasi cu numărul de zone din extravilan, se utilizeaza urmatoarea corespondenta:

a) zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan;

b) zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan;

c) zona C din intravilan are corespondent zona C din extravilan;

d) zona D din intravilan are corespondent zona D din extravilan.

(2) La unitatile administrativ-teritoriale în cazul cărora elementele specifice permit delimitarea a mai puţin de 4 zone, consiliile locale pot face aceasta, numai după cum urmeaza:

a) în cazul în care delimiteaza 3 zone, acestea sunt: zona A, zona B şi zona C;

b) în cazul în care delimiteaza 2 zone, acestea sunt: zona A şi zona B;

c) în cazul în care delimiteaza o singura zona, aceasta este zona A.

(3) În cazurile în care numărul de zone din intravilan este diferit de numărul de zone din extravilan, corespondenta dintre zone se face după cum urmeaza:

a) în intravilan se delimiteaza doar zona A, iar în extravilan se delimiteaza zonele: A, B, C şi D; pentru acest caz, oricare zona din extravilan are corespondent numai zona A din intravilan;

b) în intravilan se delimiteaza zonele: A şi B, iar în extravilan se delimiteaza zonele: A, B, C şi D; pentru acest caz, zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, iar oricare dintre zonele: B, C şi D din extravilan au corespondent numai zona B din intravilan;

c) în intravilan se delimiteaza zonele: A, B şi C, iar în extravilan se delimiteaza zonele: A, B, C şi D; pentru acest caz, zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, zona B din extravilan are corespondent zona B din intravilan, iar oricare dintre zonele C şi D din extravilan au corespondent numai zona C din intravilan;

d) în intravilan se delimiteaza zonele: A, B, C şi D, iar în extravilan se delimiteaza zonele: A, B şi C; pentru acest caz, zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan, iar oricare dintre zonele C şi D din intravilan au corespondent numai zona C din extravilan;

e) în intravilan se delimiteaza zonele: A, B, C şi D, iar în extravilan se delimiteaza zonele A şi B; pentru acest caz, zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, iar oricare dintre zonele B, C şi D din intravilan au corespondent numai zona B din extravilan;

f) în intravilan se delimiteaza zonele A, B, C şi D, iar în extravilan se delimiteaza doar zona A; pentru acest caz, oricare dintre zonele din intravilan au corespondent numai zona A din extravilan.

(4) Pentru aplicarea prevederilor art. 258 alin. (4) din Codul fiscal, zonele identificate prin cifre române au urmatoarele echivalente: zona I ≡ zona A, zona II ≡ zona B, zona III ≡ zona C şi zona IV ≡ zona D. Aceste echivalente se utilizeaza şi pentru zonele din extravilanul localitatilor stabilite în anul 2003 pentru anul 2004.

(5) Prevederile alin. (3) sunt sistematizate în forma tabelara, după cum urmeaza:

C.N.C.E. Piatra Neamţ

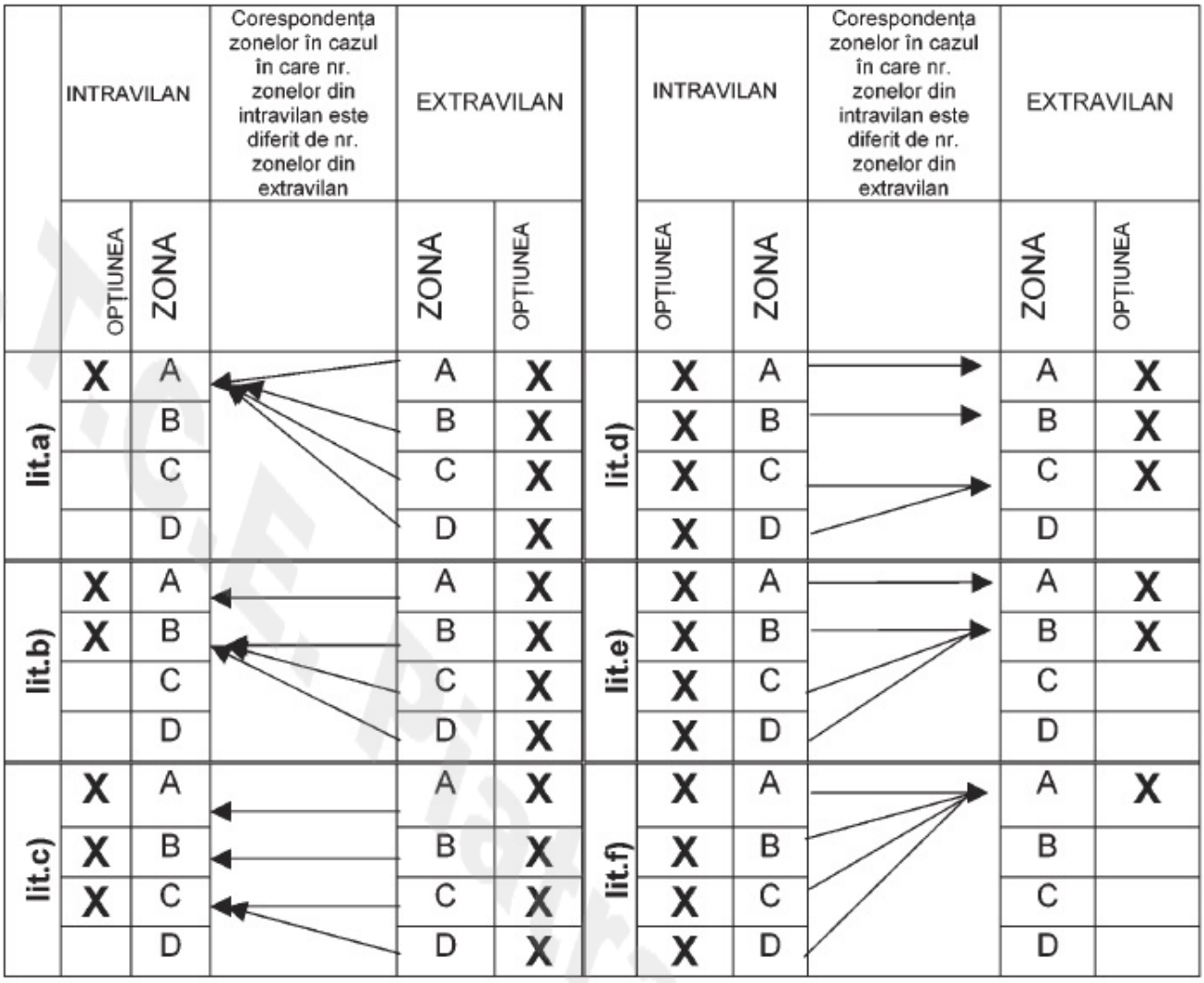

10. Dictionarul cuprinzand semnificatia unor termeni şi notiuni utilizate în activitatea de stabilire, control şi colectare a impozitelor şi taxelor va fi aprobat prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi ministrului administraţiei şi internelor.

Codul fiscal:

Impozite şi taxe locale

Art. 248. - Impozitele şi taxele locale sunt după cum urmeaza:

a) impozitul pe cladiri;

b) impozitul pe teren;

c) taxa asupra mijloacelor de transport;

d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor;

e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclama şi publicitate;

f) impozitul pe spectacole;

g) taxa hoteliera;

h) taxe speciale;

i) alte taxe locale.

Norme metodologice:

11. (1) Constituie integral venituri proprii ale bugetelor locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor, sectoarelor municipiului Bucureşti sau judetelor, după caz, urmatoarele resurse financiare:

A. impozitele şi taxele locale, instituite prin prezentul titlu, respectiv:

a) impozitul pe cladiri;

b) impozitul pe teren;

c) taxa asupra mijloacelor de transport;

d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor;

e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclama şi publicitate;

f) impozitul pe spectacole;

g) taxa hoteliera;

h) taxele speciale;
i) alte taxe locale;
B. amenzile şi penalitatile aferente impozitelor şi taxelor locale prevăzute la lit. A;
C. dobanzile pentru plata cu intarziere a impozitelor şi taxelor locale prevăzute la lit. A;
D. taxele instituite prin:
a) Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările şi completările ulterioare, denumita în continuare Legea nr. 146/1997;
b) Ordonanţa Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notariala, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 7 august 2002, denumita în continuare Ordonanţa Guvernului nr. 12/1998;
c) Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificările ulterioare, denumita în continuare Legea nr. 117/1999.
(2) Comuna, orasul, municipiul, sectorul municipiului Bucureşti şi judeţul sunt titulare ale codului de înregistrare fiscala, precum şi ale conturilor deschise la unitatile teritoriale de trezorerie şi contabilitate publică, prin reprezentantul legal al acestora, în calitate de ordonator principal de credite.
(3) Tabloul cuprinzand valorile impozabile, impozitele şi taxele locale, alte taxe asimilate acestora, precum şi amenzile care se indexeaza/ajusteaza/actualizeaza anual prin hotărâre a Guvernului reprezinta anexa la prezentele norme metodologice, având în structura sa:
a) valorile impozabile prevăzute la art. 251 alin. (3) din Codul fiscal;
b) impozitele şi taxele locale, inclusiv taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) lit. b)-d) din Codul fiscal, care constau intr-o anumita suma în lei;
c) amenzile prevăzute la art. 294 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal.
12. (1) Persoanele fizice şi persoanele juridice prevăzute de titlul IX din Codul fiscal, precum şi de prezentele norme metodologice, în calitatea lor de contribuabil, au obligaţia să contribuie prin impozitele şi taxele locale stabilite de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau de consiliile judetene, după caz, între limitele şi în condiţiile legii, la cheltuielile publice locale.
(2) Contribuabilii, persoane fizice, care desfăşoară activităţi economice pe baza liberei initiative, precum şi cei care exercită în mod autonom sau prin asociere orice profesie libera sunt:
a) persoanele fizice care exercită activităţi independente în mod autonom sau asociate pe baza unui contract de asociere incheiat în vederea realizării de activităţi, cum sunt: asociaţiile familiale, asociaţiile agricole sau altele asemenea şi care nu intrunesc elementele constitutive ale contribuabilului - persoana juridica;
b) persoanele fizice care exercită orice profesii, cum sunt cele: medicale, de avocatura, notariale, de expertiza contabila, de expertiza tehnica, de consultanţă fiscala, de contabil autorizat, de consultant de plasament în valori imobiliare, de arhitectura, de executare judecătorească, cele autorizate să execute lucrari de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei şi cartografiei sau alte profesii asemanatoare desfăşurate în mod autonom, în condiţiile legii, şi care nu intrunesc elementele constitutive ale contribuabilului - persoana juridica.
(3) În categoria comerciantilor, contribuabili - persoane juridice, se cuprind: regiile autonome, societăţile şi companiile naţionale, societăţile bancare şi orice alte societăţi comerciale care se organizeaza şi îşi desfăşoară activitatea în oricare dintre domeniile specifice productiei, prestarilor de servicii, desfacerii produselor sau altor activităţi economice, cooperativele mestesugaresti, cooperativele de consum, cooperativele de credit sau orice alte entităţi - persoane juridice care fac fapte de comert, astfel cum sunt definite de Codul comercial.
(4) În categoria unităţilor economice ale persoanelor juridice de drept public, ale organizaţiilor politice, sindicale, profesionale, patronale şi cooperatiste, instituţiilor publice, asociaţiilor, fundatiilor, federatiilor, cultelor religioase şi altora asemenea se cuprind numai acele unităţi aparţinând acestor persoane juridice care desfăşoară activităţi în oricare dintre domeniile prevăzute la alin. (3).
(5) Comunicarea datelor din evidenta populatiei ce privesc starea civila, domiciliul sau reşedinţa persoanelor fizice, precum şi actualizarea acestor date în sistem informatic se asigura de către structurile teritoriale de specialitate ale Directiei Generale de Evidenta Informatizata a Persoanei, la cererea autorităţilor administraţiei publice locale, fără plata.
13. Resursele financiare prevăzute la pct. 11 alin. (1) sunt intrebuintate în intregime de către autorităţile administraţiei publice locale pentru executarea atribuţiilor şi responsabilitatilor acestora, în condiţiile legii.
14. (1) La stabilirea impozitelor şi taxelor locale se va avea în vedere respectarea urmatoarelor principii:
a) principiul transparentei - autorităţile administraţiei publice locale au obligaţia să îşi desfasoare activitatea intr-o maniera deschisa faţă de public;
b) principiul aplicarii unitare - autorităţile administraţiei publice locale asigura organizarea executarii şi executarea în concret, în mod unitar, a prevederilor titlului IX din Codul fiscal şi ale prezentelor norme metodologice, fiindu-le interzisa instituirea altor impozite sau taxe locale în afara celor prevăzute de titlul IX din Codul fiscal; taxele speciale, instituite pentru functionarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice şi juridice,

se încasează numai de la acestea, potrivit regulamentului aprobat de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau de consiliile judetene, după caz, în condiţiile Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 45 /2003 privind finanţele publice locale;

c) principiul autonomiei locale - consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi consiliile judetene stabilesc impozitele şi taxele locale între limitele şi în condiţiile titlului IX din Codul fiscal şi ale prezentelor norme metodologice; acest principiu corespunde Cartei europene a autonomiei locale, adoptata la Strasbourg la 15 octombrie 1985, ratificata prin Legea nr. 199/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 26 noiembrie 1997.

(2) Potrivit prevederilor art. 1 alin. (3) din Codul fiscal, dispozitiile referitoare la impozitele şi taxele locale prevaleaza asupra oricăror prevederi din alte acte normative, în caz de conflict între acestea aplicandu-se dispozitiile titlului IX din Codul fiscal.

15. (1) Impozitele şi taxele locale anuale se calculeaza prin rotunjire, în sensul că fractiunile sub 500 lei inclusiv se neglijeaza, iar ceea ce depăşeşte 500 lei se intregeste la 1.000 lei, prin adaos.

(2) Pentru orice calcule intermediare privind impozitele şi taxele locale, altele decat cele prevăzute la alin. (1), rotunjirea se face la leu, în sensul că orice fractiune din acesta se intregeste la un leu, prin adaos.

(3) Prin sintagma calcule intermediare privind impozitele şi taxele locale prevăzută la alin. (2) se înţelege:

a) calculul pentru perioade mai mici de un an;

b) calculul bonificatiei prevăzute la art. 255 alin. (2), art. 260 alin. (2) şi art. 265 alin. (2) din Codul fiscal;

c) determinarea nivelurilor/valorilor ca efect al aplicarii unor coeficienti de corectie sau cote de impozitare;

d) determinarea ratelor pe termene de plată;

e) determinarea nivelurilor impozitelor şi taxelor locale care constau intr-o anumita suma în lei, ca efect al majorarii anuale prevăzute la art. 287 din Codul fiscal;

f) orice alte calcule neprevazute la lit. a)-e) şi care nu privesc cuantumurile impozitelor şi taxelor locale determinate pentru un an fiscal.

(4) Ori de cate ori, din acte, din masuratori sau din calcule, după caz, suprafaţa pentru determinarea impozitelor şi taxelor locale are o marime exprimata în fractiuni de mp, aceasta nu se rotunjeste.

(5) Pentru calculul termenelor se au în vedere prevederile art. 101 din Codul de procedură civila, respectiv:

a) termenele se înţeleg pe zile libere, neintrand în calcul nici ziua când a inceput, nici ziua când s-a sfârşit termenul;

b) termenele stabilite pe ore incep să curgă de la miezul noptii zilei urmatoare;

c) termenul care începe la data de 29, 30 sau 31 a lunii şi se sfarseste intr-o luna care nu are o asemenea zi se va considera implinit în cea din urma zi a lunii;

d) termenele stabilite pe ani se sfarsesc în ziua anului corespunzător zilei de plecare;

e) termenul care se sfarseste intr-o zi de sarbatoare legala sau când serviciul este suspendat se va prelungi până la sfârşitul primei zile de lucru urmatoare; nu se considera zile de lucru cele care corespund repausului saptamanal.

(6) Potrivit prevederilor alin. (5), în cazul în care termenul de plată a oricăror impozite şi taxe locale expira intr-o zi de sarbatoare legala, de repaus saptamanal sau când serviciul este suspendat, în condiţiile legii, plata se considera în termen dacă este efectuata până la sfârşitul primei zile de lucru urmatoare. Data în functie de care se acordă bonificatia pentru plata cu anticipatie reprezinta termen de plată.

Codul fiscal:

Capitolul II
Impozitul pe cladiri

Reguli generale

Art. 249. - (1) Orice persoană care are în proprietate o cladire situata în România datorează anual impozit pentru acea cladire, exceptand cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), numit în continuare impozit pe cladiri, se datorează către bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în care este amplasata cladirea.

(3) În cazul unei cladiri, aflata în administrarea sau în folosinţă, după caz, a altei persoane şi pentru care se datorează chirie în baza unui contract de închiriere, impozitul pe cladiri se datorează de către proprietar.

(4) În cazul în care o cladire se afla în proprietatea comuna a doua sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai cladirii datorează impozitul pentru spatiile situate în partea din cladire aflata în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părţile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egala din impozitul pentru cladirea respectiva.

(5) În înţelesul prezentului titlu, cladire este orice construcţie care serveste la adapostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalaţii şi de altele asemenea.

Norme metodologice:

16. Impozitul pe cladiri se datorează bugetului local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situata cladirea.

17. Persoanele fizice şi persoanele juridice, pentru cladirile de orice fel pe care le deţin în proprietate, indiferent unde sunt situate acestea în România, datorează impozit pe cladiri, cu urmatoarele excepţii:

a) contribuabilii sunt scutiti de la aceasta obligaţie;

b) pentru cladirile pe care le deţin în proprietate nu se datorează acest impozit.

18. (1) Identificarea proprietăţilor atât în cazul cladirilor, cat şi în cel al terenurilor cu sau fără constructii, situate în intravilanul localitatilor rurale şi urbane, precum şi identificarea domiciliului fiscal al contribuabililor se fac potrivit Codului de procedura fiscala aprobat prin Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003.

(2) Fiecare proprietate situata în intravilanul localitatilor se identifica prin adresa acesteia, individualizata prin denumirea proprie a strazii şi a numarului de ordine atribuit după cum urmeaza:

a) pe partea stanga a strazii se începe cu numărul 1 şi se continua cu numerele impare, în ordine crescatoare, până la capatul strazii;

b) pe partea dreaptă a strazii se începe cu numărul 2 şi se continua cu numerele pare, în ordine crescatoare, până la capatul strazii.

(3) În cazul blocurilor de locuinte, precum şi în cel al cladirilor alipite situate în cadrul aceleiasi curti - lot de teren, care au un sistem constructiv şi arhitectonic unitar şi în care sunt amplasate mai multe apartamente, adresa domiciliului fiscal.

(4) Sunt considerate cladiri distincte, având elemente proprii de identificare a adresei potrivit alin. (1)-(3), după cum urmeaza:

a) cladirile distantate spatial de celelalte cladiri amplasate în aceeasi curte - lot de teren, precum şi cladirile legate între ele prin pasarele sau balcoane de serviciu;

b) cladirile alipite, situate pe loturi alaturate, care au sisteme constructive şi arhitectonice diferite - fatade şi materiale de construcţie pentru peretii exteriori, intrari separate din strada, curte sau gradina - şi nu au legaturi interioare.

(5) Adresa domiciliului fiscal al oricărui contribuabil, potrivit prevederilor prezentului punct, se inscrie în registrul agricol, în evidentele compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale, precum şi în orice alte evidente specifice cadastrului imobiliar-edilitar.

(6) La elaborarea şi aprobarea nomenclaturii stradale se au în vedere prevederile Ordonantei Guvernului nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 30 august 2002, aprobata cu modificari şi completari prin Legea nr. 48/2003.

(7) Fiecare proprietate situata în extravilanul localitatilor, atât în cazul cladirilor, cat şi în cel al terenurilor cu sau fără constructii, se identifica prin numărul de parcela, acolo unde aceasta este posibil, sau prin denumirea punctului, potrivit toponimiei/denumirii specifice zonei respective, astfel cum este înregistrată în registrul agricol.

19. În cazul în care cladirea este administrata sau folosita de alte persoane decat titularul dreptului de proprietate şi pentru care locatarul sau concesionarul datorează chirie ori redeventa în baza unui contract de închiriere, locatiune sau concesiune, după caz, impozitul pe cladiri se datorează de către proprietar, potrivit titlului IX din Codul fiscal.

20. Pentru aplicarea prevederilor art. 249 alin. (4) din Codul fiscal se identifica urmatoarele situaţii:

a) cladire aflata în proprietate comuna, dar fiecare dintre contribuabili au determinate cotele-părţi din cladire, caz în care impozitul pe cladiri se datorează de fiecare contribuabil proportional cu partea din cladire corespunzătoare cotelor-părţi respective;

b) cladire aflata în proprietate comuna, dar fără să aibă stabilite cotele-părţi din cladire pe fiecare contribuabil, caz în care impozitul pe cladiri se imparte la numărul de coproprietari, fiecare dintre acestia datorand în mod egal partea din impozit rezultata în urma impartirii.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 250. - (1) Impozitul pe cladiri nu se datorează pentru:

1. cladirile instituţiilor publice şi cladirile care fac parte din domeniul public şi privat al unei unităţi administrativ-teritoriale, cu excepţia incintelor care sunt folosite pentru activităţi economice;

2. cladirile care, potrivit legislaţiei în vigoare, sunt considerate monumente istorice, de arhitectura sau arheologice, muzee sau case memoriale, cu excepţia incintelor care sunt folosite pentru activităţi economice;

3. cladirile care, prin destinatie, constituie lacasuri de cult, aparţinând cultelor religioase recunoscute de lege şi părţile lor componente locale, cu excepţia incintelor care sunt folosite pentru activităţi economice;

4. cladirile instituţiilor de invatamant preuniversitar sau universitar, autorizate provizoriu sau acreditate, cu excepţia incintelor care sunt folosite pentru activităţi economice;

5. cladirile unităţilor sanitare de interes naţional care nu au trecut în patrimoniul autorităţilor locale;

6. cladirile aflate în domeniul public al statului şi în administrarea Regiei Autonome "Administratia Patrimoniului Protocolului de Stat", cu excepţia incintelor care sunt folosite pentru activităţi economice;

7. cladirile aflate în domeniul privat al statului şi în administrarea Regiei Autonome "Administratia Patrimoniului Protocolului de Stat", atribuite conform legii;
8. constructiile şi amenajarile funerare din cimitire, crematorii;
9. cladirile sau constructiile din parcurile industriale, stiintifice şi tehnologice, potrivit legii;
10. cladirile trecute în proprietatea statului sau a unităţilor administrativ-teritoriale în lipsa de mostenitori legali sau testamentari;
11. oricare dintre urmatoarele constructii speciale:

a) sonde de titei, gaze, sare;

b) platforme de foraj marin;

c) orice centrala hidroelectrica, centrala termoelectrica, centrala nuclearoelectrica, statie de transformare şi de conexiuni, cladire şi construcţie speciala anexa a acesteia, post de transformare, retea aeriana de transport şi distribuţie a energiei electrice şi stalpii aferenti acesteia, cablu subteran de transport, instalatie electrica de forta;

d) canalizari şi retele de telecomunicatii subterane şi aeriene;

e) cai de rulare, de incinta sau exterioare;

f) galerii subterane, planuri inclinate subterane şi rampe de put;

g) puturi de mina;

h) cosuri de fum;

i) turnuri de racire;

j) baraje şi constructii accesorii;

k) diguri, constructii-anexe şi cantoane pentru interventii la apararea împotriva inundaţiilor;

l) constructii hidrometrice, oceanografice, hidrometeorologice, hidrotehnice, de imbunatatiri funciare, porturi, canale navigabile cu ecluzele şi statiile de pompare aferente canalelor;

m) poduri, viaducte, apeducte şi tuneluri;

n) retele şi conducte pentru transportul sau distributia apei, produselor petroliere, gazelor şi lichidelor industriale, retele şi conducte de termoficare şi retele de canalizare;

o) terasamente;

p) cheiuri;

q) platforme betonate;

r) imprejmuiri;

s) instalaţii tehnologice, rezervoare şi bazine pentru depozitare;

t) constructii de natura similara stabilite prin hotărâre a consiliului local.

(2) Constructiile de natura similara celor de la alin. (1) pct. 11 lit. a)-s), avizate prin hotărâre a consiliilor locale, sunt scutite de impozit pe cladire pe durata existentei construcţiei, până când intervin alte modificari.

(3) Impozitul pe cladiri nu se datorează pentru cladirea unei persoane fizice dacă:

a) cladirea este o locuinta noua realizata în condiţiile Legii locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare; sau

b) cladirea este realizata pe bază de credite, în conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investitiilor pentru realizarea unor lucrari publice şi constructii de locuinte, aprobata şi modificata prin Legea nr. 82/1995, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Scutirea de impozit prevăzută la alin. (3) se aplică pentru o cladire timp de 10 ani de la data dobândirii acesteia. În cazul instrainarii cladirii, scutirea de impozit nu se aplică noului proprietar al cladirii.

Norme metodologice:

21. Notiunea institutii publice, mentionata la art. 250 alin. (1) pct. 1 din Codul fiscal, reprezinta o denumire generica ce include: Parlamentul, Administratia Prezidentiala, Guvernul, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administraţiei publice, alte autorităţi publice, institutii publice autonome, unitatile administrativ-teritoriale, precum şi instituţiile şi serviciile publice din subordinea acestora, cu personalitate juridica, indiferent de modul de finanţare.
22. Prin sintagma incinte care sunt folosite pentru activităţi economice, mentionata la art. 250 alin. (1) pct. 1-4 şi 6 din Codul fiscal, se înţelege spaţiile utilizate pentru realizarea oricăror fapte de comert, astfel cum sunt definite în Codul comercial, ce excedeaza destinatiilor specifice categoriilor de cladiri care nu sunt supuse impozitului pe cladiri.
23. (1) Prin sintagma cladirile care, prin destinatie, constituie lacasuri de cult, mentionata la art. 250 alin. (1) pct. 3, se înţelege bisericile - locasurile de inchinaciune, casele de rugaciuni - şi anexele acestora. Termenul lacas este varianta a termenului locas.

(2) Anexele bisericilor se referă la orice incinta care are elementele constitutive ale unei cladiri, proprietatea oricărui cult recunoscut oficial în România, cum ar fi: clopotnita, cancelaria parohiala, agheasmatarul, capela mortuara, casa parohiala cu dependintele sale, destinata ca locuinta a preotului/preotilor slujitori/personalului deservent, incinta pentru aprins lumanari, pangarul, troita, magazia pentru depozitat diverse obiecte de cult,

asezamantul cu caracter social-caritabil, arhondaricul, chilia, trapeza, incinta pentru desfăşurarea activităţilor cu caracter administrativ-bisericesc, reşedinţa chiriarhului, precum şi altele asemenea; prin asezamant cu caracter social-caritabil se înţelege caminul de copii, azilul de batrani, cantina sociala sau orice alta incinta destinata unei activităţi asemanatoare.

(3) Cultele religioase recunoscute oficial în România, organizate potrivit statutelor proprii, sunt persoane juridice. Pot fi persoane juridice şi componentele locale ale acestora, precum şi asezamintele, asociaţiile, ordinele şi congregatiile prevăzute în statutele lor de organizare şi functionare, dacă acestea au elementele constitutive ale persoanelor juridice, potrivit prevederilor Decretului nr. 177/1948 pentru regimul general al cultelor religioase, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 4 august 1948, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Cultele religioase recunoscute oficial în România sunt:

a) Biserica Ortodoxa Română;

b) Biserica Româno-Catolica;

c) Biserica Română Unita cu Roma (Greco-Catolica);

d) Biserica Reformata (Calvina);

e) Biserica Evanghelica Lutherana de Confesiune Augustana (C.A.);

f) Biserica Evanghelica Lutherana Sinodo-Presbiteriala (S.P.);

g) Biserica Unitariana;

h) Biserica Armeana;

i) Cultul Crestin de Rit Vechi;

j) Biserica Crestina Baptista;

k) Cultul Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolica;

l) Biserica Crestina Adventista de Ziua a Saptea;

m) Cultul Crestin după Evanghelie;

n) Biserica Evanghelica Română;

o) Cultul Musulman;

p) Cultul Mozaic;

r) Organizaţia Religioasa "Martorii lui Iehova";

s) alte culte religioase recunoscute oficial în România.

24. (1) Pentru a putea beneficia de prevederile art. 250 alin. (2) din Codul fiscal, contribuabilii proprietari ai construcţiilor speciale respective trebuie să depună Cererea pentru avizarea construcţiilor speciale în scopul scutirii de la plata impozitului pe cladiri, model stabilit potrivit pct. 256, la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale ale comunelor, oraşelor şi municipiilor pe a caror raza administrativ-teritoriala se afla constructiile speciale.

(2) În cererea prevăzută la alin. (1) se prezinta detaliat elementele de identificare a construcţiilor speciale pentru care se solicita aprobarea consiliului local/Consiliului General al Municipiului Bucureşti, însoţită de declaratia pe propria raspundere a semnatarului cererii ca acele constructii speciale nu intrunesc elementele constitutive ale cladirii pentru care se datorează impozitul pe cladiri.

(3) Prin hotărârile adoptate de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti se menţionează nominal contribuabilii care au depus cereri, constructiile avizate ca fiind de natura similara construcţiilor speciale pentru care nu se datorează impozitul pe cladiri, precum şi cazurile de cereri respinse.

(4) Constructiile care au fost avizate, prin hotărâre, ca fiind de natura similara construcţiilor speciale sunt scutite de impozit pe cladiri pe durata existentei construcţiei, începând cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care a fost adoptata hotărârea de aprobare, până când intervin alte modificari.

(5) În cazul în care la construcţia avizata ca fiind de natura similara construcţiilor speciale care sunt scutite de impozit pe cladiri intervin modificari ulterioare datei depunerii cererii, contribuabilii în cauza au obligaţia ca în termen de 30 de zile calendaristice de la data aparitiei modificarii să depună:

a) declaratia fiscala, model stabilit potrivit pct. 256, atunci când acea construcţie se supune impozitului pe cladiri; sau

b) o noua cerere, model stabilit potrivit pct. 256, urmand procedura initiala de avizare prevăzută la alin. (1).

(6) În cazul construcţiei care are elementele constitutive ale cladirii şi pentru care, prin hotărâre a consiliului local /Consiliului General al Municipiului Bucureşti, s-a respins cererea, contribuabilul respectiv datorează impozitul pe cladiri în condiţiile titlului IX din Codul fiscal.

(7) Anual, în luna ianuarie, pentru cladirile şi constructiile speciale pe care le au în proprietate la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, contribuabilii care beneficiaza de prevederile art. 250 alin. (2) din Codul fiscal au obligaţia să depună, la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale ale comunelor, oraşelor şi municipiilor în a caror raza se afla cladirile şi constructiile speciale în cauza, declaratii pe

propria răspundere că la acele constructii speciale nu au intervenit modificari de natura sa conduca la datorarea impozitului pe cladiri, fără nici o alta aprobare/avizare din partea consiliilor locale/Consiliului General al Municipiului Bucureşti. În aceasta declaratie, în mod obligatoriu, se va menţiona hotărârea autorităţii deliberative prin care constructiile care au fost avizate sunt considerate ca fiind de natura similara construcţiilor speciale.

(8) Pentru constructiile stabilite ca fiind de natura similara construcţiilor speciale, prin hotărâri ale consiliilor locale /Consiliului General al Municipiului Bucureşti adoptate în anul 2003, nu se datorează impozit pe cladiri în anul 2004, în măsura în care acestea nu intra sub incidenţa prevederilor alin. (5).

(9) În cazul construcţiilor ce au fost avizate în anul 2003 pentru anul 2004, prin hotărâri ale consiliilor locale /Consiliului General al Municipiului Bucureşti, pentru a putea beneficia, începând cu anul 2005, de scutirea de impozit pe cladiri pe durata existentei construcţiei, până când intervin alte modificari, contribuabilii respectivi trebuie să depună cererea, potrivit alin. (1), până cel tarziu la data de 30 aprilie 2004.

(10) Cladirile aflate în domeniul privat al statului şi în administrarea Regiei Autonome "Administratia Patrimoniului Protocolului de Stat", atribuite conform legii, prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 7 din Codul fiscal, sunt cele ce intra sub incidenţa prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 533/2002 privind organizarea şi functionarea Regiei Autonome "Administratia Patrimoniului Protocolului de Stat", publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 7 iunie 2002, cu modificările ulterioare.

25. (1) Potrivit art. 10 alin. 2 din Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, cu modificările şi completările ulterioare, denumita în continuare Legea locuinţei nr. 114/1996, pentru contribuabilii persoane fizice, titulari ai contractelor de construire a unei locuinte cu credit sau ai contractelor de vanzare-cumparare cu plata în rate a locuintelor noi care se realizează în condiţiile art. 7-9 din legea mentionata mai sus, scutirea de la plata impozitului pe cladiri se acordă pe timp de 10 ani de la data de întâi a lunii urmatoare celei în care a fost dobandita locuinta respectiva.

(2) Beneficiarii de credite, în condiţiile prevederilor Ordonantei Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investitiilor pentru realizarea unor lucrari publice şi constructii de locuinte, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 28 ianuarie 1994, aprobata cu modificari prin Legea nr. 82/1995, cu modificările şi completările ulterioare, denumita în continuare Ordonanţa Guvernului nr. 19/1994, sunt scutiti de la plata impozitului pe cladiri pe o perioadă de 10 ani de la data de întâi a lunii urmatoare celei în care a fost dobandita locuinta respectiva.

(3) Persoanele fizice beneficiare de credite care au dobândit locuinte, în condiţiile Ordonantei Guvernului nr. 19 /1994, beneficiaza de scutirea de la plata impozitului pe cladiri începând cu această dată şi până la implinirea termenului de 10 ani, calculat începând cu data dobândirii locuintelor.

26. (1) Pentru a putea beneficia de scutirile prevăzute la pct. 25, persoanele în cauza vor prezenta o cerere la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale împreună cu originalul şi copia actelor care le atesta aceasta calitate, respectiv contractul de construire a unei locuinte cu credit, contractul de vanzare-cumparare cu plata în rate a locuinţei sau contractul de dobândire a locuinţei, după caz, şi procesul-verbal de predare-primire/preluare a locuinţei în cauza, numai pentru o cladire.

(2) În cazul instrainarii locuintelor dobandite în temeiul Ordonantei Guvernului nr. 19/1994 şi al Legii nr. 114/1996, noii proprietari nu mai beneficiaza de scutire de la plata impozitului pe cladiri.

(3) Declaratiile fiscale pentru cazurile care intra sub incidenţa alin. (2) se depun la compartimentele de specialitate ale administraţiei publice locale în a caror raza de competenţa sunt situate cladirile, în termen de 30 de zile de la data instrainarii/dobândirii acestora sau de la data de la care au intervenit schimbari care conduc la modificarea impozitului pe cladiri datorat atât de către contribuabilul care instraineaza, cat şi de către cel care dobandeste.

Alin. (1) al pct. 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 250 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 8, subpunctul 1 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

27. (1) Atât persoanele fizice, cat şi persoanele juridice, inclusiv instituţiile publice, pentru cladirile pe care le deţin în proprietate, au obligaţia să depună declaratiile fiscale, conform modelelor stabilite potrivit pct. 256, la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor sau sectoarelor municipiului Bucureşti, în a caror raza se afla cladirile, chiar dacă, potrivit prevederilor art. 252 din Codul fiscal, pentru acestea nu datorează impozit pe cladiri sau sunt scutite de la plata acestui impozit.

(2) Declaratiile fiscale în cazul persoanelor care intra sub incidenţa alin. (1) se depun o singură dată pe durata existentei cladirii, până când intervine orice modificare de natura celor care privesc:

a) situaţia cladirii, în sensul art. 254 alin. (6) din Codul fiscal;

b) situaţia juridica a persoanei fizice sau a persoanei juridice.

Codul fiscal:

Calculul impozitului pentru persoane fizice

Art. 251. - (1) În cazul persoanelor fizice, impozitul pe cladiri se calculeaza prin aplicarea cotei de impozitare la valoarea impozabila a cladirii.

(2) Cota de impozitare este de 0,2% pentru cladirile situate în mediul urban şi de 0,1% pentru cladirile din mediul rural.

(3)*) Valoarea impozabila a unei cladiri se determina prin înmulţirea suprafetei construite desfăşurate a cladirii, exprimata în metri patrati, cu valoarea corespunzătoare din tabelul următor:

Tipul cladirii	Cladire cu instalaţii de apa, canalizare, electrice şi incalzire (lei/mp) [condiţii cumulative]	Cladire fără instalaţii de apa, canalizare, electricitate sau incalzire (lei/mp)
1. Cladiri cu pereti sau cadre din beton armat, caramida arsa, piatra naturala sau alte materiale asemanatoare	5.300.000	3.100.000
2. Cladiri cu pereti din lemn, caramida nearsa, paianta, valatuci, sipci sau alte materiale asemanatoare	1.400.000	900.000
3. Constructii anexe corpului principal al unei cladiri, având peretii din beton, caramida arsa, piatra sau alte materiale asemanatoare	900.000	800.000
4. Constructii anexe corpului principal al unei cladiri, având peretii din lemn, caramida nearsa, valatuci, sipci sau alte materiale asemanatoare	500.000	300.000
5. Subsol, demisol sau mansarda utilizata ca locuinta	75% din suma care s-ar aplica cladirii	75% din suma care s-ar aplica cladirii
6. Subsol, demisol sau mansarda utilizata cu alte scopuri decat cel de locuinta	50% din suma care s-ar aplica cladirii	50% din suma care s-ar aplica cladirii

---

*) A se vedea Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal, pct. I, din acest act normativ.

(4) Suprafaţa construita desfăşurată a unei cladiri se determina prin insumarea suprafeţelor secţiunilor tuturor nivelurilor cladirii, inclusiv ale balcoanelor, loggiilor sau ale celor situate la subsol, exceptand suprafetele podurilor care nu sunt utilizate ca locuinta şi suprafetele scarilor şi teraselor neacoperite.

(5) Valoarea impozabila a cladirii se ajusteaza în functie de amplasarea cladirii, prin înmulţirea sumei determinate conform alin. (3) cu coeficientul de corectie corespunzător, prevăzut în urmatorul tabel:

Zona în cadrul localităţii	Rangul localităţii					
	O	I	II	III	IV	V
A	1,30	1,25	1,20	1,15	1,10	1,05
B	1,25	1,20	1,15	1,10	1,05	1,00
C	1,20	1,15	1,10	1,05	1,00	0,95
D	1,15	1,10	1,05	1,00	0,95	0,90

(6) În cazul unui apartament amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente, coeficientul de corectie prevăzut la alin. (5) se reduce cu 0,10.

(7) În cazul unei cladiri finalizate înainte de 1 ianuarie 1951, valoarea impozabila se reduce cu 15%.

(8) În cazul unei cladiri finalizate după 31 decembrie 1950 şi înainte de 1 ianuarie 1978, valoarea impozabila se reduce cu 5%.

(9) Dacă dimensiunile exterioare ale unei cladiri nu pot fi efectiv masurate pe conturul exterior, atunci suprafaţa construita desfăşurată a cladirii se determina prin înmulţirea suprafetei utile a cladirii cu un coeficient de transformare de 1,20.

Norme metodologice:

28. Impozitul pe cladiri, în cazul contribuabililor persoane fizice, se determina pe bază de cota de impozitare, diferentiata în functie de locul în care se afla situata cladirea, respectiv: cota procentuala de 0,2% pentru mediul urban şi cota procentuala de 0,1% pentru mediul rural, aplicata asupra valorii impozabile a cladirii.

29. (1) Pentru determinarea valorii impozabile a cladirilor, stabilita pe baza criteriilor şi normelor de evaluare prevăzute de art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, se au în vedere instalatiile cu care este dotata cladirea, respectiv:

a) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prezentate în coloana a doua acele cladiri care sunt dotate, cumulativ, cu instalaţii de apa, de canalizare, electrice şi de incalzire, după cum urmeaza:

1. cladirea se considera dotata cu instalatie de apa dacă alimentarea cu apa se face prin conducte, dintr-un sistem de aductiune din retele publice sau direct dintr-o sursa naturala - put, fantana sau izvor - în sistem propriu;
2. cladirea se considera ca are instalatie de canalizare dacă este dotata cu conducte prin care apele menajere sunt evacuate în reteaua publică;
3. cladirea se considera ca are instalatie electrica dacă este dotata cu cablaje interioare racordate la reteaua publică sau la o sursa de energie electrica - grup electrogen, microcentrala, instalaţii eoliene sau microhidrocentrala;
4. cladirea se considera ca are instalatie de incalzire dacă aceasta se face prin intermediul agentului termic - abur sau apa calda de la centrale electrice, centrale termice de cartier, termoficare locala sau centrale termice proprii - şi îl transmit în sistemul de distribuţie în interiorul cladirii, constituit din conducte şi radiatoare - calorifere, indiferent de combustibilul folosit - gaze, combustibil lichid, combustibil solid, precum şi prin intermediul sobelor incalzite cu gaze /convectoarelor;

b) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana a treia acele cladiri care nu se regăsesc în contextul mentionat la lit. a), respectiv cele care nu au nici una dintre aceste instalaţii sau au una, doua ori trei astfel de instalaţii.

(2) Menţiunea cu privire la existenta/inexistenta instalaţiilor se face prin declaratia fiscala, model stabilit potrivit pct. 256.

(3) În situaţia în care, pe parcursul anului fiscal, cladirea încadrată pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana "Cladire fără instalaţii de apa, canalizare, electricitate sau incalzire (lei/mp)" din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (3) din Codul fiscal face obiectul aplicarii valorilor impozabile prevăzute în coloana a treia, ca efect al dotarii cu toate cele patru instalaţii, modificarea impozitului pe cladiri se face începând cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care a aparut aceasta situaţie, necesitand depunerea unei noi declaratii fiscale. În mod similar se procedeaza şi în situaţia în care la cladirea dotata cu toate cele patru instalaţii, pe parcursul anului fiscal, se elimina din sistemul constructiv oricare dintre aceste instalaţii, prevăzute la alin. (1) lit. a), pe bază de autorizatie de desfiinţare eliberata în condiţiile legii.

30. Pentru determinarea valorilor impozabile, pe ranguri de localităţi şi zone în cadrul acestora, atât pentru intravilan, cat şi pentru extravilan, incadrarea cladirilor urmeaza incadrarea terenurilor efectuata de către consiliile locale, avandu-se în vedere precizarile de la pct. 1-9.

31. (1) Suprafaţa construita desfăşurată a unei cladiri, ce sta la baza calculului impozitului pe cladiri datorat de persoanele fizice, rezultă din actul de proprietate sau din planul cadastral, iar în lipsa acestora, din schita/fisa cladirii sau din alte documente asemanatoare.

(2) Suprafaţa construita desfăşurată a unei cladiri se determina prin insumarea suprafeţelor secţiunilor tuturor nivelurilor sale, inclusiv suprafetele balcoanelor, ale loggiilor şi ale celor situate la subsol. În calcul nu se cuprind suprafetele podurilor care nu sunt utilizate ca locuinta, precum şi cele ale scarilor şi teraselor neacoperite.

(3) Pentru calculul impozitului pe cladiri datorat de persoanele fizice, în cazul în care dimensiunile exterioare ale cladirii nu pot fi efectiv masurate pe conturul exterior, suprafaţa construita desfăşurată se determina prin înmulţirea suprafetei utile a cladirii cu coeficientul de transformare de 1,20 prevăzut la art. 251 alin. (9) din Codul fiscal. Coeficientul de transformare serveste la stabilirea relatiei dintre suprafaţa utila, potrivit dimensiunilor interioare dintre pereti, şi suprafaţa construita desfăşurată determinata pe baza masuratorilor pe conturul exterior al cladirii.

(4) La stabilirea coeficientului de transformare mentionat la alin. (3) s-a avut în vedere potentiala diferenţa dintre suprafaţa construita desfăşurată şi suprafaţa utila a cladirii; prin potentiala diferenţa se cuantifica suprafaţa secţiunii peretilor, a balcoanelor, a loggiilor, precum şi a cotei-părţi din eventualele incinte de deservire comuna, acolo unde este cazul.

(5) Dacă în documente este înscrisă suprafaţa construita desfăşurată a cladirii, determinata pe baza masuratorilor pe conturul exterior al acesteia, pentru determinarea impozitului pe cladiri nu se ia în calcul suprafaţa utila şi, implicit, nu se aplică coeficientul de transformare.

(6) În sensul prezentelor norme metodologice, termenii şi notiunile de mai sus au urmatoarele intelesuri:

a) acoperis - partea de deasupra care acopera şi protejeaza o cladire de intemperii, indiferent de materialul din care este realizat; planseul este asimilat acoperisului în cazul în care deasupra acestuia nu mai sunt alte încăperi /incinte;

b) balcon - platforma cu balustrada pe peretele exterior al unei cladiri, comunicand cu interiorul prin una sau mai multe uşi;

c) cladire finalizata - construcţie care indeplineste, cumulativ, urmatoarele condiţii:

1. serveste la adapostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalaţii şi de altele asemenea;
2. are elementele structurale de baza ale unei cladiri, respectiv: pereti şi acoperis;
3. are expirat termenul de valabilitate prevăzut în autorizatia de construire şi nu s-a solicitat prelungirea valabilităţii acesteia ori cladirea a fost realizata fără autorizatie de construire; pentru stabilirea impozitului pe cladiri, se ia în calcul numai suprafaţa construita desfăşurată care are elementele de la pct. 2.

d) incinta de deservire comuna - spatiu inchis în interiorul unei cladiri, proprietatea comuna a celor care deţin apartamente în aceasta, afectat scarilor, lifturilor, uscatoriilor sau oricăror alte utilitati asemanatoare;

e) loggie - galerie exterioara incorporată unei cladiri, acoperita şi deschisa către exterior printr-un sir de arcade sprijinite pe coloane sau pe stalpi;

f) nivel - fiecare dintre părţile unei cladiri cuprinzand incaperile/incintele situate pe acelasi plan orizontal, indiferent ca acestea sunt la subsol, la nivelul solului sau la orice înălţime deasupra solului;

g) perete - element de construcţie asezat vertical sau puţin inclinat, facut din beton armat, din caramida arsa sau nearsa, din piatra, din lemn, din valatuci, din sticlă, din mase plastice sau din orice alte materiale, care limiteaza, separa sau izoleaza incaperile/incintele unei cladiri între ele sau de exterior şi care sustine planseele, etajele şi acoperisul;

h) suprafaţa secţiunii unui nivel - suprafaţa unui nivel, rezultata pe baza masuratorilor pe conturul exterior al peretilor, inclusiv suprafaţa balcoanelor şi a loggiilor; în cazul cladirilor care nu pot fi efectiv masurate pe conturul exterior al peretilor, suprafaţa secţiunii unui nivel reprezinta suma suprafeţelor utile ale tuturor incaperilor /incintelor, inclusiv a suprafeţelor balcoanelor şi a loggiilor şi a suprafeţelor secţiunilor peretilor, toate aceste suprafete fiind situate la acelasi nivel, la suprafetele utile ale incaperilor/incintelor adunand şi suprafetele incintelor de deservire comuna.

32. În categoria cladirilor supuse impozitului pe cladiri datorat de persoanele fizice se cuprind:

a) constructiile utilizate ca locuinta, respectiv unitatile construite formate din una sau mai multe camere de locuit, indiferent unde sunt situate, la acelasi nivel sau la niveluri diferite, inclusiv la subsol sau la mezanin, prevăzute, după caz, cu dependinte şi/sau alte spatii de deservire;

b) constructiile menţionate la lit. a), dezafectate şi utilizate pentru desfăşurarea de profesii libere;

c) constructiile-anexe situate în afara corpului principal de cladire, cum sunt: bucatariile, camarile, pivnitele, grajdurile, magaziile, garajele şi altele asemenea;

d) constructiile gospodaresti, cum sunt: patulele, hambarele pentru cereale, surele, fanariile, remizele, soproanele şi altele asemenea;

e) orice alte constructii proprietatea contribuabililor, neprevazute la lit. a) - d), care au elementele constitutive ale cladirii.

33. Pentru calculul impozitului pe cladiri, în cazul persoanelor fizice, sunt necesare urmatoarele date:

a) rangul localităţii unde se afla situata cladirea;

b) teritoriul unde se afla:

1. în intravilan; sau
2. în extravilan;

c) zona în cadrul localităţii, potrivit încadrării de la lit. b);

d) suprafaţa construita desfăşurată a cladirii, respectiv:

1. cea determinata pe baza dimensiunilor masurate pe conturul exterior al acesteia; sau
2. în cazul în care cladirea nu poate fi efectiv masurata pe conturul exterior, suprafaţa utila a cladirii se inmulteste cu coeficientul de transformare de 1,20;

e) tipul cladirii şi instalatiile cu care este dotata aceasta;

f) în cazul apartamentului, dacă acesta se afla amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente;

g) data finalizarii cladirii, respectiv:

1. înainte de 1 ianuarie 1951; sau
2. după 31 decembrie 1950 şi înainte de 1 ianuarie 1978; sau
3. după 31 decembrie 1977;

h) în cazul celor care au în proprietate doua sau mai multe cladiri utilizate ca locuinta, ordinea în care a fost dobandita cladirea, precum şi care dintre aceste cladiri sunt inchiriate, în vederea majorarii impozitului datorat de contribuabilii care intra sub incidenţa art. 252 din Codul fiscal;

i) majorarea stabilita în condiţiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe cladiri.

34. (1) Exemplu de calcul pentru impozitul pe cladiri aferent anului 2004, în cazul unui abator, proprietatea unei persoane fizice:

A. Date despre cladire, potrivit structurii prevăzute la pct. 33:

a) rangul satului Amnas care aparţine orasului Saliste, unde este situat abatorul: V;

b) teritoriul unde se afla: în extravilan;

c) zona în cadrul localităţii, potrivit încadrării de la lit. b): C;

d) suprafaţa construita desfăşurată: 368,23 mp;

e) tipul cladirii: cu pereti din caramida arsa şi dotata cu toate cele patru instalaţii menţionate la pct. 29 alin. (1) lit. a);

f) nu este cazul;

g) data finalizarii: 1 ianuarie 1951;

h) nu este cazul;

i) Consiliul Local al Comunei Saliste a hotarat, în anul 2003 pentru anul 2004, stabilirea, în intravilanul satului Amnas, a unei singure zone, respectiv zona A, iar în extravilan a 4 zone, respectiv zona I, zona a II-a, zona a III-a şi zona a IV-a, precum şi majorarea impozitului pe cladiri cu 41,9%.

B. Explicatii privind modul de calcul al impozitului pe cladiri, astfel cum rezultă din economia textului art. 251 din Codul fiscal:

1. Se determina suprafaţa construita desfăşurată a cladirii: este cea determinata pe baza masuratorilor pe conturul exterior al cladirii, respectiv de: 368,23 mp.

2. Se determina valoarea impozabila a acestei cladiri:

2.1. suprafaţa construita desfăşurată prevăzută la pct. 1 se inmulteste cu valoarea impozabila a cladirii cu pereti din caramida arsa, dotata cu toate cele patru instalaţii, respectiv cea din tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)", corespunzător randului 1 şi coloanei 3, astfel: 368,23 mp x 5.900.000 lei/mp = 2.172.557.000 lei

2.2. se identifica coeficientul de corectie din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A şi rangului V, respectiv 1,05; deoarece numărul zonelor din intravilan este diferit de numărul zonelor din extravilan, având în vedere prevederile pct. 9 alin. (3) lit. a) şi alin. (4) şi ale pct. 30, pentru identificarea coeficientului de corectie în tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, zona a III-a din extravilan, potrivit delimitarii efectuate în anul 2003 pentru anul 2004, are echivalenta zona C careia îi corespunde zona A;

2.3. potrivit prevederilor art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabila determinata la subpct. 2.1 se ajusteaza cu coeficientul de corectie determinat la subpct. 2.2, respectiv: 2.172.557.000 lei x 1,05 = 2.281.184.850 lei;

2.4. abatorul fiind finalizat la data 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor art. 251 alin. (8) din Codul fiscal, valoarea impozabila determinata la subpct. 2.3 se reduce cu 5% sau, pentru usurarea calculului, valoarea impozabila se inmulteste cu 0,95, respectiv: 2.281.184.850 lei x 0,95 = 2.167.125.607,50 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. c), fractiunea de 0,50 lei se intregeste la un leu prin adaos, iar valoarea impozabila astfel calculată se rotunjeste la 2.167.125.608 lei.

3. Se determina impozitul pe cladiri anual:

3.1. potrivit art. 251 alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a cladirii determinate la subpct. 2.4 se aplică cota de impozitare prevăzută la art. 251 alin. (2) din Codul fiscal de 0,1% specifică mediului rural sau, pentru usurarea calculului, valoarea impozabila se inmulteste cu 0,001, respectiv: 2.167.125.608 lei x 0,001 = 2.167.125.608 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. c), fractiunea de 0,608 lei se intregeste la un leu prin adaos, iar impozitul astfel calculat se rotunjeste la 2.167.126 lei;

3.2. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul 2003 pentru anul 2004, Consiliul Local al Comunei Saliste a hotarat majorarea impozitului pe cladiri cu 41,9%, impozitul determinat la subpct. 3.1 se majoreaza cu acest procent sau, pentru usurarea calculului, impozitul pe cladiri se inmulteste cu 1,419, respectiv: 2.167.126 lei x 1,419 = 3.075.151,794 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fractiunea de 151,794 lei fiind sub 500 lei inclusiv se neglijeaza, iar impozitul pe cladiri astfel determinat se rotunjeste la 3.075.000 lei.

(2) În luna mai 2003, când s-au adoptat hotărârile prin care s-au stabilit impozitele şi taxele locale pentru anul 2004, autoritatea deliberativa se intitula Consiliul Local al Comunei Saliste. Prin Legea nr. 336/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 498 din 10 iulie 2003, comuna Saliste, judeţul Sibiu, a fost declarata oras, astfel ca, potrivit prevederilor pct. 6 alin. (2), începând cu data de 1 ianuarie 2004, impozitul pe cladiri, în cazul persoanelor fizice, se determina potrivit noii ierarhizari.

Codul fiscal:

Majorarea impozitului datorat de persoanele fizice ce deţin mai multe cladiri

Art. 252. - (1) Dacă o persoană fizica are în proprietate doua sau mai multe cladiri utilizate ca locuinta, care nu sunt inchiriate unei alte persoane, impozitul pe cladiri se majoreaza după cum urmeaza:

a) cu 15% pentru prima cladire în afara celei de la adresa de domiciliu;

b) cu 50% pentru cea de-a doua cladire în afara celei de la adresa de domiciliu;

c) cu 75% pentru cea de-a treia cladire în afara celei de la adresa de domiciliu;

d) cu 100% pentru cea de-a patra cladire şi urmatoarele în afara celei de la adresa de domiciliu.

(2) În cazul detinerii a doua sau mai multe cladiri în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul majorat se determina în functie de ordinea în care proprietăţile au fost dobandite, asa cum rezultă din documentele ce atesta calitatea de proprietar.

(3) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) au obligaţia să depună o declaratie speciala la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în raza cărora îşi au domiciliul, precum şi la cele în raza cărora sunt situate celelalte cladiri ale acestora. Modelul declaraţiei speciale va fi cel prevăzut prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Norme metodologice:

35. Impozitul pe cladiri datorat de persoanele fizice care deţin în proprietate mai multe cladiri utilizate ca locuinta, altele decat cele inchiriate, se majoreaza conform prevederilor art. 252 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal.

36. Sunt considerate ca fiind inchiriate numai acele cladiri utilizate ca locuinta pentru care sunt indeplinite, cumulativ, urmatoarele condiţii:

a) proprietarul, în calitatea sa de locator, are contract de închiriere incheiat în forma scrisa;

b) contractul prevăzut la lit. a) este înregistrat la organul fiscal competent în scopul stabilirii veniturilor din cedarea dreptului de folosinţă a bunurilor, în condiţiile legii;

c) locatarul nu poate fi membru al familiei locatorului; prin familie, în sensul prezentei litere, se desemneaza sotul, sotia şi copiii lor necasatoriti. Aceasta condiţie nu se urmareste în cazul în care cladirea utilizata ca locuinta se inchiriaza unei persoane juridice.

37. Impozitul pe cladiri majorat în condiţiile art. 252 alin. (1) din Codul fiscal se aplică după cum urmeaza:

a) pentru acele cladiri pentru care nu sunt indeplinite condiţiile prevăzute la pct. 36, precum şi pentru partea din cladire pentru care nu se face dovada indeplinirii acestor condiţii:

b) proportional cu perioada pentru care nu sunt indeplinite condiţiile de la pct. 36, începând cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care nu sunt indeplinite aceste condiţii.

38. (1) O persoana fizica ce detine în proprietate doua cladiri utilizate ca locuinta, altele decat cele inchiriate, datorează impozit pe cladiri după cum urmeaza:

a) pentru cladirea de la adresa de domiciliu impozitul pe cladiri se determina potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua cladire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe cladiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculeaza prin înmulţirea impozitului pe cladiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 115% sau, pentru usurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,15.

(2) Exemplu de calcul pentru impozitul pe cladiri aferent anului 2004, în cazul unui apartament utilizat ca locuinta, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, proprietatea unei persoane fizice:

A. Date despre apartament, potrivit structurii prevăzute la pct. 33:

a) rangul localităţii unde este situat apartamentul: 0;

b) teritoriul unde se afla: în intravilan;

c) zona în cadrul localităţii, potrivit încadrării de la lit. b): A;

d) suprafaţa utila a apartamentului: 107,44 mp;

e) tipul cladirii: cu pereti din caramida arsa şi dotata cu toate cele patru instalaţii menţionate la pct. 29 alin. (1) lit. a);

f) amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente;

g) data finalizarii: 31 decembrie 1950;

h) prima cladire în afara celei de la adresa de domiciliu şi nu este inchiriata;

i) Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotarat, în anul 2003 pentru anul 2004, majorarea impozitului pe cladiri cu 48,7%.

B. Explicatii privind modul de calcul al impozitului pe cladiri, astfel cum rezultă din economia textului art. 251, 252 şi 287 din Codul fiscal:

1. Se determina suprafaţa construita desfăşurată a apartamentului: deoarece dimensiunile exterioare ale apartamentului nu pot fi efectiv masurate pe conturul exterior, acesta având pereti comuni cu apartamentele

invecinate, potrivit prevederilor art. 251 alin. (9) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 31 din prezentele norme metodologice, suprafaţa construita desfăşurată se determina prin înmulţirea suprafetei utile cu coeficientul de transformare de 1,20, respectiv: 107,44 mp x 1,20 = 128,928 mp

2. Se determina valoarea impozabila a acestui apartament:

2.1. suprafaţa construita desfăşurată prevăzută la pct. 1 se inmulteste cu valoarea corespunzătoare cladirii cu pereti din caramida arsa, dotata cu toate cele patru instalaţii, respectiv cea care se regaseste în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)", corespunzător randului 1 şi coloanei 3, astfel: 128,928 mp x 5.900.000 lei/mp = 760.675.200 lei;

2.2. se identifica coeficientul de corectie din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A şi rangului 0, respectiv 1,30; deoarece apartamentul este amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente, potrivit prevederilor art. 251 alin. (6) din Codul fiscal, acest coeficient de corectie se reduce cu 0,10, determinand astfel coeficientul de corectie specific acestui apartament: 1,30 - 0,10 = 1,20;

2.3. potrivit prevederilor art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabila determinata la subpct. 2.1 se ajusteaza cu coeficientul de corectie determinat la subpct. 2.2, respectiv: 760.675.200 lei x 1,20 = 912.810.240 lei;

2.4. apartamentul fiind finalizat înainte de 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor art. 251 alin. (7) din Codul fiscal, valoarea impozabila determinata la subpct. 2.3 se reduce cu 15% sau, pentru usurarea calculului, valoarea impozabila se inmulteste cu 0,85, respectiv: 912.810.240 lei x 0,85 = 775.888.704 lei.

3. Se determina impozitul pe cladiri anual:

3.1. potrivit art. 251 alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a apartamentului, determinata la subpct. 2.4, se aplică cota de impozitare prevăzută la art. 251 alin. (2) din Codul fiscal de 0,2% specifică mediului urban sau, pentru usurarea calculului, valoarea impozabila se inmulteste cu 0,002, respectiv: 775.888.704 lei x 0,002 = 1.551.777,408 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. c) fractiunea de 0,408 lei se intregeste la un leu, prin adaos, iar impozitul astfel calculat se rotunjeste la 1.551.778 lei;

3.2. deoarece apartamentul este prima cladire în afara celei de la adresa de domiciliu, potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, impozitul pe cladiri determinat la subpct. 3.1 se majoreaza cu 15% sau, pentru usurarea calculului, impozitul pe cladiri se inmulteste cu 1,15, respectiv: 1.551.778 lei x 1,15 = 1.784.544,70 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. c) fractiunea de 0,70 lei se intregeste la un leu, prin adaos, iar impozitul astfel calculat se rotunjeste la 1.784.545 lei;

3.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul 2003 pentru anul 2004, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotarat majorarea impozitului pe cladiri cu 48,7%, impozitul determinat la subpct. 3.2 se majoreaza cu acest procent sau, pentru usurarea calculului, impozitul pe cladiri se inmulteste cu 1,487, respectiv: 1.784.545 lei x 1,487 = 2.653.618,415 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1) fractiunea de 618,415 lei depasind 500 lei se majoreaza la 1.000 lei, impozitul pe cladiri astfel determinat se rotunjeste la 2.654.000 lei.

39. O persoana fizica ce detine în proprietate trei cladiri utilizate ca locuinta, altele decat cele inchiriate, datorează impozit pe cladiri după cum urmeaza:

a) pentru cladirea de la adresa de domiciliu impozitul pe cladiri se determina potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua cladire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe cladiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculeaza prin înmulţirea impozitului pe cladiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 115% sau, pentru usurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,15;

c) pentru cea de-a treia cladire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe cladiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculeaza prin înmulţirea impozitului pe cladiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 150% sau, pentru usurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,50.

40. O persoana fizica ce detine în proprietate patru cladiri utilizate ca locuinta, altele decat cele inchiriate, datorează impozit pe cladiri după cum urmeaza:

a) pentru cladirea de la adresa de domiciliu impozitul pe cladiri se determina potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua cladire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe cladiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculeaza prin înmulţirea impozitului pe cladiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 115% sau, pentru usurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,15;

c) pentru cea de-a treia cladire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe cladiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculeaza prin înmulţirea impozitului pe cladiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 150% sau, pentru usurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,50;

d) pentru cea de-a patra cladire, care este a treia în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe cladiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se calculeaza prin înmulţirea impozitului pe cladiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 175% sau, pentru usurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,75.

41. (1) O persoana fizica ce detine în proprietate cinci cladiri utilizate ca locuinta, altele decat cele inchiriate, datorează impozit pe cladiri după cum urmeaza:

a) pentru cladirea de la adresa de domiciliu impozitul pe cladiri se determina potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua cladire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe cladiri majorat potrivit art. 251 din Codul fiscal se calculeaza prin înmulţirea impozitului pe cladiri, determinat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, cu 115% sau, pentru usurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,15;

c) pentru cea de-a treia cladire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe cladiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculeaza prin înmulţirea impozitului pe cladiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 150% sau, pentru usurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,50;

d) pentru cea de-a patra cladire, care este a treia în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe cladiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se calculeaza prin înmulţirea impozitului pe cladiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 175% sau, pentru usurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,75%;

e) pentru cea de-a cincea cladire, care este a patra în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe cladiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal se calculeaza prin înmulţirea impozitului pe cladiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 200% sau, pentru usurarea calculului, prin înmulţirea cu 2,00.

(2) În cazul persoanelor fizice care deţin în proprietate mai mult de cinci cladiri utilizate ca locuinta, altele decat cele inchiriate, impozitul pe cladiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, pentru fiecare dintre acestea, se calculeaza prin înmulţirea impozitului pe cladiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 200% sau, pentru usurarea calculului, prin înmulţirea cu 2,00.

42. (1) În cazul cladirilor aflate în proprietate comuna, coproprietarii având determinate cotele-părţi din cladire, impozitul calculat potrivit prevederilor art. 251 din Codul fiscal se imparte proportional cotelor-părţi respective, iar asupra acestuia se aplică, după caz, majorarea prevăzută la art. 252 alin. (1) din Codul fiscal în functie de ordinea în care aceste cote-părţi au fost dobandite, potrivit alin. (2) al aceluiasi articol, rezultand astfel impozitul pe cladiri datorat de fiecare contribuabil.

(2) În cazul cladirilor aflate în proprietate comuna, coproprietarii neavand stabilite cotele-părţi din cladire, impozitul calculat potrivit prevederilor art. 251 din Codul fiscal se imparte la numărul de coproprietari, iar asupra părţii din impozit rezultate în urma impartirii se aplică, după caz, majorarea prevăzută la art. 252 alin. (1) din Codul fiscal în functie de ordinea în care aceste cote-părţi au fost dobandite, potrivit alin. (2) al aceluiasi articol, rezultand astfel impozitul pe cladiri datorat de fiecare contribuabil.

43. În situaţiile în care consiliile locale sau Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, au aprobat majorarea impozitului pe cladiri cu până la 20% inclusiv, în condiţiile art. 287 din Codul fiscal, aceasta majorare se aplică asupra impozitului pe cladiri determinat potrivit prevederilor art. 251 din Codul fiscal şi celor ale pct. 38-42 din prezentele norme metodologice.

44. Prevederile pct. 35-43 se aplică în mod corespunzător persoanelor care beneficiaza de facilităţi fiscale la plata impozitului pe cladiri.

45. Majorarea impozitului pe cladiri cu cotele prevăzute la art. 287 din Codul fiscal cu până la 20% inclusiv se calculeaza şi în cazul persoanelor fizice straine care deţin pe teritoriul României mai multe cladiri utilizate ca locuinta, ordinea acestora fiind determinata de succesiunea în timp a dobândirii lor, cu obligativitatea depunerii declaraţiei speciale.

46. Pentru stabilirea impozitului pe cladiri majorat potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, ordinea în care proprietăţile au fost dobandite se determina în functie de anul dobândirii cladirii, indiferent sub ce forma, rezultat din documentele care atesta calitatea de proprietar.

47. În cazul în care în acelasi an se dobândesc mai mult cladiri utilizate ca locuinta, ordinea este determinata de data dobândirii.

48. În cazul în care la aceeasi data se dobândesc mai multe cladiri utilizate ca locuinta, ordinea este cea pe care o declara contribuabilul respectiv.

49. În cazul persoanei fizice care detine în proprietate mai multe cladiri utilizate ca locuinta, iar domiciliul sau reşedinţa sa nu corespunde cu adresa nici uneia dintre aceste cladiri, prima cladire dobandita în ordinea stabilita potrivit prevederilor pct. 41 alin. (1)-(3) este asimilata cladirii de la adresa de domiciliu.

50. (1) Declaratia speciala pentru stabilirea impozitului pe cladiri majorat, în cazul persoanelor fizice detinatoare a mai multor cladiri utilizate ca locuinta, corespunde modelului prevăzut la pct. 256.

(2) Declaratia fiscala, conform modelului stabilit potrivit pct. 256, se depune separat pentru fiecare cladire la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale din unitatile administrativ-teritoriale unde sunt situate cladirile.

(3) În cazul contribuabililor care dobândesc cladiri care intra sub incidenţa prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, declaratia fiscala se depune în termen de 30 de zile de la data dobândirii.

(4) Pentru veridicitatea datelor inscrise în declaratiile prevăzute la alin. (2) întreaga raspundere juridica o poarta contribuabilul atât în cazul în care este semnatar al declaraţiei respective, cat şi în cazul în care semnatar al declaraţiei este o persoană mandatata în acest sens de contribuabil.

51. Cladirile distincte utilizate ca locuinta, situate la aceeasi adresa, proprietatea aceleiasi persoane fizice, nu intra sub incidenţa prevederilor art. 252 din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Calculul impozitului datorat de persoanele juridice

Art. 253. - (1) În cazul persoanelor juridice, impozitul pe cladiri se calculeaza prin aplicarea unei cote de impozitare asupra valorii de inventar a cladirii.

(2) Cota de impozit se stabileste prin hotărâre a consiliului local şi poate fi cuprinsa între 0,5% şi 1%, inclusiv.

(3) Valoarea de inventar a cladirii este valoarea de intrare a cladirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului cladirii, conform prevederilor legale în vigoare.

(4) În cazul unei cladiri a carei valoare a fost recuperata integral pe calea amortizarii, valoarea impozabila se reduce cu 15%.

(5) În cazul unei cladiri care a fost reevaluata conform prevederilor legale în vigoare, valoarea de inventar a cladirii este valoarea înregistrată în contabilitatea proprietarului imediat după reevaluare.

(6) În cazul unei cladiri care a fost dobandita înainte de 1 ianuarie 1998 şi care după această dată nu a fost reevaluata, cota impozitului pe cladiri este stabilita de consiliul local între 5% şi 10% şi se aplică la valoarea de inventar a cladirii, până la data primei reevaluari, înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice.

(7) În cazul unei cladiri ce face obiectul unui contract de leasing financiar se aplică urmatoarele reguli:

a) impozitul pe cladire se datorează de proprietar;

b) valoarea care se ia în considerare la calculul impozitului pe cladiri este valoarea cladirii înregistrată în contractul de leasing financiar.

(8) Impozitul pe cladiri se aplică pentru orice cladire deţinută de o persoană juridica aflata în functiune, în rezerva sau în conservare, chiar dacă valoarea sa a fost recuperata integral pe calea amortizarii.

Norme metodologice:

52. (1) Prin sintagma valoarea de inventar a cladirii, în scopul determinarii impozitului pe cladiri, se înţelege valoarea de intrare a cladirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului cladirii, şi care, după caz, poate fi:

a) costul de achizitie, pentru cladirile dobandite cu titlu oneros;

b) costul de productie, pentru cladirile construite de persoana juridica;

c) valoarea actuala, estimată la înscrierea lor în activ, ţinându-se seama de valoarea cladirilor cu caracteristici tehnice şi economice similare sau apropiate, pentru cladirile obtinute cu titlu gratuit;

d) valoarea de aport pentru cladirile intrate în patrimoniu în cazul asocierii/fuziunii, determinata prin expertiza, potrivit legii;

e) valoarea rezultata în urma reevaluarii, pentru cladirile reevaluate în baza unei dispozitii legale.

(2) La determinarea valorii de inventar a cladirii se are în vedere insumarea valorilor tuturor elementelor şi instalaţiilor functionale ale acesteia, cum sunt: terasele, scarile, ascensoarele, instalatiile de iluminat, instalatiile sanitare, instalatiile de incalzire, instalatiile de telecomunicatii prin fir şi altele asemenea; aparatele individuale de climatizare nu fac parte din categoria elementelor şi instalaţiilor functionale ale cladirii.

53. (1) În cursul lunii mai a fiecarui an fiscal pentru anul următor, consiliile locale adopta hotărâri privind stabilirea cotei pe baza careia se calculeaza impozitul pe cladiri datorat de persoanele juridice, cota care poate fi cuprinsa între 0,5% şi 1,0% inclusiv. În cazul municipiului Bucureşti aceasta atributie se indeplineste de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(2) Pentru cladirile contribuabililor persoane juridice impozitul se calculeaza de către acestia prin aplicarea cotei stabilite de către consiliile locale, potrivit prevederilor alin. (1), asupra valorii de inventar înregistrate în evidenţa contabilă a acestora. În cazul municipiului Bucureşti aceasta atributie se indeplineste de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

54. Impozitul pe cladiri datorat de persoanele juridice care nu au înregistrată în evidenţa contabilă valoarea de inventar actualizata a cladirilor, începând cu anul 1998 se calculeaza pe baza cotei stabilite între 5% şi 10% inclusiv, prin hotărâre a consiliului local. Cota se stabileste în cursul lunii mai a fiecarui an fiscal şi se aplică pentru anul următor. În cazul municipiului Bucureşti aceasta atributie se indeplineste de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

55. Pentru executarea prevederilor art. 253 alin. (6) din Codul fiscal se au în vedere urmatoarele:

a) în cazul contribuabililor care nu au efectuat nici o reevaluare a cladirilor începând cu anul 1998, impozitul pe cladiri se calculeaza prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 54 asupra valorii de inventar a cladirii;

b) începând cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care în evidenţa contabilă s-a înregistrat valoarea rezultata în urma reevaluarii, impozitul pe cladiri se calculeaza prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 53 asupra valorii de inventar a cladirii;

c) în cazul cladirilor dobandite începând cu 1 ianuarie 1998, impozitul pe cladiri se calculeaza prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 53 asupra valorii de intrare în patrimoniu;

d) în cazul cladirilor la care s-au efectuat lucrari de modernizare, impozitul pe cladiri se calculeaza prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 53 numai pentru cele care au fost reevaluate potrivit reglementarilor legale în vigoare.

56. Pentru cladirile ce fac obiectul contractelor de leasing financiar impozitul pe cladiri se datorează de către proprietar.

57. (1) Impozitul pe cladiri pe perioada de leasing se determina pe baza valorii negociate între părţi, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, şi inscrise în contract. În cazul contractelor în care valoarea negociata este în valută, plata impozitului pe cladiri se face în lei la cursul Băncii Naţionale a României din data efectuării platii. Începând cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care expira contractul de leasing, impozitul pe cladiri se determina după cum contribuabilul este persoana fizica sau persoana juridica.

(2) Abrogat.

Alin. (2) al pct. 57 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de punctul 8, subpunctul 2 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

58. Valoarea impozabila a cladirilor, proprietatea persoanelor juridice, care a fost recuperata integral pe calea amortizarii, se reduce cu 15%.

59. Impozitul pe cladiri este datorat de persoana juridica atât pentru cladirile aflate în functiune, în rezerva sau în conservare, cat şi pentru cele aflate în functiune şi a caror valoare a fost recuperata integral pe calea amortizarii.

60. Pentru aplicarea prevederilor art. 253 alin. (8) din Codul fiscal se au în vedere reglementarile legale privind reevaluarea imobilizarilor corporale.

Codul fiscal:

Dobandirea, înstrăinarea şi modificarea cladirilor

Art. 254. - (1) În cazul unei cladiri care a fost dobandita sau construita de o persoană în cursul anului, impozitul pe cladire se datorează de către persoana respectiva cu incepere de la data de întâi a lunii urmatoare celei în care cladirea a fost dobandita sau construita.

(2) În cazul unei cladiri care a fost instrainata, demolata sau distrusa, după caz, în cursul anului, impozitul pe cladire inceteaza a se mai datora de persoana respectiva cu incepere de la data de întâi a lunii urmatoare celei în care cladirea a fost instrainata, demolata sau distrusa.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe cladiri se recalculeaza pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) În cazul extinderii, îmbunătăţirii, distrugerii partiale sau al altor modificari aduse unei cladiri existente, impozitul pe cladire se recalculeaza începând cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care a fost finalizata modificarea.

(5) Orice persoană care dobandeste sau construieste o cladire are obligaţia de a depune o declaratie de impunere la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau construirii.

(6) Orice persoană care extinde, imbunatateste, demoleaza, distruge sau modifica în alt mod o cladire existenta are obligaţia să depună o declaratie în acest sens la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în termen de 30 de zile de la data la care s-au produs aceste modificari.

Norme metodologice:

61. (1) Prin expresia cladire dobandita se înţelege orice cladire intrata în proprietatea persoanelor fizice sau a persoanelor juridice.

(2) În cazul cladirilor dobandite/instrainate prin acte între vii, translative ale dreptului de proprietate, data dobândirii /instrainarii este cea mentionata în actul respectiv.

(3) În cazul cladirilor dobandite prin hotărâri judecătorești, data dobândirii este data ramanerii definitive şi irevocabile a hotărârii judecătorești.

(4) Impozitul pe cladiri, precum şi obligaţiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii urmatoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a cladirii, reprezinta sarcina fiscala a părţii care instraineaza. În situaţia în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atesta existenta unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului în original privind stingerea obligaţiilor respective.

62. (1) Atât în cazul persoanelor fizice, cat şi în cazul persoanelor juridice, pentru cladirile executate potrivit Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executarii lucrărilor de constructii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 13 ianuarie 1997, cu modificările şi completările ulterioare, denumita în continuare Legea nr. 50 /1991, data dobândirii cladirii se considera după cum urmeaza:

a) pentru cladirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizatia de construire, data întocmirii procesului-verbal de receptie, dar nu mai tarziu de 15 zile de la data terminarii efective a lucrărilor;

b) pentru cladirile executate integral la termenul prevăzut în autorizatia de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de receptie în termenul prevăzut de lege;

c) pentru cladirile ale caror lucrari de constructii nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizatia de construire şi pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilităţii autorizatiei, în condiţiile legii, la data expirarii acestui termen şi numai pentru suprafaţa construita desfăşurată care are elementele structurale de baza ale unei cladiri, în speta pereti şi acoperis. Procesul-verbal de receptie se întocmeşte la data expirarii termenului prevăzut în autorizatia de construire, consemnandu-se stadiul lucrărilor, precum şi suprafaţa construita desfăşurată în raport de care se stabileste impozitul pe cladiri.

(2) Prin grija structurilor de specialitate cu atribuţii în domeniul urbanismului, amenajarii teritoriului şi autorizarii executarii lucrărilor de constructii din aparatul propriu al autorităţilor administraţiei publice locale, denumite în continuare structuri de specialitate, se intocmesc procesele-verbale menţionate la alin. (1) care servesc la inregistrarea în evidentele fiscale, în registrele agricole sau în orice alte evidente cadastrale, după caz, precum şi la determinarea impozitului pe cladiri.

63. (1) Data dobândirii/construirii cladirii, potrivit menţiunii prevăzute la pct. 62, determina concomitent, în condiţiile Codului fiscal şi ale prezentelor norme metodologice, urmatoarele:

a) datorarea impozitului pe cladiri;

b) diminuarea suprafetei de teren pentru care se datorează impozitul pe teren cu suprafaţa construita la sol a cladirii respective.

(2) Impozitul pe cladiri datorat de persoanele fizice se stabileste pe baza datelor extrase din actele care atesta dreptul de proprietate.

64. Pentru cladirile dobandite/construite, instrainate, demolate, distruse sau cărora li s-au adus modificari de natura extinderii, îmbunătăţirii ori distrugerii partiale a celei existente, după caz, în cursul anului, impozitul pe cladiri se recalculeaza de la data de întâi a lunii urmatoare celei în care aceasta a fost dobandita/construita, instrainata, demolata, distrusa sau finalizata modificarea.

65. (1) Impozitul pe cladiri se datorează până la data de la care se face scaderea.

(2) Scaderea de la impunere în cursul anului, pentru oricare dintre situaţiile prevăzute la art. 254 alin. (2) din Codul fiscal, se face după cum urmeaza:

a) începând cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care s-a produs situaţia respectiva;

b) proportional cu partea de cladire supusă unei astfel de situaţii;

c) proportional cu perioada cuprinsa între data mentionata la lit. a) şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

66. (1) Contribuabilii sunt obligati să depună declaratiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe cladiri la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a caror raza se afla cladirile, în termen de 30 de zile de la data dobândirii acestora, conform prevederilor art. 254 alin. (5) şi ale art. 290 din Codul fiscal.

(2) Obligaţia de a depune declaratie fiscala revine deopotriva şi contribuabililor care instraineaza cladiri.

67. Declaratiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data aparitiei oricareia dintre urmatoarele situaţii:

a) intervin schimbari privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizează modificari ce conduc la recalcularea impozitului pe cladiri datorat;

c) intervin schimbari privind situaţia juridica a contribuabilului, de natura sa conduca la modificarea impozitului pe cladiri.

68. Contribuabilii persoane fizice care deţin mai multe cladiri utilizate ca locuinta sunt obligati să depună şi declaratia speciala, model stabilit conform pct. 256, în condiţiile prevăzute la art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, atât la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a caror raza îşi au domiciliul, cat şi la cele în a caror raza sunt situate cladirile respective.

69. Contribuabilii persoane juridice calculeaza impozitul pe cladiri datorat anual şi depun declaratia fiscala până la data de 31 ianuarie a fiecarui an fiscal la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în a carei raza administrativ-teritoriala se afla cladirea, conform prevederilor art. 290 din Codul fiscal.

70. Contribuabilii persoane fizice şi persoane juridice sunt obligati să depună declaratiile fiscale în condiţiile prevăzute la pct. 66-69, chiar dacă acestia beneficiaza de reducere sau de scutire la plata impozitului pe cladiri, ori pentru cladirile respective nu se datorează impozit pe cladiri.

Codul fiscal:

Plata impozitului

Art. 255. - (1) Impozitul pe cladiri se plateste anual, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie şi 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipatie a impozitului pe cladiri, datorat pentru intregul an de către persoanele fizice, până la data de 15 martie a anului respectiv, se acordă o bonificatie de până la 10%, stabilita prin hotărâre a consiliului local.

Norme metodologice:

71. (1) Impozitul pe cladiri se plateste anual, în 4 rate egale, respectiv:

a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv;

b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv;

c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv;

d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv.

(2) Calculul impozitului pe cladiri datorat pentru perioade mai mici de un an fiscal se face după cum urmeaza:

a) impozitul anual determinat se imparte la 12, respectiv la numărul de luni dintr-un an fiscal;

b) suma rezultata în urma impartirii prevăzute la lit. a) se inmulteste cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe cladiri.

(3) Pentru cladirile dobandite în cursul anului, impozitul pe cladiri, datorat de la data de întâi a lunii urmatoare celei în care aceasta a fost dobandita şi până la sfârşitul anului respectiv, se repartizeaza la termenele de plată rămase, iar ratele scadente sunt în functie de ratele trimestriale determinate pentru impozitul anual, proportional cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe cladiri.

(4) Exemple de calcul privind determinarea ratelor, la termene de plată, în cazul impozitului pe cladiri:

Exemplul I. Considerand ca un contribuabil datorează impozitul pe cladiri anual de 1.883.000 lei, potrivit prevederilor art. 255 alin. (1) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 71 alin. (1) din prezentele norme metodologice, acesta se plateste în patru rate egale, astfel:

a) rata I, până la data
de 15 martie inclusiv 470.750 lei;

b) rata a II-a, până la data
de 15 iunie inclusiv 470.750 lei;

c) rata a III-a, până la data
de 15 septembrie inclusiv 470.750 lei;

d) rata a IV-a, până la data
de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei,

iar impozitul pe cladiri aferent unei luni se determina, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), prin impartirea impozitului anual la numărul de luni dintr-un an fiscal, respectiv: 1.883.000 lei : 12 luni = 156.916,66 lei, impozitul astfel calculat, potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. a), se rotunjeste la 156.917 lei, în sensul că fractiunea de 0,66 lei se intregeste la un leu, prin adaos.

Exemplul II. Dreptul de proprietate se dobandeste în luna ianuarie.

A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proportional cu perioda rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 februarie, respectiv 156.917 lei/luna x 11 luni = 1.726.087 lei.

B. Impozitul pe cladiri prevăzut la lit. A se plateste, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data
de 15 martie inclusiv 313.837 lei;

b) rata a II-a, până la data
de 15 iunie inclusiv 470.750 lei;

c) rata a III-a, până la data
de 15 septembrie inclusiv 470.750 lei;

d) rata a IV-a, până la data
de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei.

Exemplul III. Dreptul de proprietate se dobandeste în luna februarie.

A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proportional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 martie, respectiv: 156.917 lei/luna x 10 luni = 1.569.170 lei.

B. Impozitul pe cladiri prevăzut la lit. A se plateste, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data
de 15 martie inclusiv 156.920 lei;

b) rata a II-a, până la data
de 15 iunie inclusiv 470.750 lei;

c) rata a III-a, până la data
de 15 septembrie inclusiv 470.750 lei;

d) rata a IV-a, până la data
de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei.
Exemplul IV. Dreptul de proprietate se dobandeste în luna martie.
A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proportional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 aprilie, respectiv: 156.917 lei/luna x 9 luni = 1.412.253 lei.
B. Impozitul pe cladiri prevăzut la lit. A se plateste, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:
a) rata I, până la data
de 15 martie inclusiv - lei;
b) rata a II-a, până la data
de 15 iunie inclusiv 470.753 lei;
c) rata a III-a, până la data
de 15 septembrie inclusiv 470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data
de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei.
Exemplul V. Dreptul de proprietate se dobandeste în luna aprilie.
A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proportional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 mai, respectiv: 156.917 lei/luna x 8 luni = 1.255.336 lei.
B. Impozitul pe cladiri prevăzut la lit. A se plateste, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:
a) rata I, până la data
de 15 martie inclusiv - lei;
b) rata a II-a, până la data
de 15 iunie inclusiv 313.836 lei;
c) rata a III-a, până la data
de 15 septembrie inclusiv 470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data
de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei.
Exemplul VI. Dreptul de proprietate se dobandeste în luna mai.
A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proportional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 iunie, respectiv: 156.917 lei/luna x 7 luni = 1.098.419 lei.
B. Impozitul pe cladiri prevăzut la lit. A se plateste, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:
a) rata I, până la data
de 15 martie inclusiv - lei;
b) rata a II-a, până la data
de 15 iunie inclusiv 156.919 lei;
c) rata a III-a, până la data
de 15 septembrie inclusiv 470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data
de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei.
Exemplul VII. Dreptul de proprietate se dobandeste în luna iunie.
A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proportional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 iulie, respectiv: 156.917 lei/luna x 6 luni = 941.502 lei.
B. Impozitul pe cladiri prevăzut la lit. A se plateste, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:
a) rata I, până la data
de 15 martie inclusiv - lei;
b) rata a II-a, până la data
de 15 iunie inclusiv - lei;
c) rata a III-a, până la data
de 15 septembrie inclusiv 470.752 lei;
d) rata a IV-a, până la data
de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei.
Exemplul VIII. Dreptul de proprietate se dobandeste în luna iulie.
A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proportional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 august, respectiv: 156.917 lei/luna x 5 luni = 784.585 lei.

B. Impozitul pe cladiri prevăzut la lit. A se plateste, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data
de 15 martie inclusiv - lei;

b) rata a II-a, până la data
de 15 iunie inclusiv - lei;

c) rata a III-a, până la data
de 15 septembrie inclusiv 313.835 lei;

d) rata a IV-a, până la data
de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei.

Exemplul IX. Dreptul de proprietate se dobandeste în luna august.

A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proportional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 septembrie, respectiv: 156.917 lei/luna x 4 luni = 627.668 lei.

B. Impozitul pe cladiri prevăzut la lit. A se plateste, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data
de 15 martie inclusiv - lei;

b) rata a II-a, până la data
de 15 iunie inclusiv - lei;

c) rata a III-a, până la data
de 15 septembrie inclusiv 159.918 lei;

d) rata a IV-a, până la data
de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei.

Exemplul X. Dreptul de proprietate se dobandeste în luna septembrie.

A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proportional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 octombrie, respectiv: 156.917 lei/luna x 3 luni = 470.751 lei.

B. Impozitul pe cladiri prevăzut la lit. A se plateste, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data
de 15 martie inclusiv - lei;

b) rata a II-a, până la data
de 15 iunie inclusiv - lei;

c) rata a III-a, până la data
de 15 septembrie inclusiv - lei;

d) rata a IV-a, până la data
de 15 noiembrie inclusiv 470.751 lei.

Exemplul XI. Dreptul de proprietate se dobandeste între 1 şi 15 octombrie inclusiv.

A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proportional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 noiembrie, respectiv: 156.917 lei/luna x 2 luni = 313.834 lei.

B. Impozitul pe cladiri prevăzut la lit. A se plateste, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data
de 15 martie inclusiv - lei;

b) rata a II-a, până la data
de 15 iunie inclusiv - lei;

c) rata a III-a, până la data
de 15 septembrie inclusiv - lei;

d) rata a IV-a, până la data
de 15 noiembrie inclusiv 313.834 lei.

Exemplul XII. Dreptul de proprietate se dobandeste între 16 şi 31 octombrie inclusiv.

A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proportional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 noiembrie, respectiv: 156.917 lei/luna x 2 luni = 313.834 lei.

B. Având în vedere prevederile art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, cum ultimul termen de plată prevăzut este inauntrul celor 30 de zile în care contribuabilul are obligaţia să depună declaratia fiscala pentru cladirile dobandite, termenul de plată pentru impozitul datorat, mentionat la lit. A, este la 30 de zile de la data dobândirii cladirii, respectiv între 16 şi 30 noiembrie inclusiv.

Exemplul XIII. Dreptul de proprietate se dobandeste în luna noiembrie.

A. Se calculeaza impozitul pe cladiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proportional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 decembrie, respectiv: 156.917 lei/luna x 1 luna = = 156.917 lei.
B. Având în vedere prevederile art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, cum ultimul termen de plată prevăzut este depasit, plata de considera în termen dacă impozitul datorat, mentionat la lit. A, se plateste până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, inauntrul careia contribuabilul are obligaţia să depună declaratia fiscala pentru cladirile dobandite, dar nu mai tarziu de ultima zi lucratoare a lunii decembrie a anului fiscal respectiv.
Exemplul XIV. Dreptul de proprietate se dobandeste în luna decembrie.
Având în vedere ca impozitul pe cladiri se datorează cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care cladirea a fost dobandita, adica începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor, pentru anul curent nu se datorează impozit pe cladiri.
72. (1) Prin plata cu anticipatie se înţelege stingerea obligaţiei de plată a impozitului pe cladiri datorat aceluiasi buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 15 martie inclusiv. Prevederile pct. 15 alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

(2) În situaţia în care contribuabilul a platit cu anticipatie până la data de 15 martie inclusiv impozitul pe cladiri pentru care a beneficiat de bonificatie, iar în cursul aceluiasi an fiscal instraineaza cladirea, scaderea se face proportional cu perioada cuprinsa între data de întâi a lunii urmatoare celei în care s-a realizat înstrăinarea şi sfârşitul anului fiscal, luandu-se în calcul suma efectiv încasată la bugetul local.

(3) Consiliile locale adopta hotărâri privind stabilirea bonificatiei de până la 10% inclusiv, în cursul lunii mai a fiecarui an pentru anul fiscal următor. La nivelul municipiului Bucureşti aceasta atributie se indeplineste de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(4) Exemplu privind calculul restituirii de sume în cazul unui contribuabil care a platit cu anticipatie impozitul pe cladiri:

a) un contribuabil persoana fizica a avut stabilit pentru un an fiscal impozit pe cladiri în suma de 2.147.000 lei;

b) în unitatea administrativ-teritoriala în care se afla situata cladirea, consiliul local a stabilit prin hotărâre acordarea unei bonificatii de 7% pentru plata cu anticipatie a impozitului pe cladiri;

c) la data de 24 ianuarie contribuabilul a platit integral impozitul pe cladiri datorat, respectiv: 1.996.710 lei, acordandu-i-se o bonificatie de 150.290 lei;

d) la data de 1 mai instraineaza cladirea;

e) potrivit datelor prevăzute la lit. a)-d), având în vedere prevederile alin. (2), acestui contribuabil trebuie să i se restituie urmatoarea suma: 1.996.710 lei: 12 luni = 66.393 lei/luna x 7 luni = 1.164.751 lei, unde "7" reprezinta numărul de luni începând cu data de 1 iunie şi până la 31 decembrie;

f) restituirea către contribuabil se face în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de restituire la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale.

Codul fiscal:

Capitolul III
Impozitul pe teren

Reguli generale
Art. 256. - (1) Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, exceptand cazurile în care în prezentul titlu se prevede altfel.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe teren, se plateste la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza careia este situat terenul.

(3) În cazul unui teren, aflat în administrarea sau în folosinţă, după caz, a altei persoane şi pentru care se datorează chirie/arenda în baza unui contract de închiriere/arendare, impozitul pe teren se datorează de către proprietar.

(4) În cazul terenului care este detinut în comun de doua sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflata în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părţile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egala din impozitul pentru terenul respectiv.

Norme metodologice:

73. (1) Impozitul pe teren se datorează bugetului local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situat terenul.

(2) Pentru terenurile pe care le deţin în proprietate în România, persoanele fizice şi persoanele juridice, în calitatea acestora de contribuabili, datorează un impozit anual, stabilit în limitele şi în condiţiile Codului fiscal şi ale prezentelor norme metodologice, oriunde ar fi situate aceste terenuri, în comune, în oraşe sau în municipii, atât pentru cele din intravilan, cat şi pentru cele din extravilan.

74. Se considera proprietari de terenuri şi acei contribuabili cărora, în condiţiile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările şi completările ulterioare, denumita în continuare Legea nr. 18/1991, şi ale Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de

proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările şi completările ulterioare, li s-a constituit ori reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere, după caz, de la data punerii în posesie constatata prin procese-verbale, fise sau orice alte documente de punere în posesie intocmite de comisiile locale, potrivit dispoziţiilor legale în vigoare, chiar dacă nu este emis titlul de proprietate.

75. În cazul în care terenul este inchiriat, concesionat sau arendat în baza unui contract de închiriere, de concesiune ori de arendare, după caz, impozitul pe teren se datorează de proprietarul sau.

76. (1) Pentru identificarea terenurilor, precum şi a proprietarilor acestora, se au în vedere prevederile pct. 18 alin. (1), (2), (5) şi (7).

(2) Pentru aplicarea prevederilor art. 256 alin. (4) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 20.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 257. - Impozitul pe teren nu se datorează pentru:

a) terenul aferent unei cladiri, pentru suprafaţa de teren care este acoperita de o cladire;

b) orice teren al unui cult religios recunoscut de lege şi al unei unităţi locale a acestuia, cu personalitate juridica;

c) orice teren al unui cimitir, crematoriu;

d) orice teren al unei institutii de invatamant preuniversitar şi universitar, autorizata provizoriu sau acreditata;

e) orice teren al unei unităţi sanitare de interes naţional care nu a trecut în patrimoniul autorităţilor locale;

f) orice teren detinut, administrat sau folosit de către o institutie publică, cu excepţia suprafeţelor folosite pentru activităţi economice;

g) orice teren aferent unei cladiri a unei institutii publice sau unei cladiri care face parte din domeniul public sau privat al unei unităţi administrativ-teritoriale, exceptand suprafetele acestuia folosite pentru activităţi economice;

h) orice teren degradat sau poluat, inclus în perimetrul de ameliorare, pentru perioada cat dureaza ameliorarea acestuia;

i) terenurile care prin natura lor şi nu prin destinaţia data sunt improprii pentru agricultura sau silvicultura, orice terenuri ocupate de iazuri, balti, lacuri de acumulare sau cai navigabile, cele folosite pentru activităţile de aparare împotriva inundaţiilor, gospodarirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apa, cele folosite ca zone de protecţie definite în lege, precum şi terenurile utilizate pentru exploatarile din subsol, incadrate astfel printr-o hotărâre a consiliului local, în măsura în care nu afectează folosirea suprafetei solului;

j) orice terenuri legate de sistemele hidrotehnice sau de navigatie, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele şi statiile de pompare aferente acestora, precum şi terenurile aferente lucrărilor de imbunatatiri funciare;

k) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naţionale, drumuri principale administrate de Compania Naţionala de Autostrăzi şi Drumuri Naţionale din România - S.A., zonele de siguranţă a acestora, precum şi terenurile din jurul pistelor reprezentand zone de siguranţă;

l) terenurile parcurilor industriale, stiintifice şi tehnologice, potrivit legii;

m) terenurile trecute în proprietatea statului sau a unităţilor administrativ-teritoriale în lipsa de mostenitori legali sau testamentari;

n) terenurile aferente cladirilor prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 6 şi 7, cu excepţia celor folosite pentru activităţi economice.

Norme metodologice:

77. (1) Prin sintagma suprafaţa de teren care este acoperita de o cladire, prevăzută la art. 257 lit. a) din Codul fiscal, se înţelege suprafaţa construita la sol a cladirilor, în sensul că, pentru determinarea impozitului pe teren, din suprafaţa înregistrată în registrul agricol la categoria de folosinţă "terenuri cu constructii" se scade suprafaţa construita la sol a cladirilor, chiar dacă pentru acestea nu se datorează impozit pe cladiri.

(2) Termenul unitatile, prevăzut la art. 257 lit. b) din Codul fiscal, corespunde termenului componente din cuprinsul pct. 23 alin. (3).

(3) Pentru incadrarea terenurilor degradate sau poluate incluse în perimetrul de ameliorare, prevăzute la art. 257 lit. h) din Codul fiscal, se au în vedere urmatoarele reglementari:

a) Ordonanţa Guvernului nr. 81/1998 privind unele măsuri pentru ameliorarea prin impadurire a terenurilor degradate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 27 august 1998, aprobata cu modificari şi completari prin Legea nr. 107/1999;

b) Regulamentul privind stabilirea grupelor de terenuri care intră în perimetrele de ameliorare, precum şi componenta, functionarea şi atribuţiile comisiilor de specialisti constituite pentru delimitarea perimetrelor de ameliorare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 786/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 24 februarie 1994.

(4) Terenurile utilizate pentru exploatarile din subsol pot face parte din categoria celor pentru care nu se datorează impozit pe teren, potrivit prevederilor art. 257 lit. i) din Codul fiscal, numai dacă acestea sunt incadrate ca atare, prin hotărâre a consiliilor locale/Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(5) Pentru incadrarea terenurilor parcurilor industriale, prevăzute la art. 257 lit. l) din Codul fiscal, se vor avea în vedere prevederile Ordonantei Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea şi functionarea parcurilor industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobata cu modificari prin Legea nr. 490/2002, precum şi hotărârile Guvernului României de constituire a parcurilor industriale.

(6) Prin sintagma infrastructura portuara se înţelege ansamblul construcţiilor destinate adapostirii, acostarii şi operarii navelor şi protectiei porturilor, precum şi totalitatea cailor de comunicatie pentru activităţile industriale şi comerciale.

(7) Pentru incadrarea terenurilor prevăzute la art. 257 lit. n) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 22.

Codul fiscal:

Calculul impozitului

Art. 258. - (1) Impozitul pe teren se stabileste luand în calcul numărul de metri patrati de teren, rangul localităţii în care este amplasat terenul şi zona şi/sau categoria de folosinţă a terenului, conform încadrării facute de consiliul local.

(2*) În cazul unui teren amplasat în intravilan, impozitul pe teren se stabileste prin înmulţirea numarului de metri patrati ai terenului cu suma corespunzătoare prevăzută în urmatorul tabel:

Zona în cadrul localităţii	Rangul localităţii (lei/mp)					
	0	I	II	III	IV	V
A	5.900	4.900	4.300	3.700	500	400
B	4.900	3.700	3.000	2.500	400	300
C	3.700	2.500	1.900	1.200	300	200
D	2.500	1.200	1.000	700	200	100

---

*) A se vedea Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal, pct. I, din acest act normativ.

(3) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la alta categorie de folosinţă decat cea de terenuri cu constructii, impozitul pe teren se stabileste după cum urmeaza:

a) prin înmulţirea numarului de metri patrati de teren cu suma corespunzătoare prevăzută la alin. (4);

b) prin înmulţirea rezultatului de la lit. a) cu coeficientul de corectie corespunzător prevăzut la alin. (5).

(4*) Numărul de metri patrati de teren se inmulteste cu suma corespunzătoare prevăzută în urmatorul tabel:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă	Zona (lei/mp)			
		I	II	III	IV
1.	Teren arabil	15	12	10	8
2.	Pasune	12	10	8	6
3.	Faneata	12	10	8	6
4.	Vie	25	20	15	10
5.	Livada	30	25	20	15
6.	Padure sau alt teren cu vegetatie forestiera	15	12	10	8
7.	Teren cu apa	8	6	4	X
8.	Drumuri şi cai ferate	X	X	X	X

9.	Teren neproductiv	X	X	X	X

---

*) A se vedea Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal, pct. I, din acest act normativ.

(5) Suma stabilita conform alin. (4) se inmulteste cu coeficientul de corectie corespunzător, prevăzut în urmatorul tabel:

Rangul localităţii	Coeficientul de corectie
O	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(6)*) În cazul unui teren amplasat în extravilan, indiferent de rangul localităţii, categoria de folosinţă şi zona unde este situat, impozitul pe teren este de 10.000 lei/ha.

---

*) A se vedea Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal, pct. I, din acest act normativ.

Norme metodologice:

78. (1) Impozitul pe teren se stabileste anual în suma fixa, în lei pe metru patrat de teren, în mod diferentiat, în intravilanul şi extravilanul localitatilor, după cum urmeaza:

a) în intravilan:

1. pe ranguri de localităţi, identificate prin cifrele române: 0, I, II, III, IV şi V;
2. pe zone, identificate prin literele: A, B, C şi D;
3. pe categorii de folosinţă, astfel cum sunt evidentiate în tabloul prevăzut la pct. 80;
4. prin aplicarea nivelurilor şi a coeficientilor de corectie prevăzuţi la art. 258 alin. (2), (4) şi (5) din Codul fiscal;

b) în extravilan, indiferent de rangul localităţii, de zona şi de categoria de folosinţă, prin aplicarea nivelului prevăzut la art. 258 alin. (6) din Codul fiscal.

(2) Pentru stabilirea impozitului pe teren, prevederile pct. 1-9, pct. 11 alin. (3), pct. 15 şi 18 se aplică în mod corespunzător.

79. Pentru terenurile din intravilanul localitatilor, înregistrate în registrul agricol la alta categorie de folosinţă decat cea de terenuri cu constructii, impozitul pe teren se determina prin înmulţirea nivelurilor prevăzute la art. 258 alin. (4) din Codul fiscal cu coeficientii de corectie de la alin. (5) al aceluiasi articol, diferentiati pe ranguri de localităţi.

80. La incadrarea terenurilor pe categorii de folosinţă, în functie de subcategoria de folosinţă, se are în vedere tabloul următor:

Categoria de folosinţă	Subcategoria de folosinţă	Sim-bol cod
1. Terenuri cu constructii	- constructii	C
	- curti şi constructii	CC
	- diguri	CD
	- cariere	CA
	- parcuri	CP
	- cimitire	CI
	- terenuri de sport	CS
	- piete şi targuri	CT
	- pajisti şi stranduri	CPJ
	- taluzuri pietruite	CTZ
	- fasie de frontieră	CFF
	- exploatari miniere şi petroliere	CMP
	- alte terenuri cu constructii	CAT

2. Arabil	- arabil propriu-zis	A
	- pajisti cultivate	AP
	- gradini de legume	AG
	- orezarii	AO
	- sere	AS
	- solarii şi rasadnite	ASO
	- capsunarii	AC
	- alte culturi perene	AD
3. Pasuni	- pasuni curate	P
	- pasuni impadurite	PP
	- pasuni cu pomi fructiferi	PL
	- pasuni cu tufarisuri şi maracinis	PT
4. Fanete	- fanete curate	F
	- fanete cu pomi fructiferi	FL
	- fanete impadurite	FPF
	- fanete cu tufarisuri şi maracinis	T
5. Vii	- vii nobile	VN
	- vii hibride	VH
	- plantatii hamei	VHA
	- pepiniere viticole	P
6. Livezi	- livezi clasice	L
	- livezi intensive şi superintensive	LI
	- livezi plantatii arbusti	LF
	- plantatii dud	LD
	- pepiniere pomicole	LP
7. Paduri şi alte terenuri cu vegetatie forestiera	- paduri	PD
	- perdele de protecţie	PDP
	- tufarisuri şi maracinisuri	PDT
	- rachitarii	PDR
	- pepiniere silvice	PDPS
8.Terenuri cu ape	- ape curgatoare	HR
	- lacuri şi balti naturale	HB
	- lacuri de acumulare	HA
	- amenajari piscicole	HP
	- ape cu stuf	HS
	- canaluri	HC
	- marea teritoriala	HM
9. Drumuri şi cai ferate	- autostrăzi	DA
	- drumuri naţionale	DN
	- drumuri judetene	DJ
	- drumuri comunale	DC
	- străzi şi ulite	DS
	- drumuri de exploatare (agricole, silvice, petroliere, industriale, etc)	DE
	- drumuri şi poteci turistice	DT
	- cai ferate	DF
10. Terenuri neproductive	- nisipuri zburatoare	NN
	- bolovanisuri, stancarii, pietrisuri	NB
	- rape, ravene, torenti	NR
	- saraturi cu crusta	NS
	- mocirle şi smarcuri	NM
	- gropi împrumut, deponii	NG

C.T.E. Piatra Neamţ

	- halde	NH

81. (1) Pentru calculul impozitului aferent terenurilor situate în intravilanul localitatilor, atât în cazul persoanelor fizice, cat şi în cel al persoanelor juridice, sunt necesare urmatoarele date:

a) rangul localităţii unde se afla situat terenul;

b) zona în cadrul localităţii prevăzute la lit. a);

c) categoria de folosinţă;

d) suprafaţa terenului;

e) în cazul terenului incadrat la categoria de folosinţă "terenuri cu constructii", suprafaţa construita la sol a cladirilor;

f) majorarea stabilita în condiţiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe teren.

(2) Pentru calculul impozitului pentru terenurile situate în extravilanul localitatilor, atât în cazul persoanelor fizice, cat şi în cel al persoanelor juridice, sunt necesare urmatoarele date:

a) suprafaţa terenului;

b) în cazul terenului incadrat la categoria de folosinţă "terenuri cu constructii", suprafaţa construita la sol a cladirilor;

c) majorarea stabilita în condiţiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe teren.

82. (1) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2004, în cazul unui teren amplasat în intravilan, având categoria de folosinţă "terenuri cu constructii":

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (1):

a) rangul localităţii unde este situat terenul: 0;

b) zona în cadrul localităţii: A;

c) categoria de folosinţă: terenuri cu constructii;

d) suprafaţa terenului: 598 mp;

e) suprafaţa construita la sol a cladirilor: 56 mp;

f) Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotarat, în anul 2003 pentru anul 2004, majorarea impozitului pe teren cu 37,9%.

B. Explicatii privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determina suprafaţa pentru care se datorează impozit pe teren: din suprafaţa terenului detinut în proprietate se scade suprafaţa construita la sol, respectiv: 598 mp - 56 mp = 542 mp;

2. Se determina impozitul pe teren:

2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), la cap. III - impozitul pe terenurile amplasate în intravilan - terenuri cu constructii, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" se identifica suma corespunzătoare unui teren amplasat în zona A din localitatea care are rangul 0, respectiv: 6.525 lei/mp;

2.2. suprafaţa de teren pentru care se datorează impozit pe teren, prevăzută la pct. 1, se inmulteste cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 542 mp x 6.525 lei/mp = = 3.536.550 lei;

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2003 pentru anul fiscal 2004, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotarat majorarea impozitului pe teren cu 37,9%, impozitul determinat la subpct. 2.2 se majoreaza cu acest procent sau, pentru usurarea calculului, impozitul pe teren se inmulteste cu 1,379, respectiv: 3.536.550 lei x 1,379 = = 4.875.902,45 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fractiunea de 902,45 lei depasind 500 lei se majoreaza la 1.000 lei, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjeste la 4.876.000 lei.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2004, în cazul unui teren amplasat în intravilan, având categoria de folosinţă "faneata":

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (1):

a) rangul localităţii unde este situat terenul: 0;

b) zona în cadrul localităţii: C;

c) categoria de folosinţă: faneata;

d) suprafaţa terenului: 1.214 mp;

e) suprafaţa construita la sol a cladirilor: 0 mp;

f) Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotarat, în anul 2003 pentru anul 2004, majorarea impozitului pe teren cu 37,9%.

B. Explicatii privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (3) -(5) din Codul fiscal:

1. Se determina suprafaţa pentru care se datorează impozit pe teren: este efectiv suprafaţa terenului, respectiv: 1.214 mp;

2. Se determina impozitul pe teren:

2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), la cap. III - impozitul pe terenurile amplasate în intravilan - orice alta categorie de folosinţă decat cea de terenuri cu constructii, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" se identifica suma corespunzătoare unui teren având categoria de folosinţă "faneata", amplasat în zona C, respectiv: 9 lei/mp;
2.2. suprafaţa de teren pentru care se datorează impozit pe teren, prevăzută la pct. 1, se inmulteste cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 1.214 mp x 9 lei/mp = = 10.926 lei;
2.3. suma stabilita la subpct. 2.2 se inmulteste cu coeficientul de corectie 8,00 din tabelul prevăzut la art. 258 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător rangului 0 al localităţii unde este amplasat terenul, respectiv: 10.926 lei x 8,00 = 87.408 lei;
2.4. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2003 pentru anul fiscal 2004, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotarat majorarea impozitului pe teren cu 37,9%, suma determinata la subpct. 2.3 se majoreaza cu acest procent sau, pentru usurarea calculului, această sumă se inmulteste cu 1,379, respectiv: 87.408 lei x 1,379 = = 120.535,632 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fractiunea de 535,632 lei depasind 500 lei se majoreaza la 1.000 lei, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjeste la 121.000 lei.

(3) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2004, în cazul unui teren amplasat în extravilan:
A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (2):

a) suprafaţa terenului: 0,0607 ha;

b) suprafaţa construita la sol a cladirilor: 245 mp;

c) Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotarat, în anul 2003 pentru anul 2004, majorarea impozitului pe teren cu 37,9%.

B. Explicatii privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (6) din Codul fiscal:
1. Se determina suprafaţa pentru care se datorează impozit pe teren: din suprafaţa terenului detinut în proprietate se scade suprafaţa construita la sol, respectiv: 607 mp - 245 mp = 362 mp;
2. Se determina impozitul pe teren:
2.1. suprafaţa prevăzută la pct. 1, potrivit art. 258 alin. (6) din Codul fiscal, se inmulteste cu 10.000 lei/ha sau, pentru usurarea calculului, se inmulteste cu 1 leu/mp , respectiv: 362 mp x 1 leu/mp = 362 lei;
2.2. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2003 pentru anul fiscal 2004, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotarat majorarea impozitului pe teren cu 37,9%, suma determinata la subpct. 2.1 se majoreaza cu acest procent sau, pentru usurarea calculului, această sumă se inmulteste cu 1,379, respectiv: 362 lei x 1,379 = 499,198 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fractiunea de 499,198 lei fiind sub 500 lei se neglijeaza, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjeste la 0 lei.

Codul fiscal:

Dobandiri şi transferuri de teren, precum şi alte modificari aduse terenului
Art. 259. - (1) Pentru un teren dobândit de o persoană în cursul unui an, impozitul pe teren se datorează la data de întâi a lunii urmatoare celei în care terenul a fost dobândit.

(2) Pentru orice operaţiune juridica efectuata de o persoană în cursul unui an, care are ca efect transferul dreptului de proprietate asupra unui teren, persoana inceteaza a mai datora impozitul pe teren începând cu prima zi a lunii urmatoare celei în care a fost efectuat transferul dreptului de proprietate asupra terenului.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe teren se recalculeaza pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Dacă incadrarea terenului în functie de pozitie şi categorie de folosinţă se modifica în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care modifica impozitul datorat pe teren, impozitul datorat se modifica începând cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care a intervenit modificarea.

(5) Dacă în cursul anului se modifica rangul unei localităţi, impozitul pe teren se modifica pentru intregul teren situat în intravilan corespunzător noii incadrari a localităţii, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a intervenit aceasta modificare.

(6) Orice persoană care dobandeste teren are obligaţia de a depune o declaratie privind achizitia terenului la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmeaza după data achizitiei.

(7) Orice persoană care modifica folosinţă terenului are obligaţia de a depune o declaratie privind modificarea folosinţei acestuia la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmeaza după data modificarii folosinţei.

Norme metodologice:

83. (1) Referitor la circulatia juridica a terenurilor se vor avea în vedere, cu precadere, urmatoarele reglementari:

a) Legea nr. 54/1998 privind circulatia juridica a terenurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 4 martie 1998, cu modificările ulterioare;

b) Ordonanţa de urgenta a Guvernului nr. 226/2000 privind circulatia juridica a terenurilor cu destinatie forestiera, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 25 noiembrie 2000, aprobata cu modificari şi completari prin Legea nr. 66/2002.

(2) Impozitul pe teren, precum şi obligaţiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii urmatoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a terenurilor, reprezinta sarcina fiscala a părţii care instraineaza. În situaţia în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atesta existenta unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului, în original, privind stingerea obligaţiilor bugetare locale datorate.

84. (1) Ori de cate ori intervin modificari în registrul agricol, referitoare la terenurile, la cladirile, la mijloacele de transport sau la orice alte bunuri deţinute în proprietate sau în folosinţă, după caz, de natura sa conduca la modificarea oricăror impozite şi taxe locale prevăzute de titlul IX din Codul fiscal, funcţionarii publici cu atribuţii privind completarea, tinerea la zi şi centralizarea datelor în registrele agricole au obligaţia de a comunică aceste modificari functionarilor publici din compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale, în termen de 3 zile lucratoare de la data modificarii.

(2) Referitor la registrele agricole se vor avea în vedere, cu precadere, urmatoarele reglementari:

a) Legea nr. 68/1991 privind registrul agricol, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 28 noiembrie 1991;

b) Ordonanţa Guvernului nr. 1/1992 privind registrul agricol, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 7 aprilie 1992;

c) Hotărârea Guvernului nr. 269/2001 privind registrul agricol pentru perioada 2001-2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 7 martie 2001;

d) Normele tehnice privind completarea Registrului agricol pentru perioada 2001-2005, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentatiei şi pădurilor, ministrului finanţelor publice, ministrului administraţiei publice şi al ministrului dezvoltării şi prognozei nr. 95.136/282/712/10/806/21/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 28 mai 2001.

85. În cazul în care terenul este administrat sau folosit de alte persoane decat titularul dreptului de proprietate şi pentru care locatarul, concesionarul ori arendasul datorează chirie, redeventa sau arenda în baza unui contract de închiriere, locatiune, concesiune sau arendare, după caz, impozitul pe teren se datorează de către proprietar, în măsura în care:

a) proprietarul nu este scutit de aceasta obligaţie; sau

b) pentru terenul respectiv nu se datorează impozit, potrivit prevederilor titlului IX din Codul fiscal.

86. În situaţiile în care terenul se afla în proprietate comuna, impozitul pe teren se datorează după cum urmeaza:

a) în cazul în care fiecare dintre contribuabili are determinate cotele-părţi, impozitul se datorează de fiecare dintre contribuabili, proportional cu partea de teren corespunzătoare cotelor-părţi respective;

b) în cazul în care contribuabilii nu au stabilite cotele-părţi din teren pe fiecare contribuabil, impozitul se imparte la numărul de coproprietari, fiecare dintre acestia datorand, în mod egal, partea din impozit rezultata în urma impartirii.

87. (1) Impozitul pe teren se datorează până la data de la care se face scaderea.

(2) Scaderea de la impunere, în cursul anului, pentru oricare dintre situaţiile prevăzute de lege, se face după cum urmeaza:

a) începând cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care s-a produs situaţia respectiva;

b) proportional cu partea de teren supusă unei astfel de situaţii;

c) proportional cu perioada cuprinsa între data mentionata la lit. a) şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

88. În situaţia în care pe parcursul anului fiscal apar schimbari ale categoriilor de folosinţă, în condiţiile legii, impozitul pe teren se modifica de la data de întâi a lunii urmatoare celei în care a aparut schimbarea.

89. (1) Contribuabilii care achizitioneaza terenuri sunt obligati să depună declaratiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în raza cărora se afla terenurile, în termen de 30 de zile de la data dobândirii acestora, conform prevederilor art. 259 alin. (6) din Codul fiscal.

(2) Obligaţia de a depune declaratie fiscala revine deopotriva şi contribuabililor care instraineaza teren.

(3) Declaratiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data aparitiei oricareia dintre urmatoarele situaţii:

a) intervin schimbari privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizează modificari ce conduc la recalcularea impozitului pe teren datorat;

c) intervin schimbari privind situaţia juridica a contribuabilului, de natura sa conduca la modificarea impozitului pe teren.

Codul fiscal:

Plata impozitului

Art. 260. - (1) Impozitul pe teren se plateste anual, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie şi 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipatie a impozitului pe teren, datorat pentru intregul an de către persoanele fizice, până la data de 15 martie a anului respectiv, se acordă o bonificatie de până la 10%, stabilita prin hotărâre a consiliului local.

Norme metodologice:

90. Procedura de calcul pentru determinarea impozitului pe teren, datorat proportional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, este similara cu cea pentru impozitul pe cladiri, aplicandu-se în mod corespunzător prevederile pct. 71.

91. Procedura de calcul în cazul bonificatiei pentru plata cu anticipatie a impozitului pe teren este similara cu cea pentru impozitul pe cladiri, aplicandu-se în mod corespunzător prevederile pct. 72.

92. Declaratiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren, în cazul persoanelor fizice, şi, respectiv, declaratiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren, în cazul persoanelor juridice, sunt modelele stabilite potrivit pct. 256.

Codul fiscal:

Capitolul IV
Taxa asupra mijloacelor de transport

Reguli generale

Art. 261. - (1) Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat în România datorează o taxa anuală pentru mijlocul de transport, cu excepţia cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1), denumita în continuare taxa asupra mijloacelor de transport, se plateste la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde persoana îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

(3) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, taxa asupra mijlocului de transport se datorează de locator.

Norme metodologice:

93. Taxa asupra mijloacelor de transport se datorează bugetului local al unităţii administrativ-teritoriale unde are domiciliul fiscal proprietarul.

94. (1) Contribuabilii care deţin în proprietate mijloace de transport care trebuie înmatriculate în România datorează taxa asupra mijloacelor de transport în condiţiile titlului IX din Codul fiscal.

(2) Prin sintagma mijloc de transport care trebuie înmatriculat, prevăzută la art. 261 alin. (1) din Codul fiscal, se înţelege orice mijloc de transport, proprietate a unei persoane fizice sau a unei persoane juridice, şi care, potrivit legii, face obiectul înmatriculării.

95. În cazul în care proprietarii, persoane fizice sau juridice straine, solicita inmatricularea temporara a mijloacelor de transport în România, acestia au obligaţia sa achite integral taxa datorata, pentru întreaga perioadă pentru care solicită inmatricularea, la data luării în evidenta de către compartimentele de specialitate ale autorităţii administraţiei publice locale.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 262. - Taxa asupra mijloacelor de transport nu se aplică pentru:

a) autoturismele, motocicletele cu atas şi mototriciclurile care apartin persoanelor cu handicap locomotor şi care sunt adaptate handicapului acestora;

b) navele fluviale de pasageri, barcile şi luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în Delta Dunarii, Insula Mare a Brailei şi Insula Balta Ialomitei;

c) mijloacele de transport ale instituţiilor publice;

d) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri în regim urban sau suburban, inclusiv transportul de pasageri în afara unei localităţi, dacă tariful de transport este stabilit în condiţii de transport public.

Norme metodologice:

96. Contribuabilii care se afla în situaţia prevăzută la art. 262 lit. a) din Codul fiscal au obligaţia să prezinte compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a caror raza administrativ-teritoriala îşi au domiciliul fotocopia documentului oficial care atesta situaţia respectiva, precum şi documentele care atesta ca mijlocul de transport este adaptat handicapului acestora.

97. Obligaţia de a depune declaratia fiscala, în condiţiile art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, revine şi persoanelor fizice care intra sub incidenţa art. 262 lit. a) din Codul fiscal, prin care se acordă scutirea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport cu tractiune mecanica.
98. Scutirea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport se face începând cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care contribuabilii interesati prezinta compartimentelor de specialitate ale administraţiei publice locale documentele prin care atesta situaţiile, prevăzute de lege, pentru care sunt scutiti.
99. Intra sub incidenţa prevederilor art. 262 lit. b) atât persoanele fizice, cat şi persoanele juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, barcilor şi luntrelor folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în unitatile administrativ-teritoriale din Delta Dunarii, Insula Mare a Brailei şi Insula Balta Ialomitei.
100. (1) Unitatile administrativ-teritoriale prevăzute la pct. 99 se stabilesc prin ordine ale prefectilor judetelor respective, în termen de 30 de zile de la data intrarii în vigoare a prezentelor norme metodologice.
(2) Ordinele prefectilor se aduc la cunoştinţa publică, vor fi comunicate autorităţilor administraţiei publice locale interesate, în condiţiile Legii administraţiei publice locale nr. 215/2001, cu modificările şi completările ulterioare, şi vor fi publicate în monitorul oficial al judeţului respectiv, potrivit prevederilor Ordonantei Guvernului nr. 75/2003 privind organizarea şi functionarea serviciilor publice de editare a monitoarelor oficiale ale unităţilor administrativ-teritoriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 30 august 2003, aprobata cu modificari prin Legea nr. 534/2003, denumita în continuare Ordonanţa Guvernului nr. 75/2003.
101. Navele fluviale de pasageri, barcile şi luntrele folosite în alte scopuri decat pentru transportul persoanelor fizice sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport în condiţiile titlului IX din Codul fiscal. Pentru stabilirea taxei asupra mijloacelor de transport, navele fluviale de pasageri sunt asimilate vapoarelor prevăzute în tabelul de la art. 263 alin. (7) pct. 8 din Codul fiscal.
102. Prin sintagma folosite pentru transportul persoanelor fizice, prevăzută la art. 262 lit. b) din Codul fiscal, se înţelege folosirea atât pentru activităţi ce privesc necesitatile familiale, cat şi pentru activităţi recreativ-distractive.
103. Prevederile pct. 97 se aplică deopotriva persoanelor fizice şi persoanelor juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, barcilor şi luntrelor care nu sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport.
104. Intra sub incidenţa prevederilor art. 262 lit. d) din Codul fiscal operatorii de transport public local de calatori a caror activitate este reglementata prin Ordonanţa Guvernului nr. 86/2001 privind serviciile regulate de transport public local de calatori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 1 septembrie 2001, aprobata cu modificari şi completari prin Legea nr. 284/2002, denumita în continuare Ordonanţa Guvernului nr. 86/2001.
105. Contribuabilii persoane juridice care au ca profil de activitate servicii de transport public de pasageri, în regim urban sau suburban, sunt scutiti de la plata taxei asupra mijloacelor de transport numai pentru autobuze, autocare şi microbuze, prevăzute în tabelul de la art. 263 alin. (2) pct. 3 din Codul fiscal, utilizate exclusiv în scopul transportului public local de calatori în condiţiile Ordonantei Guvernului nr. 86/2001.
106. Contribuabilii care au ca obiect al activităţii producţia şi/sau comertul cu mijloace de transport nu datorează taxa prevăzută la cap. IV al titlului IX din Codul fiscal pentru acele mijloace de transport înregistrate în contabilitate ca stocuri.

Codul fiscal:

Calculul taxei

Art. 263. - (1) Taxa asupra mijloacelor de transport se calculeaza în functie de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.
(2)*) În cazul oricaruia dintre urmatoarele mijloace de transport cu tractiune mecanica, taxa asupra mijlocului de transport se calculeaza în functie de capacitatea cilindrică a acestora, prin înmulţirea fiecarui 500 cmc sau fractiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Mijloc de transport	Valoarea taxei lei/500 cmc sau fractiune
1. Autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 2.000 cmc inclusiv	58.000
2. Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 2.000 cmc	72.000
3. Autobuze, autocare, microbuze	117.000
4. Alte vehicule cu tractiune mecanica cu masa totala maxima autorizata de până la 12 tone inclusiv	126.000
5. Tractoare înmatriculate	78.000
6. Motociclete, motorete şi scutere	29.000

---

*) A se vedea Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal, pct. I, din acest act normativ.

(3) În cazul unui atas, taxa pe mijlocul de transport este de 50% din taxa pentru motocicletele, motoretele şi scuterele respective.

(4)*) În cazul unui autovehicul de transport marfa cu masa totala autorizata de peste 12 tone, taxa asupra mijlocului de transport este egala cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

		Taxa (lei)	
	Numărul axelor şi masa totala maxima autorizata	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatica sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I	Vehicule cu doua axe		
1.	Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 13 tone	1.000.000	1.100.000
2.	Masa peste 13 tone, dar nu mai mult de 14 tone	1.100.000	1.200.000
3.	Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 15 tone	1.200.000	1.400.000
4.	Masa peste 15 tone	1.400.000	2.800.000
II	Vehicule cu trei axe		
1.	Masa peste 15 tone, dar nu mai mult de 17 tone	1.100.000	1.200.000
2.	Masa peste 17 tone, dar nu mai mult de 19 tone	1.200.000	1.300.000
3.	Masa peste 19 tone, dar nu mai mult de 21 tone	1.300.000	1.600.000
4.	Masa peste 21 tone, dar nu mai mult de 23 tone	1.600.000	2.500.000
5.	Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	2.500.000	3.800.000
6.	Masa peste 25 tone	2.500.000	3.800.000
III	Vehicule cu patru axe		
1.	Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.600.000	1.700.000
2.	Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 27 tone	1.700.000	2.500.000
3.	Masa peste 27 tone, dar nu mai mult de 29 tone	2.500.000	4.000.000
4.	Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	4.000.000	6.000.000
5.	Masa peste 31 tone	4.000.000	6.000.000

---

*) A se vedea Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal, pct. I, din acest act normativ.

(5)*) În cazul unei combinatii de autovehicule (un autovehicul articulat sau tren rutier) de transport marfa cu masa totala maxima autorizata de peste 12 tone, taxa asupra mijlocului de transport este egala cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

	Numărul axelor şi masa totala maxima autorizata	Taxa (lei)	
		Vehicule cu sistem de suspensie pneumatica sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I	Vehicule cu 2 + 1 axe		
	1. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 14 tone	1.000.000	1.100.000
	2. Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 16 tone	1.100.000	1.200.000
	3. Masa peste 16 tone, dar nu mai mult de 18 tone	1.200.000	1.300.000
	4. Masa peste 18 tone, dar nu mai mult de 20 tone	1.300.000	1.400.000
	5. Masa peste 20 tone, dar nu mai mult de 22 tone	1.400.000	1.500.000
	6. Masa peste 22 tone, dar nu mai mult de 23 tone	1.500.000	1.600.000
	7. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.600.000	2.000.000
	8. Masa peste 25 tone	2.000.000	3.400.000
II	Vehicule cu 2 + 2 axe		
	1. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.200.000	1.300.000
	2. Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 26 tone	1.300.000	1.600.000
	3. Masa peste 26 tone, dar nu mai mult de 28 tone	1.600.000	2.000.000
	4. Masa peste 28 tone, dar nu mai mult de 29 tone	2.000.000	2.300.000
	5. Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	2.300.000	3.700.000
	6. Masa peste 31 tone, dar nu mai mult de 33 tone	3.700.000	5.200.000
	7. Masa peste 33 tone, dar nu mai mult de 36 tone	5.200.000	7.900.000
	8. Masa peste 36 tone	5.200.000	7.900.000
III	Vehicule cu 2 + 3 axe		
	1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	4.200.000	5.700.000
	2. Masa peste 38 tone	5.700.000	8.000.000
IV	Vehicule cu 3 + 2 axe		
	1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	3.500.000	5.000.000
	2. Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	5.000.000	7.000.000

C.T.C.E. Piatra Neamţ

	3.	Masa peste 40 tone	7.000.000	7.900.000
V		Vehicule cu 3 + 3 axe		
	1.	Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	2.800.000	3.100.000
	2.	Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	3.100.000	3.700.000
	3.	Masa peste 40 tone	3.700.000	7.500.000

---

*) A se vedea Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal, pct. I, din acest act normativ.

(6*) În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinaţie de autovehicule prevăzută la alin. (5), taxa asupra mijlocului de transport este egala cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Masa totala maxima autorizata	Taxa (lei)
a) Până la 1 tona inclusiv	59.000
b) Peste 1 tona, dar nu mai mult de 3 tone	194.000
c) Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	292.000
d) Peste 5 tone	370.000

---

*) A se vedea Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal, pct. I, din acest act normativ.

(7*) În cazul mijloacelor de transport pe apa, taxa pe mijlocul de transport este egala cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

		Mijlocul de transport pe apa	Taxa (lei)
1.		Luntre, barci fără motor, scutere de apa, folosite pentru uz şi agrement personal	100.000
2.		Barci fără motor, folosite în alte scopuri	300.000
3.		Barci cu motor	600.000
4.		Bacuri, poduri plutitoare	5.000.000
5.		Salupe	3.000.000
6.		Iahturi	15.000.000
7.		Remorchere şi impingatoare	
	a)	Până la 500 CP inclusiv	3.000.000
	b)	Peste 500 CP, dar nu peste 2.000 CP	5.000.000
	c)	Peste 2.000 CP, dar nu peste 4.000 CP	8.000.000
	d)	Peste 4.000 CP	12.000.000
8.		Vapoare - pentru fiecare 1.000 tdw sau fractiune din acesta	1.000.000
9.		Ceamuri, slepuri şi barje fluviale:	
	a)	Cu capacitatea de încărcare până la 1.500 tone inclusiv	1.000.000
	b)	Cu capacitatea de încărcare de peste 1.500 tone, dar nu peste 3.000 tone	1.500.000
	c)	Cu capacitatea de încărcare de peste 3.000 tone	2.500.000

---

*) A se vedea Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal, pct. I, din acest act normativ.

(8) În înţelesul prezentului articol, capacitatea cilindrică sau masa totala maxima autorizata a unui mijloc de transport se stabileste prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achizitie sau un alt document similar.

Norme metodologice:

107. Taxa asupra mijloacelor de transport cu tractiune mecanica este anuală şi se stabileste în suma fixa pentru fiecare tip de mijloc de transport, prevăzut la art. 263 din Codul fiscal, pentru fiecare 500 cmc sau fractiune din aceasta.

108. Taxa asupra mijloacelor de transport, datorata potrivit pct. 5 din tabelul prevăzut la art. 263 alin. (2) din Codul fiscal, se stabileste numai pentru tractoarele înmatriculate.

109. (1) Prin sintagma document similar, prevăzută la art. 263 alin. (8) din Codul fiscal, se înţelege adeverinta eliberata de o persoană fizica sau de o persoană juridica specializata, care este autorizata să efectueze servicii auto, potrivit legii, prin care se atesta capacitatea cilindrică sau masa totala maxima autorizata.

(2) Exemplu de calcul privind taxa asupra mijloacelor de transport aferenta anului 2004, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de până la 2.000 cmc:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are capacitatea cilindrică de 1.002 cmc.

B. Explicatii privind modul de calcul al taxei asupra mijloacelor de transport, astfel cum rezultă din economia textului art. 263 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determina numărul de fractiuni a 500 cmc: capacitatea cilindrică a autoturismului se imparte la 500 cmc, respectiv: 1.002 cmc : 500 cmc = 2,004; pentru calcul se considera 3 fractiuni a 500 cmc;

2. Se determina taxa asupra mijloacelor de transport

2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) la cap. IV - taxa asupra mijloacelor de transport, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" se identifica suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică de până la 2.000 cmc inclusiv, respectiv 65.000 lei/500 cmc ;

2.2. numărul de fractiuni prevăzut la pct. 1 se inmulteste cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 3 fractiuni a 500 cmc x 65.000 lei/500 cmc = 195.000 lei;

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal şi considerand ca, în anul fiscal 2003 pentru anul fiscal 2004, autoritatea deliberativa a hotarat majorarea taxei asupra mijloacelor de transport cu 46,3%, suma determinata la subpct. 2.2 se majoreaza cu acest procent sau, pentru usurarea calculului, această sumă se inmulteste cu 1,463, respectiv: 195.000 lei x 1,463 = 285.285 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1) din prezentele norme metodologice, fractiunea de 285 lei fiind sub 500 lei se neglijeaza, taxa asupra mijloacelor de transport astfel determinata se rotunjeste la 285.000 lei.

(3) Exemplu de calcul privind taxa asupra mijloacelor de transport aferenta anului 2004, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de peste 2.000 cmc:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are o capacitate cilindrică de 2.978 cmc.

B. Explicatii privind modul de calcul al taxei asupra mijloacelor de transport, astfel cum rezultă din economia textului art. 263 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determina numărul de fractiuni a 500 cmc: capacitatea cilindrică a autoturismului se imparte la 500 cmc, respectiv: 2.978 cmc : 500 cmc = 5,956; pentru calcul se considera 6 fractiuni a 500 cmc;

2. Se determina taxa asupra mijloacelor de transport:

2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) la cap. IV - taxa asupra mijloacelor de transport, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" se identifica suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică de peste 2.000 cmc inclusiv, respectiv: 80.000 lei/500 cmc;

2.2. numărul de fractiuni prevăzut la pct. 1 se inmulteste cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 6 fractiuni a 500 cmc x 80.000 lei/500 cmc = 480.000 lei;

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal şi considerand ca, în anul fiscal 2003 pentru anul fiscal 2004, autoritatea deliberativa a hotarat majorarea taxei asupra mijloacelor de transport cu 46,3%, suma determinata la subpct. 2.2 se majoreaza cu acest procent sau, pentru usurarea calculului, această sumă se inmulteste cu 1,463, respectiv: 480.000 lei x 1,463 = 702.240 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fractiunea de 240 lei fiind sub 500 lei se neglijeaza, taxa asupra mijloacelor de transport astfel determinata se rotunjeste la 702.000 lei.

110. Stabilirea, constatarea, controlul, urmarirea şi incasarea taxei asupra mijloacelor de transport se efectueaza de către compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale de la nivelul comunei, al orasului, al municipiului sau al sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în a caror raza de competenţa se afla domiciliul, sediul sau punctul de lucru al contribuabilului.

111. (1) Pentru categoriile de autovehicule de transport marfa prevăzute la art. 263 alin. (4) din Codul fiscal, taxa anuală se stabileste în suma fixa în lei/an, în mod diferentiat, în functie de numărul de axe, de masa totala maxima autorizata şi de sistemul de suspensie cu care sunt dotate.

(2) Prin masa totala maxima autorizata se înţelege masa totala a vehiculului incarcat, declarata admisibila cu prilejul autorizarii de către autoritatea competentă.

(3) Numărul axelor şi masa totala maxima autorizata, avute în vedere la calcularea taxei, sunt cele inscrise în cartea de identitate a autovehiculului în randul 7 şi, respectiv, randul 11.

(4) Dacă sistemul de suspensie nu este inscris în caseta libera din cartea de identitate a autovehiculului ca informatie suplimentara, detinatorii vor prezenta o adeverinta eliberata în acest sens de către Regia Autonoma "Registrul Auto Roman".

(5) În cazul autovehiculelor de până la 12 tone inclusiv, destinate prin construcţie atât transportului de persoane, cat şi de bunuri, pentru stabilirea taxei asupra mijloacelor de transport, acestea sunt asimilate vehiculelor prevăzute la pct. 4 din tabelul de la art. 263 alin. (2) din Codul fiscal, iar în cazul celor de peste 12 tone, acestea sunt asimilate autovehiculelor prevăzute la art. 263 alin. (4) pct. I, II şi III din Codul fiscal. Intra sub incidenţa acestui alineat automobilele mixte şi automobilele specializate/autospecializatele, astfel cum sunt definite de prevederile legale în vigoare.

112. În cazul în care contribuabilii nu depun documentele care să ateste sistemul suspensiei, taxa asupra mijloacelor de transport se determina corespunzător autovehiculelor din categoria "vehicule cu alt sistem de suspensie".

113. Pentru remorci, semiremorci şi rulote taxa anuală este stabilita în suma fixa în lei/an, în mod diferentiat, în functie de masa totala maxima autorizata a acestora.

114. Nu intra sub incidenţa prevederilor pct. 113, mijloacele de transport care fac parte din combinatiile de autovehicule - autovehicule articulate sau trenuri rutiere - de transport marfa cu masa totala maxima autorizata de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (5) din Codul fiscal.

115. Taxa asupra mijloacelor de transport se stabileste pentru fiecare mijloc de transport cu tractiune mecanica, precum şi pentru fiecare remorca, semiremorca şi rulota care are cartea de identitate a vehiculelor, chiar dacă acestea circula în combinaţie.

Codul fiscal:

Dobandiri şi transferuri ale mijloacelor de transport

Art. 264. - (1) În cazul unui mijloc de transport dobândit de o persoană în cursul unui an, taxa asupra mijlocului de transport se datorează de persoana de la data de întâi a lunii urmatoare celei în care mijlocul de transport a fost dobândit.

(2) În cazul unui mijloc de transport care este înstrăinat de o persoană în cursul unui an sau este radiat din evidenta fiscala a compartimentului de specialitate al autorităţii de administratie publică locala, taxa asupra mijlocului de transport inceteaza să se mai datoreze de acea persoana începând cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care mijlocul de transport a fost înstrăinat sau radiat din evidenta fiscala.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), taxa asupra mijloacelor de transport se recalculeaza pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Orice persoană care dobandeste/transfera un mijloc de transport sau îşi schimba domiciliul/sediul/punctul de lucru are obligaţia de a depune o declaratie cu privire la mijlocul de transport la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale pe a carei raza teritoriala îşi are domiciliul/sediul/punctul de lucru în termen de 30 de zile inclusiv, de la modificarea survenita.

Norme metodologice:

116. (1) Taxa asupra mijloacelor de transport, precum şi obligaţiile de plată accesorii acesteia, datorate până la data de întâi a lunii urmatoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a mijlocului de transport, reprezinta sarcina fiscala a părţii care instraineaza.

(2) În situaţia în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atesta existenta unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului, în original, privind stingerea obligaţiilor bugetare respective.

(3) Taxa asupra mijloacelor de transport se datorează până la data de la care se face scaderea.

(4) Scaderea de la impunere, în cursul anului, pentru oricare dintre situaţiile prevăzute de lege, se face după cum urmeaza:

a) începând cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care s-a produs situaţia respectiva;

b) proportional cu perioada cuprinsa între data mentionata la lit. a) şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

117. (1) Sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport numai vehiculele ce intra sub incidenţa cap. IV al titlului IX din Codul fiscal, respectiv:

a) mijloacele de transport cu tractiune mecanica, prevăzute la art. 263 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal;

b) autovehiculele de transport marfa cu masa totala maxima autorizata de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (4) din Codul fiscal;

c) combinatiile de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfa cu masa totala maxima autorizata de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (5) din Codul fiscal;

d) remorcile, semiremorcile şi rulotele, prevăzute la art. 263 alin. (6) din Codul fiscal;

e) mijloacele de transport pe apa, prevăzute la art. 263 alin. (7) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea prevederilor art. 263 alin. (3) din Codul fiscal, pentru determinarea taxei asupra mijloacelor de transport în cazul motocicletelor, motoretelor şi scuterelor prevăzute cu atas, nivelurile din tabelul de la art. 263 alin. (2) pct. 6 din Codul fiscal se majoreaza cu 50%.

118. Pentru aplicarea unitara a prevederilor art. 264 din Codul fiscal, referitoare la dobândire, instrainare şi radiere /scoatere din evidente, se fac urmatoarele precizări:

a) taxa asupra mijloacelor de transport se datorează începând cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care acestea au fost dobandite; în situaţiile în care contribuabilii - persoane fizice sau persoane juridice - dobândesc în strainatate dreptul de proprietate asupra mijloacelor de transport, oricare dintre cele prevăzute de cap. IV al titlului IX din Codul fiscal, data dobândirii se considera data emiterii de către autoritatea vamala română a primului document în care se face referire la mijlocul de transport în cauza;

b) taxa asupra mijloacelor de transport se da la scadere începând cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care a avut loc înstrăinarea sau radierea;

c) înstrăinarea priveste pierderea proprietăţii pe oricare dintre urmatoarele cai:

1. transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport prin oricare dintre modalitatile prevăzute de lege;
2. furtul mijlocului de transport respectiv, furt înregistrat la autorităţile competente în condiţiile legii şi pentru care acestea elibereaza o adeverinta în acest sens, până la data restituirii mijlocului de transport furat către proprietarul de drept, în situaţia în care vehiculul este recuperat, ori definitiv, în situaţia în care bunul furat nu poate fi recuperat;

d) radierea, în înţelesul art. 264 alin. (2) din Codul fiscal, precum şi al prezentelor norme metodologice, consta în scoaterea din evidentele fiscale ale compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale a mijloacelor de transport care intra sub incidenţa pct. 122 alin. (2).

119. În conformitate cu prevederile art. 264 din Codul fiscal, coroborate cu precizarile de la pct. 118 din prezentele norme metodologice, se stabilesc urmatoarele doua acţiuni corelative dreptului de proprietate, în raport cu care se datorează ori se da la scadere taxa asupra mijloacelor de transport, respectiv:

a) dobandirea mijlocului de transport, potrivit celor prevăzute la pct. 118 lit. a), care genereaza datorarea taxei asupra mijloacelor de transport, începând cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care acestea au fost dobandite;

b) înstrăinarea mijlocului de transport, potrivit celor menţionate la pct. 118 lit. c) din prezentele norme metodologice, care genereaza scaderea taxei asupra mijloacelor de transport, începând cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care acestea au fost instrainate.

120. Prezentele norme metodologice, în cazul mijloacelor de transport cu tractiune mecanica, se completeaza cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 610/1992 privind cartea de identitate a vehiculului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 21 octombrie 1992, denumita în continuare Hotărârea Guvernului nr. 610/1992, în aplicarea careia s-au emis Instrucţiunile Ministerului de Interne, Ministerului Finanţelor şi Ministerului Transporturilor nr. 290/2.802/1.189/1993, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 28 mai 1993, denumite în continuare Instrucţiuni.

121. (1) Potrivit art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 610/1992, cartea de identitate a vehiculului este documentul care atesta, pentru persoana care o detine, dreptul de proprietate numai dacă datele din aceasta coincid cu datele din oricare dintre documentele prevăzute la alin. (3).

(2) Pentru inregistrarea mijloacelor de transport în evidentele compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice se utilizeaza declaratiile fiscale stabilite potrivit pct. 256, după cum contribuabilul este persoana fizica sau persoana juridica.

(3) La declaratia fiscala prevăzută la alin. (2) se anexeaza o fotocopie de pe cartea de identitate, precum şi fotocopia certificata "pentru conformitate cu originalul" de pe contractul de vanzare-cumparare, sub semnatura privată, contractul de schimb, factura, actul notarial (de donatie, certificatul de mostenitor etc.), hotărârea judecătorească rămasă definitivă şi irevocabila sau orice alt document similar.

122. (1) Pentru mijloacele de transport scaderea taxei se poate face atât în cazurile instrainarii acestora, potrivit prevederilor pct. 118 lit. c), cat şi în cazurile în care mijloacele de transport respective sunt scoase din functiune.

(2) Mijloacele de transport scoase din functiune corespund mijloacelor de transport cu grad avansat de uzura fizica, deteriorate sau care au piese lipsa, fiind improprii indeplinirii functiilor pentru care au fost create, cazuri în care scaderea de la taxa asupra mijloacelor de transport se face prin prezentarea unor documente din care să reiasă ca mijlocul de transport a fost dezmembrat de o persoană fizica sau de o persoană juridica specializata, care este autorizata să efectueze servicii tehnice auto, potrivit legii.

(3) Taxa asupra mijloacelor de transport nu se da la scadere pentru perioada în care acestea se afla în reparatii curente, reparatii capitale sau nu sunt utilizate din oricare alt motiv, inclusiv din lipsa unor piese de schimb din reteaua comerciala sau de la unitatile de reparatii de profil.

(4) Structurile teritoriale de specialitate ale Directiei Generale de Evidenta Informatizata a Persoanei nu pot sa radieze din evidentele proprii mijloacele de transport cu tractiune mecanica, potrivit art. 47 din Regulamentul de aplicare a Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 195/2002 privind circulatia pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 85/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 31 ianuarie 2003, cu modificările ulterioare, dacă proprietarul nu prezinta certificatul fiscal prin care se atesta ca are achitata taxa asupra mijloacelor de transport aferenta până la data de întâi a lunii urmatoare celei în care indeplineste condiţiile de scadere din evidentele fiscale:

a) în cazul instrainarii mijlocului de transport; sau

b) în cazul în care mijlocul de transport respectiv este scos din functiune; şi

c) numai dacă proprietarul care solicită radierea prezinta certificatul fiscal prin care atesta ca are achitata taxa aferenta până la data de întâi a lunii urmatoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate al mijlocului de transport respectiv.

(5) Structurile teritoriale de specialitate ale Directiei Generale de Evidenta Informatizata a Persoanei au obligaţia ca la inmatricularea autovehiculelor dobandite prin acte juridice între vii să solicite certificatul fiscal prin care se atesta ca persoana care a înstrăinat mijlocul de transport respectiv are achitata taxa aferenta până la data de întâi a lunii urmatoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate.

123. (1) Detinerea unor piese sau a unor caroserii de autovehicule nu înseamnă ca acel contribuabil are un autovehicul taxabil.

(2) În caz de transformare a autoturismului prin schimbarea caroseriei, nu se stabileste o noua taxa, deoarece capacitatea cilindrică a motorului nu se modifica.

124. Contribuabilii care datorează taxa asupra mijloacelor de transport sunt datori sa indeplineasca obligaţiile prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, atât în ceea ce priveste declararea dobândirii sau instrainarii, după caz, a mijlocului de transport, cat şi în ceea ce priveste schimbările intervenite ulterior declararii, referitoare la adresa domiciliului/sediului/punctului de lucru, sau alte situaţii care determina modificarea cuantumului taxei, sub sanctiunile prevăzute de dispozitiile legale în vigoare.

125. (1) În cazul schimbarii domiciliului, a sediului sau a punctului de lucru, pe teritoriul României, contribuabilii proprietari de mijloace de transport supuse taxei au obligaţia sa declare, conform art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile, la compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale din raza administrativ-teritoriala unde sunt înregistrate aceste mijloace de transport, data schimbarii şi noua adresa.

(2) În baza declaraţiei fiscale prevăzute la alin. (1), compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale transmite dosarul în vederea impunerii, în termen de 15 zile, compartimentului de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, specificand ca, în baza confirmarii primirii, va da la scadere taxa cu incepere de la data de întâi a lunii în care s-a schimbat domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, urmand ca impunerea să se stabileasca cu incepere de la aceeasi data la noua adresa.

(3) Compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, verifica pe teren, înainte de confirmarea primirii dosarului, exactitatea datelor privind noua adresa, confirmand preluarea debitului în termenul prevăzut de lege.

126. (1) În cazul instrainarii mijloacelor de transport, taxa stabilita în sarcina fostului proprietar se da la scadere pe baza actului de instrainare, cu incepere de la data de întâi a lunii urmatoare celei în care s-a facut înstrăinarea sau, după caz, radierea, potrivit prevederilor pct. 118 lit. c).

(2) Compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale va proceda la scaderea taxei şi va comunică, în termen de 15 zile, la compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale în a caror raza administrativ-teritoriala noul proprietar, în calitatea sa de dobanditor, îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, numele sau denumirea acestuia, adresa lui şi data de la care s-a acordat scaderea din sarcina vechiului proprietar.

(3) Compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale în a caror raza administrativ-teritorială dobanditorul îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, este obligat sa confirme primirea datelor respective în termen de 30 de zile şi sa ia măsuri pentru impunerea acestuia.

(4) În ceea ce priveste înscrierea sau radierea din evidentele autorităţilor administraţiei publice locale a mijloacelor de transport, dispozitiile prezentelor norme metodologice se complinesc cu cele ale instructiunilor menţionate la pct. 120.

127. (1) În cazul contribuabililor proprietari de mijloace de transport supuse taxei, plecati din localitatea unde au declarat ca au domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, fără sa incunostinteze despre modificările intervenite, taxele aferente se debiteaza în evidentele fiscale, urmand ca ulterior să se faca cercetari pentru a fi urmariti la plata, potrivit reglementarilor legale.

(2) În cazul în care prin cercetarile intreprinse se identifica noua adresa, compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în evidenta cărora se afla mijloacele de transport respective vor transmite debitele la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale din raza administrativ-teritoriala unde contribuabilii şi-au stabilit noua adresa, în condiţiile legii.

Codul fiscal:

Plata taxei

Art. 265. - (1) Taxa asupra mijlocului de transport se plateste anual, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie şi 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipatie a taxei auto, datorata pentru intregul an de către persoanele fizice, până la data de 15 martie a anului respectiv, se acordă o bonificatie de până la 10%, stabilita prin hotărâre a consiliului local.

(3) În cazul unui mijloc de transport detinut de un nerezident, taxa asupra mijlocului de transport se plateste integral în momentul înregistrării mijlocului de transport la compartimentul de specialitate al autorităţii de administratie publică locala.

Norme metodologice:

128. Prevederile pct. 71 şi 72 se aplică în mod corespunzător şi în cazul taxei asupra mijloacelor de transport.

129. (1) Detinatorii, persoane fizice sau juridice straine, care solicită inmatricularea temporara a mijloacelor de transport în România în condiţiile art. 35 din regulamentul prevăzut la pct. 122 alin. (4), au obligaţia sa achite integral, la data solicitarii, taxa datorata pentru perioada cuprinsa între data de întâi a lunii urmatoare celei în care se inmatriculeaza şi până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

(2) În situaţia în care inmatricularea priveste o perioadă care depăşeşte data de 31 decembrie a anului fiscal în care s-a solicitat inmatricularea, detinatorii prevăzuţi la alin. (1) au obligaţia sa achite integral taxa asupra mijloacelor de transport până la data de 31 ianuarie a fiecarui an, astfel:

a) în cazul în care inmatricularea priveste un an fiscal, taxa anuală;

b) în cazul în care inmatricularea priveste o perioadă care se sfarseste înainte de data de 1 decembrie a aceluiasi an, taxa aferenta perioadei cuprinse între data de 1 ianuarie şi data de întâi a lunii urmatoare celei în care expira inmatricularea.

Codul fiscal:

Capitolul V
Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi a autorizaţiilor

Reguli generale

Art. 266. - Orice persoană care trebuie să obţină un certificat, aviz sau alta autorizatie prevăzută în prezentul capitol trebuie să plateasca taxa mentionata în acest capitol la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale înainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizatia necesară.

Norme metodologice:

130. Taxele pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi a autorizaţiilor se achită anticipat eliberarii acestora.

Codul fiscal:

Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizaţiilor de construire şi a altor avize asemanatoare

Art. 267. - (1*) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediul urban, este egala cu suma stabilita de consiliul local în limitele prevăzute în tabelul următor:

Suprafaţa pentru care se obtine certificatul de urbanism	Taxa (lei)
a) Până la 150 mp inclusiv	25.000-35.000
b) Între 151 mp şi 250 mp inclusiv	37.000-47.000
c) Între 251 mp şi 500 mp inclusiv	48.000-60.000
d) Între 501 mp şi 750 mp inclusiv	61.000-72.000
e) Între 751 mp şi 1.000 mp inclusiv	73.000-85.000
f) Peste 1.000 mp	85.000 + 130 pentru fiecare mp care depăşeşte

	|1.000 mp

---

*) A se vedea Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal, pct. I, din acest act normativ.

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism pentru o zona rurala este egala cu 50% din taxa stabilita conform alin. (1).

(3) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii de construire pentru o cladire care urmeaza a fi folosita ca locuinta sau anexa la locuinta este egala cu 0,5% din valoarea autorizata a lucrărilor de constructii.

(4)*) Taxa pentru eliberarea autorizatiei de foraje sau excavari necesară studiilor geotehnice, ridicarilor topografice, exploatarilor de cariera, balastierelor, sondelor de gaze şi petrol, precum şi altor exploatari se calculeaza inmultind numărul de metri patrati de teren afectat de foraj sau de excavatie cu o valoare stabilita de consiliul local de până la 50.000 lei.

---

*) A se vedea Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal, pct. I, din acest act normativ.

(5) Taxa pentru eliberarea autorizatiei necesare pentru lucrarile de organizare de santier în vederea realizării unei constructii, care nu sunt incluse în alta autorizatie de construire, este egala cu 3% din valoarea autorizata a lucrărilor de organizare de santier.

(6) Taxa pentru eliberarea autorizatiei de amenajare de tabere de corturi, casute sau rulote ori campinguri este egala cu 2% din valoarea autorizata a lucrărilor de construcţie.

(7)*) Taxa pentru eliberarea autorizatiei de construire pentru chioscuri, tonete, cabine, spatii de expunere, situate pe caile şi în spatiile publice, precum şi pentru amplasarea corpurilor şi a panourilor de afisaj, a firmelor şi reclamelor este de până la 50.000 lei pentru fiecare metru patrat de suprafaţa ocupata de construcţie.

---

*) A se vedea Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal, pct. I, din acest act normativ.

(8) Taxa pentru eliberarea autorizatiei de construire pentru orice alta construcţie decat cele prevăzute în alt alineat al prezentului articol este egala cu 1% din valoarea autorizata a lucrărilor de construcţie, inclusiv instalatiile aferente.

(9) Taxa pentru eliberarea autorizatiei de desfiinţare, totala sau parţială, a unei constructii este egala cu 0,1% din valoarea impozabila a construcţiei, stabilita pentru determinarea impozitului pe cladiri. În cazul desfiintarii partiale a unei constructii, taxa pentru eliberarea autorizatiei se modifica astfel încât sa reflecte portiunea din construcţie care urmeaza a fi demolata.

(10) Taxa pentru prelungirea unui certificat de urbanism sau a unei autorizaţii de construire este egala cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizatiei initiale.

(11)*) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii privind lucrarile de racorduri şi bransamente la retele publice de apa, canalizare, gaze, termice, energie electrica, telefonie şi televiziune prin cablu se stabileste de consiliul local şi este de până la 75.000 lei pentru fiecare racord.

---

*) A se vedea Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal, pct. I, din acest act normativ.

(12)*) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului judetean se stabileste de consiliul local în suma de până la 100.000 lei.

---

*) A se vedea Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal, pct. I, din acest act normativ.

(13)*) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatura stradala şi adresa se stabileste de către consiliile locale în suma de până la 60.000 lei.

---

*) A se vedea Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal, pct. I, din acest act normativ.

(14) Pentru taxele prevăzute în prezentul articol, stabilite pe baza valorii autorizate a lucrărilor de construcţie, se aplică urmatoarele reguli:

a) taxa datorata se stabileste pe baza valorii lucrărilor de construcţie declarate de persoana care solicită avizul şi se plateste înainte de emiterea avizului;

b) în termen de 15 zile de la data finalizarii lucrărilor de construcţie, dar nu mai tarziu de 15 zile de la data la care expira autorizatia respectiva, persoana care a obţinut autorizatia trebuie să depună o declaratie privind valoarea lucrărilor de construcţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale;

c) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care se depune situaţia finala privind valoarea lucrărilor de constructii, compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale are obligaţia de a stabili taxa datorata pe baza valorii reale a lucrărilor de construcţie;

d) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale a emis valoarea stabilita pentru taxa, trebuie plătită orice suma suplimentara datorata de către persoana care a primit autorizatia sau orice suma care trebuie rambursata de autoritatea administraţiei publice locale.

(15) În cazul unei autorizaţii de construire emise pentru o persoană fizica, valoarea reala a lucrărilor de construcţie nu poate fi mai mica decat valoarea impozabila a cladirii stabilita conform art. 251.

Norme metodologice:

131. (1) Pentru eliberarea certificatelor de urbanism, în condiţiile Legii nr. 50/1991, prin hotărâri ale consiliilor locale, se stabilesc nivelurile taxelor, între limitele prevăzute în tabelul de la art. 267 alin. (1) din Codul fiscal, taxe care se platesc anticipat, în functie de suprafaţa terenului pentru care se solicita certificatul.

(2) Taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al comunei, al orasului sau al municipiului, după caz, unde este amplasat terenul, indiferent dacă certificatul de urbanism se elibereaza de la nivelul consiliului judetean. La nivelul municipiului Bucureşti, taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

132. (1) În mediul rural, consiliile locale stabilesc taxa între limitele prevăzute în tabelul de la art. 267 alin. (1) din Codul fiscal, reduse cu 50%. Mediul urban corespunde localitatilor de rangul 0-III, iar mediul rural corespunde localitatilor de rangul IV şi V.

(2) În cazul în care prin cerere se indica numai adresa, potrivit nomenclaturii stradale, suprafaţa de teren la care se raporteaza calculul taxei este suprafaţa intregii parcele, iar în cazul în care printr-un plan topografic sau de situaţie solicitantul individualizează o anumita suprafaţa din parcela, taxa se aplică doar la aceasta.

133. (1) Pentru cladirile utilizate ca locuinta, atât în cazul persoanelor fizice, cat şi în cel al persoanelor juridice, precum şi pentru anexele la locuinta taxele pentru eliberarea autorizatiei de construire se reduc cu 50%.

(2) Calculul acestei taxe se face de către structurile de specialitate.

(3) Prin expresia anexe la locuinta se înţelege: grajdurile, patulele, magaziile, hambarele pentru cereale, surele, fanariile, remizele, soproanele, garajele, precum şi altele asemenea.

134. (1) Autorizatia de foraje şi excavari, model stabilit potrivit pct. 256, se elibereaza de către primarii în a caror raza de competenţa teritoriala se realizează oricare dintre operaţiunile: studii geotehnice, ridicari topografice, exploatari de cariera, balastiere, sonde de gaze şi petrol, precum şi oricare alte exploatari, la cererea scrisa a beneficiarului acesteia, potrivit modelului prevăzut la acelasi punct.

(2) Autorizatia se elibereaza pentru fiecare an fiscal sau fractiune de an fiscal, iar taxa se calculeaza în mod corespunzător. Aceasta autorizatie nu este de natura autorizatiei de construire şi nici nu o inlocuieste pe aceasta, iar plata taxei nu îl scuteste pe titularul autorizatiei de orice alte obligaţii fiscale legale, în măsura în care acestea îi sunt aplicabile.

(3) Cererea pentru eliberarea autorizatiei de foraje şi excavari are elementele constitutive ale declaraţiei fiscale şi se depune la structura de specialitate în a carei raza de competenţa teritoriala se realizează oricare dintre operaţiunile prevăzute la art. 267 alin. (4) din Codul fiscal, cu cel puţin 30 de zile înainte de data începerii operaţiunilor.

(4) Taxa se calculeaza pentru fiecare metru patrat sau fractiune de metru patrat afectat de oricare dintre operaţiunile prevăzute la alin. (1).

(5) Pentru operaţiunile în curs la data publicarii prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, beneficiarii au obligaţia să depună cererile pentru eliberarea autorizaţiilor în termen de 30 de zile de la data publicarii prezentelor norme metodologice.

135. În cazurile în care lucrarile specifice organizarii de santier nu au fost autorizate o dată cu lucrarile pentru investitia de baza, taxa pentru eliberarea autorizatiei de construire este de 3% şi se aplică la cheltuielile cu organizarea de santier.

136. Taxa pentru eliberarea autorizatiei de construire pentru organizarea de tabere de corturi, casute sau rulote ori campinguri, prevăzută la art. 267 alin. (6) din Codul fiscal, se calculeaza prin aplicarea unei cote de 2% asupra valorii autorizate a lucrării sau a construcţiei.

137. Taxa pentru eliberarea autorizatiei de construire pentru chioscuri, tonete, cabine, spatii de expunere, situate pe caile şi în spatiile publice, şi pentru amplasarea corpurilor şi a panourilor de afisaj, a firmelor şi a reclamelor se stabileste de consiliul local şi se calculeaza pentru fiecare metru patrat sau fractiune de metru patrat afectat acestor lucrari.

138. (1) Pentru eliberarea autorizatiei de construire, atât persoanele fizice, cat şi persoanele juridice solicitante datorează o taxa, reprezentand 1% din valoarea de proiect declarata în cererea pentru eliberarea autorizatiei, în conformitate cu proiectul prezentat, în condiţiile Legii nr. 50/1991, inclusiv instalatiile aferente.

(2) Calculul acestei taxe se face de către structurile de specialitate.

(3) În cazul lucrărilor de construire a cladirilor proprietate a persoanelor fizice, dacă valoarea de proiect declarata în cererea pentru eliberarea autorizatiei de construire este mai mica decat valoarea impozabila determinata în condiţiile art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, taxa se calculeaza prin aplicarea cotei de 1% sau reduse cu 50%, după caz, asupra valorii impozabile.

(4) Pentru orice alte lucrari supuse autorizarii, în afara lucrărilor de construire a cladirilor proprietate a persoanelor fizice, stabilirea taxei se face cu respectarea prevederilor alin. (1).

139. (1) Taxa pentru eliberarea autorizatiei de desfiinţare, parţială sau totala, a construcţiilor şi a amenajarilor se calculeaza prin aplicarea unei cote de 0,1% asupra valorii impozabile a construcţiei, în cazul persoanelor fizice detinatoare de cladiri.

(2) În cazul persoanelor fizice ale caror constructii sau amenajari nu sunt de natura cladirilor, cota de 0,1% se aplică asupra valorii reale a construcţiilor sau amenajarii supuse desfiintarii, declarata de beneficiarul autorizatiei, dacă acestea ar fi realizate la data respectiva.

(3) În cazul desfiintarii partiale cuantumul taxei se calculeaza proportional cu suprafaţa construita desfăşurată a cladirii supuse desfiintarii, iar pentru celelalte constructii şi amenajari care nu sunt de natura cladirilor, taxa se calculeaza proportional cu valoarea reala a construcţiilor sau amenajarilor supuse desfiintarii.

(4) Prin termenul desfiinţare se înţelege demolarea, dezafectarea ori dezmembrarea parţială sau totala a construcţiei şi a instalaţiilor aferente, precum şi a oricăror altor amenajari.

(5) Prin termenul dezafectare se înţelege schimbarea destinatiei unui imobil.

140. (1) Pentru prelungirea valabilităţii certificatului de urbanism sau autorizatiei de construire se stabileste o taxa reprezentand 30% din taxa initiala.

(2) Cu cel puţin 15 zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a certificatului de urbanism sau autorizatiei de construire se recomanda ca structura specializata sa instiinteze beneficiarul acestora despre necesitatea prelungirii valabilităţii în cazul în care lucrarile de construire nu se finalizează până la termen.

(3) În cazul în care lucrarile de construire nu au fost executate integral până la data expirarii termenului de valabilitate a autorizatiei de construire şi nu s-a solicitat prelungirea valabilităţii acesteia, la data regularizarii taxei se stabileste separat şi taxa prevăzută la art. 267 alin. (10) din Codul fiscal.

141. (1) Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor privind lucrarile de racorduri şi bransament la retelele publice de apa, canalizare, gaze, termice, energie electrica, telefonie şi televiziune prin cablu se datorează de către furnizorii serviciilor respective pentru fiecare instalatie/beneficiar. Aceasta autorizatie nu este de natura autorizatiei de construire şi nici nu o inlocuieste pe aceasta în situaţia în care este necesară emiterea autorizatiei de construire.

(2) Autorizatia prevăzută la acest punct, model stabilit potrivit pct. 256, se emite numai de către primari, în functie de raza de competenţa.

(3) Furnizorii serviciilor nu pot efectua lucrarile de racorduri sau bransamente decat după obtinerea autorizatiei, în condiţiile prezentelor norme metodologice, sub sanctiunile prevăzute de lege.

(4) Autorizatia privind lucrarile de racorduri şi bransament la retelele publice de apa, canalizare, gaze, termice, energie electrica, telefonie şi televiziune prin cablu se elibereaza la cererea scrisa a furnizorilor de servicii, potrivit modelului stabilit la pct. 256.

(5) Cererea pentru eliberarea autorizatiei privind lucrarile de racorduri şi bransament la retelele publice de apa, canalizare, gaze, termice, energie electrica, telefonie şi televiziune prin cablu are elementele constitutive ale declaraţiei fiscale şi se depune la structura de specialitate în a carei raza de competenţa teritoriala se realizează oricare dintre racorduri sau bransamente, prevăzute la art. 267 alin. (11) din Codul fiscal, cu cel puţin 30 de zile înainte de data începerii lucrărilor.

142. Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului judetean, prevăzută la art. 267 alin. (12) din Codul fiscal, se stabileste, prin hotărâre, de către consiliile locale şi se face venit la bugetul local al comunei, al orasului sau al municipiului, după caz, unde se afla amplasat terenul pentru care se emite certificatul de urbanism. La nivelul municipiului Bucureşti aceasta taxa se stabileste, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

143. (1) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatura stradala şi adresa se datorează pentru fiecare certificat eliberat de către primari în condiţiile Ordonantei Guvernului nr. 33/2002 privind reglementarea eliberarii certificatelor şi adeverintelor de către autorităţile publice centrale şi locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 2 februarie 2002, aprobata cu modificari prin Legea nr. 223/2002, prin care se confirma realitatea existentei domiciliului/resedintei persoanei fizice sau a sediului persoanei juridice la adresa respectiva, potrivit nomenclaturii stradale aprobate la nivelul localităţii.

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatura stradala şi adresa se stabileste, prin hotărâre, de către consiliile locale şi se face venit la bugetul local al comunei, al orasului sau al municipiului, după caz. La nivelul municipiului Bucureşti aceasta taxa se stabileste, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

(3) Cererea pentru eliberarea certificatului de nomenclatura stradala şi adresa, precum şi Certificatul de nomenclatura stradala şi adresa reprezinta modelele stabilite potrivit pct. 256.

(4) Pentru eliberarea certificatului de nomenclatura stradala nu se datorează şi taxa extrajudiciara de timbru.

144. (1) În cazul persoanelor juridice, taxa datorata pentru eliberarea autorizatiei de construire se stabileste pe baza valorii reale a lucrărilor care corespunde înregistrărilor din evidenţa contabilă şi se plateste anticipat, înainte de eliberarea acesteia.

(2) În situaţia în care se apreciaza ca valoarea reala declarata a lucrărilor este subevaluata în raport cu alte lucrari similare, compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale din raza de competenţa unde se realizează lucrarile de construire, la sesizarea structurii de specialitate, are obligaţia să efectueze cel puţin inspecţia fiscala parţială, în condiţiile Codului de procedura fiscala, pentru verificarea concordantei dintre valoarea reala a lucrărilor declarate pentru regularizarea taxei şi inregistrarile efectuate în evidenţa contabilă.

(3) Termenul de plată a diferenţei rezultate în urma regularizarii taxei pentru eliberarea autorizatiei de construire este de 15 zile de la data întocmirii procesului-verbal de receptie, dar nu mai tarziu de 15 zile de la data expirarii valabilităţii autorizatiei de construire.

(4) În cazul în care în urma regularizarii taxei de autorizare beneficiarului autorizatiei de construire i se cuvine restituirea unei sume, iar acesta înregistrează obligaţii bugetare restante, regularizarea se face potrivit prevederilor legale în vigoare.

(5) Notiunea situaţia finala, prevăzută la art. 267 alin. (14) lit. c) din Codul fiscal, corespunde procesului-verbal de receptie.

145. În cazul persoanelor fizice beneficiare ale autorizatiei de construire pentru cladiri, dacă valoarea reala declarata a lucrărilor de construcţie este mai mica decat valoarea impozabila stabilita în condiţiile art. 251 din Codul fiscal, pentru determinarea taxei se are în vedere aceasta din urma valoare.

146. Nivelurile taxelor prevăzute în suma fixa la acest capitol se stabilesc de către consiliile locale sau judetene, după caz, între limitele şi în condiţiile prevăzute în Codul fiscal, în cursul lunii mai a fiecarui an pentru anul fiscal următor.

Codul fiscal:

Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor pentru a desfăşura o activitate economica şi a altor autorizaţii similare

Art. 268.*) - (1) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii pentru desfăşurarea unei activităţi economice este stabilita de către consiliul local în suma de până la 100.000 lei, în mediul rural, şi de până la 500.000 lei, în mediul urban.

(2) Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor sanitare de functionare se stabileste de consiliul local şi este de până la 120.000 lei.

(3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deţinute de consiliile locale, se stabileste de către consiliul local şi este de până la 200.000 lei.

(4) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabileste de către consiliile locale şi este de până la 500.000 lei.

---

*) A se vedea Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal, pct. I, din acest act normativ.

Norme metodologice:

147. Taxele prevăzute la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal vizeaza numai persoanele fizice şi asociaţiile familiale prevăzute în Legea nr. 507/2002 privind organizarea şi desfăşurarea unor activităţi economice de către persoane fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 6 august 2002, denumita în continuare Legea nr. 507/2002.

148. Autorizatiile prevăzute la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal corespund autorizarii pentru desfăşurarea de către persoanele fizice a unor activităţi economice în mod independent, precum şi celor pentru înfiinţarea şi functionarea asociaţiilor familiale.

149. (1) Taxele pentru eliberarea autorizaţiilor pentru desfăşurarea unei activităţi economice sunt anuale, se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condiţiile art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, şi se achită integral, anticipat eliberarii acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

(2) Abrogat.

(3) Menţiunea privind plata acestor taxe se face pe verso-ul autorizaţiilor.

Alin. (2) al pct. 149 din Normele metodologice de aplicare a art. 268 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de punctul 8, subpunctul 3 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

150. Taxa pentru eliberarea autorizatiei pentru desfăşurarea unei activităţi economice nu se restituie chiar dacă autorizatia de functionare a fost suspendata sau anulata, după caz.

151. În cazul pierderii ori degradării autorizatiei de functionare, eliberarea alteia se face numai după achitarea taxei în condiţiile prevăzute la pct. 149 alin. (1).

152. În cazul pierderii autorizatiei pentru desfăşurarea unei activităţi economice, titularul sau are obligaţia sa publice pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. Dovada publicarii se depune la cererea pentru eliberarea noii autorizaţii de functionare.

153. Pentru efectuarea de modificari în autorizatia pentru desfăşurarea unei activităţi economice, potrivit prevederilor Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 507/2002 privind organizarea şi desfăşurarea unor activităţi economice de către persoane fizice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 58/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 20 februarie 2003, cu modificările şi completările ulterioare, la cererea titularului sau, după eliberarea acesteia, nu se încasează taxa prevăzută la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal.

154. (1) Taxele pentru eliberarea autorizaţiilor sanitare de functionare, prevăzute la art. 268 alin. (2) din Codul fiscal, sunt anuale şi se fac venit la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde se afla situate obiectivele şi /sau unde se desfăşoară activităţile pentru care se solicita autorizarea. În cazul municipiului Bucureşti, aceste taxe se fac venit la bugetul local al sectorului unde se afla situate obiectivele şi/sau unde se desfăşoară activităţile pentru care se solicita autorizarea.

(2) Taxele prevăzute la alin. (1) pentru autorizatiile sanitare de functionare existente la titular la data de 31 decembrie se achită până cel tarziu la data de 31 ianuarie a anului fiscal următor.

155. (1) Taxele prevăzute la art. 268 alin. (2) din Codul fiscal:

a) se referă la autorizatiile sanitare de functionare eliberate de directiile de sănătate publică teritoriale în temeiul Legii nr. 100/1998 privind asistenţa de sănătate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 1 iunie 1998, cu modificările şi completările ulterioare;

b) se achită integral până la data eliberarii autorizatiei, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv;

c) se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condiţiile art. 288 alin. (1) din Codul fiscal;

d) nu se restituie chiar dacă autorizatia a fost retrasa temporar sau definitiv.

(2) La eliberarea autorizaţiilor sanitare de functionare, directiile de sănătate publică teritoriale vor solicita beneficiarilor autorizaţiilor respective dovada efectuării platii taxelor, în condiţiile alin. (1) lit. b) şi c), în contul unităţii administrativ-teritoriale unde se afla situate obiectivele şi/sau unde se desfăşoară activităţile pentru care se solicita autorizarea.

156. (1) Taxa prevăzută la art. 268 alin. (3) din Codul fiscal, pentru eliberarea de copii heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri deţinute de consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti /consiliile judetene se datorează de persoanele fizice şi persoanele juridice beneficiare.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1) se stabileste, în lei/mp sau fractiune de mp, prin hotărâri ale autorităţilor deliberative, în condiţiile art. 288 alin. (1).

157. Taxa prevăzută la pct. 156 se face venit la bugetul local administrat de către autoritatea deliberativa care detine planurile respective.

158. (1) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător, prevăzută la art. 268 alin. (4) din Codul fiscal:

a) se încasează de la persoanele fizice producători care intra sub incidenţa Hotărârii Guvernului nr. 661/2001 privind procedura de eliberare a certificatului de producător, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 3 august 2001, denumita în continuare Hotărârea Guvernului nr. 661/2001;

b) se achită anticipat eliberarii certificatului de producător;

c) se face venit la bugetele locale ale caror ordonatori principali de credite sunt primarii care au eliberat certificatele de producător respective;

d) nu se restituie chiar dacă certificatul de producător a fost anulat.

(2) Certificatul de producător se elibereaza la cerere, al cărui model este stabilit potrivit anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 661/2001.

(3) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabileste prin hotărâri adoptate de consiliile locale, în condiţiile prevederilor art. 268 alin. (4) coroborate cu cele ale art. 288 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul municipiului Bucureşti, aceasta taxa se stabileste prin hotărâre adoptata de Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(4) Autorităţile deliberative pot stabili taxe pentru eliberarea certificatelor de producător, între limitele din tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), diferentiate pe produse.

159. Potrivit prevederilor art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 661/2001, contravaloarea certificatelor de producător se suporta din taxele menţionate la pct. 158 alin. (4) şi pe cale de consecinţa autorităţile deliberative nu pot institui alte taxe pentru eliberarea certificatelor de producător în afara acestora.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 269. - Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor nu se datorează pentru:

a) certificat de urbanism sau autorizatie de construire pentru lacas de cult sau construcţie anexa;

b) certificat de urbanism sau autorizatie de construire pentru dezvoltarea, modernizarea sau reabilitarea infrastructurilor din transporturi care apartin domeniului public al statului;

c) certificat de urbanism sau autorizatie de construire, pentru lucrarile de interes public judetean sau local;

d) certificat de urbanism sau autorizatie de construire, dacă beneficiarul construcţiei este o institutie publică;

e) autorizatie de construire pentru autostrazile şi caile ferate atribuite prin concesionare, conform legii.

Norme metodologice:

160. Taxele pentru eliberarea atât a certificatului de urbanism, cat şi a autorizatiei de construire, prevăzute la art. 269 din Codul fiscal, nu se datorează în urmatoarele cazuri:

a) pentru oricare categorie de lucrari referitoare la locasuri de cult, inclusiv pentru constructiile-anexe ale acestora, cu condiţia ca acel cult religios să fie recunoscut oficial în România;

b) pentru lucrarile de dezvoltare, modernizare sau reabilitare a infrastructurilor din transporturi care apartin domeniului public al statului, indiferent de solicitant;

c) pentru lucrarile de interes public judetean sau local;

d) pentru lucrarile privind constructiile ai caror beneficiari sunt instituţiile publice, indiferent de solicitantul autorizatiei;

e) pentru lucrarile privind autostrazile şi caile ferate atribuite prin concesionare în conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 30/1995 privind regimul de concesionare a construirii şi exploatarii unor tronsoane de cai de comunicatii terestre - autostrăzi şi cai ferate, aprobata cu modificari prin Legea nr. 136/1996, cu modificările ulterioare.

161. În sensul prezentelor norme metodologice, prin lucrari de interes public se înţelege orice lucrari de constructii şi reparatii finantate de la bugetul local, bugetul de stat, bugetul asigurarilor sociale de stat, credite externe sau sume alocate pe bază de parteneriat, efectuate pentru a deservi colectivitatile locale.

Codul fiscal:

Capitolul VI
Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclama şi publicitate

Taxa pentru serviciile de reclama şi publicitate

Art. 270. - (1) Orice persoană, care beneficiaza de servicii de reclama şi publicitate în România în baza unui contract sau a unui alt fel de înţelegere incheiata cu altă persoană, datorează plata taxei prevăzute în prezentul articol, cu excepţia serviciilor de reclama şi publicitate realizate prin mijloacele de informare în masa scrise şi audiovizuale.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumita în continuare taxa pentru servicii de reclama şi publicitate, se plateste la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza careia persoana presteaza serviciile de reclama şi publicitate.

(3) Taxa pentru servicii de reclama şi publicitate se calculeaza prin aplicarea cotei taxei respective la valoarea serviciilor de reclama şi publicitate.

(4) Cota taxei se stabileste de consiliul local, fiind cuprinsa între 1% şi 3%.

(5) Valoarea serviciilor de reclama şi publicitate cuprinde orice plata obtinuta sau care urmeaza a fi obtinuta pentru serviciile de reclama şi publicitate, cu excepţia taxei pe valoarea adăugată.

(6) Taxa pentru servicii de reclama şi publicitate se varsă la bugetul local, lunar, până la data de 10 a lunii urmatoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclama şi publicitate.

Norme metodologice:

162. Beneficiarii serviciilor de reclama şi publicitate realizate în baza unui contract sau a unei altfel de înţelegeri incheiate cu oricare altă persoană datorează taxa, prevăzută la art. 270 din Codul fiscal, la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza careia persoana respectiva presteaza aceste servicii de reclama şi publicitate.

163. (1) Taxa pentru serviciile de reclama şi publicitate, se calculeaza prin aplicarea unei cote cuprinse între 1% şi 3%, inclusiv, asupra valorii serviciilor de reclama şi publicitate, prevăzută în contract, exclusiv taxa pe valoarea adăugată.

(2) Nivelul cotei se stabileste de către consiliile locale în cursul lunii mai a fiecarui an pentru anul fiscal următor, potrivit art. 288 alin. (1) din Codul fiscal.

164. (1) Taxa se plateste lunar de către prestatorul serviciului de reclama şi publicitate, pe toata durata desfăşurării contractului, până la data de 10 a lunii urmatoare datorarii taxei.

(2) Taxa se datorează de la data intrarii în vigoare a contractului.

Codul fiscal:

Taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate

Art. 271. - (1) Orice persoană care utilizeaza un panou, afisaj sau structura de afisaj pentru reclama şi publicitate într-un loc public datorează plata taxei anuale prevăzute în prezentul articol către bugetul local al autorităţii administraţiei publice locale în raza careia este amplasat panoul, afisajul sau structura de afisaj respectiva.

(2)*) Valoarea taxei pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate se calculeaza anual, prin înmulţirea numarului de metri patrati sau a fractiunii de metru patrat a suprafetei afisajului pentru reclama sau publicitate cu suma stabilita de consiliul local, astfel:

a) în cazul unui afisaj situat în locul în care persoana deruleaza o activitate economica, suma este de până la 200.000 lei;

b) în cazul oricărui alt panou, afisaj sau structura de afisaj pentru reclama şi publicitate, suma este de până la 150.000 lei.

---

*) A se vedea Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal, pct. I, din acest act normativ.

(3) Taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate se recalculeaza pentru a reflecta numărul de luni sau fractiunea din luna dintr-un an calendaristic în care se afişează în scop de reclama şi publicitate.

(4) Taxa pentru afisajul în scop de reclama şi publicitate se plateste anual, anticipat sau trimestrial, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie şi 15 noiembrie, inclusiv.

(5) Consiliile locale pot impune persoanelor care datorează taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate să depună o declaratie anuală la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale.

Norme metodologice:

165. (1) Pentru utilizarea unui panou, afisaj sau structura de afisaj pentru reclama şi publicitate într-un loc public, care nu are la baza un contract de publicitate, consiliile locale stabilesc, prin hotărâre, taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate, pe metru patrat de afisaj, plătită de utilizator la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza careia este amplasat panoul, afisajul sau structura de afisaj. La nivelul municipiului Bucureşti aceasta taxa se stabileste, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectorului în raza caruia este amplasat panoul, afisajul sau structura de afisaj.

(2) În cazul în care panoul, afisajul sau structura de afisaj este inchiriata unei alte persoane, utilizatorul final va datora taxa în condiţiile art. 270 sau art. 271 din Codul fiscal, după caz.

166. Taxa datorata se calculeaza prin înmulţirea numarului de metri patrati sau a fractiunii de metru patrat a afisajului cu taxa stabilita de autoritatea deliberativa.

167. (1) Suprafaţa pentru care se datorează taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate este determinata de dreptunghiul imaginar în care se inscriu toate elementele ce compun afisul, panoul sau firma, după caz.

(2) Exemplu de afis, panou sau firma:

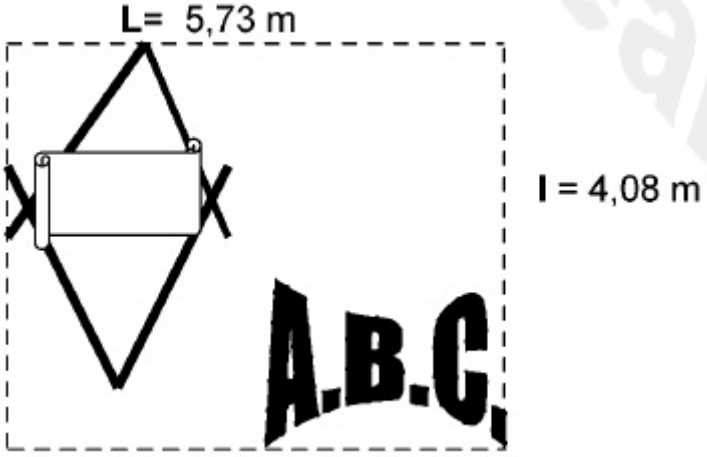

(3) Suprafaţa pentru care se datorează taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate, potrivit exemplului de la alin. (2), se determina prin înmulţirea L x l, respectiv 5,73 m x 4,08 m = 23,38 mp.

(4) Firma instalata la locul în care o persoană deruleaza o activitate economica este asimilata afisului.

168. (1) În sensul prevederilor art. 271 alin. (4) din Codul fiscal, se fac urmatoarele precizări:

a) se considera ca taxa pentru afisajul în scop de reclama şi publicitate se plateste anual, anticipat, atunci când un contribuabil stinge obligaţia de plată datorata pentru anul fiscal respectiv, înainte de data de 15 martie, inclusiv, a aceluiasi an fiscal;

b) se considera ca taxa pentru afisajul în scop de reclama şi publicitate se plateste trimestrial, atunci când un contribuabil stinge obligaţia de plată datorata pentru anul fiscal respectiv, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie şi 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Taxa se calculeaza pentru un an fiscal sau pentru numărul de luni şi zile rămase până la sfârşitul anului fiscal şi se plateste de către utilizatorul panoului, afisajului sau structurii de afisaj, potrivit prevederilor alin. (1).

169. Consiliile locale, prin hotărârile adoptate în condiţiile pct. 165 alin. (1), pot stabili obligaţia ca persoanele care datorează aceasta taxa să depună o declaratie fiscala, model stabilit conform pct. 256. În cazul în care autorităţile deliberative opteaza pentru obligaţia depunerii declaraţiei fiscale, aceasta va fi depusa la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în a carei raza este amplasat panoul, afisajul sau structura de afisaj, sub sanctiunile prevăzute la art. 294 alin. (2) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile de la data amplasarii.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 272. - (1) Taxa pentru serviciile de reclama şi publicitate şi taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate nu se aplică instituţiilor publice, cu excepţia cazurilor când acestea fac reclama unor activităţi economice.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumita în continuare taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate, nu se aplică unei persoane care inchiriaza panoul, afisajul sau structura de afisaj unei alte persoane, în acest caz taxa prevăzută la art. 270 fiind plătită de aceasta ultima persoana.

(3) Taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate nu se datorează pentru afisele, panourile sau alte mijloace de reclama şi publicitate amplasate în interiorul cladirilor.

(4) Taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate nu se aplică pentru panourile de identificare a instalaţiilor energetice, marcaje de avertizare sau marcaje de circulatie, precum şi alte informaţii de utilitate publică şi educationale.

(5) Nu se datorează taxa pentru folosirea mijloacelor de reclama şi publicitate pentru afisajul efectuat pe mijloacele de transport care nu sunt destinate, prin construcţia lor, realizării de reclama şi publicitate.

Norme metodologice:

170. Intra sub incidenţa prevederilor art. 272 alin. (3) din Codul fiscal şi afisele expuse în exteriorul cladirii, prin care se fac publice spectacolele de natura celor prevăzute la art. 273 din Codul fiscal, dar numai cele de la sediul organizatorului şi/sau locul desfăşurării spectacolului, fiind asimilate celor amplasate în interiorul cladirilor.

Codul fiscal:

Capitolul VII
Impozitul pe spectacole

Reguli generale

Art. 273. - (1) Orice persoană care organizeaza o manifestare artistica, o competitie sportiva sau alta activitate distractiva în România are obligaţia de a plati impozitul prevăzut în prezentul capitol, denumit în continuare impozitul pe spectacole.

(2) Impozitul pe spectacole se plateste la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza careia are loc manifestarea artistica, competitia sportiva sau alta activitate distractiva.

Norme metodologice:

171. Persoanele fizice şi persoanele juridice care organizeaza manifestari artistice, competitii sportive sau orice alta activitate distractiva, cu caracter permanent sau ocazional, datorează impozitul pe spectacole, calculat în cote procentuale asupra incasarilor din vanzarea abonamentelor şi biletelor de intrare sau, după caz, în suma fixa, în functie de suprafaţa incintei, în cazul videotecilor şi discotecilor.

172. Impozitul pe spectacole se plateste lunar, până la data de 15, inclusiv, a lunii urmatoare celei în care se organizeaza spectacolul, la bugetele locale ale comunelor, ale oraşelor sau ale municipiilor, după caz, în a caror raza de competenţa se desfăşoară spectacolele. La nivelul municipiului Bucureşti impozitul pe spectacole se face venit la bugetul local al sectoarelor în a caror raza de competenţa se desfăşoară spectacolele.

Codul fiscal:

Calculul impozitului

Art. 274. - (1) Cu excepţiile prevăzute la art. 275, impozitul pe spectacole se calculeaza prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vanzarea biletelor de intrare şi a abonamentelor.

(2) Cota de impozit se determina după cum urmeaza:

a) în cazul unui spectacol de teatru, ca de exemplu o piesa de teatru, balet, opera, opereta, concert filarmonic sau alta manifestare muzicala, prezentarea unui film la cinematograf, un spectacol de circ sau orice competitie sportiva interna sau internationala, cota de impozit este egala cu 2%;

b) în cazul oricarei alte manifestari artistice decat cele enumerate la lit. a), cota de impozit este egala cu 5%.

(3) Suma primita din vanzarea biletelor de intrare sau a abonamentelor nu cuprinde sumele platite de organizatorul spectacolului în scopuri caritabile, conform contractului scris intrat în vigoare inaintea vanzarii biletelor de intrare sau a abonamentelor.

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligaţia de:

a) a inregistra biletele de intrare şi/sau abonamentele la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale care îşi exercită autoritatea asupra locului unde are loc spectacolul;

b) a anunta tarifele pentru spectacol în locul unde este programat să aibă loc spectacolul, precum şi în orice alt loc în care se vand bilete de intrare şi/sau abonamente;

c) a preciza tarifele pe biletele de intrare şi/sau abonamente şi de a nu incasa sume care depasesc tarifele precizate pe biletele de intrare şi/sau abonamente;

d) a emite un bilet de intrare şi/sau abonament pentru toate sumele primite de la spectatori;

e) a asigura, la cererea compartimentului de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, documentele justificative privind calculul şi plata impozitului pe spectacole;

f) a se conforma oricăror alte cerinţe privind tipărirea, inregistrarea, avizarea, evidenta şi inventarul biletelor de intrare şi al abonamentelor, care sunt precizate în normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii şi Cultelor şi Agentia Naţionala pentru Sport.

Norme metodologice:

173. Organizatorii de manifestari artistice cinematografice, teatrale, muzicale şi folclorice datorează impozit pe spectacole, în condiţiile prezentelor norme metodologice, calculat asupra incasarilor din vanzarea biletelor de intrare/abonamentelor, din care se scade valoarea timbrelor cinematografice, teatrale, muzicale, folclorice sau de divertisment, după caz, determinata potrivit prevederilor:

a) Legii nr. 35/1994 privind timbrul literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii şi de divertisment, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 14 iunie 1994, cu modificările şi completările ulterioare;

b) Normelor metodologice emise de Ministerul Finanţelor nr. 48.211/1994 privind perceperea, incasarea, virarea, utilizarea, evidenta şi controlul destinatiei sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric şi al artelor plastice, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 17 octombrie 1994, cu modificările şi completările ulterioare.

174. Pentru manifestarile artistice şi competitiile sportive impozitul pe spectacole se stabileste asupra incasarilor din vanzarea abonamentelor şi a biletelor de intrare, prin aplicarea urmatoarelor cote:

a) 2% pentru manifestarile artistice de teatru, de opera, de opereta, de filarmonica, cinematografice, muzicale, de circ, precum şi pentru competitiile sportive interne şi internationale;

b) 5% pentru manifestarile artistice de genul: festivaluri, concursuri, cenacluri, serate, recitaluri sau alte asemenea manifestari artistice ori distractive care au un caracter ocazional.

175. Contribuabililor care desfăşoară activităţi sau servicii de natura celor menţionate la art. 274 alin. (2) din Codul fiscal le revine obligaţia de a inregistra la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a caror raza teritoriala îşi au domiciliul sau sediul, după caz, atât abonamentele, cat şi biletele de intrare şi de a afisa tarifele la casele de vanzare a biletelor, precum şi la locul de desfăşurare a spectacolelor, interzicandu-li-se sa incaseze sume care depasesc tarifele precizate pe biletele de intrare şi/sau abonamente.

176. În cazul în care contribuabilii prevăzuţi la pct. 175 organizeaza aceste spectacole în raza teritoriala de competenţa a altor autorităţi ale administraţiei publice locale decat cele de la domiciliul sau sediul lor, după caz, acestora le revine obligaţia de a viza abonamentele şi biletele de intrare la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a caror raza teritoriala se desfăşoară spectacolele.

177. (1) Normele privind tipărirea, inregistrarea, avizarea, evidenta şi inventarul biletelor de intrare şi al abonamentelor se elaboreaza în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii şi Cultelor şi de Agentia Naţionala pentru Sport.

(2) Formularele tipizate aflate în stoc până la data publicarii normelor prevăzute la alin. (1) vor putea fi utilizate până la epuizare, în condiţiile adaptarii corespunzătoare.

Codul fiscal:

Reguli speciale pentru videoteci şi discoteci

Art. 275. - (1) În cazul unei manifestari artistice sau al unei activităţi distractive care are loc intr-o videoteca sau discoteca, impozitul pe spectacole se calculeaza pe baza suprafetei incintei prevăzute în prezentul articol.

(2)*) Impozitul pe spectacole se stabileste pentru fiecare zi de manifestare artistica sau de activitate distractiva, prin înmulţirea numarului de metri patrati ai suprafetei incintei videotecii sau discotecii cu suma stabilita de consiliul local, astfel:

a) în cazul videotecilor, suma este de până la 1.000;

b) în cazul discotecilor, suma este de până la 2.000 lei.

---

*) A se vedea Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal, pct. I, din acest act normativ.

(3) Impozitul pe spectacole se ajusteaza prin înmulţirea sumei stabilite, potrivit alin. (2), cu coeficientul de corectie corespunzător, precizat în tabelul următor:

Rangul localităţii	Coeficient de corectie
0	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligaţia de a depune o declaratie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale privind spectacolele programate pe durata unei luni calendaristice. Declaratia se depune până la data de 15, inclusiv, a lunii precedente celei în care sunt programate spectacolele respective.

Norme metodologice:

178. (1) Prin discoteca, în sensul prezentelor norme metodologice, se înţelege activitatea artistica şi distractiva desfăşurată intr-o incinta prevăzută cu instalaţii electronice speciale de lumini, precum şi de redare şi auditie de muzica, unde se danseaza, indiferent cum este denumita ori de felul cum este organizata ca activitate, respectiv:

a) integrată sau conexa activităţilor comerciale de natura celor ce intra sub incidenţa diviziunii 55 sau a activităţilor de spectacole specifice grupei 923 din CAEN-rev.1;

b) integrată sau conexa oricăror alte activităţi nementionate la lit. a);

c) individuala;

d) cu sau fără disc-jockey.

(2) Nu sunt de natura discotecilor activităţile prilejuite de organizarea de nunti, de botezuri şi de revelioane.

(3) Prin videoteca, în sensul prezentelor norme metodologice, se înţelege activitatea artistica şi distractiva desfăşurată intr-o incinta prevăzută cu instalaţii electronice speciale de redare şi vizionare de filme; nu este de natura videotecii activitatea care intra sub incidenţa clasei 9213 din CAEN-rev.1.

(4) În cazul videotecilor şi discotecilor nu se aplică prevederile referitoare la tipărirea, inregistrarea, avizarea, evidenta şi inventarul biletelor de intrare şi al abonamentelor.

179. (1) Pentru determinarea impozitului pe spectacole, în cazul videotecilor şi discotecilor, prin incinta se înţelege spatiul inchis în interiorul unei cladiri, suprafaţa teraselor sau suprafaţa de teren afectată pentru organizarea acestor activităţi artistice şi distractive.

(2) Pentru dimensionarea suprafetei incintei în functie de care se stabileste impozitul pe spectacole se insumeaza suprafetele utile afectate acestor activităţi, precum şi, acolo unde este cazul, suprafaţa utila a incintelor în care se consuma bauturi alcoolice, bauturi răcoritoare sau cafea, indiferent dacă participantii stau în picioare sau pe scaune, precum şi suprafaţa utila a oricăror alte incinte în care se desfăşoară o activitate distractiva conexa programelor de videoteca sau discoteca.

(3) Prin zi de functionare, pentru determinarea impozitului pe spectacole, se înţelege intervalul de timp de 24 de ore, precum şi orice fractiune din acesta inauntrul caruia se desfăşoară activitatea de videoteca sau discoteca, chiar dacă programul respectiv cuprinde timpi din două zile calendaristice consecutive.

180. (1) Cuantumul impozitului, prevăzut în suma fixa la art. 275 alin. (2) din Codul fiscal, se stabileste de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti, în cursul lunii mai a fiecarui an pentru anul fiscal următor, astfel:

I. se stabileste o valoare cuprinsa între limitele prevăzute la art. 275 alin. (2) din Codul fiscal;

II. asupra valorii stabilite potrivit menţiunii de la lit. a) se aplică coeficientul de corectie ce corespunde rangului localităţii respective, astfel;

a) localităţi urbane de rangul 0 ..... 8,00;

b) localităţi urbane de rangul I 5,00;

c) localităţi urbane de randul II 4,00;

d) localităţi urbane de rangul III 3,00;

e) localităţi rurale de rangul IV 1,10;

f) localităţi rurale de rangul V 1,00;

III. asupra valorii rezultate potrivit menţiunii de la lit. b) se poate aplica majorarea anuală, hotarata de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti, cu până la 20%, prevăzută de art. 287 din Codul fiscal, reprezentand impozitul pe spectacole, în lei/mp zi, ce se percepe pentru activitatea de videoteca sau discoteca.

(2) Contribuabilii care intra sub incidenţa art. 275 alin. (1) din Codul fiscal au obligaţia să prezinte releveul suprafetei incintei o dată cu depunerea declaraţiei fiscale şi ori de cate ori intervine o modificare a acestei suprafete, ţinând seama de prevederile pct. 179 alin. (1) şi (2).

181. (1) În cazul contribuabililor care organizeaza activităţi artistice şi distractive de videoteca şi discoteca, impozitul pe spectacole se determina pe baza suprafetei incintei afectate pentru organizarea acestor activităţi, nefiind necesare bilete sau abonamente.

(2) Contribuabilii care organizeaza activităţi artistice şi distractive de videoteca şi discoteca, în calitatea lor de platitori de impozit pe spectacole, au obligaţia de a depune Declaratia fiscala pentru stabilirea impozitului pe spectacole, în cazul activităţilor artistice şi distractive de videoteca şi discoteca, stabilita potrivit pct. 256, până cel tarziu la data de 15 inclusiv, pentru luna urmatoare.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 276. - Impozitul pe spectacole nu se aplică spectacolelor organizate în scopuri umanitare.

Norme metodologice:

182. Contractele incheiate între contribuabilii organizatori de spectacole şi beneficiarii sumelor cedate în scopuri umanitare se vor inregistra la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a caror raza teritoriala se desfăşoară spectacolul, prealabil organizarii acestuia. Pentru aceste sume nu se datorează impozit pe spectacol.

183. Contractele care intra sub incidenţa prevederilor art. 276 din Codul fiscal sunt cele ce fac obiectul prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 25 mai 1994, cu modificările şi completările ulterioare.

Codul fiscal:

Plata impozitului

Art. 277. - (1) Impozitul pe spectacole se plateste lunar până la data de 15, inclusiv, a lunii urmatoare celei în care a avut loc spectacolul.

(2) Orice persoană care datorează impozitul pe spectacole are obligaţia de a depune o declaratie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, până la data stabilita pentru fiecare plata a impozitului pe spectacole. Formatul declaraţiei se precizeaza în normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor.

(3) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole raspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declaraţiei şi plata la timp a impozitului.

Norme metodologice:

184. Impozitul pe spectacole se plateste lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii urmatoare celei în care se realizează venitul, la bugetele locale, potrivit destinatiilor prevăzute la pct. 172.

Codul fiscal:

Capitolul VIII
Taxa hoteliera

Reguli generale

Art. 278. - (1) Consiliul local poate institui o taxa pentru sederea intr-o unitate de cazare, intr-o localitate asupra careia consiliul local îşi exercită autoritatea, dar numai dacă taxa se aplică conform prezentului capitol.

(2) Taxa pentru sederea intr-o unitate de cazare, denumita în continuare taxa hoteliera, se încasează de către persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea, o dată cu luarea în evidenta a persoanelor cazate.

(3) Unitatea de cazare are obligaţia de a varsa taxa colectata în conformitate cu alin. (2) la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza careia este situata aceasta.

Norme metodologice:

185. (1) Instituirea taxei hoteliere constituie atributia optionala a consiliilor locale ale comunelor, ale oraşelor sau ale municipiilor, după caz. La nivelul municipiului Bucureşti aceasta atributie se indeplineste de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(2) Hotărârea privind instituirea taxei hoteliere se adoptă în cursul lunii mai şi se aplică în anul fiscal următor, în condiţiile prezentelor norme metodologice. Neadoptarea hotărârii până la data de 31 mai a fiecarui an fiscal corespunde optiunii autorităţii deliberative de a nu institui taxa hoteliera pentru anul fiscal următor.

186. Persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea au obligaţia ca în documentele utilizate pentru incasarea tarifelor de cazare să evidenţieze distinct taxa hoteliera încasată determinata în functie de cota şi, după caz, de numărul de zile stabilite de către autorităţile deliberative.

187. Sumele încasate cu titlu de taxa hoteliera se varsă la bugetul local al comunei, al orasului sau al municipiului, după caz, în a carei raza de competenţa se afla unitatea de cazare, lunar, până la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedenta, cu excepţia situaţiilor în care această dată coincide cu o zi nelucratoare, caz în care virarea se face în prima zi lucratoare urmatoare. La nivelul municipiului Bucureşti aceasta taxa se face venit la bugetul local al sectorului în a cărui raza de competenţa se afla unitatea de cazare.

Codul fiscal:

Calculul taxei

Art. 279. - (1) Taxa hoteliera se calculeaza prin aplicarea cotei stabilite la tarifele de cazare practicate de unitatile de cazare.

(2) Cota taxei se stabileste de consiliul local şi este cuprinsa între 0,5% şi 5%. În cazul unităţilor de cazare amplasate intr-o statiune turistica, cota taxei poate varia în functie de clasa cazarii în hotel.

(3) Taxa hoteliera se datorează pentru întreaga perioadă de sedere, cu excepţia cazului unităţilor de cazare amplasate intr-o statiune turistica, atunci când taxa se datorează numai pentru o singura noapte, indiferent de perioada reala de cazare.

Norme metodologice:

188. (1) În cazul în care autorităţile prevăzute la pct. 185 opteaza pentru instituirea taxei hoteliere, cota se stabileste între 0,5% şi 5% inclusiv şi se aplică după cum urmeaza:

a) pentru sederea în municipii, oraşe sau comune, altele decat cele declarate, conform legii, statiuni turistice, taxa hoteliera se aplică la tarifele de cazare practicate de unitatile hoteliere pentru fiecare persoana care datorează aceasta taxa; numărul de zile pentru care se datorează taxa hoteliera se stabileste de către autorităţile deliberative respective;

b) pentru sederea în statiunile turistice, atât cele de interes naţional, cat şi cele de interes local, declarate ca atare prin hotărâre a Guvernului, în condiţiile Ordonantei Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea şi desfăşurarea activităţii de turism în România, aprobata cu modificari şi completari prin Legea nr. 755/2001, cu modificările şi completările ulterioare, taxa hoteliera se aplică la tarifele de cazare practicate de unitatile de cazare numai pentru o noapte de cazare, pentru fiecare persoana care datorează aceasta taxa, indiferent de perioada reala de cazare.

(2) Prin perioada reala de cazare se înţelege perioada neintrerupta în care o persoană fizica este cazata intr-o unitate de cazare; perioada poate fi de una sau de mai multe zile.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 280. - Taxa hoteliera nu se aplică pentru:

a) persoanele fizice în vârsta de până la 18 ani inclusiv;

b) persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat ori persoanele invalide de gradul I sau II;

c) pensionarii sau studentii;

d) persoanele fizice aflate pe durata satisfacerii stagiului militar;

e) veteranii de razboi;

f) vaduvele de razboi sau vaduvele veteranilor de razboi care nu s-au recasatorit;

g) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurata cu incepere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în strainatate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare;

h) sotul sau sotia uneia dintre persoanele fizice menţionate la lit. b)-g), care este cazat/cazata împreună cu o persoană mentionata la lit. b)-g).

Norme metodologice:

189. Pentru a beneficia de scutirea de la plata taxei hoteliere, persoanele interesate trebuie să faca dovada cu: certificatul de încadrare intr-o categorie de persoane cu handicap, cuponul de pensie, carnetul de student sau orice alt document similar, insotit de actul de identitate. În cazul persoanelor în vârsta de până la 14 ani, actul de identitate este certificatul de nastere sau alte documente care atesta situaţia respectiva.

Codul fiscal:

Plata taxei

Art. 281. - (1) Unitatile de cazare au obligaţia de a varsa taxa hoteliera la bugetul local, lunar, până la data de 10, inclusiv, a lunii urmatoare celei în care s-a colectat taxa hoteliera de la persoanele care au platit cazarea.

(2) Unitatile de cazare au obligaţia de a depune lunar o declaratie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, până la data stabilita pentru fiecare plata a taxei hoteliere, inclusiv. Formatul declaraţiei se precizeaza în normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor.

Norme metodologice:

190. Sumele încasate cu titlu de taxa hoteliera se varsă la bugetul local al comunelor/oraşelor/municipiilor /sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, în a caror raza de competenţa se afla unitatea de cazare, lunar, până la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedenta, cu excepţia situaţiilor în care această dată coincide cu o zi nelucratoare, caz în care virarea se face în prima zi lucratoare urmatoare.

191. La virarea sumelor reprezentand taxa hoteliera, unitatile de cazare, persoane juridice, prin intermediul cărora se realizează cazarea, vor depune la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale respective o declaratie-decont, model prevăzut la pct. 256 din prezentele norme metodologice, care să cuprindă sumele încasate şi virate pentru luna de referinţa. Virarea sumelor se face în primele 10 zile ale fiecarei luni pentru luna precedenta.

Codul fiscal:

Capitolul IX
Taxe speciale

Taxe speciale

Art. 282. - (1) Pentru functionarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice şi juridice, consiliile locale, judetene şi Consiliului General al Municipiului Bucureşti, după caz, pot adopta taxe speciale.

(2) Domeniile în care consiliile locale, judetene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum şi cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 45/2003 privind finanţele publice locale.

Norme metodologice:

192. Consiliile locale, consiliile judetene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, prin regulamentul aprobat, vor stabili condiţiile şi sectoarele de activitate în conformitate cu prevederile Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 45/2003 privind finanţele publice locale, precum şi modul de organizare şi functionare a serviciilor publice pentru care se propun taxele respective şi modalitatile de consultare şi de obtinere a acordului persoanelor fizice şi juridice beneficiare ale serviciilor respective.

193. Hotărârile adoptate de către autorităţile prevăzute la pct. 192, în legătură cu perceperea taxelor speciale de la persoanele fizice şi juridice platitoare, vor fi afisate la sediul autorităţilor administraţiei publice locale şi vor fi publicate, potrivit legii.

194. Împotriva acestor hotărâri persoanele interesate pot face contestaţie în termen de 15 zile de la afisarea sau publicarea acestora. După expirarea acestui termen autoritatea deliberativa care a adoptat hotărârea se intruneste şi delibereaza asupra contestatiilor primite.

195. (1) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice şi juridice care se folosesc de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective.

(2) Eliminat.

196. Taxele speciale, instituite potrivit prevederilor art. 282 din Codul fiscal, se încasează într-un cont distinct, deschis în afara bugetului local, fiind utilizate în scopurile pentru care au fost înfiinţate, iar contul de execuţie al acestora se aproba de consiliul local, consiliul judetean sau Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz.

Alineatul (2) al pct. 195 al cap. IX din titlul IX a fost eliminat de RECTIFICAREA nr. 44 din 22 ianuarie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 161 din 24 februarie 2004.

Codul fiscal:

Capitolul X
Alte taxe locale

Alte taxe locale

Art. 283.*) - (1) Consiliile locale sau consiliile judetene pot institui o taxa zilnica de până la 100.000 lei pentru utilizarea temporara a locurilor publice şi pentru vizitarea muzeelor, a caselor memoriale sau a monumentelor istorice, de arhitectura şi arheologice.

(2) Consiliul local sau consiliul judetean poate institui taxe zilnice de până la 100.000 lei pentru detinerea sau utilizarea echipamentelor destinate în scopul obtinerii de venit. Taxa se aplică claselor de echipamente precizate de consiliul local.

(3) Consiliul local poate stabili o taxa anuală de până la 300.000 lei pentru fiecare din urmatoarele vehicule lente:

1. autocositoare;
2. autoexcavator (excavator pe autosasiu);
3. autogreder sau autogreper;
4. buldozer pe pneuri;
5. compactor autopropulsat;
6. excavator cu racleti pentru sapat santuri, excavator cu rotor pentru sapat santuri sau excavator pe pneuri;
7. freza autopropulsata pentru canale sau pentru pamant stabilizat;
8. freza rutiera;
9. incarcator cu o cupa pe pneuri;
10. instalatie autopropulsata de sortare-concasare;
11. macara cu greifer;
12. macara mobila pe pneuri;
13. macara turn autopropulsata;
14. masina autopropulsata pentru oricare din urmatoarele:

a) lucrari de terasamente;
b) construcţia şi întreţinerea drumurilor;
c) decopertarea imbracamintii asfaltice la drumuri;
d) finisarea drumurilor;
e) forat;
f) turnarea asfaltului;
g) înlăturarea zapezii;

15. sasiu autopropulsat cu ferastrau pentru taiat lemne;
16. tractor pe pneuri;
17. troliu autopropulsat;
18. utilaj multifunctional pentru întreţinerea drumurilor;
19. vehicul pentru pompieri pentru derularea furtunurilor de apa;
20. vehicul pentru macinat şi compactat deseuri;
21. vehicul pentru marcarea drumurilor;
22. vehicul pentru taiat şi compactat deseuri.

(4) Taxele prevăzute la alin. (1)-(3) se calculeaza şi se platesc în conformitate cu procedurile elaborate de consiliul local.

---

*) A se vedea Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal, pct. I, din acest act normativ.

Norme metodologice:

197. Consiliile locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor, sectoarelor municipiului Bucureşti, consiliile judetene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti pot institui taxe zilnice de până la 100.000 lei pentru:

a) utilizarea temporara a locurilor publice;
b) vizitarea:

1. muzeelor;
2. caselor memoriale;
3. monumentelor istorice;
4. monumentelor de arhitectura;
5. monumentelor arheologice;

198. Autorităţile administraţiei publice locale prevăzute la art. 283 alin. (1) din Codul fiscal pot stabili taxe zilnice pentru utilizarea temporara a locurilor publice.

199. Pentru instituirea taxelor zilnice autorităţile deliberative ale administraţiei publice locale vor avea în vedere urmatoarele criterii:

A. pentru utilizarea temporara a locurilor publice:

1. imobilele sa apartina domeniului public sau privat al unităţii administrativ-teritoriale respective şi acestea să fie administrate direct de către autorităţile administraţiei publice locale. Pentru sectoarele municipiului Bucureşti,

imobilele trebuie să le fie date în administrare, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti potrivit legii. Nu intra sub incidenţa prezentului punct imobilele care apartin domeniului public sau privat al unităţii administrativ-teritoriale şi care sunt concesionate, potrivit legii;
2. utilizarea temporara a locurilor publice să aibă la baza reguli şi proceduri clare, care să nu permita nici un arbitrariu ce ar putea da nastere la favoritisme sau discriminari în raporturile cu contribuabilii, adecvate specificului pentru care se datorează taxa, şi anume:
2.1. pentru parcarea ocazionala a vehiculelor, taxa se stabileste în lei/ora/vehicul, astfel încât nivelul acesteia inmultit cu 24 sa nu depăşească 100.000 lei. Prin parcare ocazionala se înţelege staţionarea unui vehicul într-un loc public situat, de regula, intr-o alta unitate administrativ-teritoriala decat cea în care se afla sediul sau domiciliul, după caz, al deţinătorului/utilizatorului vehiculului;
2.2. pentru parcarea curenta a vehiculelor, taxa se stabileste în lei/zi/vehicul, astfel încât nivelul acesteia sa nu depăşească 100.000 lei. Prin parcare curenta se înţelege staţionarea în mod obisnuit a unui vehicul într-un loc public, de regula în unitatea administrativ-teritoriala în care se afla sediul, domiciliul sau reşedinţa deţinătorului /utilizatorului. Platitorii acestei taxe nu datorează aceleiasi unităţi administrativ-teritoriale şi taxa prevăzută la pct. 2.1;
2.3. pentru depozitarea de materiale, taxa se stabileste în lei/mp/zi, astfel încât pentru un metru patrat de teren ocupat pentru depozitarea de materiale, taxa/zi sa nu depăşească 100.000 lei;
2.4. pentru realizarea unor lucrari, taxa se stabileste în lei/mp/zi, astfel încât pentru un metru patrat de teren afectat respectivei lucrari, taxa/zi sa nu depăşească 100.000 lei;
2.5. pentru desfacerea de produse ce fac obiectul comerţului, în piete, în targuri, în oboare, în standuri situate de-a lungul drumurilor publice, în parcari sau în alte locuri anume stabilite prin hotărâri ale consiliilor locale, taxa se stabileste în lei/mp/zi, astfel încât pentru un metru patrat de teren afectat acestei activităţi, taxa/zi sa nu depăşească 100.000 lei;
2.6. pentru accesul în parcuri, în gradini zoologice, în gradini botanice, în targuri, în balciuri, la stranduri, la expozitii, la locuri de agrement sau altele similare, taxa zilnica se stabileste în lei/persoana, astfel încât aceasta sa nu depăşească 100.000 lei;
2.7. pentru ocuparea terenurilor cu constructii provizorii, autorizate în condiţiile legii, taxa se stabileste în lei/mp/zi, astfel încât, pentru un metru patrat de teren afectat respectivei constructii, taxa/zi sa nu depăşească 100.000 lei; datorarea acestei taxe nu îl exonereaza pe contribuabil de plată redeventei sau chiriei, după caz, precum şi de la plata impozitului pe cladiri şi a impozitului pe teren;
B. pentru vizitarea muzeelor, caselor memoriale, monumentelor istorice, de arhitectura sau a oricăror alte obiective, denumite în continuare obiective, stabilite ca atare de către autorităţile administraţiei publice locale:
1. obiectivele sa apartina domeniului public sau privat al unităţii administrativ-teritoriale respective şi acestea să fie administrate direct de către autorităţile administraţiei publice locale. Pentru sectoarele municipiului Bucureşti, obiectivele trebuie să fie date în administrare, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti, potrivit legii. Nu intra sub incidenţa prezentului punct obiectivele care apartin domeniului public sau privat al unităţii administrativ-teritoriale şi care sunt concesionate, potrivit legii;
2. taxele zilnice privesc accesul persoanelor la obiectivele în cauza, regula de baza constituind-o stabilirea taxei /vizitator, ca unica modalitate de cuantificare a raportului dintre serviciul oferit de autoritate şi contribuabil-vizitator. Cuantumul taxei/vizitator se stabileste în suma de până la 100.000 lei, în functie de importanţa obiectivelor în cauza, precum şi de nivelul cheltuielilor efectuate de acest serviciu.
200. (1) Consiliile locale ale comunelor, ale oraşelor sau ale municipiilor, după caz, pot institui, potrivit art. 283 alin. (2) din Codul fiscal, taxe zilnice de până la 100.000 lei pentru detinerea în proprietate sau în folosinţă, după caz, de către persoanele fizice cu domiciliul sau reşedinţa în unitatea administrativ-teritoriala respectiva, de echipamente destinate sa functioneze în scopul obtinerii de venit şi care nu fac parte din inventarul activităţii economice pe care persoana fizica respectiva o desfăşoară în mod independent sau intr-o asociaţie familiala, potrivit Legii nr. 507/2002 . La nivelul municipiului Bucureşti aceasta atributie se indeplineste de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(2) Consiliile judetene pot institui aceste taxe numai în cazul persoanelor juridice şi numai pentru clasele de echipamente precizate de consiliile locale din judeţul respectiv.

(3) Aceste taxe, inclusiv cele instituite de consiliile judetene, se fac venit la bugetul local al comunei, al orasului sau al municipiului, după caz, iar la nivelul municipiului Bucureşti se fac venit la bugetul local al sectorului, în functie de domiciliul fiscal al contribuabilului care intra sub incidenţa art. 283 alin. (2) din Codul fiscal.

201. (1) Pentru a putea institui taxe zilnice, potrivit art. 283 alin. (2) din Codul fiscal şi implicit pentru a stabili categoriile de echipamente destinate în scopul obtinerii de venit, pentru care se datorează aceste taxe, consiliile locale vor avea în vedere urmatoarele criterii cumulative:

a) echipamente destinate în scopul obtinerii de venit sa reprezinte acea unealta, masina, instalatie, aparat, vehicul, altul decat cel pentru care se datorează taxa în condiţiile art. 283 alin. (3) din Codul fiscal sau altul similar, care prin caracteristicile sale tehnice serveste pentru efectuarea unei anumite lucrari sau activităţi de prestări de servicii;

b) functionarea echipamentelor respective sa determine obtinerea de venituri de către persoana fizica ce îl detine în proprietate sau în folosinţă;

c) echipamentul care indeplineste condiţiile prevăzute la lit. a) şi b) sa nu faca parte din sfera activităţii economice pe care persoana fizica respectiva o desfăşoară în mod independent sau intr-o asociaţie familiala, potrivit Legii nr. 507/2002.

(2) Contribuabililor care intra sub incidenţa art. 283 alin. (2) din Codul fiscal, la data efectuării platii taxelor locale datorate, li se elibereaza autorizatie al carei model este stabilit în conformitate cu prevederile pct. 256.

(3) Exemple de echipamente destinate în scopul obtinerii de venit: instalatie pentru distilarea amestecului fermentat de fructe sau cereale ori a alcoolului - alambic sau cazan; unealta sau masina prevăzută cu o lama, o bandă sau un disc din otel cu dinti ascutiti pusa în miscare pe cale mecanica sau electrica - motoferastrau, circular sau gater; instalatie special amenajata pentru macinarea cerealelor - moara sau urluitoare; autovehicul; vehicul cu tractiune animala; vehicul tras sau impins cu mana; orice alt echipament stabilit de către consiliile locale potrivit art. 283 alin. (2) teza a doua din Codul fiscal.

202. Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti pot institui taxe pentru fiecare dintre vehiculele lente prevăzute la art. 283 alin. (3) din Codul fiscal, al caror cuantum se stabileste de către aceste autorităţi în suma de până la 300.000 lei/an.

203. Taxele locale de natura celor reglementate prin art. 283 alin. (1)-(3) din Codul fiscal se platesc anticipat, respectiv:

a) pentru utilizarea temporara a locurilor publice, după cum urmeaza:

1. pentru parcarea ocazionala, taxa se achită pentru fiecare parcare de o ora sau fractiune din aceasta;

2. pentru parcarea curenta taxa se achită:

2.1. lunar, până cel tarziu la data de 15, inclusiv, pentru luna urmatoare. Pentru perioade mai mici de o luna taxa se achită în prima zi a perioadei pentru care se solicita parcarea şi pentru întreaga durata;

2.2. anual, până cel tarziu la data de 15 martie, inclusiv, pentru anul în curs.

Taxele pentru parcarea curenta pot fi diferentiate, în functie de situaţiile prevăzute la pct. 1 şi 2 potrivit politicilor fiscale locale, cu incadrarea între limitele prevăzute la pct. 199 lit. A subpct. 2.2.

În toate cazurile se poate utiliza permisul de parcare ca mijloc de identificare a platitorilor, al cărui model şi a cărui procedura de evidenţiere se stabilesc de către autorităţile deliberative ale administraţiei publice locale interesate;

3. pentru depozitarea de materiale, taxa se achită la data obtinerii autorizatiei de la structura specializata în domeniul amenajarii teritoriului şi al urbanismului, a carei eliberare se face pe bază de cerere. Modelul de cerere şi cel al autorizatiei pentru utilizarea temporara a locurilor publice pentru depozitarea de materiale se stabilesc de către autorităţile deliberative ale administraţiei publice interesate;

4. pentru realizarea unor lucrari, taxa se achită la data obtinerii autorizatiei de la structura specializata în domeniul amenajarii teritoriului şi al urbanismului, iar eliberarea autorizatiei se face pe bază de cerere. Modelul de cerere şi cel al autorizatiei pentru utilizarea temporara a locurilor publice pentru realizarea de lucrari se stabilesc de către autorităţile deliberative ale administraţiei publice locale interesate;

5. pentru desfacerea de produse ce fac obiectul comerţului în piete, în targuri, în oboare, în standuri situate de-a lungul drumurilor publice, în parcari sau în alte locuri anume stabilite prin hotărâri ale autorităţilor deliberative, taxa se achită zilnic sau pe bază de abonament pentru o perioadă mai mare de o zi, caz în care taxa se achită la eliberarea abonamentului.

Pentru taxele achitate zilnic se pot utiliza bilete valorice din carnete a cate 100 de bucăţi inseriate şi personalizate, având doua părţi, din care una se elibereaza comerciantului.

Pe ambele părţi se inscriu: numele şi prenumele persoanei careia i s-a eliberat biletul valoric, codul numeric al acesteia, data eliberarii, precum şi semnatura gestionarului biletelor valorice respective. Nu este permisa decat utilizarea biletelor valorice pe care nivelul taxei în lei se afla tiparit o dată cu elementele ce privesc personalizarea.

Modelul abonamentului şi al biletului valoric, precum şi procedura de evidenţiere a acestora se stabilesc de către autorităţile deliberative ale administraţiei publice locale interesate;

6. pentru accesul în parcuri, în gradini zoologice, în gradini botanice, în targuri, în balciuri, la stranduri, la expozitii, la locuri de agrement sau altele similare, taxa se achită la accesul în incinta acestora, pe bază de bilete de intrare sau abonamente, după caz. Modelul biletelor de intrare/abonamentelor şi procedura de evidenţiere a acestora se stabilesc de autorităţile deliberative ale administraţiei publice locale interesate;

7. pentru ocuparea terenurilor cu constructii provizorii taxa se stabileste în suma de până la 100.000 lei/mp/zi, începând cu data autorizarii, şi se achită în patru rate egale, la 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie şi 15 noiembrie, inclusiv. În cazul construcţiilor provizorii realizate sau desfiinţate în cursul anului fiscal, taxa se calculeaza proportional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal.

Modelele cererilor pentru obtinerea autorizatiei pentru ocuparea terenurilor cu constructii provizorii, modelele autorizaţiilor pentru ocuparea terenurilor cu oricare dintre aceste situaţii, precum şi procedura de evidenţiere se stabilesc de autorităţile deliberative interesate;

b) pentru vizitarea obiectivelor, taxa se achită la accesul în incinta acestora, pe bază de bilete de intrare. Modelul biletului de intrare şi procedura de evidenţiere a acestora se stabilesc de către autorităţile deliberative ale administraţiei publice locale interesate;

c) pentru detinerea de către persoane fizice de echipamente destinate în scopul obtinerii de venit, taxa se achită la data depunerii declaraţiei fiscale, al carei model este stabilit în conformitate cu pct. 256, corespunzător numarului de zile cuprins între această dată şi data la care contribuabilul declara ca acest echipament serveste scopului vizat. În cazul în care pentru echipamentul respectiv taxa locala se datorează pentru o perioadă mai mare de o luna, aceasta se achită lunar, până cel tarziu la data de 25 pentru luna urmatoare. Nedepunerea declaraţiei fiscale în condiţiile prezentei litere se sancţionează potrivit prevederilor art. 294 alin. (2) din Codul fiscal;

d) pentru vehiculele lente existente în patrimoniul persoanelor fizice sau juridice la data de 1 ianuarie, taxele locale datorate pentru intregul an fiscal se achită până cel tarziu la data de 15 martie a anului de referinţa:

1. pentru vehiculele lente dobandite după data de 1 ianuarie, taxele locale se datorează începând cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care s-a dobândit vehiculul lent, proportional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv, şi se achită în cel mult 30 de zile calendaristice de la data dobândirii;
2. pentru vehiculele lente instrainate ori scoase din functiune, taxele locale aferente se dau la scadere începând cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care s-a produs aceasta situaţie, proportional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv, regularizarea sumelor achitate în plus facand obiectul compensarii, potrivit dispoziţiilor Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscala.

204. Pentru vehiculele lente existente în patrimoniul unei persoane la data de 1 ianuarie, aceasta are obligaţia să depună o declaratie fiscala până la data de 31 ianuarie a anului fiscal respectiv.

205. (1) Pentru vehiculele lente dobandite în cursul anului, persoanele vor depune declaratia fiscala în termen de 30 de zile de la data dobândirii.

(2) Modelul declaraţiei fiscale privind stabilirea taxei locale pentru vehiculele lente este stabilit în conformitate cu pct. 256.

Codul fiscal:

Capitolul XI
Scutiri şi facilităţi comune

Scutiri şi facilităţi pentru persoanele fizice

Art. 284. - (1) Impozitul pe cladiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor, precum şi alte taxe prevăzute la art. 282 şi art. 283 nu se aplică pentru:

a) veteranii de razboi;

b) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurata cu incepere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în strainatate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi în alte legi.

(2) Impozitul pe cladiri, impozitul pe teren şi taxa asupra mijloacelor de transport nu se aplică persoanelor fizice prevăzute la art. 6 şi art. 10 alin. 1 lit. k) din Legea nr. 42/1990 privind cinstirea eroilor-martiri şi acordarea unor drepturi urmasilor acestora, ranitilor, precum şi luptatorilor pentru victoria Revolutiei din decembrie 1989, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Impozitul pe cladiri şi impozitul pe teren nu se aplică vaduvelor de razboi şi vaduvelor veteranilor de razboi care nu s-au recasatorit.

(4) Impozitul pe cladiri, impozitul pe teren, taxa pentru eliberarea autorizaţiilor de functionare pentru activităţi economice şi viza anuală a acestora nu se aplică pentru persoanele cu handicap grav sau accentuat şi persoanele invalide de gradul I sau II.

(5) În cazul unei cladiri, al unui teren sau al unui mijloc de transport detinut în comun de o persoană fizica prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4), scutirea fiscala se aplică integral pentru proprietăţile deţinute în comun de soti.

(6) Scutirea de la plata impozitului pe cladiri se aplică doar cladirii folosite ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).

(7) Scutirea de la plata impozitului pe teren se aplică doar terenului aferent cladirii utilizate ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).

(8) Scutirea de la plata impozitului prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică unei persoane începând cu prima zi a lunii urmatoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii.

(9) Persoanele fizice şi/sau juridice române care reabiliteaza sau modernizeaza termic cladirile de locuit pe care le deţin în proprietate, în condiţiile Ordonantei Guvernului nr. 29/2000 privind reabilitarea termica a fondului construit existent şi stimularea economisirii energiei termice, aprobata cu modificari prin Legea nr. 325/2002, sunt scutite de impozitul pentru aceste cladiri pe perioada de rambursare a creditului obţinut pentru reabilitarea termica, precum şi de taxele pentru eliberarea autorizatiei de construire pentru lucrarile de reabilitare termica.

(10) Impozitul pe cladiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor, precum şi alte taxe prevăzute la art. 282 şi 283 se reduc cu 50%, în conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea unor facilităţi persoanelor care domiciliaza sau lucreaza în unele localităţi din Muntii Apuseni şi în Rezervatia Biosferei "Delta Dunarii", republicată, cu modificările ulterioare, pentru persoanele fizice care domiciliaza şi traiesc în localităţile precizate în:

a) Hotărârea Guvernului nr. 323/1996 privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localităţi din Muntii Apuseni, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri şi acţiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a judeţului Tulcea şi a Rezervatiei Biosferei "Delta Dunarii", cu modificările ulterioare.

(11) Nu se datorează taxa asupra succesiunii prevăzută de Ordonanţa Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notariala, republicată, cu modificările ulterioare, dacă procedura succesorala se dezbate în termen de 1 an de la data decesului autorului bunurilor. De scutire beneficiaza şi cei care solicită dezbaterea succesiunii în termen de 1 an de la intrarea în vigoare a prezentului act normativ.

Norme metodologice:

206. Scutirea de impozit pe cladiri, impozit pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor, de taxele speciale adoptate de consiliile locale, precum şi de alte taxe locale stabilite conform art. 283 din Codul fiscal se acordă pentru:

a) veteranul de razboi;

b) persoana fizica, cetatean român, care în perioada regimurilor instaurate cu incepere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 a avut de suferit persecutii din motive etnice, după cum urmeaza:

1. a fost deportata în ghetouri şi lagare de concentrare din strainatate;
2. a fost privată de libertate în locuri de detentie sau în lagare de concentrare;
3. a fost stramutata în alta localitate decat cea de domiciliu;
4. a facut parte din detasamentele de muncă fortata;
5. a fost supravietuitoare a trenului mortii;
6. este sotul/sotia persoanei asasinate sau executate din motive etnice, dacă ulterior nu s-a recasatorit;

c) persoana care, după data de 6 martie 1945, pe motive politice:

1. a executat o pedeapsă privativa de libertate în baza unei hotărâri judecătorești rămase definitivă sau a fost lipsita de libertate în baza unui mandat de arestare preventiva pentru infractiuni politice;
2. a fost privată de libertate în locuri de detinere în baza unor măsuri administrative sau pentru cercetari de către organele de represiune;
3. a fost internata în spitale de psihiatrie;
4. a avut stabilit domiciliu obligatoriu;
5. a fost stramutata intr-o alta localitate;

d) sotul/sotia celui decedat, din categoria celor disparuti sau exterminati în timpul detentiei, internati abuziv în spitale de psihiatrie, stramutati, deportati în strainatate sau prizonieri, dacă ulterior nu s-a recasatorit;

e) sotul/sotia celui decedat după ieşirea din inchisoare, din spitalul de psihiatrie, după intoarcerea din stramutare, din deportare sau din prizonierat, dacă ulterior nu s-a recasatorit;

f) sotul/sotia celui decedat în condiţiile prevăzute la alineatele precedente şi care, din motive de supravietuire, a fost nevoit sa divorteze de cel inchis, internat abuziv în spitale de psihiatrie, deportat, prizonier sau stramutat, dacă nu s-a recasatorit şi dacă poate face dovada ca a convietuit cu victima până la decesul acesteia;

g) persoana care a fost deportata în strainatate după 23 august 1944;

h) persoana care a fost constituita în prizonier de către partea sovietica după data de 23 august 1944 ori, fiind constituita ca atare, înainte de această dată, a fost retinuta în captivitate după incheierea armistitiului.

207. De drepturile prevăzute la art. 284 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal beneficiaza şi persoanele care au calitatea de luptator în rezistenta anticomunista, precum şi cele din rezistenta armata care au participat la acţiuni de impotrivire cu arma şi de rasturnare prin forta a regimului comunist, conform Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calităţii de luptator în rezistenta anticomunista persoanelor condamnate pentru infractiuni savarsite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum şi persoanelor care au participat la acţiuni de impotrivire cu arme şi de rasturnare prin forta a regimului comunist instaurat în România, aprobata cu modificari prin Legea nr. 568/2001, cu modificările şi completările ulterioare.

208. Scutirea de impozit pe cladiri, impozit pe teren şi taxa asupra mijloacelor de transport se acordă pentru persoanele prevăzute de Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri şi acordarea unor drepturi urmasilor acestora, ranitilor, precum şi luptatorilor pentru victoria Revolutiei din decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 23 august 1996, cu modificările şi completările ulterioare, respectiv:

a) persoanele care şi-au pierdut total capacitatea de muncă;

b) persoanele care şi-au pierdut parţial capacitatea de muncă;

c) marii mutilati;

d) ranitii;

e) urmasii celor care au decedat ca urmare a participării la lupta pentru victoria Revolutiei din decembrie 1989;

f) celelalte persoane nementionate la lit. a)-e) cărora li s-a conferit titlul de Luptator pentru Victoria Revolutiei Române din Decembrie 1989.

209. Categoriile de persoane prevăzute la art. 284 alin. (2) din Codul fiscal, pentru a beneficia de scutirile prevăzute de acesta, trebuie să prezinte brevetul prin care se atesta conferirea titlurilor respective.

210. Scutirea de impozit pe cladiri, impozit pe teren şi taxa pentru eliberarea autorizaţiilor de functionare pentru desfăşurarea unei activităţi economice se acordă pentru:

a) persoanele cu handicap grav;

b) persoanele cu handicap accentuat;

c) persoanele invalide de gradul I;

d) persoanele invalide de gradul II.

Punctul 210 din Normele metodologice de aplicare a art. 284 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 8, subpunctul 4 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

211. Scutirile prevăzute la art. 284 alin. (1)-(4) din Codul fiscal se acordă în proportie de 100% pentru bunurile proprii şi pentru bunurile comune ale sotilor, stabilite potrivit Codului familiei.

212. Scutirea de la plata impozitelor şi taxelor locale prevăzute de art. 284 din Codul fiscal se acordă persoanelor în cauza pe baza cererii acestora, proportional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului, începând cu luna urmatoare celei în care persoanele în cauza prezinta actele prin care se atesta situaţia respectiva. Copia actului rămâne ca document oficial la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, care îl certifica pentru conformitate.

213. Dacă au intervenit schimbari care conduc la modificarea condiţiilor în care se acordă scutirile prevăzute la art. 284 din Codul fiscal, persoanele în cauza trebuie să depună noi declaratii fiscale în termen de 30 de zile de la aparitia schimbarilor.

214. Pentru a beneficia de scutirea de impozitul pe cladiri prevăzută la art. 284 alin. (9) din Codul fiscal, persoanele fizice sau juridice române care deţin în proprietate cladirile în cauza trebuie să depună la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale o cerere însoţită de copii de pe autorizatia de construire pentru lucrarile de reabilitare termica şi de pe documentele din care reiese perioada de rambursare a creditului obţinut pentru reabilitarea termica. Scutirea se acordă începând cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care persoanele au depus cererea respectiva.

215. (1) Potrivit prevederilor art. 651 din Codul civil, succesiunile se deschid prin moarte.

(2) Dacă procedura succesorala se dezbate în termen de 1 an de la data decesului autorului bunurilor, nu se datorează taxa asupra succesiunii.

(3) De scutirea de la plata taxei asupra succesiunilor beneficiaza şi mostenitorii care dezbat procedura succesorala până la data de 31 decembrie 2004, inclusiv, pentru autorii decedati anterior datei de 1 ianuarie 2004.

(4) În cazul în care până la data eliberarii certificatului de mostenitor, mostenitorii, altii decat cei de la alin. (2) şi (3), nu au achitat taxa asupra succesiunilor, debitul privind aceasta taxa se trimite spre executare la compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale competente, iar acesta are obligaţia sa confirme debitul prin adresa al carei model se stabileste potrivit prevederilor pct. 256.

(5) În aplicarea prevederilor art. 68 din Legea notarilor publici şi a activităţii notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995, cu modificările şi completările ulterioare, denumita în continuare Legea nr. 36/1995, şi ale art. 75 din regulamentul prevăzut la pct. 275, secretarului unităţii administrativ-teritoriale/secretarului sectorului municipiului Bucureşti, denumit în continuare secretar, din raza localităţii în care defunctul a avut ultimul domiciliu, atunci când are cunoştinţa ca mostenirea cuprinde bunuri imobile, procedand la verificarea datelor înregistrate în registrul agricol, îi revine obligaţia sa trimita sesizarea pentru deschiderea procedurii succesorale notarului public care tine opisul de evidenta a procedurilor succesorale, cu menţionarea datelor prevăzute la art. 72 din acest regulament, în cel mult 30 de zile calendaristice de la data decesului, sub sanctiunile prevăzute de lege.

(6) Sesizarea pentru deschiderea procedurii succesorale se întocmeşte obligatoriu în 3 exemplare, din care unul se inainteaza notarului public, unul compartimentului de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale pentru cunoasterea datelor de identitate a succesibililor, iar cel de-al treilea rămâne la secretar, ca unic document care sta la baza înregistrărilor din registrul prevăzut la alin. (7).

(7) Pentru urmarirea realizării atributiei prevăzute la alin. (6) secretarii au obligaţia conducerii unui registru de evidenta a sesizarilor pentru deschiderea procedurii succesorale, care contine urmatoarele coloane: numărul curent, numele şi prenumele defunctului, data decesului, numărul actului de deces, numărul şi data înregistrării sesizarii pentru deschiderea procedurii succesorale în registrul general pentru inregistrarea corespondentei de la nivelul autorităţilor administraţiei publice locale respective, rolul nominal unic, volumul/pozitia nr. din registrul agricol, numărul şi data confirmarii primirii de către notarul public şi observatii.

(8) Registrul prevăzut la alin. (7), al cărui model se stabileste potrivit prevederilor pct. 256, va fi numerotat, snuruit, sigilat şi înregistrat în registrul general pentru inregistrarea corespondentei, prin grija secretarului, în termen de 30 de zile de la data publicarii prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(9) În registrul de evidenta a sesizarilor pentru deschiderea procedurii succesorale se trec şi defunctii cu ultimul domiciliu în localitatea din raza de competenţa a secretarului respectiv, cu precizarea că nu se mai inainteaza la notarul public sesizarea respectiva, iar la rubrica "observatii" se face menţiunea "fără bunuri imobile".

(10) Prealabil inaintarii către notarul public a sesizarii pentru deschiderea procedurii succesorale, secretarul va solicita compartimentului de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale sa cerceteze pozitia din rolul nominal unic al defunctului, în ceea ce priveste impunerea pentru cei 5 ani din urma.

(11) Când se constată că defunctul - autor al succesiunii, în calitate de contribuabil, a fost omis sau insuficient impus pentru anul decesului sau pentru oricare alt an din cei 5 ani anteriori decesului, se va proceda la consemnarea în sesizare a creanţelor bugetare datorate, acestea socotindu-se ca o sarcina succesorala, facand parte din pasivul succesoral, iar mostenitorii raspund solidar în ceea ce priveste plata creanţelor bugetare respective.

(12) Cercetarea prevăzută la alin. (11) se face atât asupra înregistrărilor din registrul de rol nominal unic, cat şi asupra celor din registrul agricol.

(13) Pentru a putea beneficia de scutirile prevăzute la alin. (2) şi (3), mostenitorii trebuie să obţină certificatul de mostenitor inauntrul termenului de un an de la data decesului autorului bunurilor ce fac obiectul succesiunii.

Codul fiscal:

Scutiri şi facilităţi pentru persoanele juridice

Art. 285. - (1) Impozitul pe cladiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor, precum şi alte taxe locale precizate la art. 282 şi art. 283 nu se aplică:

a) oricarei institutii sau unităţi care funcţionează sub coordonarea Ministerului Educatiei, Cercetarii şi Tineretului, cu excepţia incintelor folosite pentru activităţi economice;

b) fundatiilor testamentare constituite conform legii, cu scopul de a intretine, dezvolta şi ajuta institutii de cultura naţionala, precum şi de a sustine acţiuni cu caracter umanitar, social şi cultural;

c) organizaţiilor umanitare care au ca unica activitate întreţinerea şi functionarea caminelor de batrani şi a caselor pentru ocrotirea copiilor orfani şi a copiilor strazii.

(2) Impozitul pe cladiri şi impozitul pe teren se reduc cu 50% pentru acele cladiri şi terenul aferent deţinute de persoane juridice, care sunt utilizate exclusiv pentru prestarea de servicii turistice pe o perioadă de maximum 5 luni pe durata unui an calendaristic.

(3) Impozitul pe cladiri se reduce cu 50% pentru cladirile nou-construite deţinute de cooperatiile de consum sau mestesugaresti, dar numai pentru primii 5 ani de la data achizitiei cladirii.

Norme metodologice:

216. Sub incidenţa art. 285 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se regaseste Fundatia Menachem Elias a carei legatara universala este Academia Română.

217. Sunt scutite de impozit pe cladiri, impozit pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor şi de alte taxe locale prevăzute la art. 282 şi 283 din Codul fiscal organizaţiile umanitare a caror unica activitate, prevăzută în statut, o constituie:

a) întreţinerea şi functionarea caminelor de batrani; şi/sau

b) casele pentru ocrotirea copiilor orfani, precum şi a copiilor strazii.

218. Prin servicii turistice în contextul art. 285 alin. (2) din Codul fiscal se înţelege numai combinatia oricarora dintre activităţile: 5510 - Hoteluri, 552 - Campinguri şi alte facilităţi pentru cazare de scurta durata, 5522 - Campinguri, inclusiv parcuri pentru rulote şi 5523 - Alte mijloace de cazare, pe de o parte, şi oricare dintre activităţile: 5530 - Restaurante, 5540 - Baruri, 5551 - Cantine, 5552 - Alte unităţi de preparare a hranei, pe de altă parte, astfel cum sunt prevăzute de Clasificarea activităţilor din economia naţionala - CAEN, actualizata prin

Ordinul presedintelui Institutului Naţional de Statistica nr. 601/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 13 decembrie 2002.

219. (1) Obiectivele nou-construite care apartin cooperatiei de consum sau mestesugaresti sunt scutite de la plata impozitului pe cladiri în proportie de 50% pe o perioadă de 5 ani de la data achizitiei cladirii.

(2) Scutirea se acordă cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care se depune o cerere în acest sens şi numai pentru cladirile realizate cu respectarea autorizatiei de construire.

Codul fiscal:

Scutiri şi facilităţi stabilite de consiliile locale

Art. 286. - (1) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe cladiri sau o reducere a acestuia pentru o cladire folosita ca domiciliu de persoana fizica ce datorează acest impozit.

(2) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe teren sau o reducere a acestuia pentru terenul aferent cladirii folosite ca domiciliu al persoanei fizice care datorează acest impozit.

(3) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe cladiri şi a impozitului pe teren sau o reducere a acestora pentru persoanele ale caror venituri lunare sunt mai mici decat salariul minim pe economie ori constau în exclusivitate din ajutor de şomaj şi/sau pensie de asistenţa sociala.

(4) În cazul unei calamitati naturale, consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe cladiri, a impozitului pe teren, precum şi a taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism şi autorizatiei de construire sau o reducere a acestora.

(5) Scutirea de la plata impozitelor sau reducerile acestora prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică persoanei respective cu incepere de la data de întâi a lunii urmatoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii sau reducerii.

(6) Consiliul local poate acorda scutirea de la plata impozitului pe teren sau reducerea acestuia pentru terenul aferent investitiilor derulate în conformitate cu Legea nr. 332/2001 privind promovarea investitiilor directe cu impact semnificativ în economie, cu modificările ulterioare, pe toata perioada executarii acestora, până la punerea în functiune, dar nu mai mult de 3 ani de la data începerii lucrărilor.

Norme metodologice:

220. (1) Facilitatile prevăzute la art. 286 alin. (1)-(4) din Codul fiscal pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale adoptate în cursul anului pe baza criteriilor şi procedurilor stabilite de către acestea.

(2) La acordarea scutirilor sau reducerilor, după caz, prevăzute la art. 286 alin. (1)-(3) din Codul fiscal, numai în cazul persoanelor fizice, autorităţile deliberative pot avea în vedere facilitatile fiscale acordate persoanelor fizice prin reglementari neprevazute în titlul IX din Codul fiscal.

221. Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, pot sa hotarasca scutirea sau reducerea de la plata impozitului pe teren pentru suprafaţa aferenta investitiilor executate conform Legii nr. 332/2001 privind promovarea investitiilor directe cu impact semnificativ în economie, cu modificările ulterioare, pe toata perioada executarii acestora, până la punerea în functiune, dar nu mai mult de 3 ani de la începerea lucrărilor.

Codul fiscal:

Capitolul XII
Alte dispozitii comune

Majorarea impozitelor şi taxelor locale de consiliile locale sau consiliile judetene

Art. 287. - Consiliul local sau consiliul judetean, după caz, poate majoră anual cu maximum 20%, faţă de nivelul stabilit pentru anul 2004, în functie de condiţiile specifice zonei, orice impozit sau taxa locala prevăzută în prezentul titlu, cu excepţia taxelor prevăzute la art. 295 alin. (11) lit. b)-d).

Norme metodologice:

222. (1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti, consiliile judetene, după caz, pot majoră anual impozitele şi taxele locale prevăzute de Codul fiscal, exclusiv taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) lit. b), c) şi d) din acesta, cu până la 20%, inclusiv, în functie de condiţiile specifice zonei. Hotărârea privind majorarea anuală se adoptă în luna mai a fiecarui an şi se aplică în anul fiscal următor.

(2) Hotărârile adoptate au la baza nivelurile impozitelor şi taxelor locale stabilite în suma fixa conform prevederilor Codului fiscal, precum şi impozitele şi taxele locale determinate pe bază de cota procentuala, potrivit dispoziţiilor acestuia. Hotărârea de majorare se aplică numai pentru anul fiscal pentru care s-a aprobat. În anul fiscal următor se vor avea în vedere impozitele şi taxele locale actualizate cu rata inflatiei conform prevederilor art. 292 din Codul fiscal coroborate cu cele din prezentele norme metodologice.

223. În anul 2004, potrivit prevederilor art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, majorarea anuală a impozitelor şi taxelor locale are la baza hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004.

Codul fiscal:

Deciziile consiliilor locale şi judetene privind impozitele şi taxele locale

Art. 288. - (1) Consiliile locale şi judetene adopta deciziile cu privire la stabilirea impozitelor şi taxelor locale pentru un an calendaristic până la data de 31 mai inclusiv a anului calendaristic precedent.

(2) Primarii şi presedintii consiliilor judetene asigura publicarea corespunzătoare a oricarei hotărâri a consiliului local sau judetean respectiv.

Norme metodologice:

224. (1) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile judetene adopta, până la data de 31 mai, inclusiv, a fiecarui an, pentru anul fiscal următor, hotărâri privind stabilirea impozitelor şi taxelor locale referitoare la:

a) stabilirea cotei impozitelor sau taxelor locale, după caz, când acestea se determina pe bază de cota procentuala, iar prin Codul fiscal sunt prevăzute limite minime şi maxime;

b) stabilirea cuantumului impozitelor şi taxelor locale, când acestea sunt prevăzute în suma fixa, în limitele prevăzute de Codul fiscal ori de hotărârea Guvernului prin care nivelurile impozitelor şi taxelor locale se indexeaza /ajusteaza/actualizeaza în condiţiile art. 292 din Codul fiscal;

c) adoptarea taxelor speciale prevăzute la art. 282 şi instituirea/stabilirea taxelor locale prevăzute la art. 283 alin. (1)-(3) din Codul fiscal;

d) stabilirea nivelului bonificatiei de până la 10%, conform prevederilor art. 255 alin. (2), art. 260 alin. (2) şi art. 265 alin. (2) din Codul fiscal;

e) majorarea cu până la 20% a impozitelor şi taxelor locale, conform art. 287 din Codul fiscal;

f) delimitarea zonelor în intravilan, avandu-se în vedere prevederile pct. 9;

g) procedura de acordare a facilitatilor fiscale categoriilor de persoane fizice prevăzute la art. 286 din Codul fiscal;

h) adoptarea oricăror alte hotărâri în aplicarea Codului fiscal şi a prezentelor norme metodologice;

i) procedurile de calcul şi plata a taxelor prevăzute la art. 283 alin. (4) din Codul fiscal.

(2) Termenul deciziile din cuprinsul art. 288 alin. (1) din Codul fiscal corespunde termenului hotărârile, care constituie actele de autoritate pe care le adopta consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti /consiliile judetene în exercitarea atribuţiilor acestora, prevăzute de lege.

(3) Hotărârile privind stabilirea impozitelor, a taxelor locale şi a taxelor speciale, inclusiv a celor prin care se aproba modificari sau completari la acestea, precum şi hotărârile prin care se acordă facilităţi fiscale se publică:

a) în mod obligatoriu, în monitorul oficial al judeţului/municipiului Bucureşti, în condiţiile Ordonantei Guvernului nr. 75/2003, chiar dacă publicarea se face şi potrivit prevederilor lit. b);

b) în monitoarele oficiale ale celorlalte unităţi administrativ-teritoriale, acolo unde acestea se editeaza, în condiţiile Ordonantei Guvernului nr. 75/2003;

c) prin oricare alte modalităţi prevăzute de lege.

(4) Modelul-cadru al hotărârii privind stabilirea impozitelor şi taxelor locale, care se adoptă în condiţiile alin. (1), este stabilit potrivit prevederilor pct. 256.

225. Pentru anul fiscal 2004, potrivit prevederilor art. 296 alin. (2) din Codul fiscal, consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile judetene, după caz, adopta numai hotărârile privind stabilirea taxelor locale prevăzute la art. 267, 268 şi 271 din Codul fiscal, până cel tarziu la data de 6 februarie 2004.

226. În timpul anului fiscal consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile judetene, după caz, pot hotari, potrivit prevederilor art. 286 alin. (4) din Codul fiscal, atât pentru persoanele fizice, cat şi pentru persoanele juridice, în cazul calamitatilor naturale, scutirea de la plata sau reducerea:

a) impozitului pe cladiri;

b) impozitului pe teren;

c) taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism;

d) taxei pentru eliberarea autorizatiei de construire.

227. Compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale vor efectua inventarierea materiei impozabile generate de aplicarea Codului fiscal, în fiecare an, până la data de 15 mai, astfel încât proiectele bugetelor locale depuse în condiţiile Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 45/2003 sa cuprindă impozitele şi taxele locale aferente materiei impozabile respective.

228. Inventarierea materiei impozabile se realizează, în mod obligatoriu, inaintea elaborarii proiectelor bugetelor locale, în scopul fundamentarii părţii de venituri a acestora, fapt pentru care autorităţile administraţiei publice locale, prin compartimentele de specialitate ale acestora, au în vedere urmatoarele:

a) identificarea actelor normative prin care sunt instituite impozite şi taxe locale, inclusiv a hotărârilor consiliilor locale, Consiliului General al Municipiului Bucureşti sau ale consiliilor judetene, după caz, prin care s-au instituit /stabilit impozite şi taxe locale, pe o perioadă de 5 ani anteriori anului fiscal curent;

b) identificarea actelor normative în temeiul cărora s-au acordat, pe o perioadă de 5 ani anteriori anului fiscal curent ori se pot acorda facilităţi fiscale;

c) planul de amenajare a teritoriului, planul urbanistic general, planurile urbanistice zonale, nomenclatura stradala sau orice alte documente asemanatoare, precum şi evidentele specifice cadastrului imobiliar-edilitar, acolo unde acestea sunt realizate, care stau la baza fundamentarii proiectelor de hotărâri privind delimitarea zonelor în cadrul fiecarei unităţi administrativ-teritoriale;

d) intocmirea şi tinerea la zi a registrului agricol care constituie sursa de date privind contribuabilii şi totodata obiectele acestora impozabile sau taxabile, după caz, din unitatea administrativ-teritoriala respectiva;

e) verificarea, pe perioada de valabilitate a autorizatiei de construire, a gradului de realizare a lucrărilor, în scopul identificarii datei de la care cladirile sunt supuse impozitarii;

f) analiza mentinerii stării de insolvabilitate a contribuabililor inregistrati în evidenta separata şi, pe cale de consecinţa, identificarea sumelor din evidenta separata, ce pot fi colectate în anul de referinţa;

g) intocmirea:

1. matricolei pentru evidenta centralizata a impozitului pe cladiri, a impozitului pe teren şi a taxei asupra mijloacelor de transport în cazul persoanelor fizice, model stabilit potrivit pct. 256;
2. matricolei pentru evidenta centralizata a impozitului pe cladiri, a impozitului pe teren, a taxei pe teren şi a taxei asupra mijloacelor de transport în cazul persoanelor juridice, stabilita potrivit pct. 256;

h) intocmirea şi tinerea la zi a registrului de rol nominal unic, model stabilit potrivit pct. 256;

i) orice alte documente necuprinse la lit. a)-h), în care sunt consemnate elemente specifice materiei impozabile.

229. Rolul nominal unic reprezinta fisa unica a contribuabilului care contine elementele de identificare, precum şi creantele bugetare ale acestuia la nivelul comunei, orasului, municipiului sau sectorului municipiului Bucureşti, individualizata printr-un numar de rol, începând cu nr. 1 şi până la numărul care asigura inregistrarea tuturor contribuabililor. Se recomanda, în special, la unitatile administrativ-teritoriale cu un numar mare de contribuabili să se deschidă registre de rol nominal unic pentru persoane fizice şi registre de rol nominal unic pentru persoane juridice.

230. Contribuabililor coindivizari li se deschide rolul nominal unic după cum urmeaza:

a) în cazul mostenitorilor aflati în indiviziune, pe numele autorului succesiunii;

b) în cazul celorlalţi coindivizari, în urmatoarea ordine:

1. pe numele celui care efectueaza declaratia fiscala;
2. pe numele celui care are domiciliul în unitatea administrativ-teritoriala respectiva;
3. pe numele celui care are reşedinţa în unitatea administrativ-teritoriala respectiva;
4. pe numele primului inscris în actul prin care se atesta dreptul de proprietate.

231. Este interzisa atribuirea de doua sau mai multe numere de rol aceluiasi contribuabil la nivelul aceleiasi comune, aceluiasi oras, municipiu sau sector al municipiului Bucureşti, după caz.

232. În cazul în care pe seama contribuabilului respectiv se stabilesc numai debite de natura amenzilor, imputatiilor, despăgubirilor etc., inregistrarea acestora se poate face în registrele de rol alte venituri, model stabilit potrivit pct. 256.

233. Pentru urmarirea creanţelor fiscale la domiciliul sau sediul contribuabililor, după caz, în functie de condiţiile specifice fiecarei unităţi administrativ-teritoriale sau fiecarui sector al municipiului Bucureşti, se utilizeaza extrasul de rol, model stabilit potrivit pct. 256, în care se înregistrează date din registrul de rol nominal unic.

234. Registrele prevăzute la pct. 229, 232 şi 233 se numeroteaza, se snuruiesc, se sigileaza şi se înregistrează în registrul general pentru inregistrarea corespondentei de la nivelul autorităţilor administraţiei publice locale respective, prin grija conducătorului compartimentului de specialitate al acestora.

235. Registrul de rol nominal unic se deschide pe o perioadă de 5 ani, având realizata, în mod obligatoriu, corespondenta la nivelul aceleiasi autorităţi a administraţiei publice locale atât cu rolul nominal unic pentru perioada anterioara, cat şi cu cel al pozitiei din registrul agricol ce îl priveste pe contribuabilul respectiv.

236. În situaţia în care în perioada anterioara contribuabilul în cauza nu a avut deschis rol nominal unic, se face menţiunea "rol nou".

237. Codul numeric personal şi codul de înregistrare fiscala/codul unic de înregistrare reprezinta elemente de identificare a contribuabilului care se inscriu, în mod obligatoriu, în registrul de rol nominal unic, în registrul agricol, în matricole, în declaratiile fiscale, în procesele-verbale pentru stabilirea impozitelor şi taxelor locale, în certificatele fiscale, în chitantele pentru creante ale bugetelor locale, în actele de control, precum şi în orice alte documente asemanatoare.

238. (1) Prevederile pct. 228 lit. g), 229, 232 şi 233 se aplică în mod corespunzător şi în cazul programelor informatice.

(2) Programele informatice de administrare a impozitelor şi taxelor locale vor asigura, în mod obligatoriu, urmatoarele:

a) utilizarea numai a termenilor şi notiunilor prevăzute de titlul IX al Codului fiscal şi de prezentele norme metodologice; acolo unde se impune o anumita abreviere, aceasta va fi cuprinsa intr-o legenda;

b) editarea oricăror documente, inclusiv a formularelor tipizate, potrivit structurii şi informaţiilor corespunzătoare acestora, cu respectarea stricta a regulilor gramaticale şi de ortografie specifice limbii române, inclusiv semnele diacritice conexe acesteia.

(3) Beneficiarii programelor informatice de administrare a impozitelor şi taxelor locale vor avea, în mod obligatoriu, manuale de utilizare care vor contine toate informaţiile necesare unei cat mai facile exploatari chiar şi de cei cu minime cunoştinţe în domeniu, ce vor fi puse la dispoziţie organelor de control.

Codul fiscal:

Accesul la informaţii privind impozitele şi taxele locale

Art. 289. - Autorităţile administraţiei publice locale au obligaţia de a asigura accesul gratuit la informaţii privind impozitele şi taxele locale.

Norme metodologice:

239. Autorităţile administraţiei publice locale sunt obligate să asigure accesul neingradit, în condiţiile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, şi ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 123/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 8 martie 2002, al oricăror persoane interesate la informaţiile privind nivelurile impozitelor şi taxelor locale stabilite conform hotărârilor adoptate de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile judetene, după caz, modul de calcul al acestora, contribuabilii care beneficiaza de facilităţi fiscale, precum şi la informaţiile care privesc aplicarea oricăror alte prevederi ale prezentului titlu.

Codul fiscal:

Depunerea declaratiilor de persoanele juridice

Art. 290. - Orice persoană juridica care datorează plata impozitului pe cladiri, a impozitului pe teren sau a taxei asupra mijloacelor de transport are obligaţia de a calcula impozitul sau taxa respectiva şi de a depune o declaratie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului calendaristic pentru care se calculeaza impozitul sau taxa.

Norme metodologice:

240. Contribuabilii persoane juridice calculeaza impozitele şi taxele locale pe care le datorează şi depun declaratia fiscala până la data de 31 ianuarie, inclusiv, a fiecarui an fiscal, la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a caror raza de competenţa se afla cladirea, terenul sau orice alte bunuri impozabile ori taxabile, după caz.

241. Contribuabilii persoane fizice şi persoane juridice, inclusiv instituţiile publice, sunt obligati să depună declaratiile prevăzute de prezentele norme metodologice ori de cate ori se modifica situaţia juridica a contribuabililor, precum şi a materiei impozabile a acestora, în condiţiile prevăzute de lege.

242. Pentru toate cazurile în care se acordă scutiri sau reduceri de impozite şi taxe locale, precum şi de accesorii ale acestora, indiferent de categoria actului normativ prin care s-au stabilit, lege, ordonanţa de urgenţă/ordonanţa /hotărâre a Guvernului sau hotărâre a autorităţii deliberative a administraţiei publice locale, compartimentele de specialitate au obligaţia sa intocmeasca borderouri de scaderi.

243. Declararea cladirilor în vederea impunerii şi înscrierea acestora în evidentele autorităţilor administraţiei publice locale reprezinta o obligaţie legala a contribuabililor care deţin în proprietate aceste imobile, chiar dacă ele au fost executate fără autorizatie de construire.

244. Declararea cladirilor în vederea impunerii nu exonereaza persoana respectiva de aplicarea sanctiunilor prevăzute de lege pentru incalcarea disciplinei în constructii.

245. Persoanele fizice nu depun noi declaratii fiscale pentru bunurile impozabile sau taxabile existente în evidentele compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale.

Punctul 245 din Normele metodologice de aplicare a art. 290 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 8, subpunctul 5 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale

Art. 291. - Autorităţile administraţiei publice locale şi organele speciale ale acestora, după caz, sunt responsabile pentru stabilirea, controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale, precum şi a amenzilor şi penalizarilor aferente.

Norme metodologice:

246. Stabilirea, constatarea, controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale se efectueaza de către autorităţile administraţiei publice locale sau prin compartimentele de specialitate ale acestora, după caz, ţinându-se seama de atribuţiile specifice, potrivit legii.

247. Termenul organele speciale, din cuprinsul art. 291 din Codul fiscal, corespunde compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale.
248. În cazul persoanelor fizice, impozitul pe cladiri şi impozitul pe teren se calculeaza de către compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a caror raza de competenţa se afla situate aceste imobile, pe baza declaraţiei fiscale depuse de către proprietar sau de către imputernicitul acestuia, la care se anexeaza o copie de pe actul de dobândire, precum şi schita de plan a cladirii sau a terenului, după caz.
249. (1) Dacă se constata unele diferente între suprafetele inscrise în actele de proprietate şi situaţia reala din teren, atât în cazul cladirilor, cat şi al terenurilor, rezultatele din masuratorile executate în condiţiile Legii cadastrului şi a publicităţii imobiliare nr. 7/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 26 martie 1996, cu modificările şi completările ulterioare, pentru determinarea impozitului pe cladiri şi a impozitului pe teren se au în vedere suprafetele care corespund situaţiei reale, dovedite prin lucrari tehnice de cadastru. Declararea cladirilor şi a terenurilor pentru stabilirea impozitelor aferente nu este condiţionată de inregistrarea acestor imobile la birourile de carte funciara.
(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător atât persoanelor fizice, cat şi persoanelor juridice.
250. Pe baza declaraţiei fiscale şi a declaraţiei speciale de impunere, pentru fiecare contribuabil, la nivelul fiecarui compartiment de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale, se întocmeşte Procesul-verbal - instiintare de plată pentru impozitul pe cladiri datorat de persoanele fizice, model stabilit potrivit pct. 256.
251. Pentru nerespectarea dispoziţiilor referitoare la depunerea declaratiilor speciale, compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a caror raza de competenţa se afla situate cladirile ce intra sub incidenţa art. 252 din Codul fiscal aplica sanctiunile stabilite de lege.
252. Sinceritatea declararii datelor din declaratia fiscala se verifica prin controlul incrucisat cu datele declarate şi inscrise în registrul agricol, cadastrul imobiliar-edilitar sau cu cele din evidenţa contabilă a contribuabililor, după caz. Procedura verificării modului de completare a declaraţiei de impunere se face după cum urmeaza:
a) compartimentul de specialitate va verifica modul de completare a declaraţiei depuse de contribuabil;
b) în cazul în care în declaratia depusa de contribuabil se poate identifica tipul erorii, respectiv eroare de calcul, de completare sau eroare de aplicare a cotelor de impozitare/taxare, stabilirea obligaţiei de plată se va face prin corectarea erorii şi prin înscrierea sumelor corecte, avandu-se în vedere urmatoarele:
1. aplicarea corecta a cotelor stabilite, potrivit Codului fiscal;
2. înscrierea corecta a sumelor reprezentand impozitele/taxele locale datorate, rezultate din înmulţirea cotei legale de impozitare/taxare cu baza impozabila/taxabila;
3. înscrierea corecta a sumelor în rubricile prevăzute de formular şi anularea celor inscrise eronat în alte rubrici;
4. corectarea calculelor aritmetice care au avut drept rezultat înscrierea în declaratie a unor sume eronate;
5. dacă în declaratia depusa se constata erori a caror cauza nu se poate stabili sau se constata elemente lipsa, importante pentru stabilirea creantei bugetare, compartimentul de specialitate va solicita, în scris, contribuabilului să se prezinte la sediul autorităţii administraţiei publice locale pentru efectuarea corecturilor necesare.
253. Exercitarea activităţii de inspecţie fiscala se realizează de către autorităţile administraţiei publice locale prin compartimentele de specialitate ale acestora, în conformitate cu prevederile Codului de procedura fiscala şi ale normelor metodologice de aplicare a acestuia.
254. În indeplinirea atribuţiilor şi indatoririlor de serviciu funcţionarii publici din compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale se vor identifica prin prezentarea legitimatiei care le atesta aceasta calitate, a delegatiei semnate de conducatorul compartimentului respectiv, precum şi a actului de identitate. Legitimatia are modelul stabilit potrivit pct. 256.

Codul fiscal:

Indexarea impozitelor şi taxelor locale
Art. 292. - (1) În cazul oricărui impozit sau taxe locale care consta intr-o anumita suma în lei sau care este stabilita pe baza unei anumite sume în lei, sumele respective se indexeaza anual pentru a reflecta rata estimată a inflatiei pentru anul următor, dacă rata estimată a inflatiei depăşeşte 5%.
(2) Sumele indexate se initiaza în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor şi se aproba prin hotărâre a Guvernului, emisa până la data de 30 aprilie, inclusiv, a fiecarui an.

Norme metodologice:

255. (1) În cazul în care rata inflatiei prognozata pentru anul următor depăşeşte 5%, în luna aprilie a anului curent, la propunerea Ministerului Finanţelor Publice şi a Ministerului Administraţiei şi Internelor, prin hotărâre a Guvernului, se indexeaza/ajusteaza/actualizeaza:
a) impozitele şi taxele locale stabilite în sume fixe, instituite potrivit Codului fiscal;
b) valorile impozabile prevăzute la art. 251 alin. (3) din Codul fiscal;
c) taxele în suma fixa instituite prin reglementarile prevăzute la art. 295 alin. (11) lit. b)-d) din Codul fiscal.
(2) Limitele amenzilor prevăzute la art. 294 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal se actualizeaza prin hotărâre a Guvernului.

Codul fiscal:

Elaborarea normelor

Art. 293. - Elaborarea normelor pentru prezentul titlu se face de către Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor.

Norme metodologice:

256. (1) Modelele formularelor tipizate pentru stabilirea, constatarea, controlul, incasarea şi urmarirea impozitelor şi taxelor locale şi a altor venituri ale bugetelor locale vor fi aprobate prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi ministrului administraţiei şi internelor.

(2) Formularele tipizate, aflate în stoc la nivelul autorităţilor administraţiei publice locale, la data publicarii prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor fi utilizate până la epuizare, adaptandu-se în mod corespunzător, în măsura în care aceasta este posibil.

(3) Formularele cu regim special, intocmite manual sau cu ajutorul tehnicii de calcul, utilizate la colectarea veniturilor cuvenite bugetelor locale, se executa pe hartie autocopiativa securizata şi sunt cuprinse în Lista formularelor cu regim special care se aproba în condiţiile prevăzute la alin. (1).

(4) Autorităţile administraţiei publice locale pot solicita executarea formularelor cu regim special având imprimate elementele de identificare proprii, inclusiv stema unităţii administrativ-teritoriale, aprobata în condiţiile legii, prin transmiterea unei comenzi ferme la Compania Naţionala "Imprimeria Naţionala" - S.A., în condiţiile suportarii eventualelor diferente de pret.

(5) Formularele cu regim special, prevăzute la alin. (3), intra sub incidenţa prevederilor:

a) Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară şi contabila şi a normelor metodologice privind intocmirea şi utilizarea acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 19 decembrie 1997;

b) Ordinului ministrului finanţelor publice nr. 989/2002 privind tipărirea, inserierea şi numerotarea formularelor cu regim special, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 31 iulie 2002.

257. (1) La elaborarea deciziilor prevăzute la alin. (2) şi a ordinelor comune prevăzute la pct. 256 alin. (1), la pct. 286 şi la pct. 289 alin. (3), potrivit prevederilor art. 8 din Legea nr. 215/2001, vor fi consultate urmatoarele structuri asociative:

a) Asociaţia Comunelor din România;

b) Asociaţia Oraşelor din România;

c) Asociaţia Municipiilor din România;

d) Uniunea Naţionala a Consiliilor Judetene din România.

(2) La elaborarea deciziilor de către Comisia fiscala centrala cu privire la aplicarea unitara a titlului IX din Codul fiscal participa şi reprezentantul Ministerului Administraţiei şi Internelor.

Codul fiscal:

Capitolul XIII
Sancţiuni

Sancţiuni

Art. 294. - (1) Nerespectarea prevederilor prezentului titlu atrage raspunderea disciplinara, contraventionala sau penala, potrivit dispoziţiilor legale în vigoare.

(2) Constituie contraventii urmatoarele fapte:

a) depunerea peste termen a declaratiilor de impunere prevăzute la art. 254 alin. (5) şi (6), art. 259 alin. (6) şi (7), art. 264 alin. (4), art. 267 alin (14) lit. b), art. 277 alin. (2), art. 281 alin. (2) şi art. 290;

b) nedepunerea declaratiilor de impunere prevăzute la art. 254 alin. (5) şi (6), art. 259 alin. (6) şi (7), art. 264 alin. (4), art. 267 alin. (14) lit. b), art. 277 alin. (2), art. 281 alin. (2) şi art. 290.

(3) Contraventia prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancţionează cu amendă de la 500.000 lei la 1.000.000 lei, iar cea de la lit. b) cu amendă de la 1.000.000 lei la 3.000.000 lei.*)

---

*) A se vedea Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal, pct. I, din acest act normativ.

(4) Incalcarea normelor tehnice privind tipărirea, inregistrarea, vanzarea, evidenta şi gestionarea, după caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contraventie şi se sancţionează cu amendă de la 2.000.000 lei la 10.000.000 lei.*)

---

*) A se vedea Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal, pct. I, din acest act normativ.

(5) Constatarea contraventiilor şi aplicarea sanctiunilor se fac de către primari şi persoane imputernicite din cadrul compartimentelor de specialitate ale autorităţii administraţiei publice locale.

(6) În cazul persoanelor juridice, limitele minime şi maxime ale amenzilor prevăzute la alin. (3) şi (4) se majoreaza cu 300%.

(7) Limitele amenzilor prevăzute la alin. (3) şi (4) se actualizeaza prin hotărâre a Guvernului.

(8) Contraventiilor prevăzute la alin. (2) şi (4) li se aplică dispozitiile legii.

Norme metodologice:

258. Exercitarea activităţii de inspecţie fiscala se realizează de către autorităţile administraţiei publice locale prin compartimentele de specialitate ale acestora, în conformitate cu prevederile legale în vigoare în acest domeniu.

259. Pentru spectacolele organizate în deplasare sau în turneu, inspecţia fiscala se exercită de către autorităţile administraţiei publice locale în a caror raza administrativ-teritoriala au loc spectacolele, care verifica obligaţiile prevăzute la art. 274 alin. (4) din Codul fiscal.

260. În cazul în care se apreciaza de către agentii constatatori ca faptele comise de contribuabili sunt de gravitate redusa, se poate aplica drept sanctiune contraventionala avertismentul, în condiţiile prevăzute la art. 5 alin. (2) lit. a), art. 6 alin. (1), art. 7 şi la art. 38 alin. (1) şi (2) din Ordonanţa Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contraventiilor, aprobata cu modificari şi completari prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Codul fiscal:

Capitolul XIV
Dispozitii finale

Implicatii bugetare ale impozitelor şi taxelor locale

Art. 295. - (1) Impozitele şi taxele locale, precum şi amenzile şi penalitatile aferente acestora constituite venituri la bugetele locale ale unităţilor administrativ-teritoriale.

(2) Impozitul pe cladiri, precum şi amenzile şi penalitatile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza careia este situata cladirea respectiva.

(3) Impozitul pe teren, precum şi amenzile şi penalitatile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza careia este situat terenul respectiv.

(4) Cu excepţiile prevăzute la alin. (5), taxa asupra mijlocului de transport, precum şi amenzile şi penalitatile aferente acesteia constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza careia trebuie înmatriculat mijlocul de transport respectiv.

(5) Veniturile provenite din taxa asupra mijlocului de transport stabilita în concordanta cu prevederile art. 263 alin. (4) şi (5), precum şi amenzile şi penalizarile aferente se pot utiliza exclusiv pentru lucrari de întreţinere, modernizare, reabilitare şi construire a drumurilor locale şi judetene, din care 60% constituie venituri la bugetul local şi 40% constituie venituri la bugetul judetean. În cazul municipiului Bucureşti, taxa constituie venituri în proportie de 60% la bugetele sectoarelor şi 40% la bugetul municipiului Bucureşti.

(6) Taxele locale prevăzute la capitolul V din prezentul titlu constituie venituri ale bugetelor locale ale unităţilor administrativ-teritoriale. Pentru eliberarea certificatelor de urbanism şi a autorizaţiilor de construire de către presedintii consiliilor judetene, cu avizul primarilor comunelor, taxele datorate constituie venit în proportie de 50% la bugetul local al comunelor şi de 50% la bugetul local al consiliului judetean.

(7) Taxa pentru servicii de reclama şi publicitate, precum şi amenzile şi penalizarile aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde sunt prestate serviciile de reclama şi publicitate. Taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate, precum şi amenzile şi penalizarile aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situat afisajul, panoul sau structura pentru afisajul în scop de reclama şi publicitate.

(8) Impozitul pe spectacole, precum şi amenzile şi penalizarile aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde are loc manifestarea artistica, competitia sportiva sau alta activitate distractiva.

(9) Taxa hoteliera, precum şi amenzile şi penalizarile aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situat hotelul.

(10) Celelalte taxe locale prevăzute la art. 283, precum şi amenzile şi penalizarile aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situat locul public sau echipamentul respectiv sau unde trebuie înmatriculat vehiculul lent.

(11) Constituie venit la bugetul local sumele provenite din:

a) dobânda pentru plata cu intarziere a impozitelor şi taxelor locale;

b) taxele judiciare de timbru prevăzute de lege;

c) taxele de timbru prevăzute de lege;

d) taxele extrajudiciare de timbru prevăzute de lege.

(12) Sumele prevăzute la alin. (11) se ajusteaza pentru a reflecta rata inflatiei în conformitate cu normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor.

Norme metodologice:

261. Penalitatile de intarziere datorate şi calculate în condiţiile Codului de procedura fiscala, aferente veniturilor bugetelor locale, constituie venituri proprii ale acestor bugete şi se înregistrează la capitolul şi subcapitolul corespunzătoare categoriei de venit la care se referă. În acest sens se au în vedere şi prevederile art. 295 din Codul fiscal.

262. Nedepunerea sumelor încasate reprezentand taxe pentru folosirea mijloacelor de reclama şi publicitate, impozit pe spectacole, taxe hoteliere, taxe judiciare de timbru, taxe de timbru pentru activitatea notariala, taxe extrajudiciare de timbru, încasate de persoane care prin atribuţiile pe care le au de indeplinit efectueaza astfel de încasări, altele decat cele din structura compartimentelor de specialitate, precum şi cele rezultate din vanzarea timbrelor fiscale mobile la termenele prevăzute de lege sau de prezentele norme metodologice, se sancţionează potrivit Codului de procedura fiscala, având elementele constitutive ale obligaţiilor bugetare locale calculate şi reţinute la sursa.

263. La unitatile teritoriale de trezorerie şi contabilitate publică unde unitatile administrativ-teritoriale şi sectoarele municipiului Bucureşti au deschis conturile de venituri ale bugetelor locale se deschid conturi distincte pentru incasarea taxelor asupra mijloacelor de transport marfa cu masa totala maxima autorizata de peste 12 tone.

264. Compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale de la nivelul comunelor/oraşelor /municipiilor/sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, virează cota de 40% din taxele asupra mijloacelor de transport marfa cu masa totala maxima autorizata de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, către bugetele judetene şi, respectiv, către bugetul local al municipiului Bucureşti, lunar, până cel tarziu la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedenta.

265. În situaţia în care sumele ce urmeaza a fi restituite din taxele ce fac obiectul divizarii în cotele de 60% şi, respectiv, 40%, potrivit art. 295 alin. (5) din Codul fiscal, către contribuabilii care solicită aceasta în condiţiile legii sunt mai mari decat cele constituite din cota de 40% până la data solicitarii restituirii, compartimentul de specialitate mentionat la pct. 264 solicita, în scris, compartimentului de specialitate al consiliului judetean şi, respectiv, al Consiliului General al Municipiului Bucureşti sa vireze suma necesară restituirii din cota de 40% încasată, iar acesta din urma are obligaţia virarii sumei în cel mult 10 zile de la data solicitarii.

266. Dobanzile şi penalitatile de intarziere stabilite în condiţiile Codului de procedura fiscala, aferente taxei asupra mijloacelor de transport marfa cu masa totala maxima autorizata de peste 12 tone, urmeaza regula divizarii în proportie de 60% şi, respectiv, de 40%, potrivit art. 295 alin. (5) din Codul fiscal.

267. Resursele financiare constituite din taxa asupra mijloacelor de transport prevăzută la art. 263 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal se pot utiliza în exclusivitate pentru lucrari de întreţinere, modernizare, reabilitare şi construire a drumurilor locale şi judetene.

268. Taxele instituite prin Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările şi completările ulterioare, denumita în continuare Legea nr. 146/1997, constituie integral venituri proprii ale bugetelor locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor sau sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, în functie de sediul autorităţilor publice care solutioneaza cererile ce intra sub incidenţa aplicarii reglementarilor privind taxele judiciare de timbru.

269. La nivelul municipiului Bucureşti, taxa judiciara de timbru se încasează direct la bugetele locale ale sectoarelor acestuia, în functie de raza teritoriala unde se afla autorităţile publice care solutioneaza actiunile şi cererile ce intra sub incidenţa Legii nr. 146/1997.

270. Taxele instituite prin Ordonanţa Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notariala, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 7 august 2002, denumita în continuare Ordonanţa Guvernului nr. 12/1998, constituie integral venituri ale bugetelor locale.

271. Taxele de timbru pentru autentificarea actelor între vii, translative ale dreptului de proprietate şi ale altor drepturi reale ce au ca obiect bunuri imobile, inclusiv actele ce au ca obiect constituirea ca aport la capitalul social al dreptului de proprietate sau al altui drept real asupra bunurilor imobile, se fac venit la bugetul local al comunei, orasului sau municipiului, după caz, unde se afla situate bunurile imobile respective.

272. La nivelul municipiului Bucureşti taxele de timbru pentru activitatea notariala se fac venit la bugetul local al sectorului unde se afla situate bunurile imobile respective.

273. Taxele asupra succesiunilor se fac venit la bugetele locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor (cu excepţia municipiului Bucureşti) sau sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, în raport cu locul situarii bunurilor imobile, proportional cu ponderea acestora în valoarea intregului activ.

274. Taxele de timbru pentru indeplinirea actelor notariale, prevăzute la art. 12 din Legea nr. 36/1995, de către secretarii comunelor şi oraşelor unde nu funcţionează birouri ale notarilor publici se fac venit la bugetele locale ale comunelor şi oraşelor respective.

275. Notarii publici au obligaţia ca la intocmirea actelor notariale prevăzute în prezentele norme metodologice şi a celor ce privesc procedura succesorala notariala să solicite certificatul fiscal de la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a caror raza de competenţa se afla situate bunurile imobile, în care să se faca, pe lângă menţiunile prevăzute la art. 70 din Regulamentul de punere în aplicare a Legii notarilor publici şi a activităţii notariale nr. 36/1995, aprobat prin Ordinul ministrului justiţiei nr. 710/C/1995, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 8 august 1995, cu modificările ulterioare, şi menţiunea cu privire la numărul contului de venituri, precum şi la unitatea teritoriala de trezorerie şi contabilitate publică la care are deschis contul unitatea administrativ-teritoriala beneficiara a acestor taxe.

276. Taxele de timbru pentru indeplinirea actelor notariale pot fi încasate prin oricare dintre urmatoarele modalităţi:

a) de către compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale;

b) de către notarii publici, pe chitantiere proprii, precum şi pe bază de chitante emise cu ajutorul sistemelor informatice/electronice, dar distincte de cele prin care sunt încasate onorariile;

c) depuse de către contribuabili, prin mandat postal, chitanta emisa de unitatea postala facand dovada platii.

277. Taxele de timbru pentru indeplinirea actelor notariale încasate de către notarii publici se virează, în suma totala, până cel mai tarziu la data de 10 inclusiv a lunii curente pentru luna precedenta, prin ordine de plată, către fiecare unitate administrativ-teritoriala, respectiv sector al municipiului Bucureşti, beneficiara/beneficiar. În cazul taxelor de timbru pentru activitatea notariala prevăzute la pct. 271 şi 273 la ordinul de plată se anexeaza Borderoul de încasări ale taxelor de timbru pentru activitatea notariala, model stabilit potrivit prevederilor pct. 256, în care vor fi precizate sumele platite de către contribuabili şi elementele de identificare a acestora.

278. Autorităţile administraţiei publice locale nu datorează comisioane pentru incasarea taxelor de timbru pentru indeplinirea actelor notariale.

279. Taxele instituite prin Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificările ulterioare, denumita în continuare Legea nr. 117/1999 , constituie venituri ale bugetelor locale.

280. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. I, II şi III din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, orasului, municipiului (cu excepţia municipiului Bucureşti) sau sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în functie de sediul prestatorului de servicii.

281. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. IV din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, orasului, municipiului (cu excepţia municipiului Bucureşti) sau sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în functie de domiciliul persoanei fizice sau de sediul persoanei juridice beneficiare a serviciului prestat, după caz.

282. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. V din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, orasului, municipiului (cu excepţia municipiului Bucureşti) sau sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în functie de sediul comisiei locale de aplicare a legilor fondului funciar care a initiat procedura eliberarii titlurilor de proprietate pentru care se plateste taxa respectiva.

283. (1) Taxele extrajudiciare de timbru rezultate din vanzarea timbrelor fiscale mobile se fac venit la bugetul local al comunei, orasului, municipiului, după caz, în a carei/cărui raza administrativ-teritoriala se afla amplasata unitatea care vinde timbre fiscale.

(2) Pentru determinarea destinatiei sumelor rezultate din vanzarea timbrelor fiscale mobile, unitatea, în înţelesul alin. (1), se identifica după adresa la care se afla situat punctul propriu-zis prin care se vand timbrele.

(3) Unitatile care vand aceste timbre au obligaţia să depună contravaloarea timbrelor fiscale la bugetele locale beneficiare până cel tarziu la data de 10 inclusiv a lunii curente pentru luna precedenta.

(4) Nedepunerea sumelor rezultate din vanzarea timbrelor fiscale mobile la termenul prevăzut la alin. (3) se sancţionează potrivit Codului de procedura fiscala, având elementele constitutive ale obligaţiilor bugetare locale calculate şi reţinute la sursa.

284. La nivelul municipiului Bucureşti taxele extrajudiciare de timbru rezultate din vanzarea timbrelor fiscale mobile se virează direct de către unitatile care vand aceste timbre la bugetele locale ale sectoarelor acestuia, în functie de raza teritoriala în care se afla amplasate unitatile respective.

285. Taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) lit. b)-d) din Codul fiscal nu intra sub incidenţa prevederilor art. 287 din Codul fiscal.

286. Formularele tipizate utilizate de către compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în activitatea de colectare a veniturilor cuvenite bugetelor locale în condiţiile prezentului titlu se vor aproba prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi ministrului administraţiei şi internelor.

287. (1) Pentru toate cazurile în care se acordă scutiri sau reduceri de impozite şi taxe locale, precum şi de obligaţii de plată accesorii acestora, indiferent de categoria actului normativ prin care s-au stabilit, lege, ordonanţa de urgenţă/ordonanţa/hotărâre a Guvernului sau hotărâre a autorităţii deliberative a administraţiei publice locale, compartimentele de specialitate au obligaţia sa intocmeasca borderouri de scaderi.

(2) Anual, intr-o anexa la hotărârea privind aprobarea contului de încheiere a exercitiului bugetar se vor inscrie, în mod obligatoriu:

a) facilitatile fiscale acordate în anul fiscal de referinţa, pe fiecare din impozitele şi taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum şi pe fiecare din reglementarile care au stat la baza acordarii facilitatilor respective;

b) sumele înregistrate în evidenta separata a insolvabililor la data de 31 decembrie a anului fiscal de referinţa, pe fiecare din impozitele şi taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum şi pe fiecare an fiscal din cei 5 ani anteriori anului fiscal de referinţa;

c) sumele înregistrate în lista de ramasita la data de 31 decembrie a anului fiscal de referinţa, pe fiecare din impozitele şi taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum şi pe fiecare alt venit propriu al bugetului local respectiv.

(3) Prin sintagma anul fiscal de referinţa se înţelege anul fiscal pentru care se adoptă hotărârea prevăzută la alin. (2).

Codul fiscal:

Dispozitii tranzitorii

Art. 296. - (1) Până la data de 31 decembrie 2004, nivelul impozitelor şi taxelor prevăzute în prezentul titlu este cel stabilit prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003 pentru anul 2004, potrivit legii, cu excepţia taxelor prevăzute la art. 267, 268 şi art. 271.

(2) Pentru anul 2004, nivelul taxelor prevăzute la art. 267, 268 şi 271 va fi stabilit prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în termen de 45 de zile de la data publicarii prezentului Cod fiscal în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Prevederile art. 258 alin. (6) se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2004, iar prevederile art. 287, începând cu data de 1 ianuarie 2005.

(4) Taxele speciale adoptate de consiliile locale, până la data de 31 mai 2003, pentru anul fiscal 2004, care contravin prevederilor art. 282, îşi inceteaza valabilitatea la data intrarii în vigoare a prezentului cod.

Norme metodologice:

288. (1) Pentru anul 2004, impozitele şi taxele locale, precum şi taxele asimilate acestora se datorează după cum urmeaza:

a) impozitul pe cladiri, în cazul persoanelor fizice, pe baza valorilor impozabile prevăzute la cap. II în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004 şi în ceea ce priveste acordarea bonificatiei pentru plata cu anticipatie, precum şi a facilitatilor fiscale;

b) impozitul pe cladiri, în cazul persoanelor juridice, pe baza cotelor stabilite prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

c) impozitul pe teren, în cazul terenurilor amplasate în intravilan, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. III în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004 şi în ceea ce priveste acordarea bonificatiei pentru plata cu anticipatie, în cazul persoanelor fizice;

d) impozitul pe teren, în cazul terenurilor amplasate în extravilan, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. III în coloana "Nivelurile pentru anul 2004" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere prevederile art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, precum şi pe cele ale hotărârilor consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004 în ceea ce priveste acordarea bonificatiei pentru plata cu anticipatie, în cazul persoanelor fizice, şi a facilitatilor fiscale;

e) taxa asupra mijloacelor de transport, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. IV în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

f) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor, prevăzute la art. 267 şi 268 din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. V în coloana "Nivelurile pentru anul 2004" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile adoptate de consiliile locale în termenul prevăzut la art. 296 alin. (2) din Codul fiscal;

g) taxa pentru serviciile de reclama şi publicitate, prevăzută la art. 270 din Codul fiscal, pe baza cotelor stabilite prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

h) taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate, prevăzută la art. 271 din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. VI în coloana "Nivelurile pentru anul 2004" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile adoptate de consiliile locale în termenul prevăzut la art. 296 alin. (2) din Codul fiscal;

i) impozitul pe spectacole, în cazul videotecilor şi discotecilor, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. VII în coloana "Nivelurile pentru anul 2004 - art. 275 alin (2) coroborat cu art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

j) taxa hoteliera, pe baza cotelor stabilite prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

k) alte taxe locale, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. X în coloana "Nivelurile pentru anul 2004 - art. 283 coroborat cu art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

l) taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevăzute la pct. II-IV din anexa la prezentele norme metodologice, în coloana "Nivelurile actualizate pentru anul 2004".

(2) În anul 2004, potrivit prevederilor art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, majorarea anuală a impozitelor şi taxelor locale are la baza hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004.

(3) Pentru anul 2005, majorarea anuală, stabilita în condiţiile art. 287 din Codul fiscal, poate fi adoptata prin hotărâri ale autorităţilor deliberative până la data de 31 mai 2004 şi va fi aplicata începând cu data de 1 ianuarie 2005.

(4) În anul 2004, se aplică scutirile prevăzute la art. 284 alin. (4) din Codul fiscal, ca excepţie de la prevederile alin. (1) lit. a) şi c).

289. (1) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti adopta hotărârile prevăzute la pct. 288 alin. (1) lit. f) şi h) potrivit prevederilor art. 296 alin. (2) din Codul fiscal.

(2) Facilitatile fiscale acordate prin alte acte normative decat cele prevăzute în Codul fiscal îşi inceteaza aplicabilitatea începând cu anul 2004.

(3) Prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi ministrului administraţiei şi internelor se vor aproba normele metodologice pentru punerea în aplicare a reglementarilor privind taxele judiciare de timbru, taxele de timbru pentru activitatea notariala şi taxele extrajudiciare.

(4) Nivelurile impozitelor şi taxelor locale pentru anul 2005 se vor stabili avandu-se în vedere nivelurile stabilite pentru anul 2004, prevăzute în anexa la prezentele norme metodologice, indexate/ajustate/actualizate prin hotărâre a Guvernului, potrivit prevederilor art. 292 din Codul fiscal, pentru a reflecta rata estimată a inflatiei pentru anul 2005, exclusiv majorarea anuală prevăzută la art. 287 din Codul fiscal.

(5) Bonificatia pentru plata cu anticipatie a taxei asupra mijloacelor de transport, potrivit prevederilor art. 265 alin. (2) din Codul fiscal, se va stabili în luna mai a anului 2004, cu aplicabilitate în anul 2005.

290. Impozitele şi taxele locale instituite prin reglementari anterioare intrarii în vigoare a Codului fiscal se urmaresc pe perioada de prescriptie, avandu-se în vedere reglementarile respective.

Anexă

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului IX din Codul fiscal

TABLOUL

CUPRINZAND VALORILE IMPOZABILE, IMPOZITELE ŞI TAXELE LOCALE, ALTE TAXE ASIMILATE ACESTORA, PRECUM ŞI AMENZILE CARE SE INDEXEAZA/AJUSTEAZA/ACTUALIZEAZA ANUAL PRIN HOTĂRÂRE A GUVERNULUI

I. CODUL FISCAL - TITLUL IX- Impozite şi taxe locale

VALORILE IMPOZABILE PREVĂZUTE LA ART. 251 ALIN. (3), IMPOZITELE ŞI TAXELE LOCALE CARE CONSTAU INTR-O ANUMITA SUMA IN LEI ŞI CARE SE INDEXEAZA/AJUSTEAZA ANUAL, IN CONDIŢIILE ART. 292 ŞI RESPECTIV ART. 295 ALIN. (12), PRECUM ŞI AMENZILE CARE SE ACTUALIZEAZA POTRIVIT ART. 294 ALIN. (7)

CAPITOLUL II - IMPOZITUL PE CLADIRI		
VALORILE IMPOZABILE pe metru patrat de suprafaţa construita desfăşurată la cladiri, în cazul persoanelor fizice		
Art. 251 alin. (3)		
	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL	NIVELURILE STABILITE IN ANUL 2003 PENTRU ANUL 2004 ART. 296 ALIN. (1)
Tipul cladirii	Valoarea impozabila - lei/mp-	Valoarea impozabila - lei/mp-
	Cu instalatii de	Fără instalatii de	Cu instalatii de	Fără instalatii de

	apa, canalizare, electrice incalzire [condiţii cumulative]	tii de apa, canalizare, electricitate sau incalzire	apa, canalizare, electrice incalzire [condiţii cumulative]	tii de apa, canalizare, electricitate sau incalzire
0	1	2	3	4
1. Cladiri cu pereti sau cadre din beton armat, din caramida arsa, piatra naturala sau alte materiale asemanat.	5.300.000	3.100.000	5.900.000	3.500.000
2. Cladiri cu pereti din lemn, caramida nearsa, paianta, valatuci, sipci sau alte materiale asemanatoare	1.400.000	900.000	1.600.000	1.000.000
3. Constructii anexe corpului principal al unei cladiri, având peretii din beton, caramida arsa, piatra sau alte materiale asemanatoare	900.000	800.000	1.000.000	900.000
4. Constructii anexe corpului principal al unei cladiri, având peretii din lemn, caramida nearsa, valatuci, sipci sau alte materiale asemanatoare	500.000	300.000	600.000	400.000

CAPITOLUL III - IMPOZITUL PE TEREN

IMPOZITUL PE TERENURILE AMPLASATE IN INTRAVILAN - TERENURI CU CONSTRUCTII

Art. 258 alin. (2) - lei/mp -

Zona în cadrul localitatii	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL						NIVELURILE STABILITE IN ANUL 2003 PENTRU ANUL 2004 - ART. 296 ALIN. (1)					
	Nivelurile impozitului, pe ranguri de localităţi						Nivelurile impozitului, pe ranguri de localităţi					
	0	I	II	III	IV	V	0	I	II	III	IV	V
A	5.900	4.900	4.300	3.700	500	400	6.525	5.420	4.760	4.095	555	445
B	4.900	3.700	3.000	2.500	400	300	5.420	4.095	3.320	2.765	445	335
C	3.700	2.500	1.900	1.200	300	200	4.095	2.765	2.100	1.330	335	225
D	2.500	1.200	1.000	700	200	100	2.765	1.330	1.110	775	220	110

IMPOZITUL PE TERENURILE AMPLASATE IN INTRAVILAN - ORICE ALTA CATEGORIE DE FOLOSINTA DECAT CEA DE TERENURI CU CONSTRUCTII

Art. 258 alin. (4) - lei/mp -

Nr. crt.	Zona	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL				NIVELURILE STABILITE IN ANUL 2003 PENTRU ANUL 2004 ART. 296 ALIN. (1)			
	Categoria de folosinţă	Zona A	Zona B	Zona C	Zona D	Zona A	Zona B	Zona C	Zona D
1	Teren arabil	15	12	10	8	17	13	11	9
2	Pasuni	12	10	8	6	13	11	9	7
3	Fanete	12	10	8	6	13	11	9	7
4	Vii	25	20	15	10	28	22	17	11

C.T.C.E. Piatra Neamţ

5	Livezi	30	25	20	15	33	28	22	17
6	Padure sau alt teren cu vegetatie forestiera	15	12	10	8	17	13	11	9
7	Terenuri cu ape	8	6	4	x	9	7	5	x
8	Drumuri şi cai ferate	x	x	x	x	x	x	x	x
9	Neproductiv	x	x	x	x	x	x	x	x

IMPOZITUL PE TERENURILE AMPLASATE IN EXTRAVILAN

Art. 258 alin. (6) - lei/ha -

Terenul	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004
Indiferent de rangul localităţii, categoria de folofinta şi zona unde este situat	10.000	10.000

CAPITOLUL IV - TAXA ASUPRA MIJLOACELOR DE TRANSPORT

Art. 263 alin. (2) Mijloace de transport cu tractiune mecanica

Mijloc de transport	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL	NIVELURILE STABILITE IN ANUL 2003 PENTRU ANUL 2004 - ART. 296 ALIN. (1)
	valoarea taxei - lei/500cmc sau fractiune -	valoarea taxei - lei/500cmc sau fractiune -
Autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 2.000 cmc, inclusiv	58.000	65.000
Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 2.000 cmc	72.000	80.000
Autobuze, autocare, microbuze	117.000	130.000
Alte vehicule cu tractiune mecanica cu masa totala maxima autorizata de până la 12 t inclusiv	126.000	140.000
Tractoare înmatriculate	78.000	87.000
Motociclete, motorete şi scutere	29.000	33.000

Art. 263 alin. (4) Autovehicule de transport marfa cu masa totala autorizata de peste 12 tone

Numărul axelor şi masa totala maxima autorizata	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL		NIVELURILE STABILITE IN ANUL 2003 PENTRU ANUL 2004 - ART. 296 ALIN. (1)	
	Taxa -(lei)		Taxa -(lei)	
	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatica sau un echivalent	Vehicule cu alt sistem de suspensie	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatica sau un echivalent	Vehicule cu alt sistem de suspensie

	recunoscut		recunoscut	
I. Vehicule cu doua axe	x	x	x	x
1. Masa peste 12 t, dar nu mai mult de 13 t	1.000.000	1.100.000	1.106.000	1.217.000
2. Masa peste 13 t, dar nu mai mult de 14 t	1.100.000	1.200.000	1.217.000	1.327.000
3. Masa peste 14 t, dar nu mai mult de 15 t	1.200.000	1.400.000	1.327.000	1.548.000
4. Masa peste 15 t	1.400.000	2.800.000	1.548.000	3.097.000
II. Vehicule cu trei axe	x	x	x	x
1. Masa peste 15 t, dar nu mai mult de 17 t	1.100.000	1.200.000	1.217.000	1.327.000
2. Masa peste 17 t, dar nu mai mult de 19 t	1.200.000	1.300.000	1.327.000	1.438.000
3. Masa peste 19 t, dar nu mai mult de 21 t	1.300.000	1.600.000	1.438.000	1.770.000
4. Masa peste 21 t, dar nu mai mult de 23 t	1.600.000	2.500.000	1.770.000	2.765.000
5. Masa peste 23 t, dar nu mai mult de 25 t	2.500.000	3.800.000	2.765.000	4.203.000
6. Masa peste 25 t	2.500.000	3.800.000	2.765.000	4.203.000
III. Vehicule cu patru axe	x	x	x	x
1. Masa peste 23 t, dar nu mai mult de 25 t	1.600.000	1.700.000	1.770.000	1.880.000
2. Masa peste 25 t, dar nu mai mult de 27 t	1.700.000	2.500.000	1.880.000	2.765.000
3. Masa peste 27 t, dar nu mai mult de 29 t	2.500.000	4.000.000	2.765.000	4.424.000
4. Masa peste 29 t, dar nu mai mult de 31 t	4.000.000	6.000.000	4.424.000	6.636.000
5. Masa peste 31 t	4.000.000	6.000.000	4.424.000	6.636.000

Art. 263 alin. (5) — Combinati de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfa cu masa totala maxima autorizata de peste 12 tone

Numărul axelor şi masa totala maxima autorizata	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL		NIVELURILE STABILITE IN ANUL 2003 PENTRU ANUL 2004 - ART. 296 ALIN. (1)	
	Taxa -(lei)		Taxa -(lei)	
	Axa/axe motoare cu suspensie pneumatica sau un echivalent recunoscut	Axa/Axe motoare cu alt sistem de suspensie	Axa/axe motoare cu suspensie pneumatica sau un echivalent recunoscut	Axa/Axe motoare cu alt sistem de suspensie
I. Vehicule cu 2+1 axe	X	X	X	X
1. Masa peste 12 t, dar nu mai mult de 14 t	1.000.000	1.100.000	1.106.000	1.217.000

2. Masa peste 14 t, dar nu mai mult de 16 t	1.100.000	1.200.000	1.217.000	1.327.000
3. Masa peste 16 t, dar nu mai mult de 18 t	1.200.000	1.300.000	1.327.000	1.438.000
4. Masa peste 18 t, dar nu mai mult de 20 t	1.300.000	1.400.000	1.438.000	1.548.000
5. Masa peste 20 t, dar nu mai mult de 22 t	1.400.000	1.500.000	1.548.000	1.659.000
6. Masa peste 22 t, dar nu mai mult de 23 t	1.500.000	1.600.000	1.659.000	1.770.000
7. Masa peste 23 t, dar nu mai mult de 25 t	1.600.000	2.000.000	1.770.000	2.212.000
8. Masa peste 25 t	2.000.000	3.400.000	2.212.000	3.760.000
II. Vehicule cu 2+2 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 23 t, dar nu mai mult de 25 t	1.200.000	1.300.000	1.327.000	1.438.000
2. Masa peste 25 t, dar nu mai mult de 26 t	1.300.000	1.600.000	1.438.000	1.770.000
3. Masa peste 26 t, dar nu mai mult de 28 t	1.600.000	2.000.000	1.770.000	2.212.000
4. Masa peste 28 t, dar nu mai mult de 29 t	2.000.000	2.300.000	2.212.000	2.544.000
5. Masa peste 29 t, dar nu mai mult de 31 t	2.300.000	3.700.000	2.544.000	4.092.000
6. Masa peste 31 t, dar nu mai mult de 33 t	3.700.000	5.200.000	4.092.000	5.751.000
7. Masa peste 33 t, dar nu mai mult de 36 t	5.200.000	7.900.000	5.751.000	8.737.000
8. Masa peste 36 t	5.200.000	7.900.000	5.751.000	8.737.000
III. Vehicule cu 2+3 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 36 t, dar nu mai mult de 38 t	4.200.000	5.700.000	4.645.000	6.304.000
2. Masa peste 38 t	5.700.000	8.000.000	6.304.000	8.848.000
IV. Vehicule cu 3+2 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 36 t, dar nu mai mult de 38 t	3.500.000	5.000.000	3.871.000	5.530.000
2. Masa peste 38 t, dar nu mai mult de 40 t	5.000.000	7.000.000	5.530.000	7.742.000
3. Masa peste 40 t	7.000.000	7.900.000	7.742.000	8.737.000
V. Vehicule cu 3+3 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 36 t, dar nu mai mult de 38 t	2.800.000	3.100.000	3.097.000	3.429.000
2. Masa peste 38 t, dar nu mai mult de 40 t	3.100.000	3.700.000	3.429.000	4.092.000
3. Masa peste 40 t	3.700.000	7.500.000	4.092.000	8.295.000
Art. 263 alin.(6) Remorci, semiremorci sau rulote				
	NIVELURILE		NIVELURILE	

Masa totala maxima autorizata	PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL	STABILITE IN ANUL 2003 PENTRU ANUL 2004 - ART. 296 ALIN. (1)
	Taxa -(lei)	Taxa -(lei)
a) Până la 1 tona inclusiv	59.000	65.000
b) Peste 1 t, dar nu mai mult de 3 t	194.000	215.000
c) Peste 3 t, dar nu mai mult de 5 t	292.000	323.000
d) Peste 5 tone	370.000	409.000
Art. 263 alin.(7) Mijloace de transport pe apa		
1. Luntre, barci fără motor, scutere de apa, folosite pentru uz şi agrement personal	100.000	111.000
2. Barci fără motor, folosite în alte scopuri	300.000	332.000
3. Barci cu motor	600.000	664.000
4. Bacuri, poduri plutitoare	5.000.000	5.530.000
5. Salupe	3.000.000	3.318.000
6. Iahturi	15.000.000	16.590.000
7. Remorchere şi impingatoare:		
a) Până la 500 CP inclusiv	3.000.000	3.318.000
b) Peste 500 CP, dar nu peste 2.000 CP	5.000.000	5.530.000
c) Peste 2000 CP, dar nu peste 4.000 CP	8.000.000	8.848.000
d) Peste 4.000 CP	12.000.000	13.272.000
8. Vapoare - pentru fiecare 1.000 tdw sau fractiune din aceasta	1.000.000	1.106.000
9. Ceamuri, slepuri şi barje fluviale:	x	x
a) Cu capacitatea de încărcare până la 1.500 tone inclusiv	1.000.000	1.106.000
b) Cu capacitatea de încărcare peste 1.500 tone, dar nu peste 3.000 tone	1.500.000	1.659.000
c) Cu capacitatea de încărcare peste 3.000 tone	2.500.000	2.765.000
CAPITOLUL V - TAXA PENTRU ELIBERAREA CERTIFICATELOR, AVIZELOR ŞI A AUTORIZATIILOR		
Art. 267 alin. (1) Taxa pentru eliberarea certificatului, de urbanism, în mediu urban	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004
Suprafaţa pentru care se obtine certificatul de urbanism	Taxa -(lei)	Taxa -(lei)

a) Până la 150 mp inclusiv	25.000 - 35.000	25.000 - 35.000
b) Între 151 şi 250 mp inclusiv	37.000 - 47.000	37.000 - 47.000
c) Între 251 şi 500 mp inclusiv	48.000 - 60.000	48.000 - 60.000
d) Între 501 şi 750 mp inclusiv	61.000 - 72.000	61.000 - 72.000
e) Între 751 şi 1.000 mp inclusiv	73.000 - 85.000	73.000 - 85.000
f) Peste 1.000 mp	85.000+130 lei/mp pentru fiecare mp care depăşeşte 1.000 mp	85.000+130 lei/mp pentru fiecare mp care depăşeşte 1.000 mp
Art. 267 alin. (4) Taxa pentru eliberarea autorizatiei de foraje sau excavari	între 0 şi 50.000 inclusiv, pentru fiecare mp afectat	între 0 şi 50.000 inclusiv, pentru fiecare mp afectat
Art. 267 alin. (7) Taxa pentru eliberarea autorizatiei de construire pentru chioscuri, tonete, cabine, spatii de expunere, situate pe caile şi în spatiile publice, precum şi pentru amplasarea corpurilor şi a panourilor de afisaj, a firmelor şi reclamelor	între 0 şi 50.000 inclusiv, pentru fiecare mp de suprafaţa ocupata de construcţie	între 0 şi 50.000 inclusiv, pentru fiecare mp de suprafaţa ocupata de construcţie
Art. 267 alin. (11) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii privind lucrarile de racorduri şi bransamente la retele publice de apa, canalizare, gaze, termice, energie electrica, telefonie şi televiziune prin cablu	între 0 şi 75.000 inclusiv, pentru fiecare racord	între 0 şi 75.000 inclusiv, pentru fiecare racord
Art. 267 alin. (12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului judetean	între 0 şi 100.000 inclusiv	între 0 şi 100.000 inclusiv
Art. 267 alin. (13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatura stradala şi adresa	între 0 şi 60.000 inclusiv	între 0 şi 60.000 inclusiv
Art. 268 alin. (1) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii pentru desfăşurarea unei activităţi economice:		
1. în mediul rural	între 0 şi 100.000 inclusiv	între 0 şi 100.000 inclusiv
2. în mediul urban	între 0 şi 500.000 inclusiv	între 0 şi 500.000 inclusiv
Art. 268 alin. (2) Taxa pentru eliberarea autorizatiilor de functionare	între 0 şi 120.000 inclusiv	între 0 şi 120.000 inclusiv
Art. 268 alin. (3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deţinute de consiliile locale	între 0 şi 200.000 inclusiv, pentru fiecare mp sau fractiune de mp	între 0 şi 200.000 inclusiv, pentru fiecare mp sau fractiune de mp
Art. 268 alin. (4) Taxa pentru eliberarea certificatului de producător	între 0 şi 500.000 inclusiv	între 0 şi 500.000 inclusiv

C.T.C.E. Piatra Neamţ

CAPITOLUL VI - TAXA PENTRU FOLOSIREA MIJLOACELOR DE RECLAMA ŞI PUBLICITATE		
Art. 271 alin. (2) Taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004
	- lei/mp sau fractiune de mp -	- lei/mp sau fractiune de mp -
a) în cazul unui afisaj situat în locul în care persoana deruleaza o activitate economica	între 0 şi 200.000 inclusiv	între 0 şi 200.000 inclusiv
b) în cazul oricărui alt panou, afisaj sau structura de afisaj pentru reclama şi publicitate	între 0 şi 150.000 inclusiv	între 0 şi 150.000 inclusiv
CAPITOLUL VII - IMPOZITUL PE SPECTACOLE		
Art. 275 alin. (2) Manifestarea artistica sau activitatea distractiva:	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004 - ART. 275 ALIN.(2) COROBORAT CU ART. 296 ALIN. (1)
	- lei/mp -	- lei/mp -
a) în cazul videotecilor	între 0 şi 1.000 inclusiv	între 0 şi 1.100 inclusiv
b) în cazul discotecilor	între 0 şi 2.000 inclusiv	între 0 şi 2.200 inclusiv
CAPITOLUL X - ALTE TAXE LOCALE		
Art. 283 alin. (1) Taxa zilnica pentru utilizarea temporara a locurilor publice şi pentru vizitarea muzeelor caselor memoriale, sau a monumentelor istorice de arhitectura şi arheologie	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004 - ART. 283 COROBORAT CU ART. 296 ALIN. (1)
	între 0 lei/zi şi 100.000 lei/zi inclusiv	între 0 lei/zi şi 111.000 lei/zi inclusiv
Art. 283 alin. (2) Taxa zilnica pentru detinerea sau utilizarea echipamentelor destinate în scopul obtinerii de venit	între 0 lei/zi şi 100.000 lei/zi inclusiv	între 0 lei/zi şi 111.000 lei/zi inclusiv
Art. 283 alin. (3) Taxa anuală pentru vehicule lente	între 0 lei/an şi 300.000 lei/an inclusiv	între 0 lei/an şi 300.000 lei/an inclusiv
CAPITOLUL XIII - SANCTIUNI		
Art. 294 alin. (3) Contraventia prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancţionează cu amendă de la .....*1) lei la .....*2) lei, iar cea de la lit. b) cu amendă de la ....*3)lei la .....*4) lei	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004
	500.000*1) 1.000.000*2) 1.000.000*3) 3.000.000*4)	500.000*1) 1.000.000*2) 1.000.000*3) 3.000.000*4)
Art. 294 alin. (4) Incalcarea normelor tehnice privind tipărirea, inregistrarea, vanzarea, evidenta şi gestionarea, după caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenţie şi se sancţionează cu amenda de la .....*1) lei la	2.000.000*1) 10.000.000*2)	2.000.000*1) 10.000.000*2)

....*2) lei		

II. LEGEA NR. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările şi completările ulterioare

Extras din norma juridica		NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2003 -lei-	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2004 -lei-
Art. 2. (1) Actiunile şi cererile evaluabile în bani, introduse la instantele judecătoreşti, se taxeaza astfel:		X	X
a) până la valoarea de 342.000 lei a) până la valoarea de 378.000 lei	- plafon valoric pentru anul 2003 - plafon valoric pentru anul 2004	17.000	17.000
b) între 342.001 lei şi 3.420.000 lei b) între 378.001 lei şi 3.782.000 lei	- plafon valoric pentru anul 2003 - plafon valoric pentru anul 2004	17.000 lei + 10% pentru ce depăşeşte 342.000 lei	17.000 lei + 10% pentru ce depăşeşte 342.000 lei
c) între 3.420.001 lei şi 34.200.000 lei c) între 3.782.001 lei şi 37.825.000 lei	- plafon valoric pentru anul 2003 - plafon caloric pentru anul 2004	325.000 lei + 8% pentru ce depăşeşte 3.420.000 lei	325.000 lei + 8% pentru ce depăşeşte 3.420.000 lei
d) între 34.200.001 lei şi 171.000.000 lei d) între 37.825.001 lei şi 189.126.000 lei	- plafon valoric pentru anul 2003 - plafon valoric pentru anul 2004	2.787.000 lei + 6% pentru ce depăşeşte 34.200.000 lei	2.787.000 lei + 6% pentru ce depăşeşte 34.200.000 lei
e) între 171.000.001 lei şi 342.000.000 lei e) între 189.126.001 lei şi 378.252.000 lei	-plafon valoric pentru anul 2003 -plafon valoric pentru anul 2004	10.995.000 lei + 4% pentru ce depăşeşte 171.000.000 lei	10.995.000 lei + 4% pentru ce depăşeşte 171.000.000 lei
f) între 342.000.001 lei şi 1.710.000.000 lei f) între 378.252.001 lei şi 1.891.260.000 lei	-plafon valoric pentru anul 2003 -plafon valoric pentru anul 2004	17.835.000 lei + 2% pentru ce depăşeşte 342.000.000 lei	17.835.000 lei + 2% pentru ce depăşeşte 342.000.000 lei
g) peste 1.710.000.001 lei g) peste 1.891.260.001 lai	-plafon valoric pentru anul 2003 -plafon valoric pentru anul 2004	45.195.000 lei +1% pentru ce depăşeşte 1.710.000.000 lei	45.195.000 lei +1% pentru ce depăşeşte 1.710.000.000 lei
(2) .....Taxa aferenta acestei contestatii nu poate depăşi suma de .....*1), indiferent de valoarea contestata		1.710.000*1)	1.710.000*1)
Art. 3. Actiunile şi cererile neevaluabile în bani se taxeaza astfel:		x	x
a) cereri pentru constatarea existentei sau neexistentei unui drept, facute în cadrul art. 111 din Codul de procedură civila		171.000	171.000
a^1) cereri în anularea sau declararea nulitatii unui act juridic		103.000	103.000
b) cereri care privesc dreptul de folosinţă a locuintelor sau a unor încăperi, nelegate de plată anumitor sume de bani, precum şi cereri de ordonanţa preşedinţială al caror obiect nu este evaluabil în bani		85.000	85.000
c) cereri pentru stabilirea calităţii de mostenitor, a masei succesorale, cereri			

de raport, cereri de reductiune a liberalitatilor şi cereri de partaj	171.000	171.000
d) cereri de recuzare în materie civila	34.000	34.000
e) cereri de suspendare a executarii silite, inclusiv a executarii vremelnice, precum şi cereri în legătură cu masurile asiguratorii	85.000	85.000
f) cereri de perimare şi cereri pentru eliberarea ordonantei de adjudecare	85.000	85.000
g) contestatii în anulare	85.000	85.000
h) cereri de revizuire	85.000	85.000
i) acţiuni de granituire, în cazul în care nu cuprind şi revendicarea unei portiuni de teren	171.000	171.000
j) acţiuni posesorii şi cereri care au ca obiect servituti	171.000	171.000
k) cereri de stramutare în materie civila	34.000	34.000
l) cereri pentru investirea cu formula executorie a hotărârilor judecătoreşti pronuntate în tara sau în alte tari şi a oricăror alte hotărâri sau inscrisuri prevăzute de lege, care nu sunt executorii potrivit legii	34.000	34.000
m) cereri introduse de cei vatamati în drepturile lor printr-un act administrativ sau prin refuzul nejustificat al unei autorităţi administrative de a le rezolva cererea referitoare la un drept recunoscut de lege:	x	x
- cererea pentru anularea actului sau, după caz, recunoasterea dreptului pretins, precum şi pentru eliberarea unui certificat, unei adeverinte sau oricărui alt inscris	34.000	34.000
- cererea cu caracter patrimonial, prin care se solicita şi repararea pagubelor suferite - 10% din valoarea pretinsa, dar nu mai mult de	342.000	342.000
n) cereri pentru refacerea inscrisurilor şi a hotărârilor disparute, precum şi cereri de repunere în termen	34.000	34.000
o) cereri pentru incuviintarea executarii silite	85.000	85.000
o^1) cereri pentru emiterea somaţiei de plată	342.000	342.000
p) cereri privind instituirea de măsuri asiguratorii asupra navelor şi aeronavelor	3.420.000	3.420.000
r) cereri de asistenţa judiciara, formulate de autorităţile straine, dacă prin conventii internationale sau pe bază de reciprocitate nu s-a stabilit ca asistenţa judiciara internationala se efectueaza gratuit:	x	x
- inmanarea de acte judiciare sau extrajudiciare	342.000	342.000

Curtea de Piatra Neamţ

- efectuarea de comisii rogatorii	684.000	684.000
s) cereri de înfiinţare a popririi	85.000	85.000
t) cereri pentru eliberarea de către instantele judecătoreşti de copii de pe hotărârile judecătoreşti, cu menţiunea ca sunt definitive sau irevocabile	17.000	17.000
t) cereri pentru legalizarea de copii de pe inscrisurile aflate la dosar, pentru fiecare exemplar de copie în parte	7.000/pagina	7.000/pagina
t^1) cereri pentru eliberarea oricăror alte certificate prin care se atesta fapte sau situaţii rezultate din evidentele instanţelor de judecată sau cu privire la dosarele aflate în arhiva acestora	7.000	7.000
u) notificarile şi somatiile comunicate prin executorii judecătoreşti, de fiecare comunicare	34.000	34.000
v) cereri adresate Ministerului Justiţiei pentru supralegalizarea inscrisurilor sau copiilor de pe inscrisuri, destinate a fi utilizate în strainatate	7.000	7.000
x) cereri adresate Ministerului Justiţiei pentru autorizarea traducatorilor şi interpreţilor	171.000	171.000
Art. 4. Cereri pentru acordarea personalitatii juridice, pentru autorizarea funcţionarii	x	x
a) cereri pentru inregistrarea partidelor politice	342.000	342.000
b) cereri pentru acordarea personalitatii juridice asociaţiilor fără scop lucrativ, fundatiilor, uniunilor şi federatiilor de persoane juridice fără scop lucrativ, precum şi pentru modificarea actelor constitutive ale acestora	171.000	171.000
Art. 5. Cererile formulate în domeniul drepturilor de autor şi de inventator se taxeaza după cum urmeaza:	x	x
a) cereri pentru recunoasterea dreptului de autor şi a celor conexe, pentru constatarea încălcării acestora şi repararea prejudiciilor, inclusiv plata drepturilor de autor şi a sumelor cuvenite pentru opere de arta, precum şi pentru luarea de măsuri în scopul prevenirii producerii unor pagube iminente sau pentru asigurarea repararii acestora	342.000	342.000
b) cereri pentru recunoasterea calităţii de inventator, de titular de brevet, a drepturilor nascute din brevetul de inventie, din contractele de cesiune şi licenta, inclusiv drepturile patrimoniale ale inventatorului	342.000	342.000
Art. 6. În materie comerciala, se taxeaza urmatoarele cereri:	x	x
a) cereri pentru inregistrarea sau autorizarea societatilor comerciale, precum şi pentru modificarea actelor constitutive ale acestora, cereri pentru		

C.T.C.E. Piatra Neamţ

excluderea unui asociat, precum şi cereri de dizolvare şi lichidare a unei societăţi comerciale	342.000	342.000
b) cereri pentru lichidarea pozitiei dominante a unui agent economic	342.000	342.000
c) acţiuni, cereri şi contestatii introduse în temeiul Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizarii judiciare şi a falimentului şi al Legii nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor	342.000	342.000
d) cereri pentru contestarea devizului lucrărilor reglementate de art. 67 alin. 3 din Legea nr. 26/1996 (Codul silvic)	171.000	171.000
Art. 7. Taxele judiciare de timbru pentru unele acţiuni şi cereri referitoare la raporturile de familie sunt urmatoarele	x	x
a) pentru cererea de divort intemeiata pe art. 38 alin. 1 şi 2 din Codul familiei	342.000	342.000
b) pentru cererea de divort intemeiata pe art. 38 alin. 3 din Codul familiei, precum şi în cazul în care reclamantul nu realizează venituri sau acestea sunt inferioare salariului minim brut pe tara	68.000	68.000
c) pentru cererile de stabilire a locuinţei minorilor, formulate potrivit art. 100 alin. 3 din Codul familiei, pentru cererea de încredinţare a copiilor minori, introdusa separat de actiunea de divort, pentru cererile de reincredintare a copiilor minori ulterior divorţului, pentru actiunea introdusa de un parinte care a recunoscut unul sau mai mulţi copii, în scopul purtarii numelui sau, precum şi pentru cererile de încredinţare a copiilor minori din afara căsătoriei, formulate potrivit art. 65 din Codul familiei	51.000	51.000
Art. 8. (1) Cererile formulate potrivit Legii notarilor publici şi a activităţii notariale nr. 36/1995 se taxeaza după cum urmeaza:	x	x
a) cereri pentru solutionarea conflictelor de competenţa dintre birourile notarilor publici	68.000	68.000
b) plangeri împotriva incheierii de respingere a cererii de indeplinire a unui act notarial	68.000	68.000
c) cereri pentru supralegalizarea semnaturii şi a sigiliului notarului public de către Ministerul Justiţiei	34.000	34.000
Art. 8^1. (2) După plata taxelor succesorale, eliberarea de noi copii de pe hotărârile judecătoreşti prevăzute la alin. (1) se taxeaza cu ....*1)	17.000*1)	17.000*1)
Art. 8^2. Cererile formulate potrivit Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătoreşti, cu modificările şi completările ulterioare, se taxeaza după cum urmeaza:	x	x

Curtea de Piatra Neamţ

a) cereri pentru solutionarea conflictelor de competenţa între birourile executorilor judecătoreşti	68.000	68.000
b) plangeri împotriva refuzului executorului judecătoresc de a îndeplini un act sau de a efectua o executare silita	68.000	68.000
c) cereri pentru supralegalizarea semnaturii şi a stampilei executorului judecătoresc	34.000	34.000
Art. 9. (1) Transcrierea sau, după caz, intabularea în registrele de publicitate a instrainarilor de imobile, pe bază de acte sub semnatura privată, şi a ordonantelor de adjudecare se taxeaza în functie de valoarea declarata de părţi în act, dar nu mai puţin decat valoarea terenurilor şi construcţiilor, avuta în vedere la stabilirea impozitelor, astfel.	x	x
a) până la 3.420.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003 a) până la 3.782.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004	4%, dar nu mai puţin de 34.000 lei	4%, dar nu mai puţin de 34.000 lei
b) de la 3.420.001 lei la 17.100.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003 b) de la 3.782.001 lei la 18.913.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004	137.000 lei + 3% pentru suma ce depăşeşte 3.420.000 lei	137.000 lei + 3% pentru suma ce depăşeşte 3.420.000 lei
c) de la 17.100.001 lei la 34.200.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003 c) de la 18.913.001 lei la 37.800.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004	547.000 lei + 2% pentru suma ce depăşeşte 17.100.000 lei	547.000 lei + 2% pentru suma ce depăşeşte 17.100.000 lei
d) de la 34.200.001 lei la 51.000.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003 d) de la 37.800.001 lei la 56.406.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004	889.000 lei + 1,5% pentru suma ce depăşeşte 34.200.000 lei	889.000 lei + 1,5% pentru suma ce depăşeşte 34.200.000 lei
e) peste 51.000.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003 e) peste 56.406.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004	1.197.000 lei + 1% pentru suma ce depăşeşte 51.000.000 lei	1.197.000 lei + 1% pentru suma ce depăşeşte 51.000.000 lei
(4) Înscrierea drepturilor reale de garantie (gaj, ipoteca, privilegii, fidejusiuni reale) se taxeaza cu 1,5% la cuantumul din creanta garantat, dar nu mai mult de	342.000	342.000
(5) Orice alte transcrieri, inscrieri sau notari în registrele de publicitate a situaţiei juridice a imobilelor, inclusiv radierea drepturilor reale de garantie	34.000	34.000
(6) Actiunile şi cererile prevăzute de Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispoziţiilor privitoare la cartile funciare şi de Legea cadastrului şi a publicităţii imobiliare nr. 7/1996, altele decat cererile de efectuare a operaţiunilor de publicitate	68.000	68.000
(7) Eliberarea certificatelor de sarcini în urma cercetării registrelor de transcriptiuni şi inscriptiuni şi, după caz, a extraselor sau copiilor de carte		

funciara	17.000	17.000
Art. 11 (2) Se timbreaza cu .....*1) cererile pentru exercitarea apelului sau recursului împotriva urmatoarelor hotărâri judecătoreşti:	34.000*1)	34.000*1)
Art. 12. Cererile în vederea declararii recursului în anulare în cauze civile, adresate Ministerului Justiţiei sau Parchetului de pe lângă Curtea Suprema de Justiţie	68.000	68.000
Art. 13 Toate celelalte acţiuni şi cereri neevaluabile în bani, cu excepţia celor scutite de plată taxei judiciare de timbru potrivit legii	68.000	68.000

III. ORDONANTA NR. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notariala, republicată

ANEXA - LISTA TAXELOR DE TIMBRU PENTRU ACTELE ŞI SERVICIILE NOTARIALE, PRECUM ŞI A ACTELOR ŞI SERVICIILOR NOTARIALE SCUTITE DE PLATA TAXELOR DE TIMBRU

Extras din norma juridica	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2003 -lei-	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2004 -lei-
LISTA TAXELOR DE TIMBRU PENTRU ACTELE ŞI SERVICIILE NOTARIALE		
1. Autentificarea actelor între vii, translative ale dreptului de proprietate şi ale altor drepturi reale ce au ca obiect bunuri imobile, inclusiv actele ce au ca obiect constituirea ca aport la capitalul social al dreptului de proprietate sau al altui drept real asupra bunurilor imobile se taxeaza la valoarea stabilita potrivit art. 4 alin. (1), după cum urmeaza:	X	X
a) până la 128.000.000 lei - plafon valoric ptr. anul 2003 a) până la 141.568.000 lei - plafon valoric ptr. anul 2004	3% dar nu mai puţin de 257.000 lei	3% dar nu mai puţin de 257.000 lei
b) de la 128.000.001 lei la 257.000.000 lei - plafon valoric ptr. anul 2003 b) de la 141.568.001 lei la 284.242.000 lei - plafon valoric ptr. anul 2004	3.850.000 lei+2% pentru suma ce depăşeşte 128.000.000 lei	3.850.000 lei+2% pentru suma ce depăşeşte 128.000.000 lei
c) de la 257.000.001 lei la 513.000.000 lei - plafon valoric ptr. anul 2003 c) de la 284.242.001 lei la 567.378.000 lei - plafon valoric ptr. anul 2004	6.420.000 lei+ 1,5% pentru suma ce depăşeşte 257.000.000 lei	6.420.000 lei+ 1,5% pentru suma ce depăşeşte 257.000.000
d) de la 513.000.001 lei la 2.566.000.000 lei - plafon valoric ptr. anul 2003 d) de la 567.378.001 lei la 2.837.996.000 lei - plafon valoric ptr. anul 2004	10.260.000 lei+ 1% pentru suma ce depăşeşte 513.000.000 lei	10.260.000 lei+1% pentru suma ce depăşeşte 513.000.000 lei
e) de la 2.566.000.001 lei la 5.133.000.000 lei - plafon valoric ptr. anul 2003 e) de la 2.837.996.001 lei la 5.677.098.000 lei - plafon valoric ptr. anul 2004	30.790.000 lei+ 0,75% pentru suma ce depăşeşte 2.566.000.000 lei	30.790.000 lei+ 0,75% pentru suma ce depăşeşte 2.566.000.000
f) peste 5.133.000.001 lei - plafon valoric ptr. anul 2003	50.050.000 lei+ 0,5% pentru	50.050.000 lei+ 0,5% pentru

f) peste 5.677.098.001 lei - plafon valoric ptr. anul 2004	suma ce depăşeşte 5.133.000.000 lei	suma ce depăşeşte 5.133.000.000 lei
2. Autentificarea testamentelor	77.000	77.000
3. Autentificarea actelor de partaj	257.000	257.000
4. Autentificarea actelor de lotizare (parcelare)	77.000	77.000
5. Autentificarea actelor de garantie, inclusiv a contractelor de ipoteca	103.000	103.000
7. Autentificarea contractelor de comodat şi închiriere de bunuri	0,5% din valoarea bunurilor declarate de părţi sau, după caz, din cuantumul chiriei declarate de părţi, dar nu mai puţin de 128.000 lei	0,5% din valoarea bunurilor declarate de părţi sau, după caz, din cuantumul chiriei declarate de părţi, dar nu mai puţin de 128.000 lei
8. Autentificarea procurilor	51.000	51.000
9. Autentificarea oricăror alte acte al caror obiect este evaluabil în bani, necuprinse la pct. 1-8	0,5% din valoarea declarata de părţi, dar nu mai puţin de 128.000 lei	0,5% din valoarea declarata de părţi, dar nu mai puţin de 128.000 lei
10. Autentificarea actelor constitutive ale societatilor comerciale, precum şi a actelor de modificare a acestora	257.000	257.000
11. Autentificarea actelor constitutive ale societatilor agricole, precum şi a actelor de modificare a acestora	103.000	103.000
12. Autentificarea actelor de constituire şi a statutelor asociaţiilor fără scop patrimonial şi ale fundatiilor, inclusiv a actelor de modificare	103.000	103.000
13. Autentificarea oricăror alte acte al caror obiect este neevaluabil în bani	15.000	15.000
14. Intocmirea actelor de protest al cambiilor, cecurilor şi al altor titluri la ordin	257.000	257.000
15. Legalizarea semnaturilor, a specimenelor de semnatura şi a sigiliilor, dare de data certa, certificarea unor fapte, pentru fiecare act	51.000	51.000
16. Legalizarea de copii de pe inscrisurile prezentate de părţi sau din arhiva notarului public, pentru fiecare copie	15.000	15.000
17. Legalizarea traducerii de către notarul public autorizat sau legalizarea semnaturii traducatorului, pentru fiecare exemplar	26.000	26.000
18. Primirea în depozit a inscrisurilor şi documentelor pe timp de un an sau fractiune de un an, pentru fiecare exemplar	15.000	15.000
19. Eliberari de duplicate de pe actele notariale şi reconstituiri de acte originale	26.000	26.000

C.I.C.F. Pentru Neamţ

20. Taxa asupra succesiunilor, după valoarea acestora, se stabileste astfel:		X	X
a) până la 51.000.000 lei a) până la 56.406.000 lei	- plafon valoric ptr. anul 2003 - plafon valoric ptr. anul 2004	3% dar nu mai puţin de 51.000 lei pentru fiecare mostenitor	3% dar nu mai puţin de 51.000 lei pentru fiecare mostenitor
b) de la 51.000.001 lei la 257.000.000 lei b) de la 56.406.001 lei la 284.242.000 lei	- plafon valoric ptr. anul 2003 - plafon valoric ptr. anul 2004	1.540.000 lei+2% pentru suma ce depăşeşte 51.000.000 lei	1.540.000 lei+2% pentru suma ce depăşeşte 51.000.000 lei
c) de la 257.000.001 lei la 513.000.000 lei c) de la 284.242.001 lei la 567.378.000 lei	- plafon valoric ptr. anul 2003 - plafon valoric ptr. anul 2004	5.650.000 lei+ 1% pentru suma ce depăşeşte 257.000.000 lei	5.650.000 lei+ 1% pentru suma ce depăşeşte 257.000.000 lei
d) peste 513.000.001 lei d) peste 567.378.001 lei	- plafon valoric ptr. anul 2003 - plafon valoric ptr. anul 2004	8.213.000 lei+ 0,5% pentru suma ce depăşeşte 513.000.000 lei	8.213.000 lei+ 0,5% pentru suma ce depăşeşte 513.000.000 lei
21. Efectuarea oricăror alte acte notariale necuprinse la pct. 11-18, pentru fiecare act		15.000	15.000

IV. LEGE NR.117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru

ANEXA - LISTA CUPRINZAND TAXELE EXTRAJUDICIARE DE TIMBRU

	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2003 -lei-	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2004 -lei-
CAP. 1. Taxe pentru eliberarea certificatelor de orice fel, altele decat cele eliberate de instante, Ministerul Justiţiei, Parchetul de pe lângă Curtea Suprema de Justiţie şi de notarii publici, precum şi pentru alte servicii prestate de unele institutii publice	X	X
1. Eliberarea de către organele administratiei publice centrale şi locale, de alte autorităţi publice, precum şi de institutii de stat, care, în exercitarea atribuţiilor lor, sunt în drept sa certifice anumite situaţii de fapt, a certificatelor, adeverintelor şi a oricăror alte inscrisuri prin care se atesta un fapt sau o situaţie, cu excepţia acelor acte pentru care se plateste o alta taxa extrajudiciara de timbru mai mare	2.000	2.000
2. Eliberarea certificatelor de proprietate asupra animalelor, pe cap de animal:	X	X
- pentru animale sub 2 ani	2.000	2.000
- pentru animale peste 2 ani	5.000	6.000
3. Certificarea (transcrierea) transmisiunii proprietăţii asupra animalelor, pe cap de animal, în bilete de proprietate:	X	X
- pentru animale sub 2 ani	9.000	10.000

C.T.C.E. Piatra Neamţ

- pentru animale peste 2 ani	25.000	28.000
4. Eliberarea certificatelor de înregistrare fiscala	31.000	35.000
5. Eliberarea, la cerere, a certificatelor medico-legale şi a altor certificate medicale folosite în justiţie	9.000	10.000
6. Eliberarea, la cerere, a certificatelor de cazier judiciar	6.000	7.000
7. Inregistrarea, la cerere, în actele de stare civila a schimbarii numelui şi a sexului	84.000	93.000
8. Inregistrarea, la cerere, în actele de stare civila a desfacerii căsătoriei	5.000	6.000
9. Transcrierea, la cerere, în registrele de stare civila române, a actelor de stare civila intocmite de autorităţile straine	5.000	6.000
10. Reconstituirea şi intocmirea ulterioară, la cerere, a actelor de stare civila	5.000	6.000
11. Eliberarea altor certificate de stare civila în locul celor pierdute, sustrase, distruse sau deteriorate	5.000	6.000
CAP. 2. Taxe pentru eliberarea sau preschimbarea actelor de identitate şi înscrierea menţiunilor în acestea, precum şi pentru eliberarea permiselor de vânătoare şi de pescuit	X	X
1. Acte de identitate:	X	X
a) eliberarea sau preschimbarea cartilor de identitate (inclusiv a celor provizorii) şi a buletinelor de identitate pentru cetatenii români, eliberarea carnetelor de identitate, precum şi eliberarea sau prelungirea valabilităţii legitimatiilor provizorii pentru cetatenii straini şi persoanele fără cetatenie	2.000	2.000
b) înscrierea menţiunilor privind schimbarea domiciliului sau a resedintei	2.000	2.000
c) viza anuală a carnetelor de identitate ale cetatenilor straini şi ale persoanelor fără cetatenie	32.000	35.000
d) eliberarea unor noi cărţi, buletine, carnete de identitate şi legitimatii provizorii în locul celor pierdute, furate sau deteriorate	34.000	38.000
2. Inregistrarea cererilor persoanelor fizice şi juridice privind furnizarea unor date din Registrul permanent de evidenta a populatiei	2.000	2.000
3. Eliberarea sau viza anuală a permiselor de vânătoare	13.000	14.000
4. Eliberarea sau viza anuală a permiselor de pescuit	6.000	7.000
CAP. 3. Taxe pentru examinarea conducatorilor de autovehicule în vederea	X	X

C.T.C.E. Piatra Neamţ

obtinerii permiselor de conducere		
1. Taxe pentru examinarea candidaţilor care au absolvit o şcoala de conducatori de autovehicule:	X	X
a) obtinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule din subcategoria A1	20.000	22.000
b) obtinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule din categoria A	32.000	35.000
c) obtinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule aparţinând uneia dintre categoriile sau subcategoriile B, B1, B+E	40.000	44.000
d) obtinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule aparţinând uneia dintre categoriile sau subcategoriile C1, D1, Tr	78.000	86.000
e) obtinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule aparţinând uneia dintre categoriile sau subcategoriile C1+E, D1+E, C, D, Tb, Tv	98.000	108.000
f) obtinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule din categoriile C+E, D+E	118.000	131.000
2. Taxe pentru examinarea persoanelor care nu au absolvit o şcoala de conducatori de autovehicule, cu excepţia celor prevăzute la pct.3	de 5 ori taxele prevăzute la pct. 1 corespunzător fiecarei categorii şi subcategorii de autovehicule	de 5 ori taxele prevăzute la pct. 1 corespunzător fiecarei categorii şi subcategorii de autovehicule
3. Taxe pentru examinarea persoanelor cărora le-a fost anulat permisul de conducere, pentru categoriile cuprinse în permisul anulat	dublul taxelor prevăzute la pct. 1	dublul taxelor prevăzute la pct. 1
4. Taxe pentru examinarea persoanelor care au fost respinse de trei ori la examenul pentru obtinerea aceleiasi categorii a permisului de conducere	de 3 ori taxele prevăzute la pct. 1 ori, după caz, la pct. 2 sau 3	de 3 ori taxele prevăzute la pct. 1 ori, după caz, la pct. 2 sau 3
CAP.4. Taxe de inmatriculare a autovehiculelor şi remorcilor, autorizare provizorie de circulatie şi autorizare de circulatie pentru probe	X	X
1. Taxe de inmatriculare permanenta sau temporara a autovehiculelor şi remorcilor:	X	X
a) autovehicule şi remorci cu masa totala maxima autorizata de până la 750 kg inclusiv	208.000	230.000
b) autovehicule şi remorci cu masa totala maxima autorizata cuprinsa între 750 kg inclusiv şi 3.500 kg inclusiv	412.000	456.000
c) autovehicule şi remorci cu masa totala maxima autorizata mai mare de 3.500 kg	823.000	910.000

C.J.C.E. Piatra Neamţ

2. Taxe de autorizare provizorie a circulaţiei autovehiculelor şi remorcilor neinmatriculate permanent sau temporar	59.000	65.000
3. Taxe de autorizare a circulaţiei pentru probe a autovehiculelor şi remorcilor	2.359.000	2.609.000
CAP.5. Taxe pentru eliberarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor dobandite în baza Legii fondului funciar nr. 18/1991	84.000 lei/ hectar sau fractiune de hectar	93.000 lei/ hectar sau fractiune de hectar

---

C.J.C.E. Piatra Neamţ